

205 වන කාණ්ඩය - 4 වන කලාපය
தொகுதி 205 - இல. 4
Volume 205 - No. 4

2011 දෙසැම්බර් 05 වන සඳුදා
2011 டிசம்பர் 05, திங்கட்கிழமை
Monday, 05th December, 2011

පාර්ලිමේන්තු විවාද
(හන්සාඩ්)

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்
(ஹன்சாட்)

PARLIAMENTARY DEBATES
(HANSARD)

නිල වාර්තාව
அதிகார அறிக்கை
OFFICIAL REPORT

අන්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 2012 – [එකොළොස්වන වෙන් කළ දිනය]:

[ශීර්ෂ 126, 212, 213 (අධ්‍යාපන); ශීර්ෂ 171, 214 (උසස් අධ්‍යාපන)]-කාරක සභාවේදී සලකා බලන ලදී

සමස්ත ලංකා මධ්‍ය විද්‍යාල ආදි ශිෂ්‍ය සංගමය (සංස්ථාගත කිරීමේ) පනත් කෙටුම්පත:

දෙවන වර කියවා “බී” ස්ථාවර කාරක සභාවට පවරන ලදී

කල් කැබිමේ යෝජනාව:

දහම් පාසල් අධ්‍යාපනය නඟා සිටුවීම

පிரතාන உள்ளடக்கம்

විනාශකරු වෘත්තීය විධායක

ඉතුරුකිරීමේ සැලැස්ම, 2012 : [ඉතුරුකරන ලද ප්‍රතිපත්තිමය ක්‍රියාමාර්ගය]

[තලවැන්න 126, 212, 213 (කல்වි); තලවැන්න 171, 214 (උසස් කல்වි)] - ලැබුණු ඉල්ලාපයට අනුව.

මුද්‍රාණය කළ කල්ලිකරුවන්ගේ ප්‍රධාන මානව සම්පත් (සංස්කෘතිය) සැලැස්ම:

මුද්‍රාණය කළ කල්ලිකරුවන්ගේ, නිලධාරීන්ගේ ‘බී’ ක්‍රමයට අනුව.

ඉතිහාසයේ පිළිවෙල:

අනුගමනයට පාදක සැලකිය යුතු මෙහෙයුමක්

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

APPROPRIATION BILL, 2012 – [Eleventh Allotted Day]

Considered in Committee – [Heads 126, 212, 213 (Education); Heads 171, 214 (Higher Education)]

CENTRAL COLLEGES PAST PUPILS’ ASSOCIATION OF SRI LANKA (INCORPORATION) BILL:

Read the Second time and allocated to Standing Committee “B”

ADJOURNMENT MOTION

Upliftment of Dhamma School Education

පාර්ලිමේන්තුව பாராளுமன்றம் PARLIAMENT

2011 දෙසැම්බර් 05 වන සඳුදා
2011 අප්‍රේල් 05, திங்கட்கிழமை
Monday, 05th December, 2011

සූ. හා. 9.30ට පාර්ලිමේන්තුව රැස් විය. නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
[ගරු වන්දිම චිරක්කොඩි මහතා] මූලාසනාරුව විය.
பாராளுமன்றம் மு. ப. 9.30 மணிக்குக் கூடியது. பிரதிச் சபாநாயகர்
அவர்கள் [மாண்புமிகு சந்திம வீரக்கொடி] தலைமை வகித்தார்கள்.
The Parliament met at 9.30 a. m., MR. DEPUTY SPEAKER [THE
HON. CHANDIMA WEERAKODY] in the Chair.

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

ඇල්පිටිය-පිටිගල මාර්ගයේ දූවක් පාලම ඉදි කිරීම : වැය කළ මුදල

எஸ்பிட்டி - பிட்டிகுல வீதி துவத்த பால நிர்மாணம்:
செலவிட்ட பணம்
CONSTRUCTION OF DUWATTA BRIDGE ON ELPITIYA-
PITIGALA ROAD: MONEY SPENT

1338/'11

1. ගරු බුද්ධික පතිරණ මහතා

(மாண்புமிகு புத்திக பதிரண)

(The Hon. Buddhika Pathirana)

වරාය හා මහාමාර්ග අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය - (1) :

(අ) ගාල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ, ඇල්පිටිය - පිටිගල ප්‍රධාන මාර්ගයේ
ඉදි කර ඇති දූවක් පාලමේ වැඩ අවසන් වී මාස දෙකක්
ගත වීමටත් පෙර බරපතල ලෙස ගිලා බැසීමේ
අවදානමකට ලක්ව ඇති බව එතුමා දන්වනෙදි?

(ආ) මෙම පාලම ඉදි කිරීම සඳහා,

- ඇස්තමේන්තුගත මුදල කොපමණද;
- මුදල් ආයෝජනය කරන ලද ආයතනයේ නම
කවරේද;
- විදේශ ආධාර ලැබුණේ නම්, ප්‍රදානය කළ රට සහ
මුදල කොපමණද;

යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නෙදි?

- (ඇ) (i) මෙම ඉදි කිරීම් කටයුතු සඳහා ටෙන්ඩර් කැඳවනු
ලැබුවේද;
- (ii) එසේ නම්, ටෙන්ඩර් ඉදිරිපත් කරන ලද ආයතන
හා ඉදිරිපත් කළ මිල ගණන් වෙන් වෙන් වශයෙන්
කවරේද;
- (iii) මෙම පාලමේ ඉදි කිරීම් කටයුතු සිදු කළ
ආයතනයේ නම කවරේද;
- (iv) එම ආයතනයට ඉදි කිරීම් කටයුතු පවරනු ලැබූ
පදනම කවරේද;

යන්න එතුමා සඳහන් කරන්නෙදි?

(ඈ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

துறைமுகங்கள், நெடுஞ்சாலைகள் அமைச்சரைக் கேட்ட
வினா:

(அ) காலி மாவட்டத்தில் எஸ்பிட்டி - பிட்டிகுல பிரதான
வீதியில் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ள துவத்த பாலத்தின்
வேலைகள் பூர்த்திசெய்யப்பட்டு இரண்டு மாதங்கள்
கழியும் முன்னரே பாரதாரமான விதத்தில் அமிழ்கின்ற
ஆபத்தை எதிர்நோக்கியுள்ளதென்பதை அவர்
அறிவாரா?

(ஆ) இந்தப் பாலத்தின் நிர்மாணத்திற்காக,

- மதிப்பிடப்பட்ட பணத்தொகை யாது என்ப
தையும்;
- பணத்தை முதலீடுசெய்த நிறுவனத்தின் பெயர்
யாது என்பதையும்;
- வெளிநாட்டு உதவி கிடைத்திருப்பின், வழங்கிய
நாடு மற்றும் வழங்கப்பட்ட பணத்தொகை யாது
என்பதையும்

அவர் இச்சபையில் அறிவிப்பாரா?

- (இ) (i) மேற்படி நிர்மாணப் பணிகளுக்காக கேள்விப்
பத்திரம் கோரப்பட்டதா என்பதையும்;
- (ii) அவ்வாறாயின், கேள்விப் பத்திரங்களைச் சமர்ப்
பித்த நிறுவனங்கள் மற்றும் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட
விலைகள் வெவ்வேறாக யாவை என்பதையும்;
- (iii) இந்தப் பாலத்தின் நிர்மாணப் பணிகளை மேற்
கொண்ட நிறுவனத்தின் பெயர் யாது
என்பதையும்;
- (iv) குறித்த நிறுவனத்திற்கு எந்த அடிப்படையில்
நிர்மாணப் பணிகள் ஒப்படைக்கப்பட்டன
என்பதையும்;

அவர் குறிப்பிடுவாரா?

(ஈ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Ports and Highways:

- (a) Is he aware that the Duwatta bridge constructed on
the Elpitiya-Pitigala main road in the Galle
District has faced with the risk of getting caved in
seriously before two months have elapsed since
the work of the bridge was completed?
- (b) Will he inform this House of -
- the estimated sum;
 - the name of the institution which invested
money; and
 - the name of the donor country and the
amount of money donated, if foreign aid
was received;

for the construction of the aforesaid bridge?

(c) Will he state -

- whether tenders were called for the
aforesaid construction work;
- if so, the institutions which offered tenders
and the bids made by them, separately;

ගරු බුද්ධික පතිරණ මහතා

(மாண்புமிகு புத்திக பதிரண)

(The Hon. Buddhika Pathirana)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පසු ගිය කාලයේදීත් අපි ගියා. ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමනි, ඒ වගේම මේ වන කොට ඒ අදාළ ඉදි කිරීම් වෙනුවෙන් සියලු මුදල් ගෙවා අවසානද කියා මා අහනවා.

ගරු නිර්මල කොතලාවල මහතා

(மாண்புமிகு நிர்மல கொத்தலாவல)

(The Hon. Nirmala Kotalawala)

අදාළ ඉදි කිරීම් සම්බන්ධයෙන් රාජ්‍ය ආයතනයක් සමඟ තමයි කටයුතු කරලා තිබෙන්නේ. ඒ ඉදි කිරීමට අදාළව බිල්පත් ඉදිරිපත් කරලා තිබෙනවා නම් යම් කිසි කාල සීමාවකට අත රැදවුම් කියා ගෙන ගෙවීම කරනවා.

ගරු බුද්ධික පතිරණ මහතා

(மாண்புமிகு புத்திக பதிரண)

(The Hon. Buddhika Pathirana)

ඒ අත රැදවුම් මේ වන විට නිදහස් කරලාද, එහෙම නැත්නම් තවමත් රඳවා ගෙන ඉන්නවාද?

ගරු නිර්මල කොතලාවල මහතා

(மாண்புமிகு நிர்மல கொத்தலாவல)

(The Hon. Nirmala Kotalawala)

ඒක මම නැවත හොයලා බලලා ඔබතුමාට පිළිතුරක් ලබා දෙන්නම්.

ගරු බුද්ධික පතිරණ මහතා

(மாண்புமிகு புத்திக பதிரண)

(The Hon. Buddhika Pathirana)

කාර්මික නිලධාරී වාර්තාවක් මතද ඒ ගෙවීම් කළේ?

ගරු නිර්මල කොතලාවල මහතා

(மாண்புமிகு நிர்மல கொத்தலாவல)

(The Hon. Nirmala Kotalawala)

පැහැදිලිවම. එහෙම නැතිව ගෙවීම් කරන්න බැහැ නේ.

ගරු බුද්ධික පතිරණ මහතා

(மாண்புமிகு புத்திக பதிரண)

(The Hon. Buddhika Pathirana)

ඔව්, ඉතින්. වාර්තා එක එක විධියටත් ගන්න පුළුවන්. ඒක ඇමතිතුමාත් දන්නවා.

ස්වාභාවික රබර් නිෂ්පාදනය : වෙළඳපොළ කොටස

இயற்கை இறப்பர் உற்பத்தி: சந்தைப் பங்கு

NATURAL RUBBER PRODUCTION : MARKET SHARE

1528/11

3. ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

වැවිලි කර්මාන්ත අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය - (1):

- (අ) (i) ශ්‍රී ලංකාවේ වත්මන් වාර්ෂික ස්වාභාවික රබර් නිෂ්පාදනය කොපමණද;
- (ii) රබර් වගාවෙහි වත්මන් වාර්ෂික රබර් කිරි අස්වැන්න කොපමණද;

යන්න එතුමා සඳහන් කරන්නෙහිද?

- (ආ) (i) ජාත්‍යන්තර ස්වාභාවික රබර් නිෂ්පාදනය කොපමණද;

- (ii) ජාත්‍යන්තර ස්වාභාවික රබර් වෙළඳ පොළේ ශ්‍රී ලංකා වෙළඳ පොළ කොටස කොපමණද;

- (iii) ස්වාභාවික රබර් නිපදවන අනෙකුත් රටවල නම් කවරේද;

- (iv) එම රටවල එක් හෙක්ටයාරයක් සඳහා අස්වැන්න සහ සමස්ත වාර්ෂික නිෂ්පාදනය වෙන් වෙන් වශයෙන් කොපමණද;

යන්නත් එතුමා සඳහන් කරන්නෙහිද?

- (ඇ) (i) ඉහළ අස්වැන්නක් ඉලක්ක කරමින් දේශීය රබර් වගාව සඳහා සැලසුම් යළි සකස් කිරීමට කිසියම් ක්‍රියා මාර්ගයක් ගෙන තිබේද;

- (ii) 2017, 2022, 2027 සහ 2030 වර්ෂ සඳහා ශ්‍රී ලංකාවේ නිපදවීමට අපේක්ෂිත ස්වාභාවික රබර් ප්‍රමාණය අනුපිළිවෙළින් කොපමණද;

යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නෙහිද?

- (ඈ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

பெருந்தோட்டக் கைத்தொழில் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா:

- (அ) (i) இலங்கையில் தற்போதைய வருடாந்த இயற்கை இறப்பர் உற்பத்தியின் அளவு யாதென்பதையும்;

- (ii) தற்போது இறப்பர் பெருந்தோட்டங்களின் வருடாந்த இறப்பர் பால் விளைச்சல் எவ்வளவு என்பதையும்

அவர் கூறுவாரா?

- (ஆ) (i) இயற்கை இறப்பரின் உலகளாவிய உற்பத்தி அளவையும்;

- (ii) உலகளாவிய இயற்கை இறப்பர் சந்தையில் இலங்கையின் சந்தைப் பங்கு எவ்வளவு என்பதனையும்;

- (iii) இயற்கை இறப்பரை உற்பத்தி செய்யும் ஏனைய நாடுகளின் பெயர்களையும்;

- (iv) அந்நாடுகளில் ஹெக்டயர் ஒன்றுக்கான விளைச்சல் மற்றும் வருடாந்த உற்பத்தியை தனித்தனியாகவும்

அவர் கூறுவாரா?

- (இ) (i) உயர் விளைச்சலை இலக்காக வைத்து உள்ளூர் இறப்பர் பயிர்ச்செய்கையை மீளமைப்பதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளதா என்பதையும்;

- (ii) முறையே 2017, 2022, 2027 மற்றும் 2030ஆம் ஆண்டுகளில் இலங்கையில் உற்பத்தி செய்வதற்கு எதிர்பார்க்கப்படும் இயற்கை இறப்பரின் அளவையும்

அவர் தெரிவிப்பாரா?

- (ஈ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Plantation Industries:

- (a) Will he state-

- (i) the present annual production of natural rubber; and

[ගරු රවි කරුණානායක මහතා]

(ii) the present annual latex yield of rubber plantation in Sri Lanka?

(b) Will he also state-

- (i) the global production of natural rubber;
- (ii) the market share of Sri Lanka in global natural rubber market;
- (iii) the names of the other countries producing natural rubber; and
- (iv) the yield per hectare and total annual production of rubber in those countries separately?

(c) Will he inform-

- (i) whether any action has been taken to reschedule the local rubber cultivation aiming a high yield; and
- (ii) the quantity of natural rubber expected to be produced in Sri Lanka for the years 2017, 2022, 2027 and 2030 respectively?

(d) If not, why?

ගරු මහින්ද සමරසිංහ මහතා (වැවිලි කර්මාන්ත අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு மஹிந்த சமரசிங்க - பெருந்தோட்டக் கைத்தொழில் அமைச்சர்)

(The Hon. Mahinda Samarasinghe - Minister of Plantation Industries)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු රවි කරුණානායක මන්ත්‍රීතුමාගේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුර මෙසේයි:

- (අ) (i) කිලෝග්‍රෑම් මිලියන 153යි. (2010 වර්ෂය)
- (ii) හෙක්ටයාරයකට කිලෝග්‍රෑම් 1,582 (2010 වර්ෂය)

- (ආ) (i) කිලෝග්‍රෑම් මිලියන 10,400 (2010 වර්ෂය)
- (ii) 1.5% (2010 වර්ෂය)

- (iii) නයිලන්, ඉන්දුනීසියා, මැලේසියාව, ඉන්දියාව, වියට්නාමය, චීනය, අයිවරිකෝස්ට්, බ්‍රසීලය, මියන්මාරය, පිලිපීනය, ගෝනමාලාව, ලයිබීරියාව, කැමරුන්, නයිජීරියාව, කාම්බෝජය, බංගලාදේශය.

(iv)

අනු අංකය	රට	වාර්ෂික නිෂ්පාදනය (2010) කිලෝග්‍රෑම් මිලියන	එලදාව හෙක්ටයාරයකට කි.ග්‍රෑම්
1.	නයිලන්	3252	1711
2.	ඉන්දුනීසියාව	2735	986
3.	මැලේසියාව	939	1480
4.	ඉන්දියාව	851	1784
5.	වියට්නාමය	754.5	1720

6.	චීනය	665	1143
7.	අයිවරිකෝස්ට්	227	1406
8.	බ්‍රසීලය	132	985
9.	මියන්මාරය	120	775
10.	පිලිපීනය	98.8	1420
11.	ගෝනමාලාව	83.1	1625
12.	ලයිබීරියාව	62.1	828
13.	කැමරුන්	58.1	1600
14.	නයිජීරියාව	54.2	720
15.	කාම්බෝජය	42.2	1099
16.	බංගලාදේශය	18.1	820

(ඇ) (i) ඔව්.

(ii) ඉදිරි ස්වාභාවික රබර් නිෂ්පාදන පුරෝකථනයන් වන්නේ,

වර්ෂය	2017	2022	2027	2030
කි.ග්‍රෑම් මිලියන	170	188	205	215

(ඈ) අදාළ නොවේ.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

බොහෝ ස්තූතියි, ගරු ඇමතිතුමනි. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මගේ පළමුවන අතුරු ප්‍රශ්නය මෙසේයි. ඊයේ තේ සම්බන්ධයෙන් මා ඇසූ ප්‍රශ්නයට ඔබතුමා මේ ගරු සභාවට පිළිතුර ඉදිරිපත් කළා. තේවල එලදායියාව අනුව ලෝකයේ විශිෂ්ට ගණයේ තිබුණු ශ්‍රී ලංකාව දැන් 12වැනි තැනට ඇවිල්ලා.

ගරු මහින්ද සමරසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு மஹிந்த சமரசிங்க)

(The Hon. Mahinda Samarasinghe)

ඒ කියන්නේ තේවලට.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

ඔව්. ඒ වාගේම අපේ රටට සියයට 12ක් විතර තිබුණු රබර්වලට දැන් -

ගරු මහින්ද සමරසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு மஹிந்த சமரசிங்க)

(The Hon. Mahinda Samarasinghe)

ඔබතුමා මොකක්ද කිව්වේ, තේවල අපේ එලදායියාව ගැන?

ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

Yield එක අනුව 12වැනි තත්ත්වයේ තිබෙන්නේ.

ගරු මහින්ද සමරසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு மஹிந்த சமரசிங்க)

(The Hon. Mahinda Samarasinghe)

නැහැ, නැහැ.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

ඔබතුමා පිළිතුර දුන්නාට පස්සේ මම ගෙදර ගිහිල්ලා බැලුවා. කැමරුන්, ගෝතමාලා ඔක්කොම-

ගරු මහින්ද සමරසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு மஹிந்த சமரசிங்க)

(The Hon. Mahinda Samarasinghe)

මෙනෑන මගේ ළඟ විස්තරය නැහැ.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

12වැනි තැන තිබෙන්නේ. මම ඒක වග කීමෙන් කියන්නේ. තිකම් නොවෙයි. ඒ විතරක් නොවෙයි, අවුරුදු 15කට විතර ඉස්සර වෙලා ලංකාවේ රබර්වලට විශිෂ්ට ගණයේ මට්ටමක් තිබුණා. දැන් සියයට 1.5ට අඩු වෙලා තිබෙනවා. මම yield එක බැලුවේ නැහැ. මොකද, උත්තරය තිබෙන්නේ ඔබතුමා ළඟ. මේ සම්බන්ධයෙන් අපට Tea Research Institute එක තිබෙනවා. Rubber Research Institute එක තිබෙනවා. මොකක්ද මේ සම්බන්ධයෙන් කියන්නේ? සල්ලි උපයලා තේ හා රබර් අතින් ලංකාව විශිෂ්ට ගණයේ තිබෙන තත්ත්වය නැති වී ගෙන යන්නේ ඇයි කියන එක ගැන කරුණාකරලා අපව දැනුවත් කරන්න.

ගරු මහින්ද සමරසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு மஹிந்த சமரசிங்க)

(The Hon. Mahinda Samarasinghe)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට මම දෙන්නම්, 2005 ඉඳලා රබර් නිෂ්පාදනය සම්බන්ධයෙන් විස්තර. එය මා ළඟ තිබෙනවා. ඔබතුමා ඇහුවේ නැති වුණාට ඒ වාර්තාව මම ගෙනාවා. 2005 ඉඳලා බැලුවාම ක්‍රමානුකූලව රබර් නිෂ්පාදනය වැඩි වෙලා තිබෙනවා, ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. උදාහරණයක් හැටියට ගන්නොත්, 2005 කිලෝග්‍රෑම් මිලියන 104යි තිබුණේ.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

ගරු ඇමතිතුමනි, 2005-

ගරු මහින්ද සමරසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு மஹிந்த சமரசிங்க)

(The Hon. Mahinda Samarasinghe)

2005 ඉඳලායි මම මේ ඉදිරිපත් කරන්නේ.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

ඒක තමයි මම කියන්නේ. මේක-

ගරු මහින්ද සමරසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு மஹிந்த சமரசிங்க)

(The Hon. Mahinda Samarasinghe)

අපි අවුරුදු හයක් - six years - හැටිලා බලමුකෝ. 2006 වර්ෂයේ කිලෝග්‍රෑම් මිලියන 109කට වැඩි වෙලා තිබෙනවා; 2007 වර්ෂයේ කිලෝග්‍රෑම් මිලියන 117ක් වෙලා තිබෙනවා; 2008 කිලෝග්‍රෑම් මිලියන 129යි; 2009 වර්ෂයේ කිලෝග්‍රෑම් මිලියන 136යි; 2010 වර්ෂයේ කිලෝ ග්‍රෑම් මිලියන 153යි. දැන් මේ අවුරුද්ද -2011- අවසානයේදී අපි බලාපොරොත්තු වනවා තවත් වර්ධනයක්. ඉතින් පසු ගිය අවුරුදු 6 තුළ 50 per cent විතර වැඩි වීමක් වෙලා තිබෙනවා.

අනික ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, එලදායිතාව - yield - අතින් බැලුවාම 2005 තිබුණා, 1171ක්. එය 2006 වර්ෂයේ 1128ට වැඩි වෙලා තිබෙනවා. 2007 වර්ෂයේ 1246යි; 2008 වර්ෂයේ 1382යි; 2009 වර්ෂයේ 1437යි. එය 2010 වර්ෂයේ 1582ට වැඩි වෙලා තිබෙනවා. දැන් මේ අවුරුද්දෙන් -2011- අවසානයේදී අපි වර්ධනයක් පෙන්වනවා. ඉතින් පසු ගිය අවුරුදු හයේ production එකයි, yield එකයි බැලුවාම පෙනෙන්නේ මොකක්ද? The productivity has increased. The other matter I would like to place before you is that we have now started going into non-traditional areas.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

Yes, I saw that.

ගරු මහින්ද සමරසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு மஹிந்த சமரசிங்க)

(The Hon. Mahinda Samarasinghe)

අපි සම්ප්‍රදායික නොවන ප්‍රදේශවලට යන්න පටන් අරගෙන තිබෙනවා. මොනරාගල දැන් අපි smallholdersලා 5000කට හෙක්ටයාර් 10,000ක් බෙදා දීලා තිබෙනවා. මේ වන කොටත් ඒ වැඩ පිළිවෙළ පටන් ගන්න අපි සමත් වෙලා තිබෙනවා. හෙක්ටයාර් 3,000ක් වවලා තිබෙනවා.

අම්පාර දිස්ත්‍රික්කයේ මහඔය තව හෙක්ටයාර් 10,000ක් තෝරා ගෙන, ගිය සතියේ මා පදිනලාවට ගිහින් පවුල් 250ක් සඳහා ඒ වැඩ පිළිවෙළ පටන් ගත්තා. මේ අවුරුද්දේ අවසානයේදී අනුරාධපුරය දිස්ත්‍රික්කයේ අක්කර 20ක් වවන්න පටන් ගන්නවා. මේ වන කොට පොලොන්නරුව දිස්ත්‍රික්කයේ අක්කර 40ක් වවලා තිබෙනවා. What is more important is that we did soil testing and adaptive trials for one year and we have now established that rubber can be grown in most parts of Vavuniya and in some parts of Kilinochchi and Mullaitivu. There is a huge demand for natural rubber. Seventy per cent of our rubber production is purchased for the value-added industry, which brings in a huge amount of foreign exchange earnings. Now, the demand is such that we are not able to satisfy with the commensurate increase in production. This is why we are expanding into new areas and in another three or four years' time, I think we would be able to produce sufficiently to satisfy the new increasing demand of the value-added industry.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

My second question, Sir, is this: Hon. Minister, you said that value-addition is the most important criteria and it certainly is the case. But, Ansell Lanka (Pvt.) Limited, which is one of the biggest companies that use natural rubber and centrifuged rubber, does not buy it from Sri Lanka. I saw that you had expanded into new areas like Moneragala, Vanni, Kilinochchi and so on. I would greatly appreciate if you could also look at intercropping because that is the only way to maximize on the labour problem that you are having. At the moment, you are having a major labour problem with regard to tea and rubber. Instead of giving 24 or 25 days of work, they are giving only 17 to 18 days work.

[ගරු රවි කරුණානායක මහතා]

Competitiveness is not there. So, please ensure that you bring in productivity, efficiency and also competitiveness through the introduction of intercropping.

ගරු මහින්ද සමරසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு மஹிந்த சமரசிங்க)

(The Hon. Mahinda Samarasinghe)

Mr. Deputy Speaker, actually Ansell Lanka (Pvt.) Limited does purchase quite a significant amount from smallholders.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

But, centrifuged rubber is not bought.

ගරු මහින්ද සමරසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு மஹிந்த சமரசிங்க)

(The Hon. Mahinda Samarasinghe)

No. It is being -

ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

Our quality is not good enough.

ගරු මහින්ද සමරසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு மஹிந்த சமரசிங்க)

(The Hon. Mahinda Samarasinghe)

They have in fact set up several factories. Even the RPCs have set up several factories which produce centrifuged rubber which, of course, is used by Ansell Lanka (Pvt.) Limited and other companies to manufacture surgical gloves and other value-added products. As I told you earlier, there is a 70 per cent demand from the value-added industries. At the moment, we are not able to satisfy the total demand because some of it is imported. So, what we are trying to do is to go into these new non-traditional areas and increase rubber production, so that we can save the foreign exchange component which is being used for import of some of the needs. Only a small amount of the need, at the moment, is bought by these value-added industries.

The other thing that we are trying to do, Hon. Member, - I am sure you will endorse it - is this. We have started introducing rainguards in order to increase productivity. අපි වැනි ආවරණ පාවිච්චි කරන්න පටන් අර ගෙන තිබෙනවා.

If you take traditional rubber-producing areas like my district, Kalutara, for example, because of the heavy rainfall and the changing climatic conditions, tapping days are fast decreasing. That is why we have gone into areas like Moneragala, Padiyatalawa, Maha-oya, Polonnaruwa and even areas in the North, so that we can get more tapping days. Also, the other thing that we are trying to do is to propagate the use of rainguards.

ප්‍රථම වතාවට වැනි ආවරණ සඳහා ජනාධිපතිතුමා මේ වර්ෂයේ සියයට 50ක සහනයක් දුන්නා. ගරු මන්ත්‍රීතුමා, මේ අවුරුද්ද අවසානයේදී අපි හෙක්ටයාර් 10,000කට වැනි ආවරණ ලබා දෙන්න කටයුතු කරලා තිබෙනවා. එතකොට ලබන අවුරුද්දේත් මේ වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක කරන කොට අපට ඵලදායිතාව වැඩි කර ගන්න පුළුවන්.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

ගරු ඇමතිතුමනි, මගේ තුන්වැනි අතුරු ප්‍රශ්නය මේකයි. ඔබතුමාත් අපිත් හිටපු 2004 ආණ්ඩුව තුළින් තමයි වැටිලා තිබුණු රබර් මිල වැඩි කර ගන්න පුළුවන් වුණේ. එදා අපේ අගමැති රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා එක්සත් පක්ෂ ආණ්ඩුව යටතේ ගහපු Bangkok Agreement එක තුළින් තමයි ඵලදායිතාව වැඩි වෙලා තිබෙන්නේ. අද තිබෙන ලොකුම ප්‍රශ්නය තමයි දූෂණය. ඔබතුමාත් අපිත් මතුගම රබර් පර්යේෂණ ආයතනයට රුපියල් මිලියන 800ක් විතර වියදම් කළා. නමුත් එතැන වත්කමක් තිබුණේ නැහැ. මේ සම්බන්ධයෙන් ඔබතුමාට මේ පාර්ලිමේන්තුවට හෙළිදරව් කරන්න පුළුවන් වන්නේ මොකක්ද? අද වැඩ කරන මන්ත්‍රීවරු, ඇමතිවරු වශයෙන් ඉන්නේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් ගිය අය. ඒ, ඔබතුමා, රාජීත සේනාරත්න, එස්.බී. දිසානායක වාගේ අය. මේ පැත්තේ තිබුණු nuts ටික විතරක් ඔය පැත්තට ගිහිල්ලා ඔහොම වැඩ කරනවා නම්, යුඑන්පී එකේ මුළු මැණිත් එකම ආණ්ඩුව පැත්තේ තිබුණා නම් කොපමණ වැඩ කරන්න පුළුවන්ද? ඉතින් කරුණාකරලා කියන්න පුළුවන්ද මේ දූෂණය සම්බන්ධයෙන්. [බාධා කිරීමක්] ජනතා තෙන්නකෝත් ඇමතිතුමාත් වැඩ කරනවා. ඔබතුමා හොඳ ඇමතිතුමා. හැබැයි, ඔබතුමාට හරි තැන දෙන්නේ නැහැ නේ. කාර් එකක් එළවා ගෙන යන්න පුළුවන් ඔබතුමාට දෙන්නේ පුෂ් බයිසිකලයක්. එහෙම තමයි.

ගරු මහින්ද සමරසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு மஹிந்த சமரசிங்க)

(The Hon. Mahinda Samarasinghe)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා, මම අවුරුදු 20ක් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ හිටියා. කිසිම ගැටලුවක් නැහැ. ඒ නිසායි මම එක්සත් ජාතික පක්ෂය කවරදාකවත් මාතෘකාවක් කර ගන්නේත් නැත්තේ. හැබැයි, අද මම ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය යටතේ ජන්දයෙන් පත් වුණු මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට කියන්න කැමැතියි, පසු ගිය අවුරුදු දෙකක කාලය තුළ මම වැටිලි කර්මාන්ත ඇමතිවරයා වුණාට පස්සේ අතිගරු ජනාධිපතිතුමා අතිවිශාල සහන රාශියක් කුඩා රබර් වතු හිමියන්ට ලබා දෙන්න පටන් අරගෙන තිබෙනවා. ඒ වැඩ පිළිවෙළ හරහා ඇත්ත වශයෙන්ම ඉදිරියේදී විශාල දියුණුවක් ලබා ගන්න පුළුවන් කියලා මා හිතනවා.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

අතිවිශාල බොරුවක් කියනවා. අපේ ඇහට දැනෙන්නේ නැහැ. හෙට දින රජ කරන තරුණ පරම්පරාව ඉන්නවා. අධ්‍යාපනයට මොකක්ද වෙලා තිබෙන්නේ? කොහොමද ජීවන වියදම අඩු වෙලා තිබෙන්නේ? [බාධා කිරීමක්] යුඑන්පී එකේ හිටපු දක්ෂ ඇමතිවරු ගැනයි මා කථා කළේ.

ගරු මහින්ද සමරසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு மஹிந்த சமரசிங்க)

(The Hon. Mahinda Samarasinghe)

I must say one more thing. ඔබතුමා කියපු කර්මාන්තශාලාව තිබෙන්නේ අපේ අමාත්‍යාංශය යටතේ නොවෙයි.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

රුපියල් මිලියන 900ක් වියදම් කළා. ඔබතුමා ඒක දන්නවා.

ගරු මහින්ද සමරසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு மஹிந்த சமரசிங்க)

(The Hon. Mahinda Samarasinghe)

ඒක අපේ අමාත්‍යාංශය යටතේ නොවෙයි තිබෙන්නේ.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

ඒක මුදල් අමාත්‍යාංශය යටතේ තිබෙන්නේ. ඔබතුමාගේ ආසනයේ තිබෙන්නේ.

ගරු මහින්ද සමරසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு மஹிந்த சமரசிங்க)

(The Hon. Mahinda Samarasinghe)

ඒක ඒ අමාත්‍යාංශයෙන් අහන්න ඕනෑ. මා ළඟ කරුණු නැහැ.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා

(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)

(The Hon. Ravi Karunanayake)

ඒ සල්ලි තිබුණා නම් ජනතාවට කිරි පැකට් එක රුපියල් 100ට අඩුවෙන් විකුණන්න තිබුණා. අඩු ගණනේ තව රක්ෂා 10,000ක් ඇති කරන්න තිබුණා.

**රාජ්‍ය පරිපාලන හා ස්වදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශයේ
උපදේශකයන් : විස්තර**

பொது நிர்வாக, உள்நாட்டலுவல்கள் அமைச்சின்

ஆலோசகர்கள்: விபரம்

ADVISERS UNDER MINISTRY OF PUBLIC ADMINISTRATION
AND HOME AFFAIRS : DETAILS

1490/'11

2. ගරු අනුර දිසානායක මහතා (ගරු අජිත් කුමාර මහතා වෙනුවට)

(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க-மாண்புமிகு அஜித் குமார சார்பாக)

(The Hon. Anura Dissanayake on behalf of the Hon. Ajith Kumara)

රාජ්‍ය පරිපාලන හා ස්වදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශයෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය - (1):

- (අ) (i) රාජ්‍ය පරිපාලන හා ස්වදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශයේ මේ වනවිට සේවය කරන උපදේශකයන් සංඛ්‍යාව;
- (ii) ඔවුන්ගේ නම්, අධ්‍යාපන සුදුසුකම් සහ වගකීම්;
- (iii) ඔවුන් වෙත ගෙවනු ලබන වැටුප් සහ දීමනා;
- (iv) පසු ගිය මාසය සඳහා ගෙවන ලද සියලු දීමනාවල එකතුව;

කවරේද යන්න එතුමා සඳහන් කරන්නෙහිද?

- (ආ) (i) නිල රට ලබා දී ඇති උපදේශකයන්ගේ නම්, ලබා දී ඇති නිල රට සංඛ්‍යාව සහ ඒවායේ විස්තර කවරේද;
- (ii) ඔවුන් වෙත ඉන්ධන දීමනා ලබා දෙන්නේ නම්, එක් එක් උපදේශකවරයාට ලබා දෙන ඉන්ධන දීමනාව වෙන් වෙන් වශයෙන් කොපමණද;

යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නෙහිද?

- (ඇ) (i) ඔවුන් වෙත දුරකථන පහසුකම් ලබා දෙන්නේ නම්, මේ වන විට දුරකථන පහසුකම් ලබා දී ඇති උපදේශකයන්ගේ නම් කවරේද;
- (ii) දුරකථන දීමනාවක් ගෙවන්නේ නම්, එක් එක් උපදේශකවරයාට ලබා දී ඇති දීමනාව වෙන් වෙන් වශයෙන් කොපමණද;

යන්න එතුමා සඳහන් කරන්නෙහිද?

- (ඈ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

பொது நிர்வாக, உள்நாட்டலுவல்கள் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா:

- (அ) (i) பொது நிர்வாக, உள்நாட்டலுவல்கள் அமைச்சரில் தற்போது சேவையாற்றுகின்ற ஆலோசகர்களின் எண்ணிக்கை எத்தனையென்பதையும்;
- (ii) இவர்களின் பெயர்கள், கல்வித் தகைமைகள் மற்றும் பொறுப்புகள் யாவையென்பதையும்;
- (iii) இவர்களுக்கு செலுத்தப்படும் சம்பளம் மற்றும் கொடுப்பனவுகள் யாவையென்பதையும்;
- (iv) கடந்த மாதத்திற்காக செலுத்தப்பட்ட அனைத்து கொடுப்பனவுகளினதும் கூட்டுத்தொகை எவ்வளவென்பதையும்

அவர் குறிப்பிடுவாரா?

- (ஆ) (i) உத்தியோகபூர்வ வாகனங்கள் வழங்கப் பட்டுள்ள ஆலோசகர்களின் பெயர்கள், வழங்கப்பட்டுள்ள வாகனங்களின் எண்ணிக்கை மற்றும் அவற்றின் விபரங்கள் யாவையென்பதையும்;
- (ii) இவர்களுக்கு எரிபொருள் கொடுப்பனவு வழங்கப்படும் எனின், ஒவ்வொரு ஆலோசகருக்கும் வழங்கப்படுகின்ற எரிபொருள் கொடுப்பனவு தனித்தனியாக யாதென்பதையும்

அவர் இச்சபைக்கு அறிவிப்பாரா?

- (இ) (i) இவர்களுக்கு தொலைபேசி வசதிகள் வழங்கப் படுமெனின், தற்போது தொலைபேசி வசதிகள் வழங்கப்பட்டுள்ள ஆலோசகர்களின் பெயர்கள் யாவையென்பதையும்;
- (ii) தொலைபேசிக் கொடுப்பனவுத் தொகை யொன்று வழங்கப்படுமெனின் ஒவ்வொரு ஆலோசகருக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ள கொடுப்பனவுத் தொகை தனித்தனியாக எவ்வளவென்பதையும்

அவர் இச்சபைக்கு அறிவிப்பாரா?

- (ஈ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Public Administration and Home Affairs:

- (a) Will he state-

- (i) the number of advisers who serve in the Ministry of Public Administration and Home Affairs at present;
- (ii) their names, educational qualifications and responsibilities;

[ගරු අනුර දිසානායක මහතා]

(iii) the salaries and allowances paid to them; and

(iv) the total of all the allowances paid during the previous month?

(b) Will he inform this House-

(i) of the names of the advisers to whom official vehicles have been provided, the number of official vehicles provided and the details of those vehicles; and

(ii) separately of the fuel allowance provided to each adviser, if they are provided with a fuel allowance?

(c) Will he state-

(i) the names of the advisers to whom telephone facilities have been provided by now if telephone facilities are provided to them; and

(ii) separately of the amount of the telephone allowance paid to each adviser, if they are paid a telephone allowance?

(d) If not, why?

ගරු විජය දහනායක මහතා (රාජ්‍ය පරිපාලන හා ස්වදේශ කටයුතු නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு விஜய தஹநாயக்க- பொது நிர்வாக, உள்நாட்டலுவல்கள் பிரதி அமைச்சர்)

(The Hon. Wijaya Dahanayake - Deputy Minister of Public Administration and Home Affairs)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, රාජ්‍ය පරිපාලන හා ස්වදේශ කටයුතු අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මම එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර සභාගත* කරනවා.

*** සභාමේසය මත තබන ලද පිළිතුර:**

* சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட விடை :

* Answer tabled:

(අ) (i) උපදේශකයන් සංඛ්‍යාව එකකි.

(ii) නම - පියල් අබේසිරි මහතා

අධ්‍යාපන සුදුසුකම් - උපාධිධරයෙකි.

වගකීම් - අමාත්‍යාංශයේදී සෑම බදාදා දිනකම සිදු වන මහජන දුක්ගැනවිලි සඳහා සහන සැලැස්වීමේ ක්‍රමවේදය හා සමගාමීව පුරවැසි කේන්ද්‍රීය සේවා සම්පාදනයන් අරමුණු කර ගනිමින් දියත් කර ඇති මහජන දින වැඩසටහන අඛණ්ඩව කර ගෙන යාම.

(iii) මාසික පාරිශ්‍රමිකය -රු. 30,000.00

ඉන්ධන දීමනාව (ලීටර් 120) -රු. 16,440.00

වාහන දීමනාව -රු. 30,000.00

(iv) ඉන්ධන දීමනාව -රු. 15,000.00

වාහන දීමනාව -රු. 30,000.00

එකතුව (මාසිකව) -රු.45,000.00

(ආ) (i) නැත.

(ii) පියල් අබේසිරි මහතා.

ලීටර් 120xරු.137- රු. 16,440.00

(ඇ) (i) පියල් අබේසිරි මහතා.

(ii) රුපියල් 4,000 (රාජ්‍ය මුදල් වකුලේබ 446 අනුව)

(ඇ) අදාළ නොවේ.

ගොවි විශ්‍රාම වැටුප : විස්තර

கமநல ஓய்வூதியம் : விபரம்

FARMERS' PENSION : DETAILS

1537/'11

4. ගරු ජෝන් අමරතුංග මහතා (ගරු දයාසිරි ජයසේකර මහතා වෙනුවට)

(மாண்புமிகு ஜோன் அமரதுங்க-மாண்புமிகு தயாசிநி ஜயசேகர சார்பாக)

(The Hon. John Amaratunga on behalf of the Hon. Dayasiri Jayasekara)

මුදල් හා ක්‍රම සම්පාදන අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය - (1):

(අ) (i) දිවයින පුරා සිටින ගොවි විශ්‍රාම වැටුප් ලබන සාමාජික සංඛ්‍යාව කොපමණද;

(ii) එම විශ්‍රාම වැටුප් ලබා ගැනීමට සම්පූර්ණ කළ යුතු වයස් සීමාව කවරේද;

(iii) ගොවි විශ්‍රාම වැටුපට දායක වී එකී වයස් සීමාව පසු වන තෙක් සිටින සාමාජික සංඛ්‍යාව කොපමණද;

(iv) එම විශ්‍රාම වැටුපට දායක වී ඉහත කී වයස් සීමාව පසු කර ගොවි විශ්‍රාම වැටුප් නොලබන සංඛ්‍යාව කොපමණද;

යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නෙහිද?

(ආ) (i) ගොවි විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමය නවත්වා වෙනත් විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමයක් සකස් කිරීමට රජය විසින් කටයුතු කරන්නේද;

(ii) වෙනත් ක්‍රමයක් ඇති කරන්නේ නම්, මේ වන තෙක් සාමාජිකත්වය ලබා ඇති සාමාජිකයන්ගේ විශ්‍රාම වැටුප් සඳහා ගන්නා පියවර කවරේද;

යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නෙහිද?

(ඇ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

நிதி, திட்டமிடல் அமைச்சரைக்கேட்ட வினா:

(அ) (i) நாடு முழுவதிலுமுள்ள கமநல ஓய்வூதியம் பெறும் அங்கத்தவர்களின் எண்ணிக்கை யாது;

(ii) மேற்படி ஓய்வூதியத்தைப் பெறுவதற்கு பூர்த்தி செய்ய வேண்டிய வயதெல்லைய யாது;

(iii) கமநல ஓய்வூதியத்துக்கு பங்களிப்புச் செய்து விட்டு குறிப்பிட்ட வயதெல்லையை கடக்கும் வரை காத்திருப்போரின் எண்ணிக்கை யாது;

(iv) கமநல ஓய்வூதியத்துக்கு பங்களிப்புச் செய்துவிட்டு குறிப்பிட்ட வயதெல்லையைத் தாண்டிய பின்பு ஓய்வூதியம் பெறாதிருப்போரின் எண்ணிக்கை யாது;

என்பதை அவர் இச்சபைக்கு அறிவிப்பாரா?

(ஆ) (i) கமநல ஓய்வூதியத்திட்டத்தை நிறுத்திவிட்டு வேறொரு ஓய்வூதியத்திட்டத்தை அமைக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை மேற்கொள்கின்றதா;

(ii) வேறொரு திட்டம் அமைக்கப்படுமாயின் இதுவரை அங்கத்துவம் பெற்றுள்ள அங்கத்தவர்

களின் ஓய்வூதியம் தொடர்பாக மேற் கொள்ளப் படும் நடவடிக்கை யாது;

என்பதை அவர் இச்சபைக்கு அறிவிப்பாரா?

(இ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Finance and Planning:

- (a) Will he inform this House-
- (i) the number of members islandwide who receive farmers' pension;
 - (iii) the age limit to be completed to receive the aforesaid pension;
 - (iii) the number of members who are awaiting the aforesaid age limit to be passed, having contributed to the aforesaid pension; and
 - (iv) the number of farmers who do not receive the farmers' pension, having contributed to the aforesaid pension and passed the aforesaid age limit?
- (b) Will he inform this House-
- (i) whether the Government is taking action to stop the farmers' pension scheme and formulate another pension scheme; and
 - (ii) if another scheme is to be introduced, the measures to be taken with regard to the pension of the members who have obtained membership up to now?
- (c) If not, why?

ගරු ගීතාංජන ගුණවර්ධන මහතා (මුදල් හා ක්‍රම සම්පාදන නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு கீதாஞ்ஜன குணவர்தன - நிதி, திட்டமிடல் பிரதி அமைச்சர்)

(The Hon. Gitanjana Gunawardena - Deputy Minister of Finance and Planning)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මුදල් හා ක්‍රම සම්පාදන අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මම එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර සහාගත* කරනවා.

***සහාගතය මත තබන ලද පිළිතුර:**

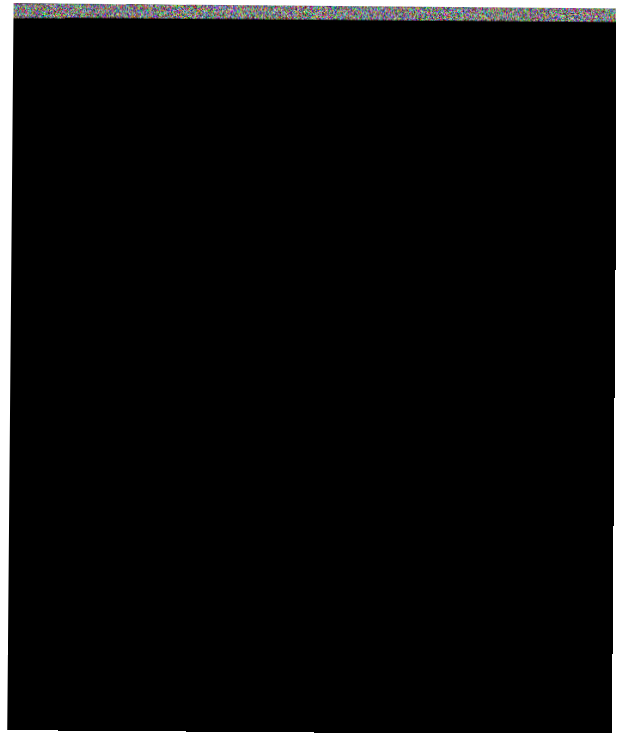
*சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட விடை :

*Answer tabled:

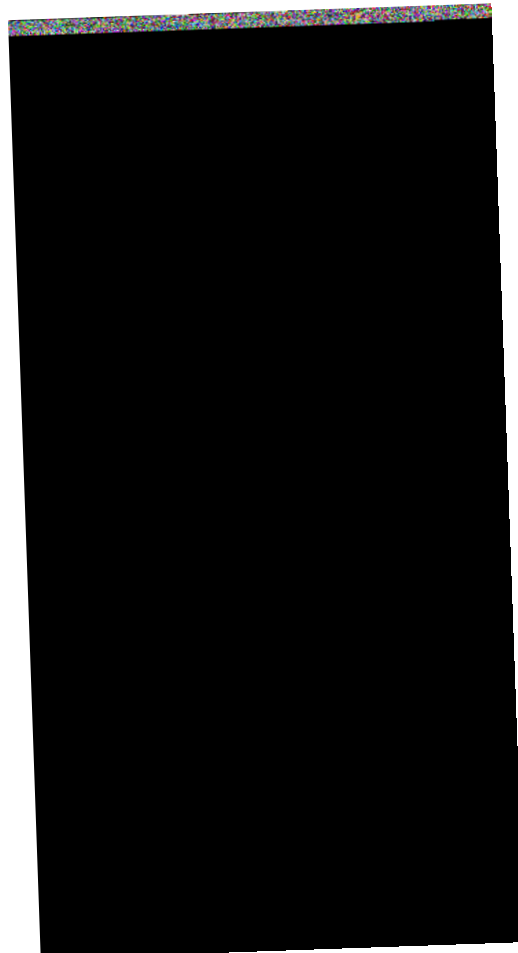
- (අ) (i) දිවයින පුරා සිටින ගොවි විශ්‍රාම වැටුප් ලබන සාමාජිකයින් සංඛ්‍යාව 2010 දෙසැම්බර් 31 දින වන විට 80814කි. (ඇමුණුම අංක - 01)
- (ii) විශ්‍රාම වැටුප් ලබා ගැනීමට සම්පූර්ණ කළ යුතු වයස් සීමාව වයස අවුරුදු 60වේ.
- (iii) ඉහත කී වයස් සීමාව පසු වන තෙක් සිටින සාමාජිකයින් සංඛ්‍යාව: 695954කි. (ඇමුණුම අංක - 02)
- (iv) 2010.12.31 දින වන විට එම සියලුම ගොවීන්ට විශ්‍රාම වැටුප් ගෙවා ඇත.
- (ආ) (i) ස්වේච්ඡා පදනම මත සාමාජිකත්වය ලබා ගන්නා විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රම කිහිපයක් රජයේ විවිධ අමාත්‍යාංශ මගින් ක්‍රියාත්මක කරනු ලැබේ. ඒවා නිරසාර ලෙස පවත්වාගෙන යා හැකි ක්‍රමයක් බවට පත් කිරීම කෙරෙහි රජයේ අවධානය යොමු වී ඇත.
- (ii) දැනටමත් සාමාජිකත්වය ලබා ඇති දායකයන්ගේ විශ්‍රාම වැටුප් ගෙවීමට කටයුතු කරනු ඇත.

(ඇ) පැන නොනගී.

ඇමුණුම 1

ඇමුණුම 2

(b) If not, why?

ගරු විජය දහනායක මහතා

(மாண்புமிகு விஜய தஹநாயக்க)

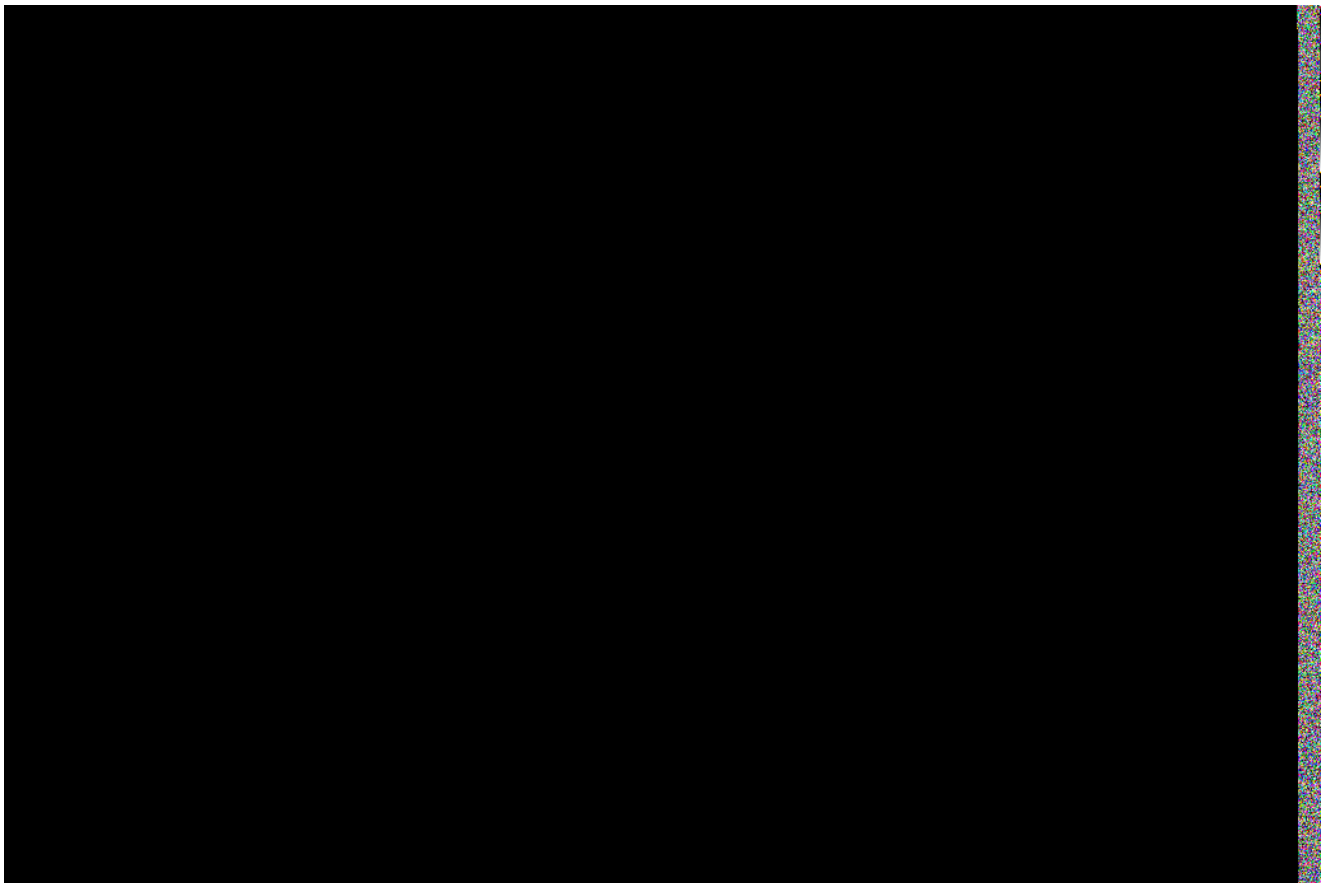
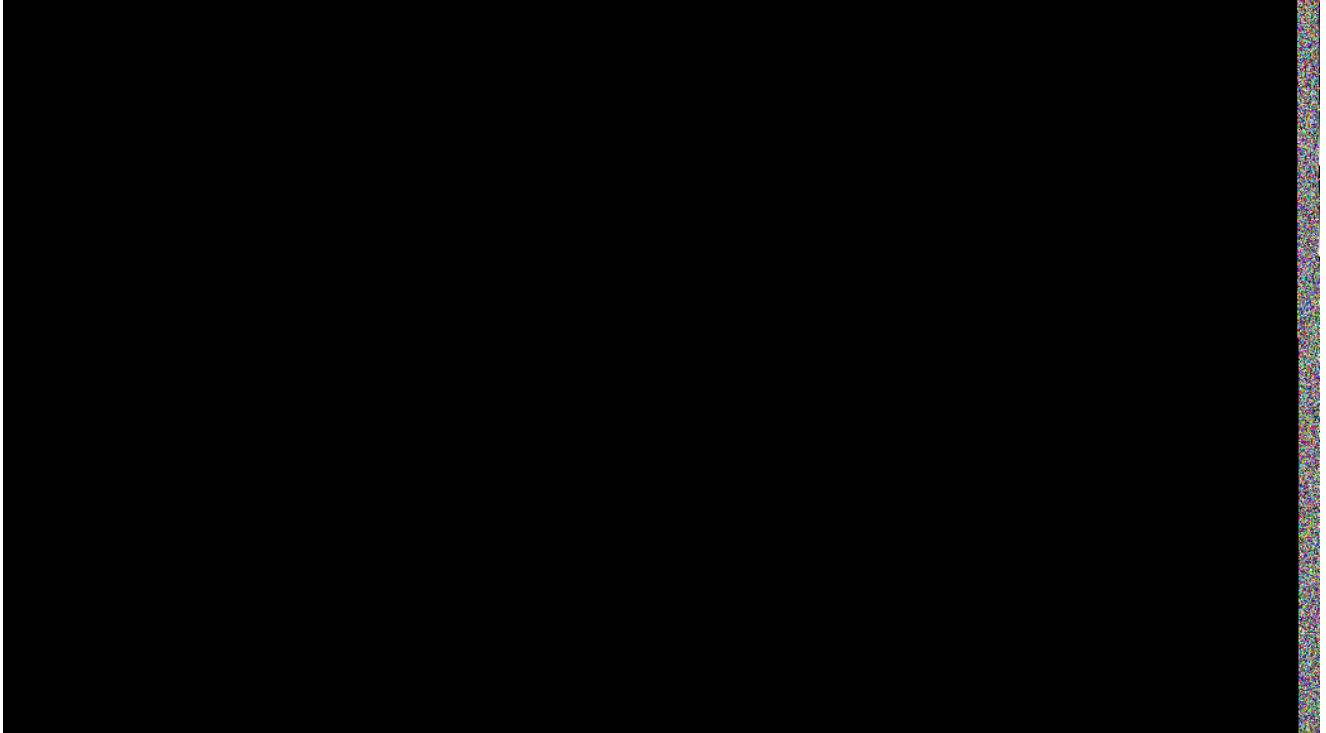
(The Hon. Wijaya Dahanayake)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, රාජ්‍ය පරිපාලන හා ස්වදේශ
කටයුතු අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන්, එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර මා
සභාගත* කරනවා.

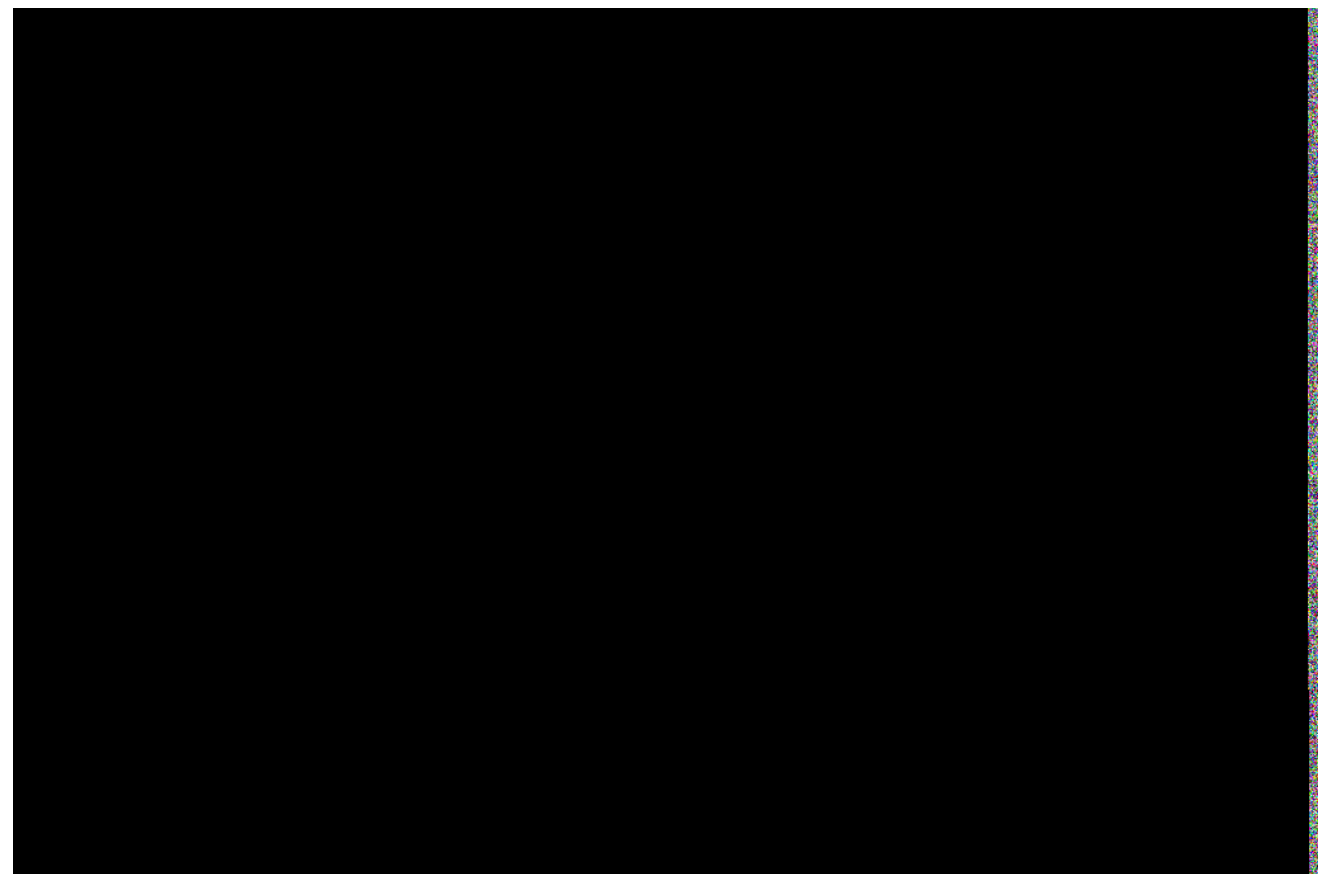
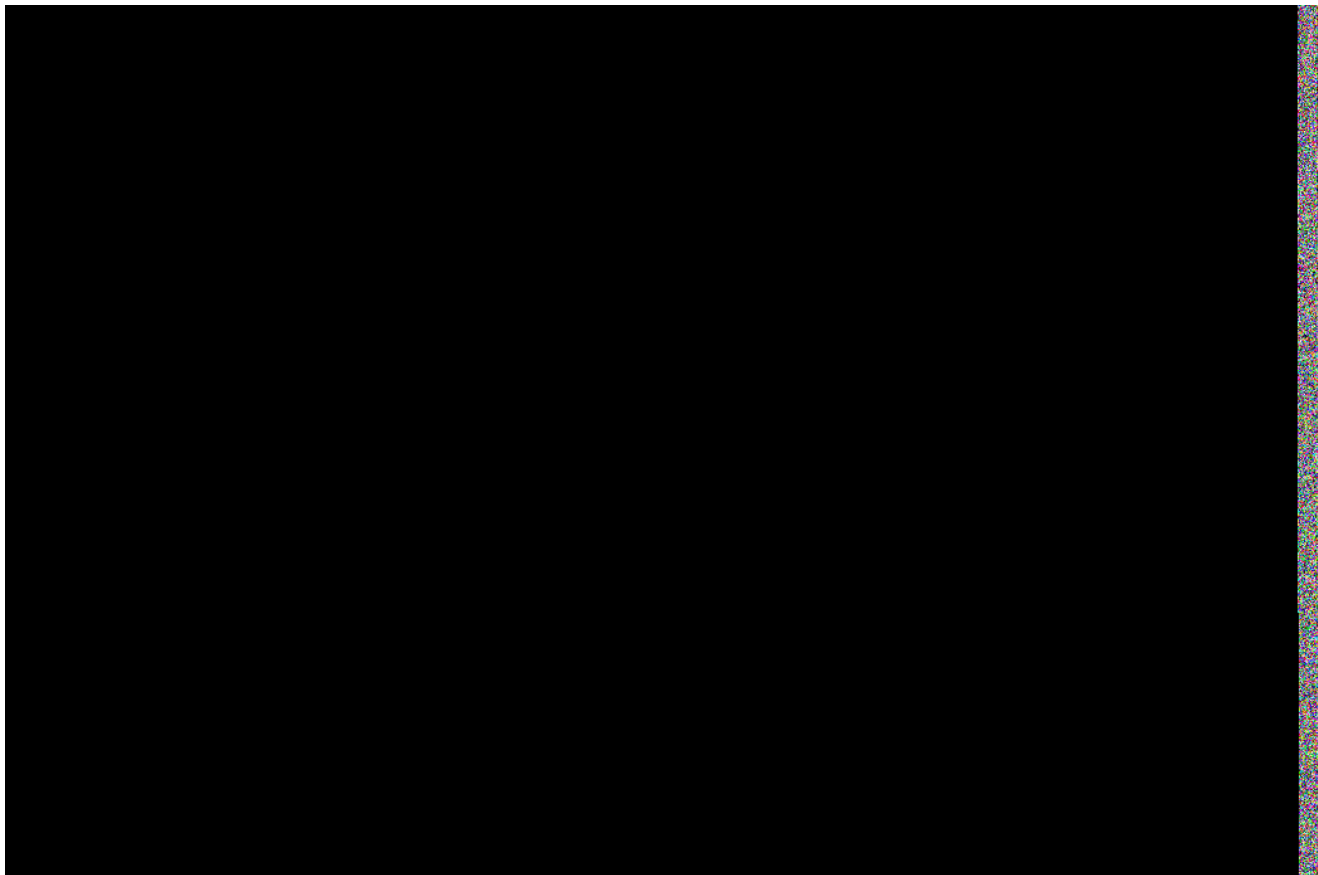
*** සභාමේසය මත තබන ලද පිළිතුර:**

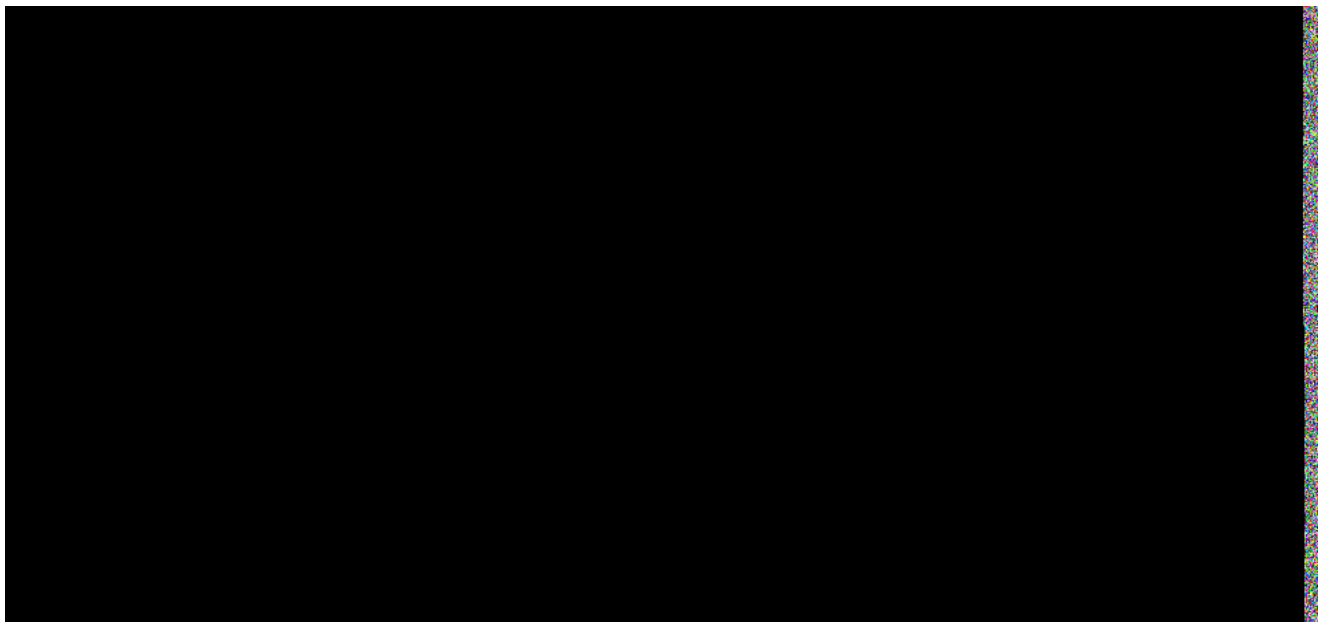
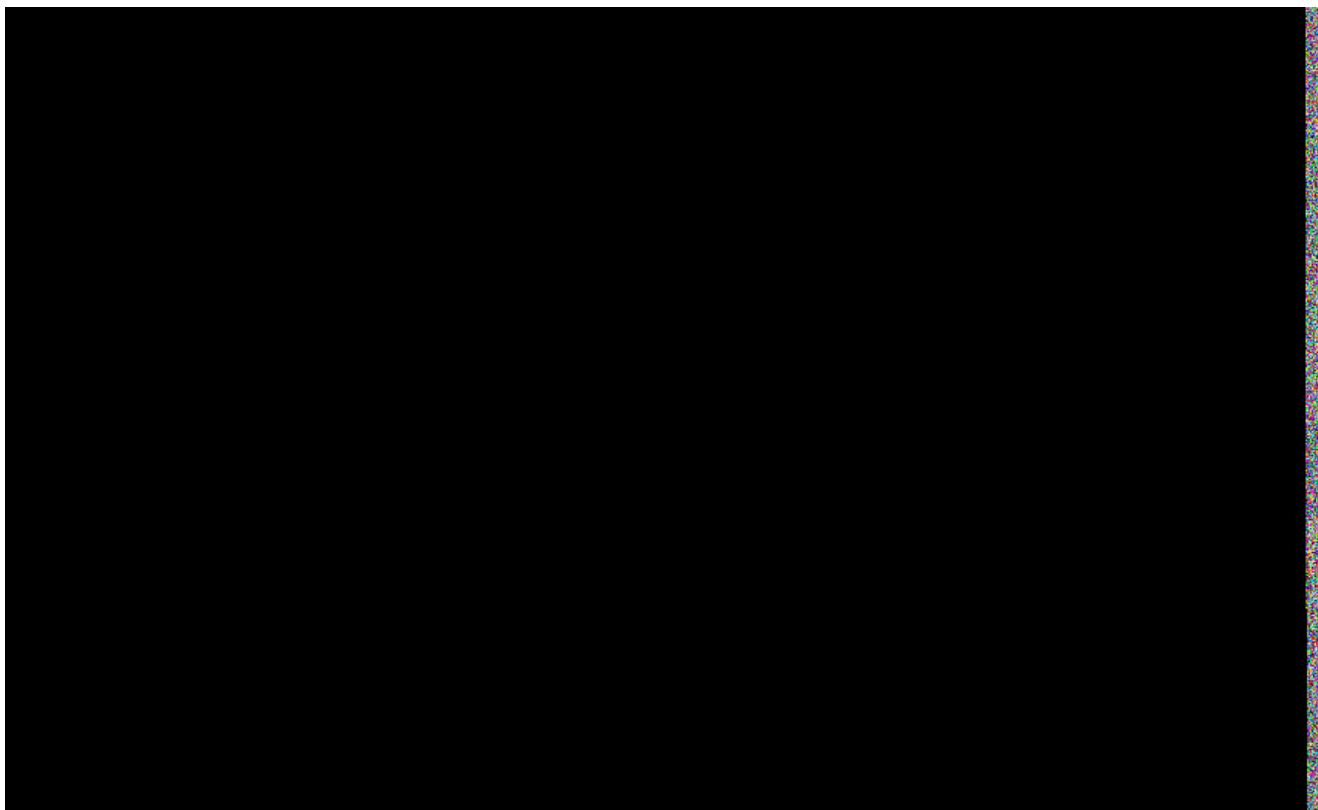
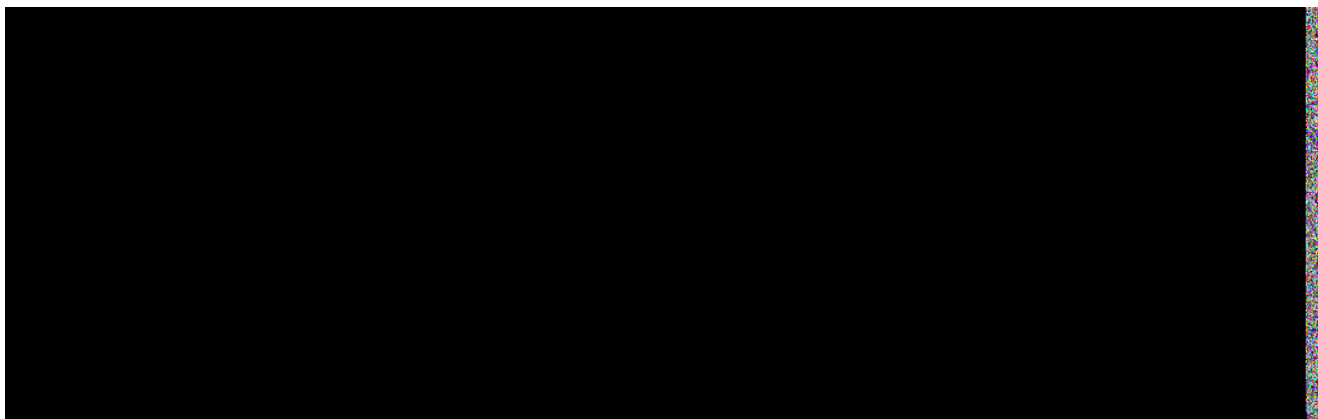
*** சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட விடை :**

*** Answer tabled:**

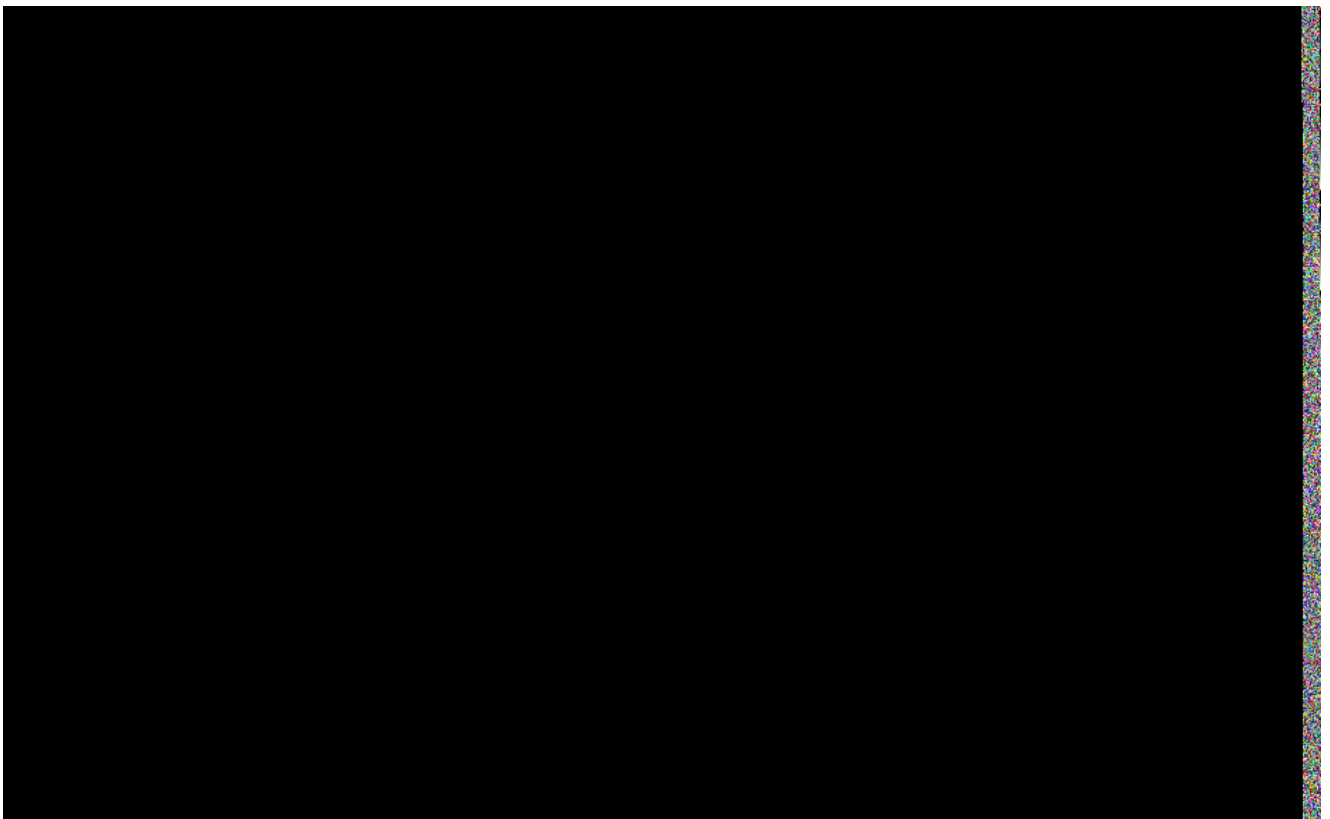
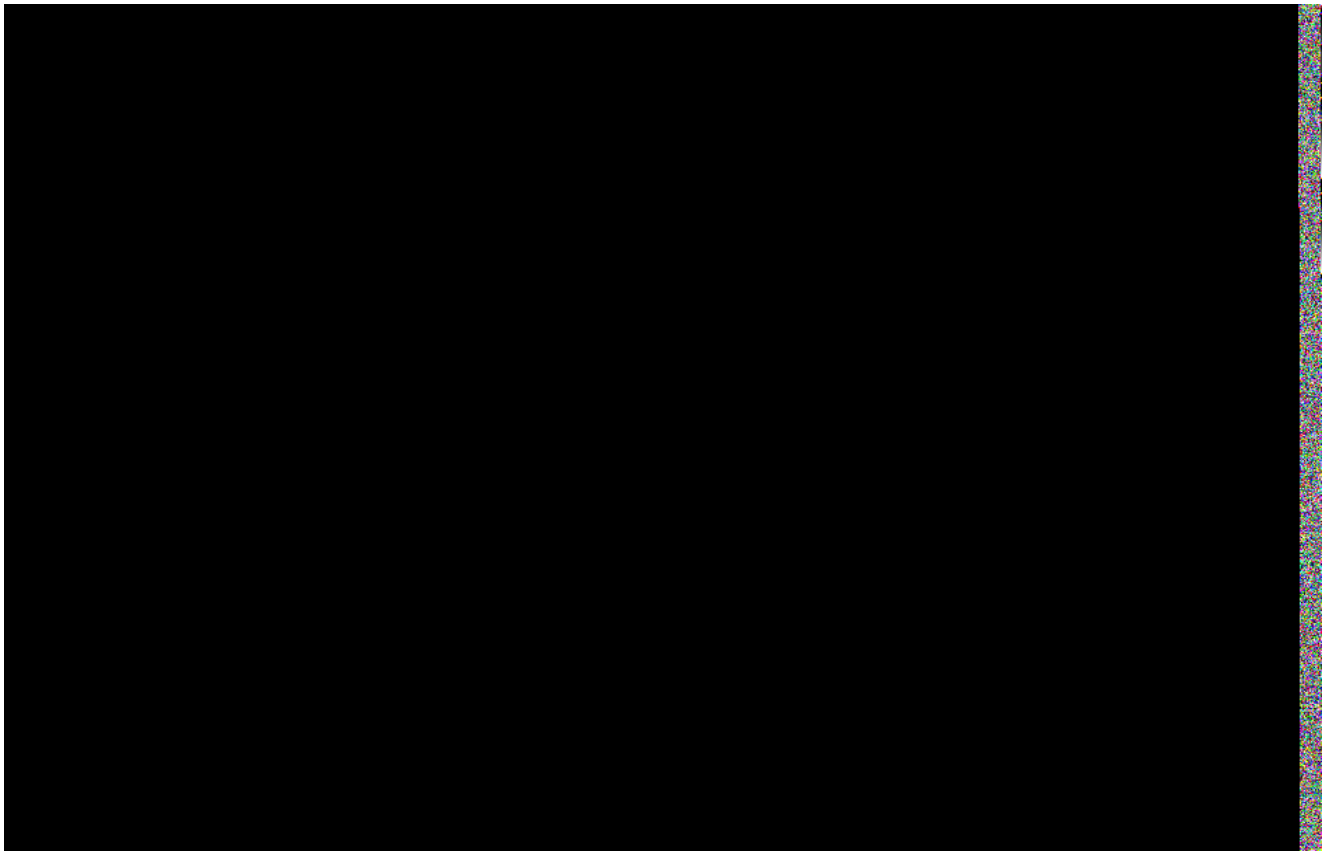

[ගරු විජය දහනායක මහතා]

[ගරු විජය දහනායක මහතා]

ධීවර ක්ෂේත්‍රයේ සංවර්ධන ව්‍යාපෘතීන් : ප්‍රතිලාභ

කදුරොගොලයේ අපිවිලුරුත්ති කලාපයේ සංවර්ධන ව්‍යාපෘතීන් :

නග්‍රාමයන්

DEVELOPMENT PROJECTS IN FISHERIES FIELD : BENEFITS

1685/11

7. ගරු අල්හාජ් ඒ.එම්.එම්. අස්වර් මහතා (ගරු එරික් ප්‍රසන්න විරවර්ධන මහතා වෙනුවෙන්)

(මාණ්ඩලික අමාත්‍යවරයා ආ.එස්.එම්. අස්වර් - මාණ්ඩලික ආර්ථික පරිපාලන ආයතන සභාපති)

(The Hon. Alhaj A.H.M. Azwer on behalf of the Hon. Eric Prasanna Weerawardhana)

ධීවර හා ජලජ සම්පත් සංවර්ධන අමාත්‍යවරයාගෙන් ඇසු ප්‍රශ්නය - (1):

- (අ) (i) 2006 වර්ෂයේ සිට මේ දක්වා කාල සීමාව තුළ ධීවර ක්ෂේත්‍රයේ ක්‍රියාත්මක කරන ලද සංවර්ධන ව්‍යාපෘතීන් කවරේද;
- (ii) එම ව්‍යාපෘතීන් හරහා ජනතාවට ලැබී ඇති ප්‍රතිලාභ කවරේද;
- (iii) ඉදිරියේදී ධීවර ක්ෂේත්‍රයේ ක්‍රියාත්මක කිරීමට අපේක්ෂිත සංවර්ධන ව්‍යාපෘතීන් කවරේද;
- (iv) ඒවායින් අපේක්ෂිත ප්‍රතිඵල කවරේද;

යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නෙහිද?

(ආ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

කදුරොගොලයේ, තීරක වනාන්තරයේ සංවර්ධන ව්‍යාපෘතීන් අමාත්‍යවරයාගේ සභාවට දන්වන්නෙහිද?

- (අ) (i) 2006 ආරම්භයේ සිට මේ දක්වා කාල සීමාව තුළ ධීවර ක්ෂේත්‍රයේ ක්‍රියාත්මක කරන ලද සංවර්ධන ව්‍යාපෘතීන් කවරේද;
- (ii) එම ව්‍යාපෘතීන් හරහා ජනතාවට ලැබී ඇති ප්‍රතිලාභ කවරේද;

(iii) ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ කදුරොගොලයේ තුරානියේ නගරයේ සංවර්ධන ව්‍යාපෘතීන් කවරේද;

(iv) අවුරුද්දකට වරක් ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ සංවර්ධන ව්‍යාපෘතීන් කවරේද;

ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ සංවර්ධන ව්‍යාපෘතීන් කවරේද?

(ආ) ඉන්ද්‍රියා, ගම්?

asked the Minister of Fisheries and Aquatic Resources Development :

(a) Will he inform this House of-

- (i) the development projects implemented in the field of fisheries during the period from year 2006 up to now;
- (ii) the benefits received by the people through these projects;
- (iii) the development projects expected to be implemented in the field of fisheries, in future; and
- (iv) the results expected through them?

(b) If not, why?

ගරු (වෛද්‍ය) රාජිත සේනාරත්න මහතා (ධීවර හා ජලජ සම්පත් සංවර්ධන අමාත්‍යවරයා)

(මාණ්ඩලික අමාත්‍යවරයා ආ.එස්.එම්. අස්වර් - මාණ්ඩලික ආර්ථික පරිපාලන ආයතන සභාපති)

(The Hon. (Dr.) Rajitha Senaratne - Minister of Fisheries and Aquatic Resources Development)

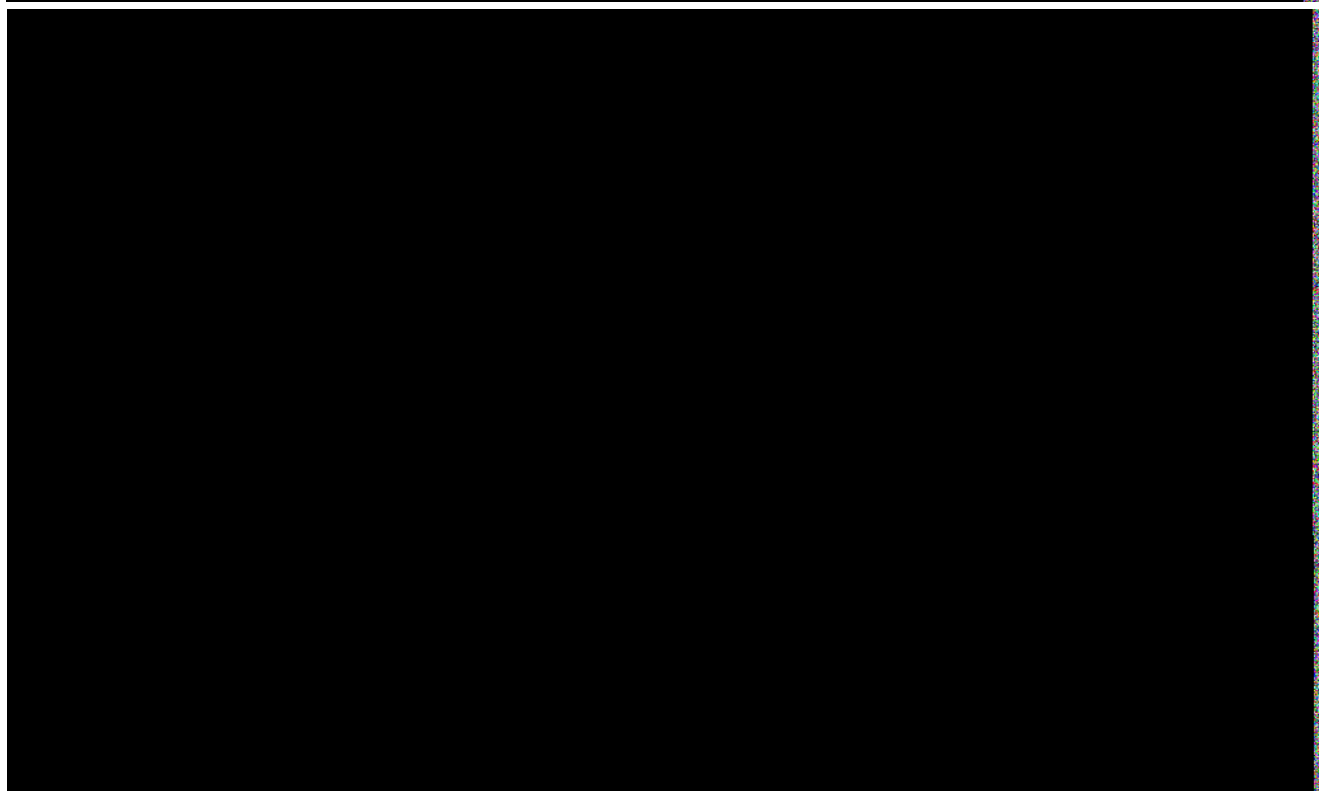
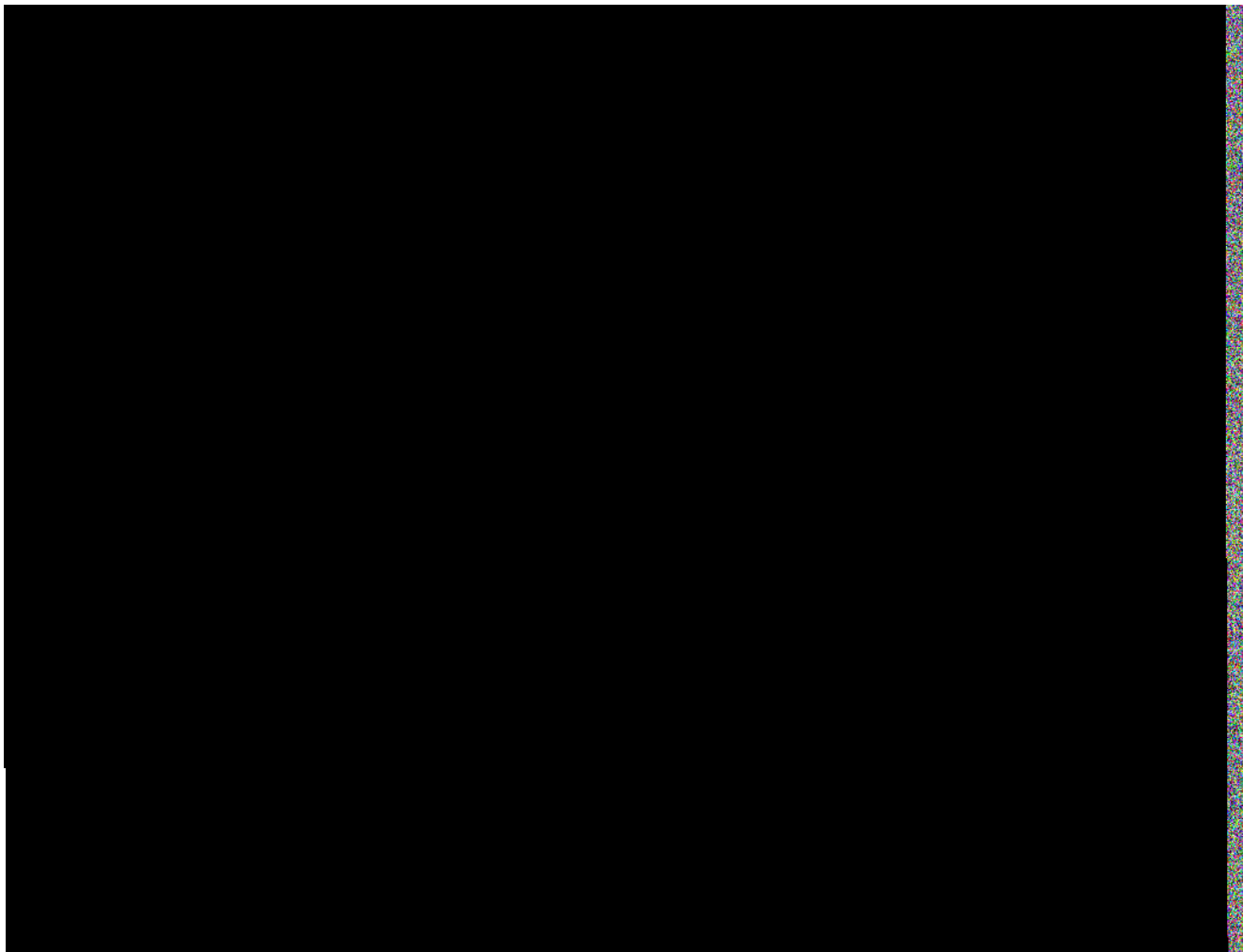
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර මා සභාවට දන්වන්නෙහිද?

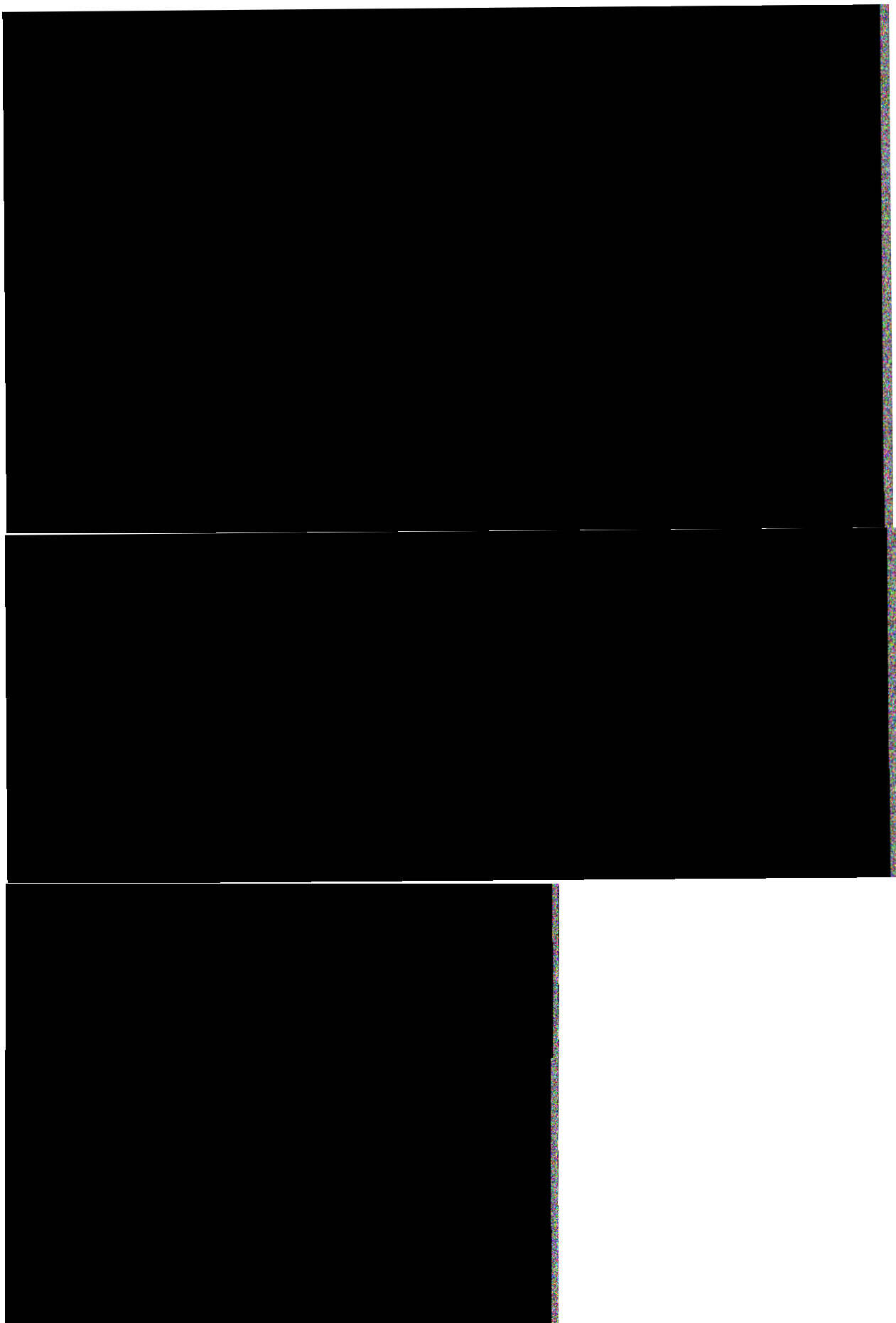
* සභාමණ්ඩලය මත තබන ලද පිළිතුර:

* ප්‍රකාශයෙන්ම පිළිතුරු දීමට නොහැකි වීමයි :

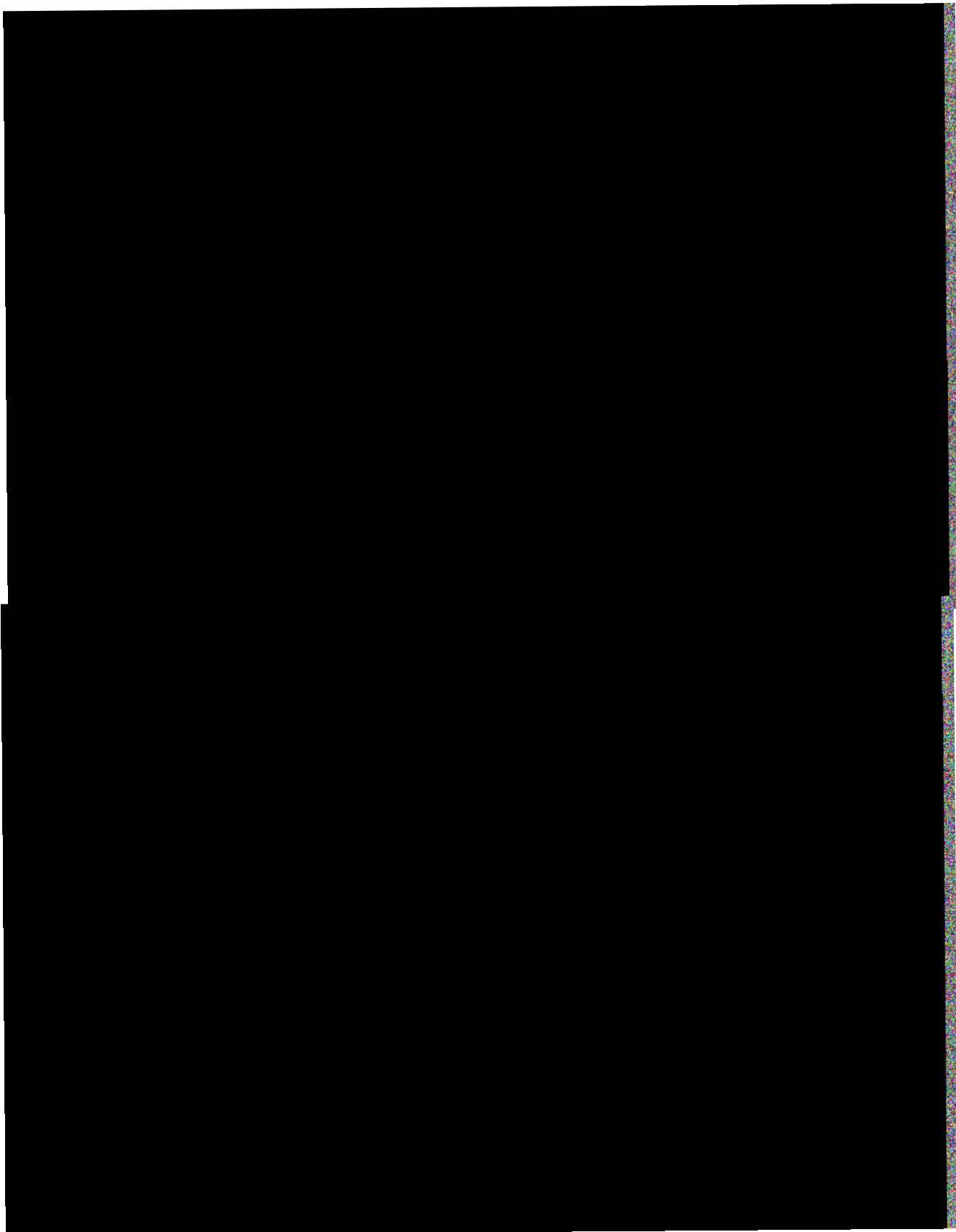
* Answer tabled:

[ගරු (වෛද්‍ය) රාජිත සේනාරත්න මහතා]

[ගරු (වෛද්‍ය) රාජිත සේනාරත්න මහතා]

நியோகக் கமிட்டியை

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

இ லு, விசேஷப் பதவி கமிட்டியை 2012 - காலக் கமிட்டியை
அவசியம்.

விசேஷப் பதவி கமிட்டியை, 2012

ஒதுக்கீட்டுச் சட்டமூலம், 2012

APPROPRIATION BILL, 2012

காலக் கமிட்டியை விசேஷப் பதவி கமிட்டியை

[பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்]

[நியோகக் கமிட்டியை விசேஷப் பதவி கமிட்டியை]

குழுவில் மேலும் ஆராயப்பெற்றது. - [தேர்ச்சி : டிசம்பர் 03]

[சபாநாயகர் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்]

Considered further in Committee. - [Progress: 03rd December]

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair.]

126 வது திட்டம்.- அமைச்சர் அமைச்சர்

01 வது திட்டம்.- மெய்யுறு திட்டம் - பதவி கமிட்டியை விசேஷப் பதவி கமிட்டியை, ரூ. 523,340,000

தலைப்பு 126.- கல்வி அமைச்சர்

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 01.- செயல்முறைச் செயற்பாடுகள் - மீண்டும் வருவது செலவு ரூபா 523, 340,000

HEAD 126.- MINISTER OF EDUCATION

Programme 01.- Operational Activities - Recurrent Expenditure, Rs. 523,340,000

171 வது திட்டம்.- உயர் கல்வி அமைச்சர்

01 வது திட்டம்.- மெய்யுறு திட்டம் - பதவி கமிட்டியை விசேஷப் பதவி கமிட்டியை, ரூ. 337,000,000

தலைப்பு 171.- உயர் கல்வி அமைச்சர்

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 01.- செயல்முறைச் செயற்பாடுகள் - மீண்டும் வருவது செலவு ரூபா 337,000,000

HEAD 171.- MINISTER OF HIGHER EDUCATION

Programme 01.- Operational Activities - Recurrent Expenditure, Rs. 337,000,000

සභාපතිතුමා

(தமிழ்நாடு அமைச்சர்)

(The Chairman)

ශීර්ෂ අංක 126, 212, 213 සහ 171, 214 - අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය හා උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය. විවාදය ආරම්භ කරන්නේ ගරු අතිල විරාජ් කාරියවසම් මහතා.

[ප්‍ර. හා. 9.52]

ගරු අතිල විරාජ් කාරියවසම් මහතා

(மாண்புமிகு அகில விராஜ் காரியவசம்)

(The Hon. Akila Viraj Kariyawasam)

ගරු සභාපතිතුමනි, "2012 විසර්ජන පනත් කෙටුම්පතෙහි කාරක සභා අවස්ථාවේදී අද දින සාකච්ඡා කරන අමාත්‍යාංශ හා ඒ යටතේ ඇති දෙපාර්තමේන්තු සහ ආයතනවලට අදාළ අංක 126, 212, 213 සහ 171, 214 යන වැය ශීර්ෂයන්ගෙන් එක් එක් වැඩසටහනෙන් සියලුම පුනරාවර්තන වියදම් හා මූලධන වියදම් රුපියල් දහයකින් කපා හැරිය යුතුය" යි මම යෝජනා කරමි.

ගරු සභාපතිතුමනි, මෙවර අය වැයෙහි අධ්‍යාපන සහ උසස් අධ්‍යාපන වැය ශීර්ෂ වෙනුවෙන් අය වැය කාරක සභා අවස්ථාවේදී කපා කිරීමට අවස්ථාව ලැබීම ගැන මම බොහෝම සන්නේෂ වනවා. විශේෂයෙන්ම පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරු විධියට අප මේ විෂයන් පිළිබඳව විශේෂ අවධානයකින් ඉන්නවා. අපේ රටේ වැඩිම පිරිසක් සෘජුව හෝ වක්‍රව සම්බන්ධ වන ක්ෂේත්‍රය අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයයි කියලා කියන්න පුළුවන්. අපේ රටේ ලක්ෂ 40ක් විතර පාසල් දරු දැරියෝ ඉන්නවා. ඒ වාගේම ගුරුවරු ඉන්නවා. මේ දරුවන්ගේ දෙමව්පියන් ඉන්නවා. අධ්‍යාපනය වෙනුවෙන් අප ගන්නා සාධනීය ක්‍රියා මාර්ගයන් තුළින්; අධ්‍යාපන වැඩ පිළිවෙළවල් තුළින් තමයි මේ රටේ ඉදිරි දැක්ම, ඉදිරි අනාගතය තීරණය වන්නේ. කිසි යම් රටක අධ්‍යාපන ක්‍රමය 21 වන සියවසට ගැළපෙන විධියට හරියාකාරව ගෙන යනවා නම්, ඒ වාගේම ශ්‍රම වෙළෙඳ පොළට ගැළපෙන විධියට අධ්‍යාපනය නිර්මාණය වෙනවා නම් ඒ රටේ දියුණුව ඇති වෙනවා. අධ්‍යාපනය වෙනුවෙන් ඒ රට කරන වියදම අනාගත ආයෝජනයක් විධියට තමයි මුළු ලෝකයම පිළි අරගෙන තිබෙන්නේ.

මම අපේ රටේ අතිගරු ජනාධිපති හා මුදල් හා ක්‍රම සම්පාදන අමාත්‍යවරයාගේ ප්‍රකාශයක් සඳහන් කරමින් අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන් අදහස් ප්‍රකාශ කරන්න කැමැතියි. එතුමාගේ අය වැය කපාලේදී කියනවා, අධ්‍යාපනයට විශේෂ අවස්ථාවක් දීලා තිබෙන බව. ඒ වාගේම පාසල් 1,590ක් සිසුන් 50කට අඩු පාසල් වශයෙන් හඳුනාගෙන තිබෙනවා කියලාත් එතුමා කීවා. මේ නිසා මා විශේෂයෙන්ම අධ්‍යාපන අමාත්‍යවරයාගෙන් මම අහන්න කැමැතියි, සිසුන් 50කට අඩුවෙන් ඉන්නවාය කියන මේ පාසල් 1,590 වසා දැමීමේ ආරම්භයක්ද මේ දෙන්නේ කියලා. මොකද, මේ පාසල් බිහි වෙලා තිබෙන්නේ භූගෝලීය පසුබිම මත. විවිධ දේවල් එකතු කර ගෙන තමයි මේ පාසල් බිහි වෙලා තිබෙන්නේ.

අපි බොහෝම කැමැතියි, ද්විතීයික පාසල් දහසක් ඇති කිරීමේ ව්‍යාපෘතියට. ඒකේ කිසිම ප්‍රශ්නයක් නැහැ. ඒ තුළින් මේ රටේ අධ්‍යාපනය ඉස්සරහට එනවා නම්, අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තිවල වෙනස්කම් ඇති වනවා නම්, අධ්‍යාපනයේ ප්‍රගතියක් දක්නට ලැබෙනවා නම් විරුද්ධ පාර්ශ්වය විධියට අපි ඒ සම්බන්ධයෙන් අපේ ප්‍රණාමය පුද කරනවා. නමුත් මේ තිබෙන පාසල් වසමින් මේ ආරම්භ කරන අධ්‍යාපන ප්‍රගතිය ගැන අපි අවධානය යොමු කළ යුතුව තිබෙනවා. මොකද, සමහර පාසල් තිබෙනවා, ගම් දනවිවල ඇතට විහිදුණු පාසල්. ඒ පාසල් අවට දරුවන්ට ඒ පාසල්වලට යන්නට පුළුවන් වුණාට ඒ පාසල් වැහුවාම, ඊට පස්සේ ඒ දරුවන්ට අධ්‍යාපනය සඳහා නගරයට යන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. එනකොට

ඔවුන්ගේ අධ්‍යාපනය අතරමඟ නතර වෙන්නට පුළුවන්; අධ්‍යාපනයක් ලබන්නට තිබෙන අවස්ථාව නැති වෙන්නට පුළුවන්. එවැනි තත්ත්වයක් ඇති වෙයි කියලා අපට සිතෙනවා, මේ අය වැයෙහි අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන් ඇතුළත් කර තිබෙන වාක්‍යවලින්. සිසුන් 50කට අඩු කුඩා පාසල් 1,590ක් තිබෙනවායි කියලා ගරු ජනාධිපතිතුමා කීම තුළින් ඒ පාසල් වහනවායි කියන ඉඟියක්ද දුන්නේ කියලා මම අහනවා.

අද නව අධ්‍යාපන පනතක් ගැන අපි කපා කරනවා. නව අධ්‍යාපන පනතක් ඇති කිරීම යුගයේ අවශ්‍යතාව වෙලා තිබෙනවා. ඒකේ කිසිම ප්‍රශ්නයක් නැහැ. ඒ සම්බන්ධයෙන් අපිත් සමහර අවස්ථාවලදී, අධ්‍යාපන අමාත්‍යතුමා ප්‍රමුඛ ඒ උපදේශක කාරක සභාවලට ගිහින් අපේ අදහස් ප්‍රකාශ කළා. සමහර අවස්ථාවලදී අපි අපේ අදහස් ලිඛිතව දුන්නා. අපි සතුටු වනවා, අධ්‍යාපන විශේෂඥයන්, අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය පිළිබඳ හසළ දැනුමක් තිබෙන අය, ඒ සම්බන්ධව අදහස් ප්‍රකාශ කරලා අලුත් අධ්‍යාපන පනත ක්‍රියාත්මක කරන්න ගන්න උත්සාහය පිළිබඳව. ඒකේ කිසිම ප්‍රශ්නයක් නැහැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, හැබැයි මේ අධ්‍යාපනයේ තිබෙන ගැටලු විසඳන්න, අධ්‍යාපනයේ තිබෙන වැරදි දේවල් නිවැරදි කරන්න අධ්‍යාපන පනතක්ම ගෙනෙන්නට ඕනෑ නැහැ කියලා මා මේ අවස්ථාවේ දී කියන්න කැමැතියි. මොකද, වක්‍රලේඛ මගින් නිවැරදි කරන්නට පුළුවන් කරුණු කාරණා ගණනාවක් අධ්‍යාපනයේ තිබෙනවා. වක්‍රලේඛ මගින් නිවැරදි කළ හැකි කරුණු ඕනෑ තරම් මේ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ තිබෙනවා, මම කියන්නමි.

මා එක තැනකින් පටන් ගන්නවා නම්, පාසල්වල තිබෙනවා, දෙමව්පියන්ගේ රැස්වීම් -parents' meeting- තිබෙනවා. මොනවාද මේ රැස්වීම්වලදී කරන්නේ? විදුහල්පතිවරයා, නැත්නම් ගුරුවරයා දෙමව්පියන්ව ගෙන්වලා, දරුවන්වත් ඉස්සරහ නියා ගෙන සමහර අවස්ථාවලදී කියනවා, "මේ දරුවන් මේ මේ විෂයන්වලට දුර්වලයි" කියලා. දෙමව්පියන්ට එහෙම කියලා, ඒ දෙමව්පියන්ට වරද පටවලා යවනවා. අපි දකින්නේ මේක වැරදි ක්‍රියාවලියක් ලෙසයි. මේ දරුවන් යම් යම් විෂයන්වලට දුර්වල නම්, දරුවන් ඒ විෂයන් සම්බන්ධයෙන් පසුබෑමක් දක්වනවා නම්, විදුහල්පතිවරයා ගුරුවරුන්ව ගෙන්වලා අහන්න ඕනෑ, "ඇයි, තමුන්නාන්සේලාගේ විෂයන්වලට මේ දරුවෝ දුර්වල? මේකට ගන්න පුළුවන් ක්‍රියා මාර්ග මොනවාද? මේ සම්බන්ධයෙන් ඉදිරි විර්ෂවලදීවත් ගන්න පුළුවන් ක්‍රියා මාර්ග මොනවාද?" කියලා විදුහල්පතිවරයා ගුරුවරුන්ගෙන් විමසන්නට ඕනෑ යි කියලා මා හිතනවා. මොකද, මේ රටේ සිටින අභි-සක දෙමව්පියන් මේවාට පළි නැහැ. ඒ දෙමව්පියන්ගේ අධ්‍යාපන මට්ටම බොහෝම පහළ මට්ටමක තිබෙන්නට පුළුවන්. ඒ නිසා ගුරුවරයා දෙමව්පියන්ට කියනවා නම්, "මේ ළමයා දුර්වලයි, මේ ළමයා වෛර්යවත් කරන්න, මේ ළමයා වෛර්යවත් ගොඩගන්න කටයුතු කරන්න" කියලා, ඒක වැරදියි. ළමයා වෛර්යවත් කරන්න පුළුවන්. ඒ සම්බන්ධයෙන් දෙමව්පියන්ට ගෙදර සිට අවශ්‍ය දේ කරන්න පුළුවන්. හැබැයි, ඒ විෂයන් පිළිබඳව දැනුමක් ඒ දෙමව්පියන්ට නැහැ. එහෙනම් ඒක කරන්නට ඕනෑ ගුරුවරුන්මයි. ගුරුවරුන් අධීක්ෂණයට ලක් කළ යුතුයි කියලා අපි කියනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒක කරන්නට ඕනෑ විදුහල්පතිවරුන්. ඊළඟට, ගුරුවරුන් ගෙන්වා ඒ කටයුතු විමසනවා වාගේම විදුහල්පතිවරුන්වත් අධීක්ෂණය කරන්න කලාප අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරුන්, පළාත් අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරුන් කටයුතු කළ යුතුයි.

ඒ විතරක් නොවෙයි. අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය පළාත් අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරුන්ගේ මට්ටමේ ඉඳලා කලාප අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරුන්ගේ මට්ටමට යනකල් අධීක්ෂණය කරන්නට ඕනෑ, ඒ එක එක ප්‍රදේශවල, එක එක කලාපවල, එක එක පාසල්වල

අධ්‍යාපන දුර්වලකම් තිබෙනවාද, අධ්‍යාපන පසුබෑම් තිබෙනවාද කියලා. එහෙම නම්, ඒක වහාම කරන්නට ඕනෑ. මම දන්නවා, වාර විභාග අවසන් වෙලා තිබුණත් මේ සැරේත් වාරය අවසානයේ report එකක් දෙන්නවත් සමහර පාසල්වලට නොහැකි වී තිබෙන බව. ගම්පහ පාසල් ගණනාවකම ගුරුවරු මට කිව්වා මේ සැරේ reports දෙන්න විධියක් නැහැ කියලා. හේතුව මොකක්ද? මොකද ඒ කටයුතු ක්‍රමානුකූලව, නිසි පිළිවෙලකට, නිසි timetable එකකට නොකිරීම නිසා. ඒකෙන් මොකක්ද වෙන්වේ?

ගුරු සභාපතිතුමනි, මට මතකයි අප ඉස්කෝලයේ යන කාලයේ අපට වසර අවසානයේ දෙනවා විභාගවල ලකුණු සහිත report එකක්. ඒ report එකෙන් දුර්වලකම් හඳුනා ගෙන, ඒ දුර්වලකම් හදා ගෙන ඊළඟ වර්ෂයට යන්න පුළුවන්කමක් තිබුණා. නමුත් අද බොහෝ පාසල් ඒ report එකවත් දෙන්න බැරි තත්ත්වයට පත් වෙලා තිබෙනවා.

ගුරු සභාපතිතුමනි, මා තවත් කාරණයක් කියන්න ඕනෑ. බොහෝ පාසල්වල විෂයයන් උගන්වන්නේ ඒ විෂයයන් පිළිබඳ ප්‍රවීණයන් නොවෙයි; ඒ විෂයයන් පිළිබඳ හදාරපු අය නොවෙයි. මම දැක තිබෙනවා, බොහෝ පාසල්වල ගුරුවරුන් උගන්වන්නේ ඒ අය කිසිසේත්ම හදාරපු නැති විෂයයන් බව. ඔවුන් තම උපාධියට කරපු විෂයයන් නොවෙයි උගන්වන්නේ, වෙනත් විෂයයන්. මාලමේ ප්‍රදේශයේ මා දන්නා පාසල් කීපයකත් ඒ තත්ත්වය තිබෙනවා. ඒ අය කිව්වා අප කිසිසේත්ම දන්නේ නැති විෂයයන් තමයි අපට උගන්වන්න දීලා තිබෙන්නේ කියලා. එතකොට වෙන්වේ මොකක්ද? ඒ අයට ඒ විෂයයන් පිළිබඳව වෙනම ඉගෙන ගන්න වෙනවා. Experiments කරලා, නැත්නම් පර්යේෂණ කරලා තමයි ඒ අයට සමහර විෂයයන් උගන්වන්න සිද්ධ වෙලා තිබෙන්නේ.

ගුරු සභාපතිතුමනි, අතීතයේ සිටියා පාසල් පරීක්ෂකවරු. පාසල් පරීක්ෂකවරුන් හිටපු ගමන් කඩා පනින ක්‍රමවේදයක් තමයි අතීතයේ අනුගමනය කළේ. අද පාසල් පරීක්ෂකවරු පාසල්වලට යන්නේ නැහැ. අද පාසල් පරීක්ෂකවරුන් නිසියාකාරව ගිහිල්ලා ගුරුවරුන් පිළිබඳව, විදුහල්පතිවරුන් පිළිබඳව, ඒ එක් එක් ක්ෂේත්‍ර පිළිබඳව කරුණු සොයා බලනවා බොහොම අඩුයි. යනවා නම් ප්‍රථමයෙන් දැනුම් දීලා තමයි පාසලට යන්නේ. මොකක්ද ඒකට හේතුව? මේ හැම තැනම දේශපාලනය අන්තර්ගත වෙලා තිබීමයි. එන බව දැනුම් දීලා යන්නේ. ඒකෙන් වෙන්වේ මොකක්ද? ඒකෙන් වෙන්වේ ගුරුවරුන්ට තමන් උගන්වන දේ පිළිබඳව බයක් නැති වන එකයි. තම වගකීමෙන් බැහැර වෙලායි ගුරුවරුන් කටයුතු කරන්නේ. ඒ, කවුරුවත් ඔවුන් අධීක්ෂණය කරන්නේ නැති නිසයි. මේකේ ප්‍රතිඵල මොනවාද? අපි දැක්කා පසු ගිය දවස්වල අඟුනකොළපැලැස්සේ තෙලිප්පිවල විද්‍යාලයක විභාගයක් අවස්ථාවේදී ඒ ප්‍රදේශයේ ගුරුවරුන් පිරිසක් බීමත්ව හැසිරිලා අවුරුදු 10ක් වයසැති දැරියක් දූෂණය කරලා තිබුණා. එවැනි කරුණු කාරණා ගණනාවක් අපේ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය සම්බන්ධයෙන් තිබෙනවා. අපි කැමැත්තෙන් හෝ අකැමැත්තෙන් පිළිගන්න ඕනෑ, පසු ගිය කාලවලට වැඩිය දැන් අපේ රටේ අධ්‍යාපනය පිරිහිලා තිබෙන බව. ගුරුවරුන්ගේ පැවැත්ම, ගුරුවරුන්ගේ හැසිරීම, ගුරුවරුන්ගේ දැනුම, විෂයයන් පිළිබඳව ගුරුවරුන් තුළ තිබෙන හසළ අවබෝධය, ගුරුවරුන් කරන පසු විපරම, ඒ හැම එකකම කඩා වැටීමක් තිබෙනවා කියලා අපි කැමැත්තෙන් හෝ අකැමැත්තෙන් පිළිගන්න ඕනෑ.

දැන් පාසල් පෙළ පොත් අරගෙන බලන්න. ගුරු සභාපතිතුමනි, පසු ගිය කාලය පුරාම අපි පෙළ පොත්වල තිබුණු අඩු පාඩු පෙන්වලා දුන්නා. නමුත්, ඒවා පසු ගිය කාලය තුළ සමහර අවස්ථාවල හැදෑරීම් බොහෝ තැන්වල බරපතල ගැටලු තිබෙනවා, ඒ වාගේම වැරදි තිබෙනවා. අපි අධ්‍යාපන

විශේෂඥයන් එක්ක කථා කළාම ඒ අය කියනවා, ජාත්‍යන්තර පාසල්වල ඒ විෂයන් සම්බන්ධ පොළ පොත් ක්‍රමානුකූලව, බොහොම සරලව, ශිෂ්‍යයින්ට අවබෝධ කර ගන්න පුළුවන් වන විධියට නිර්මාණය කරලා තිබෙන බව. අපේ රටේ පෙළ පොත් හදන අය විසින් ඒ ගොල්ලන්ගේ දැනුම, ඒ මහාචාර්යවරුන්ගේ පණ්ඩිතභාවය ප්‍රකාශ කරන්න පෙළ පොත් නිර්මාණය කරලා තිබෙනවා. මම තමුන්නාන්සේලාට එක උදාහරණයක් කියන්නම්. ඒ තමයි 6 වන ශ්‍රේණියේ විෂය නිර්දේශයේ විද්‍යා විෂය මුල් පාඩමේ තිබෙන විධියට "සිදුරීම" සඳහා යොදා ගෙන තිබෙන්නේ "සංසිද්ධි" යන පදයක්. මෙයට "සිදුරීම" යන්න යෙදීමෙන් කිසිදු අඩු පාඩුවක් වෙන්වේ නැහැ. සංසිද්ධි කියන්නේ සිදුරීම. තව උදාහරණයක් කියනවා නම්, "සුවිකාර්ය", "ප්ලාස්ටික්" කියන වචන. "අවශ්‍ය පරිදි හැඩය වෙනස් කළ හැකි" යන අර්ථය එයින් දෙනවා. මේ වාගේ සරල වචන පාවිච්චි කරන්න පුළුවන්කම නිසියදී සමහර දරුවන්ට තේරුම් ගන්න බැරි විධියට බරපතල, සංකීර්ණ වචන පාවිච්චි කරනවා. තව එකක් තිබෙනවා, "ප්‍රත්‍යාර්ථ". "බලයක් යෙදූ විට පමණක් හැඩය වෙනස් වන" කියන සරල අර්ථයෙන් ඒක ප්‍රකාශ කළා නම් දරුවන්ට පහසුවෙන් තේරුම් ගන්න පුළුවන්කම තිබෙනවා. ඒ වාගේම "ආහන්‍ය" යන වචනය. "ආහන්‍ය" කියන්නේ "තහඩු සේ තළා ගත හැකි" යන්නයි. මේ විධියට 6 වන ශ්‍රේණියේ විද්‍යා විෂය හදාරණ දරුවන්ට සිංහල භාෂාවේ තිබෙන සංකීර්ණම වචන යොදලා අවබෝධ කර ගැනීම අපහසු වන විධියට සංකීර්ණ කරලා තිබෙනවා. මෙවැනි කරුණු කාරණා ගණනාවක්, - [බාධා කිරීමක්] නැහැ. ගුරු සභාපතිතුමනි, සිංහල භාෂාවේදී මෙම වචන ඉගෙන ගන්නට කමක් නැහැ. මේ නිසා තමයි අද බොහෝ දෙනෙක් විද්‍යා විෂයයන් fail වෙලා තිබෙන්නේ. ඒ නිසා තමයි අද ගොඩක් දරුවන්ගේ ප්‍රතිඵල කඩා වැටිලා තිබෙන්නේ. මොකද, මෙවැනි බරපතල වචන පාවිච්චි කරපුවාම 6 වැනි ශ්‍රේණියේ ඉන්න දරුවන්ට විද්‍යා විෂයයේ සමහර කොටස් තේරුම් ගැනීමේ හැකියාවක් නැහැ. ඒක මේ දරුවෝත් කියන එකක්, ගුරුවරුන් කියන එකක්. එහෙම නැතිව මේක මගේ අදහසක් නොවෙයි. ඒ නිසා මේ කෙරෙහි අවධානය යොමු කරන්න ඕනෑ.

ගුරු සභාපතිතුමනි, සමහර අවස්ථාවලදී පාසල් නඩත්තු පිළිබඳ කටයුතුවලින් ආණ්ඩුව ඉවත් වී ගෙන යනවාද කියා මට හිතෙනවා. අද පාසල් නඩත්තුව පාසල් සංවර්ධන සමිතීවලට පවරා තිබෙනවා. ගුරුවරුන්ට, දෙමව්පියන්ට විතරක් නොවෙයි විදුහල්පතිවරුන්ට පාසලට ශිෂ්‍යයන් ඇතුළත් කර ගැනීමේ කාර්යය පවා ලබා දීලා තිබෙනවා. [බාධා කිරීමක්] නැහැ, ආපහු ගන්නය කියා නොවෙයි කියන්නේ. අපි කිසි දෙයක් කියන්නේ නැහැ. අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය ක්‍රමයෙන් මේ දේවල්වලින් බැහැර වෙන එක නොවෙයි කරන්න ඕනෑ. සම්පූර්ණ අධීක්ෂණයක් යටතේ මේ කටයුතු සිදු කරන්න ඕනෑ. මම දන්නේ නැහැ, අපේ මොහොත් ලාල් ග්‍රේරු මන්ත්‍රිතුමාත් ගත්තේ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය පෞද්ගලිකරණය කරන්නද කියා. මොකද, එතුමාත් අධ්‍යාපන ව්‍යාපාරිකයෙක් නිසා. අපට දැනෙනවා, පාසල් නඩත්තුව පාසල් සංවර්ධන සමිතීවලට පැවරීමෙන් බලාපොරොත්තු වන කාර්යය කුමක්ද කියා.

ගුරු සභාපතිතුමනි, ඒ වාගේම තවත් කරුණක් විශේෂයෙන් කියන්න ඕනෑ. අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයට දිගින් දිගටම මුදල් වෙන් කරනවා. නමුත් වෙනත් රටවල වාගේ අපට බලාපොරොත්තු වෙන්න පුළුවන්, අපට සෑහීමකට පත් වෙන්න පුළුවන් මුදල් ප්‍රමාණයක් වෙන් කරන්නේ නැහැ. විශේෂයෙන්ම අද පාසල්වල තිබෙන පරිගණක අංශයේ අඩු පාඩුකම්, ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන්ගේ අඩු පාඩුකම් නිසා අපේ දරුවන්ට ඉදිරියට යන්න තිබෙන අවස්ථා අහිමි වෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා ඒ සඳහා තව තවත් මුදල් වෙන් කරන්න ඕනෑය කියා අපි කියනවා.

බන්දුල ගුණවර්ධන ඇමතිතුමා පාසල් දහසේ ව්‍යාපෘතිය යටතේ කොහොම හරි තව සල්ලි ටිකක් සොයා ගෙන මේ වැඩේ ක්‍රියාත්මක කරන එක ගැන අපි සන්තෝෂ වනවා. නමුත් විපක්ෂය

[ගරු අකිල විරාජ කාරියවසම් මහතා]

හැටියට අපි කියන්නේ මේ සඳහා යොදවන මුදල් ප්‍රමාණය තව තව වැඩි කරන්න කියයි. මේ මුදල් ප්‍රමාණය කිසිසේත්ම ප්‍රමාණවත් වෙන්නේ නැහැ. අනික් රටවල් සමඟ සසඳා බලන කොට ජාතික වියදමෙන් යොදවන මුදල් ප්‍රමාණය ගැන අපට කිසිසේත්ම සැහිලිකට පත් වෙන්න බැහැ. සමහර රටවල ජාතික වියදමෙන් සියයට 15, 20, 25 ආදී වශයෙන් අධ්‍යාපනය සඳහා වෙන් කරනවා. මම දන්නා විධියට අපේ රටේ ඒ සඳහා බොහොම අඩු ප්‍රතිශතයක් තමයි යොදවන්නේ. අපේ රටේ අනවශ්‍ය විධියට වියදම් කරන මුදල් මේ සඳහා යොදවනවා නම් අනාගත ආයෝජනයක් වන අධ්‍යාපනය තුළින් මීට වඩා විශාල කාර්ය භාරයක් කරන්න පුළුවන්.

අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගේ පදවි ප්‍රාප්තිය වෙනුවෙන් පවත්වන "දැයට කිරුළ" ප්‍රදර්ශනය වෙනුවෙන් වියදම් කරන අතිවිශාල මුදල් කන්දරාව බලන්න. අපි ඒ ගැන වැරද්දක් කියනවා නොවෙයි. අමාත්‍යාංශ 37ට රුපියල් කෝටි 37ක් වෙන් කර තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ රුපියල් මිලියන 370ක් වෙන් කරලා තිබෙනවා. වසරක් පාසා මේක කරනවා. එක්කෝ වසර පහකට වතාවක්වත් මේක කරන්න ඕනෑ. මේ මුදල් ප්‍රමාණය ගම් දැනවිල ඉන්න දරුවන්ට පරිගණක අරගෙන දෙන්න, එහෙම නැත්නම් ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනය ලබා දීම සඳහා අවශ්‍ය පුහුණුව ලබා දෙන්න යෙදවුවා නම් මම හිතන්නේ හැමෝම ඒ සම්බන්ධයෙන් මේ රජයට කෘතචේදිත්වය පළ කරා වි කියලායි.

අද බලන්න, ආසියාවේ රටවල රාජ්‍ය වියදම්වලින් අධ්‍යාපනය සඳහා වෙන් කළ ප්‍රතිශතය කීයද කියලා. මම කියන්නම්. තායිලන්තය සියයට 28ක් වෙන් කරනවා; හොංකොං සියයට 23ක් වෙන් කරනවා; මැලේසියාව සියයට 20ක් වෙන් කරනවා; බංගලාදේශය සියයට 15ක් වෙන් කරනවා; නේපාලය සියයට 14.9යි; ඉන්දියාව සියයට 12යි. නමුත් ලංකාව රාජ්‍ය වියදම්වලින් අධ්‍යාපනය සඳහා වෙන් කරන්නේ සියයට 8යි. මේක අපට කිසිසේත්ම පිළිගන්න පුළුවන් තත්ත්වයක් නොවෙයි, ගරු සභාපතිතුමනි. ඒ වාගේම මොන පනත් ගෙනාවත්, මොන දේවල් ගෙනාවත් අපි මේ අධ්‍යාපනය දේශපාලනීකරණය වීම ඉවත් කළ යුතුමයි. පසු ගිය කාලය පුරාම මේ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය දේශපාලනීකරණය වීම නිසා තමයි මේ කඩා වැටීම්වලට ලක් වුණේ.

දැන් බලන්න, මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වෙලා දැන් හරියට ගත්තොත් අවුරුදු 17ක් විතර වෙනවා. අපේ අවුරුදු දෙක ඇරුණාම අවුරුදු 17ක් තිස්සේ මේ ආණ්ඩුව බලයේ ඉන්නවා. නමුත් තවමත් දේශපාලන පළිගැනීම්වලට ලක් වුණා කියලා උසස්වීම් ගන්නවා; වැටුප් වර්ධක ගන්නවා. ඒ විතරක් නොවෙයි, ප්‍රධාන තනතුරුවලටත් එනවා. වක්‍රලේඛ අනුව, ව්‍යවස්ථාව අනුව දේශපාලන පළිගැනීම්වලට ලක් වුණා නම් ඒ නිසි වැටුප් විතරයි ලබා ගන්න පුළුවන්කම තිබෙන්නේ. තනතුරු දරන්න බැහැ. අද අපේ රටේ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ විදුහල්පතිවරුන්, අධ්‍යාපන පරිපාලන සේවයේ අය කී දෙනෙකු ඉන්නවාද දේශපාලන හොංඩියන් විධියට තනතුරු අරගෙන. සමහර අය උද්ඝෝෂණ කරනවා. වැඩ බලන විදුහල්පතිවරුන්ට අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කියලා තිබෙනවා ලු, "මේ Budget එකෙන් පස්සේ මම ඒක කරන්නම්" කියලා. අපි ඔබතුමාට කියනවා එහෙම කරන්න එපා කියලා. දේශපාලන හේතු මත ඔය වැඩ බලන විදුහල්පතිවරුන් ස්ථිර කරන්න එපා කියලා අපි කියනවා. මොකද සමහර පාසල්වල පළමුවැනි ශ්‍රේණියේ විදුහල්පතිවරුන් ඉන්නවා. මේ ගොල්ලන්ගෙන් බොහොමයක් සුදුසුකම් තිබෙන අය නොවෙයි. ගරු සභාපතිතුමනි, ශාරීරික අභ්‍යාස ගුරුවරුන් -PTIs- පවා විදුහල්පතිවරු වශයෙන් ඉන්නවා. ඉතින් තවත් කැබිනට් පත්‍රිකා දාලා මේ ගොල්ලන් ප්‍රධාන පාසල්වල විදුහල්පතිවරු වශයෙන්

ස්ථිර කළොත් අපේ රටේ අධ්‍යාපනයට මොකද වෙන්නේ? ඒ සම්බන්ධයෙන් අපි අපේ බලවත් අප්‍රසාදය පළ කරනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, උතුරු මැද කලාපයේ කලාප අධ්‍යක්ෂවරු අට දෙනෙකුගේ පුරප්පාඩු සම්බන්ධයෙන් පුවත් පත්වල දාලා තිබුණත් තවම පත් කිරීම් කරලා නැහැ. ඒ වාගේම නැගෙනහිර පළාතේ ඉන්නේත් වැඩ බලන අධ්‍යක්ෂවරුයි. වැඩ බලන විදුහල්පතිවරු, වැඩ බලන අධ්‍යක්ෂවරු තමයි දිගටම මේවා පරිපාලනය කරන්නේ. නැගෙනහිර පළාතේ කලාප අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරු හතර දෙනෙකු පත් කරලා නැහැ. මේවාත් වැඩ බලන තනතුරු විධියටයි පත් කරලා තිබෙන්නේ. උතුරු පළාතේ කලාප කාර්යාල හතරක කිසිම පුවත් පත් දැන්වීමක් නැතුව කලාප අධ්‍යක්ෂවරුන් පත් කරලා තිබෙනවා. කොළඹ මහානාම විද්‍යාලයේ විදුහල්පතිවරයාට විරුද්ධව විමර්ශනයක් කරලා වාර්තාවක් දීලා තිබේද්දීත් ඒක ක්‍රියාත්මක කරන්නේ නැතුව අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාත් ගිහිල්ලා ඒ පාසලේ උත්සව පවත්වන එක ගැන අපි කතාහවු වෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ඒ වාගේම අනුරාධපුර මධ්‍යම විද්‍යාලයේ විදුහල්පතිවරයාට විරුද්ධව චෝදනා විමර්ශනයට ලක් වෙලා තිබෙනවා කියලා ඊයේ මාධ්‍යවල ප්‍රකාශ වෙලා තිබුණා. නමුත් ජනාධිපතිවරයා පවා ඒ විද්‍යාලයට ගිහිල්ලා උත්සවයක් පවත්වනවා මම දැක්කා. අපේ අමාත්‍යතුමා එතුමියට උපහාර පුද කරනවාත් මම දැක්කා. අනුරාධපුර මධ්‍යම විද්‍යාලයේ විදුහල්පතිතුමගේ සේවය ඇගයීමක් වශයෙන් උපහාර කරනවා මම දැක්කා. ඒක කළ යුතු නැහැ. ඒක කරන්න එපා. ඒ වාගේම ගාල්ල සිරිධර්ම විද්‍යාලයේ විදුහල්පතිවරයාට විරුද්ධවත් පරීක්ෂණයක් තිබෙනවා. මේ වාගේ දූෂණවලට ලක් වුණු, විමර්ශනය කළ යුතු පාසල් ගණනාවක් තිබෙනවා. ඒ විමර්ශන කර ගෙන යද්දී ඒ ගොල්ලන්ට උඩ ගෙඩි දෙන්න එපා.

අමාත්‍යතුමා අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන් විශාල කාර්ය භාරයක් කරන බව අපි දන්නවා. වෙන ඇමතිවරු වාගේ නොවෙයි, ඔබතුමා සමහර තැන්වල හොඳ තීරණ අර ගෙන තිබෙන බව අපි දැක්කා. නමුත් මේ දේශපාලනය තුළින් එක එක තනතුරු දැරීම, දේශපාලනය හරහා අධ්‍යාපනයට කරන්න හදන මේ විනාශය වළක්වන්න කියලා අපි ඔබතුමාගෙන් ඉල්ලනවා.

අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ කිසිම විදුහල්පතිවරයකුට කිසිම විධියකින් මුදල් එකතු කරන්න බැහැයි කියන එක අපි දන්නවා. ඒ වාගේම පාසල් පද්ධතිය තුළ දරුවන්ගෙන් මුදල් එකතු කරන්න නොහැකි බව වක්‍රලේඛන මගින් දැනුම් දීලා තිබෙනවා. නමුත් අද මොකක්ද වන්නේ? දිගින් දිගටම මුදල් එකතු කිරීම සිදු වනවා. අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ පාසල් කටයුතු පිළිබඳව අධ්‍යක්ෂවරයාට සිටි නන්දසේන මහතා ඊයේ පෙරේදා විශ්‍රාම ගියා. එතුමාගේ බිරිඳ හිටියේ කොළඹ සංඝමිත්තා විදුහලේ. සංඝමිත්තා විදුහලේ විදුහල්පතිනිය විශ්‍රාම යද්දී දරුවන්ගෙන් මුදල් එකතු කරලා එතුමියට දුන්නේ මොනවාද? දුන්නේ මෝටර් රථයක්. දරුවන්ගෙන් මුදල් එකතු කරලා කාර් එකක් දුන්නේ. මේක කිව්වාම දෙමව්පියන්ට සල්ලි දෙන්න වෙනවා. මොකද, ඒ දරුවෝ පාසලේ ඉන්න එපායැ. තමුන්නාන්සේ මේවා තවත්වන්න වහාම කටයුතු කරන්න. ඒ සම්බන්ධයෙන් අපි කියන්නේ ඒකයි. එසේ නොකළහොත් අපේ රටේ අධ්‍යාපනය වල පල්ලට යන එක වළක්වන්න බැහැ. පසු ගිය කාලය පුරාම මේ හැම ප්‍රශ්නයක්ම ගොඩ නැගෙන්න හේතුව මේවා සම්බන්ධයෙන් නිසි පියවර ගත්තේ නැති එකයි.

විදුහල්පති ව්‍යවස්ථාව තිබෙනවා. වක්‍රලේඛ තිබෙනවා. අධ්‍යාපන පරිපාලන සේවය තිබෙනවා. මට මතකයි, එක අවස්ථාවක අධ්‍යාපන පරිපාලන සේවයේ cadre එකේ ඉන්න 200ත් 190 ගණනක් හිටියේ දේශපාලනය මත පත්වීම් ලැබූ අයයි. විභාග පාස් කරලා, විශ්වවිද්‍යාලවලට ගිහිල්ලා පරිපාලන සේවයට

සුදුසු නියම පුද්ගලයෝ සිව්දි විභාග පවත්වන්නේ නැතිව එසේ කටයුතු කළා. විදුහල්පති ව්‍යවස්ථාවක් තිබෙනවා. විදුහල්පතිවරුන්ට වසරක් පාසා විභාග කියන්න ඕනෑ. පසු ගිය කාලය පුරා ඒ විභාගය පවත්වලා තිබෙන්නේ හතර වතාවයි. අන්තිමට මොකක්ද වුණේ. වැඩ බලන විදුහල්පතිවරු තමයි, සුදුසුකම් නැති විදුහල්පතිවරු තමයි මේ සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කරන්නේ. සමහර විට දේශපාලනය කරන අය විධියට ගුරුවරුන්ගේ තිබෙන ගැටලු පිළිබඳව, නැත්නම් දරුවන්ට ඉගැන්වීමේ ක්‍රමවේදයන් පිළිබඳව විවේචනය කළාම අපට දේශපාලන වශයෙන් පාඩු සිදු වන්න පුළුවන්. නමුත් ප්‍රශ්නයක් නැහැ. ගුරුවරුන්ගේ අධීක්ෂණය -supervise- කිරීමේ බලය විභාග පවරා ගෙන තිබෙනවා. නමුත් ඒක ක්‍රියාත්මක වන්නේ නැහැ, ගුරු සභාපතිතුමනි. එය ක්‍රියාත්මක කරන්න අවශ්‍ය කටයුතු කරන්න කියලා මා කියනවා.

ඒ විතරක් නොවෙයි. අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ ප්‍රශ්න අපට එක මොහොතින් තමුන්නාන්සේලාට හෝ මේ රටට කියන්න පුළුවන්කමක් නැහැයි කියලා මා කියන්න ඕනෑ. මොකද, ඒ සම්බන්ධයෙන් විහිදුණු කරුණු කාරණා ගණනාවක් තිබෙනවා. මා දන්නවා, අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා වුවමනාවෙන් කටයුතු කරන්න උත්සාහ කරනවාය කියලා. ඒ සම්බන්ධයෙන් යම් පියවරවල් ගන්න කියලා මා තමුන්නාන්සේගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගුරු සභාපතිතුමනි, අපේ එස්.බී. දිසානායක ඇමතිතුමාත් ඉන්න නිසා අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයට අමතරව උසස් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය සම්බන්ධයෙන් අදහස් කිහිපයක් ඉදිරිපත් කළොත් හොඳයි කියා මා හිතනවා. මොකද, අද උසස් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේත් බරපතල ගැටලු උද්ගත වෙලා තිබෙනවා. මහින්ද චන්දන ඉදිරි දැක්මට අනුව, "ක්ෂිතිපයට ඉහළින් ලෝකය දැකිය හැකි මිනිසකු හැදීම විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනයේ අරමුණ විය යුතුයි" කියා සඳහන් කරලා තිබෙනවා. ක්ෂිතිපයට ඉහළින් මිනිසකු හදන කාර්ය භාරය කොතරම් දුරට සිද්ධ වනවාද කියලා මා දන්නේ නැහැ. ගුරු ඇමතිතුමනි, මා දන්නවා, ඔබතුමා බොහෝ දේවල් ක්‍රියාත්මක කරන්න උත්සාහ කරනවාය කියලා. හැබැයි එසේ උත්සාහ කළත්, විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය සහ විශ්වවිද්‍යාලවලින් එළියට යන උපාධිධාරියාගේ තත්ත්වය පිළිබඳව ඔබතුමා දැඩිව ග්‍රහණය කර ගෙන ඒ සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කරන්නාය කියලා මා කියනවා. මොකද, පසු ගිය කාලයේ -ඔබතුමා ඒ කාලයේ සිටියේ නැහැ.- විශ්වවිද්‍යාල උපාධිධාරීන්ට පන්වීම් දුන්නා. 2005 දී පන්වීම් දීමේදී බඳවා ගත් රජයේ උපාධිධාරීන්ට දෙපාර්තමේන්තුවල සහ ආයතනවල ලිපිකාර සේවය තමයි බොහෝ අයට ලැබුණේ. මා ළඟ තිබෙනවා, සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයට දී තිබෙන උපාධිධාරී පන්වීම් සම්බන්ධ විස්තරයක්. සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ ජාතික රුධිර මධ්‍යස්ථානයේ සේවයේ නියුතු උපාධිධාරීන්ගේ රාජකාරි පිළිබඳ විස්තරයක් මා කියන්නම්. පරිගණක විද්‍යාව පිළිබඳව විශේෂ උපාධියක් හදාරනු, Class එකක් තිබෙන කෙනෙකුට අද නිවාඩු විෂයය තමයි භාර දීලා තිබෙන්නේ. ක්ෂුද්‍ර ජීව විද්‍යාව දෙවන පෙළ ඉහළ සාමාර්ථයක් -Second Class Upper Degree එකක්- තිබෙන කෙනෙකුට වැටුප් සැදීමේ විෂයය තමයි භාර දීලා තිබෙන්නේ. පෝෂණ විද්‍යාව දෙවන පෙළ ඉහළ සාමාර්ථයක් තිබෙන කෙනෙකුට අතිකාල දීමනා සැදීමේ විෂයය භාර දීලා තිබෙනවා. ජීව විද්‍යාව Second Class Upper Degree එකක් තිබෙන කෙනෙකුට ප්‍රවාහන විෂයය තමයි භාර දීලා තිබෙන්නේ. සංඛ්‍යාන Second Class Upper Degree එකක් තිබෙන කෙනෙකුට ගබඩාවේ රාජකාරි කරන්න භාර දීලා තිබෙනවා. බලන්න, මේ උපාධිධාරියාට කරන හැල්ලුව. මේ උපාධිධාරියාට කරන අගෞරවය බලන්න. ඉතින් අපේ රටට මෙහෙම උපාධිධාරීන් බිහි කරලා මොකටද? අපේ රටට බිහි කරන්න ඕනෑ, අපේ රටේ සංවර්ධනයට, අපේ රටේ ඉදිරි ගමනට, අපේ රටේ දියුණුවට, අපේ රටේ ඔය කියන ආශ්වරිය කරන්න අවශ්‍ය උපාධිධාරීන් නොවෙයිද කියලා මා මේ අවස්ථාවේදී අහන්න කැමැතියි.

ගුරු සභාපතිතුමනි, ඒ වාගේම අපේ උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යතුමාත් සමහර දේවල් හොඳ අදහසින් පටන් ගන්නා වන්නට පුළුවන්. එතුමා ඔය විදේශ රටවල ශිෂ්‍යයෝ ලංකාවට ගේන්න එහෙම කටයුතු කළා. මා හිතන විධියට ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවෝ 1000කට ශිෂ්‍යත්ව ලබා දෙන්නට එතුමා කටයුතු කළා.

ගුරු එස්.බී. දිසානායක මහතා (උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு எஸ்.பி. திசாநாயக்க - உயர் கல்வி அமைச்சர்)

(The Hon. S.B. Dissanayake - Minister of Higher Education)

Applications - [බාධා කිරීමක්]

ගුරු අකිල විරාජ් කාරියවසම් මහතා

(மாண்புமிகு அகில விராஜ் காரியவசம்)

(The Hon. Akila Viraj Kariyawasam)

Applications සියයයි තමයි ආවේ. [බාධා කිරීමක්] ලේකම්වරයා එක අවස්ථාවක ප්‍රකාශ කළා, දාහකට අවස්ථාව දී තිබෙනවා; නමුත් applications ආවේ සියයයි කියා. ඒකෙන්ම පෙනෙනවා, ඒ ගොල්ලෝ එන්න අකමැත්තක්, මැළිකමක් දක්වනවාය කියා. ඒ කියන්නේ මේකේ මොනවා හෝ දුර්වලකම් තිබෙන බව පෙනෙනවා.

මාලබේ පෞද්ගලික වෛද්‍ය විද්‍යාලය සම්බන්ධයෙන් වචනයක් කියන්න ඕනෑ. අප ඒකට විරුද්ධ වුණේ නැහැ. පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල ඇති වෙනවා නම් නිසි ප්‍රමිතියට, නිසි සුදුසුකම් මත ඇති වන එකේ ප්‍රශ්නයක් නැහැ. එක්සත් ජාතික පක්ෂය හැටියට අප ඒකට විරුද්ධතාව ප්‍රකාශ කරනවා නෙවෙයි. නමුත් එයට නියම සුදුසුකම් තිබෙන අය අරගෙන, නිසි ප්‍රමිතියකට අනුව ඒ කටයුත්ත කරන්නට ඕනෑ. මාලබේ පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාලයේ ඉන්න ළමයින්ට මොකක්ද වෙන්නේ? මාලබේ පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාලයේ ඉන්න ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට UGC එකේ තවම ලියා පදිංචි කරලාත් නැහැ. ඒ සම්බන්ධයෙන් ඔබතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්නාය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා.

අද මේ රටේ බුද්ධි ගලනය කොතරම් වෙනවාද කියා කල්පනා කර බලන්න. අර වාගේ එක එක තැන්වලට උපාධිධාරීන් දැමීමාම, උපාධිධාරීන්ට මේ රටේ ජීවත් වන්න අවශ්‍ය වැටුප, පරිසරය නැහැ කියා ඔප්පු කරන්න, අපේ රටේ කොතරම් බුද්ධි ගලනය සිද්ධ වෙනවා ද කියා මා හොඳ උදාහරණයක් කියන්නම්. ඉන්දියාවේ උසස් අධ්‍යාපනය ලැබුවන් පිට රටට ඇදී යාමේ අනුපාතය සියයට 4.2යි; පාකිස්තානයේ සියයට 9.2යි; බංග්ලාදේශයේ සියයට 4.7යි; නේපාලයේ සියයට 2.7යි; ඇෆ්ගනිස්ථානයේ සියයට 13.2යි; මාලදිවයිනේ සියයට 2.2යි; භූතානයේ සියයට 1.2යි; ලංකාවේ සියයට 27.5යි. දකුණු ආසියාවේ රටවලින් වැඩියෙන්ම රට දාලා යන්නේ ලංකාවේය කියන එක මා මතක් කර දෙන්නට කැමැතියි.

ගුරු සභාපතිතුමනි, ඒ වාගේම අපේ රට දාලා යන වෛද්‍යවරුන්ගේ ප්‍රමාණය 1663යි. වෛද්‍යවරුන් අපේ රට දාලා යනවා. ඒ වාගේම ශ්‍රී ලංකාවේ විදේශ රැකියා කාර්යාංශයේ වාර්ෂික සංඛ්‍යා ලේඛන වාර්තාව අනුව, 2010 වෘත්තීය මට්ටමෙන් දකුණු ආසියාවේ රටවල් කිහිපයකින් පිට රටට ඇදී යන සංඛ්‍යාව මෙහෙමයි. මාලදිවයිනේ 280යි; පාකිස්තානයේ 2යි; බංග්ලාදේශයේ 6යි; ඉන්දියාවේ 8යි; ශ්‍රී ලංකාවේ 2974යි. වෘත්තිකයින් 2974 ක් අපේ රට දාලා යනවා. අනෙක් රටවල් එක්ක බලද්දී අපේ රට දාලා යන ප්‍රමාණය ඉතාම දිගු පරාසයක් තුළ විහිදී යනවා. ඉන්දියාවේ 8යි රට දාලා යන්නේ. නමුත් අපේ රටේ 2974යි. මෙවැනි තත්ත්වයක් තුළ අපේ රටට අවශ්‍ය බුද්ධිමතුන්, අපේ රටට අවශ්‍ය විවිධ ක්ෂේත්‍රවල හසළ දැනුමක් තිබෙන අය අපේ රට දාලා ගියාම අපේ රටේ සංවර්ධන ක්‍රියාවලියට ඒ ගොල්ලන්ගෙන් ගන්න පුළුවන් ශක්තිය, උරා ගන්න පුළුවන් දැනුම අපට නොලැබී යනවා නේද කියා අප මේ

[ගරු අකිල විරාජ් කාරියවසම් මහතා]

අවස්ථාවේදී අහන්න කැමැතියි. අධ්‍යාපනය සහ උසස් අධ්‍යාපනය කියන්නේ අපට දේශපාලන හේතු මත කපා කළ යුතු විෂයයක් නොවේය කියා මා දකිනවා.

අපේ උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යතුමා ඉන්න නිසා මා තවත් එක් කාරණයක් පෙන්වා දෙන්නම්. 2010-2011 වසරේ විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රවේශය ගැනයි මා මේ කියන්නේ. යාපනය විශ්වවිද්‍යාලයේ කළමනාකරණ පීඨය සඳහා සිසුන් ඇතුළත් කිරීම සඳහා නිර්දේශ ලැබී ඇත්තේ 77 දෙනෙකුට පමණයි. නමුත් ප්‍රවේශ අංශයේ ප්‍රධානියාගෙන් සිදු වූ ප්‍රමාද දෝෂයකින් අඩු ලකුණු ලැබූ ශිෂ්‍යයන් ඇතුළත් කිරීම නිසා ඊට ඉහළින් ඇති සියලුම ශිෂ්‍යයන් ඇතුළත් කර ගැනීමට සිදු වුණා, ගරු උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යතුමනි. ඒ අනුව යාපනය විශ්වවිද්‍යාලයේ කළමනාකරණ පීඨයට අමතර සිසුන් 170ක් පමණ තෝරා ගැනීමට සිදු වුණා විතරක් නොවෙයි. තෝරා ගෙන ඇති සියලුම සිසුන් දෙමළ සිසුන් විමත් අමතර සිසුන් අතර කිසිම සිංහල හෝ මුස්ලිම් ශිෂ්‍යයකු තේරී පත් නොවීමත් මේ කාරණය නිසා සිදු වුණා. විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාවේ ප්‍රවේශ අංශය භාරව කටයුතු කරන්නේ ආචාර්ය ප්‍රියන්ත ප්‍රේමකුමාර කියන මහත්මයෙක්. අප දන්නේ නැහැ, එතුමාගේ ආචාර්ය උපාධිය පිළිබඳවත් ප්‍රශ්න කිබෙනවාය කියනවා. චීනයේ උපාධිය මාස හයකින් කර ආවාය කියනවා. අප ඒවා දන්නේ නැහැ. ඒ ගැන සොයා බැලීම අමාත්‍යතුමාගේ කාර්ය භාරයක්. නමුත් විපක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් විධියට අපව මේ සම්බන්ධයෙන් සමහර පිරිස් දැනුවත් කරනවා. එම නිසා ඒ ගැන ඔබතුමාට ප්‍රකාශ කරන්නට අපට යුතුකමක් තිබෙනවා. මොකද, මේ එක එක තනතුරු හොබවන අය පිළිබඳව, එතුමන්ලාගේ සුදුසුකම් පිළිබඳව, එතුමන්ලාගේ හැකියාවන් පිළිබඳව අධීක්ෂණය කරන්නට තමුන්නාන්සේට තමයි වගකීම තිබෙන්නේ. ඒ වාගේම විවිධ හේතු මත, දේශපාලන හේතු මත, විවිධ අයගේ බලපෑම් මත, එහෙම නැත්නම් ඡන්ද කාලයට ඇවිත් සපෝට එකක් දීලා ඉවර වෙලා, ආණ්ඩුව පිහිටෙව්වාට පස්සේ ඒ ඒ තැන් ඉලක්ක කර ගෙන, ඒ තැන්වලට place වන්නට ඉන්න නිලධාරීන් ඕනෑ තරම් ඉන්නවා.

සභාපතිතුමා

(தவிசாளர் அவர்கள்)

(The Chairman)

තව විනාඩියයි තිබෙන්නේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා.

ගරු අකිල විරාජ් කාරියවසම් මහතා

(மாண்புமிகு அகில விராஜ் காரியவசம்)

(The Hon. Akila Viraj Kariyawasam)

ඒ සුදුසුකම් තිබෙන අයට, විශේෂයෙන්ම වැඩක් කරන්න පුළුවන් අයට ඒ කාර්ය භාර දෙන්න කියලා මම තමුන්නාන්සේලාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. කොහොම වුණත් අපි එක පැත්තකින් සන්තෝෂ වෙනවා උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යතුමාත්, අපේ අධ්‍යාපන අමාත්‍යතුමාත් වෙනදා අපිට දකින්නට ලැබුණාට වැඩිය යම් කාර්ය භාරයක් ඉෂ්ට කරන්න උත්සාහ දැරීම ගැන. ඒ වාගේම අපි ඉල්ලීමක් කරනවා පාර්ලිමේන්තුවට ඇවිල්ලා අපි ප්‍රශ්න අහන කොට ඒ සම්බන්ධයෙන් හරියාකාරව පිළිතුරු දෙන්න, ඒ සම්බන්ධයෙන් නිසි පිළිතුරු ලබා දෙන්න කියලා. මොකද, අපි මෙතැනදී ගොඩක් වෙලාවට අහන්නේ අප වෙත යොමු වෙව්ව ප්‍රශ්නයයි. සමහර අවස්ථාවලදී අපට මොනවා හරි කියලා ඉවර වෙලා, තර්කයක් ගොඩ නඟලා ඉවර වෙලා ඒ ප්‍රශ්නය අමතක කරන්න හැදුවාට මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී ප්‍රශ්න ඇසීමෙන් බලාපොරොත්තු වන පරමාර්ථය ඉෂ්ට වෙන්නේ නැහැ. ඒ මේ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය පිළිබඳව තමුන්නාන්සේලා බොහොම උනන්දුවෙන් කටයුතු කරන්න.

අධ්‍යාපන හා උසස් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය කියන්නේ මේ රටේ අනාගතය තීරණය කරන ප්‍රබලම අංශ දෙක. අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ පාඨමාලා වෙනස් වෙන්න ඕනෑ. අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය දේශපාලනීකරණයෙන් ඇත් වෙන්න ඕනෑ. විශේෂයෙන්ම අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ විෂයමාලා සරල විධියට නිර්මාණය වෙන්න ඕනෑ. අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයට විදේශ රටවල අධ්‍යාපන ක්‍රමවේද එක්ක, අධ්‍යාපන පාඨමාලා එක්ක සමගාමීව යන්න පුළුවන් නම් අපේ දරුවෝ අනාගතයේ අනාථ වෙන්නේ නැහැ. එහෙම නැත්නම් අපේ දරුවෝ වෙනම විෂය ක්ෂේත්‍රයක් ඔස්සේ ගියාම ජාත්‍යන්තර ලෝකයට ගැළපෙන විධියට ඉදිරියේදී පියමං කරන්න බැරි වෙනවා.

අපි දැක්කා සමහර අවස්ථාවලදී ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයෙන් අධ්‍යාපනය පටන් අරගෙන Advanced Level කරන්න ඉංග්‍රීසි ගුරුවරු හොයා ගන්න බැරිව ඒ දරුවන් විශාල අපහසුතාවකට පත් වුණ බව. ඒ නිසා ඒ දරුවන්ට ජාත්‍යන්තර පාසල්වලට යන්න සිද්ධ වුණා. අපි කොච්චර කපා කළත් අද අපේ රටේ පාසලක ඉංග්‍රීසි ගුරුවරු දෙදෙනා බැගිනුයි ඉන්නේ. මම සමහර අවස්ථාවලදී කිව්වා උපාධි ලබා දෙද්දී ඉංග්‍රීසි විෂයයක් විධියට අරගෙන, ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන් බිහි කරන්න උපාධිය ලබා දෙන්න කියලා. මොකද, අපිට ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන්ගේ අඩු පාඩුව හොඳින්ම දැනෙනවා. ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන්ගේ අඩු පාඩුව නිසා අද අපේ රටේ දරුවන්ට විශ්ව ලෝකයට ගමන් කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. මේ වෙනස තමුන්නාන්සේලා දෙපළ කළොත් ඒ ගෞරවය මේ රටේ සමස්ත දරුවන්ගේ දෙමවුපියන් තමුන්නාන්සේලා දෙපළට ලබා දෙයි කියලා මම ප්‍රකාශ කරනවා. බොහොම ස්තූතියි.

[පු. හා. 10.23]

ගරු ගාමිණී විජිත් විජයමුණි ද සොයිසා මහතා (අධ්‍යාපන නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு காமுனி விஜித் விஜயமுனி த சௌசா - கல்வி பிரதி அமைச்சர்)

(The Hon. Gamini Wijith Wijayamuni De Zoysa - Deputy Minister of Education)

ගරු සභාපතිතුමනි, මම ස්තූතිවන්ත වෙනවා සම්ප්‍රදායිකව රුපියල් 10ක් වැය ශීර්ෂයෙන් කපා හරිමින් ගරු අකිල විරාජ් මන්ත්‍රීතුමා විවාදය ආරම්භ කිරීම ගැන. ඔබතුමා කරුණු රාශියක් සම්බන්ධව කපා කළා. නමුත් සමහර කරුණු ගැන ඔබතුමාට විවිකිච්ඡාවක්, සැකයක් හා සංකාවක් තිබුණා. මගේ ගරු ඇමතිතුමා අවසාන පිළිතුරු කථාවේදී එවැනි විවිකිච්ඡා, සැක සංකා දුරු කරයි. මේ ජාතියේ අනාගතයටත්, සමස්ත ශ්‍රී ලංකාවටත් නායකත්වය දෙන අපේ ජනාධිපති අතිගරු මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා අද අධ්‍යාපනයට නායකත්වය දෙනවා. ඒ වාගේම ඉතාම මැනවින්, ඉතාම ඕනෑකමින් සහ කැපවීමෙන් මගේ ගරු අමාත්‍ය බන්දුල ගුණවර්ධන මැතිතුමා ඒ ක්‍රියාදාමය ඉදිරියට ගෙන යමින් පවතිනවා. මා නියෝජ්‍ය ඇමතිවරයා ලෙස එතුමාට සහය ලබා දෙමින් කටයුතු කරනවා. ඒ වාගේම ඒ සඳහා අලුතින් අපත් සමඟ එකතු වුණා මොහොත් ලාල් ග්‍රේරු මන්ත්‍රීතුමා. එතුමාත් අපේ කටයුතුවලට සහයෝගය ලබා දෙමින් කටයුතු කරයි කියලා අපට ලොකු විශ්වාසයක් තිබෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, හුස්ම ගන්නවා වාගේ වැඩියෙන්ම කපා කරන, ක්‍රියාත්මක වන දේ තමයි අධ්‍යාපනය. මෙය මනුෂ්‍ය ජීවිත සමඟ කරන කටයුත්තක්. ඒ වාගේම ඉතාම සජීවී කාරණාවක්. අධ්‍යාපනයේ තිබෙන විසමතාවන්, දුෂ්කරතාවන් සහ අඩු පාඩු පිළිබඳ මටත් මනා දැනුමක් තිබෙනවා. මොකද, මා උච්ච පළාතේ හිටපු ප්‍රධාන ඇමතිවරයා හැටියට, අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා හැටියට දුෂ්කර පාසල්වල දුක් අදෝනා - අකිල විරාජ් මන්ත්‍රීතුමා කියපු ආකාරයේ දේවල් - ගොඩක් අඟලා තිබෙන නිසා. ඒවට අපි උත්තරත් දීලා තිබෙනවා; උත්තර හොයලා තිබෙනවා. ඒවාට අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගේ නායකත්වයෙන් විසඳුම් ලැබෙනවා.

ගරු මන්ත්‍රීතුමා කිවවා, ළමයි 50ට අඩු පාසල් වැහී යාම පිළිබඳව. මහින්ද චින්තනයේ "නැණ ගුණ වැඩුම" යටතේ ඉතාම පැහැදිලිව මෙහෙම සඳහන් වනවා. එය මෙසේයි:

"ජාතික අධ්‍යාපන වැඩසටහන. නිදහස් අධ්‍යාපනය සඳහා අපේ දරුවන්ට ඇති අයිතිය කිසිසේත් අහෝසි නොකරමි."

එහි තවදුරටත් මෙහෙම සඳහන් වනවා:

"ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසයකට එක බැගින් තෝරාගත් පාසල් 325ක් අග්‍රගණ්‍ය පාසල් ලෙස වැඩි දියුණු කෙරෙනු ඇත."

මා ඒ ගැන කියන්නේ එපමණයි.

අතිගරු ජනාධිපතිතුමා යුද ජයග්‍රහණය ලැබුවා. ඒ වාගේම මහින්ද චින්තනය තුළින් දැක්මක් දර්ශනයක් ඇතිව මේ රට ගොඩ ගන්න පුළුවන්, මේ රට පංච කේන්ද්‍රීය බල කඳවුරක් බවට පත් කරන්න පුළුවන්, ඒ වෙනුවෙන් සිටින එකම ඉලක්ක සහගත කණ්ඩායම ශිෂ්‍යයෝ බවත් එතුමා හඳුනා ගෙන තිබෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, අපේ රටේ සමස්ත ගුරු සංඛ්‍යාව ඉන්නවා, දෙලක්ෂ දහසයදහස් හැත්තෑදෙකක්. සමස්ත ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව තිස්තනට ලක්ෂ හතළිස්දහස් හැත්තෑදෙකක්. පළාත් සභා ගුරු සංඛ්‍යාව එක්ලක්ෂ අසූතුන් දහස් හාරසිය දහසයක්. පළාත් සභා ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව තිස්අට ලක්ෂ පණස්හයදහස් හයසිය පණහක්. බලන්න, තිස්තනට ලක්ෂයෙන්, තිස්අට ලක්ෂ පණස්හයදහස් හයසිය පණහක් පළාත් සභා පාසල්වල ශිෂ්‍යයෝ. ජාතික පාසල්වල ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව හත්ලක්ෂ අසූතුන්දහස් හාරසිය විසිදෙකක්. මුළු පාසල් ගණන නවදහස් හයසිය අසූපහයි. ජාතික පාසල් ගණන තුන්සිය හතළිස් දෙකයි. පළාත් සභා පාසල් ගණන නවදහස් තුන්සිය හතළිස්තුනයි. එහෙනම් අපට ඉතා පැහැදිලියි ගරු සභාපතිතුමනි, මේ රටේ දුෂ්කර පාසල් ප්‍රමාණය අතිවිශාලයි කියන එක. ඒ නිසා මෙක සංකීර්ණ ප්‍රශ්නයක්. යුද්ධය සමඟ බරපතල විෂමතාවලට මුහුණ පෑ ප්‍රශ්නයක්. යුද්ධය පැවැති කාලයේ මොණරාගල, හම්බන්තොට, අනුරාධපුරය, පොළොන්නරුව වාගේ දිස්ත්‍රික්කවල දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය පිළිබඳ විශාල අවිනිශ්චිතභාවයක් තිබුණා. අද ඒ තත්ත්වය තුරන් වෙලා. අද ඒ කටයුතු සාර්ථක කර ගන්න නායකත්වය දෙනවා වර්තමාන රජයේ අතිගරු ජනාධිපතිතුමා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ඒ වාගේම ගරු අකිල විරාජ් මන්ත්‍රීතුමා දේශපාලන පන්චිම් ගැන, දේශපාලන පළිගැනීම් ගැන කිවවා. ඔබතුමාත් අධ්‍යාපනඥයකු නිසා මේ කාරණය දන්නවා ඇති. පාසලක විදුහල්පතිවරයා විශ්‍රාම යන කොට පාසල කාටද භාර දෙන්නේ? ඒ විදුහල්පති පාසල භාර දෙන්නේ පාසලේ ඉන්න සුදුසු, දක්ෂ ගුරුවරයකුට. ඒ නිසා වැඩ බලන විදුහල්පතිවරු කියන්නේ දේශපාලන පන්චිමක් නොවෙයි. පාසලට වැඩ බලන විදුහල්පතිවරයකු පත් කළේ විශ්‍රාම යන විදුහල්පතිවරයා විසින්. ඒ පාසල භාර දිය යුතු සුදුසු කෙනකුට භාර දුන්නා. තමුන්නාන්සේලාට මතක ඇති, සමවාදී ශිෂ්‍ය සංගමයේ හිටියේ සිරිකොනේ වැඩ කරපු කට්ටිය බව. ඒ අයට විශේෂ ගැසට් නිවේදනයක් මහින්ද ඔබතුමාගේ නායකත්වයෙන් පත් වීම් ලබා දුන්නා. ඒ විශේෂ ගැසට් නිවේදනය පිට ප්‍රදේශවලට යවන්නේ නැතිව, ඒක හංගලා, සිරිකොනේ දේශපාලනය කරපු ඒ සමවාදී ශිෂ්‍ය සංගමයේ අයට තමයි අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ ප්‍රබල පන්චිම් ටික දුන්නේ. ඒ නිසා දේශපාලන පළිගැනීම් ගැන විවාදයක් තිබෙනවා නම්, වැඩ බලන විදුහල්පතිවරු ගැන විවාදයක් තිබෙනවා නම්, - තමුන්නාන්සේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඒ ගැන ප්‍රශ්නයක් ඉදිරිපත් කරලා තිබුණත් එදා තමුන්නාන්සේ ආවේ නැහැ- තමුන්නාන්සේත් එක්ක මම විවාදයකට වුණත් ලැස්තියි. හැබැයි ඒකට වෙලාව අද මේ වෙලාව නොවෙයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, අතිගරු ජනාධිපතිතුමා මහින්ද චින්තන ඉදිරි දැක්මෙන් මේ විධියට කියනවා. එය මෙසේයි:

"පසුගිය වසර කීපය දෙස බලන විට පෙනෙන බරපතලම කරුණ නම් සාමාන්‍ය පෙළ සමත් වීමට නොහැකිවීමෙන් සහ විශ්වවිද්‍යාලවලට ප්‍රවේශ වීමට නොහැකි නොපුහුණු ශ්‍රමිකයන් ලක්ෂ තුනක් වාර්ෂිකව රැකියා වෙළෙඳපොළට එක් වන බවයි. මෙම අයගේ වගකීම අපේ වගකීමක් නොවේ යැයි කියන්නට මා සූදානම් නැත."

රුපියල් මිලියන 95කට අධික මුදලක් අය වැයෙන් වෙන් කළත් වසරක් පාසා නුපුහුණු ශ්‍රමිකයන් හැටියට, කිසිම දෙයක් දන්නේ නැති, දෙපයින් හිට ගත නොහැකි ලක්ෂ ගණනක පිරිසක් සමාජයේ පුරවැසියන් හැටියට සමාජගත වෙනවා. මේක තමයි යථාර්ථය. සියයට දෙකක් දෙකහමාරක් පමණ වන විශ්වවිද්‍යාලයට යන පිරිස හැරුණාම මේ අය නිකමුත් ලෙස සමාජ ගත වෙනවා. මේ අය වෙනුවෙන් තමයි අතිගරු ජනාධිපතිතුමා වැඩ පිළිවෙළක් හදලා තිබෙන්නේ. ඒ යටතේ මේ අයට යම් කිසි වෘත්තීය පුහුණුවක්, යම් කිසි දැනුමක් ලබා දීලා නිපුණතා සහතිකයක් සමඟ සමාජගත කරනවා. මේ අය සවි බල ගත්තවා. සමාජගත වෙන පුරවැසියාට පාසල තුළින්ම නිපුණතා සහතිකයක් ලබා දෙනවා. මහෝෂධ පණ්ඩිතයෝ ඉපදෙන විට සඳුන් කටයක් අතේ අර ගෙන ආවා වාගේ. අපේ ජනාධිපතිතුමා කල්පනා කරලා තිබෙනවා, සමස්ත ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාවම නිපුණතාවක් ඇති පිරිසක් බවට පත් කරන්නට. මම හිතන විධියට මේක ඉතාම ඉක්මනින්, කඩිනමින් කළ හැකි දෙයක් නොවෙයි. බොහොම සෙමින්, ඉතාම ක්‍රමානුකූලව, එක කණ්ඩායමක්වත් අපහසුතාවට පත් නොවන විධියට, ඒ අය අසීරුතාවට පත් නොවන ආකාරයට මේ කටයුත්ත කළ යුතුයි කියලා මා විශ්වාස කරනවා.

ගරු මන්ත්‍රීතුමා දන්නවාද අද මේ රටේ තිබෙන විදුහල්පති හිඟය ගැන. විශාල, විදුහල්පති හිඟයක් තිබෙනවා. පන්දහසකට අධික විදුහල්පතිවරුන්ගේ හිඟයක් තිබෙනවා. [බාධා කිරීමක්] එම නිසා විභාග නියලා බඳවා ගත යුතුයි. ඒ වාගේම දැනට වැඩ බලන අයගේ සුදුසුකම් බලලා, ඒ අය ස්ථිර විය යුතුයි කියන තැන අපි ඉන්නවා ගරු සභාපතිතුමනි. [බාධා කිරීමක්]

අධ්‍යාපනය කියන්නේ ප්‍රඥාව මතු කිරීම. දැන් අපට කරන්න වෙලා තිබෙන්නේ විපක්ෂයේ ප්‍රඥාව මතු කිරීම. ප්‍රඥාව මතු කරන්න ලෝකයේ හිටපු ශ්‍රේෂ්ඨතම පුද්ගලයා තමයි බුදුන් වහන්සේ. ඒ වාගේම යේසුස් වහන්සේ සහ නබිතුමා යන මේ සියලු දෙනා මේ ලෝකවාසීන්ගේ ප්‍රඥාව මතු කළ අය. ඉතා සරල කථාවක්. පාසලට ඇතුළු වෙන හැම දරුවෙක්ම රළු, ඔප නොදැමූ මැණික් ගලක්. හැබැයි, විශේෂයෙන් ගුරුවරු, විදුහල්පතිවරු මෙන්න මේ කාරණය දැන ගන්න ඕනෑ. මැණික්කක් ඔබ අතට පත් වන්නේ රළුවය. එය මැණික්කක් බව හඳුනා ගැනීම වැදගත්ය. එය බැබළුණේ නැති වුවාට මැණික්කයි. ඔබ එය හඳුනා නොගන්නේ නම් ඔබට එය නොලැබුණා වැනිය. එය කපා, ඔප දමා, ගිනියමින් ආලෝකමත් කළ විට කවදාවත් නොනැසෙන ආලෝකයක් විහිදේ. ගුරුතුමනි, කල නොකිරෙන්න. ඔබ පත්ති කාමරයේ සිටින්නේ රළු මැණික් බව දැන සිටීම ප්‍රමාණවත්ය. එය දියලන මැණික්කක් කිරීම ඔබ සතු කාර්යයකි. මෙයයි ගුරුවරයාගේ කාර්ය භාරය. මෙන්න මේ දේ කරන්න අපේ බුදුන් වහන්සේට පුළුවන්කම ලැබුණා.

ගරු සභාපතිතුමනි, චුල්ලපත්ථක, මහාපත්ථක කියන සොහොයුරන් සසුන්ගත වෙලා කමටහන් අරගෙන ඒ කමටහන් වඩලා මහාපත්ථක- [බාධා කිරීමක්] ඔය හොරෙන් කියන්න එපා ඔබතුමා කෙළින් කියන්න. මහාපත්ථක සසරින් එතෙර වුණා. චුල්ලපත්ථකට මේ දේ කරන්න බැරි වෙච්ච නිසා මහාපත්ථක සහෝදරයා කළේ චුල්ලපත්ථක සාසනයෙන් එළවීම. බුදු හාමුදුරුවෝ මේක දැක්කා. උන්වහන්සේ චුල්ලපත්ථකට එන්න කියලා පොඩි රෙදි කඩක් දීලා "රජ්‍යභරණය", "රජ්‍යභරණය" කියමින් ඒක පිරිමදින්න කිව්වා. ටික වෙලාවක් පිරිමදිද්දී ඒ රෙදි කඩ කිළිටි වෙන කොට චුල්ලපත්ථකට ප්‍රඥාව මතු වුණා. අයියා සාසනෙන් එළවපු මල්ලිට සසරින් එතෙර වෙන්න පුළුවන්කම ලැබුණා. අධ්‍යාපනයේදී අප ලබා ගත යුතු ආදර්ශය මා හිතන්නේ අපට බුදුන් වහන්සේ ලබා දීලා තිබෙනවා කියලායි.

[ගරු ගාමිණී විජිත් විජයමුණි ද සොයිසා මහතා]

ගරු සභාපතිතුමනි, මම නියෝජ්‍ය අධ්‍යාපන ඇමති වුණාට මගේ ගෞරව අධ්‍යාපන ඇමති මම නොවෙයි. මගේ භාර්යාවයි. හැම ගෞරවකම අධ්‍යාපන ඇමති කෙනෙක් ඉන්නවා. ඒ මම. බුදුන් වහන්සේ මවට "පුර්ව ආචාර්යවරිය" කියලා කියා තිබෙනවා. පෙර පාසල් පාලිකාව නොවෙයි පුර්ව ආචාර්යවරිය. පුර්ව ආචාර්යවරිය ඒ දරුවන්ගේ මවයි. ඒ නිසා අප මේ කරන අධ්‍යාපන වෙනස්කම් පිළිබඳව, මේ රටේ දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය පිළිබඳව ඉතා විශාල උන්දුවකින් කටයුතු කරන්නේ ඒ දරුවාගේ මවයි. පසු ගිය කාලයේ යුද්ධය තිබුණු නිසා අපේ රටේ නායකයාට මව්වරු හම්බ වෙන්න පුළුවන්කමක් තිබුණේ නැහැ. ඒ කටයුත්ත කළේ අපේ බන්දුල ගුණවර්ධන ඇමතිතුමායි. ප්‍රත්‍යන්ත ප්‍රාන්තවලට ගිහිල්ලා, මේ රට වටේ ගිහිල්ලා ඔවුන් මුණ ගැසුණා. එතකොට අධ්‍යාපන නියෝජ්‍ය ඇමති හැටියට මමත් ඒ අදහස් දැන ගත්තා. හැබැයි අපේ ජනාධිපතිතුමා එක දෙයක් කළා. එතුමා සතියේ හැම දවසකම අරලියගහ මන්දිරයට පාසල් දරුවෝ ගෙන්නුවා. ගෙන්වලා, දරුවන්ගේ පාසල් පද්ධතියේ තිබෙන අඩු පාඩුකම් හඳුනා ගත්තා. එතුමා දැන ගත්තා, ශිෂ්‍ය කේන්ද්‍රීය අධ්‍යාපනය ගැන. ඒ ගැන මේ රටේ ප්‍රබල වැටහීමක් තිබෙන නායකයා තමයි මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමා. අද එතුමාට පුළුවන්, මවුවරුන් හමු වෙන්න. අද එතුමා මේ රටේ සෑම පාසලකටම යනවා. ගිහිල්ලා මවුවරුන් හමු වනවා; පාසලේ ගුරුවරුන් හමු වනවා; විදුහල්පතිවරුන් හමු වෙනවා; ශිෂ්‍ය නායකයන් හමු වනවා. මම දැක්කා, අකිල වරාස් මන්ත්‍රීතුමා එයත් දෝෂ දර්ශනයට ලක් කළා.

ගරු අකිල වරාස් කාරියවසම් මහතා

(மாண்புமிகு அகில விராஜ் காரியவசம்)

(The Hon. Akila Viraj Kariyawasam)

නැහැ, නැහැ.

ගරු ගාමිණී විජිත් විජයමුණි ද සොයිසා මහතා

(மாண்புமிகு காமினி விஜித் விஜயமுனி த சோய்சா)

(The Hon. Gamini Wijith Wijayamuni De Zoysa)

ඔබතුමා කිව්වා, විදුහල්පතිවරුන් අගය කරන එක හරි නැහැයි කියලා.

ගරු අකිල වරාස් කාරියවසම් මහතා

(மாண்புமிகு அகில விராஜ் காரியவசம்)

(The Hon. Akila Viraj Kariyawasam)

කවුද, කිවේ?

ගරු ගාමිණී විජිත් විජයමුණි ද සොයිසා මහතා

(மாண்புமிகு காமினி விஜித் விஜயமுனி த சோய்சா)

(The Hon. Gamini Wijith Wijayamuni De Zoysa)

ගරු සභාපතිතුමනි, මම තව කථාවක් මතක් කරනවා. මහත්මා ගාන්ධිතුමාට ශිෂ්‍යයකු ලෙසට, එතුමාගේ පියා උසස් පාසලකට ඇතුළු කළා. ඒ අවස්ථාවේ විදුහල්පතිතුමා ගුරුවරුන් ගෙන්වලා ගාන්ධි ශිෂ්‍යයාට පෙන්වනවා, "මේ ඔබට ඉතිහාසය උගන්වන ගුරුවරයා, මේ ඔබට සාහිත්‍යය උගන්වන ගුරුවරයා, මේ ඔබට ගණිතය උගන්වන ගුරුවරයා" කියලා. එතුමා විකක් අහගෙන සිටියා. ගුරුවරුන් වික හඳුනා ගත්තා. ගාන්ධි ශිෂ්‍යයා ඇහුවවා, "විදුහල්පතිතුමනි, ඔබ මට එක් එක් විෂයයන් උගන්වන ගුරුවරුන් පෙන්වා දී ඇත. කරුණාකර ළමයින්ට උගන්වන ගුරුවරයෙක් මට පෙන්වන්න." කියලා. ඒක තමයි ශිෂ්‍ය කේන්ද්‍රීය අධ්‍යාපනය කියන්නේ. මේ රටේ ශිෂ්‍ය කේන්ද්‍රීය අධ්‍යාපනය පිළිබඳව කටයුතු කරන්න අපේ ජනාධිපතිතුමා අතිදක්ෂයෙක්. ඒ නිසා එතුමා මේ නව අධ්‍යාපන වැඩ පිළිවෙළ හඳුලා තිබෙනවා. නාවික, ගුවන්, වාණිජ, බලශක්ති දැනුම කේන්ද්‍ර කර ගත් නව ශ්‍රී ලංකාවක් ගොඩ නැගීමේ වගකීම පිළිබඳව අපට සහතිකයක් දෙන්න පුළුවන්. අඩු පාඩු ඇති; වැරදි ඇති; දුර්වලකම් ඇති. සමස්ත ජනතාවම සම්බන්ධ වන මේ දැවැන්ත ව්‍යාපෘතිය තුළ

අධ්‍යාපනය පැත්තෙන් සහ උසස් අධ්‍යාපනය පැත්තෙන් මේ නියෝජ්‍යා වූ අඩු පාඩු නිවැරදි කර ගෙන අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගේ නායකත්වයෙන් අපි ඉස්සරහට යනවා. අපි තමුන්නාන්සේලාට අභියෝග කරනවා, එතුමා යුද්ධය අවසන් කර මේ රට නිදහස් කර ගත්තා සේම අධ්‍යාපනයත් නිසි තැනකට ගමන් කර වීමට එතුමාට සහ මේ රජයට ශක්තිය හා බලය තිබෙනවාය කියන කාරණය අපි පෙන්වලා දෙනවා.

මට මතකයි, අපේ සජීව් ප්‍රේමදාස මන්ත්‍රීතුමා තොරතුරු තාක්ෂණය පිළිබඳව මගෙන් ප්‍රශ්නයක් අහලා තිබුණා. "රුවන්පුර ජාතික අධ්‍යාපන පීඨය" නමින් තොරතුරු තාක්ෂණය පිළිබඳ අධ්‍යාපන පීඨයක් අපි මේ රටේ ආරම්භ කර තිබෙනවා. ඒ රුවන්පුර ජාතික අධ්‍යාපන පීඨය සමාන වනවා, ඇමෙරිකාවේ MIT ආයතනයට. එහෙම නැත්නම් තායිලන්තයේ AIT ආයතනය බඳු එකක්. සෑම දුෂ්කර ප්‍රදේශයකම "පාසලක්-එක් දරුවෙකුට එක් පරිගණකයක්" යන තේමාව යටතේ පරිගණක ලබා දීමට සහ පරිගණක තාක්ෂණය ගමට ගෙන යාමට කටයුතු කර තිබෙනවා. ඒ වාගේම අපි මතක් කර දෙන්න කැමැතියි, දුෂ්කර ප්‍රදේශයක් වූ කතරගම ජාතික පාසල, තක්කාවිට මධ්‍ය මහා විද්‍යාල යන විද්‍යාලවලට දියුණු නව පරිගණක විද්‍යාගාර දෙකක් පිහිටුවා තිබෙන බව. ඒ වාගේම තොරතුරු සන්නිවේදන තාක්ෂණ මධ්‍යස්ථාන පිහිටුවීමට කටයුතු කර තිබෙනවා. දැනට පරිගණක විද්‍යාගාර සහිත පාසල් 3,300ක් තිබෙනවා, ගරු සභාපතිතුමනි. ඒ වාගේම සූර්ය බලයෙන් ක්‍රියාත්මක වන පරිගණක මධ්‍යස්ථාන 100ක් මේ රටේ තිබෙනවා. විදුලිය නැහැ කියලා දුප්පත් දෙමව්පියන්ගේ දරුවන්ට පරිගණක තාක්ෂණය නොදී සිටියේ නැහැ. මහින්ද චින්තනය යටතේ පළාත් තොරතුරු මධ්‍යස්ථාන නවයක් පිහිටුවා තිබෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ඒ වාගේම අපි මතක් කරන්නට ඕනෑ, ආසියා ශාන්තිකර කලාපයේ ගුරු පුහුණු මධ්‍යස්ථානය ශ්‍රී ලංකාවට ලබා ගැනීම ඉතා විශිෂ්ට ජයග්‍රහණයක් බව. මගේ ගරු ඇමතිතුමා එයට නායකත්වය දුන්නා, එය මීපේ පිහිටුවන්නට. එය ගුරුවරුන්ගේ ගුණාත්මක භාවය වැඩි කරන, ඔවුන් වෙනස් වන ලෝකය සමඟ පෙරට ගමන් කරවන, ඒ වෙනස් වන ලෝකයේ තාක්ෂණය උකහා ගත හැකි මධ්‍යස්ථානයක්. ගුරුවරුන්ගේ ගුණාත්මක භාවය වැඩි කරන ලෝකයේ පළමුවැනි මධ්‍යස්ථානය ශ්‍රී ලංකාවේ පිහිටුවීමට ලැබීම මගේ ගරු අමාත්‍ය බන්දුල ගුණවර්ධන මැතිතුමා මේ රටට අත්කර දීපු විශේෂ ජයග්‍රහණයක් කියලා මේ අවස්ථාවේ දී මා මතක් කරන්නට කැමැතියි.

උපාධිධාරී පන්තීම් ගැන එතුමා කථා කළා. මේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය සහමුලින්ම වෙනස් විය යුතුයි කියලා අපේ අතිගරු ජනාධිපතිතුමා කල්පනා කරනවා. ඒ වාගේම 2005-2011 දී ලබා දී ඇති උපාධිධාරී පන්තීම් සංඛ්‍යාව මහින්ද චින්තනය යටතේ 53,232යි. ගුරුපන්තීම් පමණක් 51,449යි. අධ්‍යාපන සංවර්ධනය සඳහා 2011 දී විශේෂ ගුරුවරුන් 7,607ක් බඳවා ගෙන තිබෙනවා. මේ අතර විද්‍යා පීඨ පිහිටුවා බටහිර සංගීත ගුරුවරුන්, මෞලවි ගුරුවරුන්, සෞන්දර්ය ගුරුවරුන් බඳවා ගෙන තිබෙනවා. ඒ වාගේම අද කලා ගුරුවරුන්ගේ 9,800ක අතිරික්තයක් තිබෙනවා. ඉතින් මෙය බරපතළ කාරණාවක්. කලා උපාධි තවදුරටත් විශ්වවිද්‍යාල තුළින් ලබා දීම, පාසල් අධ්‍යාපනය තුළින් විශ්වවිද්‍යාලයට එවැනි ශිෂ්‍යයන් යොමු කිරීම බරපතළ අර්බුදයක් ලෙස දැක තිබෙනවා, අපේ ගරු ඇමතිතුමා. එම නිසා කට පාඩම් කරලා විභාග ලියනවා වෙනුවට බුද්ධිමත තෝරන, ප්‍රඥාවන්තයා තෝරන නව විභාග ක්‍රමයක් වෙනුවෙන් දැනට සියලු කටයුතු සුදානම් කර තිබෙනවා.

දැනට අවශ්‍යයි ඉංග්‍රීසි මාධ්‍ය උපාධිධාරීන් 1,000ක්, ගණිත-විද්‍යා සඳහා 1,000ක්, තොරතුරු තාක්ෂණය සඳහා 998ක්, ඉංග්‍රීසි සඳහා 1,700ක්. මෙයින් 3,000ක් මේ වර්ෂයේ ජනවාරි මාසයේ

බඳවා ගන්නවා. ගරු අකිල විරාජ් කාරියවසම් මන්ත්‍රීතුමනි, පාසල් වැසි යෑම ගැනත් ඔබතුමා කථා කළා. අතිගරු ජනාධිපතිතුමා මෙවර අය වැය කටාවේදී පාසල් වැසි යෑම ගැන සඳහන් කරමින් කිව්වේ, මේ රටේ ළමයින් 50ට අඩු පාසල් 1,552ක් තිබෙනවා කියලායි. ඒවායෙහි ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව 43,753ක් වෙනවා. ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, තමුන්නාන්සේ හිතනවාද මේ පාසල් එකක්වත් වහනවා කියලා? මා නියෝජ්‍ය ඇමති කාලයේ හොරොම්බුව පාසල වහන්න අපි ඉඩ දුන්නේ නැහැ. අද ළමයි 400ක්-

ගරු අකිල විරාජ් කාරියවසම් මහතා

(மாண்புமிகு அகில விராஜ் காரியவசம்)

(The Hon. Akila Viraj Kariyawasam)

ඔබතුමා ඒ පාසල් - ළමයින් 50ට අඩු පාසල්- වහන්නේ නැහැ කියලා දෙන guarantee එක මොකක්ද?

ගරු ගාමිණී විජිත් විජයමුණි ද සොයිසා මහතා

(மாண்புமிகு காமிணி விஜித் விஜயமுனி த சோய்சா)

(The Hon. Gamini Wijith Wijayamuni De Zoysa)

මේ පාසල් එකක්වත් වහන්නේ නැහැ. හැබැයි මා එක දෙයක් කියනවා. අපි ඒ පාසල්වලට ගුරුවරුන් ලබා දීලා තිබෙනවා, සියලු උපකරණ ලබා දීලා තිබෙනවා; පියානෝ දීලා තිබෙනවා. ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මා තමුන්නාන්සේට එක දෙයක් කියන්න ඕනෑ. මේ ඔක්කෝම දුන්නා වුණත් දෙමවුපියන් ළමයින්ව ඒ පාසල්වලට එවන්න ඕනෑ. දෙමවුපියන් ළමයින්ව එවන තැනට අපි ඒ ගම්බද පාසල්වල තත්ත්වය උසස් කරනවා කියන එක මතක් කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා ගරු සභාපතිතුමනි. බොහෝම ස්තූතියි.

සභාපතිතුමා

(தவிசாளர் அவர்கள்)

(The Chairman)

මිළහට ගරු කබීර් හාමීම් මන්ත්‍රීතුමා.

Order, please! The Hon. Deputy Chairman of Committees will now take the Chair.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා [ගරු මුරුගේසු චන්ද්‍රකුමාර මහතා] මූලාසනාරූඪ විය.

அதன் பிறகு, பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள் [மாண்புமிகு முருகேசு சந்திரகுமார்] தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. DEPUTY SPEAKER left the Chair, and MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES [THE HON. MURUGESU CHANDRAKUMAR] took the Chair.

[ප්‍ර. හා. 10.43]

ගරු කබීර් හාමීම් මහතා

(மாண்புமிகு கபீர் ஹாஷிம்)

(The Hon. Kabir Hashim)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අපේ නියෝජ්‍ය අමාත්‍ය ගාමිණී විජිත් විජයමුණි ද සොයිසා මැතිතුමා බණ දේශනා කරලා, අනුශාසනා කරලා තමන්ගේ රස්සාව බේරා ගන්නට ලොකු උනන්දුවක් දැරුවා. [බාධා කිරීම]

ගරු ගාමිණී විජිත් විජයමුණි ද සොයිසා මහතා

(மாண்புமிகு காமிணி விஜித் விஜயமுனி த சோய்சா)

(The Hon. Gamini Wijith Wijayamuni De Zoysa)

ඒ ගැන ඔබතුමා බය වෙන්න එපා.

ගරු කබීර් හාමීම් මහතා

(மாண்புமிகு கபீர் ஹாஷிம்)

(The Hon. Kabir Hashim)

මොහාත් ලාල් ශ්‍රේරුට ඒ තනතුර යන්න දෙන්නේ නැතිව කොහොම හරි යාන්තම් ඒ වැඩේ කර ගන්නා. අපි සතුටු වෙනවා. අපි ප්‍රාර්ථනා කරනවා, ඔබතුමාම ඉන්න ඕනෑ කියලා. මොකද, නිදහස් අධ්‍යාපනය ආරක්ෂා කිරීමට යම් මෙහෙවරක් ඔබතුමා කරා වි. ඕක ශ්‍රේරුලාට දෙන්න එපා. ඔබතුමා ඔබැන ඉන්න ඕනෑ කියලායි අප කියන්නේ. නිදහස් අධ්‍යාපනය ආරක්ෂා කරන්න ඔබතුමා ඉන්නම ඕනෑ කියලායි මා කියන්නේ. ඒක ඉතාම වැදගත් ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි. [බාධා කිරීමක්] මම කියන්නම්.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, සියලුම ප්‍රාග්ධනවලින් වටිනාම ප්‍රාග්ධනය තමයි මානව සංවර්ධනයට ආයෝජනය කරන ප්‍රාග්ධනය. එහෙම කියන්නේ, ඇල්ෆ්‍රඩ් මාර්ෂල්, "Principles of Economics" කියන පොතේ. එස්.බී. දිසානායක මැතිතුමා ඒක කියවලත් ඇති. මොකද, පොත් ගණනාවක් කියවන වර්තයක් නිසා. මේක ඇල්ෆ්‍රඩ් මාර්ෂල් කියපු එකක්. ඒ කියන්නේ, සියලුම ප්‍රාග්ධනවලින් වටිනාම ප්‍රාග්ධනය තමයි මානව සංවර්ධනයට ආයෝජනය කරන ප්‍රාග්ධනය. මේ කියමන ඇත්තටම අද මහින්ද විත්තන ආණ්ඩුවට අදාළයි. මොකද, එක්සත් ජාතික පක්ෂය පාසල් දරුවන්ට ලබා දුන් දිවා ආහාරය තනර කළේ මේ ආණ්ඩුවෙන්. වෛද්‍ය අසේලා බාලසූරිය මහත්මිය කියනවා, "අද ලංකාවේ ඉන්න පාසල් දරුවන්ගෙන් සියයට 30කට රක්තහීනතාව හැදිලා" කියලා. ඒ තමයි මහින්ද විත්තනයේ අවුරුදු 7ක ප්‍රතිඵලය. දළ දේශීය නිෂ්පාදනයේ ප්‍රතිශතයක් හැටියට 2009 දී අධ්‍යාපනය සඳහා වෙන් කළ මුදල සියයට 1.5ක් වන අතර, 2010 වන විට එය සියයට 1.3 දක්වා අඩු කරලා තිබෙනවා. ඒ තමයි මහින්ද විත්තනය අධ්‍යාපනයට සලකන හැටි.

ගුවන් පාලම්, ගුවන් තොටුපළවල්, වරායවල්, ඒ වාගේම තරු පහේ ගොඩනැගිලි හදන එකෙන් ජනතාවට හරියයි කියලා මේ රජය හිතාගෙන ඉන්නවා. ඒක තමයි නියෝ ලිබරල්වාදී ප්‍රතිපත්තිය. සුබසාධනයට වෙන් කරන මුදල් අඩු කරමින්, ආයෝජනයට වෙන් කරන මුදල් වැඩි කරන නියෝ ලිබරල්වාදී ප්‍රතිපත්තිය. මහින්ද විත්තනය නියෝ ලිබරල් විත්තනයක් කියන එක මේ අය වැය විවාදයේදී අපි දිගටම ඔප්පු කරලා තිබෙනවා. මේක තවත් එක අවස්ථාවක්.

අධ්‍යාපනය, උසස් අධ්‍යාපනය ඉතාම පළල් විෂයයක්. ඒ නිසා එහි විවිධ අංග ගැන කථා කරන්න වුවමනාවක්, අවශ්‍යතාවක් තිබුණත්, කාලය සීමා වන නිසා මම එක් වැදගත් කාරණාවක් ගැන විතරක් කථා කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා. එස්.බී. දිසානායක ඇමතිතුමා මම ආදරය කරන, අගය කරන, ගරු කරන චරිතයක්. මට එතුමාත් එක්ක කිසිම පෞද්ගලික මත ගැටුමක් නැහැ. ඒ වුණාට ප්‍රතිපත්තිමය වශයෙන් මත ගැටුම් තිබෙනවා. ඒ නිසා මට ඒ ප්‍රතිපත්ති ගැටුම් ගැන කථා කරන්නයි වුවමනා වෙන්නේ.

ගරු ඇමතිතුමනි, the South Asian Institute of Technology and Medicine කියන පෞද්ගලික වෛද්‍ය විද්‍යාලය පිළිබඳව අපට ප්‍රශ්න කිහිපයක් මතු වෙලා තිබෙනවා. පෞද්ගලික වෛද්‍ය විශ්වවිද්‍යාලයක් හැටියට SAITM - South Asian Institute of Technology and Medicine - කියන නමින් 2008 දී මාලබේ ආයතනයක් ආරම්භ කිරීම සඳහා පත්තරේ දැන්වීමක් පළ කළා. ඒ 2008 දී. ඒ විධියට පත්තරේ දැන්වීම දාලා යම් යම් කරුණු හෙළි වුණාට පස්සේ ශ්‍රී ලංකා වෛද්‍ය සංගමය විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාවටයි, BOI එකටයි ලිපියක් යැව්වා. ඒ ලිපිය යැව්වේ 2010 වසරේ ජූලි මාසයේ 29 වැනිදා. BOI එකෙන් ඒ ලිපියට උත්තර දුන්නා. ඒ ලිපියෙන් අහපු ප්‍රශ්න කිහිපයක් තිබුණා. ඒ ලිපියට BOI එකෙන් කිව්වේ, 2008 මාර්තු මාසයේ 31 වැනිදා උසස් අධ්‍යාපන ආයතනයක් හැටියට දොස්තර නෙවිල් ප්‍රනාන්දු

[ගරු කබීර් හාෂීම් මහතා]

ආයෝජන සමාගම යටතේ පහත සඳහන් පාඨමාලාවන් කරන්නට BOI සමාගමක් හැටියට SAIMT කියන පෞද්ගලික වෛද්‍ය විශ්වවිද්‍යාලය නොවෙයි, උසස් අධ්‍යාපන ආයතනයක් හැටියට ලියා පදිංචි කළා කියලා. ඒ අය ඉල්ලලා තිබුණු විෂයයන් වූණේ IT, Management and Finance, Engineering, Vocational Studies, Nursing, Languages, Health Studies. "Health Studies" කියන්නේ සෞඛ්‍ය විද්‍යාව, Medicine නොවෙයි. එහෙත් BOI එකෙන් උපදෙස් ලබා දීලා තිබුණා, සෞඛ්‍ය විද්‍යාව සඳහා සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ අනුමැතිය ලබා ගන්න කියලා. එහෙම තිබ්බේත් ශ්‍රී ලංකා වෛද්‍ය සංගමය BOI එකට යවන ලිපිය මගින් BOI එකෙන් කෙලින්ම, සෘජුවම ප්‍රශ්නයක් අහනවා, මෙන්න මෙහෙම. "Did the application include a proposal to set up a medical school?" ඒකට BOI එකෙන් පැහැදිලිව දෙන උත්තරය තමයි "No." ඒ යෝජනාවෙන් medical school එකක් ගැන කථා කරලා නැහැ. So, there was no question.

ඊ ළඟට රුසියාවේ තිබෙන Nizhny Novogorod රාජ්‍ය වෛද්‍ය ආයතනය. රුසියාවේ තිබෙන, ඒ අය affiliate කරලා කියලා තිබෙන Nizhny Novogorod රාජ්‍ය වෛද්‍ය ආයතනය සමඟ කිසිම අනුබැඳියක් නැති බවත් BOI එකෙන් ප්‍රකාශ කරනවා. Nizhny Novogorod වෛද්‍ය ආයතනය offshore කොම්පැනියක් හැටියට ලංකාවේ ආරම්භ කරන්න ඉල්ලුම් පත්‍රයක්වත් දාලා නැහැ කියන එක BOI සමාගමෙන් සනාථ කරනවා. එතකොට මේ SAIMT එකේ ඇත්ත තත්ත්වය, සැබෑ තත්ත්වය BOI එකෙන් පැහැදිලි වෙනවා. BOI එක ආපහු කියනවා, 2008 වසරේ SAIMT එකේ අයිතිකරු, වෛද්‍ය නෙවිල් ප්‍රනාන්දු මහතා වෛද්‍ය පාඨමාලාවන් ආරම්භ කිරීම සඳහා UGC එකටයි, ශ්‍රී ලංකා වෛද්‍ය සංගමයටයි ලිපි යවා දැනුවත් කරලා තිබෙනවා කියලා. එපමණයි කරලා තිබෙන්නේ. 2009 ජනවාරි 26 වැනිදා නෙවිල් ප්‍රනාන්දු මහතා BOI එකට ලිපියක් යවා තිබෙනවා. රුසියාවේ "Nizhny Novogorod" මෙඩිකල් ආයතනයත් එක්ක අනුබැඳියක් ඇති කිරීම සඳහා කටයුතු කරන බව එතුමා ඒ ලිපියෙන් කියා තිබෙනවා. ලිපිවලින් කියා තිබෙනවා. නමුත් එහෙම අනුබැඳියක් ඇති කළාය කියා කොතැනකවත් ඔප්පු වෙලා නැහැ. මේක තමයි එතැන ඇති වුණු ඇත්ත තත්ත්වය.

ගරු ඇමතිතුමනි, ශ්‍රී ලංකා වෛද්‍ය සංගමය මොකක්ද කරන්නේ? 2009 වසරේ දහ වැනි මාසයේ 06 වැනි දින "ඩේලි නිව්ස්" පුවත් පතේ දැන්වීමක් පළ කර තිබෙනවා. ඒ වාගේම "ඩේලි මිරර්" පුවත් පතේ දැන්වීමක් පළ කර තිබෙනවා. ඒ, 2010.02.22 වැනි දා. එහි මේ විධියට පැහැදිලිව කියා තිබෙනවා.

I quote:

"The Sri Lanka Medical Council wishes to inform the public that there is no legal provision under the medical ordinance (Chapter 105) for the SLMC to monitor the medical education programme at the Malabe Medical College of SAIMT or to recognize the degree that may be awarded at the end of that planned medical education programme"

එහි පැහැදිලිව කියා තිබෙනවා, පෞද්ගලික වෛද්‍ය උපාධියක් දෙන එක කිසිසේත් පිළිගන්නත් බැහැ, අනුමත කරන්නත් බැහැ කියා. පුවත් පත් දැන්වීමකින් ඒ විධියට දැනුවත් කර තිබෙනවා. මම භිතව්වා, විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාව පැහැදිලි කිරීමක් කරලා ඇතිය කියා, ඒ ආයතනයට සායනික පුහුණුවක් නැතිව වෛද්‍ය උපාධියක් නිකුත් කරන්නට අයිතියක් නැති බව. එතකොට SAIMT එක කොහොමද පිහිටුවා තිබෙන්නේ? SAIMT කියන මාලබේ පෞද්ගලික වෛද්‍ය විද්‍යාලය පිහිටුවා තිබෙන්නේ කොහොමද? ඒක ආරම්භ කරනකොට වෛද්‍ය පාඨමාලා කරන්න අවශ්‍ය පහසුකම් ටික තිබුණාද, ප්‍රමිතීන්

තිබුණාද කියා අපි අහනවා. ඒ සියලු දේවල් තිබුණා නම් තමයි ඒ අයට සිසුන් බඳවා ගන්න පුළුවන් වෙන්නේ. සිසුන් batches හතරක් බඳවා ගන්නා. ඒක සම්පූර්ණයෙන් වංචාවක්ය, මුදල් වංචාවක් කර තිබෙනවාය කියා තමයි මම දකින්නේ.

ගරු ඇමතිතුමනි, මේ පිළිබඳව ඉන්දියාවේ තිබෙන තත්ත්වය ගැන මම ඔබතුමාට ඉක්මනින් කියාගෙන යනවා. මේ සම්බන්ධයෙන් ඉන්දියාවේ යෝග්‍යතා නිර්ණායකයන් කිහිපයක් තිබෙනවා. පෞද්ගලික ආයතනයකින් වෛද්‍ය උපාධි දෙනවා නම් ඒ පිළිබඳව යෝග්‍යතා නිර්ණායකයන් කිහිපයක් ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. එකක් තමයි වෛද්‍ය උපාධියක් දෙනවා නම් ඒක පළාත් ආණ්ඩුවකින් ඉල්ලීමක් කරන්න ඕනෑ. එහෙම නැත්නම් විශ්වවිද්‍යාලයකින් ඉල්ලීමක් කරන්න ඕනෑ. එහෙම නැත්නම් ස්වායත්ත ආයතනයක් -autonomous body- එකක් වෙන්න ඕනෑ, එහෙම නැත්නම් නීතිගත සමිතියක් වෙන්න ඕනෑ, එහෙමත් නැත්නම් ආගමික හෝ පුන්‍ය විශ්වසනයක් වෙන්න ඕනෑ, එහෙම නැත්නම් charitable or religious trust වෙන්න ඕනෑ. අන්න ඒ ආයතන තමයි සුදුසු වෙන්නේ. එහෙම නැතිව කොම්පැනිකාරයින්ට ඕනෑ විධියට, ලාබ උපයන්නන්ට ඕනෑ විධියට පෞද්ගලික වෛද්‍ය උපාධි දෙන්න බැහැ. මොකද, ඒක බරපතළ විෂයයක් නිසායි. එහෙම ඉදිරිපත් වුණත් ඒකේ තිබෙනවා, තවත් කොන්දේසි කිහිපයක්. ඉන්දියාවේ ආගමික ආයතන, විශ්වවිද්‍යාල මෙවැනි ඉල්ලීම් කළත් තවත් කොන්දේසි හා ප්‍රමිතීන් කිහිපයක් තිබෙනවා. ඒ වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් වෙන්න තිබෙන ඒ ප්‍රමිතීන් අතර එක සුදුසුකමක් තමයි අවම වශයෙන් එක දිගටම තිබෙන අක්කර 25ක ඉඩමක් ඒ ආයතනයට තිබෙන්න ඕනෑය කියන එක. SAIMT එකට අක්කර දෙක තුනක්වත් තිබෙනවාද කියා මා දන්නේ නැහැ. ඒ, හරියට දේශන ශාලා ආදී පහසුකම් තිබෙනවාද කියා. අක්කර 25ක් දිගටම තිබෙන්න ඕනෑ.

ගරු එස්.බී. දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு எஸ்.பி. திசாநாயக்க)
(The Hon. S.B. Dissanayake)
ඔබතුමා කියන්නේ ඉන්දියාවේද?

ගරු කබීර් හාෂීම් මහතා

(மாண்புமிகு கபீர் ஹாஷிம்)
(The Hon. Kabir Hashim)
ඔව්. ඉන්දියාවේ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ඒ වාගේම රජයේ පැහැදිලි අනුමැතිය හා අනෙක් අදාළ වන අනුමැති තියෙන්න ඕනෑ. එතකොට SAIMT එක රජයේ අවශ්‍ය අනුමැතිය -

ගරු එස්.බී. දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு எஸ்.பி. திசாநாயக்க)
(The Hon. S.B. Dissanayake)

1988 දී දිවංගත ජේ.ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපතිතුමා උසස් අධ්‍යාපන ඇමති විධියට රාගම වෛද්‍ය විද්‍යාලයට උපාධි ප්‍රදානය කිරීමේ බලය දුන්නේ Board එකෙනුයි.

ගරු කබීර් හාෂීම් මහතා

(மாண்புமிகு கபீர் ஹாஷிம்)
(The Hon. Kabir Hashim)

මම ඒකට උත්තර දෙන්නම් ගරු ඇමතිතුමනි. මෙතැනදී රජයේ පැහැදිලි අනුමැතියක් අවශ්‍යයි. මාලබේ පෞද්ගලික වෛද්‍ය විද්‍යාලය රජයෙන් අවශ්‍ය අනුමැතිය ලබා ගෙන නැහැ. BOI ලියුමෙන් ඒක ඉතා පැහැදිලියි. යෝජිත වෛද්‍ය පීඨයට ඇඳවල් 300ක් තිබෙන ශික්ෂණ රෝහලක් අනිවාර්යයෙන්ම තිබිය යුතුයි. මෙතැනදී ශික්ෂණ රෝහලක් ගැන භිතලාවත් නැහැ. 3වන වසරේ සිසුන්, 4වන වසරේ සිසුන් ඇතුළත් වෙනකොටත්

එවැනි ශික්ෂණ රෝහලක් නැත. මේකෙන් කෙළින්ම පැහැදිලියි, මෙතැනදී බොරුවක්, වංචාවක් කර තිබෙනවාය කියා. මෙවැනි කොන්දේසි තවත් කිහිපයක් තිබෙනවා. කුලී ගොඩනැගිලිවල, බදු ගොඩනැගිලිවල පෞද්ගලික වෛද්‍ය විද්‍යාල පටන් ගන්න බැහැ කියා ඉන්දියාව පැහැදිලිවම කොන්දේසි, ප්‍රමිතීන් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ශික්ෂණ රෝහලක් හඳුන්වාය කියන එක ලෙහෙසි පහසු දෙයක් නොවෙයි. ශික්ෂණ රෝහලකින් ආදායම් උපයන්න බැහැ. මොකද, එතැන සිටින ලෙඩුන් පරීක්ෂා කර බලන්න සිසුන් එතැනට යනවා. මුදල් ගෙවා ඉන්න රෝහලක ලෙඩ්ඩු කැමැති නැහැ සිසුන් ඇවිල්ලා එවැනි පරීක්ෂා කරනවාට.

සාමාන්‍යයෙන් ශික්ෂණ රෝහල් කියන්නේ අඩුවෙන් අය කරන රෝහල්වලටයි; ආදායම් වැඩියෙන් උපයන්නේ නැති රෝහල්වලටයි. එතකොට මේ පෞද්ගලික business කරන අයට ඒ වාගේ සේවයක් කරන්න පුළුවන්ද, ඒකට අදාළ ප්‍රාග්ධනය තිබෙනවාද? මේ වාගේ ප්‍රශ්න මතු වෙනවා. එතකොට ඒ ශික්ෂණ රෝහල නෙවිල් ප්‍රනාන්දු සහ සමාගම කොහොමද ඉදි කරන්නේ? ඉඩමක්වත් නැත්නම් කොහොමද ශික්ෂණ රෝහලක් හදන්නේ? මුදල් ආයෝජනය කරන්න පුළුවන්ද? මේ ආදි වශයෙන් ප්‍රශ්න තිබෙනවා.

ගරු ඇමතිතුමනි, නෙවිල් ප්‍රනාන්දු මහතා කියන කාරණය මම ඔබතුමාට කියන්නම්. එතුමා ලිපියක් යවනවා, ශ්‍රී ලංකා වෛද්‍ය සංගමයට. ඒකේ එතුමා කියනවා, medical college එකක් ඇති කිරීම සඳහා වෛද්‍ය මණ්ඩලයට අනුමැතිය දෙන්න කියලා. ඒ වාගේම එහි තිබෙනවා, "Some students return from Russia without having touched a single patient" කියලා. එතුමා කියනවා, "රුසියාවේ වෛද්‍ය උපාධිය ගන්න සමහර අය ප්‍රමිතියක් නැතුව, එක ලෙඩෙක්වත් අතපත ගාන්නේ නැතුව, කිසිම ප්‍රායෝගික පුහුණුවක් නැතුව ලංකාවට ආපසු එනවා." කියලා. එතුමා ආපසු කියනවා, "I will invest Rs. 500 million of my money without seeking a return on capital to minimize the cost to the students." එතුමා මේක ලියලා තිබෙන්නේ සැහෙන කාලයකට කලින්. Rupees 500 million දාලා මේ ශික්ෂණ රෝහල හදලා තිබෙනවාද, වෙනත් පහසුකම් දීලා තිබෙනවාද, වසර තුනක සිසුන්ට ඒ අදාළ සායනික පුහුණුව ලබා දෙන්නට ඒ පරිසරය හදලා තිබෙනවාද? ඒක තමයි ප්‍රශ්නය, ගරු ඇමතිතුමනි. මේ කියන ආයතනයට හරියට මහාචාර්ය ඒකකයක්වත් නැහැ. මහාචාර්ය ඒකකයක් නැතුව මේ විධියට සිසුන්ගේ අනාගතය විනාශ කරන්න, මේ උසස් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය කෙළින්ම සල්ලි උපයන ව්‍යාපාරයක් බවට පත් කර සාමාන්‍ය ජාතික විශ්වවිද්‍යාලවලට යන සිසුන්ට විශාල තර්ජනයක් එල්ල වන විධියට කටයුතු කරන්න මේ වාගේ ව්‍යාපාරිකයන්ට ඉඩ දෙන එක වැරදියි කියලා මම හිතනවා. ඒකේ ඉන්න දේශකයන් බොහෝ දෙනෙකු රුසියාව ආදි රටවලින් වෛද්‍ය උපාධිය ලබා ගත්තු අයයි. ඒ අය එහෙත් වෛද්‍ය උපාධිය ලබා ගත්තත් Act 16 කියන examination එක ලියන්න ඕනෑය කියලා අපේ නීතියක් තිබෙනවා. Sri Lanka Medical Council එකෙන් කරන Act 16 කියන විභාගය කෙරුවාම තමයි පිට රට උපාධි ගන්න අයට මෙහේ ඇවිල්ලා register වෙන්න පුළුවන් වන්නේ. මේ සමහර දේශකයන් -මාලඹේ වෛද්‍ය විද්‍යාලයේ ඉන්න දේශකයන්- අඩුම තරමින් Act 16 විභාගය pass කරලා නැහැ. එතකොට එයාලා කොහොමද එතැන දේශකයන් හැටියට කටයුතු කරන්නේ? මේ වගේ විශාල ගැටලු තිබෙනවා. ඒ ගැන තවත් තොරතුරු තිබෙනවා.

මේ පාර්ලිමේන්තුවට සති කිහිපයකට කලින් උන ක්‍රියාකාරී ව්‍යවසායන් සහ උන උපයෝජිත වත්කම් පුනරුදය කිරීමේ පනතක් ගෙනැල්ලා ලාහ ලබන ආයතන පවරා ගන්නට කටයුතු කරපු ආකාරය අපි දැක්කා. මෙන්න, මේ මාලඹේ වෛද්‍ය විද්‍යාලය උන ක්‍රියාකාරී ව්‍යාපාරයක්. වංචා කරලා ළමයින්ගෙන් මුදල් උපයා ගෙන, වෛද්‍ය උපාධි දෙනවාය කියලා රජයේ නීතිරීති උල්ලංඝනය කරමින් කටයුතු කරන මේ වාගේ ආයතන, BOI එක

තුළින් ගිහිල්ලා බදු විරාම අරගෙන සියලුම පහසුකම් අරගෙන කටයුතු කරන ආකාරය අනුව බැලුවාම මේවා තමයි උන ක්‍රියාකාරී ව්‍යවසායන් හැටියට නම් කරන්න ඕනෑ. එහෙම නම් රජයට වගකීමක් තිබෙනවා, මේ පිළිබඳව සොයා බලන්න. විශේෂයෙන්ම මේක තමයි මම ගෙනෙන තර්කය.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, 2011 ජුනි මාසයේ 11 වැනිදා "The Island" පුවත් පතට මහින්ද කොමලගේ කියන වෛද්‍යවරයා හොඳ ලිපියක් ලිව්වා. එතුමා එම ලිපියේ ඉන්දියාව ගැනත් අදහස් පළ කරනවා. එතුමා කියනවා, "ලංකාව හා සංසන්දනය කරලා බලන කොට ඉන්දියාවේ සැලකිය යුතු සංඛ්‍යාවක් වෛද්‍ය විද්‍යාල දුෂිත ඒවා බව ප්‍රකට කරුණක් වී ඇත. වෛද්‍ය විද්‍යාලයකට ඇතුළත් වීමේ සාමාන්‍ය ගාස්තු ව්‍යුහය ඉක්මවා නීති විරෝධී ලෙස මිලියන ගණනින් මුදල් ලබා ගන්නා අවස්ථා ඇත. මෙම ගසා කෑමේ අය කිරීම් ක්‍රමය හඳුනා ගත් ඉන්දියානු ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය එය වසර කිහිපයකට පෙර තහනම් කළ නමුත් තවමත් එහි නීති විරෝධී යාන්ත්‍රණයක් ක්‍රියාත්මක වෙයි." කියලා. අපි ලංකාවත් මේ වාගේ අක්‍රමිකතාවලට, අධ්‍යාපනය මුදල්වලට විකුණන ක්‍රමයකට තල්ලු කරනවාද? මේ වාගේ හොර කරන ආයතනවලට ඉඩ දීලා මේවා කරන්න කියලා ආණ්ඩුවේ seal එක ගහලා අධ්‍යාපනයේ නිදහස නැති කරනවාද කියන එක තමයි "මහින්ද චින්තන" ආණ්ඩුවෙන් අද අපි අහන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ වාගේ ජනතා විරෝධී ප්‍රශ්න තිබෙද්දී එස්.බී. දිසානායක ඇමතිතුමා ගැසට් පත්‍රිකාවක් නිකුත් කරනවා. එතුමා ගැසට් පත්‍රිකාව නිකුත් කරලා මේකට ආණ්ඩුවේ ලේඛනය ගහනවා. මේ රටේ ගමේ ඉන්න සාමාන්‍ය ළමයින් Z-score එක ඉහළම මට්ටමට අරගෙන ජාතික විශ්වවිද්‍යාලවලට ගිහිල්ලා ඒ විශ්වවිද්‍යාලවලින් තමන්ගේ උපාධිය ගන්න විශාල වැයමක් දරන කොට සල්ලි තිබෙන පලියට සල්ලි ගෙවලා හොර උපාධි දෙන මේ වාගේ ආයතන ගැසට් පත්‍රිකාවකින් අනුමත කරන එක අපට කිසිසේත් පිළිගන්න බැහැ.

මම හිතන හැටියට මේ ගැසට් පත්‍රිකාව නිකුත් කළේ 2011.08.30 වැනිදා. මම ඒ ගැන පොඩ්ඩක් කපා කරන්න ඕනෑ. විශේෂයෙන්ම ගරු ඇමතිතුමා නිකුත් කළ මේ ගැසට් පත්‍රිකාවේ අඩු පාඩු ගොඩාක් තිබෙනවා. ඒ ගැසට් පත්‍රිකාවේ 4වැනි වගන්තිය යටතේ මේ විධියට තිබෙනවා. I quote:

"Submit within one month from the coming into force of this Order to the University Grants Commission..... in accordance with the recommendations of the institutional review panel,-

(a) the schemes of recruitment of appropriate academic and administrative staff;..."

මේක නිකුත් කළේ අගෝස්තු මාසයේ. Scheme of recruitment එක නිකුත් කරලා තිබෙනවාද කියලා මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් අහන්න කැමැතියි. දැන් මාස තුනක් ගිහිල්ලා. දෙවැනි එක මෙන්න මෙයයි. I quote:

"(b) the final copy of the corporate plan for five years..."

ඒක මේ වන විට දීලා තිබෙනවාද? තුන්වැනි එක මෙන්න මෙයයි. I quote:

"(c) the Deed of Trust relating to the establishment of the South Asian Institute of Technology...."

මේ Deed of Trust එක දුන්නාද කියලා මම අහන්න කැමැතියි.

[ගරු කබීර් හාෂීම් මහතා]

ඊළඟට ඒකේ තිබෙනවා, Bank of Ceylon එකෙන් මාස 6ක් ඇතුළත රුපියල් මිලියන 600ක ණයක් ලබා ගැනීම සඳහා සහතික කිරීමේ ලිපියක් තව මාස හයකින් නිකුත් කරන්න කියලා. ඒකට පෙබරවාරි මාසය වන තෙක් තව කල් තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ ආයෝජනය කරන්න මේ ගොල්ලන්ගේ අතේ සල්ලි නැහැ. Dr. Neville Fernando කිව්වා එයාගේ අතින් රුපියල් මිලියන 500ක් දමනවා කියලා. නමුත් මේකේ කියනවා බැංකුවෙන් රුපියල් මිලියන 600ක් ණයට ගැනීම සඳහා සහතික නිකුත් කරන්න කියලා. මෙහෙම තමයි මේ පෞද්ගලික වෛද්‍ය විද්‍යාලය පටන් ගන්නේ. අතේ ශතේ නැතිව මේ විධියට ඇවිල්ලා කාමර දෙක තුනක් අර ගෙන එතැන දේශන කරනවා. ගරු ඇමතිතුමාගේ ගැසට් පත්‍රිකාවේ කියනවා, ව්‍යුහ විද්‍යාව සඳහා, කායකර්මය සඳහා, ජෛව රසායන විද්‍යාව සඳහා, ක්ෂුද්‍ර ජීව විද්‍යාව සඳහා, ඊළඟට pathology, parasitology සඳහා මාස හයක් ඇතුළත විද්‍යාගාර ඉදි කරන්න කියලා. ඊළඟට මෘත ශරීරාගාරයක් ඉදි කරන්න ඕනෑ; ප්‍රේක්ෂාගාරයක් ඉදි කරන්න ඕනෑ; දේශන ශාලා ඉදි කරන්න ඕනෑ. මේ වෛද්‍ය විද්‍යාලය අවුරුදු තුන හතරකට batches තුන හතරක් ඇතුළත් කර තිබෙන්නේ මේ කිසිම දෙයක් නැතිවයි. ගැසට් පත්‍රයෙන් කියනවා මාස හයකින් මේ ගොඩනැගිලි ඔක්කොම හදලා මේ ප්‍රමිතියට ගේන්න කියලා. මාස හයකින් පුළුවන්ද දෙවියනේ? මේක ප්‍රායෝගික ද කියලායි මම අහන්නේ. මේක වැරදි වැඩකට seal එකක් දෙනවා වාගේ නේ.

අපි කොයි තරම් අමාරුවෙන්ද 1948 ඉඳලා අපේ නිදහස් අධ්‍යාපනය මෙතැනට ඇද ගෙන ආවේ. මේ රටේ තිබෙන මානව සංවර්ධන දර්ශක ලෝකය අගය කරන්නේ මොකද? එදා සී.ඩබ්ලිව්.ඩබ්ලිව්. කන්නන්ගර මැතිතුමන්ලා, ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමන්ලා මේ ගැන තරයේ විශ්වාස කළා. අපේ ක්‍රිකට් කණ්ඩායම ලෝකයේ හැම රටකම පිළිගන්නා ක්‍රිකට් කණ්ඩායමක්. ඒ වාගේ අපි දෙන හැම උපාධියකම ප්‍රමිතිය ලෝකයේ හැම රටකම පිළිගන්නා තැනක තිබෙන විට අපේ උපාධිය බාල්දු කරන ආකාරයට මෙහෙම ගැසට් පත්‍රිකා ගෙනවා නම්, ඇමතිතුමාට කවුරු හරි වැරදි උපදෙස් දීලා මේ වාගේ ගැසට් පත්‍රිකා නිකුත් කරලා තිබෙනවා කියන එකයි මගේ මතය. අලුත් සිසුන්ට විතරයි මේක බලපාන්නේ කියලා ඒකේ කියා තිබෙනවා. එහෙම නම් අවුරුදු හතරක් තිස්සේ ගත්ත සිසුන්ට වග කියන්නේ කවුද? ආණ්ඩුවක් තිබෙන කොට මේ වාගේ භාර කරන්න දෙන්න එපා. සක්විති වාගේ අය මේ ලංකාවේ ක්‍රියාත්මක වන විට ඒ වගකීම ආණ්ඩුව ගන්න ඕනෑ. විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාවක් තිබෙනවා. ඒ අයට නිහඬව ඉන්න බැහැ. ඒ ගොල්ලන් ඒකේ වගකීම ගන්න ඕනෑ. ඇමතිවරයෙක් ඉන්නවා. එතුමා ඒ වගකීම ගන්න ඕනෑ. ඒ දරුවන්ට මොකක්ද වන්නේ? ඒ මදිවාට ඒ ගැසට් පත්‍රිකාව අනුව ශික්ෂණ රෝහලක් හදන්න කියනවා. කොහේද හදන්නේ? හදන්න මුදල් තිබෙනවාද? ඒ ශික්ෂණ රෝහලට පහසුකම් සපයා ගන්න පුළුවන්ද? ශික්ෂණ රෝහල හදන තෙක් ඒ සිසුන් සායනික පුහුණුව ලබා ගන්නේ කොහොමද? මේවා තමයි ප්‍රශ්න. මේවා ගැන ආණ්ඩුව වැඩ කරන හැටි අපට පැහැදිලි නැහැ. මේක උසස් අධ්‍යාපනයේ ලොකු අර්බුදයක්. මේවාට විරුද්ධව සිසුන් නැගී සිටින කොට ඊට වඩා ලොකු ගැටුමක් ඇති වනවා.

ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමාගේ යුළුන්පි ආණ්ඩුව කාලයේ - අපේ කාලයේ - කරපු දේවල් මට ඇමතිතුමා කිව්වා. ඔව්, ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමා 1982 තීරණයක් ගත්තා, පෞද්ගලික වෛද්‍ය විද්‍යාල සංකල්පය ක්‍රියාත්මක කරන්න. ඒක ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් හරිද වැරදිද කියන ප්‍රශ්නයක් මතු වනවා. ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් ඒක එදා ආරම්භ කරපු හැටි මමත් පිළිගන්නේ නැහැ. නමුත් ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමා එදා ඒක ආරම්භ කළේ ලංකාවේ බරපතළ වෛද්‍ය භිෂයක් තිබුණු නිසායි. ඒ 1982 දී. එදා ඒ බරපතළ වෛද්‍ය භිෂයට විසඳුමක් අවශ්‍ය නිසා එතුමා ඒ

තීරණය ගත්තා. නමුත් අද වර්ෂයකට වෛද්‍යවරු 1,200ක් ලියා පදිංචි කරන අතර, ඉදිරියේ දී වෛද්‍යවරුන්ගේ අතිරික්තයක් ඇති වන්න පුළුවන්. මොකද, විදේශ රටවලින් pass out වෙලා එන වෛද්‍යවරු ඉන්නවා. ලංකාවේ විශ්වවිද්‍යාලවලින් pass out වන වෛද්‍යවරුන් ඉන්නවා. වෛද්‍ය විද්‍යාල විශාල ප්‍රමාණයක් තිබෙන නිසා අපට මෙහෙම පෞද්ගලික වෛද්‍ය විද්‍යාලයක් ඇති කරන්න අවශ්‍යතාවක් තිබෙනවාද නැද්ද කියන ප්‍රශ්නය අද මතු වනවා. එදා ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමා ගත්ත තීරණයක් වෙන්න පුළුවන්. [බාධා කිරීමක්]

ගරු එස්.බී. දිසානායක මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර ආර්.පී. ත්‍රිපාඨායක)

(The Hon. S.B. Dissanayake)

ඔබතුමා විරුද්ධයිද, පෞද්ගලික වෛද්‍ය විද්‍යාලයක් පටන් ගන්නවාට?

ගරු කබීර් හාෂීම් මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර ආර්.පී. හුෂාෂිම්)

(The Hon. Kabir Hashim)

ඔව්, මම විරුද්ධයි. මේ කරන ක්‍රමවේදයට මම විරුද්ධයි.

ගරු එස්.බී. දිසානායක මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර ආර්.පී. ත්‍රිපාඨායක)

(The Hon. S.B. Dissanayake)

වෙනත් පාඨමාලා විශ්වවිද්‍යාල පටන් ගැනීමට එකඟයිද?

ගරු කබීර් හාෂීම් මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර ආර්.පී. හුෂාෂිම්)

(The Hon. Kabir Hashim)

නැහැ. මම කියන්නම් කොහොමද කරන්න ඕනෑ කියලා. ඒ ගැන මගේ මතය මම කියන්නම් ගරු ඇමතිතුමනි.

ගරු එස්.බී. දිසානායක මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර ආර්.පී. ත්‍රිපාඨායක)

(The Hon. S.B. Dissanayake)

පෞද්ගලික ඒවාට විරුද්ධයිද?

ගරු කබීර් හාෂීම් මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර ආර්.පී. හුෂාෂිම්)

(The Hon. Kabir Hashim)

මෙහෙමයි. එහෙම කරනවා නම් මේ රටේ නිදහස් අධ්‍යාපනය හරි ප්‍රමිතියට ගෙනැල්ලා, ඒක ආරක්ෂා කරන්න අවශ්‍ය නීති රෙගුලාසි ගෙනැල්ලා, මේ පිළිබඳ රටේ සංවාදයක් ඇති කරලා, තරඟකාරිත්වය හරියට balance කරලා කරන්න ඕනෑ. Level playing field එකක් තිබෙන්න ඕනෑ. එහෙම නැත්නම් නිදහස් අධ්‍යාපනය විනාශ වෙනවා. ගමේ ඉන්න තරුණයන්ට ලොකු ප්‍රශ්නයක් ඇති වෙනවා. ඒක අපේ වග කීමක්. අපි අවුරුදු 50ක්, 60ක් නිදහස් අධ්‍යාපනය ආරක්ෂා කළා. එතකොට එක පාරටම මේ ගැන කිසිම සංවාදයක් නැතිව, නීතියක් නැතිව, බලෙන් ආණ්ඩුවේ මතයට මේ දේ කරනවාට අපි විරුද්ධයි. මම කියන්නේ මේකයි. පිට රට යන සිසුන්ගේ foreign exchange බේරා ගන්න නම් මේ සුබෝපහෝගී වාහන ගෙන්වන එක නතර කරන්නකෝ. ඒකෙන් කෝටි ගණනක් බේරා ගන්න පුළුවන්.

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(චායාතිත්‍ර ත්‍රිපාඨායක ආචාර්ය)

(The Deputy Chairman)

Hon. Member, you have two more minutes.

ගරු කබීර් හාෂිම් මහතා

(மாண்புமிகு கபீர் ஹாஷிம்)

(The Hon. Kabir Hashim)

Okay, Sir.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, රාගම වෛද්‍ය පීඨය අපි ආරම්භ කළා. ඒ වෙලාවේ අපි ශික්ෂණ රෝහල හැටියට නම් කළේ රජයේ රෝහලක්. ඒ, රාගම රෝහල. ඒක ශික්ෂණ රෝහලක් බවට පරිවර්තනය කරලා හදාගෙන ගියාම, ඒකේ තිබුණු අක්‍රමිකතා නිසා 1989 වන කොට තිබුණු යුළුන් පි ආණ්ඩුව තුළම ප්‍රේමදාස ජනාධිපතිතුමා පරීක්ෂණයක් කරලා ඒ රෝහල ආපසු රාජසන්නක කළා; ආණ්ඩුවට ගත්තා. ඉතින් අපි යුළුන් පි එකට ස්වයං විවේචනයක් කරලා, අපි ගත්ත ප්‍රතිපත්ති වැරදියි කියලා තේරිලා අපි ඒක නිවැරදි කළා. ඒ පෞද්ගලික වෛද්‍ය විද්‍යාලය රජයට පවරා ගත්තේ එක්සත් ජාතික පක්ෂය. එතකොට යුළුන් පි එකට පුළුවන් වුණා, තමන්ගේ ප්‍රතිපත්ති වරදින කොට ඒවා හදා ගන්න.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, UGC එකේ සභාපතිතුමා ඊයේ පෙරේදා දිනක රූපවාහිනී නාළිකාවක වැඩසටහනකට සහභාගි වී සිටිනවා මම දැක්කා. "ඔබතුමා පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාලවලට විරුද්ධ වුණු එක්කෙනෙක්. ඇයි දැන් මේකට කැමැත්ත දෙන්නේ?" කියලා එතුමාගෙන් ප්‍රශ්නයක් ඇහුවා. එතකොට එතුමා කිව්වා, "මට ඒ කාලයේ ඒ ගැන අවබෝධයක් තිබුණේ නැහැ" කියලා. මේක හරි පුද්ගලයෙක්. විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාවේ සභාපතිතුමා කියනවා, එතුමාට ඒ කාලයේ මේ ගැන අවබෝධයක් තිබුණේ නැහැ කියලා. එතුමන්ලා එක කාලයක පත්ති අරගලය වෙනුවෙන් සටන් කරපු මිනිස්සු. අද ඒවා ඔක්කෝම අමතක කරලා, තමන් පටන් ගත්තු තැන අමතක කරලා තිබෙනවා. මේ රටේ මිනිස්සුන් එක්ක මේ ගැන කථා කරන්නේ නැතිව, නිදහස් අධ්‍යාපනයට අභියෝගයක් එල්ල වන ආකාරයට මේ වාගේ වංචාවලට, මේ වාගේ businesses වලට ආණ්ඩුවේ සහතිකය ගහලා, කැබිනට් එකෙන් අනුමැතිය දෙන එක හරිද? එතකොට මේ නියෝ ලිබරල්වාදී ප්‍රතිපත්ති කොහොමද ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ? රජරට විශ්වවිද්‍යාලයේ තිබෙන ප්‍රමිතීන් අනුව ඔබතුමන්ලා කටයුතු කරලා තිබෙනවාද? රජරට විශ්වවිද්‍යාලයේ තිබෙන අඩු පාඩු හැදෑරූ, ගරු ඇමතිතුමනි? මම එතැනට තමයි එන්නේ. පෞද්ගලිකරණය කරනවා නම් කොහොමද යන්න ඔබතුමා?

මම ඔබතුමන්ලාට කියන්න කැමැතියි, රජ රට විශ්වවිද්‍යාලයේ වෛද්‍ය පීඨයේ Medicine and Allied Sciences වලට cadre එක අනුව, professors ලා 17 දෙනෙක් ඕනෑ. තවම එක් කෙනෙකුත් නැහැ. එතකොට associate professors ලා කවුරුවත් නැහැ. Senior lecturers ලා 14 දෙනෙක් ඕනෑ. නමුත් එක් කෙනෙකු ඉන්නේ. Lecturers ලා 45 දෙනෙකු ඉන්න ඕනෑ. නමුත් 29 දෙනෙකු ඉන්නේ. මේ මා කියන්නේ තමුන්තාන්සේලාගේම සංඛ්‍යා ලේඛනවලින්.

අනෙක් විශ්වවිද්‍යාල ගැන කියනවා නම්, නැහෙනහිර වෛද්‍ය පීඨය අද සම්පූර්ණයෙන්ම අඩපණ වෙලා. සිසුන් ඇතුළත් කළාට සිසුන්ට එක පාඨමාලාවක්වත් කරලා නැහැ. එහෙම තිබියදී, පෞද්ගලික වෛද්‍ය විද්‍යාලයක් ආරම්භ කරන එක තමුන්තාන්සේලාට අනුමත කරන්න පුළුවන්ද? මෙතැන තමයි ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ. එහිදී, සමාජවාදී ශිෂ්‍ය සංගමය, රජ රට ශිෂ්‍ය සංගමය - මේ සිසුන් - ඒකට විරුද්ධව පාරට බැහැලා සාමකාමී විරෝධතාවක් කරන කොට මොකක්ද කරන්නේ? ඒ ශිෂ්‍ය සංගම තහනම් කරනවා. පොලීසිය දමලා ශිෂ්‍යන්ට පහර දෙනවා. ගරු ඇමතිතුමනි, මමත් උසස් අධ්‍යාපන ඇමතිවරයෙක් හැටියට හිටියා. එදා සිසුන් විරෝධතා කරන කොට අපි විශ්වවිද්‍යාලයේ ගේට්ටුවෙන් ඇතුළුවත් එන්න ඉඩ දුන්නා. කිසි දවසක පොලීසිය දමලා ගැහුවේ නැහැ. මේ ශිෂ්‍ය සංගම නායකයන්ට මම ආචාර කරනවා, මේ රටේ නිදහස් අධ්‍යාපනය වෙනුවෙන්, දහස් ගණන් තරුණතරුණියන් - සිසුන් - වෙනුවෙන් ඒ අරගලය ඉදිරියට ගෙන යාම පිළිබඳව.

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)

(The Deputy Chairman)

Order, please! Hon. Kabir Hashim, -

ගරු කබීර් හාෂිම් මහතා

(மாண்புமிகு கபீர் ஹாஷிம்)

(The Hon. Kabir Hashim)

Mr. Deputy Chairman, please give me two more minutes. - [Interruption.] Then, Sir, I think the Hon. Buddhika Pathirana has a small point to make regarding this subject, which he will make within one minute. Thank you, Sir.

[11.08 a.m.]

ගරු ඒ. එච්. එම්. ෆවුසි මහතා (නාගරික කටයුතු අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு ஏ. எச். எம். பெளஸி - நகர அலுவல்கள் அமைச்சர்)

(The Hon. A.H.M. Fowzie - Minister of Urban Affairs)

Mr. Deputy Chairman, I thank you for affording me the opportunity to speak on the Votes of the Ministry of Education. As President Mahinda Rajapaksa believes that the nearly four million school-going children are the nation's greatest resource, he has from the beginning of his Government, committed to take all necessary measures to provide them with a good education and to mould them as a society fit enough to meet the challenges of the future.

However, there has been a prevailing disparity in educational opportunities among children of different sections of the population. The people who can afford find places for their children in international schools. Most parents, however, are vying for a place in popular schools in the cities. They even resort to various corrupt means to get a place for their children in popular schools. The rest of the people unwillingly admit their children to the primary and secondary schools in the country, which depend solely on Government financial allocations. Most of these schools have been lacking even the basic facilities, while some schools are given all the facilities. As a result, some schools have been performing well while the others have failed to perform well.

The disparity in education is a social injustice. Once those children are out of school and take their places in society, they suffer from an inferiority complex; there is no personality development in them. President Mahinda Rajapaksa has realized this grave injustice caused to a section of the population. He has, therefore, taken corrective measures to narrow this disparity, particularly as it affects the growth of a sound generation for the future.

It is in view of this, a programme to develop 1,000 secondary schools as high quality schools has been planned to be put into action from 2012 to 2016. This will

[ගරු ඒ. එම්. එම්. ෆවුඩ් මහතා]

be a major turning point and a milestone in the education system of the country. I see it as a significant step in the direction of overcoming the problems in the education system.

A sum of Rs. 95 billion has been allocated for the Ministry of Education in this Budget. I wish to emphasize that every secondary school in the Island should have the facilities of a computer unit, a library, a science lab, a home- science unit, agriculture equipment, sports equipment as well as musical instruments. However, practically, providing these maybe a difficult task to perform. That is why President Mahinda Rajapaksa, has in his wisdom, proposed to give priority to develop 1,000 high quality secondary schools, covering all Divisional Secretaries' areas. He has also proposed that 5,000 well-performing primary schools too be developed and be connected to such high quality schools, which will be improved to meet universal standards. Though that would not solve the problem immediately, it would, to a certain extent, help narrow the disparity in educational opportunities.

The more important aspect in the development of schools is to find qualified teachers. Hence, the Government has proposed to recruit teachers for Mathematics, Science, Information Technology and Languages. Also, as a policy, the Government proposes to recruit teachers direct to the respective schools. This, I am certain, will solve the teacher-shortage in schools and will be adequately staffed.

Another matter on which I wish to express my appreciation to the Hon. Minister of Education is that he has been successfully implementing a programme to teach Sinhala to Tamil medium students and Tamil to Sinhala medium students, thus laying the foundation for national unity and understanding each other. He, as the Minister of Education understands the needs and aspirations of all communities, particularly the wish of communities to bring up their children in their religious environment and in their own cultural background.

Muslim schools in this country have been established in line with this objective. However, most of these schools today suffer from a shortage of teachers for important subjects such as Science, Mathematics and English. Besides, they lack resources and facilities.

At this stage, I wish to recall the support given by the late Hon. (Dr.) Richard Pathirana as the Minister of Education, to Muslim schools. He had given me the freedom to help Muslim schools in remote areas in the country. I was able to provide new buildings to a number of schools in the country. He had helped the Muslim Ladies' College, Bambalapitiya and Hameed Al-Husseinie College to be developed and a number of Provincial Council schools in the City of Colombo. When

the Duplication Road was extended in front of Muslim Ladies' College, I, as the Minister of Highways, paid them a compensation of Rs. 35 million to purchase a land to put up a hostel.

I must say that after the late Hon. (Dr.) Badiuddin Mahmud, it was under the late Hon. (Dr.) Richard Pathirana that we got a boost for Muslim education. However, Muslim schools continue to suffer without required resources and facilities. Efforts have been taken by the All-Ceylon Muslim Educational Conference to rectify the situation with the co-operation of the Ministry of Education. A delegation of the All-Ceylon Muslim Educational Conference met His Excellency the President and had discussions with him on issues related to education of Muslim students. The President was very considerate and agreed to appoint a Committee of eminent educationalists to study the issues related to Muslim education and make recommendations. On the directive of His Excellency the President, the Hon. A.D. Susil Premajayantha, the then Minister of Education, appointed the said Committee on 13th December, 2006 and the Committee submitted its Report to him on 26th October, 2009, and to His Excellency the President on 27th December, 2009. Both had agreed to implement the recommendations. The Hon. A.D. Susil Premajayantha also helped to develop the Muslim schools in the Colombo District.

Among the very vital recommendations, is the establishment of two boys' schools: one in Kandy and one in Colombo South. In fact, the request for such a school in Kandy is a quarter century old. Similarly, a considerable Muslim population of Colombo South living in Bambalapitiya, Wellawatta, Havelock Town, Dehiwala, Mount Lavinia, Ratmalana and Nugegoda up to Maharagama do not have a single Muslim school for their children. Being unable to get admission to non-Muslim schools, they have no alternative other than sending their children to the so-called international schools incurring exorbitant expenses.

Citing the poor state of Muslim schools as the cause for poor admissions to universities, the Committee has stressed the need to rectify the situation. The Report submitted points out that the Muslim students admitted to the universities also show how the low rate of admission is related to the inadequacy of facilities found in Muslim schools. Comparatively the percentage of Muslim students entering the universities in Sri Lanka is seen par below. Focusing on the shortage of teachers, the Report emphasizes the need to fill the vacancies of Moulavi teachers for Muslim schools. For 20 long years, no such appointments have been made. However, I thank His Excellency the President for his intervention and having got 200 Moulavi teachers appointed out of 399 candidates who got through the recruitment exam. As there are still more vacancies for Moulavi teachers in Muslim schools, action should be taken to appoint the remaining 199

Moulavi teachers who qualified at the recruitment exam.

I find, however, that the recommendations of this Report have not been implemented as yet. Perhaps, there was not sufficient time for the Hon. Susil Premajayantha to implement it before he took over the new portfolio.

Sir, I table* this Report together with the Memorandum sent by the All-Ceylon Muslim Educational Conference and request that these two documents be included in Hansard.

As the present Minister of Education has great understanding of wider issues affecting the Muslim education, I am confident that he will take necessary action to implement the recommendations made in the two documents. I am also confident that the Minister, when selecting the secondary schools for development, will take Muslim schools into consideration on the basis of close proximity to the connecting primary schools.

I wish the Minister well. I hope you will have the backing of the full House, including the Opposition, and make sure that these two recommendations placed before the House, will be implemented.
Thank you.

[மு.ப. 11.17]

மௌலவித் தவீசானர் அவர்களே,

(மாண்புமிகு சி. சிறீதரன்)

(The Hon. S. Shritaran)

கௌரவ பிரதித் தவீசானர் அவர்களே, இன்று கல்வி, உயர் கல்வி அமைச்சுகளின் நிதி ஒதுக்கீடுகள்மீதான குழுநிலை விவாதத்தில் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் சார்பில் கலந்துகொண்டு பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்காக உங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சிக்குக் கல்வியும் மிகமுக்கியமாகும். உலக நாடுகளிலே தன்சானியா என்றாலும் சரி, அமெரிக்கா, இஸ்ரேல் ஆகிய நாடுகள் என்றாலும் சரி, கல்வியின் மூலமே அவை வளர்ச்சி கண்டிருக்கின்றன. கல்வி உலகிலே பெரும் மாற்றங்களை உருவாக்கியிருக்கின்றது. எனக்கு முன்னர் பேசிய பிரதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோன்று, மகாத்மா காந்தியினுடைய கல்வித் திட்டங்கள், போலோ பிரேரியினுடைய பின்-நவீனத்துவ சிந்தனைகளைக்கொண்ட கல்வித் திட்டங்கள், ரூசோவினுடைய கல்வித் திட்டங்கள் யாவும் அந்தந்த நாடுகளில் இருந்த கல்விச் சூழ்நிலைக்கேற்பப் பலவிதமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி, அவற்றை முன்னேற்ற மடையச் செய்தன. ஆனால், இலங்கையிலே வாழ்கின்ற எல்லா இனங்களுக்கும் வழங்கப்படும் கல்வியானது சமநிலைப் பட்டதாக, ஒருநிலைப்பட்டதாக அமைந்திருக்கிறதா? என்பது கேள்விக்குறியாகவே இருக்கிறது.

* **சூஃகாருலே மஹ் டிவ.**

* நூலிலையத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

* Placed in the Library.

நாங்கள் ஒவ்வொரு வருடமும் வரவு செலவுத் திட்டத்தி னூடாகக் கல்வி சம்பந்தமான விடயங்களுக்கு இச்சபையிலே நிதி ஒதுக்கீடுகளைச் செய்கின்றோம். ஆனால், அவற்றுக் கூடாக மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகிறோமா? என்பது கேள்விக் குறியாகவே இருக்கின்றது. குறிப்பாக, யுத்தம் மிகக் கொடுமை யாக நடைபெற்ற கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில் கல்வி நிலைமை மிக மோசமாக உள்ளது. உதாரணமாக, கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலுள்ள 105 பாடசாலைகளில் 91 பாடசாலைகள் மட்டுமே இதுவரையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அங்கு 14 பாடசாலைகள் மூடப்பட்டுள்ள நிலையில், இப்பொழுது 28,663 மாணவர்கள் கல்வி கற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 2009ஆம் ஆண்டில் அந்த மாவட்டத்திலே 38,000 க்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் கல்வி கற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள் என்ற உண்மையை நான் இங்கு குறிப்பிட வேண்டிய தேவை இருக்கின்றது. அவர்களில் பத்தாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் எங்கே போனார்கள் என்பது இதுவரையில் தெரியாத நிலை காணப்படுகிறது. யுத்தம் முடிவுற்ற காலத்துக்குப் பின்னரும், 2,116 ஆசிரியர்கள் தேவையாக உள்ள கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலே 1,686 ஆசிரியர்கள் மட்டுமே சேவையில் உள்ளார்கள். 430 ஆசிரியர்களுக்குப் பற்றாக்குறையான நிலை காணப்படுகிறது. குறிப்பாக ஆங்கில பாடத்துக்கு 111 ஆசிரியர்களும் விஞ்ஞான பாடத்துக்கு 47 ஆசிரியர்களும் கணித பாடத்துக்கு 50 ஆசிரியர்களுமாக மொத்தம் 430 ஆசிரியர்கள் கிளிநொச்சி மாவட்டத்துக்குத் தேவையாக இருக்கின்றனர். இலங்கை யிலேயே ஒரேயொரு கல்வி வலயத்தைக்கொண்ட ஒரு தனி மாவட்டமாகக் கிளிநொச்சி மாவட்டம் இருக்கின்றது. அது இரண்டு கல்வி வலயங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், எங்களால் அதற்குரிய பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தும் இதுவரையில் அந்த வலயங்கள் பிரிக்கப்படுவதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப் படவில்லை. இந்த நிலையில் அங்கிருந்து 145 ஆசிரியர்கள் இடமாற்றம் கோரி விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள்; அவர்கள் மாற்றம் பெறும் நிலையில் இருக்கின்றார்கள். இந்த நிலைமைகளுக்கப்பால் கிளிநொச்சியில் இயங்கி வருகின்ற தமிழ்ச்சோலை வித்தியாலயமானது அங்குள்ள மாணவர்கள், பெற்றோர்களுடைய விருப்பத்துக்கு மாறாக, 'விவேகானந்தா வித்தியாலயம்' எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது. சாந்தபுரம் கலைமகள் வித்தியாலயமானது அங்குள்ள இராணுவத்தினருடைய கடுமையான கட்டளைகளின் பிரகாரம், 'இரணைமடு வித்தியாலயம்' எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது. கொழும்பிலுள்ள ஆனந்தா கல்லூரியி லிருந்து சென்ற மாணவர்கள் அங்குள்ள சாந்தபுரம் கலைமகள் வித்தியாலயத்துக்கு 'பெயின்' அடித்துவிட்டு, அக்கட்டிடத் தைத் தாங்கள் கட்டியதாகப் பெயர்ப்பலகை பொறித் திருக்கின்றார்கள். நான் அங்கு நடைபெறும் செயற்பாடு களுக்கு உதாரணமாகச் சிலவற்றையே இங்கு குறிப்பிட்டேன்.

இதேபோன்று முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தினதும் மற்றும் வடக்கு, கிழக்கு பகுதிகளில் உள்ள பல மாவட்டங்களினதும் கல்வி நிலைமைகள் மிக மோசமாக உள்ளன. பல பாடசாலைகள் ஆசிரியர் பற்றாக்குறையுடனும் நில, மற்றும் வளப் பற்றாக்குறைகளுடனும் இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றுக்கப்பால் தொண்டர் ஆசிரியர்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகளும் காணப்படுகின்றன. கிளிநொச்சி, முல்லைத் தீவு, வவுனியா வடக்கு, துணுக்காய், மடு வலயம், மற்றும் வடமராட்சி கிழக்கு கோட்ட தொண்டர் ஆசிரியர்கள் 2009ஆம் ஆண்டு வரையில் நியமனம் வழங்கப்படாமல் இழுத்தடிக்கப் பட்டார்கள். அவர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டிய கோட்டா வின் அடிப்படையிலான நியமனங்கள் புத்தளத்திலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால், அவர்களுக்

[ஓர் டீ. இரன் ஹை]

குப் பல உறுதிமொழிகள் வழங்கப்பட்டிருந்தும் இதுவரையில் எதுவுமே செயற்படுத்தப்படவில்லை. 2009ஆம் ஆண்டு யுத்தம் நடைபெற்ற காலப்பகுதியில், ஆசிரிய உதவியாளர்களாக 340க்கும் மேற்பட்டவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பகுதிகளிலே நியமனம் செய்யப்பட்டார்கள். ஆனால், அவர்களுடைய காலத்தில் நியமனம் செய்யப்பட்ட புத்தளம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரிய உதவியாளர்கள், பயிற்சி முடித்து வெளியேறியிருக்கின்ற நிலையில், யாழ்ப்பாணத்தில் நியமனம் செய்யப்பட்ட ஆசிரிய உதவியாளர்கள் இன்னும் 3,000 ரூபாய் சம்பளத் துடனேயே தமது கடமையைச் செய்துவருகின்றார்கள்; நெடுந்தீவுக்குக்கூடச் சென்று வருகிறார்கள். இதேநேரம் நாடு பூராவும் 4,000க்கும் மேற்பட்ட கடமை நிறைவேற்றும் அதிபர்கள் தங்களுடைய நிரந்தர நியமனத்துக்காகக் காத்திருக்கின்றார்கள். நானும் 20 வருடங்கள் ஆசிரியராகவும் கடமை நிறைவேற்றும் அதிபராகவும் பணி புரிந்திருக்கிறேன். நான் அதிபர் பரீட்சையிலே தேறிய பின் பணிபுரிந்த கடைசி இரண்டு வருடங்கள் உட்பட, எட்டு ஆண்டுகள் அதிபராகப் பணிபுரிந்திருக்கிறேன். கடமை நிறைவேற்றும் அதிபர்கள் பல்வேறு கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் தங்களுடைய பணிகளைச் சிறப்பாக ஆற்றிவருவது எனக்குத் தெரியும். அவர்களுக்கு நிரந்தர நியமனம் வழங்கப்படவேண்டும் என்பதையிட்டு, நாங்கள் இந்த மன்றினூடாகப் பல தடவைகள் கோரிக்கை விடுத்திருக்கின்றோம். எனவே, மேலும் தாமதமின்றி அவர்களுக்கான நிரந்தர நியமனங்கள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

அதேபோன்றுதான் வேலையற்ற பட்டதாரிகளின் நிலை! வேலையற்ற பட்டதாரிகளின் நிலை பற்றி இங்கு பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இன்று ஆசிரியர் பற்றாக்குறை காணப்படுகின்ற மாவட்டங்களில் பல பட்டதாரிகள் வேலையின்றி இருக்கின்றார்கள். அந்தந்த மாவட்டத்தின் தேவையின் அடிப்படையில் அவர்களுக்கு ஆசிரியர் நியமனங்கள் வழங்கப்பட்டால்கூட அம்மாவட்டங் களுடைய தேவை பூர்த்தி செய்யப்படுவதுடன், வேலை வாய்ப்புக்களையும் வழங்க முடியும். குறிப்பாக, இலங்கையிலே ஆசிரியர்களுக்கான பற்றாக்குறை இல்லையென்று கோட்ட மட்டங்களில் சொல்லப்பட்டால்கூட, வடக்கு, கிழக்குப் பகுதியிலே அதிகளவான ஆசிரியர்களுக்குப் பற்றாக்குறை காணப்படுகின்றது. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலிருக்கின்ற வேலையற்ற பட்டதாரிகள் 21 தடவைகளுக்கும்மேல் வேலைவாய்ப்புக் கோரிப் போராட்டங்களை நடத்தியிருக்கின்றார்கள்.

வட மாகாண ஆளுநர் திரு. சந்திரசிறி அவர்களுடைய செயற்பாடுகள் அங்கு மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்ற கல்வி நடவடிக்கைகளில் பாரிய தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன. உதாரணமாக, அவுஸ்திரேலிய அரசாங்கத்தினுடைய நிதி உதவியின்மூலம் பளை மத்திய கல்லூரியிலே நிர்மானிக் கப்பட்ட மூன்று மாடிகளைக்கொண்ட ஒரு கட்டிடத்தின் திறப்பு விழா 2011.08.08ஆம் திகதி நடைபெற்றது. அந்த விழாவை யொட்டி ஒரு ஞாபகார்த்த நூல் வெளியிடப்பட இருந்தது. அதில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் சிறீதரன் அவர்களுடைய வாழ்த்துச் செய்தி இடம்பெற்றிருந்தமையினால், ஆளுநருடைய கட்டளையின் பிரகாரம் அந்நூல் வெளியிடப்படாமல் தடுக்கப்பட்டது. இச்சபையிலே மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர், உயர்கல்வி அமைச்சர் மற்றும் பிரதி அமைச்சர்கள் இருக்கின்றார்கள். அனைவரினதும் கவனத்துக்காக நான் இந்தப் புத்தகத்தைக் காண்பிக்கின்றேன். அந்த ஆளுநருக்கு ஒரு புத்தகத்தை வெளியிடாமல் தடுப்பதற்கான அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றதா? என்பதை நான் இந்த மன்றினூடாக உங்களிடம் கேட்க விரும்புகின்றேன்.

ஓர் டீ. இரன் ஹை

(மாண்புமிகு அல்ஹாஜ் ஏ.எச்.எம். அஸ்வர்)

(The Hon. Alhaj A.H.M. Azwer)

கௌரவ உறுப்பினர் அவர்களே, ஆளுநரின் கட்டளையின் பிரகாரம்தான் அது நடைபெற்றது என்பதை நீங்கள் எவ்வாறு இச்சபையில் நிரூபிப்பீர்கள்?

ஓர் டீ. இரன் ஹை

(மாண்புமிகு சி. சிறீதரன்)

(The Hon. S. Shrintharan)

கல்வி அமைச்சருடைய செயலாளரினால் - [இடையீடு]

ஓர் டீ. இரன் ஹை

(மாண்புமிகு அல்ஹாஜ் ஏ.எச்.எம். அஸ்வர்)

(The Hon. Alhaj A.H.M. Azwer)

ஏனென்றால், அவர் ஓர் ஆளுநர்! எல்லோரையும் ஆளக்கூடியவர்.

ஓர் டீ. இரன் ஹை

(மாண்புமிகு சி. சிறீதரன்)

(The Hon. S. Shrintharan)

ஆமாம்!

ஓர் டீ. இரன் ஹை

(மாண்புமிகு அல்ஹாஜ் ஏ.எச்.எம். அஸ்வர்)

(The Hon. Alhaj A.H.M. Azwer)

ஆகவே, நீங்கள் தனிப்பட்ட ரீதியில் ஆளுநர்மீது இவ்வாறான அபத்தமான குற்றச்சாட்டுக்களைச் சுமத்துவது முறையானதல்ல.

ஓர் டீ. இரன் ஹை

(மாண்புமிகு சி. சிறீதரன்)

(The Hon. S. Shrintharan)

ஐயா, தயவுசெய்து நீங்கள் அமருங்கள்! நாங்கள் பேசுவதைச் சற்றுக் கேளுங்கள்! நாங்கள் பேசிய பிறகு நீங்கள் பேசுங்கள்! மற்றவர்கள் உரையாற்றும்பொழுது, அதனைக் குழப்புவதுதானே உங்களுடைய வேலை!

ஆளுநரின் கட்டளையின் பிரகாரம்தான் இது நடைபெற்றது என்பதற்கு எங்களிடம் போதுமான ஆதாரங்கள் - ஆவணங்கள் - இருக்கின்றன. நாங்கள் இதனை நிரூபிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கின்றோம். அவ்வாறே, 2011.10.28 ஆம் திகதி கிளிநொச்சி வலயக் கல்வி அலுவலகத் திலே, தரம் ஐந்து புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் சித்தியடைந்த மாணவர்களைக் கௌரவிக்குமுகமாக இலண்டனில் இருக்கின்ற ஒரு நிறுவனத்தின் அனுசரணையில் நான் ஒரு பரிசளிப்பு நிகழ்வினை ஒழுங்கு செய்திருந்தேன். சித்தியடைந்த மாணவர்கள், கற்பித்த ஆசிரியர்கள் உட்பட அதிபர்கள் அந்த நிகழ்வில் கௌரவிக்கப்பட்டார்கள். இந்நிகழ்வு தொடர்பில் பாடசாலை அதிபரையும் வலயக் கல்விப் பணிப்பாளரையும் ஆளுநர் அவர்கள் கடுமையான விசாரணைகளுக்கு உட்படுத்தியிருக்கிறார். அத்துடன், கிளிநொச்சி வலயக் கல்விப் பணிப்பாளரைக்கொண்டு கிளிநொச்சி பொலிஸ் நிலையத்திலே 2011.10.30ஆம் திகதி என்மீது ஒரு முறைப்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தப் பாராளு மன்றத்திலே ஒரு மக்கள் பிரதிநிதியாக இருக்கின்ற என்னுடைய சிறப்புரிமை மீறப்படும் வகையில், ஓர் ஆளுநரின் கட்டளையின் பிரகாரம் வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர் ஒருவர்மூலம் எனக்கெதிராகப் பொலிஸ் நிலையத்தில் முறைப்பாடு செய்யக்கூடிய அளவுக்கு இந்த நாட்டின் ஜனநாயக நிலைமை இருப்பது ஏன் என்று

கௌரவ அமைச்சர் அவர்களே, இது தொடர்பாக இதற்கு முன்பும் நாங்கள் உங்களுடன் பேசியிருக்கிறோம். ஆனால், ஓர் ஆளுநர் நேரடியாகக் கல்வித்துறை நடவடிக்கைகளில் சம்பந்தப்படுகின்றபொழுது, பாராளுமன்ற உறுப்பினர் என்ற வகையில் என்னுடைய சிறப்புரிமை மீறப்படுகின்றபொழுது, அதை இந்தச் சபையினுடாகத் தெரிவிக்கவேண்டிய கடமையும் உரிமையும் எனக்கிருக்கிறது. எங்களுடைய பிரதி அமைச்சர் அவர்கள், மாணவர்கள் வைரம் மாதிரி இருப்பார்களென்றும் பட்டை தீட்டப்படுகின்றபொழுது வைரம் ஒளிரவது போன்று அவர்களும் ஒளிர்வார்களென்றும் குறிப்பிட்டார்;

இரண்டையும் மிக விரைவாக இயங்க வைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டு, சந்தர்ப்பத்துக்கு மீண்டும் நன்றி தெரிவித்து விடைபெறு கின்றேன்.

[பு. ஸா. 11.34]

ගරු (වෛද්‍ය) රමේෂ් පතිරාණ මහතා

(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ரமேஷ் பதிராண)

(The Hon. (Dr.) Ramesh Pathirana)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, සාමාන්‍ය අධ්‍යාපනය සඳහා වූ ජාතික අරමුණු අතර මව් බිමට ආදරය කරන, මේ රටේ ආර්ථික සංවර්ධනය වෙනුවෙන් උර දිය හැකි, කැප වූ ශ්‍රී ලාංකීය ජාතියක් බිහි කිරීම පිණිස කතිකාවතක් සමස්ත ශ්‍රී ලාංකීය සමාජය තුළ ඇති වෙලා තිබෙන මොහොතක ඒ වෙනුවෙන් විශේෂ අධ්‍යාපන උපදේශක කාරක සභාවක් ඔස්සේ මේ රටේ අධ්‍යාපනය කවරාකාරයෙන් හැඩ ගැස්විය යුතුද කියන කරුණ පිළිබඳව මේ පාර්ලිමේන්තුව ඇතුළේ සාකච්ඡා වන මොහොතක මේ ගරු සභාව අමතා වචන කිහිපයක් ප්‍රකාශ කරන්න අවස්ථාව ලබා දීම පිළිබඳව මගේ ගෞරව පූර්වක ස්තූතිය ප්‍රථමයෙන් ඔබතුමන්ට පුද කර සිටිනවා.

මම ප්‍රථමයෙන්ම මට පෙර කථා කළ ශ්‍රීතරන් මන්ත්‍රීතුමාගේ අවධානයට යොමු කරන්න කැමැතියි, මේ රට තිස් වසරක යුද්ධයෙන් නිදහස් කර ගත්තු ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමන්ගේ එකම අභිලාෂය දකුණේ දරුවෙකුට යම් කිසි ප්‍රතිලාභයක් අධ්‍යාපනය ඔස්සේ ලැබෙනවාද ඒ සියලුම ප්‍රතිලාභ නොඅඩුව උතුරේ දරුවන්ට, නැහෙනහිර දරුවන්ට ලබා දීම මේ සිංහල, දෙමළ හා මුස්ලිම් වශයෙන් ශ්‍රී ලාංකීය ජාතියක් ලෙස ජීවත් වන සියලුම දරුවන්ට අවශ්‍ය අධ්‍යාපනයේ ප්‍රතිලාභ ලබා දීම වෙනුවෙන් කටයුතු කිරීමයි කියන කාරණය අපි ඉතාම සන්නේෂයෙන් මේ අවස්ථාවේදී සිහිපත් කරනවා. ඒ වෙනුවෙන් ගොඩ නැහෙන මේ කතිකාවත තුළ තමුන්නාන්සේ දන්නවා පසු ගිය කාලයේදී මේ විශේෂ අධ්‍යාපන උපදේශක කාරක සභාවෙන් අධ්‍යාපනඥයන්ගේ උපදෙස් අරගෙන, පක්ෂ හා විපක්ෂ දේශපාලනඥයන්ගේ අදහස් විමසලා ලංකාව තුළ ද්විතීයික පාසල් 1,000ක් සංවර්ධනය සහ ඒ වෙනුවෙන් පෝෂක පාසල් 4,500ක් පමණ ප්‍රමාණයක් පෝෂණය කිරීම සඳහා කටයුතු සිදු වෙමින් තිබෙන මොහොතක් කියලා මේක. මේ කාරක සභාවට මුල් අවධියේ ඉඳලාම ඉතාම උනන්දුවෙන් සම්බන්ධ වෙමින් මන්ත්‍රීවරයෙක් හැටියට මම විශ්වාස කරනවා මේ පාසල් 1,000 පමණක් නොවෙයි ලංකාවේ සමස්ත පාසල් පද්ධතියම ප්‍රාථමික, ද්විතීයික කියන තත්ත්වයෙන් වර්ගීකරණය කරන්න ඉදිරියේදී ඇමතිතුමන්ට ශක්තිය ලැබෙයි කියලා. ඒ විශ්වාසය අපේ හිත් තුළ තිබෙනවා. එහෙම වුණාට පස්සේ මේ ගම්වල දැනට සිදු වන ශිෂ්‍ය නාගරීකරණයත් එක්ක වැසි යාමේ තර්ජනයට ලක් වෙලා තිබෙන කුඩා පාසලක් තිබෙනවා නම් ඒ පාසල් නැවත නහා සිටුවන්න අවශ්‍ය කරුණු වික අපට සාධනය කර ගන්න පුළුවන් වෙයි කියන විශ්වාසය තිබුණා.

දැනටමත් අපි දන්නවා අපේ ආසනවල ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාවේ අඩු වීමක් තිබෙන පාසල් තිබුණා නම් ඒ පාසල්වලට නැවත ළමයින් ඇතුළත් කරන්න, ඒ පාසල් දියුණු කරන්න අවශ්‍ය ගුරුවරුන් ලබා දෙන්න, විදුහල්පතිවරුන් ලබා දෙන්න, අනෙකුත් සම්පත් ලබා දෙන්න පළාත් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය ඔස්සේ, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය ඔස්සේ කටයුතු සිදු වෙමින් තිබෙනවා කියලා. අපි දන්නවා මට පෙරත් මේ ගරු සභාවේ කථා කළ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්, ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය මව් භාෂාවෙන්, දෙමළ හෝ සිංහල භාෂාවෙන් ලබා දෙන අතරේ ලෝකයේ අනෙකුත් රටවල් සමඟ කටයුතු කරන්න, ලෝකයේ ඇති වන රැකියා වෙළෙඳ පොළ සමඟ කටයුතු කරන්න අවශ්‍ය පදනම සකස් කරන්න මුල් අවධියේ

ඉඳලාම ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් අධ්‍යාපනය ලබා දීමේ වැදගත්කම මේ ගරු සභාවේ අවධානයට යොමු කළ බව. ගරු ඇමතිතුමන් ඒ දැක්ම ඇතිව බොහෝම පැහැදිලිව මේ ද්විතීයික පාසල් 1,000 වෙනුවෙන් ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයෙන් අධ්‍යාපනය ලබා දෙන්න අවශ්‍ය ගුරුවරුන් 1,000ක් අලුතින් බඳවා ගන්න කටයුතු කරනවා වාගේම, දැනට ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් පාසල්වල අධ්‍යාපන කටයුතු කරන ගුරු මහත්වරුන්ගේ තත්ත්වය ඉහළ නංවන්න අවශ්‍ය පුහුණුව ලබා දීමට අවශ්‍ය කටයුතුත් සාර්ථකව කරයි කියන විශ්වාසය අපේ සිත් තුළ තිබෙනවා. දැනට සමහර පාසල්වල ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයෙන් අධ්‍යාපනය ලබන දරුවන් වෙනුවෙන් උසස් පෙළ පන්තිවල අධ්‍යාපන කටයුතු වෙනුවෙන් අවශ්‍ය ඉංග්‍රීසි මාධ්‍ය ගුරුවරුන්ගේ අඩුවක් තිබෙන බව අපි දන්නවා. ඒ පිළිබඳව අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ අවධානය යොමු වෙලා තිබෙනවා. ඉදිරියේදී මේ අඩු පාඩු සකස් කර ගෙන වඩාත් හොඳින් මව් භාෂාව කථා කරන, වඩාත් හොඳින් ඉංග්‍රීසි භාෂාව කථා කරන, එහෙම නැත්නම් ජාත්‍යන්තරව පිළිගත්තු අනෙකුත් භාෂා වන ජපන් භාෂාව, ජර්මන් භාෂාව, ප්‍රංශ භාෂාව එහෙම නැත්නම් ඉදිරියේදී අපිට වැදගත් වන චීන භාෂාව කථා කරන්න පුළුවන් පිරිසක් මේ රටේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය තුළින් බිහි කර ගන්න අවස්ථාව ලැබෙයි කියන විශ්වාසය අපේ සිත් තුළ තිබෙනවා. ඔබතුමාත් දන්නවා ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, හොඳින් භාෂාව හසුරුවන්න පුළුවන් කෙනෙක් ඉන්නවා නම්, විශේෂයෙන්ම විදේශ භාෂා හොඳින් පරිශීලනය කරන්න පුළුවන් කෙනෙක් ඉන්නවා නම් ඒ සෑම පුද්ගලයකුටම මේ රටේ හෝ වෙනත් විදේශ රටක රැකියා අවස්ථා තිබෙනවාය කියන කාරණය අපි නැවත නැවත අත් දැක තිබෙන බව. අපි ඒ වෙනුවෙන් අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයෙන් ලබා දිය යුතු සහයෝගය ලබා දිය යුතුයි කියන කාරණය බොහෝම පැහැදිලියි. ගරු ඇමතිතුමන් ඒ වෙනුවෙන් කටයුතු කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අපි මේ අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන්ම සිහිපත් කළ යුතු දෙයක් තිබෙනවා. අපේ දෙමවුපියන්ගේ, අපේ ගුරු දෙගුරුන්ගේ සහ මේ සමාජයේ දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ මුල් බැසගත් අදහසක් තිබුණා, තමුන්ගේ දරුවා වෛද්‍යවරයෙක් කළ යුතුයි, තමුන්ගේ දරුවා නීතිඥයෙක්, එහෙම නැත්නම් ඉන්ජිනේරුවෙක් කළ යුතුයි කියලා.

යහපත් සමාජ ජීවිතයක් ගත කිරීම සඳහා ආදර්ශවත් පුද්ගලයකු හැටියට මේ රටට සේවයක් කරන්න, තමන්ගේ දරු පවුල රැක බලා ගන්න කරන්න පුළුවන් වැදගත් රැකියා රාශියක් මේ රටේ, ලෝකයේ තිබෙනවාය කියන කාරණය බොහෝම පැහැදිලිව අපේ ගුරුවරුන්ට, අපේ දරුවන්ට පෙන්වා දීමේ අවශ්‍යතාවක් තිබෙනවා. ඉදිරි අවුරුදු පහක කාලයේදී මේ රටේ ඇති වන රැකියා මොනවාද, ඉදිරි අවුරුදු පහක, දහයක කාලය තුළදී ලෝකයේ ඇති වන රැකියා අවස්ථා මොනවාද කියන කාරණය පිළිබඳව පැහැදිලි දැක්මක් අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය තුළින් දරුවන්ට ලබා දිය යුතුයි.

අපි නිරන්තරයෙන් කථා නොකළත් ලංකාව වැනි රටවල සංචාරක ව්‍යාපාරය හා බද්ධ වූණු රැකියා, ඊට අමතරව ගණකාධිකරණය විෂය හා බැඳුණු රැකියා, පරිගණක අංශයේ සමහර රැකියා, මානව සම්පත සංවර්ධනය කිරීම සඳහා විශේෂ අංශවල රැකියා, ව්‍යාපාර පරිපාලනය සඳහා වන රැකියා අවස්ථා වෙනුවෙන් වාගේම modern arts and dancing, fashion designing වාගේ අංශවල තිබෙන රැකියා අවස්ථාවන් පිළිබඳවත් අපේ දරුවන්ගේ දැනුම වර්ධනය කළ යුතුයි කියන කාරණය මා මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරනවා. ඒත් එක්කම ලෝකයේ බොහෝ රටවල දැන් සෞඛ්‍ය අංශය හා සම්බන්ධව හෙද හෙදියන්ට තිබෙන ඉල්ලුම, රෝග සත්කාරය වෙනුවෙන් පුහුණු ශ්‍රමිකයන්ට තිබෙන ඉල්ලුම පිළිබඳව දැනුවත් වෙලා ඒ අංශයේ රැකියාවලට අපේ දරුවන් යොමු කර ගැනීමේ ක්‍රියාදාමයක් ඉදිරියේදී සිදු කළ යුතුයි කියන කාරණය මා මේ අවස්ථාවේදී කියන්න කැමැතියි.

[ගරු (වෛද්‍ය) රමේෂ් පතිරණ මහතා]

මට පෙර කථා කළ ගරු අධ්‍යාපන නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා මේ සභාවේදී බොහෝම පැහැදිලිව සඳහන් කළා, අද දරුවන්ට විශේෂ බරක් වෙලා තිබෙන විභාග කේන්ද්‍රීය අධ්‍යාපන ක්‍රමය කිසියම් වෙනසකට භාජනය කළ යුතුයි කියන කරුණ. අපට මතකයි, උපදේශක කාරක සභාවට සාක්ෂි දෙන්න පැමිණි වෛද්‍යවරු කිහිප දෙනෙක් සඳහන් කළා, 8 වසර ඉතිහාසය පොතේ පිටු 3ක් වැනි කෙටි පරාසයක් තුළ දරුවන්ට මතකයේ රඳවා ගැනීම පිණිස කාල නාම 14ක්, පුද්ගල නාම 13ක් හා ස්ථාන නාම 14ක් ඇතුළු 40කට ආසන්න දත්ත ප්‍රමාණයක් මතක තබා ගැනීම පිණිස තිබුණු බව. අද සමහර විෂයයන්වල තිබෙන ඉතාම ගැඹුරුකම නිසාත්, මතක තබා ගත යුතු කරුණුවල තිබෙන ඉතාම සංකීර්ණතාව නිසාත් සමහර විෂයයන් දරුවන්ට විශාල බරක් වෙලා තිබෙනවාය කියන කාරණය මා මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කළ යුතුයි. ඒ වෙනුවට ඉදිරියේදී විෂය මාලාව සරල කරලා, වඩාත් ප්‍රායෝගික පැත්තට බිහි වුණු අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් දරුවන්ට ලබා දෙන අතර අඛණ්ඩව ක්‍රියාත්මක වන පාසල් පාදක ඇගයීමේ ක්‍රමයක් තුළින් විභාග වෙනුවෙන් ලකුණු ලබා දීමේ ක්‍රමයක් අධ්‍යාපන ක්‍රමය තුළ සකස් කළ යුතුයි කියන විශ්වාසය අපේ සිත් තුළ තිබෙනවා.

ජීවිත කාලය තුළදී දරුවන්ට තමන්ගේ සමාජ ජීවිතය ගොඩ නංවන්න අවශ්‍ය පරිසරය සකස් කරන්න, ගෞරවදී ඉඩම් පිහිටි වික කර ගන්න, ගෞරවදී තමන්ගේ මෝටර් රථය අලුත්වැඩියා කර ගන්න, අලුතින් නිවසක් හදා ගන්න අවශ්‍ය පරිසරය සකස් කරන්න, එහෙම නැත්නම් ප්‍රජනන සෞඛ්‍ය, ලිංගික සෞඛ්‍ය පිළිබඳ අත් දැකීම් ලබා දෙන්න අවශ්‍ය අධ්‍යාපනය පාසලේදී ලබා දිය යුතුයි කියන කරුණ මා මේ අවස්ථාවේදී සිහිපත් කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, පසු ගිය දවසක මට අවස්ථාව ලැබුණා, විල්පිට ජාතික අධ්‍යාපන විද්‍යා පීඨයේ විසිපස්වන සංවත්සරය වෙනුවෙන් පැවැත්වූ උත්සවයට සහභාගි වන්න. අපි ඉතාම සන්තෝෂයට පත් වුණා, එම ස්ථානයේ ගුරුවරුන් වෙනුවෙන් ලබා දෙන පුහුණුව දැකලා. ඒ ගුරුවරුන්ට තමන්ගේ නිවසේ සැලැස්ම ඉදි කර ගන්න, තමන්ගේ නිවස ඉදි කර ගන්න අවශ්‍ය පසු බිම සකස් කරන්න, ඒ දැනුම දරුවාට ලබා දෙන්න, ඒ වාගේම ලිංගික සෞඛ්‍ය පිළිබඳව, ප්‍රජනන සෞඛ්‍ය පිළිබඳව, ඒ වාගේම මෝටර් කාර්මික ශිල්පයේ මූලික දත්තයන් පිළිබඳව, මූලික කරුණු පිළිබඳව ඒ ගුරුවරුන් දැනුවත් කරලා ඔවුන්ගේ ජීවන මට්ටම ඉහළ නංවා ගෙන යහපත් සමාජ ජීවිතයක් ගත කරන්න අවශ්‍ය ප්‍රායෝගික අධ්‍යාපනයක් ලබා දෙන අධ්‍යාපනයකට ඔවුන් යොමු වෙලා තිබෙනවා. අපි ඔවුන්ට ගුහ පැතුම් පිරිනමන අතරේ මේ තත්ත්වය සෑම පාසලකම මූලික මට්ටමට රැගෙන යා යුතුයි කියන කාරණය සඳහන් කරනවා. ඒ වෙනුවෙන් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයෙන් විශාල කාර්ය භාරයක් සිදු වන බව අපි දන්නවා. මේ කරුණු වඩාත් විධිමත්ව ඉදිරියට ගෙන යන්නට ඉදිරි කාලය තුළදී අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයෙන්, ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනයෙන් විදුහල්පති සේවාව, ගුරු සේවාව, අධ්‍යාපන පරිපාලන සේවාව, ගුරු උපදේශන සේවාව ඇතුළු සේවාවන් සියල්ල ඒකාබද්ධ කරලා, අධ්‍යාපනය වෙනුවෙන් කරන පර්යේෂණ වැඩිදියුණු කරලා, ඉතා ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයක් ලබා දිය යුතු අතර ආචාර්ය රිචර්ඩ් පතිරණ මැතිතුමන් බලාපොරොත්තු වුණු පරිදි දරුවන්ට හොඳ අධ්‍යාපනයක් ලබා දීම සඳහා ගුරු සේවාව තුළින් හොඳ ගුණාත්මක සේවාවක් ලබා දෙන්න අවශ්‍ය කටයුතු කරමුය කියන කරුණක් මා සඳහන් කරනවා.

අපි සාමාන්‍ය දරුවන් ගැන කථා කරනවා වාගේම යුද්ධයෙන් අවතැන් වුණු දරුවන් පිළිබඳවත්, විදි දරුවන් පිළිබඳවත්, වෙනත් හේතූන් මත අවතැන් වූ දරුවන් පිළිබඳවත් සහ වතුකරයේ දරුවන් පිළිබඳවත් විශේෂ අවධානයක් යොමු කරමුය කියන ඉල්ලීම කරමින්, මට අවස්ථාව ලබා දීම පිළිබඳව ඔබතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා. බොහෝම ස්තූතියි.

[පු. හා. 11.43]

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, විශේෂයෙන්ම අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ හා උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂයන් පිළිබඳව සාකච්ඡාවට ගන්නා මේ අවස්ථාවේදී කරුණු කිහිපයක් ඉදිරිපත් කරන්න අවස්ථාව ලබා දීම පිළිබඳව බෙහෙවින් ස්තූතිවන්ත වනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මූලික අදහස් දක්වන්න යෑමට පෙර විශේෂයෙන්ම ගැටලු කිහිපයක් කෙරෙහි ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරවන්න කැමැතියි.

එකක්, උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ නොව අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ රැකියාලාභී උපාධිධාරීන්ගේ ප්‍රශ්නයක් මතු වෙලා තිබෙනවා. එම උපාධිධාරීන්ට 2005.07.05 වන දා සංවර්ධන සහකාර තනතුරේ පත් වීම් ලබා දෙනු ලැබුවා. වසර තුනක් තුළ කාර්යක්ෂමතා කඩඉම සමත් විය යුතුයි කියලා තමයි කොන්දේසියක් තිබුණේ. මේ අනුව 2008 වර්ෂයේ මෙම විභාගය පවත්වා ඉන් පසු පත්වීම් ස්ථිර කරනවා. අනතුරුව වසර 6කට පසුව II පන්තියට උසස් කිරීම සඳහා අභියෝග්‍යතා පරීක්ෂණයක් තමයි පැවැත්විය යුතුව තිබුණේ.

නමුත් දැන් 2011.10.28 වන දින අලුත් ගැසට් නිවේදනයක් අනුව, කාර්යක්ෂමතා කඩඉම් දෙකක් ප්‍රකාශයට පත් කර තිබෙනවා, I හා II වශයෙන්. එම උපාධිධාරීන් පවසා තිබෙනවා, මේ විභාග දෙකටම පෙනී සිටින්නට සිදු වී තිබෙන බව. එය සාධාරණ නැහැ. විය යුත්තේ II වන පන්තියට උසස් කිරීම සඳහා අවශ්‍ය අභියෝග්‍යතා පරීක්ෂණය පැවැත්වීම පමණයි. නමුත් ඔබතුමාගේ අමාත්‍යාංශයෙන් ගැසට් නිවේදනයක් නිකුත් කර තිබෙනවා, මේ විභාග දෙකම නැවත පැවැත්විය යුතුය කියා. එය සාධාරණ නැහැ. එම නිසා ඒ රැකියාලාභී උපාධිධාරීන් මුහුණ දී තිබෙන ගැටලුව කෙරෙහි ඔබතුමාගේ අවධානය යොමු කරවනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ඒ වාගේම මේ කාරණය කෙරෙහිත් ගරු උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යතුමාගේ අවධානය යොමු කරවන්නට කැමැතියි. පශ්චාත් උපාධි ආයතනයෙන් අපේ රටේ වෛද්‍යවරුන් පුහුණු කිරීම් කරනු ලබනවා. මීට පෙර තිබුණු හැටියට ඒ විභාගය සඳහා පෙනී සිට සුදුසුකම් ලබන සියලුම වෛද්‍යවරුන්ට ඒ සඳහා අවස්ථාව ලබා දෙනු ලැබුවා. නමුත් 2011.11.14 වන දා නිකුත් කරන ලද චක්‍රලේඛය අනුව එය සීමා කර තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මෙම ආයතනය විශේෂඥ වෛද්‍යවරුන් පුහුණු කරනවා. ඒ වාගේම දිවයිනේ මෙවැනි වෛද්‍යවරුන්ගේ විශාල හිඟයක් පවතිනවා. මෙම සීමා කිරීම කළේ ඇයි? මීට පෙර සුදුසුකම් ලබා ගන්නා සියලු දෙනාටම මේ අවස්ථාව ලබා දුන්නා. දැන් ඔබතුමන්ලා නිකුත් කර තිබෙන චක්‍රලේඛය අනුව එය සීමා කර තිබීම සාධාරණ නැහැ. ඒ කෙරෙහි ඔබතුමාගේ අවධානය යොමු කරාවිය කියා මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු එස්.බී. දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு எஸ்.பி. திசாநாயக்க)
(The Hon. S.B. Dissanayake)

මම ඕකට විරුද්ධයි. සම්පූර්ණයෙන්ම ඔබතුමා කියන එකට පක්ෂයි. සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයෙන් තමයි ඕක කරන්නේ. ඕක හරි වැරදි වැඩක්.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(මාණ්ඩුමුතු අනුරා තිලාභායායක)

(The Hon. Anura Dissanayake)

එහෙම නම්, බොහෝම ස්තූතියි. සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂය අවස්ථාවේදී ඒ ගැන කථා කරමු. ඔබතුමාත් ඒ වෙනුවෙන් කථා කරාම.

ඊ ළඟට, ඔබතුමාගේ අවධානය යොමු කරවන්නට තිබෙන කාරණය මෙයයි. සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශය ඔබතුමාගේ අමාත්‍යාංශයක් එක්ක ගැට ගැසී තිබෙනවා. සම සෞඛ්‍ය උපාධිධාරීන්ගේ පළමුවන කණ්ඩායම පසු ගිය මැයි මාසයේ උපාධිය ලබා එළියට ඇවිත් තිබෙනවා. ඔවුන්ට දුන්නේ වෘත්තීයමය අධ්‍යාපනයක්. එම නිසා ඔවුන් සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයට බඳවා ගත යුතුව තිබෙනවා. නමුත් තවමත් ඔවුන් සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයට බඳවා ගෙන නැහැ. නිවැරදි තැනට ඔවුන් ස්ථානගත කර නැහැ. එම නිසා ඔවුන්ගේ ගැටලු විශාල ප්‍රමාණයක් තිබෙනවා. ඒ සම්බන්ධව ඔබතුමාගේ අමාත්‍යාංශයටත් වග කීමක් තිබෙනවා. මොකද, ඔබතුමාගේ අමාත්‍යාංශයෙන් තමයි ඒ අලුත් විෂය ධාරාව හඳුන්වා දුන්නේ. එම නිසා ඒ දරුවන්ට ඇති වී තිබෙන ගැටලුව කෙරෙහිත් ඔබතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්නාය කියා ඉල්ලා සිටිනවා. [බාධා කිරීමක්]

ගරු එස්.බී. දිසානායක මහතා

(මාණ්ඩුමුතු ආචාර්ය.පී. තිසාභායායක)

(The Hon. S.B. Dissanayake)

ඒ දරුවන් සියලු දෙනාටම දැන් රක්ෂා ලැබී තිබෙනවා.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(මාණ්ඩුමුතු අනුරා තිලාභායායක)

(The Hon. Anura Dissanayake)

නැහැ. නැහැ. මම දන්නවා ඔවුන් රැකියා කරන්නේ පෞද්ගලික අංශයේ ගරු ඇමතිතුමනි. මේ පරිපූරක වෛද්‍ය සේවයේ නිලධාරීන් රජයේ වැඩ කර ගෙන ඉන්න ගමන් පෞද්ගලික අංශයේ වැඩ කරන ස්වභාවයක් තමයි තිබුණේ. එතකොට ඔවුන්ට රුපියල් 60,000ක් විතර ලැබුණා. නමුත් රුපියල් 20,000කටත් වඩා අඩු දීමනාවක් තමයි දැන් ලබා දෙන්නේ. ඒක සාධාරණ නැහැ. මොකද, 300කට ආසන්න ප්‍රමාණයක් ඉන්නවා. දැන් අලුත් "බැව්" එකක් ළඟදී ඉවත් වෙනවා. පෞද්ගලික රෝහල්වල පාලන අධිකාරියක් දන්නවා, දැන් මේ අය සුලභ ප්‍රමාණයක් ඉන්නවා කියා. එම නිසා ඔවුන්ගේ වැටුප් අඩු කරලා තමයි බඳවා ගෙන තිබෙන්නේ. ඒ කෙරෙහි ඔබතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්න.

ගරු එස්.බී. දිසානායක මහතා

(මාණ්ඩුමුතු ආචාර්ය.පී. තිසාභායායක)

(The Hon. S.B. Dissanayake)

ඒ කාරණය කිව්ව එක ඉතාම වැදගත්. අපට හෙදියන්ගේ විශාල ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා, රජ රට මහාචාර්ය ඒකකයේ. අපි කැමැතියි, ඒ අය බඳවා ගන්න.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(මාණ්ඩුමුතු අනුරා තිලාභායායක)

(The Hon. Anura Dissanayake)

ඔව්, ඒක හොඳයි. මා මතු කළ ප්‍රශ්නය ඒක තමයි. රජ රට වෛද්‍ය පීඨයේ මහාචාර්ය ඒකකය පිළිබඳව අපි සෙනසුරාදාත් කථා කළා. ඒ මහාචාර්ය ඒකකය දෙසැම්බර් මාසයේ 15වන දා විවෘත කරනවාය කියා ඔබතුමන්ලා එකඟතාවකට පැමිණ සිටිනවා. නමුත් දෙසැම්බර් මාසයේ 15වන දා විවෘත කර ගන්න බැරි වුණොත් ඔවුන් හා සමානව උසස් පෙළ කරන දරුවන්ට වඩා යටින් තමයි මේ දරුවන් කියන්න සිද්ධ වන්නේ. ඒ නිසා ඔබතුමා ඒ කෙරෙහිත් අවධානය යොමු කරාවිය කියා අප බලාපොරොත්තු වනවා. ඒවා ප්‍රධාන ගැටලු ලෙස තිබෙනවා.

ගරු ඇමතිතුමනි, ප්‍රධාන ප්‍රතිපත්තිමය කරුණක් පිළිබඳව දැන් කියන්න තිබෙනවා. ඔබතුමා දිගින් දිගටම අපේ රටේ පෞද්ගලික වෛද්‍ය විද්‍යාල සහ පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල ආරම්භ කිරීම කෙරෙහි අවධානය යොමු කරමින් කටයුතු කරන අමාත්‍යවරයෙක්. ඒ වාගේම තමයි ගරු මුදල් අමාත්‍යවරයා පාර්ලිමේන්තුවට අය වැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන විටත් පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල පිළිබඳව යම් සඳහනක් කර තිබෙනවා කියන එක. ඒ නිසා හරි පැහැදිලියි, රජය මේ පිළිබඳව ප්‍රතිපත්තියම එකඟතාවක් අරගෙන තිබෙන බව. මෙතෙක් උපාධිය රාජ්‍ය ඒකාධිකාරයක් තුළ තිබුණා නම්, රජය තුළ තිබුණා නම් එය බිඳලා පෞද්ගලික අංශයට විශ්වවිද්‍යාල ආරම්භ කිරීම සඳහා අවස්ථාව දෙන්න ප්‍රතිපත්තියම තීරණයක් අරගෙන තිබෙනවා. ඒක ඔබතුමන්ලාගේ ප්‍රතිපත්තිය. එය කිසියම්ම සාධාරණ ප්‍රතිපත්තියක් නොවෙයි. ඒ ප්‍රතිපත්තියට ඉවහල් කර ගත්ත නිර්ණායක මොනවාද? විශේෂයෙන්ම පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල ආරම්භ කිරීම කෙරෙහි ප්‍රබල ලෙස දක්වන අදහස් මොනවාද? එකක් ලංකාවේ දරුවන් විශාල ප්‍රමාණයක් පිට රට යන එක. ඔබතුමා එක පුවත් පතකට කියලා තිබුණා, වර්ෂයකට ළමයින් 6,000කට 7,000කට ආසන්න ප්‍රමාණයක් පිට රට යනවාය කියා. මා දන්නේ නැහැ, ඒ තොරතුරු කොහේද තිබෙන්නේ කියා. 6,000කට 7,000කට ආසන්න ප්‍රමාණයක් සාමාන්‍ය අධ්‍යාපනය අපේක්ෂාවෙන් නොව, උසස් අධ්‍යාපනය අපේක්ෂාවෙන් යනවාය, ඒ සඳහා වර්ෂයකට රුපියල් බිලියන 10කට 12කට ආසන්න ප්‍රමාණයක් වැය වනවාය කියා ඔබතුමා කියා තිබුණා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, දැන් තිබෙන තත්ත්වය ඒක තමයි. පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල ආරම්භ කිරීම දරුවන් පිට රට යාම වැළැක්වීම සඳහා දරන ප්‍රයත්නයක් කියනවා නම් ඒක වැරදියි. ලෝකයේ කොහේවත් එහෙම වන්නේ නැහැ. අපේ දරුවන් කොහොටද විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය සඳහා යන්නේ? අපි හිතමු, හොඳම දරුවන් යනවා ඕස්ට්‍රේලියාවට එහෙම නැත්නම් එංගලන්තයට, ඇමෙරිකාවට සහ කැනඩාවට. එවැනි රාජ්‍යයන්වලට තමයි වැඩි පෙළඹීමක් තිබෙන්නේ. එහෙම නම් එහේ දරුවෝ වෙන රටවලට යන්නේ නැද්ද? යනවා නේ. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපද දරුවෝ සියයට 40ක් හාවඩ් විශ්වවිද්‍යාලයේ ඉන්නවා; ඉන්දියාවේ දරුවෝ සියයට 10ක් ඉන්නවා; ජර්මනියේ දරුවෝ සියයට 5.8ක් ඉන්නවා; එංගලන්තයේ දරුවෝ සියයට 3.8ක් ඉන්නවා. පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල ආරම්භ කළ පමණින් විදෙස් ගත වන එක තතර වනවාද? එහෙම තතර වන්නේ නැහැ.

ලෝකයේ භාණ්ඩ ආනයන අපනයන වෙළෙඳ පොළක් සැකසිලා තිබෙනවා වාගේම අධ්‍යාපනයෙන් ආනයන සහ අපනයන වෙළෙඳ පොළක් තිබෙන්නේ. ඒ වෙළෙඳ පොළේදී පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල ආරම්භ කළාය කියා දරුවෝ පිට රට යන එක වළක්වන්න පුළුවන් කියා හිතනවා නම්, මුදල් පිට රට යන එක වළක්වන්න පුළුවන් කියා හිතනවා නම් ඒක බොරුවක්. ඒකයි මා කිව්වේ, මෙන්න මෙය. හාවඩ් විශ්වවිද්‍යාලයේ එංගලන්තයේ දරුවෝ සියයට 3.8ක් ඉන්නවා; පාකිස්තානයේ දරුවෝ සියයට 3ක් ඉන්නවා; චීනයේ දරුවෝ සියයට 2.5ක් ඉන්නවා; කැනඩාවේ දරුවෝ සියයට 1.8ක් ඉන්නවා. ප්‍රින්ස්ටන් විශ්වවිද්‍යාලයේ ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපද දරුවෝ සියයට 42ක් ඉන්න කොට ඉන්දියාවේ දරුවෝ සියයට 11ක් ඉන්නවා; එක්සත් රාජධානියේ දරුවෝ සියයට 4ක් ඉන්නවා. [බාධා කිරීමක්] ඒවායේ පෞද්ගලික තත්ත්වයන් මා කියන්නම්. ඒ වාගේම යේල් විශ්වවිද්‍යාලයේ ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපද දරුවෝ සියයට 46ක් ඉන්න කොට ඉන්දියාවේ දරුවෝ සියයට 10ක් ඉන්නවා. පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල තිබෙනවාය කියා දරුවන් පිට රට යන එක තතර වන්නේ නැහැ. ලෝකයේ අධ්‍යාපනය පිළිබඳව විවිධ මැනීම් තිබෙනවා. සමහර දෙමව්පියෝ ඒ මැනීම් අනුව අත්ධානුකරණයෙන් තමන්ගේ දරුවන් යවන්න පෙළඹී තිබෙනවා. ලංකාවේ පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල නැති නිසා දරුවෝ

[ගරු අනුර දිසානායක මහතා]

පිට රට යනවා කියන තර්කය වැරදියි. මොකද, පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල තිබෙන රටවලත් දරුවෝ අධ්‍යාපනය හදාරන්න පිට රට යනවා. ඒක තමයි අද අධ්‍යාපනයේ ස්වභාවය.

මේ පිට රට ඇදී යන මුදල් වළක්වන්න මොනවාද කළ යුත්තේ? අප රට වටේම මුහුද තිබෙනවා. රුපියල් බිලියන 6ක කරවල පිට රටින් ගෙනැල්ලා තිබෙනවා. රුපියල් බිලියන 8ක ටින් මාළු ගෙනැල්ලා තිබෙනවා. පසු ගිය අවුරුද්දේ රුපියල් බිලියන 14ක කරවල සහ ටින් මාළු ගෙනැවිත් තිබෙනවා. දැන් අපි කියනවා, රට වටේම මුහුද නියා ගෙන විදේශවලට මුදල් ඇදී යාම වැළැක්වීම සඳහා විශ්වවිද්‍යාල ආරම්භ කරන්න ඕනෑ නැහැ කියා. ඊට වඩා හොඳයි තමුන්නාන්සේලා කරවල factory එකක් ආරම්භ කරන්න.

විශ්වවිද්‍යාලද ප්‍රමුඛ වී තිබෙන්නේ? ඒ නිසා එක කාරණයක් තමයි පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල සඳහා මේ රටින් පිට රට ඇදී යන දරුවන්ගේ මුදල් අපේ රට තුළ ඉතිරි කර ගන්න පුළුවන් කියන එක වැරදි තර්කයක්.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, දෙවෙනි කාරණය මෙන්ම මේකයි. මේ පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල හරි සුලබද? කොහේද මෙහෙම පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල එතරම් තිබෙන්නේ? මම ඔබතුමාට කරුණු දත්ත සහිතව ඉදිරිපත් කරන්නම්. ඊට අමතරව තිබෙන ප්‍රධාන කරුණ මෙයයි. ගරු ඇමතිතුමා ප්‍රකාශයට පත් කරලා තිබුණා මම දැක්කා, පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල ආරම්භ කිරීමෙන් අපේ විශ්වවිද්‍යාලවල ගුණාත්මක භාවය ඉහළ දමන්න පුළුවන් කියලා. එහෙම කියලා තිබුණානේ? ඒ කියන්නේ අපේ ජාතික විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය තිබෙනවා. පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල ගේනවා. එතකොට පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල තුළ ඇති වන තරගය විසින් අපේ ජාතික විශ්වවිද්‍යාලවලටත් ඉහළට යන්න සිදු වෙනවා. ඒ නිසා අපේ ජාතික විශ්වවිද්‍යාල ලෝකයේ පිළිගත්ත විශ්වවිද්‍යාල බවට පත් වෙනවා කියලා. මේක මොන බොරුවක්ද?

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ලෝකය පිළිගත්ත විශ්වවිද්‍යාල වර්ගීකරණයේදී ප්‍රමුඛ ලෙස සලකන්නේ Academic Ranking of World Universities හෙවත් ARWU කියන නිර්ණායකය. ඒක තමයි ලෝකයේ පිළිගත්ත එක. හැබැයි ARWU කියන නිර්ණායකය මගින් මනින සාධක මොනවාද, මොනවාද මැනලා තිබෙන්නේ? ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, එයින් මනින ප්‍රධාන ඒවා මොනවාද? එතකොට විශ්වවිද්‍යාලයක rank එක, ඒ කියන්නේ තිබෙන ස්ථානය නිර්ණය කරනවා ඒ ARWU කියන පිළිගත් සම්මතයෙන්. ඒ සඳහා තෝරා ගෙන තිබෙන්නේ මොනවාද? ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, බලන්න. නොබෙල් ත්‍යාගය හෝ ගණිතය සඳහා වූ ෆීල්ස් පදක්කම දිනා ඇති උපාධිධාරීන් ගණන අනුව ලකුණු සියයට 10ක් දෙනවා. එතකොට අපට ඒ සියයට 10න් එකක්වත් හම්බ වෙන්නේ නැහැ. මොකද නොබෙල් ත්‍යාගය හෝ ගණිතය පිළිබඳ ෆීල්ස් පදක්කම දිනා ගත් කවුරුවත් අපේ විශ්වවිද්‍යාලවල නැහැ. ඊළඟට, නොබෙල් ත්‍යාගය හා ෆීල්ස් පදක්කම දිනා ගත් ආචාර්යවරුන් ගණන. ඒකට සියයට 20ක් දෙනවා. එතකොට ඒ සියයට 20 අපට අයිති වෙන්නේ නැහැ. එතකොට මේ ranking එක හදන කොට ඒ විශ්වවිද්‍යාලයේ නොබෙල් ත්‍යාගය ගත් ශිෂ්‍යයෝ කොපමණ ඉන්නවාද, නොබෙල් ත්‍යාගය ගත්ත ආචාර්යවරුන් කොපමණ ඉන්නවාද කියලා බලනවා. ඒ කවුරුවත් අපට නැති වෙන කොට ඒ සියයට 30 අපට හම්බ වෙන්නේ නැහැ. ඊළඟට, ඉතා බහුල ලෙස උපුටා දක්වන පර්යේෂණ මොන තරම් ඒ විශ්වවිද්‍යාලයෙන් කෙරිලා තිබෙනවාද කියන එක බලනවා. අපේ විශ්වවිද්‍යාලවලට ඒකත් අඩුවෙන් තමයි ලැබෙන්නේ. ඊළඟට, "Nature and Science" සඟරාවෙහි පළ වන ලිපි සංඛ්‍යාව.

අපේ ලිපි එහෙම පළ වෙන්නේ නැහැ. මේ විධියේ කරුණු කිහිපයක් තමයි බලන්නේ. ඊළඟට, යම් ආයතනයක ඒක පුද්ගල ශාස්ත්‍රීය දක්ෂතා. ඔන්න ඕකට විතරයි අපට ලකුණු හම්බ වෙන්නේ. අනෙක් කිසිවක් අපේ විශ්වවිද්‍යාලවල දැන් මැනෙන්නේ නැහැ. එතකොට සියයට 100න්, සියයට 90ක්ම අපෙන් පැත්තකට යනවා. සියයට 10කින් තමයි ගණනය කරන්නේ. එතකොට අපි පළමුවෙනි විශ්වවිද්‍යාල 500 තුළ නැති එක පුදුම වෙන්න කරුණක් නොවෙයි. ඒකෙන් මනින්න බැහැ, අපේ රටේ විශ්වවිද්‍යාල ගුණාත්මක භාවයෙන් පහළයි කියලා.

මා දැක්කා ගරු ඇමතිතුමා නිරන්තරයෙන් කියනවා මූලික විශ්වවිද්‍යාල 500 තුළ අපේ එකක්වත් නැහැ කියලා. ඇත්ත තමයි. හැබැයි ඒ අය හදලා තිබෙන නිර්ණායක මොනවාද? ඒ නිර්ණායකයන්ට අනුව නොබෙල් ත්‍යාගය ගත්ත ගුරුවරු අපේ නැත්නම්, නොබෙල් ත්‍යාගය ගත්ත දරුවෝ නැත්නම්, ෆීල්ස් පදක්කම ගත්ත දරුවෝ නැත්නම්, ෆීල්ස් පදක්කම ගත්ත දරුවෝ නැත්නම්, ෆීල්ස් පදක්කම ගත්ත ගුරුවරු නැත්නම් අපට එතැනින්ම සියයට 30ක් අහිමි වෙනවා. ඒ නිසා ඒ මනින නිර්ණායක අපේ විශ්වවිද්‍යාල ගුණාත්මක භාවයෙන් තොරයි කියන්න සාධාරණ නිර්ණායක නොවෙයි. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ඒ වාගේම ඒ නිර්ණායකයන්ට අනුව ගත්තොත් පළමුවෙනි 100 තුළ ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයේ 54ක් තිබෙනවා; එක්සත් රාජධානියේ 11ක් තිබෙනවා; ජර්මනියේ සහ ජපානයේ 5 බැගින් තිබෙනවා; කැනඩාවේ 4ක් තිබෙනවා; ප්‍රංශය, ස්විඩනය සහ ඕස්ට්‍රේලියාවේ 3 බැගින් තිබෙනවා; ඩෙන්මාර්කයේ සහ නෙදර්ලන්තයේ 2 බැගින් තිබෙනවා; රුසියාව, පින්ලන්තය, ඊශ්‍රායලය, නෝර්වේ සහ බෙල්ජියම් 1 බැගින් තිබෙනවා. අඩුම තරමින් ඒ නිර්ණායකයන්ට අනුව පළමුවෙනි 100 තුළ ඉන්දියාවේ එකක්වත් නැහැ. ඔබතුමා කියන මනිපාල් විශ්වවිද්‍යාලයවත් ඒක තුළ නැහැ. දිල්ලි විශ්වවිද්‍යාලයවත් ඒ තුළ නැහැ. මොකද, මේ නිර්ණායකයන් වෙනස්. ඒ නිර්ණායකයන් මත පදනම්ව අපේ විශ්වවිද්‍යාල ගුණාත්මක භාවයෙන් පහළයි කියන එක පිළිගත යුතු එකක් නොවෙයි.

ගරු ඇමතිතුමනි, ඊළඟට මනින දෙවෙනි නිර්ණායකය මොකක්ද? ඊළඟට තිබෙනවා, QS World University Rankings. ඒ system එකට මනින්න නිර්ණායකයන් කර ගන්නේ මොනවාද? ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ඒ ක්‍රියාවලිය මැනීම සඳහා පාවිච්චි කරන්නේ මොනවාද? ඒ ක්‍රියාවලිය මැනීම සඳහා පාවිච්චි කරන්නේ වෙනත් විශ්වවිද්‍යාල කමිකාවාර්යවරුන්ගේ නිරීක්ෂණ. ඒ කියන්නේ අපේ විශ්වවිද්‍යාල වෙනුවෙන් වෙනත් විශ්වවිද්‍යාලවල කමිකාවාර්යවරුන් දෙන නිරීක්ෂණ මත සියයට 40ක් දෙනවා. ඉතින් එහෙම ඉන්නවාද අපි? වෙනත් විශ්වවිද්‍යාලවල කමිකාවාර්යවරු කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය ගැන කියනවා. වෙනත් විශ්වවිද්‍යාලවල කමිකාවාර්යවරු ජේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලය ගැන කියනවා. අඩුම තරමින් අපේ විශ්වවිද්‍යාලයකින් ගත්තත්, අපෙන් ගිහිපු ආචාර්යවරු වෙන විශ්වවිද්‍යාලයක් ගැන තමයි කියන්නේ. ඔවුන් එක්කෝ ජපානයේ විශ්වවිද්‍යාලයක් ගැන කියයි. එක්කෝ එංගලන්තයේ එක ගැන කියයි. එංගලන්තයේ ආචාර්යවරයෙකුගෙන් ඇහුවොත්, අපේ විශ්වවිද්‍යාලයක් ගැන කියයිද? ඔවුන් කියන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ඒ සියයට 40 අපට අයිති වන්නේ නැහැ.

ඊළඟට, රැකියා සැපයුම්කරුවන්ගේ නිරීක්ෂණ. රැකියා සැපයුම්කරුවන් දෙන නිරීක්ෂණ මත තව සියයට 10ක් දෙනවා. රැකියා සැපයුම්කරුවන් කියන්නේ මේ නිකම් ජීනදාස කොම්පැනිය වාගේ අයගෙන් නොවෙයි. ලෝකයේ ගුගල් ආයතනය, එහෙම නැත්නම් මයික්‍රොසොෆ්ට් ආයතනය, සෝනි ආයතනය වැනි වැදගත් ආයතන මේක නිරීක්ෂණය කරනවා. ඒ අයගෙන් දෙන නිරීක්ෂණ. අපේ දරුවෝ එතැනට නැහැ. අපේ විශ්වවිද්‍යාල එතැන නැහැ. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ඒ නිසා මේ නිර්ණායක මත පදනම්ව අපේ විශ්වවිද්‍යාල ගුණාත්මකභාවයෙන් තොරයි කියන එක වැරදියි.

පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල ආරම්භ කරන්න ගෙනෙන ඊළඟ තර්කය තමයි, "අපේ විශ්වවිද්‍යාල ගුණාත්මකභාවයෙන් තොරයි, ඒ නිසා පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල ඇති කරමු, එතකොට ඒවා අතර මිශ්‍රණයක් ඇති වෙනවා, ගුණාත්මකභාවය ඉහළ යනවා" කියන එක. අපේ විශ්වවිද්‍යාල එහෙම ගුණාත්මකභාවයෙන් තොර නැහැ. විශේෂයෙන්ම අපේ විශ්වවිද්‍යාල විශාල ලෙස පුළුල් වෙද්දි පශ්චාත් උපාධි ආයතනයක් නැහැ. අපේ විශ්වවිද්‍යාලවල පශ්චාත් උපාධි දෙන ආයතනයක් නැහැ. පශ්චාත් අධ්‍යාපනයක් නැති නිසා ජපානයට හෝ එංගලන්තයට හෝ ගිනිල්ලා ඉගෙන ගෙන පශ්චාත් උපාධි, ආචාර්ය උපාධි අරගෙන එන ගුරුවරයා වැඩියෙන්ම පෙළඹෙන්නේ මොකටද? සාමාන්‍ය උපාධියට ඒක ඇතුළු කරලා උගන්වන්න.

ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලයේ කළමනාකරණ පීඨයේ පාඨමාලා භාගයලා බැලුවොත්, ඒ පාඨමාලාවට සමහර විට එංගලන්තයේ විශ්වවිද්‍යාලයක කළමනාකරණ අධ්‍යාපනය සඳහා දෙන පශ්චාත් උපාධියේ උගන්වන දේවල් අපේ විශ්වවිද්‍යාලයේ උගන්වනවා. ඇයි ඒ? අපේ ආචාර්යවරුන්ට උපාධි ක්‍රියාවලියක් නැහැ. ඒ නිසා ජේරාදෙණියේ ගුරුවරයෙක්, එංගලන්තයට හෝ ඇමෙරිකාවට හෝ ගිනිල්ලා පශ්චාත් උපාධිය අරගෙන ආවාට පස්සේ, ඒ දැනුම දෙනවා තමන්ගේ පුරම උපාධිය තුළ. ඒ නිසා අපේ උපාධි ඊට වඩා පහළ උපාධි නොවෙයි. ඒ නිසා ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අපට ඕනෑ තරම් අත් දැකීම තිබෙනවා.

ලංකාවෙන් ඒ අනෙකුත් පශ්චාත් උපාධි සඳහා යන දරුවෝ ඉතාමත් ඉහළ අධ්‍යාපන සුදුසුකම් එක්ක තමයි ඒ විශ්වවිද්‍යාලවල ඉගෙන ගනු ලබන්නේ. ඒ නිසා අපේ අධ්‍යාපනය පහත් මට්ටමින් තිබෙනවා කියන එක අපට පිළිගන්න බැහැ. දැන් ගෙනෙන තර්කය තමයි, පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල ගෙනාවාට පස්සේ අපේ පාඨමාලාවල ගුණාත්මකභාවය ඉහළ යනවා කියන එක. නැහැ, ගුණාත්මකභාවය ඉහළ යන්න තරම් පහළ මට්ටමක අපේ විශ්වවිද්‍යාල නැහැ. ඒ නිසා පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල ආරම්භ කිරීමෙන් මුදලක් පිටට නොයාම, විශ්වවිද්‍යාලවල ගුණාත්මකභාවය ඉහළ දැමීම කියන තර්ක දෙකම වැරදියි.

තුන්වැනි කාරණය මේකයි. පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල පිළිබඳ සුළඬ මතයක් තිබෙනවා. ඒක තමයි, මේක අධ්‍යාපනයට විශාල ලෙස දොරටු විවෘත කරනවා කියන එක. ඒ තරමට පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල තිබෙන්නේ කොහේද ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි? මම විශේෂයෙන්ම මෙන්න මේ කාරණය ඔබතුමාගේ අවධානයට ගෙනෙන්නම්. දැන් එංගලන්තයේ පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල කීයද තිබෙන්නේ? අප බ්‍රිතාන්‍ය අධ්‍යාපන ක්‍රම අනුගමනය කරන රාජ්‍යයක්. බ්‍රිතාන්‍ය ක්‍රමයට අනුව තමයි අපේ අධ්‍යාපනය වැඩිපුරම සකස් වෙලා තිබෙන්නේ. හැබැයි බ්‍රිතාන්‍ය අධ්‍යාපන සම්ප්‍රදාය යැයි කිව හැකි අධ්‍යාපනයක් අපටත් තිබුණද? බ්‍රිතාන්‍යයේ ඇත්තේ එක් පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාලයක් පමණයි. එය බකිංහම් විශ්වවිද්‍යාලයයි. එංගලන්තයේ වෙන පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල තිබෙනවාද? අනික් ඔක්කොම රජය ආරම්භ කොට මුදල් අය කරන විශ්වවිද්‍යාලයි. එංගලන්තයේ එක විශ්වවිද්‍යාලයක් ඇරඹු කොට අනික් සියලුම විශ්වවිද්‍යාල රජය විසින් මුදල් ප්‍රතිපාදන වෙන් කොට මුදල් අය කරන විශ්වවිද්‍යාල.

හැබැයි එංගලන්තයේ පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයන් ආරම්භ කර තිබෙන එක විශ්වවිද්‍යාලයක් තිබෙනවා. ඒ, බකිංහම් විශ්වවිද්‍යාලය. ඊට අමතරව BPP University College of Professional Studies නමින් පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල College එකක් තිබෙනවා. එවරයි තිබෙන්නේ. දැන් මේ පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල ගැන තමුන්නාන්සේලා අඩු බෙර ගහනවා. එංගලන්තයේත් තිබෙන්නේ එක පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාලයයි. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, - [බාධා කිරීමක්] ඔබතුමාට කියන්නමකෝ. නැහැ, ඒවාත් රජයේ විශ්වවිද්‍යාල. ඒවායේත් බහුතර මුදල් ප්‍රමාණයක් වෙන් කරලා තිබෙන්නේ, රජයෙන්. මේ

ළඟදි එංගලන්ත ආර්ථිකය කඩා වැටීමත් එක්ක ඒ වෙන් කරන මුදල් ප්‍රමාණය නතර කළා. ඒවා පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල නොවෙයි. ඒවා රජය ආරම්භ කොට මුදල් අය කරන විශ්වවිද්‍යාලයි. තමුන්නාන්සේලා පටලවා ගෙන තිබෙන්නේ ඒක.

ගරු එස්.බී. දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு எஸ்.பி. திசாநாயக்க)

(The Hon. S.B. Dissanayake)

රජයේ මුදල් වියදම් කළේ නැහැ. ඒවා නොයෙකුත් ආගමික සංවිධානවලින්, නොයෙකුත් භාරකාර අරමුදල්වලින් පටන් ගන්න විශ්වවිද්‍යාල.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அனூர திசாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

ඔබතුමා කියන එක මම පිළිගන්නවා. මේ විශ්වවිද්‍යාල කිසි සේත්ම ලාභ අපේක්ෂාවෙන් ආරම්භ කරපු විශ්වවිද්‍යාල නොවෙයි. එක් එක් වකවානු තුළ එක එක ආගමික සංස්ථාවන් බිහි වුණාට පස්සේ, ඒ ආගමික සංස්ථා තමන්ගේ ආගම ඉදිරියට ගෙන යාම සඳහා පවත්වපු විශ්වවිද්‍යාල. ඒවාට අපි එකඟද නැද්ද කියන එක වෙනම කරුණක්. හැබැයි ඒවා යම් සමාජ ආයතන විසින් ගොඩ නඟපු දේවල්. අපේ ත්‍රිත්ව විද්‍යාලය -Trinity College - ගන්නොත්, Musaeus College එක ගන්නොත්, ඒවා එක කාලයක තිබුණේ පෞද්ගලික පාසල් හැටියට. ඒවා යම් යම් ආගමික ප්‍රවණතා වර්ධනය කිරීම සඳහා යම් යම් සමාජ සංස්ථා විසින් ආරම්භ කරන ලද පාසල්. ඉතින් විදේශවල තිබෙන්නේත් ඒ වාගේ විශ්වවිද්‍යාල. ඒවා ලාභ අපේක්ෂාවෙන් ආරම්භ කරපු විශ්වවිද්‍යාල නොවෙයි. යම් යම් සමාජ ආයතන තමයි ඒවා ආරම්භ කර තිබෙන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මා ළඟ තිබෙන ලේඛනයක් ඔබතුමාට ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවන්. ඒ ලේඛනය අනුව අපට තේරුම් ගන්න පුළුවනි, මේ විශ්වවිද්‍යාල කවුද ආරම්භ කළේ කියලා. බලන්න, භාවධි විශ්වවිද්‍යාලය. 1636 දී ඒක ආරම්භ කළේ. කැල්වින්වාදී ආගමික සම්බන්ධයක් තමයි භාවධි විශ්වවිද්‍යාලයේ තිබුණේ. එය ලාභ අපේක්ෂාවෙන් ආරම්භ කළ විශ්වවිද්‍යාලයක් නොවෙයි. 1636, - [බාධා කිරීම]

ගරු එස්.බී. දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு எஸ்.பி. திசாநாயக்க)

(The Hon. S.B. Dissanayake)

ජෝන් භාවධි කියන පුද්ගලයාගේ දේපොළ.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அனூர திசாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

හැබැයි, ඔහු කැල්වින්වාදී ආගමිකයෙක්. ඒ සමාජ සංස්ථාවට තමයි ඒ විශ්වවිද්‍යාලය පැවරුවේ. ඒ හින්දා තමයි ඒක පටන් ගන්නේ.

ඊළඟට, යේල් විශ්වවිද්‍යාලය 1701 දී, කැල්වින්වාදී ආගම පැතිරීම සඳහා පටන් ගත්ත විශ්වවිද්‍යාලයක්. පෙන්සිල්වේනියා විශ්වවිද්‍යාලය, 1740 දී එංගලන්ත සභාව විසින් පටන් ගත්ත විශ්වවිද්‍යාලයක්. ප්‍රින්ස්ටන් විශ්වවිද්‍යාලය, 1746 දී ප්‍රෙස්බිටේරියන් ආගම පැතිරවීම සඳහා පටන් ගත්ත විශ්වවිද්‍යාලයක්. කොලොම්බියා විශ්වවිද්‍යාලය, 1754 දී එංගලන්ත සභාව පටන් ගත්තේ. බ්‍රවුන් විශ්වවිද්‍යාලය, 1764 දී බැප්ටිස්ට් ආගම පැතිරවීම සඳහා පටන් ගත්තේ. වාස්ටන් විශ්වවිද්‍යාලය 1861 දී කැල්වින්වාදී ආගම පැතිරවීම සඳහා පටන් ගත්තේ. ඒ නිසා මේ එක විශ්වවිද්‍යාලයක්වත් ව්‍යාපාරිකයන් හරහා ලාභය ඉපදීම සඳහා පටන් ගත්ත විශ්වවිද්‍යාල නොවෙයි. ඒවා යම් යම් සමාජ සංස්ථා විසින් -

ගරු අල්හාජ් ඒ.එච්.එම්. අස්වර් මහතා

(மாண்புமிகு அஸ்வார் ஏ.எச்.எம். அஸ்வார்)

(The Hon. Alhaj A.H.M. Azwer)

උතුරේ, යාපනය ගන්නත්, මිෂනාරිවරු ආරම්භ කළ පාඨශාලා හොඳට වැඩ කරනවා නේ; හොඳ අධ්‍යාපනයක් දෙනවා නේ. කොළඹ සහිත කොළේජ්, ආනන්ද විද්‍යාලය, නාලන්ද විද්යාලය ඔක්කොම ආරම්භ කළේ ඒ විධියට.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

ඔබතුමා කියන එකම තමයි මම මේ කියන්නේ. පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල හැටියට ලාභ අපේක්ෂාවෙන් විශ්වවිද්‍යාල ආරම්භ කරලා නැහැ. ඔබතුමා කියන පරිදි, ත්‍රිත්ව විද්‍යාලය, සෙන්ටි කෝමස් විද්‍යාලය, මියුසියස් විද්‍යාලය, Carey College යන මේ සියල්ල ආරම්භ කළේ යම් ආගමික සමාජ සංස්ථා විසින්. ඒවා ලාභ අපේක්ෂාවෙන් ආරම්භ කරන ලද දේවල් නොවෙයි. ඒකයි මම කියන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ඒ වාගේම තමයි ලෝකයේ තිබෙන පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාලයක් යම් යම් සමාජ සංස්ථා විසින් ආරම්භ කරන ලද විශ්වවිද්‍යාල. එනකොට දැන් තමුන්නාන්සේලා ආරම්භ කරන්නේ එහෙම විශ්වවිද්‍යාලද? නැහැ නේ. ඒකයි මම මේ කියන්නේ. ලෝකයේ පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල කියලා අර්ථ කථනය කරන විශ්වවිද්‍යාල කිසිසේත්ම පෞද්ගලික ප්‍රාග්ධනය යොදලා ආරම්භ කරලා, ඇතුළු කර ගන්නා ළමයින් සංඛ්‍යාව, පාඨමාලාවේ ගාස්තුව, වාර්ෂික වියදම, ලැබිය යුතු ලාභාංශයේ ප්‍රමාණය ආදී වශයෙන් ලාභය ඉපයීම අරමුණු කර ගත් විශ්වවිද්‍යාල නොවෙයි.

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)

(The Deputy Chairman)

Now, wind up please.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

මම අවසන් කරන්නම් ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි. ඒවා යම් සමාජ සංස්ථා විසින් ආරම්භ කරන ලද විශ්වවිද්‍යාල. නමුත් තමුන්නාන්සේලා කියන මේ පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල මොනවාද? ඒවා නොවෙයි නේ. තමුන්නාන්සේලා විශ්වවිද්‍යාලයක් ආරම්භ කරන්නා මුදලාලි කෙනෙකුට දෙනවා. මොකක් වෙනුවෙන්ද? ලාභය වෙනුවෙන්. ගරු අමාත්‍යතුමාම කියනවා, මනිපාල් විශ්වවිද්‍යාලයට applications 7,000ක් එනවා කියලා. මනිපාල් විශ්වවිද්‍යාලයට ළමයි 1,500 දෙනායි ගන්නේ. එනකොට තවත් 5,500කට ඉඩ තිබෙනවා. ලංකාවේ මනිපාල් විශ්වවිද්‍යාලයට අනුබද්ධ වෛද්‍ය පීඨයක් හදනවා. ඒකට ළමයි 1,000ක් ගන්නවා. දැන් තමුන්නාන්සේලා කියන විධියට ළමයි 1,000ක් අරගෙන, සියයට 20ක් අපටත් දුන්නාම ඔක්කෝම ළමයි 1,200යි. ලංකාවේ තිබෙන වෛද්‍ය පීඨ අට්ටම ඉන්නේ සිසුන් 1,150යි. හැබැයි මනිපාල් විශ්වවිද්‍යාලයේ ශාඛාවක් ආරම්භ කරනවාලු, සිසුන් 1,200ක් ගන්න! හිතා ගන්න පුළුවන්, රෝහල මොකක්ද කියලා. කල්පනා කරලා බලන්න. ඒ නිසා මේ වපුරන්නේ මිථ්‍යාවක්. එහෙම පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල ලෝකයේ තිබෙන්නේ ඉතා කුඩා ප්‍රමාණයක්. අනෙක් සියලු ඒවා සමාජ සංස්ථා විසින් ආරම්භ කරන ලද විශ්වවිද්‍යාල. ඒවා ලාභ අපේක්ෂාවෙන් ආරම්භ කරන ලද විශ්වවිද්‍යාල නොවෙයි.

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)

(The Deputy Chairman)

Order, please! Hon. Member, now, wind up please. Your time is up.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

අවසන් කරන්නම් ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි. විනාඩි විසිපහක් ගත වුණාද?

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)

(The Deputy Chairman)

දැන් විනාඩි 25 අවසන්.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

ඒ නිසා මේ සංකල්පය මොකක්ද? මේ වැරදි සංකල්පයක්. ලෝකයේ පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල බිහි වෙව්ව ඓතිහාසික වටාපිටාව, ඒවා බිහිවෙව්ව වුවමනාවෙන්, ඒවායේ සිද්ධ වන පරිපාලනය ගැන අපි බලන්න ඕනෑ. යම් පාලක සභා, යම් සමාජ සංස්ථා විසින් තමයි ඒවා පාලනය කරන්නේ. නමුත් දැන් අපි කරන්න යන්නේ මුදලාලිලා කෙනකුට විශ්වවිද්‍යාලයක් භාර දෙන එක. ඒ නිසා මෙය මුළුමනින්ම අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මකභාවය බිඳ වට්ටන, ඇති නැති පරතරය වැඩි කරන, හැකියාව තිබෙන අයට පමණක් අධ්‍යාපනයේ සීමා මායිම් හදන ක්‍රමවේදයක්. ලාභය සඳහායි තමුන්නාන්සේලා මේ විශ්වවිද්‍යාල හදන්නේ. හැබැයි ලෝකයේ තිබෙන පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල සමාජ කාර්යයන් සඳහා සකස් වෙව්ව විශ්වවිද්‍යාල. මේ රටේ පිහිටුවන්න යන විශ්වවිද්‍යාල තුළින් අපේ රටේ අධ්‍යාපනය ඉදිරියට ගෙන යනවා වෙනුවට තවත් වට්ටන එක, සමාජ අසාධාරණත්වය වර්ධනය කරන එක වළක්වන්න බැහැ. ඒක නිසා මේ විශ්වවිද්‍යාල පිහිටුවීම වැරදියි ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි. මේ පිළිබඳව පුළුල් විවාදයක් අපි වෙත අවස්ථාවක කරමු. බොහොම ස්තූතියි.

[අ. හා. 12.08]

ගරු (මහාචාර්ය) තිස්ස විතාරණ මහතා (විද්‍යාත්මක කටයුතු අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு (பேராசிரியர்) திஸ்ஸ விதாரண - விஞ்ஞான அலுவலர்கள் அமைச்சர்)

(The Hon. (Prof.) Tissa Vitarana - Minister of Scientific Affairs)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මට පෙර කථා කළ මන්ත්‍රීතුමා ඉදිරිපත් කළ ප්‍රශ්නය ගැන යමක් මම පසුව කියන්නම්. සමසමාජ පක්ෂය විධියට අපි අධ්‍යාපනය සහ මානව සම්පත් දියුණු කිරීම ඉතාම වටිනා දෙයක් ලෙස සලකනවා. අපේ රටේ සංවර්ධන ගමන ඉදිරියට ගෙන යෑමට ඒ අංශවලට ප්‍රමුඛ තැනක් දිය යුතුයි කියන එකක් අපි පිළිගන්නවා. ඒ වාගේම ආර්ථික සංවර්ධනයට දැනුම කේන්ද්‍ර විය යුතුයි කියලා මහින්ද වින්නන්ගේ ප්‍රකාශ කරලා තිබෙනවා. ඒ දැනුම කේන්ද්‍රීය වන මට්ටමට අප රට දියුණු කරන්නටත් පුළුවන් වන්නේ මේ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය දියුණු කිරීමෙන්. මේ වාගේ විශාල වගකීමක් දැන් පැවරිලා තිබෙනවා, අපේ අධ්‍යාපන ඇමති බන්දුල ගුණවර්ධන මැතිතුමාටත්, ඒ වාගේම උසස් අධ්‍යාපන ඇමති එස්.බී. දිසානායක මැතිතුමාටත්. ඒ දෙපොළ මේ විශාල වගකීම භාරගෙන, එය තවදුරටත් දියුණු කිරීම සඳහා මේ කාලයේ දී වෙහෙස මහන්සි වී ක්‍රියා කරමින් සිටිනවා, නොයෙකුත් අපහසුතාවන් මැද. ඉතින් මා මුලින්ම අප පක්ෂය වෙනුවෙන් මේ දෙපොළට අපේ ප්‍රශංසාව දක්වන්න කැමතියි.

මේ අපේ ලංකාවේ අධ්‍යාපන තත්ත්වය ගැන කථා කරන්න නම්, ලෝකයේ අධ්‍යාපන තත්ත්වය අමතක කරලා බැහැ. ලංකාවේ අධ්‍යාපනය ප්‍රාථමික මට්ටමේ ඉඳලා උපාධි මට්ටම දක්වා රාජ්‍ය අංශය විසින් තවම නොමිලේ පැවැත්වීම විශේෂ දෙයක්. ලෝකයේ පොහොසත් රටවල් දිනා බැලුවාම, එවැනි

තත්ත්වයක් තිබෙන්නේ ඉතාම අඩු මට්ටමෙන් බව සඳහන් කරන්න ඕනෑ.

මීට පෙර කථා කළ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ කබිරි භාෂිම මන්ත්‍රීතුමා, නව ලිබරල්වාදී පැත්තට මේ ආණ්ඩුව ගමන් කරනවාය කියලා වෝද්නාවක් ඉදිරිපත් කළා. නමුත් මා කියන්නට ඕනෑ, නව ලිබරල්වාදී ප්‍රවණතාව හරහා වැයම් කරන්නේ ඒ රටවල්වල තිබෙන අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය පුළුන් කරමි පෞද්ගලික අංශයට භාර දෙන්න බව. ඒ වාගේම රජයේ අධ්‍යාපනය ලබා දෙන ආයතන තිබෙනවා නම්, ඒවා හරහා මුදල් ලබා ගැනීමට නැඹුරුවීමයි. ඉතින් මේ තත්ත්වය සසඳා බලනකොට අපේ ලංකාව ඒ ගමන නොවෙයි යන්නේ. අපේ වැයම තිබෙන්නේ උපරිම ලෙස අපේ රටේ නිදහස් අධ්‍යාපන ක්‍රමය තවත් ශක්තිමත් කරලා, දියුණු කිරීමයි. මම ඉතාම සන්නේෂ වනවා, ඒ සඳහා දැන් අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණ වැඩ පිළිවෙළක් දියත් කර තිබීම ගැන. ඒකට බන්දුල ගුණවර්ධන ඇමතිතුමා නායකත්වය දීලා ක්‍රියා කරනවා. මමත් ඒ කමිටුවේ සාමාජිකයකු හැටියට සම්බන්ධවෙලා සිටිනවා. අපට ලොකු සතුටක් තිබෙනවා, ප්‍රසාදයක් තිබෙනවා, මේ කමිටුව ඒ විවිධ ප්‍රශ්න දිහා බලලා, ඒවාට නිසි පිළියම් සොයන්නට ක්‍රියා කිරීම ගැන.

අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය දිහා බැලුවාම, පසු ගිය කාලයේ දී අපට තිබුණු ලොකුම ප්‍රශ්නයක් තමයි දියුණු, සියලු පහසුකම් ඇති පාසල් 54ක් සඳහා වූ තරගය. ගරු ඇමතිතුමාම සඳහන් කළා, ඒවා සුපිරි පාසල් හැටියට. ඒ සුපිරි පාසල්වලට රට පුරාම විශාල පොරයක් ඇති වීමෙන්, වරප්‍රසාද තිබෙන පොහොසත් පිරිසකට තමයි විවිධ වැරදි මාර්ග හරහා හෝ ඒවාට ඇතුළු වන්නටත් පුළුවන්කම ලැබිලා තිබෙන්නේ. ඒ වාගේ අවුල් තත්ත්වයක් නිරවුල් කිරීමට දැන් ආණ්ඩුව ඉදිරිපත් වෙලා තිබෙනවා. ඒ කටයුත්ත කිරීමට හොඳම ක්‍රමය තමයි දැන් තෝරා ගෙන තිබෙන්නේ. එය, රට වටේම, හැම ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසයකම පාසල් දියුණු කිරීමේ ක්‍රමයක්. උතුරු නියෝජනය කරන දෙමළ මන්ත්‍රීතුමන්ලාටත් මා මතක් කරනවා, උතුරු සහ නැහෙනහිර සියලු පාසලක් මේ ක්‍රමයට ඇතුළත් වන බව. ප්‍රාථමික පාසල් 5,000ක් පෝෂිත පාසල් හැටියට දියුණු කිරීම, ඒ එක්කම ද්විතීයික පාසල් හැටියට පාසල් 1,000ක් දියුණු කිරීම තමයි අරමුණ.

ඒ ක්‍රමය හැම ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසයක් තුළම දියත් කිරීම මගින්, අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ තිබෙන දුප්පත් ජනතාවට නිසි තැන නොලැබීම වැනි වැරදි තත්ත්වයන් නිවැරදි කර ගන්න නිසි පියවර ආණ්ඩුව දැන් අර ගෙන තිබෙනවා කියා අපි කවුරුත් සතුටු වෙන්න ඕනෑ.

මේ වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක කරනවාත් එක්කම මම සතුටු වෙනවා, විද්‍යාවටයි, තාක්ෂණයටයි අය වැයෙන් වැඩි තැනක් ලබා දී තිබීම ගැන. මා කවදත් කියන පිළිවෙළට නම් එය සැහෙන්ගේ නැහැ. නමුත් අධ්‍යාපන ක්‍රමය තුළ ඒ ක්ෂේත්‍ර දියුණු කිරීමටත් වැඩ පිළිවෙළක් දැන් දියත් කර ගෙන යනවා. රසායනාගාර දියුණු කිරීමටත්, ඒ වාගේම තාක්ෂණය දියුණු කිරීමටත්, ගණිතය දියුණු කිරීමටත්, ඉංග්‍රීසි භාෂාව දියුණු කිරීමටත් මේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය තුළ ක්‍රියා කිරීම හරහා අපට පුළුවන් වෙනවා අප රටේ විද්‍යා හා තාක්ෂණ පැත්ත ශක්තිමත් කරන්න. මෙය කරනවාත් එක්කම අය වැයෙන් පෞද්ගලික අංශයේ ව්‍යාපාරිකයන්ට, කර්මාන්ත හිමියන්ට බදු සහන ලබා දීලා ඔවුන්ට ලොකු දිරි ගැන්වීමක් කර තිබෙනවා. මම ඒ පිළිබඳව සතුටු වෙනවා. ඒ අය පර්යේෂණවලට මුදල් යොදනවා නම් ඒ යොදන මුදල වෙනුවෙන් තුන් ගමනක් බදු සහන ලබා දීම විශාල ඉදිරි පියවරක්.

අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය දිහා බැලුවාම එය වෙනස් කළ යුතු කාලය දැන් ඇවිත් තිබෙනවා කියා මට හිතෙනවා. අපේ රටේ සංවර්ධන අවශ්‍යතාව දිහා බලලා ඒ සංවර්ධන ගමන, කර්මාන්ත දියුණුව හා අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය අතර සම්බන්ධයක් ඇති කරන්න

ඕනෑ. එම කටයුත්ත කිරීමට දැන් බදු අංශයෙන් පසු බිම හඳලා තිබෙන කොට අප පුළුවන් වැයමක් දරන්න ඕනෑ ඒ සම්බන්ධකම ඇති කරන්න. මම විශේෂයෙන්ම ගරු උසස් අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලීමක් කරනවා මෙය විශ්වවිද්‍යාල තුළත් ශක්තිමත්ව දියුණු කිරීමට ඉදිරියේදී කටයුතු කරන්න කියලා.

මමත් විශ්වවිද්‍යාලයේ මහාචාර්යවරයකු හැටියට කටයුතු කළා. මම දන්නවා විශ්වවිද්‍යාල තුළ විද්‍යාඥයන් අතරත්, ඒ වාගේම ආචාර්ය මණ්ඩලය අතරත් තිබෙන මානසිකත්වය. එය බ්‍රිතාන්‍ය පාලන කාලයේ ඉඳලාම ආපු මානසිකත්වයක්. ඒ කියන්නේ අලුත් දැනුම, අලුත් සොයා ගැනීම්, පර්යේෂණ හරහා පොත්, සහරා මගින් ඉදිරිපත් කළොත්, එහෙමත් නැත්නම් රැස්වීම්වල දේශන හැටියට ඉදිරිපත් කළොත් සතුටට පත් වන ක්‍රමයයි. නමුත් දැන් ඒක මදි අපේ සංවර්ධන ගමනට. එතැනින් එහා ගිහින් අපි බලන්න ඕනෑ තාක්ෂණය උසස් මට්ටමට දියුණු කර නව උත්පාදන ඇති කරමින් අපේ රටේ අමු ද්‍රව්‍යවලට උසස් වටිනාකමක් එකතු කරන දිශාවට මේ පර්යේෂණ යොමු කරන්න. එය කරපු තරමට තමයි අපට පුළුවන් වන්නේ අපේ නිෂ්පාදනය දියුණු කරන්න. ඒ කටයුත්ත ඉෂ්ට කිරීමට නම් අපේ විද්‍යාඥයන්ගේ මානසිකත්වයත් ඒ අනුව වෙනස් කරන්න ඕනෑ. ඒකට යම් යම් දිරිගැන්වීම් දෙන්න ඕනෑ. මා මෙතැනදී සඳහන් කරන්න කැමැතියි, විද්‍යා තාක්ෂණ නව උත්පාදන දියුණු කිරීම සඳහා පස් අවුරුදු සැලැස්මක් මම කැබිනට් මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කර තිබෙන බව. ඒකට අනුමැතිය ලැබිලා තිබෙනවා. ඉදිරියේදී ඒ වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක කිරීමට විශ්වවිද්‍යාලවල සම්පූර්ණ සහාය අවශ්‍යයි. අපි බදු සහන පවා දීලා තිබෙන නිසා අපට ඒ සහාය ලැබුණු තරමට විශ්වවිද්‍යාලයේ විද්වතුන් සහ අනෙක් පැත්තෙන් කර්මාන්ත ආයතන අතරේ සම්බන්ධයක් ඇති කරන්න අපට පුළුවන් වෙනවා. ඒ සම්බන්ධය කිව්ව සම්බන්ධයක් වුණු තරමට තමයි අපේ නව උත්පාදන ඉදිරිපත් කිරීමෙන් අපි පිට කරන භාණ්ඩ හා සේවාවන් තරගකාරී තත්ත්වයකට නංවලා ලෝක වෙළෙඳ පොළ වුණත් අල්ලා ගෙන උපරිම දියුණුවක් ඇති කරන්න අපට පුළුවන් වන්නේ. ඒ ගමන ඉදිරියට ගෙන යෑමට පුළුවන් සහායක් ලබා දෙන්න කියන ඉල්ලීම මම ඉතාමත්ම ඕනෑකමින් කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ඒ වාගේම 2020 වෙන කොට අපට 20,000ක පමණ පර්යේෂකයන් පිරිසක් අවශ්‍යයි කියලා අය වැයේ සඳහන් කරලා තිබෙනවා. ඒක ලොකු අභියෝගයක්. විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය ඒ ආකාරයට ශක්තිමත් කිරීම පහසු කර්තව්‍යයක් නොවෙයි. නමුත් ඒක කරන්න කියන ඉල්ලීම මම කරනවා.

අවසාන වශයෙන් මම මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කළ යුතු දෙයක් තිබෙනවා. පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල සම්බන්ධ ප්‍රශ්නය විරුද්ධ පක්ෂය මතු කළා. සමසමාජ පක්ෂය හැටියට අපිත් දරන ස්ථාවරය තමයි, අධ්‍යාපනය උපාධි මට්ටම දක්වා පුළුවන් තරම් රජයෙන් ලබා දෙන්න ඕනෑ කියන එක. කියුබාව වැනි කුඩා රට, පොහොසත් රටක් නොවෙයි, අප වාගේ දුප්පත් රටක්. රජයෙන් ලබා දෙන අධ්‍යාපනය ඒ රටේ හොඳ මට්ටමක තිබෙනවා නම් ඒක කරන්න අපටත් පුළුවන්කම තිබෙන්නට ඕනෑ. නමුත්, දැනට යොදනවාට වඩා විශාල මුදලක් යොදවන්න සිද්ධ වෙයි.

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)

(The Deputy Chairman)

Hon. Minister, please wind up now.

ගරු (මහාචාර්ය) තිස්ස විතාරණ මහතා

(மாண்புமிகு பேராசிரியர்) திஸ்ஸ விதாரண

(The Hon. (Prof.) Tissa Vitarana)

Please give me one more minute.

[ගරු (මහාචාර්ය) නිස්ස විතාරණ මහතා]

නමුත් වන්දිකා බණ්ඩාරනායක කුමාරතුංග ජනාධිපතිවරයාගේ කාලයේදී කැබිනට් මණ්ඩලය සාකච්ඡා කරන අවස්ථාවක ඒක කරන්න බැරි වෙයි කියලා මහා භාණ්ඩාගාරයෙන් දැනුම් දුන් නිසා තමයි පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල දියුණු කිරීමේ පියවරට බහින්න සිද්ධ වුණේ. ඒ කියන්නේ දැනට අපේ රටින් විශාල මුදලක් පිට රට යනවා. අපේ විශ්වවිද්‍යාලවලට ඇතුළු වෙන්න බැරි වුණු ශිෂ්‍යයින් පිට රට ගිහිල්ලා සමහර විට එව්වරම් හොඳ නැති අධ්‍යාපනයක් ලබා ගන්නවා. ඒ අයට ලංකාවේදී අධ්‍යාපනය ලබා දෙන්න පුළුවන් නම් එහි කිසිම වරදක් නැහැ කියලා අපි පිළිගන්නවා. පිට රට යනවාට වඩා ඒක හොඳයි කියලාත් අපි පිළිගන්නවා. ඒ පියවර තමයි මෙතැන අරන් තිබෙන්නේ. ඒක ක්‍රියාත්මක කරන්න ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් වීම නිසා එතුමාට අපේ සහාය දෙනවා කියන එක මතක් කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

[අ. හා. 12.22]

ගරු මොහාන් ලාල් ග්‍රේරු මහතා

(மாண்புமிகு மொஹான் லால் கிரேரு)

(The Hon. Mohan Lal Greero)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ රටේ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ නොයෙකුත් ප්‍රශ්න තිබුණු බව රහසක් නොවෙයි. අද මේ පාර්ලිමේන්තුවේ කළ විවිධ කටාචල සඳහන් වුණු ප්‍රශ්න මේ රටේ සැම දෙමව්පියෙක්ම පාහේ අවබෝධ කර ගෙන තිබුණා. හැබැයි, ඊට වඩා ඉහළින්, ඊට වැඩිය කැක්කුමක් ඇතුළු දරුවන්ගේ අනාගතය ගැන ආදරයෙන් බලපු පුද්ගලයෙක් හිටපු බව මට දැනුණා. ඒ තමයි මේ රටේ අතිගරු ජනාධිපතිතුමා. එතුමා බලයට පත් වුණු දවසේ ඉඳලා එතුමාගේ උනන්දුව නිසාම ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ සභාපතිත්වයෙන් විශේෂ අධ්‍යාපන කමිටුව පත් කළේ ඒ හින්දයි. ඒ කමිටුවේ සැසිවාර 25ත් 24කට හා ඊ ළඟ එකට ප්‍රමාද වෙලා සහභාගී වෙන්න මට අවස්ථාව ලැබුණා. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ වාගේ නොවෙයි, එම කමිටුවට යාපා පටුනේ ඉඳලා මාතර දක්වා, උතුරේ ඉඳලා දකුණ දක්වා මේ රටේ අධ්‍යාපනට සම්බන්ධ හැම ආයතනයකින්ම නියෝජිතයෝ ඇවිල්ලා සාක්ෂි දුන්නා, කටා කළා, යෝජනා ඉදිරිපත් කළා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ තිබෙන යෝජනා 700ක් -ප්‍රශ්න 700ක්- එහිදී සාකච්ඡා කරනු ලැබුවා. මේකට ආගමික නායකයෝ සම්බන්ධ වුණා. කතෝලික පූජකවරුන්ගෙන් සැදුම් ලත් පාසල් පද්ධතියේ නායකයෝ, මුස්ලිම් පූජකවරුන් ආශ්‍රිත මුස්ලිම් පාසල්වල නායකයෝ, බෞද්ධ පාසල් ආශ්‍රිත බෞද්ධ පාසල් නායකයෝ, පෞද්ගලික ජාත්‍යන්තර පාසල්වල ප්‍රධානීන්, විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්යවරුන්, විශ්වවිද්‍යාල මහාචාර්යවරුන්, ගුරු සංගම් ආදී එකී මෙකී නොකී අධ්‍යාපනයට සම්බන්ධ විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍ය සංගම් ඇතුළු සියලු දෙනා ඇවිල්ලා සාක්ෂි දුන්නා, ඔවුන් දකින මේ රටේ අධ්‍යාපන ප්‍රශ්න පිළිබඳව. මේ සියල්ල එකට සාකච්ඡා කරලා, මේ යෝජනා, චෝදනා 700ක් එකට ගොනු කරලා සංක්ෂිප්ත වාර්තාව දැන් හදා තිබෙනවා. මේ ඔක්කොම සාකච්ඡා පදනම් වුණේ අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගේ අවවාදය පරිදි තේමාව හැටියට යොදා ගත් ගරු ආචාර්ය ජී.බී. ගුණවර්ධනයන්ගේ අධ්‍යාපනය පිළිබඳ ඉදිරිපත් කර තිබුණු යෝජනා සම්භාරය තුළයි. මේ තුළ වටිනාකමින් කියන්න බැරි යෝජනා ගණනාවක් තිබෙනවා. මේ රටේ අධ්‍යාපනය ගැන කැක්කුමෙන් බලා ගෙන හිටපු කෙනෙක් හැටියට, මේ රටේ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය පිළිබඳව වටිනාකමින් කියන්න බැරි ඉතා වැදගත් යෝජනා ගණනාවක් මේ අය වැය තුළ ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. එයින් පළමුවැන්න අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ තිබෙන ප්‍රශ්න 30කට, 40කට උත්තර දෙන ද්විතීයික පාසල් 1000ක් හා ඊට අනුබද්ධිත ප්‍රාථමික පාසල් 100කුත් සංවර්ධනය කිරීමේ යෝජනාවයි. එතකොට ඔක්කොම පාසල් 6000ක් වෙනවා. ඒකයි

මම එදා කිව්වේ මේ මුළු පාර්ලිමේන්තුවේ සහයෝගය, ආශීර්වාදය මේ වැඩ පිළිවෙළට තිබෙන්න ඕනෑය කියා.

අපි කතා කරනවා, පළමුවැනි ශ්‍රේණියට දරුවෙක් ඇතුළත් කර ගන්න බැරි ප්‍රශ්නය පිළිබඳව. පළමුවන ශ්‍රේණියට ළමුන් ඇතුළත් කර ගැනීම පිළිබඳව තිබෙන මූලිකම ප්‍රශ්නය මොකක්ද? දෙමව්පියන් ජනප්‍රිය පාසල් සොයා යාමයි. දෙමව්පියන්ට බණින්න විධියක් නැහැ. රන් රිදී, මුතු මැණික්, හරක බාන, තමන්ගේ දු දරුවන්ට දායාද කරලා දෙන්න බැරි මේ රටේ වැඩිමනත් දෙමව්පියන් තමන්ට දෙන්න පුළුවන් එකම දායාදය හැටියට හිතන්නේ අධ්‍යාපනයයි. ඒ නිසයි අද පෞද්ගලික පාසල් දැමීමත්, පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල දැමීමත් තමන්ට තිබෙන සේසත විකුණාගෙන අපේ දෙමව්පියන් දු දරුවන්ට උගන්වන්න හැම දෙයක්ම කරන්නේ. එහෙම නම් ඒ දෙමව්පියන් ජනප්‍රිය පාසල් සොයා ගෙන යන එක වළක්වන්න බැහැ.

ගරු මැති ඇමතිවරුනි කල්පනා කරන්න, මුළු රට පුරා ක්‍රමානුකූලව විසිරිලා යන පරිදි, එක ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසයකට තුනක් වන පරිදි අපට මේ රටේ ආනන්ද, නාලන්ද වාගේ පාසල් 1000ක් හදන්න පුළුවන් නම්, ඒ පාසල් වටේ තිබෙන ප්‍රාථමික පාසල් පහ ගණනේ තවත් ප්‍රාථමික පාසල් 5000කට වුවමනා කරන යටිතල පහසුකම්, ගුරුවරු සපයා ගන්න පුළුවන් නම් මේ ප්‍රශ්නවලින් සියයට 90ක්ම විසඳෙනවා නේද? මෙන්න මේක තමයි අපි බලන්න ඕනෑ දේ. ඒ පාසල් සඳහා යටිතල පහසුකම් ලබා දීමට ඩොලර් මිලියන 6000ක ණය ආධාර ලබා ගැනීමේ වැඩ පිළිවෙළක් සකස් වෙලා තිබෙනවා. ඒකෙන් ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලෙන් ලැබෙන ඩොලර් මිලියන 100ක ණය ප්‍රමාණය කොටස් වශයෙන් ලැබීමට අනුමත වෙලා තිබෙනවා.

මේ වැඩ පිළිවෙළ පටන් ගැනීම සඳහා දිවයින පුරා විසිරී යන පරිදි මේ පාසල් 1000 තෝරා ගැනීමේදී -දැනටමත් තිබෙන පළාත් පාසල් 1000ක් තමයි මෙයට තෝරා ගෙන තිබෙන්නේ.- ඒ සඳහා අවශ්‍ය කරන සිතියම්කරණය දැනටමත් කරලා ඉවරයි. ඒවා හඳුනා ගෙන ඉවරයි. ඉදිරියේදී ඒවායේ ක්‍රීඩා පිට්ටනි හදන්න, හොඳ ගොඩනැගිලි හදන්න, ඒ සඳහා අවශ්‍ය රසායනාගාර පහසුකම් දෙන්න, ඒ විතරක් නොවෙයි බොහෝ පාසල්වලට සීමා වෙලා තිබුණු කලා අංශයේ, වාණිජ අංශයේ විෂය ධාරාවන්ට අමතරව අනිවාර්යයෙන්ම මේ පාසල් දහසේ විද්‍යා විෂය ධාරාව සහ තාක්ෂණික විෂය ධාරාව ඇති කරන්න, ඒ හරහා විද්‍යාව ගමට ගෙන යන්න, ඒ හරහා විද්‍යා අංශයට එකතු වෙන දරුවන් ප්‍රමාණය සියයට 50 දක්වා වැඩි කරගන්න අපි බලාපොරොත්තු වනවා.

මේ රටේ අධ්‍යාපනය පිළිබඳව මේ වාගේ ඉතා විශාල, වැදගත් දර්ශනයක් මුල් කර ගෙන තමයි මේ ද්විතීයික පාසල් 1,000 හා ප්‍රාථමික පාසල් 5,000 පිළිබඳ වැඩ පිළිවෙළ ඉදිරිපත් වෙලා තිබෙන්නේ. මේකේ තිබෙන අසීමිත වැදගත්කම දැකපු නිසා තමයි මම හිතුවේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට හිටියත් මේ වැඩේට මම මේ මගේ ඉදිරි ජීවිත කාලය තුළ සහයෝගය දෙන්න ඕනෑය කියලා. මක් නිසාද, ඒ හරහා මේ රටට වන සේවය ඉතාම වැදගත් එකක් වන නිසයි. මේක අපේ ගරු ජනාධිපතිතුමාගේ සිහිනයක් බව මට තේරුණේ මේ මුළු වැඩ පිළිවෙළ දිනා බලන කොටයි. ඒ සිහිනය සැබෑ කරවීමත් සමඟ ඇත්ත වශයෙන්ම සැබෑ වන්නේ මේ රටේ දුදරුවන්ගේ සිහිනයයි. ඒ සිහිනය සාක්ෂාත් කර දීම පිණිස මේ මුළු සභාවේ -මේ මුළු මන්ත්‍රණ සභාවේ- ආශීර්වාදය ඒ වාගේම කැපවීම අවශ්‍යයි කියායි මම හිතන්නේ. අපට මූලික ප්‍රශ්නය වන්නේ මුදල් පිළිබඳ ප්‍රශ්නයයි. අපේ අධ්‍යාපනයට අයින් කරන මුදල් ප්‍රමාණය අඩු කරන්න වෙලා තිබෙන්නේ අපේ ආදායම් අඩු වෙන හින්දයි. මේ රටේ ආදායම් වැඩි කර ගැනීමේ ක්‍රියා මාර්ග ඇති කරගෙන අනාගතය කෙරෙහි කරන ආයෝජනයක් හැටියට මේ අධ්‍යාපන

අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන් ඉන්නේ මේ ඇමතිතුමන්ලා විතරක් නොවෙයි. තවත් අමාත්‍යාංශ රාශියක් යටතේ පුහුණු කිරීම් අංශ කිහිපයක්. දැන් ගරු ඩිලස් අලහප්පෙරුම මැතිතුමාගේ

[ගරු ගාමිණී ජයවික්‍රම පෙරේරා මහතා]

යොවන කටයුතු හා නිපුණතා සංවර්ධන අමාත්‍යාංශය ගත්තොත් ඒ යටතේ තිබෙනවා කාර්මික අධ්‍යාපන හා පුහුණු කිරීමේ දෙපාර්තමේන්තුව. ඒකේම තිබෙනවා, වෘත්තීය පුහුණු අධිකාරියත්. ගරු ගාමිණී ලොකුගේ ඇමතිතුමාගේ කමිකරු හා කමිකරු සබඳතා අමාත්‍යාංශය යටතේ තිබෙනවා, අධ්‍යාපන පුහුණුව, පර්යේෂණ, සංවර්ධන අංශය, ජාතික ශ්‍රම අධ්‍යයන ආයතනය. ආර්ථික සංවර්ධන අමාත්‍ය ගරු බැසිල් රාජපක්ෂ මැතිතුමාට තිබෙනවා, සංචාරක සංවර්ධන අධිකාරිය යටතේ මානව සම්පත් සංවර්ධන කටයුතු. ඊළඟට ගරු පවිත්‍රාදේවී චන්තිආරච්චි මැතිනිය කටයුතු කරන අමාත්‍යාංශය යටතේ තාක්ෂණ පර්යේෂණ කටයුතු තිබෙනවා; පුහුණු වැඩමුළු පවත්වනවා. ගරු කුමාර වෙල්ගම ඇමතිතුමා කටයුතු කරන ප්‍රවාහන අමාත්‍යාංශය යටතේ සේවක පුහුණු කිරීම කටයුතු සිදු කෙරෙනවා. German Tech වැනි ආයතන තිබෙනවා. මේ ඔක්කෝම අවිචාරවත්.

ගරු සභාපතිතුමනි, පෞද්ගලික අංශයේ විශාල වර්ධනයක් සිදු වන මේ රටේ, ලෝකයේ ඉල්ලුමට සරිලන ආකාරයෙන් කටයුතු කරන්න ජාතික ප්‍රතිපත්ති කවුන්සිලයක් තිබෙනවාද කියලා මා අහනවා. එහෙම එකක් නැහැ. කනගාටුයි. ගරු බැසිල් රාජපක්ෂ ඇමතිතුමා එතුමාට ඕනෑ ප්‍රතිපත්ති හදනවා. තව ඇමතිවරයෙක් ආවොත් එයා එයාට ඕනෑ දේ හදනවා. White Paper හදුවා නම් ඒකත් කුණු බත්කියට දමනවා. නිලධාරීන් ඒ බෙරේමයි ගහන්නේ. ඔබතුමන්ලා අධ්‍යාපනය ගැන කථා කරනවා නම් මේ කනගාටුදායක තත්ත්වය ගැන ගැඹුරින් හිතන්න. ඇයි, ජනාධිපතිතුමාට බැරි National Council for Educational Programme and Planning for the future එකක් ඇති කරලා මේ අංශ සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කරන්න. එසේ කිරීම ඉතා වැදගත්. මම ඉල්ලා සිටිනවා, අධ්‍යාපනය හරි යන්න නම් එසේ කරන්නය කියලා.

අද බලන්න, ජේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ ළමයෙක් දූෂණය කරලා සිහි විකල් වෙලා ඉන්නවාය කියා දැන ගන්නට ලැබුණා. ඇයි, මේ කනගාටුදායක තත්ත්වය ඇති වෙන්නේ? මේකට අපි ඔක්කෝම වග කියන්න ඕනෑ. ඒ මොකද? විශ්වවිද්‍යාලයට යන්න ඉස්සෙල්ලා පාසලේදී ළමයින්ට සමාජය පිළිබඳ යම් අවබෝධයක් ලැබෙන්න ඕනෑ. එහෙම නැති වුණොත් තමයි ළමයින්ට එවැනි දේවල් සිදු වෙන්නේ. මේවා අපි අතර්ත අප්‍රමාණව අහලා තිබෙනවා. අධ්‍යාපනය අතින් ළමයකු මේ සමාජයට අංග සම්පූර්ණ වෙන්න නම් සෑම ක්ෂේත්‍රයක් ගැනම දැනුවත් වෙන්න ඕනෑ.

ආගම ගැන දැනුම එක පැත්තකින් එන්න ඕනෑ. පොත් පත්වලින් විතරක් ළමයකුගේ අධ්‍යාපනය අංග සම්පූර්ණ වන්නේ නැහැ. පොත් පත්වලින් කරන්නේ කොමිපියුටරයක් වාගේ වහල් වුණු මනසක් ඇති කිරීමයි. ඒ මනස තුළ ඉගෙන ගන්නවා, එයා ලිඳේ ඉන්න ගෙම්බෙක් වාගේ වෙනවා. ඒ ළමයා අර දෙමාපියන් විසින් හිර කරලා තියා ගෙන tutoring ඇරලා, class යවලා ඉගෙන ගන්නාම මොකක්ද වෙන්නේ? ඊළඟට, එයා විශ්වවිද්‍යාලයට යද්දී හිර කුඩුවේ ඉඳලා නිදහස් වෙව්ව කුරුල්ලෙක් වාගේ අලුත් ලෝකයකට ගිහිල්ලා තමාට උසුලා ගන්න බැරි සමාජයක් තුළ අර වාගේ සිදුවීම්වලට මුහුණ පානවා.

මා හොඳ නිදසුනක් කියන්නම් ගරු සභාපතිතුමනි, ගරු ඇමතිතුමන්ලාටත් දැන ගන්න. මා ප්‍රධාන ඇමතිව හිටපු කාලයේ වයඹ පළාතේ හිටියා -මම නම සඳහන් කරන්නේ නැහැ- නියෝජ්‍ය අධ්‍යාපන ඇමතිවරයෙක්. මීට අවුරුදු අටකට ඉස්සෙල්ලා මේ මහත්මයා මාව හමු වෙන්න ආවා, කටුගම්පොළ මගේ ගෙදරට. ඇවිල්ලා මා එක්ක කථා කරලා අඬන්න පටන් ගත්තා. මා ඇහුවා, මොකක්ද ප්‍රශ්නය කියලා."අනේ, සර් මගේ පුතා විශ්වවිද්‍යාලයේ හිටියේ. දැන් එයා මානසික ලෙඩෙක් වෙලා

ඉස්පිරිතාලයේ ඇදක බැඳලා ඉන්නේ" කියලා කිව්වා. මම ඒ මහත්මයාගෙන් ඉතිහාසයේ වගකුණ ඇහුවා, මට කියන්නකෝ කියලා. මෙයා කියනවා, ගරු සභාපතිතුමනි, හරි බේදනීය දෙයක්. මේ දෙමාපියන්ට වුණු විපත බලන්න. ඒ දරුවා ඒ අයට හිටපු එකම දරුවාලා. මේ දරුවාව අම්මයි තාත්තයි රන් හැන්දෙන් කිරි පොවනවා වාගෙයිලු හදුවේ. කෑම ටික කවන්නේ, අනෙක් සියලු දේ කරන්නේ අම්මා. මේ දරුවා උපාධිය ලබා ගන්න විශ්වවිද්‍යාලයට ගියාම, එතැනදී අර අම්මා තාත්තා නැති නිසා මේ දරුවා මානසිකව වැටිලා පිස්සු හැදිලා. අන්තිමට විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනයත් නැහැ. ඉස්පිරිතාලයේ ඇදක බැඳලා ඉන්නේ. මම ඒ පියාට බැණිනා. මම කිව්වා, මගේ දරුවා මම පාසල් යැව්වේ බස් එකේ කියලා. ස්වයං නායකත්වය, ආත්ම ශක්තිය කියන එක මම මගේ ළමයාට දුන්නා. දෙමාපියන් මේවාට වග කියන්න ඕනෑ. අපි පොත පතේ අධ්‍යාපනය ගැන විතරක් කල්පනා කරලා බැහැ. මේ බේදනීය තත්ත්වය නැති වෙන්න නම් ක්‍රීඩා අංශයත් මේකට එකතු වන්න ඕනෑ ඇමතිතුමනි. බාහිර ක්‍රියාකාරකම් -outdoor activities- එහෙමත් තිබෙන්න ඕනෑ.

මම මේවා ඔක්කෝම කරපු කෙනෙක්. මම ඔය හැම දෙයක්ම කරපු කෙනෙක්. මම උසස් පෙළින් තතර වුණේ මගේ පියා අසනීප වුණු නිසායි. අක්කර 600ක් විතර අපට තිබුණා. ඒ කාලයේ මට ඒවා බලා ගන්න සිද්ධ වුණා. මම ඒ නිසායි වැඩිදුර අධ්‍යාපනය තතර කළේ. මම හැම දෙයක්ම -Cadetting, cricket, soccer, athletics හැම දෙයක්ම- කරලායි තිබෙන්නේ. නායකත්වයක් පොතෙන් විතරක් ලැබෙන්නේ නැහැ කවදාවත්. අපේ මේ ගරු සභාපතිතුමාත් නාලන්දේ ආදි ශිෂ්‍යයෙක්. Outdoor activities කියන බාහිර අංශවලින් තමයි මනස ශක්තිමත් වෙන්නේ, ආත්ම ශක්තිය, ආත්ම විශ්වාසය මේ ඔක්කෝම එන්නේ.

එම නිසා අධ්‍යාපනයේ ලකුණු දීම එක්තරා මට්ටමකට වැඩි කරලා මේ දෙක සමබරව සකස් වුණේ නැත්නම්, අපි මානසික ලෙඩුන් -රෝගීන්- හදන සමාජයක් තමයි බිහි කරන්නේ. දැන් බලන්න ඇමතිතුමා, අපි අධ්‍යාපනය සඳහා පිට රටට කොපමණ ගෙවනවාද කියලා. ඇමෙරිකානු ඩොලර් මිලියන කියක් ගෙවනවාද? [බාධා කිරීමක්] ඇමෙරිකානු ඩොලර් මිලියන 10,000ක්? මොනවාද මේ කථා කරන්නේ? අපට නිදහස් අධ්‍යාපනය දුන්නු ශ්‍රේෂ්ඨ උත්තමයා සී.ඩබ්ලිව්.ඩබ්ලිව්. කන්නන්ගර මැතිතුමා. නිදහස් අධ්‍යාපනයේ පොත් දුන්නේ කවුද? ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමා. පාසල් නිල ඇදුම දුන්නේ ඒ කාලයේ. ප්‍රේමදාස මැතිතුමා පාසල් ළමයින්ට දිවා ආහාරයක් දුන්නා. ඒවා දුන්නේ අංග සම්පූර්ණ සිසුවකු බිහි කරන්නයි.

1977 දී යුඑන්පී ආණ්ඩුව කාලයේ තමයි ඉන්දියාවට ඉස්සෙල්ලා ලංකාවේ කොමිපියුටරයක් පටන් ගත්තේ. නමුත් අද ඉන්දියාවේ දරුවන් විශේෂඥයන් වෙලා, ඔවුන්ව ලෝකයටම ගන්නවා. අපට ලජ්ජයි. ඉතින් අපට කථා කරන්න පුළුවන්ද?

දැන් බලන්න, විදුහල්පතිවරුන් තේරීම. මම ප්‍රධාන ඇමති කෙනෙක් හැටියට සිටියා. මා කථා කරන්නේ, මා ලැබූ අත් දැකීම් මතයි; කවුරුත්වත් විවේචනය කරන්න නොවෙයි. මා විදුහල්පතිවරයකු වශයෙන් සිටියා. මම දේශපාලනයයි, වෘත්තීයයි කවදාවත් කලවම් කර ගත්තේ නැහැ. මගේ සාර්ථකත්වයත් ඒකයි. මා ප්‍රධාන ඇමති වශයෙන් සිටියදී පළාත් සභාවේ සේවය කළ නිමල් බණ්ඩාර වැනි පස් දෙනෙක්, හය දෙනෙක් අද මහ ආණ්ඩුව යටතේ අමාත්‍යාංශවල ලේකම්වරු වශයෙන් සේවය කරනවා. ඒ අය හැදුණේ කොහොමද? මා ඒ අයව නිසි මාර්ගයකට ගෙනවා. ඔවුන් රාත්‍රී 10.00 දක්වා මා එක්ක වැඩ කළා. නිලධාරීන් වැඩ කරන්න ලැහැස්තියි. නිලධාරීන්ට බණින්න එපා. පාලකයන් තමන්ගේ දුර්වලකම් වසා ගන්න නිලධාරීන්ට බණිනවා. ඇයි? පාලකයා දන්නේ නැහැ, තමන්ගේ වෘත්තීය මොකක්ද කියලා. නිකම් නිලධාරීන්ට බණිනවා. වැඩ කරන්න

බැරි කෙනෙක් ඉන්නවා නම්, ඔහු අයින් කරලා වැඩ කරන්න පුළුවන් කෙනෙක් පත් කරන්න ඕනෑ. විදුහල්පතිවරුන් කියන අය තෝරන්න ඕනෑ, දේශපාලන ශ්‍රේණියෙන් නොවෙයි. ඔබතුමන්ලාට වැදලා ඉල්ලනවා, කරුණාකරලා දේශපාලන ශ්‍රේණියෙන් විදුහල්පතිවරුන් තේරීම තහර කරන්න කියලා. දැන් නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා කිව්වා, විදුහල්පතිවරුන් පන්දහස් ගණනක් තිබෙනවාය කියලා. ලජ්‍යා වන්න ඕනෑ. නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා, ඔබතුමා තාවකාලිකවයි ඔය ධුරයට ආවේ. මා දන්නේ නැහැ, මොහොත් ලාල් ගුරු මන්ත්‍රීතුමා ඒකටත් කෙළියිද කියලා. මා ඔබතුමාට බොහොම ගරු කරනවා, ඔබතුමා ප්‍රධාන ඇමති කෙනෙකු හැටියට හිටපු නිසා. නමුත් පන්දහස් -

ගරු ගාමිණී විජිත් විජයමුණි ද සොයිසා මහතා

(மாண்புமிகு காமிணி விஜித் விஜயமுனி த சௌசா)

(The Hon. Gamini Wijith Wijayamuni De Zoysa)

මා ගැන කියන්නේ නැතුව අධ්‍යාපනය ගැන කියන්න.

ගරු ගාමිණී ජයවික්‍රම පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு காமிணி ஜயவிக்ரம பெரேரா)

(The Hon. Gamini Jayawickrama Perera)

පස්සේ උන්නර දෙන්න. විදුහල්පතිවරුන්ගේ හිඟය 5,000ක් කියලා කිව්වා. 1993 සිට අවුරුදු 18ක් පාලන බලයේ ඉන්නේ ඔබතුමන්ලා. මා ප්‍රශ්න කරනවා, මේ අය පළාත් සභාවන් එක්ක සම්බන්ධයක් නැත්තේ ඇයි කියලා. විය ගහේ බැඳ ගත්ත ගොනායි, මී හරකායි වාගේ. මේක කතාගාපුදායක තත්ත්වයක්. විදුහල්පතිවරුන්ගේ හිඟය පන්දහස් ගණනක් කියා කියන කොට මා උඩ ගියා. රනිල් වික්‍රමසිංහ ඇමතිතුමා අධ්‍යාපන ඇමති වශයෙන් සිටි කාලයේ ක්‍රමානුකූලව, සැලසුමක් තුළ දක්ෂ තරුණ අය පුහුණු කළා. එතුමා දේශපාලනය ගැන බැලුවේ නැහැ. මලියදේව, නාලන්ද වැනි විද්‍යාලවල සිටින විදුහල්පතිවරුන් සියලු දෙනාම පත් වුණේ ඒ යුගයේදීයි. සෝමදාස කියන අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂ කෙනෙක් පළාත් සභාවේ සිටියා. ඔහු මහ ආණ්ඩුව යටතේ අමාත්‍යාංශයටත් ඇවිල්ලා, ඊට පස්සේ ඔහු මිය ගියා.

අධ්‍යාපනය සාර්ථකව කර ගෙන යන්න නම් විදුහල්පති වශයෙන් හොඳ කෙනෙක් පත් වෙන්න ඕනෑ. ඔහුට පුහුණුවක් තිබෙන්න ඕනෑ. මා තමුන්නාන්සේලාගෙන් අහනවා, ගුරුවරුන්ගේ සේවාවේ සාර්ථකත්වය ගැන මායික, අවුරුදු වශයෙන් record එකක් තිබෙනවාද කියලා. ඒවා computerize කරලා තිබෙනවාද? නැහැ නේ. සමහර ගුරුවරු කැප වෙලා වැඩ කරනවා. ඒ අය ගැන ඇගයීමක් කරන්නේ නැහැ. ඔවුන්ව පාගා දමනවා. අන්න, එතකොට ඔවුන් අධ්‍යේෂවත් වෙලා, වැඩ කරන්නේ නැතුව ඉන්නවා. දරුවන්ගේ නාමයෙන් පක්ෂ පාට කියන එක අහකට දමා දක්ෂකම් තිබෙන අයට තැනක් දෙන්න කියලා මා ඉල්ලා සිටිනවා. ඒක තමුන්නාන්සේලා කළ යුතුයි. එහෙම නොකළොත් අධ්‍යාපනය තුළින් එන සමාජ විප්ලවය මේ ඇමතිතුමාටවත්, කාටවත් තුවක්කුවෙන්වත්, බයිනෙන්තුවෙන්වත් නවත්වන්න බැරි වනවා.

මේක දහම් පාසලේ ඉඳලා, පෙර පාසලේ ඉඳලා, දෙමවුපියන්ගේ ඉඳලා දම්වැලක පුරුක් වාගේ යන්න ඕනෑ. පළාත් සභාවෙයි, මහ ආණ්ඩුවෙයි තිබෙන සම්බන්ධය මොකක්ද? මා කථා කරන්නේ කරුණු ඇතුළයි. මහ ආණ්ඩුවේ අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තිය ගැන පළාත් සභාවේ ඇමතිතුමන්ලා දැනුවත් වෙලා තිබෙනවාද? නැහැ. පළාත් අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා හිතුවක්කාර විධියට එතුමාට වුවමනා දේ කරන්න හදනවා. හිතුවක්කාර විධියට ඒවා සියල්ල අවුල් කරනවා. මහ ආණ්ඩුවෙන් ඒ ඔක්කොම අවිචාරවත්. ජාතික සැලසුම් හැදීමේදී පළාත් සභා සමඟ කිසිම සම්බන්ධතාවක් නැහැ.

මා වයඹ පළාත් සභාවේ මහ ඇමති වශයෙන් සිටි කාලයේ මා කරපු දෙයක් මා නිදසුනක් වශයෙන් කියන්නම්, ගරු

සභාපතිතුමානි. මා සෝමදාස අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂට කිව්වා, වයඹ පළාතේ 5 ශ්‍රේණියේ ශිෂ්‍යත්ව ප්‍රතිඵලය ලංකාවේ පළමුවන තැනට - බස්නාහිර පළාතට වඩා - ගෙනෙන්න මගේ අරමුණක් තිබෙනවාය කියලා. හැම දෙයින්ම වයඹ පළාත පළමුවන තැනට ගෙන ඒමේ අරමුණක් මට තිබුණා. කහඳලියාගේලා වැනි අය මේ තත්ත්වයට ආවේ මා ඒ විධියට කටයුතු කරපු නිසායි. මා සෝමදාස අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂට කිව්වා, 5 ශ්‍රේණියේ ශිෂ්‍යත්ව විභාගය සඳහා ළමයින්ට 4 වසරේ ඉඳලා පුහුණු පත්ති පවත්වන්න; අර මා කියපු විධියට ඒ සඳහා දක්ෂ ගුරුවරුන් තෝරන්න කියලා.

ආගම් වශයෙන් කතෝලික, ඉස්ලාම්, හින්දු ඔක්කොම පාසල් එකතු කර ජාතික කවුන්සිලයක් හැදුවා.

ඊ ළඟට, ඔවුන්ට පළාත් සභාවේ මුදල්වලින් පොත් මුද්‍රණය කරලා සවස් වරුවේ පුහුණු කිරීම් කළා; දිව්‍යාවක් ගෙව්වා. මට ආඩම්බරයි කියන්න, 1992 වර්ෂයේ 5වන ශ්‍රේණියේ ශිෂ්‍යත්වයෙන් සමත් වන්න ඉතිහාසයේ පළමුවන වතාවට වයඹ පළාතේ ලකුණු 142ක් ඕනෑ වුණා කියලා. බස්නාහිර පළාතේ 138යි. සැලසුමක් තිබෙනවා නම් කරන්න පුළුවන්. පාලකයාගේ අවංකත්වය ඕනෑ. පාලකයාට ඥානයක් තිබෙන්නට ඕනෑ; දර්ශනයක් තිබෙන්නට ඕනෑ. නිලධාරීන් වැඩ කරන්නට ලැහැස්තියි. එදා මට මතකයි, දොඩම්ගස්ලන්දේ ගුරුවරයකු පන්තියක කථා කළේ - ඔක්කොම කළේ - ඉංග්‍රීසියෙන් බව. මමත්, අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ඇතුළු මැති ඇමතිවරු ඔක්කොම ගියා. [බාඩා කිරීමක්] අන්න හරි. ඔය කියන්නේ. මා ඒක දිරි ගැන්වුවා; ඒක ව්‍යාප්ත කළා. ඊට පස්සේ ඒවා නැවතුණා. මොනවාද කළේ? විශ්වවිද්‍යාලයට ගිහිල්ලාද ඉංග්‍රීසි ඉගෙන ගන්නේ? නැහැ.

ගරු නන්දිමිත්‍ර ඒකනායක මහතා (උසස් අධ්‍යාපන නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு நந்திமித்ர ஏக்கநாயக்க - உயர் கல்வி பிரதி அமைச்சர்)

(The Hon. Nandimithra Ekanayake - Deputy Minister of Higher Education)

ඔබතුමා ඒ වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක කළ නිසා ඒ ගමේ හැම ළමයෙක්ම ඉංග්‍රීසියෙන් කථා කළා. දොස්තර මහත්මයා ළඟට ගිහිත් ලෙඩ කියන්නේත් ඉංග්‍රීසියෙන්.

ගරු ගාමිණී ජයවික්‍රම පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு காமிணி ஜயவிக்ரம பெரேரா)

(The Hon. Gamini Jayawickrama Perera)

ඔන්න. ඔය අහගන්න. බොහොම හරි. හරි සන්නේෂයි. ඔබතුමන්ලාගේ මාතලේ දිස්ත්‍රික්කයේ මායිමේ. 5වන ශ්‍රේණියේ ශිෂ්‍යත්වය විභාගයට මම ළමයි සුදානම් කළා. ලංකාවේ ක්‍රීඩා පාසලක් ඉස්සෙල්ලාම පටන් ගත්තේ මම පුත්තලමේ, ඉබ්බාගමුවේ එල්. ආර්. සේනානායක මධ්‍යම විද්‍යාලයේ. නාරම්මල මධ්‍යම විද්‍යාලයේ කලා අංශයක් මා අරම්භ කළා. ළමයෙකුගේ ඇඟිලි පහ එක සමාන නැහැනේ. මේ අධ්‍යාපනය ගැන කට්ටිය ඒක තේරුම් ගන්නට ඕනෑ. දෙමව්පියෝ බලෙන් හදන්න හදනවා, ඉංජිනේරුවෙක්, දොස්තර කෙනෙක්. නැහැ. ළමයින්ගේ දක්ෂකම් ඇඟිලි පහ වාගෙයි. ළමයාගේ කුසලතාව අනුව ඒ ළමයා යොමු කරන්න අධ්‍යාපන වැඩ පිළිවෙළක් මෙහේ නැහැ. කතාගාපු එතැනයි. නිදහස් අධ්‍යාපනයට කෝටි ගණන් වියදම් කළත් වැඩක් නැහැ, සමාජ අසහනය නැති කරන්න බැරි නම්.

අද සංගීතය කරපු කෙනෙකුත් දොස්තර කෙනෙක් වාගේම මුදල් හම්බ කරනවා; නීතිඥවරයකුට වඩා හම්බ කරනවා. නැටුම් කරන කෙනෙක් ඒ වාගේම හම්බ කරනවා. කටුගම්පොල, උසස් නාට්‍ය කලා සංගමයක ඉන්න එක ළමයෙක් - ගම්බද ළමයෙක් - මට කිව්වා, එක ශෝ එකකට එයාට රුපියල් විසි දාහක් ලැබෙනවාය කියා. මෙන්න මේකයි අධ්‍යාපනය කියන්නේ.

[ගරු ගාමිණී ජයවික්‍රම පෙරේරා මහතා]

2010 පළාත් සභාවල අධ්‍යාපනය සඳහා තමුන්නාන්සේලා වෙන් කර තිබෙන මුදල බැලූ විට මේ වසරේ වෙන් කර තිබෙන මුදලේ අඩුවක් වෙලා තිබෙනවා. මොකද හේතුව? මට තේරෙන්නේ නැහැ. 2010 වර්ෂයේ පළාත් සභාවල අධ්‍යාපනය සඳහා තමුන්නාන්සේලා ලබා දී තිබෙනවා රුපියල් මිලියන 1,685ක්. 2011 වර්ෂයේ දීලා තිබෙන්නේ රුපියල් මිලියන 541යි. මේ තමුන්නාන්සේලාගේ සංඛ්‍යා ලේඛන. මම අහනවා, මේක හරි ද කියා. "කොළඹට කිරි ගමට කැකිරි" වැඩ පිළිවෙළ ද තමුන්නාන්සේලා අනුගමනය කරන්නේ? අද මේ තත්ත්වය වෙනස් කරන්නට වෙලා තිබෙනවා. ළමයි ටියුෂන් පන්තිවලට යන්නේ ඇයි? මට ළමයින් කියා තිබෙනවා, "ටීවර් අපට හරියට උගන්වන්නේ නැහැ නේ. විෂය මාලාව හරියට උගන්වන්නේ නැහැ" කියා. ගරු අතිල විරාජ් කාරියවසම් මන්ත්‍රීතුමාත් මේ ගැන කිව්වා. මට මතකයි, ඉස්සර අපි පාසල්වලට යනවා, ඉන්ස්පෙක්ටර්ලා එන්නේ නැද්ද බලන්න. කවුද අද යන්නේ? මොනවා ද බලන්නේ? දේශපාලනය කරමින් කාර්යාලයේ කාලය ගත කරනවා. කැපිලි කෙටිලි කරන්නේ. මා අවංකවයි මේ කියන්නේ. විවේචනයක් නොවෙයි මා කරන්නේ. දෙමව්පියෝ තමන්ගේ ළමයි කුඩා වයසේ ඉඳලා ටියුෂන් පන්තිවලට යවනවා. ගරු සභාපතිතුමනි, කුරුණෑගල හරිම බේදනීය තත්ත්වයක් තිබෙන්නේ. හෝටල් ගොඩාක් තිබෙනවා. ළමයි ඒවාට යනවා. පැනලා යනවා. ගරු ඇමතිතුමනි, දන්නවා නේ ඒවා. ළමයා පැනලා ගිහින් දෙමව්පියන්ට පිස්සු හැදිලා. අවුරුදු දෙකක් යන්නේ නැහැ, දික්කසාද නඩුවක් දමනවා. උසාවියේ දික්කසාද නඩු පිරිලා. මේකද අද රටේ තත්ත්වය කියා මා අහනවා. මේකද අධ්‍යාපනය කියන්නේ? දක්ෂ ගුරුවරයාට හිමි තැන නොදීමේ විපත ඔන්න ඔතැනයි තිබෙන්නේ. දක්ෂ ගුරුවරයා කවුද කියා හඳුනා නො ගැනීම, ඔවුන් ගැන ඇගයීමක් නොකිරීම නිසා තමයි අද මෙහෙම වෙලා තිබෙන්නේ. පන්ති තියලා හරි ඔබතුමන්ලා ඒ පන්තිවලින් ඉගැන්වීම කළ යුතුයි.

සභාපතිතුමා

(தமிழர் அவர்கள்)

(The Chairman)

බොහොම ස්තුතියි ගරු මන්ත්‍රීතුමා.

ගරු ගාමිණී ජයවික්‍රම පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு காமிணி ஜயவிக்ரம பெரேரா)

(The Hon. Gamini Jayawickrama Perera)

ගරු සභාපතිතුමනි, තව විනාඩියකින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමනි, 2011 ජුනි මස 05 වන ඉරිදා "දිවයින" පත්‍රයේ පළ වුණු "රුකඩ බිහි කරන අධ්‍යාපනය හා කොළ කැඩුණු ගුරුවරු!" යන ශීර්ෂ පාඨයෙන් යුතු ලිපියක් මා ළඟ තිබෙනවා. මේ වාගේ ලිපි ටිකක් කියවා ඒවායින් අදහස් අරගෙන ක්‍රියා කරන්න. මට කථා කිරීමට නියමිත කාලය අවසානයයි කියනවා. අනෙක් මන්ත්‍රීවරුන්ට, ඇමතිවරුන්ට කථා කරන්නට කාලය අවශ්‍ය නිසා මා කථාව අවසන් කරනවා.

අවසාන වශයෙන් මා ඉල්ලන්නේ ජාතික වස්තුවක් විධියට අධ්‍යාපනය ගැන ඒකාබද්ධතාවක් ඇති කර ගෙන කටයුතු කරන්න කියලායි. කෙටිකාලීන, මධ්‍ය කාලීන, දීර්ඝ කාලීන විධියට තර්ක විතර්ක කරමින් අප සටටන ඇති කර ගැනීම නොවෙයි කරන්න තිබෙන්නේ. සිසු අනාගතය අපි හදන්නේ කොහොමද කියා සැලැස්මක් හදා ගෙන ක්‍රියා කරන්න කියා ඉල්ලමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා. ස්තුතියි.

[අ. හා. 1.22]

ගරු නන්දිමිත්‍ර ඒකනායක මහතා (උසස් අධ්‍යාපන නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு நந்திமீத்ர ஏக்கநாயக்க - உயர் கல்வி பிரதி அமைச்சர்)

(The Hon. Nandimithra Ekanayake - Deputy Minister of Higher Education)

ගරු සභාපතිතුමනි, වයඹ පළාතේ හිටපු මහ ඇමතිතුමා වාගේම අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ කථාවෙන් පස්සේ මට කථා කරන්න ලැබීම ගැන මම ස්තූතිවන්ත වෙනවා. ආගමික හැදියාවක් තුළ අධ්‍යාපනය දෙන්න ඕනෑය කියන එකමාගේ මතය මාත් අනුමත කරනවා. මම ඒ ගැන දීර්ඝ වශයෙන් කථා කරන්න බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. මගේ වගකීම වෙලා තිබෙන්නේ, අපේ උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයත්, අපේ ඇමතිතුමාත්, ඇමතිතුමාත් සමඟ එකතු වෙලා කටයුතු කරන නිලධාරීන් මේ කාල පරිච්ඡේදය තුළ මේ රටේ උසස් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය වෙනස් කිරීමට බඳුන් කළේ කොහොමද, අනාගතයේ අපේ ඉලක්ක මොනවාද කියන කාරණය පිළිබඳව කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නයි.

අපි කවුරුත් දන්නා පරිදි මහින්ද චින්තන ඉදිරි දැක්මට අනුව ශ්‍රී ලංකාව ආසියාවේ දැනුම් කේන්ද්‍රස්ථානය බවට පත් කරන්න අරමුණු කරලා තිබෙනවා. එහිදී අපිට විශාල වග කීමක් තිබෙනවා අධ්‍යාපන පද්ධතිය වාගේම උසස් අධ්‍යාපන පද්ධතිය ප්‍රතිනිර්මාණය කරලා දැනුමේ කේන්ද්‍රස්ථානය බවට මේ රට පත් කිරීමේ උසස්ම කාර්යය කරන්න. නිකමීම නොවෙයි, අපේ ගරු ඇමතිතුමා මේ විෂයයට සම්බන්ධ ආචාර්යවරු, මහාචාර්යවරු, විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාවේ සභාපතිවරු යන ඒ සියලු දෙනා එක්ක සාකච්ඡා කරලා තමයි මේ වෙනස්කම් ඇති කරන්න කටයුතු කරලා තිබෙන්නේ. ඒ අනුව උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ දර්ශනය තමයි ලංකාව ආසියාවේ වඩාත් පිරිවැය සඵලදායී අධ්‍යාපන කේන්ද්‍රස්ථානය බවට පත් කිරීම. මහින්ද චින්තන ඉදිරි දැක්මේ සඳහන් පරිදි ආසියාවේ ආශ්චර්යය ශ්‍රී ලංකාව බවට පත් කිරීමේ දිගුකාලීන දැක්ම අනුවයි අපි වැඩ කරන්නේ. 2020 වන කොට අපි ඒ ඉලක්කය සපුරා ගැනීමට තමයි කටයුතු සම්පාදනය කරලා තිබෙන්නේ. මහින්ද චින්තන ඉදිරි දැක්මේ සඳහන් වන පරිදි පංච බල කේන්ද්‍රස්ථානයක් බවට ශ්‍රී ලංකාව පත් කිරීමේදී මම කලින් කිව්වා වාගේ ලංකාව දැනුමේ කේන්ද්‍රස්ථානය බවට පත් කිරීම තමයි අපේ අමාත්‍යාංශයේ අරමුණ සහ දායකත්වය.

මේ රටේ සිටින බාහිර උපාධිධාරීන් පිළිබඳව හුඟ දෙනෙක් කථා කරනවා. අපි දන්නවා වාර්ෂිකව බාහිර උපාධිධාරීන් ලක්ෂ 2ක් පමණ ලියා පදිංචි වන බව. මේ පිළිබඳව අපේ ඇමතිතුමා විද්වතුන් සමඟ දිගින් දිගටම සාකච්ඡා කරලා තිබෙනවා. සාකච්ඡා කරලා තීන්දුවකට එළැඹිලා තිබෙනවා, එහි ගුණාත්මකභාවය වැඩි කරන්න. ඒ සඳහා ගත යුතු ක්‍රියා මාර්ග ගැනීමට කටයුතු කරලා තිබෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ඒ වාගේම රජයේ විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය සෑම අංශයකින්ම ඉහළ මට්ටමකට ගෙන ඒම සඳහා අපි දැඩි ප්‍රයත්නයක් දරනවා. අපේ අනුර කුමාර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමා ලෝකයේ බටහිර රටවල්වලින් සහ ඇමෙරිකාව ආදී රටවල්වලින් කරුණු අරගෙන කිව්වා, අපේ විශ්වවිද්‍යාලවල ගුණාත්මකභාවයව හොඳටම වැඩියි කියලා. නමුත් එකමාම කියනවා, ඒ ජාත්‍යන්තර තලයේ ප්‍රමිතිවලට අනුව අපි අඩු තැනක ඉන්නේ කියලා. ඉතින් අපි වැයම් කරන්නේ කාගේ නිර්ණායක උඩ හෝ ඒ ප්‍රමිතිවලට අනුකූල විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතියක් මේ රටේ බිහි කරන්නයි. ඒ නිසා දැනට මූලික වශයෙන් අපි විශ්වවිද්‍යාල 6ක් තෝරා ගෙන ඒ අදාළ ප්‍රමිතීන්ට අනුව, ඒ නිර්ණායකවලටත් ඔරොත්තු දෙන විධියට අපි ඒ කටයුතු ඉදිරියට ගෙන යන්න වැඩ කරනවා.

විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය තුළ වර්තමානයේ ක්‍රියාත්මක වන ගුරු කේන්ද්‍රීය අධ්‍යාපනය, ශිෂ්‍ය කේන්ද්‍රීය අධ්‍යාපනයක් බවට පත් කිරීම හරහා සිසුන්ගේ නිර්මාණශීලීත්වය, කණ්ඩායම් හැඟීම, නායකත්වය වැනි හැකියා වර්ධනය කිරීමටත්, එසේම සිසුන් ස්වයං අධ්‍යයනයට යොමු කිරීමටත් අපි අපේක්ෂා කරනවා. ඒ අනුව අපි වැඩ පිළිවෙළ දියත් කරලා තිබෙනවා. සරසවි සිසුවාගේ න්‍යායාත්මක දැනුම පමණක් නොවෙයි, න්‍යායාත්මක දැනුම මෙන්ම ප්‍රායෝගික දැනුමත් තුළින් ධනාත්මක චින්තනය සංවර්ධනය කිරීම සඳහා නායකත්ව පුහුණු වැඩසටහන් අපි දියත් කරලා තිබෙනවා. 2011 වර්ෂයේ විශ්වවිද්‍යාල සුදුසුකම් ලැබූ සිසුන් 20,198 කින් 16,924ක් මෙම වැඩසටහනට සම්බන්ධ වුණා.

මෙම වැඩසටහන අදියර තුනකින් ක්‍රියාත්මක කළා. මේ සඳහා රුපියල් මිලියන 200ක් දේශීය අරමුදලින් වැය කර තිබෙනවා. ඒක අපගේ ගිණුම නැහැ.

සිසුන්ගේ ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනය හා ජීවන කුසලතා වර්ධනය කිරීමේ වැඩසටහන ලෙස පූර්ව නම්නීකරණ වැඩසටහන 2011 වර්ෂයේ සිට විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රවේශයට සුදුසුකම් ලැබූ සිසු දරු දැරියන්ගෙන් අරඹනු ලැබුවා. මෙම වැඩසටහන විශ්වවිද්‍යාලයට ඇතුළත් වීමට මාස තුනකට පෙර තමයි අපි පටන් ගත්තේ. මෙම වැඩසටහන දුරස්ථ ක්‍රමයට සිදු කෙරෙන බැවින් සිසුන්ට විශ්වවිද්‍යාලවලින් පිටතදී අධ්‍යයන කිරීමේ පහසුව තිබෙනවා. ඉංග්‍රීසි දැනුම දුර්වල සිසු දැරියන් දසදහසක් තෝරා ගනිමින්, ඒ අයට අන්තර්ජාලය හරහා ඉංග්‍රීසි ඉගෙන ගැනීමට හැකි වන පරිදි ඇමෙරිකානු ශිෂ්‍යත්ව ප්‍රදානය කිරීමේ වැඩසටහන අපි දියත් කර තිබෙනවා. ආචාර්යවරුන් 200 දෙනකු සඳහා දුර්ගතගුරු හා දුර්ගතපති උපාධි හැදෑරීමට රුපියල් මිලියන 550ක වියදමින් ශිෂ්‍යත්ව පිරිනමා තිබෙනවා.

ඉතිහාසයේ ප්‍රථම වතාවට ශ්‍රී ලාංකීය විශ්වවිද්‍යාල තුළ විදේශීය සිසුන් 100ක් සඳහා ශිෂ්‍යත්ව ප්‍රදානය කිරීමට තීන්දු කර තිබෙනවා. ඇමෙරිකාව වාගේ බටහිර රටවලටත්, ආසියාවේ භූතානය, බංග්ලා දේශය සහ ඉන්දියාව වැනි රටවලටත් ඒ ශිෂ්‍යත්ව ප්‍රදානය කරනවා. ඒ තුළින් අපි බලාපොරොත්තු වන්නේ අපේ විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය පිළිබඳව ජාත්‍යන්තරයට පණිවුඩයක් ගෙන යන්නයි. ඒ ශිෂ්‍යත්ව ප්‍රදාන කිරීම මගින් ගෙන යන පණිවුඩය තුළින් තව තවත් සිසුන් අපේ විශ්වවිද්‍යාල කරා ඇදීමට ඉඩ සැලසෙනවා. තෝරාගත් රටවල් 48ක පශ්චාත් උපාධි හා සාමාන්‍ය උපාධි සඳහා මෙම ශිෂ්‍යත්ව 100 ප්‍රදානය කරනවා. මේ සඳහා වැය වන මුදල රුපියල් මිලියන 41ක්. මෙම වැඩසටහනේ ප්‍රතිලාභයක් ලෙස ශ්‍රී ලංකාවේ උසස් අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මකභාවය පිළිබඳව ජාත්‍යන්තර වශයෙන් ප්‍රසිද්ධියක් ලැබෙනවා වාගේම, ඒ තුළින් විදේශ සිසුන් ශ්‍රී ලංකාව වෙත ආකර්ෂණය කර ගැනීමටත්, විදේශ විනිමය වැඩි කර ගැනීමටත් බලාපොරොත්තු වනවා. මෙම ශිෂ්‍යත්ව 2012 වර්ෂයේදී 1,000ක් දක්වාත්, 2015 වන විට 10,000 දක්වාත්, 2020 වන විට 100,000 දක්වාත් වැඩි කිරීමට අපේක්ෂා කරනවා.

සරසවි සිසුන්ගේ තොරතුරු තාක්ෂණ දැනුමත්, ඉංග්‍රීසි දැනුමත්, වෘත්තීය දැනුමත්, නවීන දැනුමත් වර්ධනය කර ගැනීමට ලැප්ටොප් පරිගණක මිලදී ගැනීම සඳහා ණය වැඩසටහනක් ක්‍රියාත්මක වනවා. මේ සඳහා ණය සහනාධාර සැපයීමට බැංකු 7ක් මේ වන විට එකඟ වෙලා තිබෙනවා. රැකියාවක් කරලා, දීර්ඝ කාලීනව ගෙවීමේ පදනම මත රුපියල් 75,000ක ණයක් සිසුවකුට දෙනවා. මෙමගින් භාණ්ඩාගාරයට අපහසුවක් වෙන්නේ නැහැ.

විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්යවරුන් පර්යේෂණ කටයුතු සඳහා දිරි ගැන්වීමේ අරමුණු පෙරදැරිව ඒ අයට වෙනම පර්යේෂණ දීමනාවක් ලබා දීමටත් අපි කටයුතු කරලා තිබෙනවා. ඒ පර්යේෂණ කටයුතු කිරීම සඳහා රුපියල් බිලියන 150ක මුදලක් වෙන් කර දීලා තිබෙනවා. මේ විෂය පිළිබඳව අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගේ උනන්දුව, උද්යෝගය, අනුදැනුම සහ උපදෙස්

මතයි ඒවා කරන්නේ. ඊට අමතරව අධ්‍යයන කාර්ය මණ්ඩලයට පර්යේෂණ කාර්යයන් සඳහා මෙතෙක් දෙන පර්යේෂණ දීමනාව සියයට 25 කින් වැඩි කරන්න අපි අදහස් කර තිබෙනවා.

මා කලින් කිව්ව විධියට තෝරා ගත් විශ්වවිද්‍යාල හයක් ජාත්‍යන්තර මට්ටමේ විශ්වවිද්‍යාල බවට පත් කරනවා. පේරාදෙණිය, කොළඹ, ජයවර්ධනපුර, කැලණිය, රුහුණ සහ යාපන විශ්වවිද්‍යාල ඒ සඳහා තෝරා ගෙන තිබෙනවා. විදේශ ආචාර්යවරුන් හා මහාචාර්යවරුන් මෙරට සරසවි සිසුන්ගේ අධ්‍යයන කටයුතු සඳහා සහභාගී කර ගැනීමටද කටයුතු කර තිබෙනවා. මෙමගින් ජාත්‍යන්තර දැනුම් මධ්‍යස්ථාන බවට අප විශ්වවිද්‍යාල පත් කිරීමට හැකියාව ලැබෙනවා. ඒ වාගේම "කවිතා වැලන්ට්" වැඩසටහන ක්‍රියාත්මක කරනවා. මේ වැඩසටහන මේ වර්ෂයේ පටන් ගන්නා. මෙයින් මොකක්ද කරන්නේ? එමගින් විශ්වවිද්‍යාල හා උසස් තාක්ෂණ අධ්‍යාපනයන්හි ඉගෙනුම ලබන සිසුන්ගේ සැහවුණු දක්ෂතා සමාජය ඉදිරියේ තැබීමට සුදුසු පරිසරය සකස් කර දෙනවා. මේ වැඩ සටහන විශ්වවිද්‍යාලවලට පමණක් නොවෙයි, අපේ අමාත්‍යාංශය යටතේ ක්‍රියාත්මක වන උසස් තාක්ෂණ ආයතනවල සිසු දරු දැරියන්ටත් විවෘතයි. සිසුන්ගේ ක්‍රීඩාවේ සහ කලාත්මක කුසලතාවන්ගේ වර්ධනය හා හැකියාව දියුණු කිරීම සඳහා නිර්මාණය කරන ලද වැඩසටහනක් වශයෙන් මේ වැඩසටහන හඳුන්වන්න පුළුවන්. අපි මේ වැඩසටහන 2011 වර්ෂයේ ඔක්තෝබර් මාසයේ පටන් ගත්තේ. මේ සඳහා රුපියල් මිලියන 80ක මුදලක් වෙන් කර තිබෙනවා. මෙම වැඩසටහන මගින් සිසුන්ගේ දක්ෂතා රූපවාහිනියෙන් විකාශය කරලා, තරගයක් විධියට පවත්වලා, එහි පළමු ස්ථානය ලබන ශිෂ්‍යයන්ට රුපියල් 100,000 බැගින් ත්‍යාග 54ක් පිරිනැමීමට අපි කටයුතු කර තිබෙනවා. මේ සේරම කරන්නේ සිසුන් තව තවත් දිරි ගැන්වීමට සහ මේ සිසු දරු දැරියන්ගේ සැහවුණු කුසලතාවන් එළිදක්වා ගැනීම සඳහායි. මේවා මීට කලින් කෙරිලා තිබුණේ නැහැ. අපේ ගරු එස්.බී. දිසානායක ඇමතිතුමා අතිගරු ජනාධිපතිතුමාට කරුණු පැහැදිලි කරලා, එතුමාගෙන් උපදෙස් අර ගෙන අලුතෙන්ම නිර්මාණය කරලා, නව නිර්මාණ වශයෙන් විශ්වවිද්‍යාල සහ උසස් අධ්‍යාපන පද්ධතිය තුළ ඇති කරන දේවල්. ඒ වාගේම ක්‍රමෝපායික කළමනාකරණය හඳුන්වා දීලා තිබෙනවා. ක්‍රමෝපායික කළමනාකරණ සැලැස්මක් සෑම ආයතනයකටම සකසා එම ක්‍රියාත්මක සැලැස්ම පසු විපරමට ලක් කරනවා.

භෞතික සම්පත් දියුණු කිරීම සඳහා ගත් පියවරත් මම කියන්නම්. යාපනය විශ්වවිද්‍යාලයේ කෘෂිකර්ම පීඨය කිලිනොච්චියට ගෙනිනින් පුළුල් කරලා, අලුත් ඉංජිනේරු පීඨයකුත් ලබා දීලා, නේවාසික පහසුකම්ද ලබා දීලා තිබෙනවා. නැගෙනහිර විශ්වවිද්‍යාලයේ වෛද්‍ය පීඨය පූර්ණ පහසුකම් සහිත පීඨයක් බවට පත් කරන්න කටයුතු කරලා තිබෙනවා. ඔලිවිල්හි පිහිටි අග්නිදිග විශ්වවිද්‍යාලයට අංග සම්පූර්ණ ක්‍රීඩා පිටියක් හා නව ගොඩනැගිලි සංකීර්ණයක් ලබා දීමට හා අලුතින් ඉංජිනේරු පීඨයක් ආරම්භ කිරීමට කටයුතු කරලා තිබෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ඒ වාගේම සියලුම විශ්වවිද්‍යාලවල නේවාසිකාගාර සංවර්ධනය කිරීමට පියවර ගෙන තිබෙනවා. විශේෂයෙන් ත්‍රිකුණාමලය, මඩකලපුව, යාපනය, රුහුණ, සෞන්දර්යය, මොරටුව සහ කැලණිය කියන විශ්වවිද්‍යාලවල මේ වන විට ඒ කටයුතු ආරම්භ කරලා තිබෙනවා. මොරටුව විශ්වවිද්‍යාලයේ තාක්ෂණික ආයතනය බියගමට ගෙන ගොස් අංග සම්පූර්ණ තාක්ෂණික ආයතනයක් බවට පත් කිරීමට කටයුතු කරලා තිබෙනවා. ත්‍රිකුණාමල මණ්ඩපය සංවර්ධනය කොට නව වෙළෙඳ පොළට ගැලපෙන පාඨමාලාවන් හඳුන්වා දීමට කටයුතු කරලා තිබෙනවා. මේ විධියට ජාත්‍යන්තරයට අවශ්‍ය කරන උපාධිධාරියෙක් බිහි කිරීම සඳහා අපි නව නැමීමක් ඔස්සේ, දුර්ගතයක් ඔස්සේ මේ විශ්වවිද්‍යාල, උසස් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය වෙනස් කර ගෙන යනවා. මේ සේරම කරද්දී තමයි අපට නොයෙකුත් වෝදනා කරන්නේ.

[ගරු නන්දිමිත්‍ර ඒකනායක මහතා]

ගරු අනුර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමා කිවවා, ලෝකයේ පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල එකක්වත් නැහැ කියලා. තිබෙන්නේ එංගලන්තයේ බ්‍රිස්ටල් විශ්වවිද්‍යාලය පමණයි කිව්වා. හැබැයි මම එතුමාගෙන් අහනවා, තිබෙන අනෙක් සියලුම විශ්වවිද්‍යාල අපේ රටේ වාගේ නොමිලයේ උගන්වන විශ්වවිද්‍යාලද කියලා. ඒවා රාජ්‍ය විශ්වවිද්‍යාල නොවෙයි. එතුමාම පිළිගන්නා පරිදි නොයෙකුත් මිෂනාරි ආයතන මගින්, ආගමික ආයතන මගින් බිහි කළ විශ්වවිද්‍යාල. ඒවායේ නිකම් උගන්වන්නේ නැහැ. ඒවායේ සල්ලි ගන්නවා. අධ්‍යාපනය ලබා දෙන්නේ සල්ලි අරගෙනයි. එතුමා කියන්නේ ඒවායේ පරමාර්ථ ගැනයි. පරමාර්ථය කුමක් වුවත් ඉගෙන ගන්න වෙලා තිබෙන්නේ මුදල් ගෙවලා. ඒ නිසා මම කනගාටු වෙනවා. මහා සමාජවාදී දැක්මක් ඇති, මාක්ස්වාදී චින්තනය උඩ දේශපාලනය කරන ගරු අනුර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමන්ලා අපට වක්‍රව කියන්නේ අපේ රාජ්‍ය විශ්වවිද්‍යාලවලත් මුදල් අය කරලා උගන්වලා දියුණු කරපත් කියන එක නේද කියායි මට නම් හැඟෙන්නේ.

ගරු සභාපතිතුමනි, ඒ නිසා අපි එතුමාට පැහැදිලිව ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ, අපි ඒ තත්ත්වයට පත් වෙන්න කැමැති නැහැයි කියලා. අපි නිදහස් අධ්‍යාපනයේ විපුල ඵල ඒ ආකාරයන්ම ප්‍රාථමික, ද්විතීයික අධ්‍යාපනයේ ඉඳලා උසස් අධ්‍යාපනයේ පශ්චාත් උපාධිය දක්වාම ලබා දෙනවා. වෙනයම් පරිසමාප්ත අර්ථයෙන්ම නිදහස් අධ්‍යාපනයක් ලබා දීමයි අපේ පරමාර්ථය. ඔබලා අතීත බියක් ඇති කර ගෙන තිබෙනවා, පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල ඇති කිරීම තුළින් රාජ්‍ය විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය නැති කරන්න යනවා කියලා. කිසිම ආකාරයකින් අපේ රාජ්‍ය විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය විනාශ වෙන්න දෙන්නේ නැහැයි කියලා අපි සහතික වෙනවා. ඒවා තව තවත් දියුණු කරලා ජාත්‍යන්තර ප්‍රමිතීන් අනුව ඉදිරියට ගේන්න තමයි අපි කටයුතු කරන්නේ කියන එක අපට විරුද්ධව කථා කරන අයට කියන්න ඕනෑ.

ඒ තරම් අමාරුවෙන් වැඩ කර ගෙන යද්දී තමයි නායකත්ව පුහුණුව වාගේ වැඩසටහන් තුළින් සිසුන්ගේ ආකල්පමය සහ දෘෂ්ටිමය වෙනසක් ඇති කරලා ඒ අයගේ හැකියාවන් උද්දීපනය කරන්න ඉස්සරහට දාලා කටයුතු කළේ. එහෙම කටයුතු කරද්දී තමයි අද විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය මුල් කර ගෙන, ඒක දඩ මීමා කර ගෙන, මේ ආණ්ඩුව පෙරළන්න සමහර අය උත්සාහ දරන්නේ. අද ආණ්ඩුව පෙරළන්න ජනතා බලයක් නැහැ. ගමේ බලයක් නැහැ. බුද්ධිමතුන්ගේ බලයක් නැහැ. ඒ නිසා අද මේ අභි-සක සිසුන් දඩ මීමා කර ගෙන කටයුතු කරන්න යනවා.

ගරු ජයවික්‍රම පෙරේරා මන්ත්‍රීතුමා මොහොතකට කලින් කිවවා, ජේරාදෙණියේ ශාස්ත්‍ර පීඨයේ ඇති වුණ නවක වදය ගැන. අපි කියන්නේ ඒවා නැති කරන්න ඕනෑ කියන එක තමයි. ඒවා නැති කරන්න තමයි නායකත්ව පුහුණුව දුන්නේ. ඕවා නැති කරන්න තමයි අපි නීති පද්ධති තදින් ක්‍රියාත්මක කරන්නේ. ඒවා නැති වෙන්න ඕනෑ. දෙමවුපියන්ගේ ආශාව ඒකයි. විශ්වවිද්‍යාලයට යන සිසුවාට බියෙන්, සැකයෙන් තොරව පළමුවෙනි දවසේ විශ්වවිද්‍යාල භූමියට ඇතුළු වෙන්න ඉඩ තිබෙන්න ඕනෑ. ඒක තමයි අපේ වුවමනාව. ඒකට තමයි අපි මේ තරම් උත්සාහ ගන්නේ. ඒක කරන කොට අනෙක් පැත්තෙන් ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ අය ශිෂ්‍යයෝ උසි ගත්තවා; උද්ඝෝෂණවලට යවනවා; පිකටින් කරවනවා; කුලපතිවරුන්ව අද නිවාස අඩස්සියේ දානවා; අංශාධිපතීන්ව නිවාස අඩස්සියේ දානවා; නැති අරගල ඇති කරනවා. විශ්වවිද්‍යාල උපකුලපතිවරුන්ට "නැහැ, නැහැ උඹ අයින් වෙලා පලයන්, උඹ අපට එපා" කියන තැනට ඇවිල්ලා තිබෙනවා. මම අහන්නේ විශ්වවිද්‍යාලයක උපකුලපතිවරයෙක්, අංශාධිපතිවරයෙක් පත් කරන්නේ ශිෂ්‍යයෝද? එහෙම නම් ශිෂ්‍යයින්ට ගිය රටක් නේ. ඒ අය පත් කරන්නේ අතිගරු ජනාධිපතිතුමා. ඒ පත් කරන්නේ සුදුසුකම් තිබෙන අය සොයලා

බලලා. එහෙම නැතිව ශිෂ්‍යයින්ට ඕනෑ විධියට තමන්ගේ දේශපාලන නායකයින්ව උපකුලපතිවරුන් කරන්න බැහැ.

අංශාධිපතිවරුන් කරන්න බැහැ. එහෙම කරනවා නම් බොහොම ඉස්සර -දැනට දශක දෙක තුනකට කලින්- සෝමවංශ අමරසිංහ මහත්මයාට යම් විශ්වවිද්‍යාලයක උපකුලපති වෙන්න තිබුණා. ටිල්ටන් සිල්වා මහත්මයාටත් උපකුලපති කෙනෙක් වෙන්න තිබුණා. අනුර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමාටත් උපකුලපති වෙන්න තිබුණා. ඔය ඉන්න තව තවත් අයට අංශාධිපතිවරු වෙන්න තිබුණා. ඒ නිසා ශිෂ්‍යයන්ට ඕනෑ විධියට විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය හසුරුවන්න දෙන්න බැහැ. ශිෂ්‍යයන්ට ඕනෑ විධියට මේ රටේ නීතිය ඔවුන් අතට ගන්න ඉඩ දෙන්නත් බැහැ. අපි කටයුතු කරන්නේ. අපි පාලකයෝ. අපි ප්‍රතිපත්ති හදන්නේ. අපි ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කරන්නේ. අපේ රජයයි-

සභාපතිතුමා

(தமிழர் அவர்கள்)

(The Chairman)

ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමනි-

ගරු නන්දිමිත්‍ර ඒකනායක මහතා

(மாண்புமிகு நந்திமித்ர எகநாயக்க)

(The Hon. Nandimithra Ekanayake)

මම අවසන් කරන්නම්, ගරු සභාපතිතුමනි.

අපේ රජයයි මේ සඳහා මුදල් ප්‍රතිපාදන වෙන් කරන්නේ. මේ සියලු දේ කරන්නේ රටට ඔබින, උගත්, බුද්ධිමත්, හැදිවිට මිනිහෙක් සමාජයට එකතු කරන්නයි. මේ හැදිවිටකම නැති කරන, නැහැදිවිටකම ව්‍යාප්ත කරන මේ බංකොලොත් දේශපාලන න්‍යායන්වලට ඉඩ දෙන්න අපට පුළුවන්කමක් නැහැ. අප ඒවාට එකඟ වන්නේ නැහැ. අපි හැම දාම ඉන්නේ හරි පැත්තේ. හරි පැත්ත තමයි නිවැරදි දැක්මක් ඇතිව අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගේ ඒ නිවැරදි සංකල්පයන් අනුව ක්‍රියාත්මක කරන, මේ රට හැම අතින්ම සංවර්ධනය කරන්නට දරනා ප්‍රයත්නය.

දැන් බලන්න, අපේ ආර්ථික ශක්තිය ගැන කියනවා. අප ආර්ථික අතින් තවත් දියුණු වෙන්න දියුණු වෙන්න අපේ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයත් දියුණු කරන්න පුළුවන්. ඒක කවුරුත් පිළිගත් සත්‍යයක්. මේ රජය යටතේ ඒවාට වෙනම වැඩසටහන් දියත් වෙනවා. ඒවා සියල්ලට ජනතාවගේ පෙළ ගැස්මකුත් ඇති වෙමින් පවතිනවා. මේ නිසා මේක උනුලාගෙන ඉන්නට බැරි, මේකට ඊර්ෂ්‍යා කරන, වෛර කරන, මෙහෙම ගියොත් අපට ආයෝග කවදාවත් බලයට එන්න බැහැය කියලා විශ්වාස කරන විපක්ෂයේ සමහර අය ඉතාමත් දුර්දාන්ත විධියට හැසිරෙමින්, ඉතාමත් බොළඳ තර්ක ඉදිරිපත් කරමින් මේ ආණ්ඩුවට පහර ගහන්න උත්සාහ දරනවා. ඒ නිසා විශේෂයෙන්ම විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතියේ ආදරණීය දරුවන්ගෙන්, ඒ වාගේම ද්විතීයික පාසල්වල උසස් පෙළ පන්තිවල දරුවන්ගෙන් මා ඉල්ලා සිටින්නේ මේකට රැවටෙන්න එපා කියලායි. ඔබේ අපේක්ෂාව, ඔබේ ඉලක්කය, ඔබේ පරමාර්ථය ඔබේ දෙමව්පියන් වෙනුවෙන් හොඳ අධ්‍යාපනයක් ලබලා සහතිකයක් ලබා ගෙන ඉදිරියට යාමයි. ඒකයි දෙමව්පියන්ගේ අපේක්ෂාව. ඒ නිසා ඒ අපේක්ෂාව පලදු කරන්න එපා. ඒක මහා පවක්. ඔබ බොහොම අමාරුවෙන් හඳලා වඩලා සමාජයට එකතු කරපු ඒ දෙමව්පියන්ට ගින්න දර දෙන්න එපා කියලා මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, විපක්ෂයේ අයට මා කියනවා තව මොහොතක් බලා ඉන්න කියලා. අපේ ඇමතිතුමා පැය 24ම අඛණ්ඩව වැඩ කරන ඇමතිවරයෙක්. විවිධ තරාතිරමේ අය ගෙන්වලා එතුමා නිතරම සාකච්ඡා පවත්වනවා. මේ ඊයේ පෙරේදා අප පෞද්ගලික අංශයේ සේවය ලබා ගත්තා. ගිය

සුමානයට කලින් සුමානයේ ලෝකයේ ප්‍රසිද්ධ මිටිසුබිසි සමාගම ජයවර්ධනපුර කළමනාකරණ පීඨයේ මහපොළ සහ වෙනත් ශිෂ්‍යාධාර නැති දරුවන්ට ශිෂ්‍යත්ව ප්‍රදානය කළා. කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය සහ ජයවර්ධනපුර-

සභාපතිතුමා

(තව්සානර් அவர்கள்)

(The Chairman)

අවසන් කරන්න, ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමනි.

ගරු නන්දිමිත්‍ර ඒකනායක මහතා

(மாண்புமிகு நந்திமீதர் ஏக்கநாயக்க)

(The Hon. Nandimithra Ekanayake)

මට තව විනාඩියක් දෙන්න.

ඒ ශිෂ්‍යත්ව ප්‍රදානය කළේ සම්පූර්ණයෙන්ම ඒ ගොල්ලන්ගේ මුදලින්. ඒවා අපේ ඇමතිතුමාගේ දක්ෂකම්. සාකච්ඡා කරලා, ඒ ආධාර ලබා ගෙන එක්කෙනකුට රුපියල් 48,000 බැගින් එතැන දරුවන් 20 දෙනෙකුට ඒ ආධාර ලබා දෙනවා. මේවා සෙල්ලම් නොවෙයි. ඒ නිසා අපට රාජ්‍ය වශයෙන් දරන්න බැරි සම්භර වියදම් දරා ගැනීම සඳහා පෞද්ගලික අංශයේ සහාය අප ලබා ගන්නවා. අප ඒකෙන් කෙළින්ම ලිබරල්වාදීන් වෙන්වෙන්නැහැ. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය හැම වෙලාවේම මිශ්‍ර ආර්ථිකයක් ගැන කථා කරපු පක්ෂයක්. ඒ අනුව යමින් තමයි උසස් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයන් අද විපර්යාසයකට, වෙනසකට, සුබදායී දිසාවකට අප යොමු කරන්නේ.

ගරු සභාපතිතුමනි, අවසාන වශයෙන් අපේ අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්තුමා, අතිරේක ලේකම්තුමා ඇතුළු සියලුම නිලධාරීන්ටත්, ඒ අමාත්‍යාංශයේ සියලුම සේවක මහතන්ටත් ස්තූති කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

[පි. ප. 1.40]

ගරු පොන්. සෙල්වරාසා මහතා

(மாண்புமிகு பொன். செல்வராசா)

(The Hon. Pon. Selvarasa)

කෙරුම තව්සානර් அவர்களே, இந்த நாட்டிலே கல்வி வளத்தைப் பெருக்க வேண்டியது இன்றைய அரசியல் தலைமைகளின் கடமையாக இருக்கின்றது. எமது நாட்டைப் பொறுத்தளவில் ஏறக்குறைய 50 மாணவர்களுக்குக் குறைவாக உள்ள பாடசாலைகள் 1,590 இருக்கின்றன என்று இனம் காணப்பட்டிருக்கின்றது. இப்படியான பாடசாலைகளின் எண்ணிக்கை தொடர்ந்து அதிகரித்துக்கொண்டே போகாமா இருந்தால், நம் நாட்டின் கல்வி வளம் எந்த நிலைக்குத் தள்ளப்படும் என்பதை நாங்கள் மீளாய்வு செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். இப்படியான பாடசாலைகள் கூடுதலாக வடக்கு, கிழக்கிலே காணப்படுவதை நாங்கள் காண்கின்றோம். இது ஏன் என்ற கேள்விக்கு, "மாணவர்களின் வரவு குறைவு", "மாணவர் இடைவிலகல்" என்கின்ற பதங்களைப் பதிலாகக் கூறுகின்றார்கள். வரவு குறைவுக்கும் இடைவிலகலுக்கும் காரணமாக உண்மையிலே பெற்றோரின் தொழிலின்மை, வறுமை, பெற்றோரின் கவனமீனம் என்பவற்றைக் கூறலாம். மதிய உணவு வழங்குதல் இதற்குத் தீர்வு காணக்கூடிய ஒரு திட்டமாக இருந்தாலும்கூட, அது அவ்வளவாகப் பயனளிக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே, நாங்கள் இந்த நாட்டில் வரவு குறைவையும் மாணவர் இடைவிலகலையும் நிறுத்துவதற்குத் தேசிய ரீதியாக வேறொரு நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். ஆகவே, இந்த விடயத்தில் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்

அவர்களும் மற்றும் அதிகாரிகளும் உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

ஆயிரம் பாடசாலைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்குக் கல்வி அமைச்சர் திட்டம் தீட்டியிருக்கின்றது. ஏற்கெனவே, கிழக்கு மாகாணத்தைப் பொறுத்தளவில் 105 பாடசாலைகள் இந்தத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டிருந்தாலும், அப்பிரதேச அரசியல்வாதிகளின் கோரிக்கைகளை ஏற்று மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் அமைச்சின் செயலாளரும் அங்குள்ள இன்னும் 23 பாடசாலைகளை அந்தத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கின்றார்கள். அதற்காக நாங்கள் அவர்களுக்கு நன்றியுடையவர்களாக இருக்கின்றோம்.

இலங்கையிலே '1 AB' தர பாடசாலைகள் ஏறக்குறைய 716 இருப்பதாக இனம் காணப்பட்டிருக்கின்றது. மேலும் 1,000 பாடசாலைகள் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. '1AB' பாடசாலைகளில்தான் விஞ்ஞானப் பாடங்கள் புகட்டப் படுகின்றன. ஆகவே, அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டிருக்கின்ற 1,000 பாடசாலைகளிலும் அந்த விஞ்ஞானப் பாடங்களைப் புகட்டுவதற்கு ஆவன செய்வதோடு, அவற்றினையும் '1AB' தரத்துக்கு உயர்த்துவதற்கு விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)

(The Hon. Bandula Gunawardane)

බබුමා ඉතා වැදගත් අදහසක් ඉදිරිපත් කරන්නේ. බබුමා ඉල්ලා සිටින පරිදිම මේ පාසල් දහසම ස්ථිර වශයෙන්ම 1AB පාසල්. තිබෙන 1AB පාසල්වලට අතිරේකව විද්‍යා, කලා, වාණිජ අංශ තුනම සහිතව, අනෙක් පාසල් සියල්ලම ඒ තත්ත්වයට උසස් කෙරෙනවා.

ගරු පොන්. සෙල්වරාසා මහතා

(மாண்புமிகு பொன். செல்வராசா)

(The Hon. Pon. Selvarasa)

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி.

இந்த நாட்டிலுள்ள பாடசாலைகளில் ஒவ்வொரு வருடமும் ஏறக்குறைய 3,50,000 மாணவர்கள் புதிதாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றார்கள். இவர்களில் 25,000 மாணவர்கள் மட்டும்தான் பல்கலைக்கழகத்துக்குத் தகுதி பெறுகிறார்கள். ஏனையோர் பல்கலைக்கழகம் அல்லாத, தொழில்நுட்பக் கல்லூரிகள் போன்ற சில கல்வி நிறுவனங்களை நாட வேண்டிய ஒரு நிலைமை இருக்கின்றது. அதேநேரத்தில், 1,65,000 மாணவர்கள் கல்விப் பொதுத் தராதர சாதாரண தரப் பரீட்சையிலே ஒரே தடவையில் சித்தியடையாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படியென்றால், எமது கல்வி நிலை எந்தளவுக்குப் பின்னோக்கிச் செல்கின்றது என்பதை நாங்கள் சற்று ஆராயவேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். இவ்வளவு தொகையான மாணவர்கள் ஒரே தடவையில் சித்தியடையாமல் இருக்கிறார்களென்றால், எங்கோ ஒரு பிழை இருக்கிறது. அப்படியாக இருந்தால், இந்த மாணவர்களை க.பொ.த. சாதாரண தரப் பரீட்சையிலே சித்தியடைய வைப்பதற்கு நாங்கள் என்ன நடவடிக்கையெடுக்கலாம்? க.பொ.த. சாதாரண தரத்திலே சித்தியடையாவிட்டால், சமையல் வேலைகூட எடுப்பதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கின்ற தற் காலத்தில் அவர்கள் எந்தவகையில் தங்களுடைய எதிர்கால வாழ்க்கையைக் கொண்டுசெல்லப்போகிறார்கள்? அவர்களது எதிர்காலம் என்ன? அவர்களுடைய வேலை என்ன?

[மரு. சோன், டீபார்ட்மென்ட்]

என்றெல்லாம் நாங்கள் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாகவும் அவர்களது கல்வி நிலை என் இந்தளவுக்குப் பின்னோக்கிச் செல்கின்றதென்பதைச் சற்று ஆராயவேண்டியவர்களாகவும் இருக்கின்றோம். ஆகவே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களே, இந்த மாணவர்களின் நலன் கருதி, இதற்குச் சரியான நடவடிக்கையெடுப்பதற்கு நீங்கள் தவறக்கூடாது என்று உங்களை விநயமாகக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

புள்ளிவிபரங்களின்படி, 2005ஆம் ஆண்டில் 55.2ஆக இருந்த பல்கலைக்கழகங்களுக்குத் தகைமைபெற்றோரின் சதவீதம் 2010ஆம் ஆண்டில் 61.2ஆக உயர்ந்து காணப்படுகின்றது. இது பல்கலைக்கழக அனுமதிக்குத் தகைமைபெற்றோர் மட்டுமே தவிர, அனுமதி பெறுகின்றவர்களின் புள்ளிவிபரமல்ல. இதன் காரணத்தினால்தான் இது ஒவ்வொரு வருடமும் உயர்ந்து செல்கின்றவாறான புள்ளிவிபரமாக இருக்கின்றது. இதனால் காண்பது என்ன? பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டதாரிகளை நாங்கள் உருவாக்கி விட்டு, அவர்களை வேலையில்லாப் பட்டதாரிகளாக மாற்றுகின்றோம். அவர்களை அவ்வாறு மாற்றுவதன்மூலம் நாட்டிலே பிரச்சினைகள் ஏற்படுவதற்கான சந்தர்ப்பத்தை நாங்களே ஏற்படுத்திக் கொடுக்கின்றோம். அந்தவகையில், இன்று மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் மட்டும் 3,000 பட்டதாரிகளும் கிழக்கு மாகாணத்தில் 6,000 பட்டதாரிகளும் வேலையில்லாமல் வீதிகளிலே அலைந்து திரிகின்றார்கள். ஏற்கெனவே, ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள்கூட பல்கலைக்கழக அனுமதி பற்றிய விடயத்தில் இருந்துதான் உருவாகியது என்பதை நீங்கள் அறிந்துகொள்ளவேண்டும். ஆகவே, பல்கலைக்கழகங்களில் தொழில்சார் பட்டதாரிகளை - professional degree holders - உருவாக்க முயற்சியெடுக்க வேண்டுமென நான் மாண்புமிகு உயர்கல்வி அமைச்சர் அவர்களை வேண்டிக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்ததாக, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்திலே ஒரு சட்டப் பீடத்தையும் ஒரு பொறியியல் பீடத்தையும் - அதாவது, தொழில்சார் பட்டதாரிகளை உருவாக்கக்கூடிய அந்த இரண்டு பீடங்களையும் - ஏற்படுத்தித் தருமாறு நான் உங்களிடம் விநயமாக வேண்டிக்கொள்கின்றேன். கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் சிறு சிறு பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன என்பதை நாங்கள் அறிவோம். நீங்கள் அங்கு அடிக்கடி விஜயம் செய்கின்றீர்கள்; அதற்கு நாங்கள் நன்றி செலுத்தக் கூடியவர்களாக இருக்கின்றோம். ஆனால், இன்றுவரை அங்கு பல்கலைக்கழக ஆட்சிக்குழு நியமிக்கப்படவில்லை. Competent authorityயின்கீழ் - அதிகாரம் அளிக்கப்பட்ட அதிகாரியினுடைய நிருவாகத்தின்கீழ் - இயங்குகின்ற ஒரு பல்கலைக்கழகமாகவே அப்பல்கலைக்கழகம் காணப்படுகின்றது. நிரந்தர உபவேந்தர் இல்லாத பல்கலைக்கழகமாக அது இருந்துவருகின்றது. ஆகவே, அப்பல்கலைக்கழகத்திலுள்ள competent authority ஐ நீக்கி, அங்கு ஓர் ஆட்சிக்குழுவினை - council ஐ - ஏற்படுத்தித் தருமாறும் நிரந்தர உபவேந்தர் ஒருவரை நியமித்துத் தருமாறும் உங்களை நான் விநயமாகக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். அதுமட்டுமல்ல, இலங்கையில் மருத்துவ பீடத்தைக் கொண்டிருக்கின்ற பல்கலைக்கழகங்களிலே, அப்பீடத்துக்குப் பேராசிரியர் இல்லாத ஒரு பல்கலைக்கழகம் என்றால், அது கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்தான்! இதற்காக கடந்த ஆகஸ்ட் மாதம் 21ஆம் திகதிய வர்த்தமானிப் பத்திரிகையிலே விண்ணப்பங்கள் கோரப்பட்டிருந்தன. இவ்வளவு காலமாகியும் இந்த வர்த்தமானி அறிவித்தலுக்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டது என்பதுபற்றி எங்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கின்றது.

எனினும், இன்றுவரை அப்பல்கலைக்கழகத்திலுள்ள Professor of Anatomy and Physiology, Professor of Medical Surgery போன்ற பதவிகளுக்கு எவரும் விண்ணப்பித்ததாக நாங்கள் அறியவில்லை. ஆனால், அந்த வர்த்தமானி அறிவித்தலிலே ஒரு வாசகம் - Clause- இருக்கின்றது; ஓய்வுபெற்ற Professors அல்லது தகுதிபெற்ற Medical Officers இருந்தால், விண்ணப்பிக்கலாம் என்று அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்குப் பலர் முன்வந்திருக்கின்றார்கள். அவர்களையாவது நீங்கள் Professors களாக நியமித்து, அப்பல்கலைக்கழகத்தினுடைய மருத்துவபீடம் சிறப்பாக இயங்குவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென உங்களை விநயமாகக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

மரு. பீ.பி. டிசனாயக்க

(மாண்புமிகு எஸ்.பி. திசாநாயக்க)

(The Hon. S.B. Dissanayake)

Hon. Member, I must definitely tell you that if a retired Professor applies to the Batticaloa University, immediately he will be appointed as a Professor in that university.

மரு. சோன், டீபார்ட்மென்ட்

(மாண்புமிகு பொன். செல்வராசா)

(The Hon. Pon. Selvarasa)

Hon. Minister, thank you very much for your immediate attention.

அதுமட்டுமல்ல, கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள சில தமிழ் மாணவர்கள் கூடிய Z-score பெற்றிருந்தும் பல்கலைக்கழக அனுமதியிலிருந்து புறக்கணிக்கப்பட்டிருப்பதாக நாங்கள் அறிகிறோம். இதற்கான காரணத்தை நாங்கள் ஆராய்ந்த பொழுது வெளிமாவட்ட மாணவர்களின் உள்வருகை கூடுதலாக இருந்ததை அறிந்துகொண்டோம். ஆகவே, மாண்புமிகு உயர்கல்வி அமைச்சர் அவர்களே, தயவுசெய்து இதிலே -

மரு. பீ.பி. டிசனாயக்க

(மாண்புமிகு எஸ்.பி. திசாநாயக்க)

(The Hon. S.B. Dissanayake)

Hon. Member, I must tell you that first we select all qualified students for the university entrance from the Batticaloa District and the Eastern Province. After that, if there is a vacancy we fill it from the other districts.

மரு. சோன், டீபார்ட்மென்ட்

(மாண்புமிகு பொன். செல்வராசா)

(The Hon. Pon. Selvarasa)

Sir, I came to know that those who are qualified in Commerce and Management, have made an appeal to you. Unfortunately, the University Grants Commission has not given a reply to them. So, please look into this matter also.

நாங்கள் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால், கேள்விக்குரிய பதிலை உடனுக்குடன் தருகின்றார். அத்துடன் அவர் அடிக்கடி பல்கலைக்கழகத்துக்கு வருகைதந்து மாணவர்களை ஊக்கப்படுத்துகிறார். அதுமட்டுமல்ல, மாணவர்களுக்குத் தேவையான பயிற்சிகளையும் அளித்துக்கொண்டிருக்கிறார். அந்தவகையில், மாணவர்களின் கல்வி நடவடிக்கைகளிலே கல்வி அமைச்சு

உயர்கல்வி அமைச்சும் இணைந்து செயற்படுகின்ற பொழுதுதான் நிச்சயமாக இந்த நாட்டிலே கல்வியில் சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெறலாம். அந்தவகையில், நான் சில அதிகாரிகளுக்கும் நன்றி செலுத்தவேண்டியவனாக இருக்கின்றேன். I have to thank the officers who rendered their services to the nation, namely, the Secretary, the Additional Secretaries, the Senior Assistant Secretaries and other officers concerned in the Ministry of Higher Education. At the same time, I thank Dr. Sunil Jayantha Nawarathna very much, who is a best friend of mine and also one of the best officers. Thank you.

[பி. ப. 1.55]

மரு. இரஞ்சித் வந்தகூமர் உணர்வு (கிஷோர் காரக கலாபகிஷா)

(மாண்புமிகு முருகேசு சந்திரகுமார் - குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர்)

(The Hon. Murugesu Chandrakumar - Deputy Chairman of Committees)

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத்திட்டத்தில் கல்வி மற்றும் உயர்கல்வி அமைச்சுக்களின் நிதியொதுக்கீடுகள் மீதான குழுநிலை விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு சில முக்கியமான விடயங்களை மையப்படுத்தி என்னுடைய உரையை ஆற்ற விரும்புகிறேன். நாட்டின் கல்வித்துறை மேம்பாட்டில் அரசாங்கம் கொண்டிருக்கும் கரிசனை பாராட்டப்பட வேண்டியது. அதனால்தான் நாட்டின் தலைவரான மேதகு ஜனாதிபதி அவர்கள் இம்முறை கல்விக்கு அதிகளவு நிதியை ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறார். அதற்காக நான் அவருக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். கல்வியறிவு பெற்றவர்களின் விகிதாசாரத்தில் எமது நாடும் முன்னணியில் இருக்கின்றது. இந்த நிலையைத் தொடர்ந்தும் பேண வேண்டுமென்ற நோக்கம் அரசுக்கு இருக்கிறது; இது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

போரிலே நாடு சிக்கியிருந்தபோதும் கல்வியின் மீதான அக்கறையை எமது நாடு இழக்கவில்லை. போர்ச் சூழலினால் வடக்கு, கிழக்கு மக்கள் மிக நெருக்கடியான, வளங்கள் குறைந்த வாழ்க்கையை வாழ்ந்தபோதும் தமது கல்விச் செயற்பாடுகளை அவர்கள் மிகச் சிறப்பான முறையிலேயே மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் காலகட்டத்தில் அப் பிரதேச மாணவர்களின் பெறுபேறுகள் இதற்குச் சான்றாக இருக்கின்றது. இது எமது மக்கள் கல்வியைக் கொண்டிருக்கும் மதிப்பையும் கல்வியின் பெறுமதியைப் புரிந்திருப்பதையும் காட்டுகிறது. கல்வியே எல்லாவற்றுக்கும் அடித்தளமாகும். சிறந்த கல்வியே நாட்டில் நல்ல சிந்தனைகளை உருவாக்கும்; நல்ல மனிதர்களை உருவாக்கும்; ஆற்றலுள்ளவர்களை உருவாக்கும். கல்வி மக்களின் ஆளுமையையும் திறமையையும் வளர்க்கும். சிறந்த கல்வியும் கற்பித்தலும் ஒரு நாட்டில் இருக்குமானால், அந்த நாட்டின் அறிவுத்திறனும் ஆக்கத்திறனும் மேலோங்கும். அதுமட்டுமல்ல, சமூகப் பொறுப்புணர்வையும் சக மனிதர்களுக்கிடையிலான உறவையும் அது ஏற்படுத்தும். அரசியல், பொருளாதாரம், அறிவியல், கலை என எந்தத் துறையின் வளர்ச்சிக்கும் கல்வியே அடித்தளமாகும். எமது நாட்டின் கல்வியில் மேலும் சீரமைப்புக்கள் கொண்டுவரப்படவேண்டும் என்று அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். சுய பொருளாதாரச் சிந்தனை தொடக்கம் இடைவெளியை அதிகமாகக் கொண்டிருக்கும் சமூகங்களுக் கிடையிலே புரிந்துணர்வையும் நேசிப்பையும் ஐக்கியத்தையும் உருவாக்கக்கூடிய கல்வி முறைமை ஒன்று உருவாக்கப்பட வேண்டும் என அவர்கள் கருதுகிறார்கள். ஆகவே, இதுகுறித்து நாம் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே, இப்போது எமது நாட்டில் போர் முடிந்து ஒரு புதிய சூழல் தோன்றியுள்ளது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், போர்ச் சூழலில் வசதிகளையும் வளங்களையும் பெறமுடியாதிருந்த பிரதேசத்திலுள்ளவர்கள் தங்களுக்குத் தேவையான அடிப்படைத் தேவைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு விருப்பத்தோடு காத்திருக்கின்றனர். இது அவர்களுக்கு இன்று மிக முக்கியமான, அவசியமான தேவையாக உள்ளது. குறிப்பாக, போரினால் பாதிக்கப்பட்ட வடக்கு, கிழக்கில் மீள்கட்டமைப்பையும் புனரமைப்பையும் மேற்கொள்ளும் திட்டத்தில் கல்விக்கான மீள்கட்டமைப்பும் புனரமைப்பும் சீராக்கல் நடவடிக்கைகளும் மிக மிக அவசியமானவை என்பதையே இங்கு நான் வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன். இந்த நாட்டிலே மிகவும் பற்றாக்குறையான வளங்களோடு காணப்படும் மாவட்டங்களாக கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களே பெரிதும் இனங்காணப் பட்டுள்ளன. அங்குள்ள பாடசாலைகளில் இன்னும் போதிய அளவில் வகுப்பறைக் கட்டிடங்கள் இல்லாத நிலை காணப்படுகிறது. நாம் இந்த ஆண்டு மேற்கொண்ட முயற்சியின் காரணமாக, பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சர் மாண்புமிகு பெஸில் ராஜபக்ச அவர்களின் நிதி ஒதுக்கீட்டில் 20க்கு மேற்பட்ட பாடசாலைகளில் வகுப்பறைக் கட்டிடங்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளன. அதற்காக நான் இச்சந்தர்ப்பத்திலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் துறைசார்ந்த அதிகாரிகளுக்கும் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இவையே அங்குள்ள சில பாடசாலைகளுக்குக் கிடைத்த முதற்கட்ட அவசர உதவிகளாகும். இதேவேளையில், எமது மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கிளிநொச்சிக்கு நேரில் விஜயம்செய்து அங்குள்ள நிலைமைகளை அவதானித்துள்ளார். இதன்போது அவர் கிளிநொச்சி மத்திய மகா வித்தியாலயம் உட்பட சில பாடசாலைகளைக் குறுகிய காலத்துக்குள் புனரமைப்புச் செய்வதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்திருந்தார். அதற்காக நான் அவருக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றேன். ஆனாலும் அங்கே இன்னும் ஏராளமான தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டியுள்ளன. முக்கியமாக கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலே ஒரு தேசியப் பாடசாலை இல்லாதிருப்பது அனைவரும் அறிந்ததே. ஆகவே, கிளிநொச்சி மத்திய மகா வித்தியாலயத்துக்குத் தேவையான வளங்களை வழங்குவதனுடாக மிக விரைவிலே அதற்கு தேசிய பாடசாலை என்ற அங்கீகாரத்தை வழங்க வேண்டும் என நான் இச்சந்தர்ப்பத்திலே மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் பந்துல குணவர்த்தன அவர்களிடம் கேட்டுக்கொள்ளவிரும்புகின்றேன்.

இங்குள்ள முக்கியமான பாடசாலைகளில் விஞ்ஞானம், கணிதம், ஆங்கிலம், கணனி தொழில்நுட்பம் போன்ற பாடங்களைக் கற்பிப்பதற்குரிய ஆசிரியர்களுக்கான பற்றாக்குறை மிகப்பெரிய குறைபாடாக இருக்கின்றது. இக் குறைபாடு நீக்கப்பட வேண்டும். வெளி மாவட்டங்களிலிருந்து வரும் ஆசிரியர்கள் நீண்ட தொலைவிலிருந்து வந்து பணியாற்ற வேண்டியிருப்பதால் அவர்களுக்குரிய போக்கு வரத்து வசதிகளையும் நாங்கள் செய்து கொடுக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். அந்த விடயத்தையும் நாங்கள் கருத்தில் எடுத்துச் செயற்பட வேண்டுமென்பதை நான் இச்சந்தர்ப்பத்திலே வலியுறுத்து விரும்புகின்றேன். அதுமட்டுமல்ல, நீண்ட தூரங்களிலிருந்து சேவையாற்ற வரும் ஆசிரியர்களுக்கு விடுதிகள் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். நீண்டகால யுத்தத்தின் காரணமாக பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்களுக்கான தங்குமிட வசதிகள் சேதமாக்கப் பட்டிருப்பதனால் அடுத்த வருடம் இப்பாடசாலைகளுக்கான விடுதிகளை அமைத்துக் கொடுப்பதற்காக விசேட நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படவேண்டுமென நான் இங்கு பிரேரிக் கின்றேன். இதேபோன்று இப்பாடசாலைகளுக்கு விஞ்ஞான

[சென்னை, 15 செப்டம்பர் 2012]

ஆய்வுகூடங்கள், நூலகங்கள் என்பவற்றை அமைப்பதற்குத் தேவையான வளங்களை வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். புதிய கற்கைநெறிகளுக்காகவும் கணனி முறைக் கற்கை நெறிகளுக்காகவும் பாடசாலைகளுக்கு மின்சார வசதி அவசியமாகத் தேவைப்படுகின்றது. ஆகவே, அவற்றுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதற்குரிய ஏற்பாடுகள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். அவ்வாறு மின்சாரம் வழங்கலில் காலதாமதம் ஏற்படுமாயின், அப்பாடசாலைகளுக்குக் காலதாமதமின்றி 'ஜெனரேற்றர்கள்' அல்லது 'சோலர்' மூலம் மின்சாரத்தைப் பெறக்கூடிய வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அநேகமான பாடசாலைகளில் கட்டிட வளப் பற்றாக்குறை கணிசமான அளவில் தீர்க்கப்பட்டபோதும் இன்னும் பல பாடசாலைகளில் வகுப்பறைகள் பற்றாக்குறையாகக் காணப்படுகின்றன. சில பாடசாலைகளில் வகுப்பறைக் கட்டிடங்கள், இல்லாதிருப்பதனால் 2012ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் அவற்றை அமைத்துக் கொடுப்பதற்கு முன்னுரிமை வழங்கவேண்டும். அத்துடன், அப்பாடசாலைகளுக்குத் தேவையான தளபாட வசதிகள், கணனி வசதிகள் போன்றவற்றையும் ஆசிரிய நிலையங்களைப் புனரமைப்பதற்கான வசதிகளையும் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமெனவும் வலியுறுத்துவதுடன், மேலும் ஒரு முக்கியமான விடயத்தையும் இந்த அவையின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன்.

நீண்ட காலமாக வன்னிப் பிரதேசங்களில் தொண்டர் ஆசிரியர்களாகக் கடமை புரிந்தவர்களை நிரந்தர ஆசிரியர் சேவைக்கு உள்வாங்குவதற்குரிய பூர்வாங்க நடவடிக்கைகள் மாண்புமிகு அமைச்சர் டக்ளஸ் தேவானந்தா, மாண்புமிகு அமைச்சர் பந்துல குணவர்தன மற்றும் வட மாகாண ஆளுநர் திரு. ஜி.ஏ. சந்திரசிறி ஆகியோரின் ஏற்பாட்டில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றபோதிலும் அதற்கு அமைச்சரவையின் அங்கீகாரம் கிடைப்பதற்குக் காலதாமதமாகின்றது என்பதை நான் இந்த அவையின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். எனவே, அந்தத் தொண்டர் ஆசிரியர்களை நிரந்தர ஆசிரியர் நியமனங்களுக்கு உள்வாங்கக்கூடிய துரித ஏற்பாடு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தையும் நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். ஏனெனில், நீண்ட காலமாக அவர்கள் தமது கோரிக்கைகளை முன்வைத்துக் காத்திருக்கின்றார்கள். அங்கு விஞ்ஞானம், ஆங்கிலம், கணிதம் மற்றும் கணிணி போன்ற சில பாடங்களுக்கான ஆசிரியர் வெற்றிடங்களை நிரப்புவதற்கு, நீண்டகாலமாக வேலையற்றிருக்கின்ற பட்டதாரிகளைக் கருத்தில் எடுக்குமாறும் நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

உயர் கல்வி தொடர்பான சில விடயங்களையும் நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். கிளிநொச்சியில் யாழ். பல்கலைக்கழகத்தின் இரண்டு பீடங்களை இயங்க வைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பது தொடர்பாக கௌரவ உறுப்பினர் சிறீதரன் அவர்கள் இன்று இந்த அவையில் பிரஸ்தாபித்தார். ஆனால், இந்த விடயம் சம்பந்தமாக ஏற்கெனவே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதாவது மாண்புமிகு அமைச்சர் டக்ளஸ் தேவானந்தா அவர்கள் மேதகு ஜனாதிபதி அவர்களுக்கு விடுத்த வேண்டுகோளின் பிரகாரம், கிளிநொச்சியில் பொறியியல் பீடத்தை அமைப்பதற்கும் ஏற்கெனவே அங்கு இயங்கிய விவசாய பீடத்தை மீள இயங்க வைப்பதற்கும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. கிளிநொச்சியிலே, அறிவியல்நகர் என்ற இடத்தில் பாரிய நிலம் ஒதுக்கப்பட்டு, அந்தப் பொறியியல் பீடத்தை அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் ஆரம்ப கட்ட

வேலைகளுக்காக உயர் கல்வி அமைச்சர் மாண்புமிகு எஸ்.பி. திசாநாயக்க அவர்கள் ஏற்கெனவே நிதியொதுக்கீடு செய்திருக்கிறார் என்று நான் நினைக்கின்றேன். அந்தவகையில் யாழ். பல்கலைக்கழகப் பொறியியல் பீடம் 2012இல் பூரணத்துவம் பெறுவதுடன், 2013ஆம் கல்வியாண்டில் அங்கு மாணவர்கள் உள்வாங்கப்படுவார்கள் என்று நான் நம்புகின்றேன். இந்தப் பொறியியல் பீடத்தை அமைப்பதற்கும் விவசாய பீடத்தை மீள ஆரம்பிப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்த மேதகு ஜனாதிபதி அவர்களுக்கும் உயர் கல்வி அமைச்சர் மாண்புமிகு எஸ்.பி. திசாநாயக்க மற்றும் மாண்புமிகு அமைச்சர் டக்ளஸ் தேவானந்தா ஆகியோருக்கும் நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

கௌரவ சிறீதரனின் உரையிலுள்ள மேலும் சில விடயங்கள் தொடர்பாகவும் கருத்துச் சொல்ல வேண்டிய கட்டாயம் எனக்கு இருக்கின்றது. அவர் கிளிநொச்சியிலுள்ள அம்பாள் குளத்தில் விவேகானந்தா மகா வித்தியாலயம் அமைக்கப்பட்டது தொடர்பாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார். அங்கு யுத்த காலத்தில் பிள்ளைகள் பராமரிப்பு நிலையமாகவும் முன்பள்ளியாகவும் இயங்கி, பின்னர் சிதைந்துபோயிருந்த கட்டிடத்தொகுதியில் அப்பிரதேச மக்களின் கோரிக்கைக் கிணங்க, தற்போது கல்வி அமைச்சின் அங்கீகாரத்துடன் ஒரு புதிய பாடசாலை அமையப்பெற்றிருக்கின்றது. அந்தப் பிரதேச மக்களின் நீண்டகால அபிலாஷைகளின் அடிப்படையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அப்பாடசாலையில் பல்வேறு வளங்களையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்ததன்மூலம் அந்த மக்களின் நீண்டகாலக் கோரிக்கை வெற்றிகரமாக நிறைவேறியிருக்கின்றது. ஆகவே, இதில் குறைகண்டுபிடிப்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதேபோலவே அவர் இங்கு குறிப்பிட்ட இன்னொரு விடயம் ஆசிரியர் பற்றாக்குறை பற்றியது. வன்னி மாவட்டத்தில் ஆசிரியர் பற்றாக்குறை இருக்கின்றது என்பதை நானும் ஏற்றுக் கொள்கின்றேன். ஆனால், துரதிஷ்டவசமாக அந்தப் பிரதேசத்தில் நியமிக்கப்படும் ஆசிரியர்கள் ஏதோ ஒரு காரணத்தைக் கூறி, தங்கள் சொந்தப் பிரதேசங்களுக்கு இடமாற்றம் பெற்றுச் செல்வதன் காரணமாகவே அங்கு தொடர்ச்சியாக ஆசிரியர் பற்றாக்குறை நிலவுகின்றது என்பதையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். அண்மையிலும்கூட வட மாகாணத்துக்குக் கிட்டத்தட்ட 450 நுண்கலைப் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கூடாக வன்னி மாவட்டங்களிலுள்ள வெற்றிடங்கள் நிரப்பப்பட்டம்கூட, 81 பேர் அந்தக் கடமைகளைப் பொறுப்பெடுக்காமல் இருப்பது கவனத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றது. சில பாடங்களுக்கான ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறை இருப்பதென்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கின்றேன். இருந்தும், அந்தப் பிரதேசங்களுக்கு நியமிக்கப்படும் ஆசிரியர்கள் அந்த இடங்களுக்குச் செல்லாமல் தவிர்ப்பதுதான் நீண்டகாலமாக அந்தப் பிரதேசங்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு மிகவும் பாதகத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. இதுதொடர்பாக ஆராய்வதற்கென அண்மையிலே கல்வி அபிவிருத்திக் குழுக்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எதிர்காலத்தில் இந்தப் பிரதேசங்களிலுள்ள பாடசாலைகளின் அபிவிருத்தி மற்றும் அங்கு இடம்பெறவேண்டிய நடவடிக்கைகள் தொடர்பான பரிந்துரைகள் அந்தக் குழுக்களிடமிருந்து பெறப்படும். அந்தப் பரிந்துரையின் பிரகாரம்தான் எதிர்காலத்தில் வட மாகாணக் கல்வித் திணைக்களம் நெறிப்படுத்தப்படும் என்பதையும் நான் இச்சந்தர்ப்பத்திலே குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

மேலும், கௌரவ உறுப்பினர் அவர்கள் தனது சிறப்புரிமை மீறப்பட்டது தொடர்பாகத் தனது கவலையை இங்கு

யாழ்ப்பாணம் உட்பட யுத்தத்தால் மிக மோசமான அழிவுகளைச் சந்தித்த வட மாகாணத்தில் பெரும் கஷ்டங் களுக்கு மத்தியில் ஊண், உறக்கத்தினை இழந்து பட்டதாரி களானவர்கள் இன்று வேலைவாய்ப்பின்றி அவலப்படு கின்றனர். யாழ். குடாநாட்டில் மாத்திரம் 2005ஆம் ஆண்டு முதல் 2011ஆம் ஆண்டு வரையான காலப்பகுதியில் பட்டதாரிகளாக வெளியேறிய 2,000க்கும் மேற்பட்டோர் வேலைவாய்ப்பின்றித் தமது வாழ்க்கையைக் கொண்டுசெல்ல முடியாது அவலங்களைச் சந்தித்து வருகின்றனர். இவர்களில் ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்டவர்கள் இணைந்து, கடந்த 2ஆம் திகதி வெள்ளிக்கிழமை யாழ்ப்பாணத்தில் பேரணியொன்றை நடத்தியதுடன், தமக்குத் தொழில் வழங்குமாறு கோரி,

[செர்வீசுமென்ட் மென்டல் ஹெல்த்]

மகஜரொன்றையும் வட மாகாண ஆளுநரின் செயலாளர் திரு. இளங்கோவனிடம் கையளித்துள்ளனர். யாழ்ப்பாணம் பெருமாள் கோவிலடியிலிருந்து ஆளுநரின் அலுவலகம்வரை இவர்கள் ஊர்வலமாகச் சென்று அங்கு மகஜரைக் கையளித்துள்ளனர். "வேலைவாய்ப்பின்றி அல்லலுக்கும் நாம், உளவியல் ரீதியாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளோம்; தனியார் நிறுவனங்களில் வேலைக்குச் செல்வதானால் அதற்கு வயதெல்லையொன்று உள்ளது; அந்த வயதெல்லையை நாம் தாண்டியுள்ளமையால் தனியார் துறையில்கூட வேலை எடுக்க முடியாத நிலை காணப்படுகின்றது; எனவே, எமக்குக் கூடிய விரைவில் நியமனம் வழங்கப்பட வேண்டும்" என்று யாழ். குடாநாட்டுப் பட்டதாரிகள் கோரிக்கை விடுத்துள்ளனர். யுத்தத்துக்கு மத்தியிலும் ஓடியோடிப் படித்துப் பட்டம் பெற்ற மாணவர்கள், இன்று பட்டதாரிகளான பின்னரும் வேலைவாய்ப்புக்காக அலையும் நிலைமை பாரதூரமானதாகும். எனவே, அந்தப் பட்டதாரிகளுக்கு உரிய வேலைவாய்ப்புக்களை வழங்க அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும். இதற்கு கல்வி அமைச்சு பக்கபலமாகச் செயற்படவேண்டும்.

யாழ்ப்பாணம் உட்பட வடக்கில் பட்டதாரிகளை அரசியல் இலாபத்துக்காகப் பயன்படுத்தும் செயற்பாடுகள் தொடர்ந்து இடம்பெற்று வருகின்றன. தமக்குத் தொழில் கிடைக்க வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்துக்காக இவர்கள் அரசியல்வாதிகளுக்குப் பின்னால் திரியவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. பட்டதாரிகளை இவர்கள் தமது தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்திவிட்டு, பின்னர் புறந்தள்ளும் செயற்பாடுகளே தொடர்ந்தும் இடம்பெற்று வருகின்றன. இது கவலையளிக்கும் விடயமாகும். இந்த நிலைமை மாற்றப்படவேண்டும்.

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் இன்று தொண்டர் ஆசிரியர் விவகாரமானது பெரும் பிரச்சினையாக மாறியுள்ளது. வடக்கில் யாழ். குடாநாட்டிலும் வன்னியிலும் தொண்டர் ஆசிரியர்களாகக் கடமையாற்றும் பல நூற்றுக்கணக்கான வர்கள் தமக்கு ஆசிரியர் உதவியாளர் நியமனம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுத்துவருகின்றனர். இவர்கள் இதுவரை பல வகையான போராட்டங்களை நடத்தியிருக்கின்றார்கள். எனினும், இந்தப் போராட்டங்களுக்குப் பயன் ஏதும் கிடைக்கவில்லை. யாழ். குடாநாட்டில் தொண்டர் ஆசிரியர்களாகக் கடமையாற்றும் நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் கடந்த வாரம் வட மாகாண ஆளுநரின் அலுவலகத்துக்கு முன்னால் தமக்கு நியமனம் வழங்கக்கோரி போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். இதேபோல், வன்னியில் தொண்டர் ஆசிரியர்களாகக் கடமையாற்றுகின்றவர்கள் தமக்கு நிரந்தர நியமனம் வழங்குமாறு மேதகு ஜனாதிபதி அவர்கள், கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் உட்பட பலருக்கும் மகஜர்களை அனுப்பி வைத்துள்ளனர். வன்னியிலும் யாழ். குடாநாட்டிலும் நீண்டகாலமாக ஆசிரியர் பற்றாக்குறையினைப் போக்கிய தொண்டர் ஆசிரியர்கள், தற்போது புறக்கணிக்கப்படுவது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க நடவடிக்கையல்ல. கடந்த 10 வருடங்களுக்கும் மேலாக எதுவித கொடுப்பனவுகளின்றித் தாம் பணியாற்றி வருவதாகவும் யுத்தகாலத்தில் வன்னியில் பாதைகள் மூடப்பட்டு ஏனைய மாவட்ட ஆசிரியர்கள் வரமுடியாத நிலை காணப்பட்டபோது, வன்னி மாணவர்களின் கல்வி நடவடிக்கைகளுக்கு தாம் பூரண ஒத்துழைப்பு வழங்கியதாகவும் அதனால் தமக்கு தற்பொழுதாவது நிரந்தர நியமனம் வழங்கப்பட வேண்டுமென்றும் அம்மாவட்ட தொண்டர் ஆசிரியர்கள் கோரிக்கை விடுத்துள்ளனர். 12-13 வருடங்களாகத் தொண்டர் ஆசிரியர்களாகக் கடமையாற்றும்

இவர்களுக்குத் தற்போது வேறு தொழில்களுக்கும் செல்ல முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இவர்களது வயது அதிகரிப்பே இதற்கு காரணமாகும். எனவே, தமக்கு நிரந்தர நியமனம் கிடைக்குமென எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த இந்தத் தொண்டர் ஆசிரியர்கள் நிரந்தர சேவையில் இணைத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். இதற்கென கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் விசேட அமைச்சரவைப் பத்திரமொன்றினைத் தாக்கல்செய்து, அதன்மூலம் இவர்களை உள்ளீர்க்க நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டும். இந்த விடயத்தில் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் உரிய கவனம் செலுத்துவாரென எதிர்பார்க்கின்றேன்.

வட மாகாணம் முன்னைய காலப்பகுதியில் கல்வியில் சிறந்து விளங்கியது. பெரும் கல்விமான்கள் இங்குதான் உருவானார்கள். அதனைப் பார்த்து ஏனைய சமூகத்தினர் வியப்பில் ஆழ்ந்தமை வரலாறாகும். ஆனால், யுத்தத்தின் கோரப்பிடியினால் அத்தகைய நிலை தற்போது மாறியுள்ளது. எனவே, கல்வியில் மீண்டும் வட மாகாணம் சிறந்து விளங்கும்வகையில் அங்கு கல்வி வளர்ச்சி ஏற்படுவதற்குரிய வளங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும். இதற்கென விசேட திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகும். யாழ். குடாநாட்டில் தற்போதும் அடிக்கடி மின்துண்டிப்பு இடம்பெற்று வருகின்றது. எதிர்வரும் 12ஆம் திகதி கல்விப் பொதுத் தராதரப் பத்திர சாதாரண தரப் பரீட்சை நாடு தழுவிய ரீதியில் ஆரம்பமாகவுள்ள இந்தப் பரீட்சையில் தோற்றவுள்ள மாணவர்களை இம்மின்துண்டிப்பானது பாதித்துள்ளது. எனவே, குடாநாட்டில் மாணவர்களின் நலன் கருதியாவது மின்சார சபை இரவு வேளைகளில் மின்துண்டிப்பை மேற்கொள்ளக்கூடாதெனக் கோரிக்கை விடுக்கின்றேன்.

யுத்தத்தினால் வடக்கில் பல நூற்றுக்கணக்கான பாடசாலைகள் பெரும் சேதமடைந்ததுடன், பல பாடசாலைகள் முற்றாகச் சேதமடைந்துமுள்ளன. யுத்தம் முடிவடைந்து இரண்டரை வருடங்கள் ஆகியுள்ளபோதிலும் இன்னமும் சகல பாடசாலைகளும் முழுமையாகப் புனரமைக்கப்படவில்லை. ஆனாலும், தற்போது யாழ்ப்பாணத்தில் தீவுப் பகுதிகள் உட்பட பல பகுதிகளிலும் மூடப்பட்ட பாடசாலைகள் திறக்கப்பட்டு வருகின்றன. பல பாடசாலைகளில் கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு அவை மீளவும் திறக்கப்பட்டுள்ளமை வரவேற்கத்தக்க நடவடிக்கையாகும். பாடசாலைகள் புனரமைக்கப்பட்டு அவை திறக்கப்படுமொழுது அந்தப் பாடசாலைகளுக்குத் தேவையான சகல அடிப்படை வசதிகளும் - பௌதிக வளங்கள் மற்றும் மனித வளங்கள் என்பன - மேற்கொள்ளப்படுவது இன்றியமையாததாகும். வெறுமனே பெயரளவில் பாடசாலைகளைத் திறப்பதனால் எந்தப் பயனும் ஏற்படப்போவதில்லை. வட மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரையில் யுத்தத்தினால் முற்றாக அழிக்கப்பட்ட மற்றும் சேதமடைந்த பாடசாலைகளை மீளவும் நிர்மாணிக்கும் பணிகள் தற்போது நடைபெற்று வருகின்றன. ஆனாலும், இந்த நிர்மாணப் பணிகளில் அரசு சார்பற்ற தொண்டர் நிறுவனங்களே கூடிய அக்கறை செலுத்தி வருகின்றன. எனவே, இப்பாடசாலைகளில் பௌதிக வள மற்றும் மனிதவளப் பற்றாக்குறைகளை நிவர்த்திக்க அரசாங்கம் உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ச அவர்கள் அடுத்த ஆண்டினை மும்மொழி ஆண்டாகப் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளார். இந்த நிலையில் வடக்கில் மும்மொழிகளையும் கற்பிக்கத்தக்க வகையில் ஆசிரிய நியமனங்கள் இடம்பெற வேண்டும். தேசிய பாடசாலைகளில் ஆங்கிலமொழிமூலம் கல்வி கற்க முடியுமென அரசாங்கம் அறிவித்துள்ளது. ஆனால், யாழ்ப்பாணம் உட்பட வட பகுதியில் தேசிய பாடசாலைகளில்கூட ஆங்கில மொழிமூலம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு பெரும் தட்டுப்பாடு

நிலவி வருகின்றது. இதனைவிட, ஒவ்வொரு பாடசாலையிலும் வெவ்வேறு பாடங்களுக்கான ஆசிரியர்களுக்குரிய வெற்றிடங்கள் காணப்படுகின்றன. அவ்வாறே, கல்வி வலயங்களை நிர்வகிக்கும் வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள் கல்வி நிர்வாக சேவையில் உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்ற போதிலும், வடக்கைப் பொறுத்தவரையில் கல்வி நிர்வாக சேவையில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. அண்மையில் கல்வி நிர்வாக சேவை-IIIக்கு போட்டிப் பரீட்சை நடத்தப்பட்டபோதிலும், இன்னமும் அதற்கான தெரிவுகள் இடம்பெறவில்லை. எனவே, வடமாகாணத்துக்கு கூடுதலான கல்வி நிர்வாக சேவை உத்தியோகத்தர்களை நியமிக்க வேண்டும். வடக்கில் காணப்படும் இத்தகைய வெற்றிடங்களுக்குத் தகுதிவாய்ந்த அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படவேண்டியது அவசியமாகும்.

யாழ். பல்கலைக்கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், அங்கு பொறியியல் பீடம் அமைக்கப்படுமென அரசாங்கம் உறுதியளித்திருந்தது. ஆனால், அதற்கான நடவடிக்கைகள் இன்னமும் எடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. எனவே, இந்தச் செயற்றிட்டத்தைக் காலதாமதமின்றி அரசாங்கம் முன்னெடுக்க வேண்டும். யாழ். பல்கலைக்கழகத்துக்குச் சகல வசதிகளும் வழங்கப்பட்டு, நாட்டிலுள்ள தலைசிறந்த பல்கலைக்கழகமாக அதனை மாற்றுவதற்கு நடவடிக்கையெடுப்பது அவசியம். ஏனெனில் மூன்று தசாப்த காலமாக இடம்பெற்ற யுத்தத்தினால் அந்தப் பல்கலைக்கழகம் பாதிப்புக்குள்ளாகியிருந்தது. அதேநேரம், யாழ்ப்பாணத்தில் British Council Library வசதிகள் கிடைப்பதற்கு வெகு விரைவில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்த விடயம் தொடர்பில் உயர்கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

வன்னிப் பிரதேசத்தில் கடமையைப் பொறுப்பெற்ற ஆசிரியர்கள் சிலர் விசேட தேவை கருதி வேறு மாவட்டங்களில் தற்காலிகமாகக் கடமையாற்றி வருகின்றனர். இவர்களின் தற்காலிக இடமாற்றங்கள் அனைத்தும் இம்மாதம் 31ஆம் திகதியுடன் நிறைவடையும் என்றும் அவர்கள் தமது கடமைகளை உரிய பாடசாலைகளில் பொறுப்பேற்க வேண்டுமெனவும் வடமாகாண ஆளுநர் அறிவித்துள்ளார். இத்தகைய அறிவிப்பானது விசேட தேவையுடைய ஆசிரியர்களைப் பாதிக்காத வகையில் அமைவது சிறந்ததாகும். அதேநேரம் வன்னியில் அந்த ஆசிரியர்களுக்குத் தட்டுப்பாடு காணப்படுமானால் இந்த நடைமுறையானது நல்ல வரப்பிரசாதமாக அமையும்.

அடுத்து, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் உட்பட பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்களிலும் ஊடகவியல் டிப்ளோமா மற்றும் ஊடகவியல் பட்டங்களைப் பெற்ற பட்டதாரிகளுக்கு ஊடகக் கல்வி ஆசிரியர் நியமனம் வழங்குவதற்குக் கல்வியமைச்சு முன்வர வேண்டும். இவ்வாறு ஊடகவியல் பட்டப் படிப்பினை முடித்துள்ள பலர் தமக்கு ஆசிரியர் நியமனங்களைப் பெற்றுத் தருமாறு கோரிக்கை விடுத்திருக்கின்றனர். கல்வித்திட்டத்தில் ஊடகக் கல்விமுறை கல்வி அமைச்சினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளபோதிலும் அதனைக் கற்பிப்பதற்கு ஆசிரியர்கள் இல்லாத நிலை காணப்படுகின்றது. யாழ். குடாநாட்டைப் பொறுத்தவரையில் அங்கு ஒருசில பாடசாலைகளில் ஊடகக் கல்விக்கு ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆனால் அதிகமான பாடசாலைகளில் இந்தப் பாடநெறிக்கு ஆசிரியர்கள் இல்லை. எனவே, விசேட அமைச்சரவைப் பத்திரத்தைச் சமர்ப்பித்து இத்தகைய பட்டதாரிகளுக்கும் ஆசிரியர் நியமனங்களை வழங்க கல்வி அமைச்சானது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

யுத்தத்தின்போது இடம்பெயர்ந்த மக்களில் ஒரு தொகுதியினர் இன்னமும் வவுனியாவில் 'மெனிக்பாம்' முகாமில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அங்குள்ள பாடசாலையில் 1,500 மாணவர்கள் வரை கற்றுவருகின்றனர். இந்தப் பாடசாலையில் ஆசிரியர் பற்றாக்குறை காணப்படுவதாக ஆங்கில வார இதழ் ஒன்று செய்தி வெளியிட்டுள்ளது. இதன் உண்மைத்தன்மைகுறித்துக் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும். அந்தச் செய்தி உண்மையானால், அந்த மக்கள் மீள்குடியேறும் வரையில் அங்குள்ள அந்தப் பாடசாலைக்கு உரிய வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டும். இடம் பெயர்ந்து அல்லல்பட்டுச் சொந்த இடங்களுக்குத் திரும்ப முடியாத நிலையில் அங்கு கல்வி கற்றுக் கொண்டிருக்கும் இந்த மாணவர்களின் வாழ்க்கையுடன் விளையாடக்கூடாது. எதிர்வரும் 12ஆம் திகதி க.பொ.த. சாதாரண தரப் பரீட்சை ஆரம்பமாகவுள்ளது. இந்நிலையில் முகாமில் வாழ்ந்துகொண்டு கல்வி கற்கும் இந்த மாணவர்களுக்கு உரிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படல் வேண்டும்.

வடக்கில் உயர் பாடசாலைகள் வளர்ச்சியடைந்து வரும் அதேவேளை, கிராமப்புறப் பாடசாலைகள் தொடர்ந்தும் வளர்ச்சி குன்றிய நிலையில் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய பாடசாலைகள் அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டும். வன்னியில் முல்லைத்தீவு, கிளிநொச்சிப் பகுதிகளில் மழைக் காலத்தில் மாணவர்கள் பாடசாலைக்குச் செல்வதில் பெரும் கஷ்டங்களை எதிர்நோக்குகின்றனர். எனவே யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட சகல பாடசாலைகளும் புனரமைக்கப்பட்டு, அங்கு கல்வி நடவடிக்கைகள் வழமைக்குத் திரும்ப ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, குடாநாட்டில் பாடசாலை மாணவர்கள் போதைப் பழக்கத்துக்கு அடிமையாகும் செயற்பாடுகள் அதிகரித்து வருகின்றன. இதுவரை காலமும் அவ்வாறானதொரு நிலைமை குடாநாட்டில் காணப்படவில்லை. எனவே, இது திட்டமிட்ட வகையில் மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கையா என்ற சந்தேகமும் ஏற்பட்டுள்ளது. தமிழ் மாணவ சமுதாயத்தைச் சீர்குலைப்பதற்கான நடவடிக்கையாக இது இருக்கலா மென்றும் கருதப்படுகின்றது. எனவே, இந்த விடயம் குறித்துக் கல்வியமைச்சுப் பொலிஸ் திணைக்களமும் கூடிய கவனம் செலுத்தவேண்டும். கல்விக்குப் பெயர்போன குடாநாட்டில் மாணவர்கள் இவ்வாறு சீர்கெட்டுப் போவதற்கு அனுமதிக்கக் கூடாது. இந்த விடயத்தை முனையிலேயே கிள்ளி எறிய வேண்டும். இத்தகைய போதைவஸ்துப் பாவனையை ஊக்குவிக்கும் நபர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனை வழங்க வேண்டும். இந்த விடயத்தில் பொலிஸார் தயவுதாட்சணியம் பார்க்கக்கூடாது.

எனது கணவர் கொழும்பு மாவட்டப் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகப் பதவி வகித்தபோது கொழும்பு, வெள்ள வத்தையில் தமிழ்ப் பாடசாலை ஒன்றினை அமைப்பதற்கான நடவடிக்கையினை மேற்கொண்டிருந்தார். இதற்கென வெள்ளவத்தை இராமகிருஷ்ணமிஷனுக்கு அருகில் சுகாதாரத் திணைக்களத்துக்குச் சொந்தமான இடமும் தெரிவுசெய்யப் பட்டது. மேதகு ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ச அவர்கள்மூலம் இந்தப் பாடசாலைக்கான அடிக்கல்லை நாட்டுவதற்குரிய திகதியும் தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனாலும், துரதிஷ்ட வசமாக சில தரப்பினரின் எதிர்ப்பினால் அந்த முயற்சி கைகூடவில்லை. இருந்தபோதிலும், எதிர்காலத்திலாவது வெள்ளவத்தையில் உரிய இடத்தில் தமிழ்ப் பாடசாலை ஒன்றினை அமைப்பதற்குக் கல்வியமைச்சு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கொழும்பிலுள்ள பாடசாலைகளில் முதலாம் ஆண்டுக்குப் பிள்ளைகளைச் சேர்ப்பதில் பெற்றோர் பெரும் கஷ்டங்களை அனுபவித்து வருகின்றனர். எனவே, புதிய

දරුවකුට සලකන්න උපහාර දෙන්න ක්‍රමයක් අපේ පාසල් පද්ධතිය තුළ නැහැ. ඒ නිසා නැණ ගුණ පිරුණ දරුවන් වෙනුවට ඥානය පමණක් ඇති කර ගන්න, ගුණයෙන් පිරිහුණු, ආත්මාර්ථකාමී මිනිසුන් බිහි කරන ක්‍රමයක් බවට මේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය පත් වෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා දරුවන්ට නැණ ගුණ වඩන සාරධර්ම ඉගැන්වීම සඳහා, ඒවාට පුරුදු පුහුණු කිරීම සඳහා විශාල වැඩ කොටසක් මේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයට ඇතුළත් විය යුතුයි කියලා මම යෝජනා කරන්න කැමැතියි.

මෙම අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ වෙනස් වන්නට ඕනෑ රීළඟ බරපතළ කාරණාව තමයි, රටට දැයට වැඩදායී මිනිසුන් -ගුණවත්ත මිනිසුන් විතරක් නොවෙයි- බිහි කළ හැකි අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයන් ඇතුළත් වීම. අද අපේ රටේ පවතින අධ්‍යාපනය සීමා වෙලා තිබෙනවා, විද්‍යා කලා වාණිජ කියන ක්ෂේත්‍රයන් තුනට. නමුත් මේ රට වටා ඇති මහ මුහුද, නිල් අහස, ගලන ඇළ දොළ, හඳෙන ගහ කොළ, මේ සාරවත් පස ශක්තිමත් කරන්න, පෝෂණය කරන්න අවශ්‍ය දැනුම අපි තාමත් ලබා දෙන්නේ ඉතාමත්ම මන්දගාමීව. ඒ නිසා අධ්‍යාපනයේ පරිවර්තනයක් සිදු විය යුතුයි. මේ රටේ සම්පත්වල උපරිම දායකත්වය ලබා ගෙන, ජනතාවගේ සුබ විහරණය සහ සෞභාග්‍යවත් රාජ්‍යයක් ගොඩ නගන්න අවශ්‍ය ඥානය ලබා දීමේ වැඩ පිළිවෙළක් බවට අපේ රටේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය වේගයෙන් පරිවර්තනය විය යුතුයි කියන එක මම කල්පනා කරනවා.

ආත්ම සාක්ෂාත්කරණය, සෑම මිනිහකුටම තමන්ගේ හැකියා, දක්ෂතා, නිපුණතා, කුසලතා සංවර්ධනය කර ගන්නට අවස්ථා පාදා දෙන තත්ත්වයක් ඇති කරන අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් බවට මෙය පත් වෙන්නට ඕනෑ. අද අපේ දරුවෝ අපොස උසස් පෙළ දක්වා විද්‍යාව ඉගෙන ගන්නවා. රසායන විද්‍යාව, ජීව විද්‍යාව, භෞතික විද්‍යාව ඉගෙන ගෙන යන්න මාවතක් නොමැති වුණාම අන්තිමේදී ඒ අය අනෙක් පැත්තට හැරිලා ලිපිකරු රස්සාවලට හොයා ගෙන යනවා. ඔවුන් ඉගෙන ගත්ත රසායන විද්‍යාව, ජීව විද්‍යාව, භෞතික විද්‍යාව අපරාදේ, අනවරතේ අහක යනවා. ඒ නිසා රැකියාවක් ලබා ගැනීම සඳහා පරිගණක විද්‍යාව වාගේ දේවලට යොමු වනවා. ඒ නිසා පුද්ගලයන්ට තමන්ගේ ආත්ම තෘප්තිය ලබන්නට පුළුවන් වන විධියට ඔවුන්ගේ කුසලතා, නිපුණතා මතු කර ගන්නා අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් බවට පත් විය යුතුයි කියන එක මම මේ අවස්ථාවේදී යෝජනා කරන්න කැමැතියි. ඒ එක්කම සාමකාමී සංගිදියාව රජකරන සමාජයක් බිහි කරන්නට අවශ්‍ය සාරධර්ම ගොඩ නැගෙන අධ්‍යාපනයක් බවට මෙම අධ්‍යාපන ක්‍රමය පත් කර ගන්නට කටයුතු කර ගන්නට ඕනෑ.

අපේ රටේ අධ්‍යාපනයේ කළමනාකරණය පිළිබඳ බරපතළ ගැටලු රාශියක් තිබෙනවා. පළමුවෙන්ම මම කියන්න කැමැතියි, අපේ රටේ තිබෙන අධ්‍යාපන ක්‍රමය අනුව මහ ආණ්ඩුවෙන් පාලනය කරනවා; පළාත් සභාවෙනුත් පාලනය කරනවා. මෙය බෙදා හදා ගෙන නැහැ. මහා ආණ්ඩුවෙනුත් ද්විතීයික අධ්‍යාපනය කරනවා; පළාත් සභාවෙන් ද්විතීයික අධ්‍යාපනය කරනවා. මේ දෙක බෙදා ගන්නොත් මේ ඇති වන ගැටුම වළක්වා ගෙන එක ඉලක්කයක් කරා ගමන් කරන්න අපට පුළුවන් වෙව් කියලා මම කල්පනා කරනවා. ඒ නිසා මේ රටේ තිබිය යුත්තේ ද්විතීයික පාසල් හා ප්‍රාථමික පාසල් විතරයි. නමුත් මෙහි නම් වට්ටෝරුවක් තිබෙනවා. "ඉසුර පාසල්" කියනවා. ඩී.එස්. වාගේ නමකින් හඳුන්වන පාසල් තිබෙනවා."ජාතික පාසල්" කියනවා. "පළාත් සභා පාසල්" කියනවා. "කනිෂ්ඨ පාසල්" කියනවා. "ප්‍රාථමික පාසල්" කියනවා. නානාප්‍රකාර වට්ටෝරු නම්වලින් පාසල් දුසිම් ගණන් තිබෙනවා. ඒ නිසා මේක වෙනස් කරලා ප්‍රාථමික පාසල් හා ද්විතීයික පාසල් හැටියට වෙන් කරන්න කටයුතු කළොත් මම හිතනවා වඩා හොඳ සම්පත් කළමනාකරණයක් ලබා ගන්න පුළුවන් වෙව් කියලා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, විදුහල්පතිවරුන් පත් කිරීම සම්බන්ධයෙන් මා විශේෂයෙන් යමක් කියන්න ඕනෑ. අප මොන දේ කිව්වත් කළත් පාසලක සාර්ථකත්වය රඳා පවතින්නේ

විදුහල්පතිතුමාගේ නායකත්වය යටතේයි. ගුරුවරුන් ක්‍රමානුකූලව විදුහල්පතිවරුන් වෙනවා වෙනුවට ගුරු විදුහල්පතිවරුන් බිහි කරන ක්‍රමයක් සකස් කළ යුතුයි කියන එක මා කියන්න කැමැතියි. බොහෝ විට වයසට යන විටයි, අවසාන අවස්ථාවේදීයි විදුහල්පති ධුරය ලැබෙන්නේ. වළ පයයි, ගොඩ පයයි නියා ගෙන ඔවුන් තීන්දු ගන්නේ නැහැ. ඒ නිසා තරුණ නායකත්වයක්, තරුණ ලෙයක් හා ජවයක් සහිත විදුහල්පතිවරුන් ඇති කර ගැනීම සඳහා කටයුතු කළ යුතුයි කියන එක මා කියන්න ඕනෑ. අද විදුහල්පතිවරුන්ට විශාල වැඩ කොටසක් පැවරිලා තිබෙනවා. ඒ නිසා පාසලේ අධ්‍යාපන කටයුතු සංවර්ධනය සඳහා වැඩ කරන්න ඔහුට වෙලාවක් නැහැ. ඔහු තමයි ගිණුම් තබන්නා. ඔහු තමයි මුරකරුවා. ඔහු තමයි කළමනාකරුවා. ඔහු තමයි අස් වීමේ සහතිකය දෙන්නේ. ඔහු තමයි ළමයින් බඳවා ගන්නේ. ඔහු තමයි සම්මුඛ පරීක්ෂණ - interview- කරන්නේ. මේ කී නොයෙකුත් දහසකුත් එකක් කටයුතු කරලා අවසාන වෙන කොට පාසලේ ගුණාත්මක අධ්‍යාපනය සංවර්ධනය සඳහා කළමනාකරණය කිරීම සඳහා ඔහුට ඇති අවකාශය සහ වෙලාව අල්ප බවට පත් වෙනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ නිසා අප මේ විදුහල්පතිවරුන්ගේ කාර්ය භාරය සරල කරලා, ඒ වෙනුවට ඔහුට වැඩි වැඩියෙන් අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක පැත්තට, සංවර්ධනාත්මක පැත්තට යන්න අවස්ථාව ලබා දිය යුතුය කියා මම කියනවා. විදුහල්පතිවරුන් මාරු කිරීමේ ක්‍රමයක් නැහැ. බොහෝ වෙලාවට අපේ විදුහල්පතිවරු එක්කෝ විශ්‍රාම යනවා; එක්කෝ විනය සම්බන්ධ දඬුවමකට හසු වෙනවා; නැත්නම් මිය යනවා. නමුත් විදුහල්පතිවරුන්ගේ ගුරුවරුන් මාරු කරන්නා සේ මාරු කිරීමේ ක්‍රමයක් සකස් කළ යුතුය කියලා මම මේ අවස්ථාවේදී යෝජනා කරන්න කැමැතියි. දක්ෂ විදුහල්පතිවරුන්ගේ සේවය සෑම පාසලකටම ලැබෙන විධියට ඒ කටයුත්ත කළ යුතුව තිබෙනවා කියන එක මම මේ අවස්ථාවේදී කියන්න කැමැතියි.

අපේ අතිගරු ජනාධිපතිතුමා දැන් අරමුණු කර ගෙන තිබෙනවා, ලංකාව ආසියාවේ භාස්කම බවට පත් කිරීමේදී දැනුම් කේන්ද්‍රය බවට පත් කරන්නත්. ඒ සඳහා අපට මහා දුර ගමනක් යන්න තිබෙනවා. ඓතිහාසික වශයෙන් අපේ රට එවැනි ඉලක්කයක් ඇති කර ගැනීම ඉතාම සාධාරණයි. මොකද, යුරෝපීය රටවල මිනිසුන් වැද්දන් වාගේ කැලෑවල, ගස් කොළන් උඩ ජීවත් වන විටයි අපේ රටේ ත්‍රිපිටකය ග්‍රන්ථාරූඪ කළේ, අපේ රටේ ලිඛිත සාහිත්‍යයක් ඇති වුණේ. ඒ භාස්කම දක්වා යන ගමනට ගරු එස්.බී. දිසානායක ඇමතිතුමා, ඒ වාගේම අධ්‍යාපන ඇමති අපේ ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මැතිතුමා, ඒ වාගේම නියෝජ්‍ය ඇමතිවරුන් ඇතුළු සියලු දෙනාම එකතු වෙලා දරන මේ ප්‍රයත්නයට අපේ සම්පූර්ණ සහාය දෙන බව ප්‍රකාශ කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

ගරු බුද්ධික පතිරණ මහතා

(மாண்புமிகு புத்திக பதிராண)

(The Hon. Buddhika Pathirana)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි,-

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

මොකක්ද, ගරු මන්ත්‍රීතුමා?

ගරු බුද්ධික පතිරණ මහතා

(மாண்புமிகு புத்திக பதிராண)

(The Hon. Buddhika Pathirana)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, විෂයය මූල කාරණා මිසක් සිද්ධි මූල කාරණා කථා කරන්නේ නැති වුණත් මා ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ අවධානය පිණිස කාරණයක් සඳහන් කරන්න ඕනෑ.

[ගරු බුද්ධික පතිරණ මහතා]

මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ, මාතර අධ්‍යාපන කලාපයේ මීරිස්ස මහා විද්‍යාලයේ විදුහල්පතිතුමා මේ මොහොත වන කොට ඉස්කෝලයේ පරවියන් එළවන්න කියලා පරවි දැල් ගහන්න ළමයකුගෙන් රුපියල් 500 ගණනේ අය කරමින් සිටිනවා. ඒ වාගේම අප්‍රේල් මාසයේ අටවැනි දා ද්විතීයික අංශයේ ශිෂ්‍ය නායකයන් 35 දෙනකු පත් කරලා නිල කඩා දෙන්න රුපියල් 4,000 ගණනේ ඒ 35 දෙනාගෙන් එකකු කරලා තිබෙනවා. ප්‍රමිතියෙන් බාල නිල කඩා ලබා දීලා තිබෙනවා. [බාධා කිරීමක්]

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(තலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මොකක්ද ඔය? රිනි ප්‍රශ්නයක්ද?

ගරු බුද්ධික පතිරණ මහතා

(மாண்புமிகு புத்திக பதிரண)

(The Hon. Buddhika Pathirana)

ඒ වාගේම ප්‍රාථමික අංශයේ ශිෂ්‍ය නායකයන්ගෙන්-

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

මොකක්ද ඔබතුමා මතු කරන්නේ?

ගරු බුද්ධික පතිරණ මහතා

(மாண்புமிகு புத்திக பதிரண)

(The Hon. Buddhika Pathirana)

මම මේ මතු කරනවා, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. ප්‍රාථමික අංශයේ ශිෂ්‍ය නායකයන් 30 දෙනකු සඳහා නිල කඩා දෙන්න කියලා මේ අවුරුද්දේ ජූලි මාසයේ රුපියල් 3,500 ගණනේ සල්ලි එකතු කරලා තිබෙනවා. ඒ වාගේම ලබන අවුරුද්දට පළමුවැනි ශ්‍රේණියට දරුවන් ඇතුළු කරන්න මේ මොහොතේ රුපියල් 3,500 ගණනේ එකතු කරනවා. මේ එකකටවත් රිසිටි පත් දෙන්නේ නැහැ. ඒ වාගේම රුපියල් 100 ගණනේ දරුවන්ගෙන් අය කරලා පාසලේ විවිධ ප්‍රසංගයක් දෙසැම්බර් 8 වැනි දා -අප මේ කථා කරන අද දෙසැම්බර් 5 වැනි දායි- සවස 2.30 ඉඳලා සවස 6.00 වෙන කල් පවත්වන්නට සූදානම් කරලා තිබෙනවා. ළමයින්ගෙන් රුපියල් 100ක්, පිටින් එන අයගෙන් රුපියල් 500ක් අය කරනවා. ඒ වාගේම ශිෂ්‍ය නායකයන්ගෙන් අය කරනවා.

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)

(The Hon. Bandula Gunawardane)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි,-

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා, මෙය කථාවක් බවට පරිවර්තනය කර ගන්න එපා.

ගරු බුද්ධික පතිරණ මහතා

(மாண்புமிகு புத்திக பதிரண)

(The Hon. Buddhika Pathirana)

ඒ නිසා මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලනවා කරුණාකර මේ ගැන පොඩ්ඩක් සොයා බලන්න කියලා.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

If you raise this under Standing Order No. 84 -

ගරු බුද්ධික පතිරණ මහතා

(மாண்புமிகு புத்திக பதிரண)

(The Hon. Buddhika Pathirana)

ස්විට්සර්ලන්තයෙන් ලැබුණු සුනාමි ආධාරවලිනුයි ඒ ඉස්කෝලය හැදුවේ.

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)

(The Hon. Bandula Gunawardane)

මේක පාර්ලිමේන්තුව, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

ගරු බුද්ධික පතිරණ මහතා

(மாண்புமிகு புத்திக பதிரண)

(The Hon. Buddhika Pathirana)

ඒ ඉස්කෝලයේ ඕනෑ තරම් සංගීත උපකරණ තියෙද්දී සංගීත උපකරණවලටත් සල්ලි එකතු කරනවා.

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)

(The Hon. Bandula Gunawardane)

I rise to a point of Order.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

There is a point of Order being raised.

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)

(The Hon. Bandula Gunawardane)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මෙතුමා කරන්නේ කථාවක්ද? මොකක්ද මේ?

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

ඒක තමයි මමත් ඇහුවේ.

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)

(The Hon. Bandula Gunawardane)

ඉස්සෙල්ලා කියන්න ඒක ජාතික පාසලක්ද, පළාත් සභා පාසලක්ද කියලා?

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

බුද්ධික පතිරණ මන්ත්‍රීතුමා, ඔබතුමා රිනි ප්‍රශ්නයක් මතු කරන්න ඕනෑ.

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)

(The Hon. Bandula Gunawardane)

රිනි ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි නේ මතු කරලා තිබෙන්නේ. මේ විධියට නැඟිටලා තොරතුරු සොයා බලන්නේ නැතිව රටේ තිබෙන ප්‍රශ්නයක් ගෙනැල්ලා පාර්ලිමේන්තුවේ උත්තර දෙන්න බැරි විධියට අහන්න බැහැ නේ. ඒක කොහොමද කරන්නේ? සභාවේ කටයුතු කරන්න නායා පත්‍රයක් තිබෙනවා, මන්ත්‍රීවරුන්ට කාලය බෙදලා තිබෙනවා.

මූලාසනාරුව මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

Hon. Wasantha Aluwihare, you may speak now.

ගරු වසන්ත අලුවිහාරේ මහතා

(மாண்புமிகு வசந்த அலுவலிஹாரே)

(The Hon. Wasantha Aluwihare)

මූලාසනාරුව ගරු මන්ත්‍රීතුමනි,- [බාධා කිරීම]

මූලාසනාරුව මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

මෙතුමාගේ කාලය වැය වෙනවා. ගරු වසන්ත අලුවිහාරේ මන්ත්‍රීතුමා, ඔබතුමා කථා කරන්න.

ගරු වසන්ත අලුවිහාරේ මහතා

(மாண்புமிகு வசந்த அலுவலிஹாரே)

(The Hon. Wasantha Aluwihare)

මූලාසනාරුව ගරු මන්ත්‍රීතුමනි,- [බාධා කිරීමක්]

මූලාසනාරුව මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

Order, please! කරුණාකර වාඩි වෙන්න. ගරු වසන්ත අලුවිහාරේ මන්ත්‍රීතුමාට කථා කරන්න ඉඩ දෙන්න.

[අ. හා. 2.44]

ගරු වසන්ත අලුවිහාරේ මහතා

(மாண்புமிகு வசந்த அலுவலிஹாரே)

(The Hon. Wasantha Aluwihare)

මූලාසනාරුව ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය ගැන කථා කිරීමට පෙර මම තමුන්නාන්සේට මතක් කළ යුතු කාරණයක් තිබෙනවා. 03වැනි සෙනසුරාදා “Ceylon Today” පුවත් පතේ “Independent group within the UNP?” යන සිරස්තලය යටතේ මම කියපු නැති ප්‍රවෘත්තියක් සඳහන් වෙලා තිබෙනවා.

මූලාසනාරුව ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මගේ දිවංගත පියා 1961 ඉදලා මාතලේ දිස්ත්‍රික්කයේ එක්සත් ජාතික පාක්ෂිකයන්ගේ ඡන්දයෙන් පාර්ලිමේන්තුවට ඇවිල්ලා මේ පාර්ලිමේන්තුවේ අවුරුදු 40ක දේශපාලන ඉතිහාසයක් තිබියදීත්, ඒ පුවත් පත මගෙන් විමසන්නේ නැතුව මගේ නම සඳහන් කරලා මම එක්සත් ජාතික පක්ෂය තුළ ස්වාධීනව කටයුතු කරනවා කියලා පළ කරලා තිබෙනවා. මූලාසනාරුව ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඉතාමත් කනගාටුයි. මේක නිවැරදි කරන්න කියන්න. මම එක්සත් ජාතික පක්ෂය හැර ගිහින් මාතලේ දිස්ත්‍රික්කයේ මගේ ජනතාව කවදාවත් පාවා දෙන්නේ නැහැ. මොකද, ඒ අය තමයි මාව එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් පාර්ලිමේන්තුවට එව්වේ. ඒ නිසා “Ceylon Today” කියන පුවත් පතෙන් මම ඉල්ලීමක් කරනවා, මේ ප්‍රවෘත්තිය නැවත සංශෝධනය කරලා ප්‍රචාරයක් දෙන්න කියලා.

මූලාසනාරුව ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මට මතකයි එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා අගමැතිතුමා වශයෙන් ඉන්න සමයේදී එදා වැට්ලා තිබුණු ආර්ථිකය ශක්තිමත්ව ගොඩ ගන්න කොට දක්ෂ ඇමතිවරයෙක්වන බන්දුල ගුණවර්ධන ඇමතිතුමාත් ඒ කැබිනට් මණ්ඩලයේ හිටියා. එදා එතුමාගේ අමාත්‍යාංශය හොඳ කළමනාකරණයකින් අරගෙන ගිය නිසා අපේ ආර්ථිකය ශක්තිමත් කර ගන්න පුළුවන් වුණා. අද එතුමාට මේ ආණ්ඩුවේ ඇමති ධුරය ලැබිලා අධ්‍යාපනය ගොඩ ගන්න උත්සාහයක්

දරනවා. මූලාසනාරුව ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒත් එක්කම මම මතක් කරන්න ඕනෑ, උසස් අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාත් දක්ෂ ඇමතිවරයෙක් බව. එතුමාත් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ඉදලා තමයි ගියේ. ඒ නිසා එදා එක්සත් ජාතික පක්ෂය පාලනය කරන සමයේදී එතුමා ඇමතිවරයෙක් හැටියට කටයුතු කරන කොට රටේ ජනතාවට එතුමාගෙන් හොඳ සේවාවක් ඉෂ්ට වුණා. දැන් එතුමා ප්‍රශ්න තිබියදීත් උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය තුළින් සුබවාදී වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කරලා විශ්වවිද්‍යාල වික හොඳ මහකට ගන්න උත්සාහයක් දරනවා.

මූලාසනාරුව ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අද රෙජිනෝල්ඩ් කුරේ ඇමතිතුමා කරපු කථාව මම අනුමත කරනවා. අද එතුමා කිව්ව ආකාරයටම අධ්‍යාපනය විමධ්‍යගත කරලා පළාත් සභා අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයෙනුත් ඒ කටයුතු ක්‍රියාත්මක වෙනවා. මධ්‍යම ආණ්ඩුවේ පාසලුන් තිබෙනවා. නමුත් මේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය තුළ ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් නැතිකම නිසා කවදාවත් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය දියුණු කරන්න බැහැ කියන එක මම මතක් කරන්න ඕනෑ. මේ ආණ්ඩුව අවුරුදු 17ක් තිස්සේ රට පාලනය කරනවා. අධ්‍යාපන ඇමතිවරු පස් හය දෙනෙක් හිටියා. එතකොට ලබන වර්ෂයේදී බන්දුල ගුණවර්ධන ඇමතිතුමාගේ අමාත්‍යාංශය - අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය - වෙනස් කළොත් මේ ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක වනවාද නැද්ද කියා මා අහනවා.

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)

(The Hon. Bandula Gunawardane)

නැහැ, එහෙම වෙනස් වන්නේ නැහැ.

ගරු වසන්ත අලුවිහාරේ මහතා

(மாண்புமிகு வசந்த அலுவலிஹாரே)

(The Hon. Wasantha Aluwihare)

අපි දැක්කා හිටපු අධ්‍යාපන ඇමතිවරුන්ගේ යෝජනා ක්‍රියාත්මක කර ගන්න බැරි වුණු බව. අපි විශේෂයෙන් බලාපොරොත්තු වන්නේ මේ රටේ අනාගතය බාර ගන්න සිටින දරුවන්ට හොඳ අධ්‍යාපනයක් ලබා දීමයි. ගරු රෙජිනෝල්ඩ් කුරේ ඇමතිතුමා කියපු ආකාරයටම නොයෙක් විධියේ පාසල් වර්ගීකරණ තිබෙනවා. මෙන්න මේ සියල්ල එක තැනකට ගෙනැවිත් තමුන්නාන්සේලා කියන මේ අධ්‍යාපන වැඩ පිළිවෙළ - පාසල් සංවර්ධනය සඳහා ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ - හරියාකාරව ක්‍රියාත්මක කළොත් අපේ රටේ දරුවන්ට හොඳ අධ්‍යාපනයක් ලැබේවිය කියා මා හිතනවා.

මූලාසනාරුව ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, 2011 වර්ෂයේදී රුපියල් බිලියන 27.5ක මුදලක් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයට වෙන් කර තිබුණා. මේ වසරේදී රුපියල් බිලියන 5.76ක් වැඩි කර තිබෙනවා. වැඩි කර ඇති එම මුදලින් රුපියල් බිලියන 3.8ක් පුනරාවර්තන වියදම්. මූලධන වියදම් වැඩි කර ඇත්තේ රුපියල් බිලියන 1.8ක් වැනි සුළු මුදලකිනි. පාර්ලිමේන්තුවෙන් හෝ පළාත් සභාවෙන් විශේෂ අවධානය යොමු කළ යුත්තේ අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයටයි.

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)

(The Hon. Bandula Gunawardane)

මෙතැනදී මම වෙන් කරපු මුදල ගැන කියන්න ඕනෑ. බිලියන 1.8ක් කියපු ඒ ගණන වැරදියි. 2 වන වෙළුමේ පැහැදිලිව තිබෙනවා, 2011 වර්ෂයේ පාසල් 6000 සඳහා ප්‍රාග්ධන වියදම මිලියන 1,867යි කියලා; 2012 වර්ෂය සඳහා මිලියන 3,686යි කියලා. දැනුම වර්ධනය සඳහා ප්‍රාග්ධන වියදම මිලියන 750යි. 2012 වර්ෂයට මිලියන 651යි. 2011 වර්ෂය සඳහා පළාත් සභාවල ප්‍රාග්ධන වියදම මිලියන 2,050යි; 2012 වර්ෂය සඳහා පළාත් සභාවල ප්‍රාග්ධන වියදම මිලියන 4,246යි. පසු ගිය වර්ෂයේදී මුළු

[ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා]

පළාත් සභාවල ජාතික පාසල් සඳහා ප්‍රාග්ධන වියදම මිලියන 5,667යි; මේ වර්ෂයේ එය මිලියන 8,583යි. අතිගරු ජනාධිපතිතුමා අය වැයෙන් මිලියන 2,500ක අතිරේක ප්‍රතිපාදනයක් දුන්නා. ඒ අනුව මිලියන 11,000ක් මේ සඳහා දී තිබෙනවා. ලංකා ඉතිහාසයේ අධ්‍යාපනය වෙනුවෙන් වැඩිම ප්‍රාග්ධන වියදමක් වෙන් කර තිබෙන්නේ මේ වර්ෂයේය කියන එක මතක් කරන්න ඕනෑ.

ගරු වසන්ත අලුවිහාරේ මහතා

(மாண்புமிகு வசந்த அலுவலிஹாரே)

(The Hon. Wasantha Aluwihare)

ගරු ඇමතිතුමනි, දැන් ඔබතුමා කිව්වා ඉතිහාසයේ වැඩිම මුදලක් මේ වර්ෂය තුළ වෙන් කර තිබෙනවාය කියා. පළාත් සභා සමඟ සම්බන්ධීකරණය වන කොට ඔබතුමා කියන විධියට මේ මුදල්වලින් ග්‍රාමීය පළාත්වල පාසල් සංවර්ධනය සඳහා හරියට මුදල් වෙන් වන්නේ නැහැ ගරු ඇමතිතුමනි. ඒ නිසා ඒ සඳහා වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කරන්නාය කියායි අපි කියන්නේ. ජාතික පාසල් 340ක් තිබෙනවා. පළාත් සභා පාසල් 9,345ක් තිබෙනවා. මධ්‍යම පළාත ගැන බැලුවොත් මධ්‍යම පළාතේ දුෂ්කරම ප්‍රදේශය තමයි ලග්ගල කියන්නේ. නන්දිමිත්‍ර ඒකතායක ගරු ඇමතිතුමා දන්නවා. විල්ගමුව කලාපයේ -

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)

(The Hon. Bandula Gunawardane)

නගරයේ ජාතික පාසලක තිබෙන සියලු පහසුකම් සහිතව නමුත්තාන්සේට ලග්ගලට පාසල් 3ක් දෙනවා.

ගරු වසන්ත අලුවිහාරේ මහතා

(மாண்புமிகு வசந்த அலுவலிஹாரே)

(The Hon. Wasantha Aluwihare)

බොහෝම හොඳයි. ගරු ඇමතිතුමනි, කොච්චර දුන්නත් මධ්‍යම පළාත් සභාවෙන් තමයි ඒක තෝරන්නේ. අපේ යෝජනා එකක්වත් ක්‍රියාත්මක වන්නේ නැහැ ගරු ඇමතිතුමනි. නන්දිමිත්‍ර ඒකතායක ඇමතිතුමා හොඳින් දන්නවා, ඒ කලාපය තුළ අද වන කොට මොන විධියේ සංවර්ධනයක් තිබෙනවාද කියා. ගරු ඇමතිතුමනි, මෙයින් පෙනී යන්නේ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය තුළ සමීපත් බෙදී යාම පිළිබඳව විෂමතාවක් පවතින බවයි. මාතලේ දිස්ත්‍රික්කයේ විල්ගමුව, ලග්ගල වැනි ප්‍රදේශවල ඇති පාසල්වල විශාල ගුරු හිඟයක් පවතිනවා. ගුරුවරුන් ඒ පාසල්වල රාජකාරි කරන්න කැමැත්තක් දක්වන්නේ නැහැ. ගුරු නිවාස, ප්‍රවාහන පහසුකම් ඇතුළු අනෙකුත් මූලික පහසුකම් නොමැති වීම නිසා ගුරුවරුන් කුමන හෝ මාර්ගයකින් එම පාසල්වලින් පහසුකම් සහිත පාසල් කරා ස්ථාන මාරු වීම් ලබා ගන්නවා. මේ තුළින් දුෂ්කර පළාත්වල ඉගෙනුම ලබන සිසුන්ට බලවත් අසාධාරණයක් සිදු වෙනවා. එම නිසා ගුරුවරුන් පාසල්වලට අනුයුක්ත කිරීමේදී ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් සකස් කළ යුතු වෙනවා. මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ජාතික ප්‍රතිපත්ති මාලාවක් නැති නිසා -ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ නැති නිසා- එය දේශපාලනීකරණය වෙලා අද දුෂ්කර පැතිවල ඉන්න ගුරුවරු වික කොහොම හරි නගරබද පාසල්වලට එනවා. මේකයි තත්ත්වය. මේකයි ඒකේ අසාර්ථකත්වය.

ගරු නන්දිමිත්‍ර ඒකතායක මහතා

(மாண்புமிகு நந்திமித்ர ஏகநாயக்க)

(The Hon. Nandimithra Ekanayake)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපි දෙදෙනාම මධ්‍යම පළාතේ මහ ඇමතිකම් කළා. අපි දෙදෙනාගේම විෂයයන් යටතේ තමයි අධ්‍යාපනය තිබුණේ. අපි දන්නවා, විල්ගමුව කලාපය යම් කිසි ප්‍රමාණයකින් ඉස්සරහට ගේන්න එදා ඉඳලාම අපි උත්සාහ දරපු ආකාරය. නමුත් එක අතකින් අපි පිළිගන්නවා, ජාතික

ප්‍රතිපත්තියක් නැති එක. නමුත් ඒක නොවෙයි ප්‍රධාන කාරණය. ඇත්තටම ඔබ කියන එක දෙයකට මම එකඟ වෙනවා. ඔබේ කාලයෙන්, මගේ කාලයෙන්, දැනුත් සිද්ධ වන්නේ, දේශපාලන වුවමනාවන් උඩ දුෂ්කර පළාත්වලට යන ගුරුවරු කොහොම හරි ඒක හදා ගෙන එන එකයි. ඒකයි වෙලා තිබෙන්නේ.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට තව මිනිත්තු දෙකයි තිබෙන්නේ.

ගරු වසන්ත අලුවිහාරේ මහතා

(மாண்புமிகு வசந்த அலுவலிஹாரே)

(The Hon. Wasantha Aluwihare)

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මෙතුමා මගේ මිනිත්තු දෙකක් ගත්තා.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

You gave way.

ගරු වසන්ත අලුවිහාරේ මහතා

(மாண்புமிகு வசந்த அலுவலிஹாரே)

(The Hon. Wasantha Aluwihare)

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අවුරුදු 15ක් තිස්සේ මේ රජය තිබෙන්නේ. එතකොට පළාත් සභාව තිබෙන්නේත් ආණ්ඩුවේ. පළාත් සභාවේ ප්‍රධාන ඇමතිවරයකු ඉන්නවා. අපි අපේ කාලයේ යම් වැරද්දක් කළා නම් ඒ වැරද්ද නිවැරදි කරන්න ඕනෑ. අනිවාර්යයෙන්ම ගුරු මාරුවීම් ප්‍රතිපත්තියක් ක්‍රියාත්මක විය යුතුයි. අද නගරබදව ගුරුවරුන්ගේ අතිරික්තයක් ඇති වෙනවා. කොහොමද මේ ගුරුවරුන් නගරයට එන්නේ? ගුරු මාරුවීම් ප්‍රතිපත්තිය දේශපානීකරණය වීම නිසා තමයි අද ඇත්තටම නගරබදට එන්නේ. අද නමුත්තාන්සේ හොඳටම දන්නවා, ලග්ගල තවමත් ගුරු හිඟයක් තිබෙනවා කියලා. එහේට යන්නේ නැහැ. මොකද පහසුකම් නැහැ.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මම ප්‍රධාන ඇමති වෙලා ඉන්න කාලයේ යෝජනා කළා, ගුරු නිවාස ඉදි කරන්න ඕනෑ කියලා. අද වෙන කල් ගුරු නිවාස එකක්වත් ඉදි කරලා නැහැ. ගුරු නිවාස ඉදි කරලා තිබෙනවා නම් අද ඒ ගුරුවරුන්ට එහේ ඉන්න පුළුවන්. ගුරුවරුන්ට පහසුකම් නැති නිසා තමයි අද ඒ අය මෙහාට එන්නේ. ඒ නිසා එහෙම වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කරන්න කියලා මම විශේෂයෙන් ඇමතිතුමාට මතක් කරන්න ඕනෑ. මෙම තත්ත්වය යටතේ පහසුකම් සහිත පාසල්වලට ළමුන් ඇතුළත් කිරීමට විශාල ඉල්ලුමක් තිබෙනවා. ග්‍රාමීය පාසල් වැසී යාමට හේතුව එම පාසල්වල භෞතික සම්පත්වල ඇති හිඟයයි. මෙය හොඳින් අවබෝධ කරගෙන විධිමත් ඵලදායී විසඳුමක් මේ සඳහා යෙදිය යුතුයි. මෙයට විසඳුමක් ලෙස සැලසුම් කර ඇති ද්විතීයික පාසල් වැඩසටහන අගය කළ යුතු වෙනවා. ඒ යටතේ පාසල් 1,000ක් ද්විතීයික පාසල් ලෙසත්, ඒවාට සම්බන්ධ ප්‍රාථමික පාසල් 5,000ක් සංවර්ධනය කිරීමටත් නියමිත බව කියනවා.

ගරු ඇමතිතුමනි, මේක 2012 ක්‍රියාත්මක වෙනවාද, කොහොමද මේවා තෝරා ගන්නේ? දිස්ත්‍රික්කයක් ගත්තොත්, පළාතක් ගත්තොත් ඔබතුමා ළඟ මොන වාගේ සැලැස්මක් තිබෙනවාද, මේ ද්විතීයික පාසල් 1,000 තෝරා ගන්න? මේක හොඳ වැඩ පිළිවෙළක්. මම හිතන්නේ, මේක හරියට ක්‍රියාත්මක කරනවා නම් සාර්ථකත්වයක් අපට දකින්නට පුළුවන්කමක් ලැබේවිය කියලායි. මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, 2012 වර්ෂයේදී ද්විතීයික පාසල් 300ක් හා ප්‍රාථමික පාසල් 700ක් සංවර්ධනය කිරීමට අය වැය ප්‍රකාශයෙන් යෝජනා කර

තිබෙනවා. මෙය ප්‍රකාශයට පමණක් සීමා නොකොට ඵලදායී ලෙස ක්‍රියාත්මක කිරීමට අවශ්‍ය කටයුතු යෙදිය යුතුයි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මම අර ඉස්සෙල්ලා කියපු විධියට ගරු මාරු ප්‍රතිපත්තියක් අනිවාර්යයෙන්ම ක්‍රියාත්මක කළේ නැත්නම් අපට කවදාවත් දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනයේ හොඳ ප්‍රතිඵල ලබා ගන්න පුළුවන් කියලා අපට කියන්න බැරි වෙනවා. සමහර ගුරුවරුන් වසර ගණනාවක් එකම පාසලේ සේවය කරනවා. ඔවුන් පහසුකම් අඩු පාසල්වලට යාමට කැමැත්තක් දක්වන්නේ නැහැ. යම් ලෙසකින් එවැනි ස්ථාන මාරුවීමක් ලබා දුන්නොත් දේශපාලන මැදිහත් වීමෙන් එය අවලංගු කර ගන්නවා. මෙයින් සිදු වන්නේ පහසුකම් සහිත පාසල්වල ගුරු අතිරික්තයක් ඇති වීමත්, පහසුකම් අඩු පාසල්වල ගුරු හිඟයක් නිර්මාණය වීමත් ය. වතුකරයේ විශාල ගුරු හිඟයක් තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම මධ්‍යම පළාතේ පුහුණු විද්‍යා, සංගීත, ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන් නැහැ. වතුකරයේ ද්‍රවිඩ දේශපාලනඥයන් ඉන්දියාවෙන් ගුරුවරුන් ගෙන එන්න ඉල්ලනවා. ලංකාවේ රැකියා නැති උපාධිධාරීන් ඕනෑ තරම් ඉන්දේදී ඉන්දියාවෙන් ගුරුවරුන් ගෙන ආ යුතුද? ඇයි ඔවුන්ට පුහුණුවක් දෙන්න බැරි? ලංකාවේ උපාධිධාරීන් විශාල පිරිසක් ඉන්දේදී ඒ අයට පුහුණුවක් දීලා මේ අඩු පාඩුකම් විසඳා ගන්න පුළුවන්කමක් තිබෙනවා, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. සුදුසුකම් මත තනතුරු ලබා දීමත් අත්‍යවශ්‍ය කරුණක්. විදුහල්පති ශ්‍රේණියේ සුදුසුකම් සහිත ගුරුවරුන් සිටියදී වැඩ බලන විදුහල්පතිවරුන් දේශපාලන අවශ්‍යතාව මත පත් කළා. එයින් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ ගැටලු ඇති වෙනවා. අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය ඉදිරිපිට මාස ගණන් වැඩ බලන විදුහල්පතිවරු උපවාස කරන තත්ත්වයකට පත්වී ඇත්තේ මේ හේතුව නිසායි. දේශපාලන හිතවත්කම් මත තුපුහුණු අයට විදුහල්පති තනතුරු ලබා දීමෙන් මධ්‍යම පළාතේ අධ්‍යාපනය කඩා වැටිලා. මේවා ගැන පළාත් සභාවේ විපක්ෂය නොවෙයි, ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් පවා කථා කරනවා. නමුත් මේවාට විසඳුමක් නැහැ, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

අවසන් කරමු දැන්.

ගරු වසන්ත අලුවිහාරේ මහතා

(மாண்புமிகு வசந்த அலுவலிஹாரே)

(The Hon. Wasantha Aluwihare)

මෙයින් සිදු වන්නේ සමස්ත ගුරු සේවයම අපකීර්තියට පත් වීමයි. මධ්‍යම පළාත් සභාවට අයත් ප්‍රධාන පෙළේ පාසල් රැසක විදුහල්පතිවරුන් පිරිසකට මූල්‍ය අනුමැතිය, දූෂණ චෝදනා එල්ල වී තිබෙනවා. මහනුවර කටුගස්තොට ශාන්ත අන්තෝනි බාලිකා විදුහල, මහනුවර ස්වර්ණමාලි බාලිකා විදුහල මේ අතර ප්‍රධාන තැනක් ගන්නවා. දැනට ශාන්ත අන්තෝනි විදුහලේ විදුහල්පතිනිය හා සුමංගල විදුහලේ විදුහල්පතිතුමා එම විදුහල්වලින් මාරු කර කලාප කාර්යාලවලට අනුයුක්ත කර පරීක්ෂණ සිදු කෙරෙමින් පවතිනවා. පසු ගිය කාලය පුරා මෙසේ මහනුවර, මාතලේ, නුවරඑළිය ප්‍රදේශවල පළාත් සභාවේ පාසල් රැසක විදුහල්පතිවරුන්ට දූෂණ චෝදනා එල්ල වී පරීක්ෂණයක් පැවැත්වුවත් එම පරීක්ෂණය ඉතා මන්දගාමීව සිදු වූ බව පෙනී යනවා. බොහොම ස්තූතියි.

[අ. හා. 2.59]

ගරු ශෙහාන් සේමසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு செஹான் சேமசிங்க)

(The Hon. Shehan Semasinghe)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපේ රටේ වැදගත් වැය ශීර්ෂ යටතේ අදහස් කිහිපයක් ප්‍රකාශ කිරීමට ලැබීම පිළිබඳව මා සතුටු වනවා.

අද අපි දන්නවා ආසියාවේ නැගී එන ආර්ථිකයක් හැටියට ඉතාමත්ම සැලසුම් සහගතව අපේ රට ඉදිරියට ගමන් කරන බව. ඒ වාගේම අපේ රටේ ආර්ථික වර්ධනයට සමගාමීව යටිතල පහසුකම් පමණක් නොවෙයි, අපේ රට දැනුමේ කේන්ද්‍රස්ථානයක් බවට පත් කිරීම තමයි, අපේ රජයේ බලාපොරොත්තුව. ශ්‍රී ලංකාව දැනුම පදනම් කොට ගත් ආර්ථිකයක් කරා පියවරෙන් පියවර ගමන් කරද්දී තාක්ෂණය, විද්‍යාව, අධ්‍යාපනය, පුහුණු කිරීම්, සහ ඊට අමතරව කුසලතාවන් දියුණු කිරීම් වැනි ක්‍රියාවලියන් ශක්තිමත් කරලා ඉහළ ගුණාත්මකභාවයකින් යුත් මානව සම්පතක් බිහි කිරීම කෙරෙහි අපේ රජයේ අවධානය යොමු වෙලා තිබෙන බව අප දකිනවා. ශ්‍රී ලංකාව දැනුමේ කේන්ද්‍රස්ථානයක් බවට පත් වීමට අවශ්‍ය ශක්තිය ලබා දෙන්නට, ඒ ගුණාත්මකභාවය ලබා දෙන්නට නිදහස්ව, මිත්‍රශීලීව, අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය හැඩගස්වලා 2020 වන විට අපේ රට අධ්‍යාපනය අතින් ඉදිරියෙන් තිබෙන රටක් බවට පත් කරන්නට අවශ්‍ය සැලසුම මේ වන විට එළිදක්වලා තිබෙනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, කාලය සීමාසහිත බැවින් මම උසස් අධ්‍යාපන විෂය පිළිබඳව අදහස් කිහිපයක් ප්‍රකාශ කරනවා. අපි දන්නවා, විශේෂයෙන්ම අපේ රට දියුණු වෙලා ඉදිරියට යාම සඳහා උසස් අධ්‍යාපනය ඉතා වැදගත් ක්ෂේත්‍රයක් වන බව. රජයක් හැටියට මේ ක්ෂේත්‍රය සඳහා රාජ්‍ය විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය සංවර්ධනය කරලා, ශක්තිමත් කරමින් ඉදිරියට යන ගමනේදී පෞද්ගලික අංශයේ සහභාගිත්වයත්, සහයෝගයත් ඔවුන් සමඟ එකතු වෙලා කටයුතු කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් මේ වන විට ආරම්භ කරලා තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම රාජ්‍ය විශ්වවිද්‍යාල සඳහා අවශ්‍ය පහසුකම් ලබා දෙන ගමන්, පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල ඇති කිරීම කෙරෙහි රජයේ අවධානය යොමු කරලා මේ වන විට ක්‍රියාත්මක වනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ වාගේම තමයි මේ පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල අපේ රට තුළට එද්දී ඒවා ඉතාම ඉහළ ගුණාත්මකභාවයෙන් යුතුව ජාත්‍යන්තර වශයෙන් පිළිගැනීමක් තිබෙන විශ්වවිද්‍යාල බවට පත් විය යුතුයි කියන එක. එවැනි සහයෝගිතාවක් තමයි අපි අපේ රට තුළ ඇති කළ යුත්තේ. ඒ වාගේම අපේ විශ්වවිද්‍යාල හයක් ජාත්‍යන්තර තලයට ගෙන යාම සඳහා තෝරා ගෙන, ඒ සඳහා අවශ්‍ය මාර්ගය සකස් කිරීම පිළිබඳව විශේෂයෙන්ම උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයට අපි ස්තූතිවන්ත වනවා. මොකද, අපි දකිනවා අපේ රටේ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය, විශේෂයෙන්ම අධ්‍යාපන මට්ටම ගුණාත්මකභාවය අතින් ගත්තොත් ඉතාම ඉහළ මට්ටමක තිබෙන බව. ඒ තත්ත්වය ළඟා කර ගන්න රාජ්‍ය අංශය ශක්තිමත් වන විට පෞද්ගලික අංශයේ සහයෝගය සහ සහභාගිත්වයත් අපි ළඟා කර ගත යුතුය කියලා අපි හිතනවා. ඒ වාගේම ඒ පෞද්ගලික අංශයෙන් ලබා ගන්නා සහයෝගය ජාත්‍යන්තර මට්ටමේ ඉහළ ගුණාත්මකභාවයකින් යුක්ත විය යුතුයි.

පසු ගිය අය වැය ලේඛනයෙන් ඉදිරිපත් වුණු ආකාරයට මේ වර්ෂය තුළ දී විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යයන්ගේ මානසික මට්ටම සකස් කරලා ඔවුන්ට නිදහසේ අධ්‍යාපන කටයුතු කර ගෙන යන්න අවශ්‍ය අවකාශය, නායකත්ව පුහුණු වැඩ පිළිවෙළ තුළින් ඉදිරිපත් වුණා. ඒක ඉතාම සාර්ථක වැඩ පිළිවෙළක්. ඒ වාගේම තමයි අපි දන්නවා, ගරු එස්.බී. දිසානායක අමාත්‍යතුමා හැමදාම අභියෝග භාර ගෙන කටයුතු කරන අමාත්‍යවරයෙක් බව. ඒ නායකත්ව පුහුණු වැඩසටහන පිළිබඳව මේ රටේ විවිධ කමිකාවන් ගොඩ නැඟුණා. දෙමව්පියන් යම් සැක සහිත තත්ත්වයන්ට පත් වුණා. නමුත් මේ නායකත්ව පුහුණු වැඩසටහන අවසාන වන විට අපි දැක්කා, ඒ වැඩසටහන කෙරෙහි ආරම්භයේ දී සියයට 52ක් වූ ධනාත්මක චින්තනය, අවසානයේදී සියයට 88ක් බවට වැඩි කර ගැනීමට රජයට -විශ්වවිද්‍යාලවලට- හැකි වුණ බව.

අපේ ශිෂ්‍යයන් විශ්වවිද්‍යාලයට ඇතුළත් වුණාම විවිධ බලපෑම් එල්ල වුණා. විවිධ පෞද්ගලික මතිමතාන්තර ක්‍රියාත්මක

[ගරු ශ්‍රේණන් සේමසිංහ මහතා]

කරවන්න විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යයන් මෙහෙයවීමක් සිදු වුණා. නමුත් මේ වැඩසටහන ක්‍රියාත්මක වුණාට පස්සේ ඒ මතිමනාන්තර ක්‍රියාත්මක කර ගැනීමට නොහැකි තත්ත්වයක් ඇති වෙලා විශ්වවිද්‍යාලය තුළ ගුණගරුක, විනයගරුක, ඒ වාගේම අන් ශිෂ්‍යයන්ගේ අදහස්වලට ගරු කරන ශිෂ්‍ය කණ්ඩායමක් බිහි වීම මේ වර්ෂය තුළදී ආරම්භ වුණා. මම ඒ පිළිබඳව විශේෂයෙන්ම ගරු උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යතුමාට මගේ ස්තූතිය පුද කරනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ වාගේම අපි හිතනවා, ගරු අමාත්‍යතුමාගේ අවධානය යොමු වෙලා, අපි සියලු දෙනාම කථා කරන රජ රට විශ්වවිද්‍යාලයේ මහාචාර්ය ඒකකයේ වැඩ ලබන වර්ෂය වෙද්දී අවසාන කරලා, එය විවෘත කරලා ඒ විශ්වවිද්‍යාලයේ ඉගෙන ගන්න දු දරුවන්ට -වෛද්‍ය පීඨයේ දු දරුවන්ට- භාවිත කිරීමට හැකියාව ලැබේවි කියලා.

විපක්ෂයේ සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරු අය වැය කාරක සභා අවස්ථාව තුළදී, මේ කටයුතුවලට පෞද්ගලික අංශයේ සහයෝගය ලබා ගැනීම ගැන කථා කළා. පෞද්ගලික අංශය රජය සමඟ බද්ධ වෙලා කටයුතු කිරීම ගැන කථා කළා. නමුත් අධ්‍යාපන විෂය ගන්නොත්, අද උදේ ඉදන්ම පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල ඇති කිරීමට විරුද්ධව තමයි විපක්ෂයේ බහුතර මන්ත්‍රීන් කථා කළේ. නමුත්, පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල ඇති කිරීම රජයක් හැටියටත්, ලංකාවේ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය හැටියටත් ඉදිරියට යෑම සඳහා වන ඉතාම කාලෝචිත ක්‍රියාවලියක්.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඉංග්‍රීසි මාධ්‍ය භාවිත කිරීම හරහාත්, මේ පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල අපේ රටට පැමිණීම හරහාත්, රාජ්‍ය විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය ශක්තිමත් වීම හරහාත් අපි බලාපොරොත්තු වන විශිෂ්ට, උසස් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයක් ගොඩ නඟා ගැනීමට හැකියාව ලැබේවායි කියා ප්‍රාර්ථනා කරමින් මා නිහඬ වෙනවා, ස්තූතියි.

[3.07 p.m.]

ගරු ආර්. යෝගරාජන් මහතා

(மாண்புமிகு ஆர். யோகராஜன்)

(The Hon. R. Yogarajan)

Mr. Presiding Member, I am pleased to speak today on this very important subject of Education and Higher Education. It is unfortunate that your Minister and the Deputy Minister have been unable to handle the portfolio of Education. I feel that this is the reason why you had to take somebody from our side, to poach from our side, a person whom you call "an educationist" - [Interruption.] No. He is from Colombo. I am not on his side. I am in the UNP. - [Interruption.] He is not in the town today. He has gone for his daughter's engagement. - [Interruption.] Sure. - [Interruption.] No, not now. I do not accept it.

So, you had to poach a so-called educationist from our side, from the UNP, to monitor your Ministers. This is very unfortunate. If a person who runs an international school is fit to monitor the Ministry of Education, then, we can find thousands of persons in this country today who will be fit to monitor the Ministry of Education because international schools are mushrooming today all over the country. Every small town is having an international school. Is it not the failure of the education

system of this country that has led to so many international schools coming up in every small town all over the country? If people were confident that they can enter their children into a school close to their house, give them a good education, develop them into good citizens in this country who will have a good job and a good future, then they would not bother to spend extra money and send their children to international schools. These international schools are run by those who cannot even speak or write a proper sentence in English. Even the so-called educationist falls into the same category, unfortunately. Why are they promoting international schools? Are they promoting international schools because they want to promote education? They claim today that they are going to promote education in the country, that they have so much love for the children and that is why they are crossing over to promote education. But, they are only promoting their own wealth by running international schools.

Today, the international schools which have come up all over the country need some sort of regulation. The option of educating a person's child in the English medium is a right that they should have. At the same time, is it not necessary for the Government to regulate such international schools laying down the minimum requirements so that those children could get a good education? This country has always been committed to providing a good education, a free education. But, if people opt to pay for education and go to international schools, then we cannot object to it. However, the State has the responsibility to regulate such schools.

I am sure the Hon. Education Minister's programme of starting 1,000 schools of high standard all over the country, to some extent, will reduce the need for children to be sent to international schools. Most of those who send their children to international schools are parents of the middle-class or above, who feel that if they cannot admit them to popular schools, they should admit them at least to international schools.

Hence, the Ministry should formulate certain rules and see that children who go to international schools get a good standard of education. For that, the minimum criteria must be fixed not only for physical resources but even for human resources. There are Government schools which started the English medium but were not able to find enough teachers who can teach in the English Language. So, how are these mushrooming educational institutions finding their teachers? Maybe they are finding teachers who are not qualified to teach the subjects they teach in the English language. However, for name's sake they are running the so-called international schools.

I wish to speak to the Minister of Education. There was a shortage of teachers in plantation schools and during the time of the former President, Mrs. Chandrika Bandaranaike Kumaratunga, we, the CWC, made a

proposal and the Government agreed to appoint 3,179 teachers to plantation schools. Hon. Minister, the plantation schools got these teachers on a school-based appointment. So, they were appointed to schools on condition that they cannot ask for transfers from those schools to any other school because the vacancies in those particular schools had been identified and teachers were selected for those schools from those who opted to join that school on merit within that school alone. So, they have to teach in those schools. When somebody asks for a transfer, the Government officials do not allow. But, we can see in Matale, in Kurunegala that a lot of teachers are being moved to adjoining Muslim schools and the estate schools are being deprived of teachers. This is because some of the officials are taking their own decisions. Since there is a rule that these teachers cannot be transferred, they are using a dubious method by calling it "අනුයුක්ත කරනවා", not transfers but they say "අනුයුක්ත කරනවා" and they are attaching them to some other schools on a temporary basis. But, on the whole, these estate schools or plantation schools are being deprived of the teachers whom they should have. We have always said that when you take teachers by open examinations, those who come and join the Tamil schools or plantation schools, because it is difficult for them to travel to plantation schools or because those are small schools, they always get transfers and move out. Due to this situation, during the last process of appointments, specific schools were mentioned and it was also mentioned that they should be qualified in Hinduism or Christianity to be appointed to plantation schools so that they will not be able to go to Muslim schools where there is also a shortage. That should be addressed separately. You should not deprive these plantation schools of teachers by attaching them to other schools in that area.

Now, I would like to speak a few words about the Ministry of Higher Education. The Hon. Minister has been given the task of expanding higher education with the participation of the private sector in the provision of higher education to our youth. As you know very well, there are a large number of children who are anxious to have higher education and when they do not get admission to the universities here, they look for other means of accessing higher education. This has become a big business in Sri Lanka today. Every single upstairs building in Colombo has now become a university campus. You must not just allow these so-called university campuses to open up in a random way.

Hon. Minister, you are a capable person. You understand, think, plan and work very hard and I feel you are the only person who can do this. So, you must do this task in a very well-planned manner. The United National Party, as a policy, is not against the participation of the private sector in higher education. But, we are for a regulated and properly-monitored expansion of the higher education system with the involvement of the private sector. It should not be just somebody putting up a board, charging fees and sending money abroad for the so-called

examinations, which goes into hundreds of thousands of rupees. If you want to do the CIMA, you need Rs. 400,000 a year. If you are doing a degree course, you need Rs. 600,000 a year. But, are they all providing a fair and decent education to our children? This is what you have to look at. You must approve these institutions before they commence business in this country. It should not be a business though it generates income. Education should not be towards the generation of income alone; it should be to provide a valuable service to the community.

Hon. Minister, today there is a private medical college that has come up. There is so much of criticism and protest against this private medical college. We had a private medical college earlier during former President J.R. Jayewardene's time. That was a very good institution. I know of doctors who had qualified from there and are doing very well, but, that was done in a planned manner. It was equipped with a hospital, a board of management, qualified staff and there were minimum requirements that were met before that institution started functioning. That was mainly because it was started by the college of private medical practitioners in this country. The doctors started it together as a joint operation and the private medical practitioners were involved in it. So, nobody could object to the quality or standard of it. But, today, there is so much of criticism about the private medical college that has come up because it does not even have a hospital.

Hon. Minister, I would suggest - we do not have to invent the wheel again - that we just look across India where they have successfully involved the private sector in higher education for so many decades. I went through the website of the MGR Medical University in Chennai. According to that website, there is a statute that gives the minimum requirements a medical college should have prior to starting their first year. Before admitting even one child to that medical college, they have to meet certain criteria. The number of buildings that should be there, the number of classrooms, the equipment in the laboratories, the different kinds of laboratories, the professors, the lecturers, their required qualifications, the number of beds which the hospital should have, the number of operating theatres they should have and the number of other facilities required are all stipulated in that. Only after those requirements are met, is the licence given to admit the first child.

Similarly, there is the website of the Anna University of Technology. Hon. Minister, in Tamil Nadu alone 175,000 engineers are produced every year. Their population is three times Sri Lanka's population. We do not produce even 1,750 engineers a year. One hundred and seventy five thousand engineers are produced in Tamil Nadu. They are employable engineers and they are all employed. At the moment, there is a shortage of 200,000 engineers in Tamil Nadu alone. The Anna University again has minimum criteria for approving an engineering college and for approving each of the courses

[ගරු ආර්. යෝගරාජන් මහතා]

in the engineering college. Each of the departments have to have minimum requirements, as I said earlier, of physical resources, equipment and human resources.

So, if you would look into a system that is transparent, where you announce in advance the minimum requirements that these colleges should have, or the universities should have, and if you approve them only after they meet those minimum criteria, then you would not have any problem. Otherwise, if there is going to be more and more protests against private higher educational institutions, like the SAIMT Medical College in Malabe, then you would be doing a disservice to this country because the people would all get together to obstruct any private involvement or private investment in higher education and that would create a permanent damage to higher education in this country.

As far as school education is concerned, we are one of the most advanced in South Asia. But, as far as higher education is concerned, Sri Lanka has definitely not achieved the standards achieved by the other countries in South Asia. So, it is important that we have to involve the private sector in improvement of higher education in this country. When the Hon. Indika Gunawardna was the Minister of Higher Education in this country, he was lamenting that though he allocated Rs. 50 million to the Eastern University to start a course in Computer Technology, they would admit only 25 students per year under that scheme for Computer Technology.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)

Hon. Member your time is over.

ගරු ආර්. යෝගරාජන් මහතා

(மாண்புமிகு ஆர். யோகராஜன்)
(The Hon. R. Yogarajan)

I will wind up, Sir. With an investment of Rs. 50 million, the university system can provide admission only to 25 persons. But, if you give that Rs. 50 million to a private sector entrepreneur, I am sure he will be able to produce at least 250 graduates using those funds every year. So, we have to look at private sector involvement in higher education as a positive measure. But, it has to be regulated and done in a proper manner, unlike international schools.

Thank you.

[අ. හා. 3.27]

ගරු විජිත බේරුගොඩ මහතා

(மாண்புமிகு விஜித பேரடுகோட)
(The Hon. Vijitha Berugoda)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, රටට ඉතාම වැදගත් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය පිළිබඳව, උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය පිළිබඳව

සාකච්ඡා කරන මේ මොහොතේ ඒ සම්බන්ධව වචන ස්වල්පයක් කථා කරන්න අවස්ථාවක් ලබා දීම පිළිබඳව මම ඔබතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා.

අපි දන්නවා රටක මානව ප්‍රාග්ධනයේ සංවර්ධනය රටක තිරසාර, කල් පවත්නා සංවර්ධනයක් සඳහා අත්‍යවශ්‍යම සාධකයක් බව. විශේෂයෙන්ම දැනුම පදනම් කර ගත්ත ආර්ථිකයක් ගොඩ නැගීම අරමුණු කර ගත්ත රටකට මෙය වැදගත්. ඉතින් අපි දකිනවා, අධ්‍යාපනයේ තිබෙන වැදගත්කම.

විශේෂයෙන්ම සමාජයේ සවිලතාවට, පහළ ස්තරයක සිටින අයට ඉහළ ස්තරයකට නැගීමටත්, ඒ වාගේම ඉහළ ස්තරවල ඉන්න අයට ඒ තත්ත්වය ආරක්ෂා කර ගැනීමටත් පිටිවහලක් ලැබෙන්නේ මේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයෙන්. ඒ වාගේම දියුණු වන රටක් විධියට මේ රට ගොඩ නගන්නට නම් අධ්‍යාපනයට බර තබන තැනකට යන්න ඕනෑ. ඒ නිසා අපි විශ්වාස කරනවා, අපේ රටේ අධ්‍යාපනය ගුණාත්මක තත්ත්වයට, ධනාත්මක තත්ත්වයට හා නිර්මාණාත්මක තත්ත්වයට ගෙන ඒමට සුදුසු අමාත්‍යවරු දෙපළක් අතිගරු ජනාධිපතිතුමා පත් කරලා තිබෙනවා කියලා.

අධ්‍යාපන අමාත්‍යවරයා විධියට අධ්‍යාපනය පිළිබඳ හසළ දැනුමක් තිබෙන, හොඳ අවබෝධයක් තිබෙන බන්දුල ගුණවර්ධන අමාත්‍යතුමා වාගේම උසස් අධ්‍යාපනය පිළිබඳ අවබෝධයක් තිබෙන, මීට කලින් ලැබුණු අමාත්‍යාංශවලින් නිර්මාණශීලී වැඩ කොටසක් මේ රටට හා සමාජයට කරපු එස්.බී. දිසානායක වැනි ඇමතිවරු, ඒ වාගේම නියෝජ්‍ය අධ්‍යාපන ඇමති විධියට විශේෂයෙන්ම මොනරාගල දිස්ත්‍රික්කය වාගේ ඉස්සර අධ්‍යාපනයේ පසුගාමී දිස්ත්‍රික්කයක් විධියට සලකපු දිස්ත්‍රික්කයක අපේ ගාමිණී විජිත් විජිතමුණි ද සොයිසා මැතිතුමාත්, උසස් අධ්‍යාපන නියෝජ්‍ය ඇමති විධියට මාතලේ දිස්ත්‍රික්කය නියෝජනය කරන නන්දිමිත්‍ර ඒකනායක මැතිතුමාත් පත් කරලා තිබෙනවා.

මම හිතන හැටියට අපේ මේ අමාත්‍යවරු විශේෂ උත්සාහයක් දරන්නේ අතිගරු ජනාධිපතිතුමා මේ රට ගොඩනඟන වැඩ පිළිවෙළේදී අධ්‍යාපන අංශයෙන් ඒ සඳහා අවශ්‍ය උපරිම සහයෝගය ලබා දෙන්නයි. අපි දකින්නේ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ රුව, ගුණ හා හැඩ ඉහළ නංවමින් නව භාවිතාවන්, නව සම්ප්‍රදායන්, නව ප්‍රවණතාවන් නිර්මාණය කරලා වර්තමානයට වඩා එපිටට ගිය අනාගතයක් දකින, ඒ වාගේම ලෝකයේ දියුණුවත් සමඟ කාලයට වඩා වේගයෙන් ඉදිරියට යන ජාත්‍යන්තර හැඩතල, ඒ වාගේම ශ්‍රී ලාංකික අනන්‍යතාවත් කැටි කර ගත්තු නව අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තියකට අපි ප්‍රවිෂ්ට වෙන්න ඕනෑ කාලය ඇවිල්ලා තිබෙනවා.

අපි දකිනවා, අධ්‍යාපනය පිළිබඳව සමාජයේ මුල් බැස ගෙන තිබෙන ඒ පටු ආකල්පයන්, පටු පසුගාමී සමාජ ව්‍යවහාරයන්, පසුගාමී චින්තනයන්. ඒවා බැහැර කරන්න ඕනෑ. ඒවා බැහැර කරලා අපේ ලංකාවේ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ නව හැඩතලයකට ගෙන ඇවිල්ලා ගුණාත්මක වශයෙන් පරිවර්තනයක් කරන යුගයකට අද අපි ඇවිල්ලා තිබෙනවා. ඒක නිසා තමයි බන්දුල ගුණවර්ධන ඇමතිතුමා අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය භාර ගන්නට පස්සේ ආණ්ඩු වෙනස් වන කොට වෙනස් නොවන, ඒ වාගේම ඇමතිවරු වෙනස් වන කොට වෙනස් නොවෙන ස්ථිර අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තියක් සකස් කරන්න ඕනෑ කියලා කල්පනා කරලා විශේෂ අධ්‍යාපන උපදේශක කාරක සභා රැස්වීම් වාර ගණනාවක් -25ක්- මේ පාර්ලිමේන්තුවේ පැවැත් වූයේ. මටත් කිහිප අවස්ථාවකදී ඒවාට සම්බන්ධ වෙන්න පුළුවන්කම ලැබුණා.

අපි දැක්කා අධ්‍යාපනය පිළිබඳ දැනුමක් තිබෙන, අවබෝධයක් තිබෙන මහාචාර්යවරු, ආගමික නායකයන් ඇතුළු විද්වතුන් සියලු දෙනා එකතු කරලා අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය පිළිබඳ අඩු ලුහුඬුකම්,

අභියෝගය යන මේ සියලු දේවල් සාකච්ඡා කරලා වාර්තාවක් සකස් කරලා තිබෙනවා. එතුමා ඉදිරියේදී ඒක පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරලා ස්ථිර අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තියක් සකස් කරයි කියන විශ්වාසය තිබෙනවා. අතිගරු ජනාධිපතිතුමා මේ වැඩ පිළිවෙළට උදව් කරනවා. එතුමාට අවශ්‍ය යුද්ධයෙන් මේ රට බේරා ගන්නා වාගේම අපේ අනාගතය භාර ගන්න ඉන්න මේ දරුවන්ට, ඒ දරුවන්ගේ අනාගතය වෙනුවෙන්, සමාජයේ, රටේ පැවැත්ම වෙනුවෙන් නිවැරදි හා කල්පවන්නා තිරසාර අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තියකට යාමටයි.

මම හිතන්නේ ඒ සඳහා ප්‍රතිපාදන වෙන් කර දී, අවශ්‍ය පහසුකම් ලබා දෙන්න කටයුතු කර ගෙන යන අවධියක් මේ. විශේෂයෙන් මා සිහිපත් කරන්න ඕනෑ, අධ්‍යාපනය සඳහා කොවිවර වියදම් කළත් -කොවිවර වැය බර දැරුවත්- අපි ඉලක්ක කර ගන්නේ දරුවා බව. පත්ති කාමරය තුළ ඉගෙන ගන්නා දරුවාට ඒ දැනුම ලබා දීම, දරුවාගේ සිත හදන එක, ඒ වාගේම දරුවාගේ විවිධ ශක්තීන් මතු කර ගැනීම තමයි ප්‍රධානම දේ. දරුවා වෙනුවෙන් රජය විශාල මුදලක් වියදම් කරනවා. අපේ රේඛීය අමාත්‍යාංශය නියෝජනය කරන අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා, පළාත් අධ්‍යාපන ඇමතිවරු, අමාත්‍යාංශ ලේකම්තුමන්ලා, පළාත් අධ්‍යාපන ලේකම්තුමන්ලා, කලාප අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරු, පළාත් අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරු, විෂය භාර අධ්‍යක්ෂවරු, විදුහල්පතිවරු, ගුරුවරු ඒ වාගේම විෂය උපදේශකවරු විශාල සංඛ්‍යාවක් ඉන්නවා. මේ සියලු දෙනාගේම කටයුත්ත වන්නේ ඒ දරුවාට අධ්‍යාපනය නිවැරදි වියට ලබා දීමයි. ඒ තරම් වියදම් කරලා, ඒ තරම් නිලධාරීන් පත් කරලා, අපි හදන දරුවා මේ සමාජයට මේ රටට ගැළපෙනවාද කියන කාරණය අපි කල්පනා කරන්න ඕනෑ.

මෑතකදී අපේ විභාග කොමසාරිස්තුමා සහභාගි වුණු සම්මුඛ සාකච්ඡාවක් එක්තරා පත්තරේක පළ වී තිබුණා. එහිදී එතුමා කියා තිබෙනවා, යුනෙස්කෝ ආයතනයේ වාර්තාවක සඳහන් වෙලා වී තිබෙන ආකාරයට අධ්‍යාපනය කුළුණු හතරක් මත රඳා පවතිනවාය කියා. ඒ කුළුණු හතර මොනවාද කියා මා බැලුවා. ඒ කුළුණු හතර තමයි, ජීවත් වීම සඳහා ඉගෙනීම; යමක් හරියාකාරව කිරීම සඳහා ඉගෙනීම; ඉගෙනීමට ඉගෙනීම සහ සමාජයේ අනෙක් පුද්ගලයන් සමඟ සහයෝගයෙන් සහජීවනයෙන් ජීවත් වීම සඳහා ඉගෙනීම. මේ කාර්යයන් හතර දෙස බැලුවාම අද ඒවා ඉෂ්ට වෙලාද කියන එක ප්‍රශ්නයක් බව එතුමා කියා තිබෙනවා. අපේ දරුවන්ගේ දැනුම සහ ස්මරණය -මතකය- මතින් විභාගයක් තිබෙනවා. ඒ විභාගය තුළ දරුවන්ගේ විශේෂ හැකියාවන් දක්ෂතාවන් කුසලතාවන් මතු වන්නේ නැහැ. අපේ අධ්‍යාපන අමාත්‍යතුමා ඒවා තේරුම් අරගෙන, ඒවා පිළිබඳව ගැඹුරු අවධානයක් යොමු කරලා, කතිකාවතක් නිර්මාණය කරලා, සංවාදයක් නිර්මාණය කරලා, අධ්‍යාපන ක්‍රමය නිවැරදි ක්‍රමයකට හදන්න මුල් පියවර තැබීම ගැන අපි ඇත්තටම සතුටු වනවා. ඇත්තටම අපි බලන්න ඕනෑ, විධිමත් අධ්‍යාපන පද්ධතියකින් බිහි කරන නිම් වස්තුවේ, අපේ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයෙන් බිහි කරන මානව ප්‍රාග්ධනයේ ගුණාත්මකභාවය මේ සමාජ, ආර්ථික දේහයට උරා ගන්නවාද කියන එක; සමාජය ඉල්ලන දරුවා අපි ලබා දෙනවාද කියන එක. ඒ තැනට අපි ආ යුතුයි. සාමාන්‍ය පෙළ සඳහා පොදු විෂයයන් හයක් තිබෙනවා. මවු බස, දෙවන බස, ගණිතය, විද්‍යාව, ඉතිහාසය හා ආගම. ඒ පොදු විෂය මාලාව තුළ දරුවන්ට අධ්‍යාපනය ලබා දෙන්නට අවස්ථාව සලසා දෙන ගමන් ඒ දරුවන් විද්‍යාව හා ගණිතයට තිබෙන හැකියාව අනුව, වාණිජ ක්ෂේත්‍රයට තිබෙන හැකියාව අනුව, කලා ක්ෂේත්‍රයට තිබෙන හැකියාව අනුව, තාක්ෂණයට තිබෙන හැකියාව අනුව ඒ දරුවන් හුරු කළොත් අපි විශ්වාස කරනවා, කාලයක් ගියාට පසු අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයෙන් බිහි කරන නිම් වස්තුව ඒ වැඩ ලෝකයට ගැළපෙයි කියා.

අද වන විට අපේ සුබසාධන ආර්ථික ක්‍රමය අනුව අධ්‍යාපනය සඳහා විශාල මුදලක් වැය කරනවා. ඒ වාගේම උසස් අධ්‍යාපනය සඳහා විශාල මුදලක් වැය කරනවා. සාමාන්‍ය පෙළින් හැලෙන

සිසුන් වාගේම, උසස් පෙළින් හැලෙන සිසුන් වැඩ ලෝකය ජය ගන්න පුළුවන් වියට සකස් කරනවාය කියා අධ්‍යාපන අමාත්‍යතුමා සඳහන් කර තිබුණා. පාසලෙන් පිට වන හැම දරුවෙකුටම නිපුණතා සහතිකයක් ලබා දී ඔවුන් ඒ සඳහා නිර්මාණය කරන බව කියා තිබුණා.

කාලය අවසන් නිසා මේ කාරණය කියා මා කථාව අවසන් කරනවා. අතිගරු ජනාධිපතිතුමා බලාපොරොත්තු වන ආශ්චර්යවත් -අසිරිමත්- රට ගොඩ නගන වැඩ පිළිවෙළට විශේෂයෙන් අපේ අධ්‍යාපන අමාත්‍යතුමා, උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යතුමා උපරිම දායකත්වය ලබා දී, අපේ දරුවන් වෙනුවෙන්, අපේ රටේ අනාගතය වෙනුවෙන් පැහැදිලි යමක් කරයි; ඒ තුළ අපේ අනාගතය පැහැබර වෙයි කියා බලාපොරොත්තු වෙමින් මා නිහඩ වනවා.

[අ. භා. 3.37]

ගරු කනක හේරත් මහතා

(மாண்புமிகு கனக ஹேரத்)

(The Hon. Kanaka Herath)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ සහ උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂ සාකච්ඡා කරන කාරක සභා අවස්ථාවේදී මේ ගරු සභාව ඇමතීමට ලැබීම පිළිබඳව මා සන්නේෂ වනවා. විශේෂයෙන්ම මහින්ද විත්තන ඉදිරි දැක්ම තුළ ඇති කේන්ද්‍ර පහෙන් එකක් තමයි දැනුම කේන්ද්‍රය. මේ දැනුම කේන්ද්‍රය ඉතාම වැදගත්. මෙම කේන්ද්‍රය නොමැතිව අනෙකුත් කේන්ද්‍ර ක්‍රියාත්මක කිරීමට නොහැකියි. අනාගතයේ සංවර්ධනය රඳා පවතින්නේ දැනුම කේන්ද්‍රය මතයි. අද තිබෙන පිළිගැනීම අනුව සංවර්ධිත හෝ සංවර්ධනය වෙමින් පවතින ලෝකයේ ඕනෑම රටක් දැනුම මූලික කේන්ද්‍රය බවට පත් කර ගෙන තිබෙනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, විශේෂයෙන්ම අධ්‍යාපනය සහ උසස් අධ්‍යාපනය වෙනුවෙන් විශාල බරක් අද රජයට පැටවිලා තිබෙනවා. මානව ප්‍රාග්ධනය සංවර්ධනය කිරීමට රජය විශාල අවධානයක් යොමු කර තිබෙනවා. අද ලංකාවේ විශ්වවිද්‍යාල 15කුත්, විවෘත විශ්වවිද්‍යාල 01කුත්, බෞද්ධ අධ්‍යාපනය සඳහා විශ්වවිද්‍යාල 02කුත්, උසස් අධ්‍යාපන ආයතන 17කුත් තිබෙනවා. අද අපේ රටේ තිබෙන ප්‍රධානතම ගැටලුවක් තමයි විශ්වවිද්‍යාලවලින් පිට වන උපාධිධාරීන්ට තිබෙන විරැකියා ප්‍රශ්නය. මේ ගැටලුව විසඳීමට අපේ රජය විශාල වශයෙන් කටයුතු කර ගෙන යනවා.

මෙහිදී මා දකින එක් කරුණක් පිළිබඳව කියන්න කැමතියි. එනම්, අපේ පාඨමාලා අතර කලා, වාණිජ පාඨමාලා ගුණාත්මක භාවයෙන් යම් කිසි අඩුවක් තිබෙනවා කියලායි මා හිතන්නේ. ඒ වාගේම පවතින සාම්ප්‍රදායික විශ්වවිද්‍යාල ක්‍රමවේදය වෙනස් කරමින් ගුණාත්මකභාවයෙන් ඉහළ මට්ටමක ඇති විශ්වවිද්‍යාල ඇති කරලා එම ආයතනවලින් බිහි වන උපාධිධාරීන්ට තැත්නම් ඩිප්ලෝමාධාරීන්ට ලෝකයේ ඕනෑම තැනක රැකියාවක් - globally employable - ලබා ගත හැකි ආකාරයට කටයුතු කරන්න, එහෙම තැත්නම් වෙළෙඳ පොළට සරිලන උපාධිධාරීන් බිහි කරන්න අතිගරු ජනාධිපතිතුමාත්, උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යවරයා වශයෙන් අපේ ගරු එස්.බී. දිසානායක මැතිතුමාත් වැඩ පිළිවෙළවල් රාශියක් කර ගෙන යමින් පවතිනවා. මේ ක්‍රියාදාමයන් කිහිපයක් අද මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරන්න මා බලාපොරොත්තු වනවා.

අද සෑම දිස්ත්‍රික්කයකම pre-orientation programme එකක් ආරම්භ කරලා විශ්වවිද්‍යාලයට ඇතුළු වන සෑම ශිෂ්‍යයකුටම ඉංග්‍රීසි දැනුම, ඒ වාගේම තොරතුරු තාක්ෂණය පිළිබඳ දැනුම ලබා

முக்கியமாக வன்னிப் பிரதேசங்களில் நிலவும் ஆளணி வெற்றிடங்கள் நிரப்பப்பட வேண்டியது அவசியமாகும்.

குறிப்பாக, இலங்கையிலே ஆகக்கூடுதலான, கிட்டத்தட்ட 175 கல்வி நிர்வாக சேவை உத்தியோகத்தர்களுக்கான வெற்றிடங்கள் வட மாகாணத்திலேயே காணப்படுகின்றன. எனவே, அவ்வெற்றிடங்களை அவசரமாக நிரப்புவதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதேபோன்று அங்கு 600 ஆங்கில ஆசிரியர்களுக்குத் தட்டுப்பாடுள்ளது. கணிதம், விஞ்ஞானம் போன்ற முக்கியமான பாடங்களைக் கற்பிப்பதற்காக 200 ஆசிரியர்கள் தேவைப்படுகின்றார்கள். ஆகவே, முக்கியமாக இந்த ஆசிரியர்களையும் கல்வி நிர்வாக சேவை உத்தியோகத்தர்களையும் நியமிப்பதனுடாக எதிர்காலத்திலே வன்னிப் பிரதேசங்கள் மட்டுமல்ல, வட மாகாணமே கல்வியில் உயர் நிலையை அடையமுடியும். வட மாகாணத்திலே 420 பாடசாலைகளுக்கான நிரந்தர அதிபர்களுக்கான நியமனம் வழங்கப்படாமல் இருக்கின்றது. ஆகவே, அந்தப் பாடசாலைகளிலே தற்பொழுது கடமை நிறைவேற்றும் அதிபர்களாகப் பணியாற்றிக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு நிரந்தர நியமனம் வழங்குவதன்மூலம் இந்தக் குறைபாட்டை நிவர்த்தி செய்யலாமென நினைக்கின்றேன்.

அதைவிட மிக முக்கியமான விடயம், யுத்தம் முடிவுற்று இரண்டரை வருடங்கள் கடந்துள்ள நிலையிலும் வட மாகாணத்திலுள்ள 111 பாடசாலைகள், அவை உயர் பாதுகாப்பு வலயத்தில் இருப்பதாகவும் அங்கு இராணுவ முகாம் அமைந்துள்ளதாகவும் காரணங்கள் கூறப்பட்டு, இன்றுவரையில் மாணவர்களின் கல்வி நடவடிக்கைகளுக்காகக் கையளிக்கப்படாதிருப்பதாகும். அதிலும் குறிப்பாக, பல பாடசாலைகளுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு அவற்றை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டபொழுதிலும், இராணுவத்தினர் அவற்றினை அதிகாரிகளிடம் கையளிப்பதற்கு மறுப்புத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, முல்லைத்தீவு மாவட்டத்திலே உள்ள கோட்டைகட்டியகுளம் பாடசாலை, அதேபோன்று கொக்கிளாயில் அமைந்துள்ள பாடசாலை ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். அவற்றைப் புனரமைப்புச் செய்வதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளபோதும் அதனைச் செய்ய முடியவில்லை. அவ்வாறே, யாழ். மாவட்டத்திலே இயக்கச்சிச் சந்திக்கருகிலுள்ள பாடசாலையிலே இராணுவத்தினர் தேநீர்க் கடையை நடத்துகிறார்கள். இப்படிப் பல பாடசாலைகள் இன்னமும் கையளிக்கப்படாத நிலை காணப்படுகிறது. இவற்றைக் கல்வி நடவடிக்கைகளுக்காக மீளப்பெற கல்வி அமைச்சு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

அதைவிட, இறுதிப் போர் நடைபெற்றபொழுது வட மாகாணத்திலுள்ள கிட்டத்தட்ட ஐயாயிரம் மாணவர்கள் தமது தாய், தந்தையரை இழந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கல்வியை முழுமையாகத் தொடர்வதற்காக ஒரு விசேட நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படவேண்டுமென்று இந்தச் சபையிலே கடந்த வரவு செலவுத் திட்ட விவாதத்தின்போதும் நான் குறிப்பிட்டிருந்தேன். ஆனால், நாங்கள் இந்தச் சபையில் எடுத்துக்கூறிய எந்த விடயமுமே இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்திலும் கவனத்தில் எடுக்கப்படவில்லை. தாய், தந்தையரை இழந்த இந்த மாணவர்கள் போதிய உணவோ, உடையோ அல்லது கற்றல் உபகரணங்களோ இல்லாத நிலையில், பெரும் சிரமத்துக்கு மத்தியில் மூன்றாம் நபர்களோடு தங்கியிருந்து தான் தங்களுடைய கல்வியைத் தொடரவேண்டியிருக்கிறது. இது ஒரு துரதிஷ்டவசமான நிகழ்வு. ஆகவே, இந்த மாணவர்களுக்காக ஒரு விசேட நிதி ஒதுக்கப்படவேண்டும். அதேபோல், வட மாகாணத்தில் தாய் அல்லது தகப்பனை இழந்த, அதாவது இருவரில் ஒருவரை இழந்த, மாணவர்கள் கிட்டத்தட்ட 12,000 பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைவரமும் இதுதான். அந்தப் பிள்ளைகளைப் பேணி

வளர்க்கும் பெண்கள் மிகுந்த சிரமத்துக்கு மத்தியில் அவர்களின் கல்வி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதேபோல், அரசியல் கைதிகள் என்ற ரீதியில் ஆண்கள் பலர் தடுப்பு முகாம்களிலும் சிறைச்சாலைகளிலும் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருப்பதால் பெண்களின்மீது குடும்பப் பொறுப்பு சுமத்தப்பட்டுள்ளது. இதனால் அக்குடும்பங்கள் மிகவும் கஷ்டத்துடன் வறுமைக்கோட்டுக்குக்கீழே வாழும் நிலைவரம் காணப்படுகின்றது. இதனால் அவர்களுடைய குழந்தைகள் கல்வியைத் தொடர முடியாமல் பெரும் கஷ்டங்களை எதிர்நோக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, பொதுவாக ஏனைய மாவட்டங்களோடு ஒப்பிடுகையில் மிகவும் கூடுதலான பாதிப்புக்களை எதிர்கொண்டுள்ள இந்த வன்னி மாவட்டத்திலே சிறப்புக் கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டிய தேவையிருக்கிறது. அங்குள்ள பாடசாலைகளில் ஆய்வுகூட வசதிகள் உட்பட கட்டிடங்கள், ஏனைய பௌதிக வளங்கள் போன்ற பல தேவைகள் நிறைவுசெய்யப் படவேண்டியிருக்கின்றன. ஆகவே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இவ்விடயங்கள் சம்பந்தமாகக் கூடுதலான கவனத்தைச் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

அதேபோல், வவுனியா மாவட்டத்தில் நடைபெற்றுவந்த கல்வி முதுமாணிப் பட்டப்படிப்பு நெறி யாழ்ப்பாண மாவட்டத்துக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளதால் அம்பாறை, மட்டக்களப்பு, மன்னார், வவுனியா போன்ற மாவட்டங்களிலுள்ள மாணவர்கள் யாழ்ப்பாணத்துக்குச் செல்லவேண்டியிருக்கின்றது. அதனால், அவர்கள் பெரும் சிரமத்தை எதிர்நோக்குகிறார்கள். ஆகவே, அந்த கல்விமுதுமாணிப் பட்டப்படிப்பை தொடர்ந்தும் வவுனியாவில் நடத்துவதற்கு முயற்சியெடுக்க வேண்டும் என்பதை மாண்புமிகு உயர் கல்வி அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அதேபோல், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தோடு இணைக்கப்பட்டுள்ள வவுனியா வளாகம் முழு வசதிகளோடு தரமுயர்த்தப் படவேண்டியிருக்கிறது. அவ்வளாகத்தின் நிதி, நிர்வாகம் என்பனவும் யாழ். பல்கலைக்கழகத்தோடு இணைந்திருப்பதால் பம்பைமடுவிலே அமைக்கப்படுகின்ற வவுனியா வளாகத்துக்கான கட்டிட வசதிகள் உட்பட ஏனைய தேவைகள் நீண்ட காலமாகப் பூர்த்திசெய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. "அமைச்சு, எங்களுக்குரிய நிதியைச் சிறுசிறு தொகையாகத் தருவதால் பம்பைமடுவில் இருக்கின்ற அந்த வளாகத்தை எங்களால் முழுமையாகப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத நிலையிருக்கிறது" என்று அதிகாரிகள் மட்டத்தில் அதற்கான காரணம் சொல்லப்படுகின்றது. ஆகவே, பம்பைமடுவில் அமைந்துள்ள அந்த வவுனியா வளாகத்தில் நிறைவுபெறாமல் இருக்கின்ற கட்டுமானப் பணிகளைப் பூர்த்திசெய்து, முழுமையான வசதிகளோடு அதனை நிறைவான வளாகமாகத் தரமுயர்த்த வேண்டுமென்று இச்சந்தர்ப்பத்திலே மாண்புமிகு உயர்கல்வி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அதேபோல், வவுனியா மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற கல்வியியல் கல்லூரியில் வருடாவருடம் கணிதம், விஞ்ஞானம் ஆகிய பாடநெறிகளுக்கு 20 ஆசிரிய மாணவர்கள் உள்வாங்கப் பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், இந்த வருடம் உள்வாங்கல் தொகை 15 ஆசிரிய மாணவர்களாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. அதேநேரம் வர்த்தகப் பிரிவில் 50 ஆசிரிய மாணவர்கள் உள்வாங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையிலே எங்களுடைய மாவட்டத்தில் கணிதம், விஞ்ஞானம் போன்ற பாட ஆசிரியர்களுக்கான தேவை அதிகமாக இருப்பதனால், அதனைக் கவனத்திற்கொண்டு, உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டுமென்று கூறி, விடைபெறுகின்றேன். நன்றி.

இராசநாராயணன் உத்தரவு

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

அடுத்ததாக, மாண்புமிகு வீ.எஸ். இராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள். உங்களுக்கு எட்டு நிமிடங்கள் இருக்கின்றன.

[பி. ப. 3.54]

ஓர். பி. சி. ராஜகிருஷ்ணன்

(மாண்புமிகு வீ.எஸ். இராதாகிருஷ்ணன்)

(The Hon. V.S. Radhakrishnan)

கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, ஒரு சமூகத்தின் அபிவிருத்தி நிலையை நாங்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டுமானால், அந்தச் சமூகம் கல்வியிலே எவ்வாறு வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றித்தான் முதலில் பார்க்க வேண்டும். இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற சமூகத்தினரின் மத்தியில் இன்று மலையக சமூகத்தினரே கல்வியிலே மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இந்த நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு, வடக்கு, கிழக்கிலிருக்கின்ற தமிழ்ப் பாடசாலைகளாக இருந்தாலென்ன, சிங்களப் பாடசாலைகளாக இருந்தாலென்ன, முஸ்லிம் பாடசாலைகளாக இருந்தாலென்ன, எல்லாமே அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டன. எனினும், 1978ஆம் ஆண்டு வரை மலையகத்திலே முறையான பாடசாலை அமைப்பு இருக்கவில்லை என்பதை நான் இச்சபைக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகின்றேன். 1978ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு, மலையகத்திலே ஆரம்பிக்கப் பட்ட தமிழ் பாடசாலைகளின் இன்றைய நிலைமை பற்றியும் கடந்த 32 வருட காலங்களில் இப்பாடசாலைகள் எவ்வாறு வளர்ச்சியடைந்திருக்கின்றன என்பதனையும் நாங்கள் சற்றுச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டும். கடந்த 32 வருடங்களாக மலையகப் பாடசாலைகளில் அபிவிருத்திப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தாலும்கூட, அவை இன்னும் தேசியரீதியில் இடம்பிடிக்கவில்லை என்பதை நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். இதனை நான் ஏன் சொல்லுகின்றேன் என்றால், இன்று இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற எந்தத் திணைக்களமாக இருந்தாலும் அவற்றில் உயர் பதவிகளில் மலையகத்தைச் சேர்ந்த உத்தியோகத்தார்கள் எவரும் இல்லை; அதற்கான வாய்ப்புக்கள் எங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. உதாரணமாக அப்பகுதிகளில் இதுவரை SLAS அல்லது SLEAS பரீட்சைக்குத் தோற்றுவதற்குப் போதுமான வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்படவோ அல்லது தகுதிகேற்ற நியமனங்கள் கொடுக்கப்படவோ இல்லை என்பதை நான் இங்கு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். இவ்வாறான நிலையில்தான் அங்குள்ள பாடசாலைகள் இயங்கி வருகின்றன. இது சம்பந்தமாக நான் விபரமான குறிப்பொன்றை எழுதிவைத்திருக்கின்றேன். அதன்மூலம் அப்பிரதேசத்தில் காணப்படுகின்ற சில குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டலாம் என நினைக்கின்றேன்.

அதாவது, கண்டி மாவட்டத்துக்கு 15 SLEAS Officers தேவையாக உள்ள நிலையில், 6 பேர் மாத்திரமே இருக்கின்றார்கள்; 9 பேருக்குரிய வெற்றிடம் உள்ளது. மாத்தளை மாவட்டத்தில் 6 பேர் தேவையாக உள்ளனர். ஆனால், இருப்பது இரண்டுபேர் மட்டுமே; இன்னும் 4 பேர் தேவை. அதேபோல், நுவரெலியா மாவட்டத்தில் 41 பேர் தேவையாக உள்ளனர். ஆனால் இருப்பது 9 பேர்; இன்னும் 32 பேர் தேவைப்படுகின்றனர். பதுளை மாவட்டத்துக்கு 17 பேர் தேவையாக உள்ளனர். ஆனால், 3 பேர்தான் உள்ளனர்; இன்னும் 14 பேர் தேவைப்படுகின்றனர். மொனராகலை மாவட்டத்தில் 2 பேர் தேவையாக உள்ளனர். ஆனால், இதுவரை அங்கு எவரும் நியமிக்கப்படவில்லை. அதேபோல்,

இரத்தினபுரி மாவட்டத்தில் 17 பேர் தேவையாக உள்ளனர். இருப்பது ஒருவர் மாத்திரமே; இன்னும் 16 பேர் தேவையாக இருக்கிறது. கேகாலை மாவட்டத்தில் 9 பேர் தேவையாக உள்ளனர். ஆனால், இதுவரை எவரும் நியமிக்கப்படவில்லை. அங்கு இவ்வாறான வெற்றிடங்கள் இருக்கும்போது நாங்கள் எவ்வாறு அப்பகுதியைக் கல்வியிலே முன்னேற்றமுடியும்? அதுமட்டுமல்ல, இன்று மலையகத்திலுள்ள பாடசாலைகளில் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் கிடையாது. அதேபோல், பயிற்றப் பட்ட ஆசிரியர்களும் மிகக்குறைவாகவே உள்ளனர். இவ்வாறானதொரு நிலையில்தான், மலையகப் பாடசாலைகள் கடந்த 32 வருடங்களாக இயங்கி வருகின்றன. எனவே, கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் இவற்றினைக் கருத்தில்கொண்டு, எதிர்காலத்தில் பட்டதாரி மற்றும் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களை அப்பகுதிகளில் நியமிப்பதற்கு உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். அதுமட்டுமல்லாமல், விவசாயம், கலை மற்றும் விஞ்ஞானப் பிரிவுகளுக்கான ஆசிரியர்கள் இப்பகுதிப் பாடசாலைகளுக்கு நியமிக்கப்படுவது மிகவும் குறைவாகவே இருக்கின்றது. அதேபோல், கிட்டத்தட்ட 10-11 பாடசாலைகளுக்கு ஓர் ஆங்கில ஆசிரியர் வீதம் இருப்பதையே நாங்கள் அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது. "அனைவருக்கும் கல்வி" என்ற 'மஹிந்த சிந்தனை' வேலைத்திட்டத்தின் பிரகாரம், மலையகத்தின் நுவரெலியா மாவட்டம் கல்வித் துறையில் புறக்கணிக்கப்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்கவேண்டும்.

இன்று ஆயிரம் பாடசாலைகள் அபிவிருத்தித் திட்டத்தினை முன்னெடுத்து வருகின்ற கௌரவ கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நாங்கள் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம். அத்திட்டத்தில் சில மலையகப் பாடசாலைகள் உள்வாங்கப் பட்டிருந்தாலும்கூட, இன்றுவரை மலையகத்திலே, நுவரெலியாவில் தமிழ்மொழிமூலமான ஒரு தேசியப் பாடசாலை கூட இல்லை என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். தேசியப் பாடசாலைகளை உருவாக்குவதன்மூலம் அப்பகுதி மாணவர்களுக்குப் பல வளங்களைப் பெற்றுக்கொடுக்கமுடியும் என்பதை நான் கௌரவ அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். எனவே, எதிர்காலத்தில் அங்கும் தேசியப் பாடசாலைகளை உருவாக்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென நான் இச்சபையில் வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

அண்மையில், மத்திய மாகாண கல்வி அமைச்சினால் ஒரு சுற்றறிக்கை வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. அதில், மத்திய மாகாணப் பாடசாலைகளின் நிகழ்வுகளில் அந்த மாகாணக் கல்வி அமைச்சினுடைய அனுமதியைப் பெறாமல் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களோ, அல்லது வேறு யாருமோ கலந்துகொள்ளக்கூடாது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. இது எந்தவகையில் நியாயம்? என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. எனவே, இது சம்பந்தமான விளக்கத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அங்குள்ள பாடசாலைகளுக்கும் மத்திய மாகாண கல்வி அமைச்சுக்கும் தெரிவிக்கவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டு, நான் மலையகப் பாடசாலைகள் பற்றித் தயாரித்த குறிப்பைச் **சபாபீடத்தில்*** சமர்ப்பித்து, விடைபெறுகின்றேன்.

* பூங்காசாலை மலர் 44.

* நாளிலையத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

* Placed in the Library.

[අ. හා. 4.00]

ගරු අබ්දුල් හලීම් මහතා

(மாண்புமிகு அப்துல் ஹலீம்)
(The Hon. Abdul Haleem)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂ පිළිබඳව සාකච්ඡා කරන මේ මොහොතේ ඒ පිළිබඳව අදහස් කීපයක් ඉදිරිපත් කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වෙමිනි. අපේ අධ්‍යාපනය භාරව කටයුතු කරන්නේ ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන අමාත්‍යතුමා. එතුමා අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයට, අධ්‍යාපන කටයුතුවලට අමුත්තෙක් නොවන බව අපි කවුරුත් දන්නවා. එතුමා අමාත්‍ය ධුරය දරන්නේ පෙර දහස් ගණන් ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට තම තමන්ගේ විභාග සමත් වීම සඳහා විශාල වශයෙන් දායක වූ කෙනෙක්. ඒ වාගේම නියෝජ්‍ය අධ්‍යාපන අමාත්‍ය ගරු ගාමිණී විජේ විජයමුණි ද සොයියා මැතිතුමා වුණත්, උච්ඡ පළාත් සභාවේ මහ ඇමති ධුරය දරමින් එහි අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය භාරව කටයුතු කරපු, අත් දැකීම් රාශියක් ලබපු අමාත්‍යවරයකු හැටියට මම දකිනවා. ඒ වාගේම අපේ මොහොත් ලාල් ග්‍රේරු මැතිතුමා ඊයේ පෙරේදා සිට අතිගරු ජනාධිපතිතුමා අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ අධීක්ෂණ මන්ත්‍රීවරයා ලෙස පත් කළා. මම හරියට දන්නේ නැහැ එතුමා අධීක්ෂණය කරන යන්නේ අමාත්‍යවරුන්ද, නැත්නම් අමාත්‍යාංශයද කියලා. තවත් ඒක පැහැදිලි නැහැ. ඒ කොහොම වුණත්, එතුමාත් අධ්‍යාපනය ගැන පළපුරුද්දක් තිබෙන දක්ෂ කෙනෙක්. ඒ වාගේම Lyceum පාසල් පද්ධතියේ නිර්මාතෘවරයකු හැටියට මම දකිනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ වාගේ දක්ෂ අය, අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය නව මහකට යොමු කිරීමට තීන්දු, තීරණ ගනිමින් අධ්‍යාපනයේ නවෝදයක් ඇති කරන්න උත්සාහ දැරුවත්, අධ්‍යාපනයේ පහළ මට්ටමින්, කලාප මට්ටමින් නොයෙකුත් අකටයුතුකම් සිදු වෙනවා. කලාප කාර්යාල බොහොමයක් මේ වන විට දේශපාලනිකරණය වෙලා හමාරයි. ඒ කාර්යාලවල පක්ෂ, පාට අනුවයි වැඩ කටයුතු සිදු වන්නේ. මේක අපි හැම දාම නඟන මැසිවිල්ලක්. ගුරුවරු තමන්ගේ ස්ථාන මාරුව හදා ගන්නට, නැත්නම් තමන්ගේ වැටුප් වර්ධකය හදා ගන්නට, විදුහල්පතිවරයෙක් පාසලට අවශ්‍ය භෞතික පහසුම් ලබා ගන්නට ඒ කාර්යාල කරා ගියාම පක්ෂ, පාට අනුවයි අද වුණත් ඒ කාර්යාලවල වැඩ කටයුතු සිද්ධ වන්නේ. පළාත් කාර්යාලවල තත්ත්වය නම් ඉතාම ශෝචනීයයි. දැන් පළාත් කාර්යාලවල, ඒ වාගේම කලාප කාර්යාලවලත් දේශපාලන මුවාවෙන් ආපු, අධ්‍යක්ෂ යැයි කියා ගන්නා පිරිසක් ඉන්නවා. ඒ පිරිසට නිශ්චිත වශයෙන් කිසිම රාජකාරියක් නම් නැහැ. රාජකාරිය කෙසේ වෙතත්, ඒ බොහෝ අයට වාඩි වෙන්න පුටු මේස පවා නැහැ. කරන අධ්‍යක්ෂකම මොකක්ද කියලා ඒ අයත් හරියටම දන්නේ නැහැ. පළාත් කාර්යාලවලත්, කලාප කාර්යාලවලත් එවැනි තව පිරිසක් ඉන්නවා. ඒ අය තමන්ගේ පාසල්වල කටයුතු කිරීමේදී යම් යම් වෝදනාවලට ලක්වුණු පිරිස්. හැබැයි, ඒ අයට තිබෙන වෝදනාවලට දඬුවම තමයි පළාත් කාර්යාලවලට නැත්නම් කලාප කාර්යාලවලට මාරු කිරීම. ඒ අයටත් කිසිම රාජකාරියක් නම් පැවරිලා නැහැ. මේකයි අද පළාත් කාර්යාලවලත්, කලාප කාර්යාලවලත් තත්ත්වය.

මේ අතරතුර අද මුස්ලිම් පාසල් අන්තිම අසරණ තත්ත්වයට පත් වෙලා. මුස්ලිම් පාසල්වලට මානව සම්පත් සහ භෞතික සම්පත් නිසි ලෙස ලැබෙන්නේ නැති එක බොහෝ කාලයක සිට තිබෙන ප්‍රශ්නයක්. ඒ වාගේම මුස්ලිම් පාසල්වල හැම දාම ගුරු හිඟය තිබෙනවා.

අද මුස්ලිම් පාසල් විශාල කඩා වැටීමකට ලක් වෙමින් පවතිනවා. ඒකට හේතු ගණනාවක් තිබෙනවා. ඒ වාගේම මුස්ලිම් පාසල්වලට තවත් විශාල අසාධාරණයකුත් සිදු වෙනවා. එය තමයි දෙමළ භාෂාව කථා කරන්න දන්නේ නැති සිංහල ගුරුවරුන් මුස්ලිම් පාසල්වලට පත්කිරීම. ඒක අලුතෙන් සිදු වන දෙයක්. ඒ,

ගුරුවරුන් පමණක් නොවෙයි, නියෝජ්‍ය විදුහල්පතිවරුන් පවා අද මුස්ලිම් පාසල්වලට පත් කර තිබෙනවා.

මහනුවර දිස්ත්‍රික්කය නියෝජ්‍යය කරන මන්ත්‍රීවරයෙක් හැටියට මා කියන්නට ඕනෑ, භාරිස්පත්තුව, පුජාපිටිය, අකුරන සහ ගලගෙදර යන මේ ප්‍රාදේශීය කොට්ඨාසවලට අයත් වන අධ්‍යාපන කලාපය තමයි කටුගස්තොට අධ්‍යාපන කලාපය. මා පදිංචිව ඉන්නේ අකුරනයි. අකුරන අස්වර් ජාතික පාසලේ අද සිංහල නියෝජ්‍ය විදුහල්පතිතුමෙක් ඉන්නේ. එතුමා උදේට එනවා; පස්වරු 2.00 වන තුරු ඉන්නවා; පත්තර කියවනවා; පොත් පත් කියවනවා; කථා පොත් කියවනවා; යනවා. එවරයි. ඒකයි එතුමාගේ රාජකාරිය. ඒක ජාතික පාසලක්. [බාධා කිරීමක්]අස්වර් ජාතික පාසල. [බාධා කිරීමක්]ඒ වාගේ තවත් බොහෝ පාසල් තිබෙනවා. මම ඒ විස්තර ඔබතුමාට පසුව දෙන්නම්. ඒ වාගේ ගුරුවරුන් පත් කිරීමෙන් ඒ පාසලට හෝ ශිෂ්‍යයාවන්ට හෝ කිසිම ප්‍රයෝජනයක් අත් වන්නේ නැහැ. ඒක ඉතාමත්ම පැහැදිලියි.

මා කිව්වා වාගේ මුස්ලිම් පාසල්වල ගුරු ඌනතාවක් තිබෙනවා. අස්වර් ජාතික පාසලේ අද වෙනකොට ගුරුවරුන් 20 දෙනෙකුගේ හිඟයක් තිබෙනවා. ඒක ජාතික පාසලක්. ඒ ජාතික පාසලේ තත්ත්වය එහෙම නම්- [බාධා කිරීමක්]අකුරන. ඒක මිශ්‍ර පාසලක්. එම නිසා ගරු ඇමතිතුමනි, මේ සම්බන්ධයෙන් ඔබතුමාගේ අවධානය යොමු කර යම් පිළියමක් යොදන්නය කියා මා ඉතා කාරුණිකව ඉල්ලා සිටිනවා.

ඊළඟ කාරණය මෙයයි. බොහෝ මන්ත්‍රීවරු මෙහිදී කථා කළ කාරණයක් තමයි, රජයේ පාසල් 1,000ක් සංවර්ධනය කිරීමේ ක්‍රියාදාමය. මේ වැඩ පිළිවෙළ ඉතාමත් වටිනා ක්‍රියාදාමයක් වියියටයි මා දකින්නේ. එපමණක් නොවයි. මෙම වැඩ පිළිවෙළ ප්‍රගතිශීලී වැඩ පිළිවෙළක් වියියටත් මා දකිනවා. එවැනි වැඩ පිළිවෙළක් ආරම්භ කළ යුතුය කියා මා පළාත් සභාවේ ඉන්න කාලයේදීත්, ඊට පසුව මේ පාර්ලිමේන්තුවේදීත් යෝජනා කර තිබුණා. ඒ වැඩ පිළිවෙළ ඉතාමත් වැදගත්. ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාස පදනම් කර ගෙන ඒ කොට්ඨාස තුළ පාසලක් හෝ පාසල් දෙකක් තෝරා ගෙන එම පාසල් දෙකට සියලුම සම්පත් ලබා දී, ඒ පාසල් සංවර්ධනය කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළ කාගේත් පැසසුමට ලක් වන කාරණයක්. ඒකේ කිසිම වාදයක් නැහැ. එහෙත් භාෂා අනුව වෙන් කර එවැනි සංවර්ධනයක් කිරීම වඩාත් සුදුසු බව සුළුතර පක්ෂයේ පැතුමයි. අප දන්නවා, මුස්ලිම් පාසල්වල මුස්ලිම් අයගේ සංස්කෘතිකමය වශයෙන් තිබෙන යම් යම් ප්‍රශ්න නිසා, භාෂා වශයෙන් වෙන් කර ගන්නොත් ඉතාමත්ම හොඳයි. නෝම්බි කාලයේ, එහෙම නැත්නම් සිකුරාදා ඒ වාගේ අවස්ථා තිබෙනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඇත්ත වශයෙන්ම මෙම වැඩ පිළිවෙළ සම්බන්ධයෙන් යම් පැහැදිලි කිරීමක් සිදු කර නැහැ. මෙහිදී මා දකින විශාලම ප්‍රශ්නය තමයි, මේ පාසල් සංවර්ධනය කිරීමේදී ප්‍රාථමික අංශය අයිත් කළ යුතුය කියන කොන්දේසිය. ඒක විශාල ගැටලුවක්. දැන් බොහෝ පාසල්වල මේ වනකොටත් ප්‍රාථමික අංශයත් එක්කමයි ඒ පාසල පවත්වා ගෙන යන්නේ. ප්‍රාථමික අංශයක් තිබුණාම එහිදී දෙමව්පියන් අතර යම් බැඳීමක් තිබෙනවා. ප්‍රාථමික අංශය අයිත් කිරීම පිළිබඳව බැලුවාම දැන් එක කොටසක් ඊට පක්ෂවත්, තව කොටසක් ඊට විරුද්ධවත් කටයුතු කරනවා. ඒ තත්ත්වය අද අකුරන අස්වර් ජාතික පාසලේ සිදු වෙමින් පවතිනවා. ඒ ප්‍රාථමික අංශය වෙන් කළොත්, වෙනත් පාසලකට ගෙන ගියොත් එය ළමයින්ට කරන අසාධාරණයක්. ඒ ළමයි තවත් පාසලක් කරා යවන්නට සිද්ධ වුණොත් ඒ දෙමව්පියන්ට ප්‍රශ්න රාශියකට මුහුණ පාන්න සිදු වෙනවා. මේ ප්‍රශ්නය විසඳීම සඳහා හොඳම දේ තමයි ඒ ප්‍රාථමික අංශය ඒ

ஆசிரியர் நியமனங்களை வழங்க வேண்டும். அத்தோடு, 2010ஆம் ஆண்டுக்குரிய பரீட்சையையும் நடத்தி எஞ்சிய நியமனங்களையும் வழங்க ஆவன செய்யவேண்டுமென இந்த உயர் சபையில் நான் கௌரவ அமைச்சர் பந்துல குணவர்தன அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அதுபோல, சிங்கப்பாடசாலைகளில் கல்வி கற்கின்ற எங்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு மார்க்கக் கல்வியைக் கற்றுக்கொள்வதற்கான வாய்ப்பு இல்லாதிருக்கிறது. இலங்கை பூராவுமுள்ள பாடசாலைகளில் நிலவுகின்ற மௌலவி ஆசிரியர்களுக்கான வெற்றிடங்களை நிரப்புவதன்மூலம் இக்குறைபாட்டை நிவர்த்தி செய்யலாம். ஏற்கெனவே இதற்கான அமைச்சரவை அங்கீகாரமும் கிடைத்திருக்கிறது. அந்த வகையில் இந்த அரிய சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி எதிர்காலத்திலே மிகுதி நியமனங்களையும் வழங்குவதற்கு அமைச்சரவர்கள் ஆவன செய்வாரென்று நான் நம்புகின்றேன்.

அடுத்து, நாடு பூராவும் இருக்கின்ற தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகளில் 2012ஆம் ஆண்டுக்காக தமிழ்மொழிமூலம் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள பாடநெறிகளின் விபரங்களைப் பார்க்கின்றபோது -

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)

உங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் முடிவடைந்துவிட்டது.

ගරු මොහමඩ් අස්ලම් මහතා

(மாண்புமிகு மொஹமட் அஸ்லம்)

(The Hon. Mohamed Aslam)

தயவுசெய்து இன்னும் 2 நிமிடங்கள் தாருங்கள்.

யாழ்ப்பாணம் மற்றும் வவுனியாவிலே 8 பாடநெறிகளும், ஸ்ரீபாத கல்வியியற் கல்லூரியிலே 9 பாடநெறிகளும், மட்டக்களப்பிலே 5 பாடநெறிகளும், அட்டாளைச்சேனையிலே 6 பாடநெறிகளும் நடைபெறுகின்ற அதேவேளை, தர்காநகர் கல்வியியற் கல்லூரியிலே 3 பாடநெறிகள் மாத்திரமே நடைபெறுகின்றன. 2001 இல் இங்கு 5 பாடநெறிகள் நடைபெற்று வந்ததோடு, 2009 ஆம் ஆண்டு முதல் ஆரம்பக் கல்வி, முதலாம்மொழி-தமிழ், விவசாயமும் உணவுத் தொழில்நுட்பமும், தகவல் தொழில்நுட்பம் என 4 பாடநெறிகள் நடைபெற்று வந்தன. 2012ஆம் ஆண்டுக்குத் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியில் மாணவர்களை அனுமதிப்பது தொடர்பான 2011.06.24ஆம் திகதிய வர்த்தமானி அறிவித்தல்மூலம் முதலாம் மொழி-தமிழ், விவசாயம் மற்றும் உணவுத் தொழிநுட்பம் போன்ற பாடநெறிகள் நீக்கப்பட்டு, ஆரம்பக் கல்வி, தகவல் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பம், மணப் பொருளியல் ஆகிய 3 பாடநெறிகளுக்கு மாத்திரமே விண்ணப் பங்கள் கோரப்பட்டிருக்கின்றன. இதனைத் தமிழ் பேசுகின்ற தமிழ், முஸ்லிம் மாணவர்களுக்கு இழைக்கப்பட்டிருக்கின்ற அநீதியாகவே நான் கருதுகின்றேன்.

මූලාසනාරූපි මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)

(The Presiding Member)

இத்தோடு முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

ගරු මොහමඩ් අස්ලම් මහතා

(மாண்புமிகு மொஹமட் அஸ்லம்)

(The Hon. Mohamed Aslam)

தயவுசெய்து இன்னும் 1 நிமிடம் தாருங்கள்.

මූලාසනාරූපි මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

அப்படித் தர முடியாது; இன்னும் இரண்டு அமைச்சர்கள் பதிலுரை நிகழ்த்தவிருக்கிறார்கள்.

ගරු මොහමඩ් අස්ලම් මහතා

(மாண்புமிகு மொஹமட் அஸ்லம்)

(The Hon. Mohamed Aslam)

எனவே, இவற்றைக் கல்வி அமைச்சரின் மேலான கவனத்துக்கு நான் கொண்டுவருகின்றேன். மேலும், இந்த கல்வியியற் கல்லூரியில் இதுவரை கடமையாற்றிவந்த ஜாபிர் என்ற விரிவுரையாளர், "Elements in Education & School Management - கல்வி அளவை அடிப்படையும் பாடசாலை முகாமைத்துவமும்" என்ற பாடநெறிக்கான அந்த விரிவுரையாளர் இடமாற்றம் செய்யப்பட்டிருப்பதால், அந்தப் பாடநெறியைப் போதிப்பதற்காக விரிவுரையாளர் ஒருவர் இல்லாத நிலை காணப்படுவதையும் இக்கல்லூரியில் இணைக்கப்பட்ட ஒருசில உதவியாளர்கள் மேலதிகமாக இருப்பதையும் நான் கல்வி அமைச்சருக்குச் சுட்டிக்காட்டு விரும்புகின்றேன். அத்துடன், பாடசாலைகளிலிருந்து மேலதிகமாக அக்கல்விக் கல்லூரிக்கு இணைக்கப்பட்டவர்களைத் திரும்பவும் பாடசாலைகளுக்கு அனுப்புவதன்மூலம் பாடசாலைகளில் நிலவுகின்ற ஆசிரியர் பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்யலாம்; பாடசாலைகளில் முக்கிய பாடங்களுக்கான ஆசிரியர் பற்றாக்குறையையும் நீக்கலாம். இதன்மூலம் சும்மா இருந்துகொண்டு சம்பளம் பெறும் நிலையை மாற்றி அரசாங்கத்தின் பணம் விரயமாவதைத் தடுக்கலாம். எனவே, களேரவ அமைச்சரவர்கள் இதனைக் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மேலும், 2001ஆம் ஆண்டு முதல் 2011 மே மாதம் வரையிலான காலத்தில் இக்கல்விக் கல்லூரியின் பரிபாலனம், ஆட்சேர்ப்பு, வளங்களின் பாவனை மற்றும் வாகனங்களின் பாவனை உள்ளிட்ட அனைத்து நடவடிக்கைகள் பற்றியும் ஒரு விரிவான பரிசீலனை நடத்தப்பட்டு, முறைகேடுகள் இடம்பெற்றிருப்பின் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கெதிராகச் சட்ட நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படவேண்டுமென்றும் கேட்டு, விடைபெறுகின்றேன்.

[ဇု. ဗာ. 4.28]

ගරු ඉරාන් වික්‍රමරත්න මහතා

(மாண்புமிகு இரான் விக்கிரமரத்ன)

(The Hon. Eran Wickramaratne)

මූලාසනාරුඬ ගරු මන්ත්‍රිතුමනි, අද දින අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ සහ විශේෂයෙන්ම උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂ යටතේ කාරක සභා අවස්ථාවේ දී කථා කිරීමට අවස්ථාව ලබා දීම ගැන මා ඔබතුමාට ස්තූතිවන්ත වනවා.

මූලාසනාරූපි මත්ත්‍රිකූමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

ඔබතුමාට විනාඩි 17යි තිබෙන්නේ.

ගරු ඉරාන් විකුමරත්න මහතා

(மாண்புமிகு இரான் விக்கிரமரத்ன)

(The Hon. Eran Wickramaratne)

බොහොම ස්තූතියි.

අද දින මුලින්ම මට සඳහන් කරන්නට සිදු වනවා, මෙන්න මේ කාරණය. ප්‍රතිපත්තියක් හැටියට මේ රජයේ සංවර්ධන වැඩ

[ගරු ඉරාන් වික්‍රමරත්න මහතා]

පිළිවෙළ තිබෙන්නේ, අපි ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් කිව්වොත් softwareවලට නොවෙයි, hardware පැත්තටයි. අපි නම් දිගින් දිගටම කියන්නේ මේ රටේ වැදගත්ම සම්පත මානව සම්පත බවයි. අධ්‍යාපනයට ආයෝජනය කරන, වියදම් කරන ප්‍රමාණය අඩුයි කියලා අද විතරක් නොවෙයි, අපි දිගින් දිගටම ප්‍රකාශ කළා. 2002 දී ඒක දළ දේශීය නිෂ්පාදනයෙන් සියයට 2ක් විතර බොහොම අඩු ප්‍රමාණයකයි තිබුණේ. 2006 විතර වන කොට එය සියයට 2.7කට විතර ඉහළ ගියා. ඉන් පසුව ඒක නැවතත් 2010 වන කොට සියයට 2කට වඩා අඩු වුණා. වැය වීමක් හැටියට ගත්තොත් අද අපට මේ තිබෙන ඇස්තමේන්තු අනුව ඒ වැය වීම මුළු වැය වීමෙන් සියයට 8ක් පමණ වෙනවා.

නමුත් අපි සිංගප්පූරුව දිහා, පිලිපීනය දිහා බැලුවොත් අධ්‍යාපනය සඳහා සියයට 17කට කිට්ටු ප්‍රමාණයක් වියදම් කරනවා කියලා පෙනෙනවා. නේපාලය ගත්තොත් ඒ ප්‍රමාණය සියයට 19ක්, බංග්ලාදේශය ගත්තොත් සියයට 14ක් විතර වෙනවා. මේ සංඛ්‍යා ලේඛන ගැන කිව්වේ ඇත්තටම අපි අධ්‍යාපනයට වියදම් කරන මුදල මදි බව පෙන්වා දීමටයි.

අපේ ගරු කනක හේරත් තරුණ මන්ත්‍රීතුමා අධ්‍යාපනය ගැන හුඟක් අදහස් ප්‍රකාශ කළා. මම ඒක විශේෂයෙන්ම අගය කොට සලකනවා. මම ඒ හුඟක් අදහස් එක්ක එකඟ වනවා. මේ දක්වා තිබෙන වැය ශීර්ෂ අනුව විශේෂයෙන්ම උසස් අධ්‍යාපනය සඳහා වෙන් කර තිබෙන ප්‍රාග්ධන ප්‍රමාණය අඩුයි කියලා අපට පෙනෙනවා.

අය වැය ඇස්තමේන්තුවේ දෙවන වෙළුමේ 237 පිටුවේ සිට විශ්වවිද්‍යාල නම් කරලා තිබෙනවා. විශ්වවිද්‍යාල හැම එකක්ම යටතේ ව්‍යාපෘතිය මොකක්ද කියලා සඳහන් කරලා, ඒවාට ප්‍රාග්ධන වියදම් පෙන්වා තිබෙනවා. මම ඒවා ඔක්කොම එකතු කරලා වැය ශීර්ෂයෙන් වෙන් කර තිබෙන කොටස බැලුවා. ඇත්තටම සියයට 20ක් විතර තමයි වෙන් කරලා තිබෙන්නේ. අවශ්‍යතාවෙන් සියයට 20ක් පමණ තමයි වෙන් කරලා තිබෙන්නේ. ඉතින් මේක කොයි විධියට බැලුවත් මීට වැඩිය විශාල ප්‍රමාණයක් අධ්‍යාපනයට අවශ්‍යයි කියලා කියන්නට ඕනෑ.

පසු ගිය වසර තුළදීම ගරු ඇමතිතුමා සාකච්ඡා කර තිබෙනවා අධ්‍යාපනයට, විශේෂයෙන්ම උසස් අධ්‍යාපනයට යම් කිසි ප්‍රතිසංස්කරණ කරන්න බලාපොරොත්තු වනවාය කියා. අධ්‍යාපනයට, උසස් අධ්‍යාපනයට අඩුවෙන් ආයෝජනය කරනවා නම්, ඇත්තටම ඒ ප්‍රතිසංස්කරණවලට සහාය දෙන්නට අපහසු වනවා. මොකද, අපේ මතය අනුව නම් රාජ්‍ය අධ්‍යාපන ක්‍රමය ශක්තිමත් කරමින් තමයි පෞද්ගලික අංශයත්, අනෙක් අංශයත් මේ ක්‍රමයට එකතු කර ගන්නට ඕනෑ. තව ටිකකින් මා යෝජනා කිහිපයක් ගෙනෙන්නට බලාපොරොත්තු වනවා. මම හිතන හැටියට මේ නේවාසික පහසුකම් ගැනත් මෙහි සඳහන් කරලා තිබෙනවා. මේ නේවාසික පහසුකම් අවශ්‍යයි. ඒ කියන්නේ පිට ප්‍රදේශවලින් ඇවිල්ලා පදිංචි වන අයට නේවාසික පහසුකම් දෙන්න නොවෙයි.

විශේෂයෙන්ම පුහුණු වීමයි, අධ්‍යාපනයයි එක්ක අධ්‍යාපන පරිසරයක් ඇති කරන්න අවශ්‍යයි; creating an educational environment as opposed to giving skills. ඒ හේතුව නිසා තමයි මම එය මතු කරන්නේ, එය වැදගත් කියලා. අපි දන්නවා, ශ්‍රී ලංකා විශ්වවිද්‍යාලයකින් එක ශිෂ්‍යයකුට අධ්‍යාපනය ලබා දෙන්න රුපියල් 80,000ත්, රුපියල් 2,40,000ත් අතර මුදලක් වැය වන බව. මොකද, කලා අංශය නීති අංශය ගත්තොත් වැය වන මුදල අඩුයි. විද්‍යා අංශය ගත්තොත් වැය වන මුදල ඊට වඩා වැඩියි. ඇත්තටම අපට කියන්න පුළුවන්, මෙය බොහොම අඩු මුදලක්

වැය කරලා කරන නිෂ්පාදනයක් කියලා. මොකද, පිට රටකට ගිහින් මේ අධ්‍යාපනය ගන්න මේ වාගේ තුන් ගුණයක්, හතර ගුණයක් වැය වනවා.

අපට පෙනෙනවා, සිසුන් 2,70,000ක් අපොස උසස් පෙළ විභාගයට පෙනී සිට, සිසුන් 20,000ක් පමණ විශ්වවිද්‍යාලවලට ඇතුළු වෙනවා කියා. ඒ ප්‍රමාණයම වාගේ, එනම් තවත් සිසුන් 20,000ක් විතර පිට රට අධ්‍යාපනයට යනවා කියලා අපට නිගමනය කරන්නට පුළුවන්. අපි දන්නවා, Australian High Commission එකෙන් පමණක් ගිය අවුරුද්දට විතරක් වීසා 3,000කට වැඩිය දීලා තිබෙනවා කියලා, ඕස්ට්‍රේලියාවේ උසස් අධ්‍යාපනය ලබා ගන්න. මෙවැනි අධ්‍යාපනයක් ලබන්නට මැලේසියාව තිබෙනවා, සිංගප්පූරුව තිබෙනවා, ආසියාවේ තව රටවල් තිබෙනවා, චීනය තිබෙනවා, ඉන්දියාව තිබෙනවා, යුරෝපය තිබෙනවා, ඇමෙරිකාව තිබෙනවා. මේ සියල්ලක්ම එකතු කළාම සමහර විට අපේ ශිෂ්‍යයන් 20,000ක් පමණ මේ රටවලට යනවා. වැඩි විදේශ විනිමයක් ඒ සඳහා වැය වනවා කියලා අපට සඳහන් කරන්න පුළුවන්. ඒ නිසා තමයි අපි කියන්නේ මේ අධ්‍යාපන අවස්ථාව රට තුළ වැඩි කරන්න අවශ්‍යයි කියලා. රාජ්‍ය අංශය තුළත්, රාජ්‍ය නොවන අංශ තුළත් ඒ අවස්ථාව ලබා දෙන්න ඕනෑ කියලා අපි මුල ඉඳලාම කිව්වා. අපි එතැන තමයි සිටින්නේ. නමුත් අපට පෙනෙන්නේ නැහැ, රාජ්‍ය අංශය තුළ මෙහි වැඩි වීමක් තිබෙනවාය කියලා. අධ්‍යාපනයට විතරක් නොවෙයි, පොදුවේ බලපාන දෙයක් මෙතැන තිබෙනවා. COPE එකේ අපි මේ ගැන සාකච්ඡා කරන විටත් අපිට ඒක පැහැදිලි වුණා.

අද මේ රජය ගෙන යන්නේ රාජ්‍ය ධනපති ක්‍රමයක්. ඒක රජයේ ප්‍රතිපත්තිය වන්න පුළුවන්. ඒ ක්‍රමය තිබුණත්, ඒ තුළ රාජ්‍ය කළමනාකාරි පන්තියක් ඇති කළ යුතුයි. ඒ රාජ්‍ය කළමනාකාරි පන්තිය ඇති කළේ නැත්නම් කඩා වැටීමක් ඇති වනවාමයි. COPE එකේ වාර්තාව අනුව අපට දැන් ඒක කියන්න පුළුවන්. කපීකාවාරියවරයා, මහාවාරියවරයා, ගුරුවරයා තමයි අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ වැදගත්ම පුද්ගලයා. අපි COPE එකේදී රාජ්‍ය ආයතන 250ක් විතර බැලුවා. එසේ බලන විට අපට පෙනුණු එක දෙයක් තමයි ඒවායේ කළමනාකාරිත්වය, වෘත්තීයවේදීත්, උගතුන් රාජ්‍ය අංශයේ රැකියා අත හැරලා එක්කෝ පිට රට යෑම; නැත්නම් රාජ්‍ය නොවන අනෙක් අංශවලට යෑම. මේ විධියට මේ රාමුව ඇතුළේ රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තිය ගෙන යනවා නම් මා හිතන්නේ රාජ්‍ය අංශයේ රැකියා හැර යෑමේ තත්ත්වය නතර කරන්න ක්‍රමයක් තිබෙන්න ඕනෑ කියලායි.

මූලාසනාරාශ්‍ය ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය තුළත් වැදගත්ම පුද්ගලයා ආචාර්යවරුයි. ඔවුන් රඳවා තබා ගන්නට නම් මොකක්ද කරන්න ඕනෑ? ඔවුන්ගේ පඩි පන, ඔවුන්ට ලැබෙන පහසුකම් ගැන ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. අපි දන්නවා ගිය අවුරුද්දේත් මේ ප්‍රශ්නය මතු වූ බව; ඒ වාගේම මේ සම්බන්ධ සාකච්ඡා ඇති වූ බව.

අපට දැන ගන්නට ලැබිලා තිබෙන විධියට විශ්වවිද්‍යාලයේ ආචාර්යවරුන්ගේ සංගමය - FUTA එක- ප්‍රකාශයක් කර තිබෙනවා. අය වැය කළාවෙන් පස්සේ ඔවුන් ගිය සතියේත් ප්‍රකාශයක් කළා. ඔවුන් කියන්නේ රජය ඒ අය එක්ක යම්කිසි සම්මුතියකට ආවා, සම්මුතියකට ඇවිල්ලා මේ ප්‍රශ්නය 2012 දී, 2013 දී විසඳන්න රජය යම් කිසි වැඩ පිළිවෙළක් ඉදිරිපත් කළා කියලායි. එයින් එකක් විධියට ඔවුන් කියන්නේ සියයට 20ක පඩි වැඩිවීමක් ජනවාරි මාසයේ දෙන්න පොරොන්දු වුණා; නමුත් ඒ පඩි වැඩිවීම අය වැය තුළින් දීලා නැහැ කියලායි. මා හිතන්නේ ගරු ඇමතිතුමා කපා කරන කොට සමහර විට ඒ ගැන වැඩි විස්තර අපට පැහැදිලි කර දෙවි කියලායි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ වාගේම ණය පහසුකම් දෙවන කියලාත් එහිදී සඳහන් කළා කියා ඔවුන් ප්‍රකාශ කරනවා. ඉතින් අප කියන්න හදන්නේ මේකයි. මේක මූලික ප්‍රශ්නයක්. මේක අධ්‍යාපනයට විතරක් බලපාන ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. අප මේ කළමනාකාරිත්ව පන්තිය, එහෙම නැත්නම් මේ වෘත්තීයවේදීන් රඳවා තබා ගන්න ඕනෑ. ඒ සඳහා පඩි වැඩි කිරීමක් අවශ්‍යමයි කියලා කියන්න ඕනෑ. ඔවුන් තවදුරටත් ප්‍රකාශ කරනවා, සාකච්ඡාව අවමයි කියලා. ඔවුන් කියනවා පාඨමාලා සෑදීමේදී සෙනෙට් සභාවටවත් ඒ විශ්වවිද්‍යාලයේ Board එකටවත් යන්නේ නැති සමහර පාඨමාලා තිබෙනවා කියලා. ඒ වාගේම කළමනාකාරිත්වය ගැන යම් යම් ප්‍රශ්න තිබෙනවා කියලාත් ඔවුන් සඳහන් කරනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපේ විශ්වවිද්‍යාලවල 68,000ක් විතර උපාධිය ලබන අතරේ 7,000ක් පමණ පශ්චාත් උපාධිය ලබනවා. ගුරුවරුන් ආචාර්යවරුන් 9,000ක් විතර සිටිනවා. මේ ආචාර්යවරුන් 9,000 අතරේ 588 දෙනෙකු පමණ තමයි මහාචාර්යවරුන් ඉන්නේ. PhD උපාධිය තිබෙන ආචාර්යවරුන්ගේ අනුපාතය ගත්තොත් එය ලංකාවේ ඉගෙන ගන්නා ශිෂ්‍යයන්ගේ අනුපාතයට සාපේක්ෂව හුඟක් අඩුයි කියලා කියන්න ඕනෑ. ඒ අනුපාතය 1:130ක් විතර වෙනවා. අප මෙතැනදී කපා කරන්නේ විශ්වවිද්‍යාලවල යහ පාලනය ගැන විතරක් නොවෙයි. අප මේවා ජාත්‍යන්තර මට්ටමට ගන්න නම් ඒ ආයෝජනය අවශ්‍යයි. PhD උපාධිය තිබෙන ආචාර්යවරුන් සංඛ්‍යාව වැඩි කරන්න ඕනෑ. අපි දන්නවා මොරටුව විශ්වවිද්‍යාලය හොඳ කළමනාකාරිත්වයක් තිබෙන විශ්වවිද්‍යාලයක් බව. අපි COPE එකේ ඒ ගැන සොයා බැලුවා. ඒ විශ්වවිද්‍යාලයේ ගුරු මණ්ඩලයෙන් සියයට 45ක් විතර සිටිනවා PhD උපාධිය තිබෙන ආචාර්යවරුන්. නමුත් සමහර විශ්වවිද්‍යාල තිබෙනවා PhD උපාධිය තිබෙන ආචාර්යවරුන් සියයට 20ක් පමණක් සිටින. ඉතින් ඒ තැන්වලටත් වැඩියෙන් ආයෝජනය කරන්නට ඕනෑ. එක්කෝ ලංකාවේ සිටිමින්, එහෙම නැත්නම් ලංකාවෙන් පිට ගිහිල්ලා වැඩි වැඩියෙන් PhD උපාධි ලබා ගන්නා ආකාරයට අපි අපේ ගුරුවරුන් දිරිමත්වන්න අවශ්‍යයි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනයේ වියදම් දෙස බලන කොට අපට පෙනෙනවා ආචාර්යවරුන්, ඒ වාගේම ආචාර්යවරුන් නොවන -ගුරු මණ්ඩලයට අයිති නැති- සේවකයන් සිටිනවා කියා. කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය ගත්තොත්, ආචාර්යවරුන්ට පඩි නඩි ගෙවන්නට රුපියල් කෝටි 7.5ක් විතර වියදම් වෙනවා. ආචාර්ය නොවන අයට පඩි නඩි ගෙවන්නට රුපියල් කෝටි 7ක් විතර වියදම් වෙනවා. ආචාර්ය, ආචාර්ය නොවන අනුපාතය ගත්තොත් 1:2ක්, 1:3ක් විතර වෙනවා. ඇත්තටම මෙයින් යම් කිසි බලපෑමක් ඇති වෙනවා. මා දන්නවා ගරු ඇමතිතුමා සුදානම් වන්නේ විශ්වවිද්‍යාල කීපයක්ම -දැනට නම් කරලාත් තිබෙනවා- ජාත්‍යන්තර මට්ටමට ගෙනෙන්න කියලා. එහෙම නම් යම් කිසි සැලැස්මක් අනුව මේ අනුපාතවල යම් කිසි වෙනස් කිරීමක් කිසි යම් කාලයක් තුළදී කරන්න ඕනෑ. සමහර විට මේක අවුරුද්දෙන් දෙකෙන් කරන්න අපහසු වේවි. නමුත් යම් කිසි සැලැස්මක් මගින් ඒක කරන්න සිදු වෙනවාමයි. මොකද, ඒක කළේ නැත්නම් ඒවා ජාත්‍යන්තර මට්ටමට ගෙන එන්නට අපට බැහැ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපි COPE එකෙන් දැන ගත් තවත් කරුණු කීපයක් තිබෙනවා. මා හිතන්නේ ඒ කරුණු කීපය මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරන්න අවශ්‍ය බවයි. නමුත් ඊට ප්‍රථමයෙන් මේ වැය ශීර්ෂ ගැනම යම් කිසි පැහැදිලි කිරීමක් කරන්න ඕනෑ. අපට පෙනෙනවා ප්‍රාග්ධනය අඩු කර තිබෙනවා කියා. මා කපා කරන්නේ වැය ශීර්ෂ අංක 171 ගැනයි. රුපියල් කෝටි 84ක් විතර අඩු කරලා තිබෙනවා. UGC එක ගැන තිබෙන වැය ශීර්ෂ 214නුත් රුපියල් කෝටි 75ක් විතර අඩු කරලා තිබෙනවා. එහෙම වෙලා නැත්නම් කරුණාකරලා පැහැදිලි

කරන්න. මම මේ තොරතුරු ගත්තේ summary එකෙන්. ඒක අඩු වෙලා තිබෙන්නේ ඇයි? 2011යි 2012යි සංසන්දනය කළාම අඩු කරලා තිබෙන්නේ ඇයි කියලා අහන්න අවශ්‍යයි. අපි COPE වාර්තාවලින් දැක්ක විධියට හුඟක් වෙලාවට රාජ්‍ය ආයතනවලින් කලට වෙලාවට රපෝර්තුව පැමිණෙන්නේ නැහැ. විශ්වවිද්‍යාලවලින් එහෙමයි. යම් කිසි දියුණුවක් තිබෙනවා. නමුත්, දැන් අපි යෝජනා කරනවා, යම් කිසි අවුරුද්දක රපෝර්තුව මාස ගණනක් ඇතුළත ඒ අවුරුද්දේම එන්න අවශ්‍යයි කියලා. ඒකට හේතුව තමයි, කොටස් වෙළෙඳ පොළ තුළ ආයතනයක් තිබුණොත් එහි තිබෙන නීතිරීති මාලාව අනුව මාස ගණනක් තුළ ඔවුන්ගේ රපෝර්තුව කොටස් වෙළෙඳ පොළට දෙන්න අවශ්‍යයි කියන එක. නැත්නම් ඒ ආයතනය කොටස් වෙළෙඳ පොළෙන් අයිති කරනවා. අපි රජයේ ආයතනවලට රජයේ මුදල් දෙනවා නම් ඒ මට්ටමට බලාපොරොත්තු වෙන්න ඕනෑ. ඒක COPE වාර්තාවේ සඳහන් කරලා තිබෙනවා. ඒ වාගේම අපට පෙනුණා, විගණකාධිපති අඟලා තිබෙන ප්‍රශ්නවලට සමහර විශ්වවිද්‍යාලවල අභ්‍යන්තර විගණකාධිපති හෝ විශ්වවිද්‍යාලය - මම නම් කරන්න යන්නේ නැහැ, ඒ විශ්වවිද්‍යාල මොනවාද කියලා. හුඟක් හොඳ ඒවා තිබෙනවා- කලට වෙලාවට පිළිතුරු දෙන්නේ නැහැ කියන එක. ඒක අසතුටුදායකයි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ වාගේම මේ රටේ ආචාර්යවරු සිටිනවා. ඔවුන් රාජ්‍ය මුදල් අරගෙන උසස් අධ්‍යාපනය සඳහා පිට රට ගිහිල්ලා නැවත මේ රටට පැමිණිලා නැති බව අපට දැන ගන්නට ලැබුණා. ඔවුන් රජයට රුපියල් මිලියන සියයකට වැඩි ණය ප්‍රමාණයක් තිබෙනවා. නමුත්, හුඟක් අවස්ථාවලදී විශ්වවිද්‍යාලවල කළමනාකාරිත්වය ඒවා පස්සෙන් පිළිවලා ගිහිල්ලා ඒවා අරගෙන නැති බව අපට පෙනෙනවා. මේ රටේ පොදු ජනතාවගේ මුදලින් ඒ අය නොමිලයේ අධ්‍යාපනයක් ලැබුවා. ඔවුන්ට රැකී රක්ෂා අවස්ථාවක් ලැබුණා. පිට රට යන්නත් අවස්ථාවක් ලැබුණා. මම හැම තිස්සේම කපා කරන්නේ ඒ අය වෙනුවෙනුයි. නමුත්, ඒ ගුරු හවතුන් අපේ ශිෂ්‍යයන්ට ආදර්ශයක් වෙන්න ඕනෑ. ආදර්ශයක් වුණේ නැත්නම් ඒ මුදල නැවත ලබා ගන්නට රජය ක්‍රියා කරන්න අවශ්‍යමයි. සෑම විශ්වවිද්‍යාලයකම, සෑම රාජ්‍ය ආයතනයකම වාගේ එවැනි විශාල පිරිසක් සිටිනවා. ඒ නිසා අපි ඒ මුදල ඒ අයගෙන් ලබා ගන්නට ඕනෑ.

කළමනාකාරිත්වය ගැන යමක් කියන්න ප්‍රථමයෙන් කියන්න තවත් දෙයක් තිබෙනවා. අපි දන්නවා, විදේශීය ශිෂ්‍යයින්ගේ අපේ විශ්වවිද්‍යාලවලට ඇතුළු කරන්න අලුතෙන් වැඩසටහනක් පටන් අරගෙන තිබෙනවා කියා. මගේ මතය නම්, ඒක හුඟක් හොඳ දෙයක් කියන එකයි. ඒක හුඟක් හොඳ දෙයක් වෙන්නේ, විශ්වවිද්‍යාලයක අධ්‍යාපනය ලබන කොට වෙනත් රටවලින් ශිෂ්‍යයන් පැමිණුනාම සාමාන්‍යයෙන් අපට ලැබෙන අත් දැකීමට වඩා පූර්ණ අත් දැකීමක් ලැබෙන නිසායි. නමුත්, අපි මේක ශිෂ්‍යයන්ට පැහැදිලි කරන්න අවශ්‍යයි. මොකද, ආයෝජනය නැති වෙලාවකදී මේක කරන කොට ඉබේටම අපේ ලාංකික ශිෂ්‍යයන් හිතනවා, ඒ අයගේ වරම අපි විදේශිකයන්ට දෙනවා කියලා. ඒක ඉබේටම සිදු වන දෙයක්. ඒ නිසා තිබේ මම නැවත නැවත කියන්නේ, අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණ ගෙනෙන කොට ඒ ප්‍රතිසංස්කරණ ඉස්සරහට ගෙනී යන්න නම් ආයෝජනයන් වැඩි කරන්නම අවශ්‍යයි කියලා. නමුත්, ඒ විදේශීය ශිෂ්‍යයන් මුදල් තිබෙන පලියට විතරක් ගේන එක හොඳ නැහැ. මොකද, විශාල ලකුණු ප්‍රමාණයක් ලබා ගෙන එන අපේ රටේ දක්ෂ ශිෂ්‍යයන් තමයි අපේ විශ්වවිද්‍යාලවලට ඇතුළු වෙන්නේ. පිට රටවල්වලින් ශිෂ්‍යයන් එන කොටත් ඒ අය දක්ෂ ශිෂ්‍යයන් වීම තමයි ඒ අයට අවශ්‍ය වන්නේ.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)

ඔබතුමාට වෙන් කළ කාලය නම් දැන් අවසන්. තව මිනිත්තු 5ක් දෙන්නම්.

ගරු ඉරාන් වික්‍රමරත්න මහතා

(மாண்புமிகு இராணுவ இக்கிரமரத்ன)

(The Hon. Eran Wickramaratne)

දයාසිරි ජයසේකර මන්ත්‍රීතුමාගේ කාලයෙන් විනාඩි 10ක් දෙන්න.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

නැහැ, එතුමාගේ කාලයන් අඩු වෙලා තිබෙන්නේ. ඒ නිසා තව මිනිත්තු 8ක කාලයක් ගන්න.

ගරු ඉරාන් වික්‍රමරත්න මහතා

(மாண்புமிகு இராணுவ இக்கிரமரத்ன)

(The Hon. Eran Wickramaratne)

මට දයාසිරි ජයසේකර මන්ත්‍රීතුමාගේ කාලය දෙන්න.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

ඒ කාලය අඩු වෙලා තිබෙන්නේ. මීට කලින් අනෙක් මන්ත්‍රීවරු ඒ කාලය ගත්තා. විනාඩි එක, දෙක, තුන අරන් තිබෙනවා.

ගරු ඉරාන් වික්‍රමරත්න මහතා

(மாண்புமிகு இராணுவ இக்கிரமரத்ன)

(The Hon. Eran Wickramaratne)

හරි, හරි. තර්ක කරන්න ඕනෑ නැහැ. කියන්න තිබෙන දේ කියන්නමී. [බාධා කිරීමක්]

මම කතා කරමින් හිටියේ, - [බාධා කිරීමක්]

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

හරි, දැන් කපා කරන්න.

ගරු ඉරාන් වික්‍රමරත්න මහතා

(மாண்புமிகு இராணுவ இக்கிரமரத்ன)

(The Hon. Eran Wickramaratne)

විදේශ ශිෂ්‍යයන් එනකොට උසස්ම මට්ටමෙන් ලකුණු ලබා ගත් ශිෂ්‍යයන් අපේ රට ගෙන්වා ගන්නට නම්, අපේ විශ්වවිද්‍යාල ජාත්‍යන්තර මට්ටමට ගන්න අවශ්‍යයි. දැනට විශ්වවිද්‍යාල කීපයක් නම් කරලා තිබෙනවා. ඒවා ජාත්‍යන්තර මට්ටමට ගන්න නම් ඒ සඳහා ආයෝජනය කරන්න ඕනෑ. එහෙම නැත්නම් ඒ විශ්වවිද්‍යාලවලට ඒ මට්ටමට එන්න බැහැ. මොරටුව විශ්වවිද්‍යාලය අපි ශ්‍රේණිගත කර තිබෙන්නේ හුඟක් ඉහළ විශ්වවිද්‍යාලයක් හැටියට. නමුත් ඒ විශ්වවිද්‍යාලය වුණත් හැම අවුරුද්දේම වෙලාසනින් දැන ගන්න අවශ්‍යයි ලැබෙන ප්‍රාග්ධන ප්‍රමාණය කුමක්ද කියලා. එනකොට ඒ විශ්වවිද්‍යාලයේ සෙනෙට් එකට හෝ ඒ Board එකට ඒ අනුව ක්‍රියා කරන්න පුළුවන්. එහෙම නැත්නම් ලොකු ප්‍රශ්නයක් ඇති වෙනවා. මුදල් තිබෙන විදේශ ශිෂ්‍යයන් පැමිණෙයි. නමුත් ඒක අපේ ශිෂ්‍යයන්ට එච්චර හොඳ දෙයක් නොවෙයි.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, විශ්වවිද්‍යාලවල කළමනාකාරිත්වය ගැන කතා කරනකොට, ඒකට නිදහස - autonomy - දෙන්න අවශ්‍යයි කියන එක මම කියන්න ඕනෑ. අපේ රටේ විශ්වවිද්‍යාල කීපයක් තිබෙනකොටත් විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාවෙන් -UGC එකෙන්- තමයි ඒවා පාලනය කළේ. දැන් අපේ රටේ විශ්වවිද්‍යාල ගණන වැඩි වෙගෙන, වැඩි වෙගෙන යනවා. දැන් විශ්වවිද්‍යාල 15ක් තිබෙනවා. අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය

යටතේ තව 20ක් විතර තිබෙනවා. මෙහෙම වැඩි වෙගෙන යනකොට ඒවායේ යහ පාලනයටත්, ඒවා ජාත්‍යන්තර මට්ටමට ගෙනෙන්නත් ඒවාට වැඩි වැඩියෙන් නිදහස දෙන්න අවශ්‍යයි. කළමනාකාරිත්වය පිළිබඳ නිදහස දෙන්න ඕනෑ. UGC එකෙන් කරන්නේ හැම එකම එක හා සමානව පාලනය කරන්නයි, හැම එකටම හා සමානව සලකන්නයි. ඒක ඉස්සර ඉඳලාම වෙන දෙයක්. ඉබේටම වෙන දෙයක්. එහෙම එක හා සමානව සලකලා ඒවා ජාත්‍යන්තර මට්ටමට ගෙනෙන්න අපහසුයි කියන එක තමයි මම කියන්නේ. ඒ නිසා ඒ විශ්වවිද්‍යාලවලට නිදහස දෙන්න ඕනෑ. කළමනාකාරිත්වයෙන්, පාඨමාලාවලින් නිදහස දෙන්න ඕනෑ.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ වාගේම උපකුලපති පත් කිරීමේදී පනත අනුව, -පනත සංශෝධනය කරන්න යන නිසා මම මේක කියන්න අවශ්‍යයි- සෙනෙට් සභාව හෝ Board එක නම් තුනක් යෝජනා කරලා, ඒ නම් තුන ජනාධිපතිතුමා වෙත යවන්න ඕනෑ, කිසියම් පත් කිරීමක් කරන්න. මේ යෝජනාවෙන් ජනාධිපතිතුමා හැල්ලු කිරීමක් නොවෙයි මම කරන්නේ. මේක මම දුර දිග බලා කරන යෝජනාවක්. මම කියන්නේ, උපකුලපති තේරීමේ අවස්ථාව සෙනෙට් සභාවට දෙන්න, විශ්වවිද්‍යාලවලට ඒ නිදහස දෙන්න කියන එකයි. සුදුසු පුද්ගලයා තෝරා ගැනීමේ ඒ නිදහස දෙන්න කියලායි මම කියන්නේ.

ගරු මන්ත්‍රීතුමෙක් මගෙන් ඇහුවා පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල ගැන මොනවාද හිතන්නේ කියලා. අපේ ස්ථාවරය මේ රටේ අධ්‍යාපන අවස්ථා වැඩි කරන්න ඕනෑය කියන එකයි. මේ සභාවේ රජය පැත්තේත්, විපක්ෂය පැත්තේත් ඉන්න මගේ සහෝදර මන්ත්‍රීතුමන්ලා සමඟ අපි මේ ගැන සාකච්ඡා කර තිබෙනවා. අපේ දරුවන්ගෙන් සමහර කෙනෙක් මේ රටේ විශ්වවිද්‍යාලවලට යනවා. නමුත් අපේ දරුවන්ගෙන් සමහර අයට විශ්වවිද්‍යාලයෙන් පිට අධ්‍යාපනයක් ලබන්න වෙනවා. අපි ඒ ගැන විචාරව කතා කරලා තිබෙනවා. මේ සභාවේ ඉන්න රජය පැත්තේ මන්ත්‍රීතුමියක් කිව්වා, විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනයක් ලබන්න මගේ දරුවා පිට රට යවන්න මම කැමැති නැහැ කියලා. මේ රටේ විශ්වවිද්‍යාලයකට යන්න අවස්ථාව ලැබුණේ නැත්නම් මේ රටේම නියාගෙන වෙන මොනවා හරි උගන්වනවා කිව්වා. ඒක අහනකොට ඇත්තෙන්ම මට දුක හිතුණා. මොකද, විශ්වවිද්‍යාලයක අධ්‍යාපනය ලබන එක හරි වැදගත් එකක්. ඒක පුහුණුවක් විතරක් නොවෙයි. එතැනදී මානසිකත්වයේ යම්කිසි වර්ධනයක් ඇති වෙනවා. අත් දැකීමී ලැබෙනවා. පෞද්ගලික අංශයට අයත් එවැනි හොඳ එක ස්ථානයක්වත් තවම මේ රටේ නැති බව මා කියන්න ඕනෑ.

අපේ දරුවන් ලා බාල වැඩියි, විදේශ සංස්කෘතියකට යනකොට සමහර විට වැරදි දේවල් ඉගෙන ගන්න පුළුවන්, ඒ නිසා අපේ දරුවන් පිට රටවලට යවන්න දැන්මම ලැස්ති නැහැ කියලා අපි හිතනවා වෙන්න පුළුවන්. ඒ නිසා මේ රටේ ඒ අවස්ථාව ඇති කරන්න අපට අවශ්‍යයි. පෞද්ගලික අංශයෙන්, රාජ්‍ය නොවන අංශයෙන් තමයි ඒ අවස්ථාව ඇති කරන්න ඕනෑ. හුඟක් වෙලාවට අපි අධ්‍යාපනය ගැන හිතන්නේ ඒක නිකම් ගනුදෙනුවක් විධියටයි. We consider it a transaction, not a service. ගනුදෙනුවක් නොවෙයි, සිවිල් සමාජයක අයිතිවාසිකමක් හැටියට තමයි අධ්‍යාපනය ගැන සලකන්න ඕනෑ. හැම කෙනෙකුටම අධ්‍යාපනය ලබා ගන්න අයිතියක් තිබෙනවා. රජයකට පුළුවන් ඒ අවස්ථාව ලබා දෙන එක විතරයි. නමුත් ඒ සෑම දෙයකටම ආයෝජනය කරන්න රජයකට බැහැ කියලා අපි ඔක්කෝම පිළිගන්නට ඕනෑ. එහෙම නම් කොහොමද මේ කටයුත්ත කරන්න ඕනෑ? රජය නොවන අංශයෙන් මේ කටයුතු කරන්න ඕනෑ.

අපි පිට රටවල් දිහා බැලුවොත්, පිට රටවල එක එක අධ්‍යාපන මොඩල තිබෙනවා කියලා පෙනෙනවා. භාවර්ධ විශ්වවිද්‍යාලය බැලුවොත්, ඔක්ස්ෆර්ඩ් විශ්වවිද්‍යාලය බැලුවොත්, කේම්බ්‍රිජ්

විශ්වවිද්‍යාලය බැලුවොත්, තවත් රටවල තිබෙන විශ්වවිද්‍යාල බැලුවොත් ඒවායේ තිබෙන්නේ පෞද්ගලික අංශයේ මොඩලයක් බව පෙනෙනවා. නමුත් ලාභ නොබෙදන මොඩලයක් තමයි ඒවායේ තිබෙන්නේ. මම රජයේ පාසලකටයි ගියේ. මේ රටේ ශාන්ත තෝමස් වැනි සමහර පාසල් තිබෙනවා. එක විධියකට බැලුවොත් ඒවා පෞද්ගලික අංශයේ කියලා කියන්න පුළුවන්. නමුත් මේ රටේ ලාභ නොබෙදන පාසල් පද්ධති තිබෙනවා. ඒ විධියට ලාභ නොබෙදන විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතියකුත් මේ රටේ ඇති කරන්නට පුළුවන්. ඒවා ඇති කරන්න අවශ්‍යයි.

මාටින් ට්‍රස්ට් කියන ව්‍යාපාරිකයා 1970 දී ව්‍යාපාරයක් පටන් ගත්තා. ඔහු පටන් ගත්ත ව්‍යාපාරය තමයි පිට රටවලින් ඇඟලුම් අරගෙන යුරෝපයට, ඇමෙරිකාවට ගිහිල්ලා විකුණන එක. 1986දී ඔහු ලංකාවට ඇවිල්ලා පළමුවැනි garment factory එක - LM Apparels - පටන් ගත්තා. අද ඒකට Brandix කියලා කියනවා. ඊට පස්සේ ඔහුට මේ රටේ ව්‍යාපාර 12ක් තිබුණා. 2010 වර්ෂයේදී මොකක්ද ඔහු කළේ? ඩොලර් මිලියන 10ක් MIT - Massachusetts Institute of Technology- කියන Bostonවල තිබෙන ලෝකයේ බොහොම ප්‍රසිද්ධ විශ්වවිද්‍යාලයකට ගිය සතියේ ඔහු පරිත්‍යාග කරල තිබෙනවා. ඇයි ඔහු ඒ පරිත්‍යාගය කළේ? ඒ රටවල ඇති කර තිබෙනවා, දානපති ක්‍රමයක්. ධනපති නොවෙයි, දානපති ක්‍රමයක් ඇති කරල තිබෙනවා. කොහොමද ඒ දානපති ක්‍රමය ඔවුන් ඇති කරලා තිබෙන්නේ? ඒ ක්‍රමය ඇති කරලා තිබෙන්නේ බදු ක්‍රමය තුළින්. ඉතින් මම යෝජනාවක් කරනවා, අපි මේ ගැන ටිකක් සොයලා බලමු කියලා. මේ රටේ පරිත්‍යාගශීලී පුද්ගලයන් ඉන්නවා. විශේෂයෙන්ම ඒ අයට අවස්ථාවක් ලබා දෙන්න අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයට ඇතුළු වෙන්න. ඒ රටවල් ඒ තත්ත්වය ඇති කරලා තිබෙන්නේ බදු ක්‍රමයෙන්.

අපි නැති දවසකට අපේ දරුවන්ට අපට හිමි දේ ලැබෙනවා. ඒ දේපොළවලට සමහර විට බද්දක් තිබෙනවා. එවැනි රටවල් ඒ බද්ද හුඟක් වැඩි කරලා තිබෙනවා. එතකොට පරිත්‍යාග කරන කොට, අධ්‍යාපනයට පදනම් ඇති කරන කොට ඒ අයට ඉබේටම පෙළැඹවීමක් ඇති වෙනවා ඒවාට මුදල් දෙන්න. මේ වාගේ යහපත් ක්‍රියාවලට බදු ක්‍රමය තුළින් පදනම් ගොඩ නඟා ගන්න ඕනෑ. රජයට මුදල් දෙන්න බැරි නම්, ඒ විධියට මුදල් අය කරලා විශ්වවිද්‍යාලය ගොඩ නැගුවාට කමක් නැහැ.

දරුවෙකුට අධ්‍යාපනය දෙන එක හොඳයි. දෙමවුපියන්ට යමක් ගෙවන්න පුළුවන් නම් දරුවකුට අධ්‍යාපනය නොදෙනවාට වැඩිය හොඳයි දෙන එක. එහෙම ක්‍රමයක් ඇති කරලා ඒ මුදල් යොදවන අයට ලාභ නොබෙදන අධ්‍යාපන ක්‍රමයක්, වැඩ පිළිවෙළක් හදන්න පුළුවන් කියන එක ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ. මොරටුව විශ්වවිද්‍යාලයේ NDB බැංකු ව්‍යවසාය මහාචාර්ය ධුරයක් ඇති කළා, අවුරුදු දෙකකට උඩදී. ඒ ධුරයේ හිටපු තැනැත්තා - මහාචාර්ය ආනන්ද ජයවර්ධන මහතා- අද උපකුලපති හැටියට පත් වෙලා සිටීම ගැන මම සන්තෝෂ වෙනවා. ව්‍යවසාය පිළිබඳව දැන් මම කියපු කරුණු උසස් අධ්‍යාපනයට පමණක් නොවෙයි, පාසල් අධ්‍යාපනයටත් බලපානවා.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

දැන් අවසන් කරන්න.

ගරු ඉරාන් වික්‍රමරත්න මහතා

(மாண்புமிகு இராள் விக்கிரமரத்ன)

(The Hon. Eran Wickramaratne)

එහෙම නම් මම කථාව අවසන් කරනවා.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

බොහොම ස්තූතියි. ගරු ශ්‍රියාණි විජේවික්‍රම මන්ත්‍රීතුමිය. ඔබතුමියට මිනිත්තු අටක් තිබෙනවා.

[අ. හා. 4.51]

ගරු ශ්‍රියානි විජේවික්‍රම මහත්මිය

(மாண்புமிகு (திருமதி) ஸ்ரியாணி விஜேவிக்கிரம)

(The Hon. (Mrs.) Sriyani Wijewickrama)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපට ඉතා වැදගත් අමාත්‍යාංශ දෙකක් වන අධ්‍යාපන සහ උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂ යටතේ විවාදයට සම්බන්ධ වීමට ලැබීම ගැන මම සතුටු වෙනවා. අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගේ "මහින්ද විත්තන" දැක්මෙන් විශේෂයෙන්ම බලාපොරොත්තු වෙනවා, පංචබල කේන්ද්‍රස්ථානයක් බවට ශ්‍රී ලංකාව පත් කරන්න. විශේෂයෙන්ම දැනුම සහිත සමාජයක් බිහි කිරීම එහි එක අරමුණක්. අපි අද ඒ අරමුණ සාක්ෂාත් කර ගන්න අපේ රට ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළින් අද සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලැබිලා තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම මම කියන්න ඕනෑ, 2005 දී අපොස සාමාන්‍ය පෙළ විභාගයෙන් සමත් උසස් පෙළ හැදෑරීමට සුදුසුකම් ලත් ප්‍රමාණය සියයට 47.8ක් කියලා. එය 2010 වන විට සියයට 58.8ක් දක්වා ඉහළ ගොස් තිබෙනවා. ඒ වාගේම විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රවේශය සඳහා සමත් වූ ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව සියයට 55.2 සිට 61.2 දක්වා වැඩි වී තිබෙනවා. ඒ අනුව මේ අරමුණ සාක්ෂාත් කර ගන්න දරන උත්සාහයේ ප්‍රතිඵල ලබමින් තිබෙන බව මම විශේෂයෙන් කියන්න ඕනෑ.

අද අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය ගැන කථා කරද්දී අපේ රජය විසින් විශේෂ අධ්‍යාපන සැලැස්මක් සකස් කර ගෙන යන බවත් කියන්න ඕනෑ. මෙහිදී ප්‍රතිපත්ති සකස් කිරීම සඳහා මේ වන විට යෝජනා, අදහස්, සාකච්ඡා කෙරෙමින් පවතිනවා. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ වාගේම විශාල පාසල්වල ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව අධික වීමක් ද, කුඩා පාසල්වල ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව අඩු වීමක්ද පෙනෙන්න තිබෙනවා. 2003 අවුරුද්දේ 2,500ට වැඩි ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාවක් සහිත පාසල් ගණන 141යි; 2007 වන විට 167 දක්වාත් 2010 වන විට 187 දක්වාත් වැඩි වී තිබෙනවා. ඒ වාගේම ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව 50ට අඩු පාසල් සංඛ්‍යාව 2003 වර්ෂයේ 1,437යි; 2007 වර්ෂයේ 1,533යි. 2010 වන විට එය 1,590ක් බවට පත් වෙලා තිබෙනවා. මේ වන විට ශිෂ්‍යයින් 50ට අඩු පාසල් සම්බන්ධයෙන් විවිධ මතවාද, විවිධ අදහස් සමාජය තුළ ඇති වෙලා තිබෙනවා. කොහොම වුණත්, මා විශේෂයෙන් කියන්න ඕනෑ අධ්‍යාපනයේ සම්පත් බෙදී යාමේ විෂමතාව පාසල්වල මේ තත්ත්වය ඇති වන්න එක හේතුවක් වෙලා තිබෙන බව. ඒ නිසා මේ පාසල් වැසී යාමට නොදී කටයුතු කරන්න කියා මා ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගෙනුත්, ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාගෙනුත් ඉල්ලා සිටිනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ වාගේම මේ අලුත් වැඩ පිළිවෙළ යටතේ ද්විතීයික පාසල් 1,000ක් සහ ප්‍රථමික පාසල් - පෝෂක පාසල් වශයෙන්- 5,000ක් සංවර්ධනය කරන්න කටයුතු කිරීම ඉතාමත් කාලෝචිත බව විශේෂයෙන් සඳහන් කරන්න ඕනෑ. මේ ක්‍රමය තුළ එක් ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසයකට පාසල් තුනක් බැගින් සංවර්ධනය කරන්න යාම තුළින් සම්පත් බෙදී යාමත්, දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය ඉහළ නැංවීමත් සිදු වනවා. අපි දුෂ්කර යයි කියන පළාත්වල විද්‍යා අංශයෙන් දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය ඉහළ නැංවීමත් මෙයින් සිදු වන බව මා කියන්න ඕනෑ. ඒ වාගේම නව අධ්‍යාපන සැලැස්මෙන් මේ දක්වා පාසල් පද්ධතියේ තිබුණු උනන්දුවත් බොහොමයක් අඩු කර ගැනීමටත් හැකියාව ලැබෙන බව මා විශේෂයෙන් සඳහන් කරන්න කැමැතියි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, උසස් පෙළ විෂය ධාරාවන් හැදෑරීම සම්බන්ධයෙන් වර්තමාන තත්ත්වය මම මේ ගරු සභාවට

[ගරු ශ්‍රියානි විජේවික්‍රම මහත්මිය]

ඉදිරිපත් කරන්න කැමැතියි. දැනට උසස් පෙළ හදාරන ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ගෙන් සියයට 22.5ක් තමයි විද්‍යා විෂය ධාරාව හදාරන්නේ. ඒ වගේම වාණිජ විෂය ධාරාව සියයට 25.2ක් සහ කලා විෂය ධාරාව සියයට 52.3ක ප්‍රමාණයක් හදාරනවා. අද ගුරුවරුන් වැඩියෙන් ඉන්නවා කියලා අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව කියනවා. නමුත් විද්‍යා, ගණිත ගුරුවරුන්ගේ අඩුවක් තිබෙනවා. ඒ නිසා අපි ගුරුවරුන්ට විතරක් නොවෙයි, අපේ රටේ සෑම අංශයකටම විද්‍යා, ගණිත විෂය ධාරාවන්ගෙන් අධ්‍යාපනය ඉහළ නැංවීම අවශ්‍ය වනවා. මේ නව අධ්‍යාපන සැලැස්මත් එක්ක - මේ වැඩ පිළිවෙළත් එක්ක- ඒ අරමුණ කරා සාර්ථක ගමනක් යාමේ හැකියාව ඇති බවට අප තුළ විශ්වාසයක් තිබෙනවා.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමා

(තலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

Order, please! The Hon. Deputy Chairman of Committees will now take the Chair.

අනතුරුව ගරු අල්හාජ් ඒ.එම්.එම්. අස්වර් මහතා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා මූලාසනාරූප විය.

அதன் பிறகு, மாண்புமிகு அல்ஹாஜ் ஏ.எச்.எம். அஸ்வர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தின்று அகலவே, குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon THE HON. ALHAJ A.H.M. AZWER left the Chair and MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES took the Chair.

ගරු ශ්‍රියානි විජේවික්‍රම මහත්මිය

(மாண்புமிகு (திருமதி) ஸ்ரியாணி விஜேவிக்கிரம)

(The Hon. (Mrs.) Sriyani Wijewickrama)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, විශේෂයෙන්ම මා නියෝජනය කරන නැගෙනහිර පළාතේ යුද්ධය නිසා පාසල් අධ්‍යාපනය අඩාල වුණා. ඒ කාලයේ සමහර පාසල්වලට ශිෂ්‍යයින් අඩුකමක් ඇති වුණා. නමුත් වර්තමානයේ ඒ ගම්මානවල නැවත පදිංචි වීමත් එක්ක ඉදිරියේදී ඒ පාසල්වල ළමයින්ගේ වැඩි වීමක් සිදු වනු ඇතැයි අපි බලාපොරොත්තු වනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, දැනට අප රජය මගින් මේ පාසල්වලට භෞතික සම්පත් ලබා දීලා, ගුරුවරුන් වැඩිපුර ලබා දීලා අධ්‍යාපන තත්ත්වය ඉහළ නංවන්න කටයුතු කරලා තිබෙනවා. ඒ වගේම අම්පාර දිස්ත්‍රික්කය ගන්නාම ජාතික පාසල් 10යි තිබෙන්නේ. සිංහල ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාස 07ක් තිබෙනවා. ඒ තුළ ජාතික පාසල් තිබෙන්නේ 03යි. 50ට අඩු ළමයින් සංඛ්‍යාවක් ඉන්න පාසල් සංඛ්‍යාව 52ක් වෙනවා.

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)

(The Deputy Chairman)

ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, ඔබතුමියට තව විනාඩියක් පමණයි තිබෙන්නේ.

ගරු ශ්‍රියානි විජේවික්‍රම මහත්මිය

(மாண்புமிகு (திருமதி) ஸ்ரியாணி விஜேவிக்கிரம)

(The Hon. (Mrs.) Sriyani Wijewickrama)

මට තව ටික වේලාවක් ලබා දෙන්න.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, එක ගමකට එක පාසලක් බැගින් තමයි මේ පාසල් ඇති වෙලා තිබෙන්නේ. ළමයින් 50ට අඩු පාසල් සම්බන්ධයෙන් රජය යම් කිසි තීරණයක් ගන්නොත් -ඒ කියන්නේ, වහනවා වාගේ තීරණයක් ගන්නොත්- විශාල පාඩුවක් ගමකට සිද්ධ වෙනවා. ඒ නිසා මේ තත්ත්වය පිළිබඳව හොඳින්

සොයා බලා කටයුතු කරන්නය කියලා ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලීමක් කරනවා. මේ ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව අඩු වන්න හේතුව, ත්‍රස්තවාදයත් එක්ක ඇති වුණු තත්ත්වයත්. අපි දරුවන් වෙනුවෙන් කරන්නේ ආයෝජනයක්. ඒ නිසා ඒ කාරණය කෙරෙහි විශේෂ අවධානය යොමු කරන්නය කියලා මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අන්තර් ජාතික සම්මුතීන් අනුව, එක් ගුරුවරයකුට ළමයින් 24ක් බැගින් පන්තියක සිටිය යුත්තේ. නමුත් අපේ රටේ එක ගුරුවරයකුට ළමයින් 18ක් වාගේ තමයි පන්තියක සිටින්නේ. ඒ නිසා ඊටත් ඉදිරියෙන් අපි ඉන්නවාය කියන කාරණය මා මතක් කරන්න කැමැතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අද නැගෙනහිර පළාතේ ප්‍රශ්නයක් මතු වෙලා තිබෙනවා. එනම්, 50ට අඩු ළමයින් සංඛ්‍යාවක් ඉන්න පාසල්වලට ගුරුවරු 03 දෙනායි පත් කරන්න කටයුතු කරන්නේ. ප්‍රාථමික පාසල් තමයි මේ තත්ත්වයට පත් වෙලා තිබෙන්නේ. ඒ කාරණය එහෙම වෙන්න නොදී විශේෂයෙන්ම පන්ති 05ක් තිබෙන පාසලකට අඩුම තරමින් ගුරුවරුන් 05 දෙනකුත් ලබා දිය යුතුයි කියන යෝජනාව මා ඉදිරිපත් කරනවා.

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)

(The Deputy Chairman)

Now, wind up please.

ගරු ශ්‍රියානි විජේවික්‍රම මහත්මිය

(மாண்புமிகு (திருமதி) ஸ்ரியாணி விஜேவிக்கிரம)

(The Hon. (Mrs.) Sriyani Wijewickrama)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මට තව විනාඩි දෙකක් ලබා දෙන්න.

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)

(The Deputy Chairman)

I am sorry. Time is limited. The Hon. Minister has to reply.

ගරු ශ්‍රියානි විජේවික්‍රම මහත්මිය

(மாண்புமிகு (திருமதி) ஸ்ரியாணி விஜேவிக்கிரம)

(The Hon. (Mrs.) Sriyani Wijewickrama)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මගේ කථාවේ ඉතිරි යෝජනා ටික මා සභාගත* කරනවා.

[අ. හා. 5.01]

ගරු එස්. ඩී. දිසානායක මහතා (උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு எஸ்.பி. திசாநாயக்க - உயர் கல்வி அமைச்சர்)

(The Hon. S.B. Dissanayake - Minister of Higher Education)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මට කාල වේලාව ලබා දීම සම්බන්ධයෙන් ඔබතුමාට ස්තූතියි. අද මේ විවාදයේදී අපේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්, ඇමතිවරුන් ඉතාම වැදගත් කරුණු කාරණා ඉදිරිපත් කළා. ඒ නිසා මම ඒවාට උත්තර දෙන්න මාගේ කාලය වෙන් කර ගන්නවා.

* පුස්තකාලයේ තබා ඇත.

* நூலிணையத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

* Placed in the Library.

මේ විවාදය පටන් ගත්තේ අපේ ගරු අකිල විරාජ් කාරියවසම් තරුණ මන්ත්‍රීතුමා. එතුමාගේ පියා හිටපු විශ්වවිද්‍යාල ලේඛකාධිකාරීවරයෙක්. ඒ නිසා එතුමාට විශාල සම්බන්ධයක් තිබෙනවා විශ්වවිද්‍යාල ඇතුළු උසස් අධ්‍යාපන පද්ධතියක් එක්ක. එතුමා එක කාරණයක් කිව්වා. එනම්, ශ්‍රම වෙළෙඳ පොළට ගැළපෙන අධ්‍යාපනයක් ලබා දෙන්නේ නම් ඒක ආයෝජනයක් වනවා කියලා. මා ඒකට සම්පූර්ණයෙන්ම එකඟ වෙනවා. අපි උත්සාහ කරන්නේ ඇත්තටම එතුමා හිතන විධියටම වෙළෙඳ පොළේ මිලක්, වටිනාකමක්, ඉල්ලීමක් තිබෙන දරුවකු අපේ උසස් අධ්‍යාපන ආයතනවලින් බිහි කරන්නයි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, පාසල්වල ළමයින් අඩු වීම හා පාසල් වැසි යාම පිළිබඳව එතුමා විකක් හයෙන් කථා කළා. ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන ඇමතිතුමා එයට උත්තර දුන්නත් මා හිතනවා මේ ගැන මා යමක් කියන්න ඕනෑය කියලා. ඇයි, මේ පාසල්වල ළමයින් අඩු වෙන්නේ? කරුණු කිහිපයක් නිසායි. පළමු වැනි එක තමයි ඒ ප්‍රදේශවල මිනිස්සුන්ගේ ආදායම වැඩි වීම. දෙවැනි එක ඒ ප්‍රදේශවල යටිතල පහසුකම් වැඩි වීම.

තුන්වැනි එක තමයි, දෙමවුපියන්ගේ හා දරුවන්ගේ ඇති වන මානසික වෙනස් වීම්. ඒ අනුව ඒ අය හිතනවා, අහල පහළ වැඩි පහසුකම් තිබෙන පාසලකට යන්න ඕනෑය කියලා. එම නිසා ඇත ගමක තිබෙන පුංචි පාසලක දරුවන් අඩු වීම අසංවර්ධනයේ, නොදියුණුකමේ, එහෙම නැත්නම් අධ්‍යාපනය කඩා වැටීමේ ලක්ෂණයක් නොවෙයි; රටේ ආර්ථික සංවර්ධනයේ සහ අධ්‍යාපන සංවර්ධනයේ ලක්ෂණයක්. ඒ කාරණය මා ඔබතුමාට කියන්න කැමැතියි.

ඊ ළඟට, අපේ අකිල විරාජ් කාරියවසම් මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා, පොත්වල තිබෙන පාරිභාෂික වචන ගැන. ඇත්තටම අපි අපේ භාෂාව අලුත් කරනවා. ඒ භාෂාවට අලුත් අලුත් දේවල් එකතු කරනවා. අපි අලුත් අලුත් වචන හඳුනවා. එහෙම තමයි භාෂාවක් වැඩෙන්නේ. එම නිසා මේ පාරිභාෂික වචන අපේ දරුවන් ඉගෙන ගන්න ඕනෑ නිසා අපේ අධ්‍යාපනඥයන් හිතාමතාම මේවා මේ පොත්වලට ඇතුළත් කරනවා.

ඊ ළඟට, එතුමා විශේෂයෙන් කිව්ව දෙයක් තමයි, උපාධිධාරී පත්වීම් ගැන. උපාධිධාරීන්ට තොගයට රැකියා දුන්නාම ඒ අයගේ උපාධියට නොගැළපෙන රක්ෂා තමයි හම්බ වන්නේ කියලා එතුමා උදාහරණයක් වශයෙන් සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ රැකියා කිහිපයක් සඳහන් කරමින්, මේ මේ විෂයයන් හදාරපු අයට මේ මේ රැකියා තමයි ලැබී තිබෙන්නේ කියලා කිව්වා. ඒක ඇත්ත තමයි. ඇත්තටම අපට වෙලා තිබෙන්නේ මෙන්න මේකයි. අපේ දරුවන් සිංහල මාධ්‍යයෙන් ඉගෙන ගත්තොත්, අපේ දරුවන් දෙමළ මාධ්‍යයෙන් ඉගෙන ගත්තොත්, අපේ දරුවන් ඉංග්‍රීසි සහ තොරතුරු තාක්ෂණය වැනි විෂයයන් ඉගෙන ගත්තේ නැත්නම්, අර තොගයට, ගෝනි ගණනට පත් වීම දෙන කල් මේ දරුවන්ට බලා ගෙන ඉන්න සිද්ධ වනවා. මේක අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ තිබෙන පහළ මට්ටමේ තත්ත්වයක්. එහෙම අය කවිචේට්ටුවලට, ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලවලට පත් කරලා තිබෙනවා.

දැන් ශ්‍රේණි සාධක නිලධාරීන් කියලා ඔවුන් පොලිසිවලටත් පත් කරලා තිබෙනවා. OIC මහත්මයා කියා තිබෙනවා, මාසයකට දවසක් ආවාම ඇතියි කියලා. ඒ, පඩි ගන්න. ඒ අය ගෙදරට වෙලා ඉන්නවා. මාසයකට දවසක් තමයි යන්නේ. මොකද, එතැන ඉඳ ගන්න පුටුවක් නැහැ. ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලවලට, දිස්ත්‍රික් ලේකම් කාර්යාලවලට මේ දරුවන් 25, 30, 40 පත් කරලා ඉන්නවා. හැබැයි ඒ අයට ඉඳ ගන්න මේස, පුටු නැහැ. ඒවා හිඟයි. ඉතින් ඒ අය ඔය මොකක් හෝ වැඩක් කරනවා. මා හිතන හැටියට ඒක හැම තැනම තිබෙනවා. මේක අපේ අධ්‍යාපනයේ තිබෙන බේදවාචකයේ ලක්ෂණයක්. මේක නිවැරදි කරන්න තමයි ඇත්තටම අපි උත්සාහ ගන්නේ කියන එක මා අපේ අකිල විරාජ් කාරියවසම් මන්ත්‍රීතුමාට කියන්න කැමැතියි.

ඊ ළඟට, බුද්ධි ගලනය පිළිබඳ කාරණය ගැන කියන කොට සංඛ්‍යා ලේඛන වරද්දා ගත්තා. ඉන්දියාවේ ඉගෙන ගත් අයගෙන් සියයට 8ක් රටින් පිට වනවා. ලංකාවේ ඉගෙන ගත් අයගෙන් සියයට 01ක් තමයි පිට වන්නේ. ඒක මා විශේෂයෙන් කියන්න කැමැතියි.

ඒ විතරක් නොවෙයි. එතුමා ආචාර්ය ප්‍රියන්ත පුෂ්පකුමාර මහතා පිළිබඳව කථා කළා. එතුමා මාස හයෙන් ආපු කෙනෙක් නොවෙයි. අකිල විරාජ් කාරියවසම් මන්ත්‍රීතුමාගේ පියා සිටියා නම්, පියාගෙන් ඇහුවා නම් ඒ ගැන කියයි.

ලංකාවේ විශ්වවිද්‍යාලවලට එක්සත් ජාතික පක්ෂ රජය කාලයේත්, අපේ රජය කාලයේත්, ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමාගේ කාලයේත්, ආර්. ප්‍රේමදාස මැතිතුමාගේ කාලයේත්, චන්ද්‍රිකා කුමාරතුංග මැතිනියගේ කාලයේත් එක ගෞරවයක් තිබුණා. ඒ ගෞරවය තමයි, විශ්වවිද්‍යාලවලට ඇතුළත් කිරීමේදී හා විශ්වවිද්‍යාලවල පාඨමාලාවලට තේරීමේදී කවදාවත්, කිසිම දවසක, කිසිම කෙනකුට බලපෑම් කරලා ඒ වැඩේ කර ගන්න බැහැයි කියන එක. ඒක සියයට 100ක් ඔහුගේ කැමැත්ත සහ ඔහුගේ ලකුණු මට්ටම මත සිද්ධ වනවා. මා එතුමාට කියන්නේ, ඒකේ ගෞරවය සියයට 90ක් විතර යන්න ඕනෑ, එතුමා කථා කරපු ආචාර්ය ප්‍රියන්ත පුෂ්පකුමාර මහතාට කියලායි. මේක තමයි ඇත්ත. ඔය හිටපු අවුරුදු තුනේ අපට, විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාවේ සභාපතිතුමාට හරි අමාරු වුණා, ඒ තත්ත්වය පවත්වා ගෙන යන්න. නමුත් ඇත්තටම එතුමා ඒ කාර්යය ඉතාම නිවැරදිව, ඉතාම අවංකව කළා. එතුමා පිට රට සිටියදීත් එතුමා ළඟ හිටපු එතුමා පුහුණු කරපු නිලධාරීන් තමයි ඒ කටයුත්ත කළේ.

ඊ ළඟට, යාපනයේ විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යයන්ගේ ප්‍රශ්නය. යාපනයේ විශ්වවිද්‍යාලයේ විතරක් නොවෙයි මන්ත්‍රීතුමා, ඒ ප්‍රශ්නය නැහෙනහිර විශ්වවිද්‍යාලවලත් තිබුණා. හොඳම සියයට 10ට ඉල්ලන විශ්වවිද්‍යාලය දෙනවා. සියයට 30කට Z-score ලකුණු සහ කැමැත්ත අනුව විශ්වවිද්‍යාල දෙනවා. ඊට පස්සේ ඉතුරු සියයට 60ත් සියයට එකහමාරක් -සියයට දශම 5 බැගින් තුනක්- පිට රට ඉඳලා එන අයට, විශේෂ හැකියා තිබෙන අයට හැරලා, ඉතුරු සියයට පණස් අටහමාර තෝරන්නේ Z-score අගය, ඔහුගේ කැමැත්ත සහ ඔහු විභාගය ලිව්ව ඔහු ජීවත් වන ප්‍රදේශය පදනම් කර ගෙනයි. එහෙම කළාම, නැහෙනහිර විශ්වවිද්‍යාලයට ඒ දිස්ත්‍රික්කවල සියලු දෙනා ඇතුළත් කර ගන්නාමත්, යාපනයේ සියලු දෙනා ඇතුළත් කර ගන්නාමත් තව ඉතුරු වනවා; තව පුරප්පාඩු තිබෙනවා. එම නිසා අපි මේ ලකුණු මට්ටම පහළට ගෙනාවා. පහළට ගෙනාවා, නැහෙනහිර විශ්වවිද්‍යාලයේ ශිෂ්‍යයන්ගේ මදිකමට. [බාධා කිරීමක්] නැහැ. සියලු දෙනාම දැමීමා. මදි වුණාම, ඒ පළාතේ සියලු දෙනාම ඇතුළත් කරලාත් සාමාන්‍යයෙන් වැඩි තුන පාස් සියලු දෙනාත් ගියා, ඒ විශ්ව විද්‍යාලයට. මොකද, ඒ ප්‍රදේශවල ළමයි අඩුකම නිසා. එතකොටත් ඉඩ තිබෙන නිසා අප අනෙක් පළාත්වල ඉල්ලා තිබෙන සියලු දෙනාමත් මේකට ඇතුළත් කළා. එම නිසා නැහෙනහිර සිංහල ළමයි 280කට ගියා. දුට්ඨ ළමයි 240කට ආවා. එක පාරටම කැළෑ පත්තරයක් ගියා, "Sinhalization" කරනවාය කියා. අපි එහෙම තෝරා දැමීමේ නැහැ. ඇත්ත වෙච්ච දෙය තමයි මම කිව්වේ. එහේ ළමයි සියලු දෙනා ඇතුළත් කරලා තව පුරප්පාඩු තිබෙනකොට අපි අනෙක් පළාත්වලින් ඒකට ඉල්ලපු ළමයින්ව ඇතුළත් කර තිබෙනවා. ඒ නිසා ඒ කරුණ මා කියන්නට කැමතියි.

ඊ ළඟට ගරු කබීර් හමීම් මන්ත්‍රීතුමා මාලබේ වෛද්‍ය විද්‍යාලය ගැන කථා කළා. එතුමාගේ සම්පූර්ණ තර්කය තිබුණේ ඒ ගැන. ඒ මන්ත්‍රීතුමා කිව්ව සියලුම කාරණා අපේ වෛද්‍යවරුන්ගේ සංගමය කියන කාරණා. ඒ සංඛ්‍යා ලේඛන, ඒ තර්ක සියල්ලම තමයි ඉදිරිපත් කළේ. ඒ තර්ක ඇත්ත නොවෙයි. මේ වෛද්‍ය විද්‍යාලයේ දැනට වෛද්‍යවරුන්ගේ -විශ්ව විද්‍යාලවල

[ගරු එස්. බී. දිසානායක මහතා]

උගන්වන අයගේත් එක්ක- දරුවෝ 74 දෙනෙක් ඉන්නවා. විදේශීය දරුවෝ 41 දෙනෙක් ඉන්නවා. රුසියාවේ විශ්වවිද්‍යාලයක් එක්ක සම්බන්ධ වෙලා රුසියානු උපාධියක් දෙන්න තමයි මේක පටන් ගෙන තිබුණේ. හැබැයි ඒ අතර, මට කලින් විශ්වා වර්ණපාල ඇමතිතුමා ඉන්න කාලයේ 2008 උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයට ඉල්ලීමක් එවා තිබෙනවා, මේකට ලංකාවේ උපාධි ප්‍රදානය කිරීමේ අවසරය දෙන්නය කියා. ඒ අනුව විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාවට මේක ගියා. විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාව වට 18ක් රැස්ව මේ පිළිබඳව දැඩි පරීක්ෂාවක් කර අවසානයේ මට නිර්දේශයක් කළා, මේකට උපාධි ප්‍රදානය කිරීමේ බලය දෙන්නට කියා. ඒ අනුව මම ගැසට් එකකින් ඒ බලය දුන්නා.

ගරු කබීර් හමීම් මන්ත්‍රීතුමාත්, ඒ වාගේම තව මන්ත්‍රීවරුන් දෙදෙනෙකුත් මේ ගැන කථා කළා. ඒ සියලු දෙනාටම මම කියනවා, මේකේ තිබෙන පහසුකම් පිළිබඳව මාලබේ වෛද්‍ය විද්‍යාලයටම ගිහින් බලන්නය කියා. මාලබේ වෛද්‍ය විද්‍යාලයට ගිහින් බලන එක හොඳයි. එතැනට ගිහින් බලන්න.

නෙවිල් ප්‍රනාන්දු මැතිතුමා Trust එකක් හඳුලා තමයි මේක පිහිටුවා තිබෙන්නේ. එතුමාගේ මූලධනය යොදා මේක පටන් ගත්තත් එතුමා මේක භාරකාරත්ව මණ්ඩලයකට පවරලායි පිහිටුවා තිබෙන්නේ. කිසි යම් වෙලාවක මේක කරගෙන යන්න බැරි වුණොත් රජයට පැවරෙන විධියට තමයි එතුමා ඒ Trust එක ලියලා තිබෙන්නේ. වෛද්‍යවරුන්ගේ දැඩි විරෝධතා මැද, මේ රටේ අන්තභූමි පේට්ටි එකට සම්බන්ධ ශිෂ්‍යයන්ගේ දැඩි විරෝධතා මැද වයෝවාද්ධ Dr. Neville Fernando මේ තීන්දුව අර ගෙන, මේ තීන්දුව ක්‍රියාත්මක කිරීම ගැන මම එතුමාට මගේ විශේෂ ආචාරය පිරිනමන්න කැමැතියි.

ඕනෑම කෙනෙකුට විරුද්ධ වන්නට පුළුවන්. ඒකේ කිසි ප්‍රශ්නයක් නැහැ. ගරු කබීර් හමීම් මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා, මේකේ Act 16 pass නැති අය උගන්වනවාය කියා. සම්පූර්ණ අසත්‍යයක්. ඒකේ රුසියානු උපාධියක් කළ සමීර කියා කෙනෙක් පරිපාලන නිලධාරියෙක් හැටියට වැඩ කරනවා. ඔහු ගැන ඔය කියන්නේ වෛද්‍ය සංගමය තමයි. මා මේක කියන්නට කැමැතියි. අපට ඇත්තටම අනුරාධපුරයට මහාචාර්යවරු හොයන්න අමාරුයි. අප pension ගිය මහාචාර්යවරු ටිකක් හා visiting හැටියට සේවය කරන අය තමයි යොදවා ගෙන තිබෙන්නේ. මඩකලපුවට මහාචාර්යවරු හොයා ගන්න බැහැ. කවුරුවත් යන්න කැමැති නැහැ. හැබැයි, මාලබේ ඕනෑ තරම් ඉන්නවා.

මා ඔබතුමන්ලාට කියන්නම්. දැන් මේකේ උප කුලපතිතුමිය හැටියට ඉන්නේ sabbatical leave අරගෙන තිබෙන ජේරාදෙනියේ Medical Faculty එකේ මහාචාර්ය මල්කාන්ති වන්දුසේකර යි. Professor Shanti Goonewardene මෙහි ඉන්නවා; කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලයේ හිටපු මහාචාර්යවරයෙක්. Professor Jayantha Welihinda ඉන්නවා; අපේ විශ්වවිද්‍යාලවල හිටපු මහාචාර්යවරයෙක්. මේකේ Professor Anura Weerasinghe ඉන්නවා; අපේ විශ්වවිද්‍යාලවල හිටපු මහාචාර්යවරයෙක්. Professor Sirimevan Widyasekara ඉන්නවා; අපේ වෛද්‍ය විද්‍යාලයේ හිටපු බොහොම ජ්‍යෙෂ්ඨ මහාචාර්යවරයෙක්. Professor Sriyani Ekanayake ඉන්නවා; අපේ වෛද්‍ය විද්‍යාලයේ හිටපු මහාචාර්යවරයෙක්. මඩකලපුවට, අනුරාධපුරයට ඔහොම මහාචාර්යවරු නැහැ. එක මන්ත්‍රීවරයෙක් කිව්වා, අනුරාධපුරයට එක්කෙනෙක්වත් නැහැ කියා. Visiting basis එකට හා විශ්‍රාමික කිහිප දෙනෙක් අප අරගෙන ඉන්නවා, බොහොම අමාරුවෙන්. නමුත් නැහැ. හැබැයි අපේ වෛද්‍ය විද්‍යාලවල විශාල කාලයක් වැඩ කරපු මහාචාර්යවරු 12 දෙනෙක් ඉන්නවා. ඊ ළඟට PhD එක තිබෙන, එහෙම නැත්නම් MD එකක්

කරලා විශේෂඥ උපාධියක් - MRCP - තිබෙන Senior Lecturersලා 22ක් ඉන්නවා. ඒ නිසා ආචාර්යවරු පිළිබඳව, ඔවුන්ගේ සුදුසුකම් පිළිබඳව කිසිදු ගැටලුවක් පැන නැඟිලා නැහැ.

වෛද්‍ය සභාව වැඩ කරන්නේ බොහෝ දුරට වෛද්‍යවරුන්ගේ සංගමයට යට වෙලා කියන එකයි මගේ විශ්වාසය. වෛද්‍ය සංගමය විරුද්ධ වෙන්නේ මාලබේට විතරක් නොවෙයි. Nursing Degree එක කරනවාට ඒ අය විරුද්ධයි. Paramedical Degrees කරනවාට ඒ අය විරුද්ධයි. සහකාර වෛද්‍ය නිලධාරීන්ට වෛද්‍ය උපාධියක් ලබා දෙනවාට විරුද්ධයි. ආයුර්වේද වෛද්‍ය විද්‍යාලයේ, western medicine ටිකක් උගන්වන්න කවුරු හරි යනවාට විරුද්ධයි. ආයුර්වේද වෛද්‍යවරයෙක් නළාව පාවිච්චි කරනවාටත් විරුද්ධයි. ඉතින් මේවා මානසික රෝග, කුහකකම හා ඊර්ෂ්‍යාව. ඉතින් ඒ කට්ටියට ඔප්වෙන්න හිට ගෙන දුවන්න පුළුවන්. මම මේ විශ්වවිද්‍යාලයත්, තවත් වෛද්‍ය විද්‍යාලයකුත් ලංකාවට ගෙනෙනවා. ඒක නවත්වන්න බැහැ. ඒ කට්ටියට නටන්න පුළුවන්. ඒක ඒ කට්ටියගේ නිදහස නේ. හැබැයි මේක නවත්වන්නේ නැහැ කියන එක මම කියන්න කැමැතියි.

අනුර කුමාර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමා රජ රට හා මඩකලපුව වෛද්‍ය විද්‍යාලවල අඩු පාඩු ගැන කිව්වා. මම ඒක පිළිගන්නවා. අපි විශ්‍රාමික මහාචාර්යවරු දෙකුත් දෙනෙක් රුපියල් ලක්ෂයක් වැඩියෙන් ගෙවලා, ඊ ළඟට තව කිහිප දෙනෙක් visiting base යවලා බොහොම අමාරුවෙන් තමයි මේක කරන්නේ. අඩු පාඩු ගොඩක් තිබෙනවා. හැබැයි අමතක කරන්න හොඳ නැහැ, අපි රජ රටට හඳුලා තිබෙන මහාචාර්ය ඒකකය, දැන් තිබෙන විශ්වවිද්‍යාල එකකටවත් නැති තරමේ ඉහළ මට්ටමේ එකක් කියන එක. මේ විශ්වවිද්‍යාල දෙකම පටන් ගත්තේ කොහොමද කියලා ඔබතුමන්ලා දන්නවා. විභාග දෙපාර්තමේන්තුවේ අත් වැරදීමකින් ලකුණු මට්ටම පහළට ආවා. ජනාධිපතිතුමා නියෝග කළා ලකුණු මට්ටම පහළට ආවා නම් මේ ළමයින්ගේ නම දැමීමා නම්, මේ ළමයින් සේරම ගන්න කියලා. එකකොට මේ මඩුවලට තමයි ගත්තේ. වහලා දාලා තිබුණු පුංචි ඉස්කෝලයකයි, ටී අලෙවි මණ්ඩලයේ ගබඩාවකයි මේ විශ්වවිද්‍යාල දෙක පටන් ගත්තේ. මොකක්වත් තිබිලා නොවෙයි. හැබැයි ඒක දියුණු කර ගෙන දියුණු කර ගෙන එනවා. ඒ තීන්දුව ජනාධිපතිතුමා ඒ වෙලාවේ ගත්තා, මේ ළමයින් සියලු දෙනාටම වෛද්‍ය විද්‍යාව හදාරන්න ඉඩ දෙන්න කියලා. ඒ නිසා 24 පැයේ දැන් රජ රට විශ්වවිද්‍යාලයේ shifts තුනට අපි මාස 8ක් වැඩ කරනවා. අපි යන්න පුළුවන් වේගයෙන්ම යන බව මම කියන්න කැමැතියි. Nursesලා නැහැ. අපි nursesලා 250ක් ඉල්ලුවා. ඇමතිතුමාත්, ලේකම්තුමාත් දෙන්න උත්සාහ ගත්තා. Nursing වෘත්තීය සමිති සියල්ලමත් එකතු වුණා. නමුත් දෙන්න පුළුවන් උපරිම ගණන 125යි. ඒක තමයි අපේ රටේ තත්ත්වය. මේ වාගේ ගැටලු තිබෙනවා. හැබැයි ඒ සියල්ල මැද අපි මේක කර ගෙන යනවා.

අපේ ගරු පොත්, සෙල්වරාසා මන්ත්‍රීතුමා, නැහෙනහිර විශ්වවිද්‍යාලයට නිසි බලධාරියෙක් පත් කිරීම ගැන කථා කළා. නැහෙනහිර විශ්වවිද්‍යාලයට නිසි බලධාරියෙක් පත් කරන්න කියලා හිටපු උපකුලපතිතුමා කිව්වා; ආචාර්ය සංගමය කිව්වා; ශිෂ්‍ය සංගමය කිව්වා; විශ්වවිද්‍යාල අනාධ්‍යක්ෂක කාර්ය මණ්ඩලය කිව්වා. මම ගිහිල්ලා මේ සේරමත් එක්ක කථා කරලා නිසි බලධාරියා හැටියට මහාචාර්ය අර්ථනායකව පත් කරලා, ඒ අයට හර දීලා තමයි ආවේ. දැන් එතුමාගේ කාර්ය භාරය ඉවරයි. මම හිතන්නේ විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාවේ සභාපතිතුමාත් මෙතැන ඉන්නවා. එතුමා අද හෝ හෙට ඒ council එක පත් කරයි. අපි ඒ එක්කම උපකුලපතිවරයෙකුට ඉල්ලුම් පත්‍ර කැඳවලා තිබෙනවා. එකොළොස් දෙනෙක් ඉල්ලුම් පත්‍ර දාලා තිබෙනවා. ඒ එක්කෙනෙක්ව ඉතාම ඉක්මනින් උපකුලපති හැටියට පත් කළාම, එතුමා විසින් නැහෙනහිර කටයුතු කර ගෙන යයි. ඒ පිළිබඳව අපි සම්පූර්ණයෙන් කටයුතු කරන බව මම ගරු පොත්, සෙල්වරාසා මන්ත්‍රීතුමාට කියන්න කැමැතියි.

අපේ ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා -මුරුගේසු වන්දනාමාර් මැතිතුමා- යාපනයේ ඉංජිනේරු පීඨය හා කෘෂිකර්ම පීඨය ගැන කථා කළා. මේ ගැන පසු ගිය සතියේ මමත් අතිගරු ජනාධිපතිතුමාත්, මුදල් අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්තුමාත්, අපේ ඩග්ලස් දේවානන්ද අමාත්‍යතුමාත් කථා කළා. ලබන අවුරුද්දේ ප්‍රතිපාදනවලින් මේ සඳහා මුදල් වෙන් වෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා අවුරුද්ද පටන් ගන්නා විටම අපට කෘෂිකර්ම පීඨය එතුනට ගෙන යන්න පුළුවන් වෙයි. හැබැයි, එතැනදී ප්‍රශ්නයක් මතු වනවා. යාපනය වාගේ නොවෙයි, කිලිනොච්චියට යන විට ගුරුවරු අදිමදි කරනවා. අපි මේ පීඨ දෙක පටන් ගන්න අවශ්‍ය කටයුතු ඉතාම ඉක්මනින් කර ගෙන යනවා.

රජයෙන් රුපියල් මිලියන 600ක විතර මුදලක් වෙන් කර තිබෙනවා. ඒ නිසා කෘෂිකර්ම පීඨය ඉක්මනින්ම ගෙන යන්න පුළුවන්; ඉංජිනේරු පීඨයේ වැඩ කටයුතු පටන් ගන්න පුළුවන්. එතැන හුඟක් ගොඩනැගිලි තිබෙනවා. ඒ නිසා අපට එව්වර ලොකු ප්‍රශ්නයක් ඇති වන්නේ නැහැ. අපේ ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා ඇතුළු මන්ත්‍රීවරු කිහිප දෙනෙක්ම උපාධිධාරීන්ට රක්ෂා නැති ප්‍රශ්නය ගැන කථා කළා. මම කියන්නේ පසු ගිය අවුරුදු තිහේ තිබුණු ප්‍රවණ්ඩකාරී තත්ත්වය නිසා උතුරේ විශ්වවිද්‍යාල දරුවෝ වාගේම ආචාර්යවරු තනිකරම ද්‍රවිඩ භාෂාවට පමණක් සීමා වුණා කියලායි. අද උතුරේ විශ්වවිද්‍යාලවල සියලු පාඨමාලාවන් ඉංග්‍රීසියට හරවන්න කියා තිබෙනවා. සිංහල ප්‍රදේශවලත් සිංහල පාඨමාලාවන් සියල්ලම ඉංග්‍රීසියට හරවන්න කියා තිබෙනවා. නමුත් උතුරේ ඒක කර ගන්න බැහැ. උතුරේ අපේ ආචාර්යවරු වැඩි දෙනෙක් තමන්ගේ First Degree එක, Master's Degree එක සහ PhD එක කියන තුනම ඒ විශ්වවිද්‍යාලයේ දෙමළ මාධ්‍යයෙන් කර තිබෙන්නේ. දෙසිය එක් දෙනෙක් පසු ගිය දවස්වල විදේශ රටවලට යැව්වා, තවත් පශ්චාත් උපාධියක් එහෙම නැත්නම් Postgraduate එකක් හෝ කරලා භාෂාවත් හදා ගෙන එන්න කියා. එහෙම දෙසිය එක් දෙනෙක් අපි යැව්වා. උපාධිධාරී දරුවෝ සිංහලෙන් ඉගෙන ගත්තත්, දෙමළෙන් ඉගෙන ගත්තත් මේ අයගේ ඉංග්‍රීසි දැනුම මදි නම් මේ අය සියලු දෙනාම නොගයට ගෝනි ගණනින් උපාධි පත්වීම් ලබා දෙන තුරු බලා ගෙන ඉන්නවා. මේක අවාසනාවන්ත තත්ත්වයක්. මේක වෙනස් කරන්න තමයි අපි සම්පූර්ණයෙන්ම වැඩ කටයුතු කර ගෙන යන්නේ. මේ තත්ත්වය නැති කර අපේ විශ්වවිද්‍යාලවලට ඇතුළු වන දරුවන්ට ඉංග්‍රීසියෙන් අධ්‍යාපනය ලබලා, තොරතුරු තාක්ෂණය වාගේ දේවල් පිළිබඳ අධ්‍යාපනය ලබලා රටට අවශ්‍ය පාඨමාලාවන් විශ්වවිද්‍යාලය ඇතුළත හඳුන්වා දීලා හොඳට ඉංග්‍රීසියෙන් වැඩ කරන්න පුළුවන් විධියට මේ දරුවන් එළියට දමන්නයි යන්නේ. ඒ නිසා මේ වතාවේ කලා පීඨයට ඇතුළු වන දරුවන්ට -සියයට 53ක් ඇතුළු වනවා- ඉංග්‍රීසි ගෞරව උපාධියත්, ත්‍රයි භාෂා ගෞරව උපාධියත්, තොරතුරු තාක්ෂණය පිළිබඳ ගෞරව උපාධියත්, ඒ වාගේම සංචාරක ව්‍යාපාරය පිළිබඳ විශේෂ ගෞරව උපාධියත් මේ විශ්වවිද්‍යාලවල කලා පීඨවල දරුවන්ට හඳුන්වා දෙන්න උත්සාහ කරනවා. ලබන අවුරුද්ද වන විට අපි කලා පීඨයේ ළමයින් Nursing උපාධියකට සකස් කරන්න තීන්දු කර තිබෙනවා. ඒ නිසා paramedical courses වාගේ දේවල් Nursing වාගේ දේවල් කලා පීඨයේ දරුවන්ටත් ඇතුළු කරනවා.

මේ අවුරුද්දේ CIMA පාඨමාලා සහ Chartered වාගේ පාඨමාලා විශ්වවිද්‍යාල ඇතුළත පටන් ගන්නවා. CIMA ආයතනය විශාල අඩු මුදලකට, බොහොම සහනාධාර මුදලකට ඒ පාඨමාලාවන් විශ්වවිද්‍යාලය ඇතුළත ආරම්භ කරන්න අප සමඟ එකඟ වෙලා තිබෙනවා. ඒ ළමයින්ට අවශ්‍ය ණය මුදල් දෙන්න, දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය සඳහා ණය දෙන්න පුළුවන් මූල්‍ය පනතක් සකස් කරලා කැබිනට් මණ්ඩලය අනුමත කරලා ඉවරයි. ඒක මේ Budget එක ඉවර වුණාට පසුව පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනෙනවා. ඊට පසු ණය මුදලක් අරගෙන ඒ දරුවන්ට පාඨමාලාවන් හදාරන්න පුළුවන්.

අපේ විජයකලා මහේස්වරන් මන්ත්‍රීතුමියත් මේ කාරණා පිළිබඳව කථා කළා. ඒ වාගේම අපේ රෙජිනෝල්ඩ් කුරේ අමාත්‍යතුමා ඉතා වැදගත් යෝජනාවන් දෙකක් කළා. එයින් එකක් තමයි, දරුවන්ගේ හැදියාව හා සිරිත් විරිත් පිළිබඳ යෝජනාව. අනෙක් එක, සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් ඒ වාගේම බෞද්ධ, කතෝලික හා හින්දු සියලු දරුවන්ට එකට ඉගෙන ගන්න පාසල් පද්ධතියක් හඳුන්න කියන එක. ඒ පිළිබඳව අපේ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු වෙයි.

ගරු යෝගරාජන් මන්ත්‍රීතුමා බාල වර්ගයේ උපාධි පාඨමාලාවන් පිළිබඳව කථා කළා. අපේ රාජ්‍ය නොවන විශ්වවිද්‍යාල පනත දැන් Cabinet එක අනුමත කරලා, නීති කෙටුම්පත් සම්පාදක දෙපාර්තමේන්තුවෙන් කෙටුම්පත් කරලා අවසානයයි. අපි ඒක පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනාවාට පසුව Quality Assurance and Accreditation Council එකක් හඳුනවා. ඒක යටතේ මාසයේ ඩිප්ලෝමා, මාස තුනේ උසස් ඩිප්ලෝමා, මාස හයේ උපාධි, අවුරුද්දේ පශ්චාත් උපාධි වාගේ දේවල් සියල්ලම නැති කරනවා. ඒවා සියල්ලම නවත්වනවා. ඒ නිසා සමහර ජාත්‍යන්තර කඩවලට වහලා යන්න වෙයි. ඒවාට අපි ඉඩ තියන්නේ නැහැ. අපි qualification framework එකක් හදලා තිබෙනවා. ඒකට අනුව ඒ credits ගණන, ඒ පැය ගණන, ඒ ගුරුවරු ගණන නැති එක ආයතනයකටවත් අපි මේ රටේ ක්‍රියාත්මක වෙන්න දෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ඒ කාරණය පිළිබඳව මම ඔබතුමාට කථා කරන්න කැමැතියි. ඒ වාගේම මට ඔබතුමාටත් කියන්න කාරණයක් තිබෙනවා. මේ පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාලයක් හඳුනා පළමුවෙනි වතාව. වෛද්‍යවරුන්ගේ විරෝධය අපි ගණන් ගන්නේ නැහැ. ඒක අපි කරනවා. හැබැයි මේ පළමුවෙනි වතාව. මේ වෛද්‍ය විද්‍යාලය මාලබේට ගිහිල්ලා බලන්න. බලලා ඇවිල්ලා ඔබතුමා මට කියන්න. ගිහින් බලන්න. මම කියන්නේ ගිහින් බලන්න. ඒගොල්ලන්ට අපි කියලා තිබෙනවා ලබන මාර්තු වන විට hospital එක -Professorial Unit එක-හදුන් කියලා. දැන් බොහොම වේගයෙන් හදා ගෙන යනවා. අපි හිතන්නේ මාර්තු වන විට ඒ ඉලක්කයට එනවා කියලායි.

ගරු සිව්ශක්ති ආනන්දන් මන්ත්‍රීතුමා වන්නී පීඨයේ අඩු පාඩු ගැන කිව්වා. වන්නී පීඨයට මේ වතාවේ අපි වෙනම මුදල් වෙන් කරලා තිබෙනවා. යාපනය හරහා නැතිව, වෙනම මුදල් වෙන් කරලා තිබෙනවා. අපි ඒක විශ්වවිද්‍යාල ආයතනයක් කරන්නත් දැන් හිතා ගෙන ඉන්නවා. ඒ නිසා ඒ කටයුත්තත් ඉතාම ඉක්මනින් සිදු වෙයි. අපි ලබන අවුරුද්දේ වචනියාව සහ ත්‍රිකුණාමලය මණ්ඩප දෙකේම අඩු පාඩුකම් හදුන්න විශේෂ වැඩ පිළිවෙළක් යොදනවා. මා අවසාන වශයෙන් කියන්න කැමැති කාරණයක් තිබෙනවා. ඉතුරු වික අපේ ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන ඇමතිතුමා කියයි. දැනට විශ්වවිද්‍යාලයෙන් පිට වන දරුවන්ගෙන් සියයට 40කට රක්ෂාවක් සොයා ගන්න බැහැ. මේ දරුවන් පිළිබඳව උපකුලපතිවරුන් සියලු දෙනාම ගෙන්වලා, මේ රටේ පෞද්ගලික අංශයේ CEOsලා ගෙන්වලා, මමත්, අපේ නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාත් ඉඳ ගෙන පසු ගිය දවස්වල අපි දීර්ඝ සාකච්ඡාවක් කළා. ඒ අය කිව්වා අපේ උපාධිධාරීන්ගේ තිබෙන ප්‍රශ්නය. කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලයේ දරුවෝ 250ක් interview කළා; අමාරුවෙන් 16 දෙනෙකු ගත්තා; ඒකෙනුත් රක්ෂාවට ආවේ දෙදෙනායි කියලා කිව්වා. ගත්ත 16 දෙනාගෙනුත් දෙදෙනායි ආවේ කිව්වා. මේක තමයි තත්ත්වය. ඒ නිසා මේ විශ්වවිද්‍යාලවල තත්ත්වය සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් කරන්න ඕනෑ.

මුදල් වෙන් කරන ආකාරය ගැන අපේ ගරු ඉරාන් වික්‍රමරත්න මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා. ඇත්තටම ඔබතුමා කිව්ව සියලුම රටවල මුදල් වෙන් කරන ප්‍රමාණය ඇත්ත. සියයට 16, 15, 14 වෙන් කරනවා. හැබැයි මේ සියලුම රටවල් උසස් අධ්‍යාපනයට සල්ලි අය කරනවා. අපි ශත පහක්වත් අය කරන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ඒ රටවල් සමඟ ලංකාව සංසන්දනය කරන එක සාධාරණ නැහැ.

[ගරු එස්. බී. දිසානායක මහතා]

හැබැයි ඔබතුමා කිව්ව විශ්වවිද්‍යාල නිදහස දෙන්න අපි ඉතාම කැමැත්තෙන් ඉන්නවා. විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාවටවත්, අපටවත් මේකට අත දාන්න ඕනෑකමක් නැහැ. අවුරුදු 30ක් විශ්වවිද්‍යාල නිදහස ශිෂ්‍යයින්ට භාර දීලායි තිබුණේ. ශිෂ්‍යයෝ තමයි විශ්වවිද්‍යාල පාලනය කළේ. ඒක තමයි අපි දැන් මේ වෙනස් කරලා හදා ගෙන යන්නේ. ඒ නිසා university autonomy එක ගැන අපිත් ඉතාම කැමැත්තෙන් ඉන්නවා කියන කාරණය කියන්න ඕනෑ. බොහොම ස්තුතියි.

[අ. හා. 5.26]

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා (අධ්‍යාපන අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு பந்தூல குணவர்தன - கல்வி அமைச்சர்)

(The Hon. Bandula Gunawardane - Minister of Education)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය සහ උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය වෙනුවෙන් අද දිනයිදී ඉතාම උසස් මට්ටමකින් මේ විවාදය පවත්වා ගෙන යෑම සඳහා සහයෝගය දැක්වූ ආණ්ඩු පක්ෂයේ සහ ප්‍රතිපක්ෂයේ සියලුම ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලාට දරුවන්ගේ නාමයෙන් මම ස්තූතිවන්ත වෙන්නට කැමැතියි. අපි සියලු දෙනා, මේ ගරු සභාවේ බහුතරයක්, නිදහස් අධ්‍යාපනයේ දරුවෝ. විශේෂයෙන් නිදහස් අධ්‍යාපනයේ පියා වූ ශ්‍රීමත් සී.ඩබ්ලිව්.ඩබ්ලිව්. කන්නන්ගර මැතිතුමා, මේ රටේ උපතින් දෙමළුවියන්ගේ දරුවන්ට ලාංකීය සමාජ ක්‍රමය තුළ දෙපයින් නැති සිටීමේ ශක්තිය ලබා දීම සඳහා නිදහස් අධ්‍යාපනය බිහි කළා. එහිදී එතුමා ලංකාවේ අධ්‍යාපනයේ හැරවුම් ලක්ෂය නිර්මාණය කිරීම සඳහා ලංකාවේ මධ්‍යම විද්‍යාල 54ක් ඇති කළා. ඒ මධ්‍යම විද්‍යාල පරම්පරාවේ එක් පාසලක් වන පොරමඩුල්ල මධ්‍යම විද්‍යාලයෙන් බිහි වෙව්ව එස්.බී. දිසානායක මැතිතුමා අද උසස් අධ්‍යාපන කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යතුමා වෙලා ඉන්නවා. භංගුල්ල රාජසිංහ මධ්‍යම විද්‍යාලයෙන් බිහි වෙව්ව මම අද මේ ආණ්ඩුවේ අධ්‍යාපන කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යවරයා. ඒ නිසා මේ රටේ අධ්‍යාපනයේ හැරවුමක් නිර්මාණය කරපු මධ්‍යම මහා විද්‍යාල සංකල්පයේ තිබුණු වැදගත් ප්‍රධාන ලක්ෂණ කීපයක් මම මේ ගරු සභාවට සඳහන් කරන්න කැමැතියි.

එයින් පළමුවෙනි ලක්ෂණය තමයි, එකේ සිට පහ දක්වා ප්‍රාථමික අංශයක් මධ්‍යම විද්‍යාලවල නොතිබීම. ගම් මට්ටමේ දරුවන්ට තමන්ගේ නිවසට සමීප කුඩා පාසලක නිදහසේ අකුරු කරන්න ඉඩ ප්‍රස්ථා ලබලා දුන්නා. ස්වාභාවික පරිසරය සමඟ ගැටෙමින්, ගලා බස්නා දිය දහර, ඇදී යන නල වැල්, පිදෙන ගස් වැල්, සනාඨිපාවාත් දිගින් පරිසරයට බද්ධ වෙමින් දරුවන් තමන්ගේ නිවස ළඟ පාසලේ ඉගෙනුම ලැබුවා. ඒ පළාත්වල දරුවන්ට ඒ කාලයේ තිබුණු මැතිවරණ කොට්ඨාස අනුව එක මැතිවරණ කොට්ඨාසයක මධ්‍යම විද්‍යාලයක් හඳුලා තිබුණා. ඒ සඳහා විශාල භූමි භාගයක් වෙන් කරලා තිබුණා. ඒ භූමි භාගය තුළ -ඒ මධ්‍යම විද්‍යාලයේ- කෘෂිකර්ම කටයුතුවල යෙදෙන්න, ක්‍රීඩා කරන්න ප්‍රායෝගික අත් දැකීමක් ලබන්නට ඉඩ ප්‍රස්ථා සහිත අක්කර 20ක්, අක්කර 25ක්, අක්කර 30ක් තිබුණා. ඉතාම දර්ශනීය ලෙස සකස් කරපු පෙට්ටි කොන්ක්‍රීට් වනාන්තර වෙනුවට කුඩා විශ්වවිද්‍යාලයක් වාගේ ඉතාම හොඳ අධ්‍යාපනික පරිසරයක් එහි නිර්මාණය කරලා තිබුණා. ගැහැනු පිරිමි දෙගොල්ලන්ට නේවාසිකාගාරයක් තිබුණා. මේවා මිශ්‍ර පාසල්. ජාති, ආගම්, කුල, වර්ණ, ලිංග භේදවලින් තොරව සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් ගැහැනු, පිරිමි සියලු දෙනාට එකට ඒවායේ අධ්‍යාපනය ලබන්න පුළුවන්කම තිබුණා. එම පාසල්වල දරුවන් බෙදා වෙන් කිරීමේ ප්‍රතිපත්තියක් තිබුණේ නැහැ. විශාල ක්‍රීඩා පිට්ටනියක් තිබුණා. සෑම කෙනෙක්ම අනිවාර්යයෙන්ම ක්‍රීඩා කරන්න කියලා තිබුණා.

පාසල ඇතුළේ මේ විෂයානුබද්ධ අධ්‍යාපනයට අතිරේකව, වඩු වැඩ සඳහා වෙනම කාමරයක් තිබුණා. විද්‍යා අංශය, වාණිජ අංශය, කලා අංශය කරන දරුවෝත් වඩු වැඩ කරන්න ඕනෑ. ඒ සඳහා ගුරුවරයෙක් හිටියා. මැටි වැඩ කාමරයක් තිබුණා. මැටි “මිස්ලා” හිටියා. ඒ අය විසින් මැටි වැඩ උගන්වනු ලැබුවා. අත් යන්ත්‍ර රෙදි පිළි කර්මාන්තය -පේෂ කර්මාන්තය- ඉගැන්වුවා. දරුවෝ පේෂ කර්මාන්තය කරන්න ඕනෑ. රෙදි වියන මැෂින් පාසල තුළ තිබුණා. මෝටර් රථ යාන්ත්‍රික විද්‍යාව තිබුණා.

ඊළඟට, ඉලෙක්ට්‍රොනික් කටයුතු උගන්වන්න වෙනම ගුරුවරු හිටියා. ශිෂ්‍ය හට කණ්ඩායම් තිබුණා. සෞන්දර්ය පැත්තෙන් චිත්‍ර, නැටුම්, සංගීත කියන අංශ තිබුණා. මේ විධියට ජීවිතයේ විවිධ අභියෝගවලට මුහුණ දෙන්න පුළුවන් පරිපූර්ණ මිනිසෙක් නිර්මාණය කිරීම සඳහා පැහැදිලි වැඩ පිළිවෙළක් ඒවායේ සකස් කරලා තිබුණා. ඒ අනුව එදා ඒ අධ්‍යාපනය ලබලා ආපු උසස් අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා වෙන්න පුළුවන්. මම වෙන්න පුළුවන්. තෝල්ගමුව මධ්‍යම විද්‍යාලය, අනුරාධපුර මධ්‍යම විද්‍යාලය හරහා පැමිණි අග විනිසුරුතුමිය -ශිරාණි බණ්ඩාරනායක මැතිනිය- වෙන්න පුළුවන්. එහෙම නැත්නම් නාරම්මල මධ්‍යම විද්‍යාලයෙන් පැමිණි නාවික හමුදාපති සෝමතිලක දිසානායක මහත්මයා වෙන්න පුළුවන්. ජයලත් මනෝරත්න මහත්මයා -මහා රංගමරයා- පොරමඩුල්ල මධ්‍යම විද්‍යාලයෙන් පැමිණි කෙනෙක් වෙන්න පුළුවන්. පැල්මඩුල්ල මධ්‍යම විද්‍යාලයෙන් පැමිණි නිශ්ශංක දිද්දෙණිය මහත්මයා වෙන්න පුළුවන්. ව්‍යාපාරික ක්ෂේත්‍රයේ මනිලාල් ප්‍රනාන්දු මහත්මයා කිසිස මධ්‍යම විද්‍යාලයෙන් පැමිණි කෙනෙක් වෙන්න පුළුවන්. මේ වාගේ නම් රාශියක් ඇති ආචාර්යවරු, මහාචාර්යවරු, විවිධ විද්වතුන් ගම්වලින් මේ සමාජ ක්‍රමය තුළ විවිධ ක්ෂේත්‍රවලට දායකරමින්, ඔවුන්ට අවශ්‍ය ඉසව් සොයා ගෙන යන අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් තිබුණා.

සී.ඩබ්ලිව්.ඩබ්ලිව්. කන්නන්ගර මැතිතුමා මේ වෙනස කරන අවස්ථාවේදී එදා තිබුණු ඉංග්‍රීසි පුවත් පත් එතුමාට හැඳින්වූයේ මෝඩයෙක් ලෙසයි. ඒ කාලයේ කාටුන් ශිල්පීන් ඉංග්‍රීසි පුවත් පතේ පැහැදිලිව "මෝඩයා" කියන එක සී.ඩබ්ලිව්.ඩබ්ලිව්. කන්නන්ගර මැතිතුමාට පට බැන්දා. එතුමා විවිධ අපහාස උපහාස මැද්දේ තමයි මේ කටයුත්ත කළේ. ඒ සියල්ල කරලා අවසානයේ නිදහස් අධ්‍යාපන පනතින් පස්සේ එතුමා මතුගමදී මැතිවරණයෙන් පරාජයට පත් වෙලා එතුමාගේ ජීවිතය ගෙන යාම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයකට මුහුණ දුන්නා. ඒ කාලයේ මේ සභාවේ මූලාසනයේ සිටි පැල්පොල කියලා කථානායකතුමෙකුට කන්නන්ගර මැතිතුමා ලිපියක් එව්වා, "මම පුරා දශක තුනක් මේ රටේ දරුවෝ වෙනුවෙන්, ඔවුන්ගේ අනාගතය නිර්මාණය කිරීම වෙනුවෙන් හෘදය සාක්ෂියට එකඟව, පුරා දශක තුනක් අවංකව සමාජ මඟෙහෙවර ක යෙදුණා. රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාව නියෝජනය කළා. පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කළා. මම දැන් වෘද්ධ තත්ත්වයට පත් වෙලා ඉන්නවා. මට ජීවත් වීම සඳහා මෙතෙක් කල් රෝහල්වල මගේ බිල ගෙව්වේ මිත්‍රයන් හා සුබ පතන්නන් විසිනුයි. නමුත් මට තවදුරටත් ඔවුන්ට බරක් වෙන්න බැහැ. ඒ නිසා මම දශක තුනක් මේ ජාතියේ දරුවන් වෙනුවෙන් කරපු සේවය සලකලා මගේ බෙහෙත් බිල් ගෙවීම සඳහා මුදලක් දෙන්න" කියලා. ඒ ලිපිය ලැබුන අවස්ථාවේ, මේ පාර්ලිමේන්තුව ඒ ගැන සාකච්ඡා කරලා එතුමාට රුපියල් ලක්ෂයක් හා ජීවත් වෙලා ඉන්නකම් රුපියල් 500ක මාසික දීමනාවක් දුන්නා. [බාධා කිරීමක්] ඔව්, සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනියගේ යුගයේ. ඒක තමයි නිදහස් අධ්‍යාපනයේ පියාගේ කතන්දරය. සී.ඩබ්ලිව්.ඩබ්ලිව්. කන්නන්ගර මැතිතුමා මිය යෑමෙන් පස්සේ අපේ අය නැවත වතාවක් එතුමාට මිහිදන් කරනු ලැබුවා. බටහිර අනුකරණවාදී මානසිකත්වයෙන් යුත් විවිධ අය, මධ්‍යම විද්‍යාල ඇතුළේ ප්‍රාථමික අංශයක් ගැහුවා. අද ගිහිල්ලා බැලුවත් එය දකින්න තිබෙනවා.

අද ඒ පාසල්වල වඩු වැඩ කාමරයක් නැහැ, වඩු වැඩ උගන්වන ගුරුවරයාත් නැහැ. මැටි වැඩ කාමරය නැහැ. මැටි මිස්ලා කිහිප දෙනකු පමණක් සමහර තැන්වල ඉතිරි වෙලා ඉන්නවා. මෝටර් රථ යාන්ත්‍රික විද්‍යාවත් නැහැ, විදුලි කාර්මික ශිල්පයත් නැහැ. මේ සියලු අංශ ඉවත් කරලා වෘත්තීය අධ්‍යාපනය, ජීවන කුසලතා, දක්ෂතා නැති විභාග කේන්ද්‍රීය අධ්‍යාපන ක්‍රමයකට අපව කොටු කළා. ඒ අනුව, එදා වාගේ විවිධ නිර්මාණාත්මක හැකියාවලින් යුත් මිනිසුන් බිහි කරනවා වෙනුවට අපි සියලු දෙනා එකතු වෙලා, ත්‍රිවිධ රත්නය, තුන්තරා බෝධිය වාගේ, ස්පීර, විභාග තුනක් මේ සමාජ ක්‍රමයට හුරු කළා. ඒ තමයි, ශිෂ්‍යත්ව විභාගය, අ.පො.ස. සාමාන්‍ය පෙළ විභාගය සහ අ.පො.ස. උසස් පෙළ විභාගය. අපේ දරුවන්ට දැන් කියා දෙන්නේ, ජීවිතය කියන්නේ පහේ ශිෂ්‍යත්වය, සාමාන්‍ය පෙළ සහ උසස් පෙළ කියලායි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අද්‍යක්‍ෂ ලංකාවේ ඇති වෙලා තිබෙන මේ තත්ත්වය පිළිබඳ ඉතාම පුළුල් ලෙස විමර්ශනය කරන්න අවස්ථාවක් ලැබුණා මේ පාර්ලිමේන්තුවට. පාර්ලිමේන්තුවේ අධ්‍යාපන කටයුතු පිළිබඳ විශේෂ උපදේශක කාරක සභාව පුරා දවස් 25කට වඩා වැඩි ප්‍රමාණයක් රැස් වෙලා තිබෙනවා. අපේ ගරු ලසන්ත අලගියවත්ත නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා, ගරු රමේෂ් පතිරණ මන්ත්‍රීතුමා, ගරු බුද්ධික පතිරණ මන්ත්‍රීතුමා වාගේම මේ පාර්ලිමේන්තුවේ සිටින තරුණ උගත් මන්ත්‍රීවරු වැඩි දෙනෙක් සිංහල දෙමළ මුස්ලිම් හේදයක් නැතිව විවිධ පක්ෂ නියෝජ්‍යයා කරන දේශපාලන පක්ෂ නායකයන් මන්ත්‍රීවරු, විද්වත්හු, වාගේම අපේ ජ්‍යෙෂ්ඨ අමාත්‍යවරු තමන්ගේ වටිනා කාලය වැය කරලා මේ කාරක සභාවට සහභාගි වුණා. ඒ අවස්ථාවේදී විශ්වවිද්‍යාලවල ආචාර්යවරු, මහාචාර්යවරු, විවිධ අධ්‍යාපනඥයන්, ලංකාවේ නිදහස් අධ්‍යාපනය ලැබූ විවිධ තානාපතිවරු, ආගමික නායකයන්, විවිධ බුද්ධිමතුන්, රටට ආදරය කරන වැදගත් මිනිසුන්, වෛද්‍යවරු, වෛද්‍ය විශේෂඥයන්, ශිෂ්‍ය සංවිධාන, වෘත්තීය සමිති, පෞද්ගලික පාසල්, ජාත්‍යන්තර පාසල් ආදී සියලු දෙනා විසින් දෙන ලද සාක්ෂි, ප්‍රශ්න හා යෝජනා 700කට වඩා වැඩි ප්‍රමාණයක් අපි දැන් අධ්‍යයනය කර තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, විශේෂයෙන්ම ඒ කටයුතුවලට සහාය දුන් පාර්ලිමේන්තුවේ උපදේශක කාරක සභා කාර්යාංශයේ නන්දිනි මහත්මිය ඇතුළු කාර්ය මණ්ඩලයට අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා වශයෙන් මගේ ගෞරවයත්, ස්තූතියත් පුද කරනවා. පාර්ලිමේන්තුව මේ කාර්ය භාරයට අපට ඉතා විශාල සහයෝගයක් ලබා දුන්නා. එහි සභාපතිවරයා වශයෙන් මම මේ ගරු සභාවට ඒ වාර්තාව ළඟදී ඉදිරිපත් කරනවා. ඒ වාර්තාව ඉදිරිපත් කළාට පස්සේ, අධ්‍යාපන ඇමතිවරුන් වෙතත් වෙන කොට වෙනස් වන්නේ නැති, ජාතික අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තියක් සහ සමස්ත අධ්‍යාපනය දේශපාලනය අනුව වෙනස් වන්නේ නැති විධියට සකස් කළ පනත් කෙටුම්පතක් අපි පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරනවාය කියන එක මා මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න කැමැතියි. අප ඒ කටයුතු වික කර ගෙන යන කොට, වග කිව යුතු සමහර අය රටක් භාර ගන්නට සිටින සමහර අය පවා සරල මතු පිට ගැන කථා කළා මිසක් පවතින අධ්‍යාපනය විසින් නිර්මාණය කරන ලද දැවැන්ත අර්බුදය ගැන මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී කථා කළේ නැහැ. එතුමන්ලා හුදු දේශපාලන, ජනප්‍රියතාව සඳහා කාගෙන් හෝ ලබා ගත් කොන්ත්‍රාත්තුවක් මත එක්කෝ විදුහල්පතිවරයකුට බැන්නා; එක්කෝ ආචාර්යවරයකුට බැන්නා. එක්කෝ ඇහුවා, "වැසිකිළියක් නැහැ කියලා දන්නවාද? ලයිට් බිල ගෙවලා නැති බව දන්නවාද? වතුර කපලා කියලා දන්නවාද? පයිප්පයට කරාමය කවදාද සවි කරන්නේ? අතැන පයිප්පයක් තිබෙනවා කියලා දන්නවාද?" කියලා. ඒවා තමයි මේ ගරු සභාවේ අධ්‍යාපනයේ ප්‍රශ්න හැටියට ඇහුවේ. නමුත් අපි දැක්කා වතුර කරාමයට වඩා ලොකු ප්‍රශ්නයක්, දැවැන්ත අර්බුදයක් මේ රටේ ජාතික අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ ගොඩ නැඟිලා තිබෙනවා කියලා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ රටේ පාසල් දසදහසකට ආසන්න ප්‍රමාණයක් තිබෙනවා. 217,000ක පමණ ගුරු

පරම්පරාවක් ඉන්නවා. විශාල පරිපාලන යාන්ත්‍රණයක් තිබෙනවා. ඒ අතර, අපේ කුඩා කුඩා පාසල් ප්‍රමාණය එන්න එන්න වැඩි වෙමින් පවතිනවා. දරුවන් 50ට අඩු පාසල් 2003දී තිබුණේ 1,437යි. දැන් තිබෙනවා 1,552ක්. දරුවන් 50ට අඩු පාසල් ප්‍රමාණය ලංකාවේ මුළු පාසල්වලින් සියයට 16 දක්වා වර්ධනය වෙලා තිබෙනවා. කුඩා පාසල් එලෙසින් වැඩි වන අතර විශාල පාසල් සංඛ්‍යාවත් එලෙසින් වැඩි වීමේ ප්‍රවණතාවක් තිබෙනවා.

2003 දී දරුවෝ 2500ට වැඩියෙන් සිටින පාසල් ලංකාවේ තිබුණා, 141ක්. දැන් තිබෙනවා, 187ක්. එළියට පෙනෙන්න තිබෙන පිරමීඩයක මුදුන වාගේ, වෛත්‍යයක දිළිසෙන කොත් කැරැල්ල වාගේ උඩට පෙනෙන්නේ දරුවෝ 2,500කට වඩා වැඩියෙන් සිටින මේ පාසල් 187 පමණයි. පාසල් 10,000ක් අතරින් අපට පෙනෙන්නේ ඒ වික. ඒ ප්‍රමාණය සියයට ගණනක් විධියට ගත්තොත්, 1.9යි. ඒ පාසල්වල ප්‍රශ්න ගැන කථා කරනවා කියන්නේ, සියයට 1.9ක ප්‍රශ්න ගැන කථා කරනවා කියන එකයි. කවුරුත් සමස්ත පාසල් පද්ධතිය ගැන කථා කරන්නේ නැහැ. එක ගුරුවරයෙක් විතරක් සිටින පාසල් ලංකාවේ තිබෙනවා, 92ක්. ගුරුවරු දෙදෙනෙක් පමණක් සිටින පාසල් තිබෙනවා, 168ක්. ගුරුවරු තුන් දෙනෙක් සිටින පාසල් තිබෙනවා, 254ක්. ගුරුවරු හතර දෙනෙක් පමණක් සිටින පාසල් තිබෙනවා, 375ක්. ගුරුවරුන් දහ දෙනෙකුට අඩු පාසල් තිබෙනවා, 1936ක්. හැබැයි, ගුරුවරු 100ක්, 200ක් සිටින දැවැන්ත පාසලක් තිබෙනවා. එහෙම ඉන්නේ අර පාසල් 187 තුළ ගැබ්වෙලා තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ඒ වාගේම අතිමහත් බහුතර පාසල් ප්‍රමාණයක් ගත්තාම, සමහර පාසල් තිබෙනවා එකම දරුවෙක්වත් පළමුවැනි ශ්‍රේණියට ඇතුළත් වෙන්න ඉල්ලා නැති පාසල්. එවැනි පාසල් තිබෙනවා, 124ක්. පළමුවැනි ශ්‍රේණියට දරුවන් ඇතුළත් කරන්න ඉල්ලන, දරුවෝ පස් දෙනෙකුට වඩා අඩු පාසල් තිබෙනවා, 1078ක්. දරුවෝ දහදෙනෙකුට වඩා අඩු, පළමුවැනි ශ්‍රේණියට දරුවන් ඇතුළත් කරන්න ඉල්ලුම් පත්‍ර එවන පාසල් තිබෙනවා, 1,089ක්. මා මේ ගරු සභාවට දැනුම් දෙන්න කැමැතියි, මුළු පාසල්වලින් ළමයින් 10 දෙනෙක්වත් පළමු වසරට පාසල්වලට ඇතුළත් කරන්න ඉල්ලන්නේ නැති පාසල් තිබෙනවා, සියයට 25ක්. මේ තිබෙන පාසල් කොගයෙන් සියයට 25ක පාසල්වලට දරුවන් 10දෙනෙක්වත් ඇතුළත් වෙන්න ඉල්ලන්නේ නැහැ. අන්න ඒ පාසල් විකේ වතුර කරාමය ඇරලා තිබෙනවාද, වහලා තිබෙනවාද, විදුලිය තිබෙනවාද කියන ප්‍රශ්න නහන්නට තමයි ජාතිය ගොඩ ගත්තට බලාපොරොත්තු වන නායකයන් කියන සමහර මිනිස්සු මේ ගරු සභාව පාවිච්චි කළේ.

රීළඟට, මේ රට ආසියාවේ ආශ්චර්යය බවට පත් කරන්නට නම් විද්‍යාව, වාණිජ්‍යය, තාක්ෂණය යන විෂය ධාරා අද්‍යක්‍ෂ ලෝකයට ගැළපෙන ලෙස වෙනස් වන්නට ඕනෑ. ජාතික පාසල් 305ක, පළාත් පාසල් 407ක, විද්‍යා අංශයෙන් උසස් පෙළ පන්ති පැවැත්වෙනවා. ඒ අනුව පාසල් 10,000ක් අතරින් විද්‍යා අංශයෙන් උසස් පෙළ පන්ති පැවැත්වෙන්නේ පාසල් 712ක පමණයි. විද්‍යා අංශයෙන් උසස් පෙළ හදාරන අලුත් ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව 98,181යි. ලක්ෂයකටත් වඩා අඩුයි, උසස් පෙළට විද්‍යා අංශයෙන් පෙනී සිටින ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව. ඒක ශිෂ්‍යයන්ගේ වරදක් නොවෙයි. සාමාන්‍ය පෙළ විද්‍යාගාර නොමැති පාසල් තිබෙනවා, සියයට 62ක්. සාමාන්‍ය පෙළ පන්තියේදී විද්‍යාව හදාරන්නට විද්‍යාගාර නැහැ, මේ පාසල්වලින් සියයට 62ක. උසස් පෙළ පන්ති පැවැත්වෙන පාසල් සියයට 14ක විද්‍යාගාර පහසුකම් නැහැ. මේ තිබෙන පාසල්වලින් පුස්තකාල නැති පාසල් තිබෙනවා, සියයට 66ක්. ඒ නිසා ඒ පාසල්වලට තිබෙන ප්‍රශ්නය වතුර කරාමය නොවෙයි. වතුර, විදුලිය නැතිකම නොවෙයි ඒ පාසල්වල ප්‍රශ්නය. අධ්‍යාපනයට අවශ්‍ය මූලික දේ නැතිවීම නිසා අද උසස් පෙළ විද්‍යා අංශයේ අධ්‍යාපනය ලබන දරුවන් සිටින්නේ 98,181යි. එනම් සියයට 22යි. වාණිජ අංශය ලෝකයේ විශාල ලෙස ව්‍යාප්ත වෙලා, බැංකු, රක්ෂණය, ප්‍රවාහනය, ගබඩාකරණය,

[ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා]

සංවිධානය, සංවාරක සේවා යන මේවා විශාල ලෙස වර්ධනය වෙලා, ඒ අංශයේ රක්ෂා අවස්ථා විශාල ලෙස ජනිත වනවා. අපේ රටේ වාණිජ අංශයෙන් උසස් පෙළ අධ්‍යාපනය ලබන්නේ 1,09,589යි. එනම් සියයට 25යි. කලා අංශයෙන් අධ්‍යාපනය ලබනවා, 2,27,957 දෙනෙක්. එනම් සියයට 53ක්. විද්‍යාඥයෝ, ගණිතඥයෝ, ඉංජිනේරුවෝ, වෛද්‍ය විශේෂඥයෝ, නව නිපැයුම්කරුවෝ, පර්යේෂකයෝ තනන විද්‍යා අංශයේ අධ්‍යාපනය ලබන්නේ සියයට 22යි. රක්ෂා විශාල ප්‍රමාණයක් ජනිත වන වාණිජ අංශයේ ඉගෙනුම් ලබන්නේ සියයට 25යි. කලා අංශයේ සියයට 53යි. විද්‍යාගාර නැති, විද්‍යා ගුරුවරු නැති පාසල් අපේ රටේ තිබෙනවා.

අපේ ද්‍රවිඩ සන්ධානයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් එය ඉතා පැහැදිලිව දැනගෙන සිටියා. 1AB වර්ගයේ පාසල් කියන්නේ, විද්‍යා අංශය, වාණිජ අංශය, කලා අංශය යන මේ සියලු අංශ තිබෙන පාසල්. 1AB වර්ගයේ එකම පාසලක්වත් නැති ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාස ලංකාවේ තිබෙනවා, 72ක්. ඒ ප්‍රදේශ නියෝජනය කරන පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරු සිටිනවා. "විද්‍යා අංශය, වාණිජ අංශය, කලා අංශය තිබෙන, වෛද්‍යවරයෙක්, ඉංජිනේරුවෙක් දුප්පත් ගමකින් බිහි කරන්න පුළුවන් පාසලක් අපේ පළාතේ හදන්න" කියලා යි එතුමන්ලාට මේ පාර්ලිමේන්තුව ඇතුළේ අරගල කරන්න තිබුණේ.

හැබැයි, 1 AB එකම පාසලක්වත් නැති ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාස 72ක් තිබෙනවා. ඒක එක ආණ්ඩුවක වැරද්ද, මේ ආණ්ඩුව, ගිය ආණ්ඩුව කියලා මම කියන්නේ නැහැ.

මහියංගනයේ, ආදා උල්පත කියලා ගමක් තිබෙනවා. මහින්ද විත්තන, ජාතික පුනර්ජීවන වැඩ පිළිවෙළ යටතේ, අපි සංවර්ධිත ද්විතීයික පාසලක් මහියංගනයේ එම පාසල හදුවා. හදලා එය විවෘත කරන අවස්ථාවට අපි ගියා.මහියංගනයේ, ආදා උල්පත කියන ගමෙන් වෛද්‍යවරයෙක්, ඉංජිනේරුවෙක්, විද්‍යාඥයෙක් කිසි දවසක බිහි වෙලා නැහැ. ඊයේ පෙරේදා නොවෙයි. බුදු රජාණන් වහන්සේ මහියංගනයට වැඩිය දවසේ සිට අද වන තෙක් ආදා උල්පත ගමෙන් එහෙම කෙනකු බිහි වෙලා නැහැ. මේකයි ප්‍රශ්නය. මේකයි ගමේ මිනිසුන්ගේ ප්‍රශ්නය. බුදු රජාණන් වහන්සේ මහියංගනයට වැඩිය දවසේ ඉඳන් අද වන කල් ආදා උල්පතෙන් වෛද්‍යවරයෙක් බිහි වුණේ නැත්නම්, ආදා උල්පතෙන් ඉංජිනේරුවෙක් බිහි වුණේ නැත්නම් ප්‍රශ්නය අධ්‍යාපනයේ සම්පත් බෙදීයාම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් නොවෙයිද? මේ 1AB පාසල් 20ක් තිබෙන්නේ කොහේද? 1AB පාසල් 20ක් තිබෙන එකම පළාත බස්නාහිර පළාත. ඒක නිසා තමයි සටන් පාඨය හදුවේ, "කොළඹට කිරි - ගමට කැකිරි" කියලා. 1AB පාසල් 20ක් තිබෙන්නේ බස්නාහිර පළාතේ විතරයි. එතකොට කොළඹට කිරි, ගමට කැකිරි. 1AB එක පාසලක් විතරක් තිබෙන ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාස 100ක් තිබෙනවා. මුළු ලංකාවේම ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාස 334යි. එයින් 172ක විද්‍යා හා වාණිජ අංශයට ප්‍රමාණවත් පහසුකම් නැහැ. එතකොට ගමේ දරුවන්ගේ ජීවිත ඉරණම තීරණය වන්නේ මොන විධියට ද?

මේ දරුවන් පාසලට එන්නේ අපි හිතන විධියට නොවෙයි. අවුරුදු 5යි, අවුරුදු 19යි අතර දරුවන් ගත්තොත්, ඒ දරුවන්ගෙන් සියයට 62ක් එන්නේ කිලෝමීටර් එකයි, කිලෝමීටර් තුනයි අතරේ දුර ප්‍රමාණයක සිට. ඒ, ඒ පළාතේ, ඒ ගමේ කිලෝමීටර් තුනක් ඇතුළත දරුවෝ. කිලෝමීටර් 10කට වඩා දුර ගෙවලා එන දරුවන් ඉන්නේ සියයට 10යි. මේවා අප පුළුල්ව දැකලා, මේ ප්‍රශ්න ටික අපි තේරුම් අරන් තිබෙනවා. ලංකා ඉතිහාසයේ, දුප්පතුන්ගේ නිත්‍ය උරුමයක් බවට පත් කරනවා කිව්ව අධ්‍යාපනය අද

දුප්පතුන්ගේ නිත්‍ය උරුමයක් නොවෙයි. අද තමුන්නාන්සේලා අපි හෘදය සාක්ෂියට එකඟව කල්පනා කරලා බැලුවොත්, සැම රජයක් යටතේම අධ්‍යාපනය සඳහා මේ පාර්ලිමේන්තුවෙන් කරන වියදම් ප්‍රමාණය වැඩි වීමෙන් අධ්‍යාපනයේ දියුණුවක් තිබෙන බව අපි හැමෝම පිළිගන්නවා.

2005 දී, පහේ ශිෂ්‍යත්වය සමත් වුණේ දරුවන්ගෙන් සියයට 39යි; දැන් සියයට 56ක් සමත් වනවා. අපොස සාමාන්‍ය පෙළ විභාගය 2005 දී සමත් වුණේ දරුවන්ගෙන් සියයට 54යි; දැන් සමත් වනවා, සියයට 65ක්. අපොස උසස් පෙළ එදා 2005 දී සමත් වුණේ සියයට 59යි; දැන් සමත් වනවා, සියයට 61ක්. සාක්ෂරතාව සියයට 96ක්. පරිගණක සාක්ෂරතාව සියයට 35ක් 40ක්. පස්වන ශ්‍රේණිය දක්වා දරුවන්ගෙන් සියයට 96ක් සමත් වනවා. ඇද හැලීමේ අනුපාතය අඩුයි. පාකිස්තානය, ඉන්දියාව, භූවානාය වාගේ රටවලට සාපේක්ෂව අපේ රට ඉන්නේ ඉතාම ඉහළ මට්ටමක. නමුත් මේ දරුවන්ගේ ජීවිතය අපි ගොඩනැගුවාද කියලා දරුවන්ගේ ජීවිතය ගැන කල්පනා කර බැලුවොත්, 3,50,000ක් දරුවන් පළමු ශ්‍රේණියට ඇතුළු කරනවා. ඊට පස්සේ දෙමව්පියන් අපි ඔක්කොම එකතු වෙලා පාසල් භොයලා, ජනප්‍රිය පාසල් පොරයට වැටිලා, පහේ ශිෂ්‍යත්වය දක්වා දරුවාට ගෙවී යනවා. ඊට පස්සේ පොදු විෂය මාලාවක් තිබෙනවා 11 ශ්‍රේණිය දක්වා. හැමෝම එකම විෂය කරන්න ඕනෑ. දරුවාගේ කුසලතා කිසිවක් අගයන්නේ නැහැ. කිසිම දරුවෙක් අසමත් වන්නේ නැහැ. හැම දරුවෙක්ම දන්නවා, දෙසැම්බර් මාසයේ 6 වන පන්තියේ සිටි දරුවා, ඊළඟ අවුරුද්දේ ජනවාරි මාසයේ හතර වන පන්තියට යනවාය කියලා. 7 වන පන්තියේ හිටපු දරුවා දන්නවා, ඊළඟ ජනවාරියේදී 8 වන පන්තියේ කියලා. මෙහෙම ගිය දරුවා අපොස සාමාන්‍ය පෙළ කියලා පොදු විෂයයන් ටිකක් කරලා බිත්තියට හේන්තු කළාම, ඉන් 40% - 50% සාමාන්‍ය පෙළ අසමත් වෙනවා. අවුරුදු පහළොවයි වයස. ඒ දරුවෝ විශේෂ දක්ෂතා, කුසලතා කිසිවක් නැතුව සමාජගත වනවා. වාසනාවන්ත දරුවන් පිරිසක් අපොස උසස් පෙළට යනවා.

සිසුන් 3,00,000ක් පමණ වාර්ෂිකව උසස් පෙළ විභාගයට පෙනී සිටිනවා. එයින් සිසුන් 22,000ක් පමණ එස්.බී. දිසානායක ඇමතිතුමා අමාරුවෙන් -සියලු විශ්වවිද්‍යාල පුරවලා- විශ්වවිද්‍යාලය ඇතුළට ගන්නවා. අනෙක් දෙලක්ෂ ගණන සමාජගත වනවා. විද්‍යාව කරපු සියයට 22ක්, වාණිජ කරපු සියයට 25ක්, කලා කරපු සියයට 53ක් සමාජගත වනවා. අපොස සාමාන්‍ය පෙළ හා උසස් පෙළ සමත් හෝ අසමත් වූ අය අවුරුදු දෙක තුනකින් දේශපාලනඥයන් ළඟට එනවා. ඇවිල්ලා කියනවා, "අපේ දුව, පුතා හොඳට අපොස සාමාන්‍ය පෙළ සමත් වුණා; A-7ක් එක්ක සමත් වුණා. අපොස උසස් පෙළට ගියා. A-3යි, B-1යි. හැබැයි, Z-score අනුව විශ්වවිද්‍යාලයට ඇතුළු වුණේ නැහැ. දැන් ආණ්ඩුවේ කොහේ හරි තිබෙන විශ්‍රාම වැටුපක් සහිත රැකියාවකට තල්ලු කරලා දෙන්න" කියලා කියනවා. ඉස්සෙල්ලාම පටන් ගන්න කොට, මන්ත්‍රීතුමා, ඇමතිතුමා හම්බ වෙලා කියන්නේ, ලංකා බැංකුව, මහජන බැංකුව, හැටන් නැෂනල් බැංකුව වාගේ බැංකුවකට දමන්න කියලා. ඒක හරියන්නේ නැති වෙන කොට කියනවා, "බැංකුව" යනුවෙන් තිබෙන නිසා අඩු ගණනේ Blood Bank එකට හරි -ලේ බැංකුවට හරි- මේ දරුවා තල්ලු කරලා දෙන්න කියලා. පිරිමි දරුවෙක් නම් එයා අරගෙන ඇවිල්ලා කියන්නේ "කොහොම හරි මේකා වරායට තල්ලු කරලා දෙන්න, මුහුදුට දාන්නේ නැතුව" කියලා. එදා තිබුණු කන්නන්ගර අධ්‍යාපනය නම් මේ දරුවන්ට වෙනත් හැකියාවක් හරි එකතු කළා. කෘෂිකර්මය හරි, කර්මාන්ත හරි, ව්‍යවසාය හරි යම් ජීවන කුසලතාවයක්- දැන් ඒ මොකුත් නැතුව විභාග කේන්ද්‍රීය අධ්‍යාපන ක්‍රමය කරලා, ඊට පස්සේ මේ දරුවෝ තමන්ට අධ්‍යාපනයට මහ පෙත්වූ දෙමව්පියන්ට වෛර කරන්න පටන් ගන්නවා. ඊට පස්සේ ගුරුවරුන්ට, විද්‍යාලයට, ඊට පස්සේ සමස්ත සමාජ ක්‍රමයට වෛර කරන්න පටන් ගන්නවා.

රිට් පස්සේ ඔවුන්ගේ ත්‍රිවිධ රත්නය වෙන්වේ අපොස සාමාන්‍ය පෙළ, උසස් පෙළ, ශිෂ්‍යත්ව විභාගය නොවෙයි, පාඨප, තාප්ප, පෝස්ටර්. එතැනින් එහාට ඔවුන් දිගටම පාඨප, තාප්ප, පෝස්ටර් වෙරයෙන් දකින දකින අය කුඩු කරන්න, කඩන්න, බිඳින්න, සමස්ත ක්‍රමය වෙනස් කරන්න කියලා ප්‍රවණ්ඩත්වයට යොමු වෙලා පසු ගිය දශක තුන තුළ මේ රටේ විදුහල්පතිවරු මැරුවා; ගුරුවරු මැරුවා. මේ රට වෙර දේශපාලනයේ උච්චතම අවස්ථාවට පත් වෙලා වටිනා තරුණ ජීවිත 120,000කට වඩා වැඩි ප්‍රමාණයක් ජාතියට අහිමි වීම සම්බන්ධයෙන් මේ අධ්‍යාපනය වගදන්කරකරුවෙක් නොවෙයිද? මේ අධ්‍යාපනය වගදන්කරකරුවෙක්. තමන් හඳුනා වඩා දෙමව්පියන්ට ගරු කරන්නේ නැතිව, තමන්ගේ ගුරුවරුන්ට, පාසලට ගරු කරන්නේ නැතිව, වැඩිහිටියන්ට ගරු කරන්නේ නැතිව, දියව් කියලා මරන්න ලැහැස්ති වෙනවා නම්, නිරායුධ අවිහිංසක මිනිස්සු මරණ මිනී මරුවන්ගේ දේශයක් නම් ඇති වෙන්නේ, ඒකට මේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය වග කියන්න ඕනෑ.

මේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ ඇති වෙච්ච මහා බේදවාචකය නිසා අද අතිගරු ජනාධිපතිතුමා, මහින්ද වික්‍රම ජාතික පුනර්ජීවන වැඩ පිළිවෙළේ පැහැදිලිව සඳහන් කළා, "කොළඹට කිරි ගමට කැකිරි" සංකල්පය වෙනස් කරනවා කියලා. කොළඹ නගරයේ හරි, ගම්පහ නගරයේ හරි, මහනුවර නගරයේ හරි, කුරුණෑගල නගරයේ හරි, ගාල්ල, මාතලේ නගරවල හරි, කොහේ හරි පාසලක මොනවා හරි පහසුකමක් තිබෙනවා නම්, ඒ සියලුම පහසුකම් සහිතව සෑම ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසයකම අඩුම ගණනේ පාසල් 3ක් හෝ ඊට වඩා වැඩි ප්‍රමාණයක් හඳුනාගෙන කියන එක මම මේ අවස්ථාවේ අවධාරණය කරනවා. අම්පාරේ ළමයා කොළඹ ගේන්නේ නැතුව, කුරුණෑගල ළමයා, එහෙම නැත්නම් මොණරාගල ළමයා කොළඹ ගේන්නේ නැතුව අපි ඒ දරුවාට අවශ්‍ය කරන ප්‍රධාන අංශ පහක්, ඒ කියන්නේ තොරතුරු තාක්ෂණය අධ්‍යාපනය, ඉංග්‍රීසි භාෂාව හා විදේශ භාෂා, විද්‍යාව සහ ගණිතය, ඊ ළඟට ක්‍රීඩා, සෞන්දර්යය කියන අංශ 5ට වැඩිපුර බර දීලා කටයුතු කිරීමට ඒ ප්‍රදේශවලටත් සියලුම පහසුකම් ලබා දෙනවා. ඇත ගමේ, මහියංගනය ආදාපල්පන පාසලට විද්‍යාගාර 3ක්, තොරතුරු තාක්ෂණය සඳහා පරිගණක විද්‍යාගාරයක්, භාෂාවන් සඳහා භාෂාගාරයක්, ගණිතාගාරයක්, ගෘහ විද්‍යාගාරයක්, වාණිජ විද්‍යාගාරයක්, ක්‍රීඩා හා සෞන්දර්ය පහසුකම් යන භෞතික සම්පත් සියල්ල ලබා දෙනවා.

මේ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා කිව්වා, එහෙම දුන්නත් ඇත පළාත්වල පාසල්වලට තිබෙන ලොකුම ප්‍රශ්නය ගුරුවරු ඉන්නේ නැහැ, සුදුසු ගුරුවරු නැති එක කියලා. ඒ නිසා අතිගරු ජනාධිපතිතුමා මේ අය වැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරමින් කිව්වා, ඉතිහාසයේ ගුරුවරු බඳවා ගත් ක්‍රමය අපි වෙනස් කරනවා කියලා. මීට පස්සේ ගුරුවරු බඳවා ගන්නේ පාසල් පාදක කර ගෙන. හඟුරන්කෙත පාසලට ගුරුවරයා ගන්නවා නම්, ඒ උපාධිධාරී පුහුණු ගුරුවරයාත්, language lab එකත් එක්ක ඉංග්‍රීසි උපාධිධාරී ගුරුවරයාත් පාසලට බඳවාගෙනයි ඒ විද්‍යාගාරය හඳුලා දෙන්නේ. ගණිත උපාධිධාරී ගුරුවරයා යාපනයට ඕනෑ නම්, යාපනය ද්විතීයික පාසල් දහයෙන් එක ඇති කරන කොට ගණිතාගාරයක් එක්ක ගණිත උපාධිධාරී ගුරුවරයෙකුත් දෙනවා. මේ වැඩ පිළිවෙළ හරහා ප්‍රාථමික පාසල් 5,000ක් මේ වටා ගොඩ නැගෙනවා. UNICEF ආධාර ලැබෙනවා. ඒ සඳහා රජයේ මුදල් විශාල ප්‍රමාණයක් යොදවලා තිබෙනවා. "ළමා මිතුරු පාසල්" කියලා කුඩා කුඩා පාසල් 5,000ක් සහ අංග සම්පූර්ණ ද්විතීයික පාසල් දහසක් ජාතියේ දරුවන් වෙනුවෙන් හැඳෙනවා. ඒ වැඩ පිළිවෙළ කඩාකප්පල් කරන උත්සාහය වෙනුවට හැම මන්ත්‍රීවරයෙක්ම, හැම ඇමතිවරයෙක්ම තමන්ගේ දරුවෙක් පාසලකට ඇතුළු කරන එකට දායක වෙලා අවුරුද්දකට දරුවන් 5 දෙනෙක් ජනප්‍රිය යැයි සම්මත පාසල්වලට ඇතුළු කළොත් අවුරුදු 5ට තමුන්නාන්සේලාට ඇතුළු කරන්න පුළුවන් වන්නේ ළමයි 25

දෙනයි. නමුත්, තමන්ගේ ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසය තුළ මේ පාසල් තුන හැදුවොත් ලක්ෂ ගණන් උප නූපත් පරම්පරාවන්වලට කරන්න පුළුවන් ඉහළම සේවය කරපු මිනිස්සු විධියට තමුන්නාන්සේලා ඉතිහාසයට එකතු වෙනවා කියන එක මම මේ අවස්ථාවේදී කියන්න කැමැතියි. හැබැයි, මෙතැන හැම දේකදීම විරුද්ධ වන අයත් ඉන්නවා. මේ රටේ නිදහස් අධ්‍යාපන පනත ගේන වෙලාවේ සී.ඩබ්ලිව්.ඩබ්ලිව්. කන්නන්ගර මැතිතුමාට ගහලා ඉවර කළා. සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනිය පාසල් රජයට පවරා ගන්නා අවස්ථාවේදී පාසල් පවරා ගැනීමට විරුද්ධව කරන්න පුළුවන් හැම එකක්ම කරලා පාසල් පද්ධතියට එලව එලවා ගැහුවා.

පසු ගිය භීෂණ සමයන්හිදී පාසල්වල ලියන්න සිද්ධ වුණා, "මේ ඔබේ දරුවාගේ පාසලයි" කියා. පාසලේ දරුවෝ ටික එළියට ඇද්දා. අදත් විවිධ විජාතික කුමන්ත්‍රණකාරී බලවේග හා පුළුවන්කම් තිබෙන මිනිස්සු ගමේ දරුවාට ලැබෙන නිබෙන දේ නැති කරන්න, පාසල ඇතුළේ picketing කරන්න, උද්ඝෝෂණය කරන්න, පාරට අදින්න උත්සාහ දරලා ඒක මාධ්‍ය හරහා පෙන්වනවා. මම මගේ හිතවත් මාධ්‍ය සහායයන්ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, තමුන්නාන්සේලා හැම කෙනෙක්ම කුමන රැකියාවක් කළත්, තමුන්නාන්සේලාටත් දරුවන් ඉන්නවා. තමුන්නාන්සේලාගේ ඥාති හිත මිත්‍රාදීන්ට දරුවන් ඉන්නවා. දරුවෙකුට ලැබෙන නිබෙන දෙයක් නතර කරලා පාසල් පද්ධතිය, විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය අවුල් කරනවා නම් ඒ අවුල් කරන අයගේ දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනයටත් ඒක පාරා වළල්ලක් සේ දිවිය ධම්ම වේදනීය වශයෙන් පඩිසන් දෙනවා. මේ රටේ විවිධ කොටි හඩවල් ක්‍රියාත්මක වෙනවා. එසේ ක්‍රියාත්මක වන අවස්ථාවලදී අපි දැක්කා, මේ ජාතිය බය කරන්න, මිනිස්සු කැලිවලට කැඩෙන කොට, තමන්ගේ කුස තුළ ඉන්න දරුවා බෝම්බට අහු වෙලා මිය යනකොට, කොටින්ගේ ඩොලරය අරගෙන නිර්වස්තු අම්මාගේ ඡායාරූප පළ කරපු රූපවාහිනී මාධ්‍ය කොටි හඩවල් තිබුණා.

විශේෂයෙන් සිංහල බෞද්ධ පාසල්වලට, විදුහල්පතිවරුන්ට එලව එලවා ගහන මේ කුමන්ත්‍රණය නතර කරන්න ඕනෑ. මොකද, අපි මේ අධ්‍යාපනය හදන්නේ මහාරාජාවරුන්ට නොවෙයි, මේ රටේ ලක්ෂ ගණන් දුප්පත් මිනිස්සුන්ගේ දරුවන්ටය කියන එක මම මේ අවස්ථාවේදී කියනවා. මහාරාජලාගේ කොන්ත්‍රාත් මහාරාජලා වෙනම බේර ගන්න ඕනෑ. මම බුද්ධිමත් පතිරණ මන්ත්‍රීතුමාටත් කිව්වා. මට උත්තර දෙන්න බැරි පළාත් සභාවේ පාසලක විදුහල්පතිවරයෙක් කරන දෙයක් පිළිබඳව එතුමා මෙතැන නැහැටලා ප්‍රශ්න කළා. ඒ ප්‍රශ්නය මාධ්‍යවලට අරගෙන ගියාම ඒක මාධ්‍යවල පළ කරලා පුළුල් දරුවන් ඉන්න පාසලකට එලව එලවා ගැහුවාම ඒ දරුවන් බස් එකේ යනකොට, ඒ දරුවන්ට විදින්න වෙන අපහාස පිළිබඳව, ඒ දරුවන්ට අනික් දරුවන් කියන කතා පිළිබඳව කල්පනා කරන්න ඕනෑ. එක්කෝ මේ මනුෂ්‍යයින්ට කවදාවත් දරුවෙක් ඉඳලා නැහැ; ඒ අය මේ ජාතියට දරුවන් හඳුලා නැහැ. එහෙම මිනිස්සු මාධ්‍යයෙන් මේවා පළ කරනවා.

පාසලක් කියන එක ගොඩ නගන්නේ ඉතාම අමාරුවෙනුයි. සමහර පාසලක දරුවන් අටදහසක් ඉන්නවා. සමහර පාසලක දරුවන් දාහක්, දෙදාහක් ඉන්නවා. ඒ නිසා තමන්ගේ දරුවා ගන්න බැහැ කියා විදුහල්පති කිව්වාම ඒ පාසලට ගහන්න එපා. මේ රටේ ලක්ෂ 40ක් දරුවන්ගෙන් සල්ලි තිබෙන හුඟ දෙනෙකුගේ දරුවන් ගැන ප්‍රශ්නයක් නැහැ. මොකද සල්ලි තිබෙන කෙනාගේ දරුවන් උසස් පෙළ කළායින් පසුව අර කැරැල්ලට අහු වෙන්නේ නැහැ. ප්‍රවණ්ඩත්වයට අහු වෙන්නේ නැහැ. සල්ලි තිබෙන අයගේ, ඉංග්‍රීසි භාෂාව කතා කරන්න පුළුවන් ළමයින් උසස් පෙළ කළාම එංගලන්තය, ඇමෙරිකාව, පර්මනිය, ප්‍රංශය, එහෙම නැත්නම් ඉන්දියාව නැත්නම් බංගලිදේශය කියන මේ ඕනෑම රටකට යවන්න පුළුවන්. උපාධිය කළායින් පසුව ආපසු ගෙන්වා ගන්න පුළුවන්. ඒ රටවලට නතර වෙන්නත් පුළුවන්.

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)

(The Deputy Chairman)

Hon. Minister, please wind up now.

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)

(The Hon. Bandula Gunawardane)

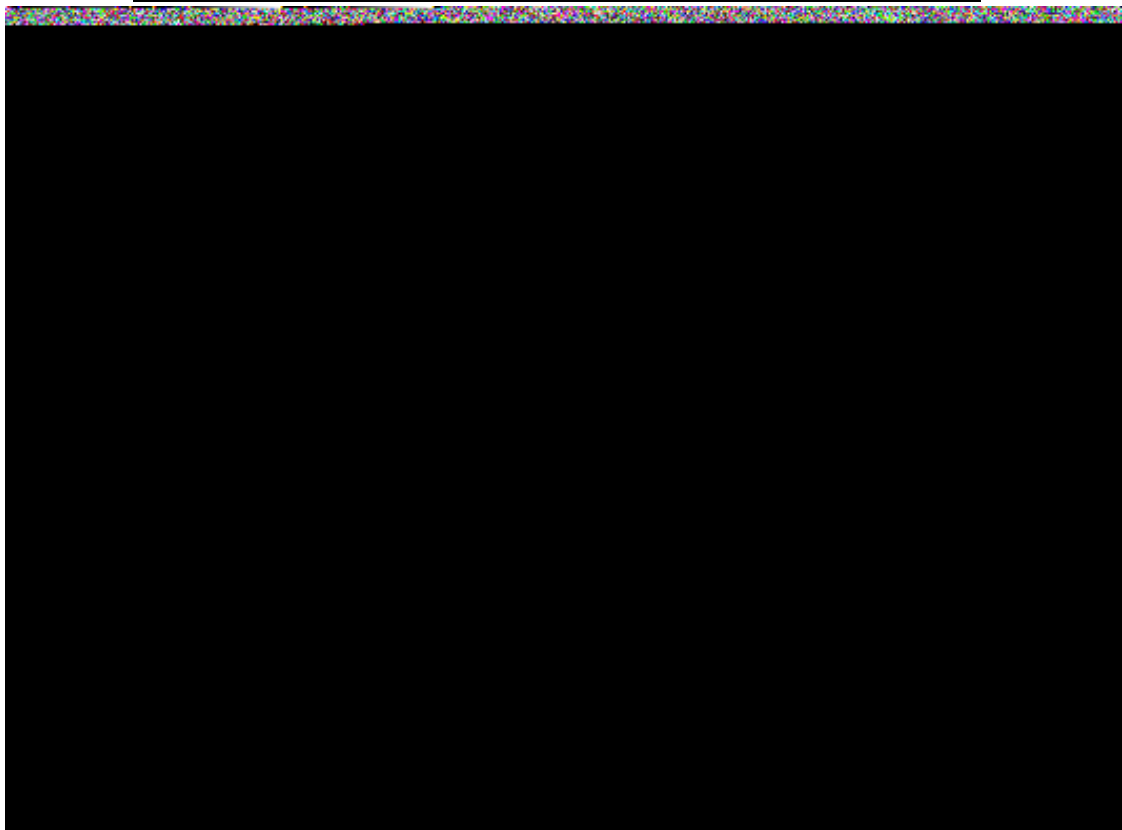
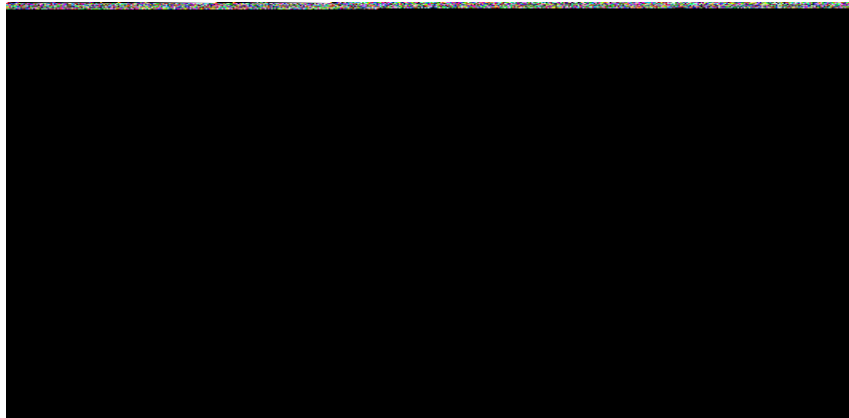
ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, තව විනාඩි දෙකකින් මගේ කතාව අවසන් කරනවා. වෛද්‍යවරයෙක්, ඉංජිනේරුවෙක්, ගණකාධිකාරීවරයෙක් කරන්නන් පුළුවන්. හැබැයි ලක්ෂ 50ත් 150ත් අතරේ මුදලක් බැංකුවේ තැන්පත් කරන්න ඕනෑ. දරු දෙන්නයි, අම්මයි, තාත්තයි දෙදෙනයි නම් ලක්ෂ 300ක් ලැස්ති කරලා තිබුණා නම් ප්‍රශ්නයක් නැහැ. අනික් බහුතර ජනතාවගේ දරුවන් වෙනුවෙන් මේ රටේ අපේ මහින්ද චිත්තන ඉදිරි දැක්ම වැඩ පිළිවෙළ යටතේ ඒ දරුවන් හඳුනා දෙමව්පියන්ට ගරු කරන, ඔවුන්ට ආධාරයක් වෙන්න පුළුවන්, මේ රටට ජාතියට

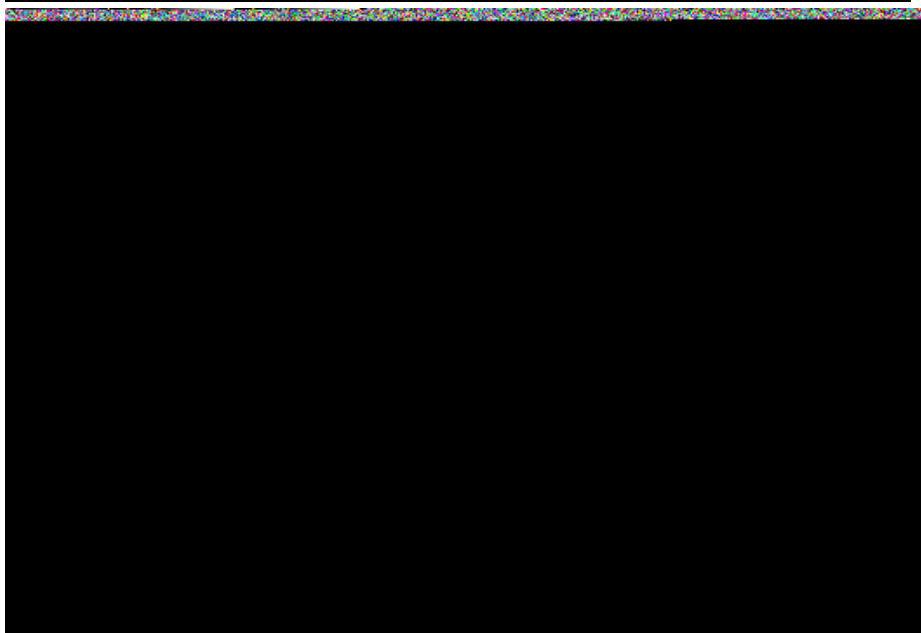
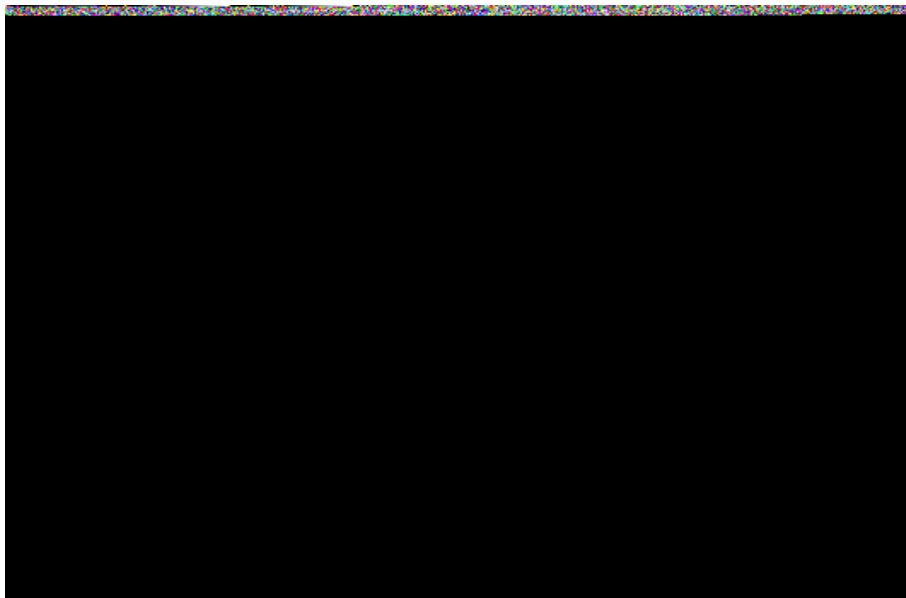
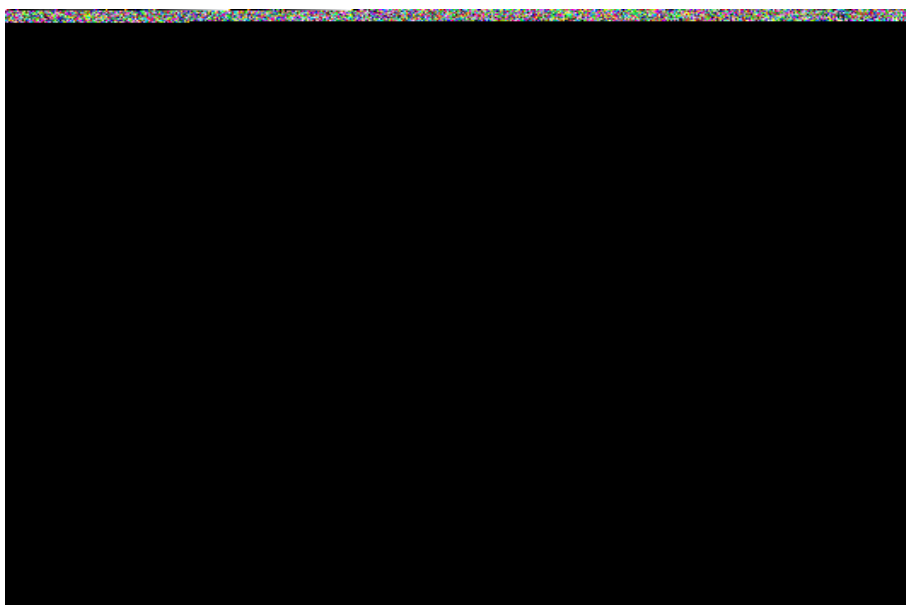
සම්පතක් වෙන්න පුළුවන්, උපන් බිමට ආදරය කරන, විශ්වයට සම්පතක් වෙන දරු පිරිසක් නිර්මාණය කරන්න සියලු දෙනා එකතු වෙලා මේ අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණය ක්‍රියාත්මක කරන්න අපට උදව් කරන්නය කියා අපි ඉල්ලන්නේ. නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාත්, මමත්, තමුන්නාන්සේලාගේ පැත්තේ ඉඳලා ඇවිල්ලා අපට උදව් කරන මොහොත් ලාල් ශ්‍රේරු මන්ත්‍රිතුමාත්, අපේ අමාත්‍යාංශයත්, අනික් සියලුම නිලධාරිහුත්, විපක්ෂයත් - ප්‍රතිපක්ෂයත්- එකතු වෙලා, මේ දරුවන්ට හෙට දිනයේ දියුණු අනාගතයක් උදා කරන්න මේ අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණ ක්‍රියාත්මක කරන්න උදව් කරන්නය කියා නැවතත් ආයාචනය කරමින් මගේ වචන කිහිපය සමාප්ත කරනවා. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මගේ කතාවට අදාළ පැහැදිලි කර ගැනීමේ දත්ත ටික **හැන්සාඩ්ගත*** කරන ලෙසට කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

සභාමේසය මත තබන ලද ලේඛන:

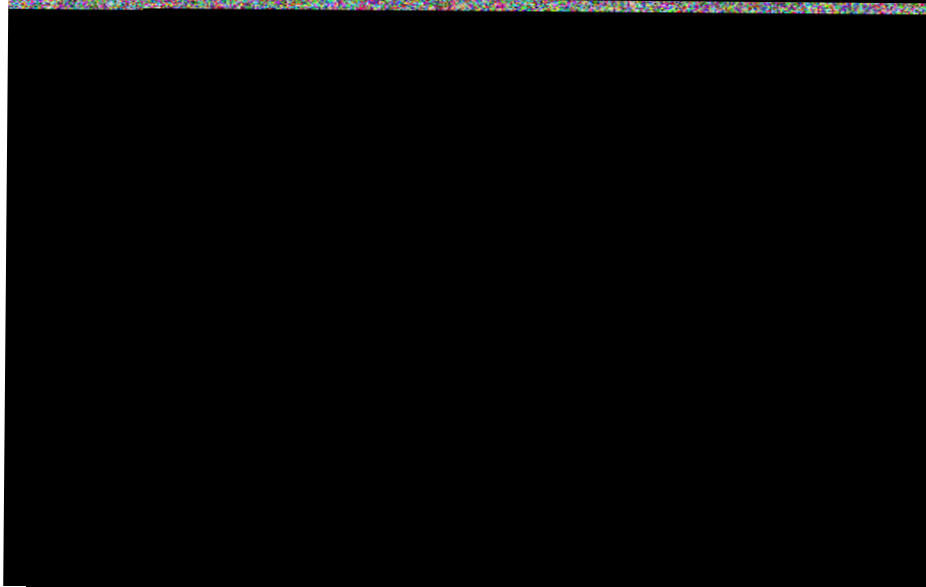
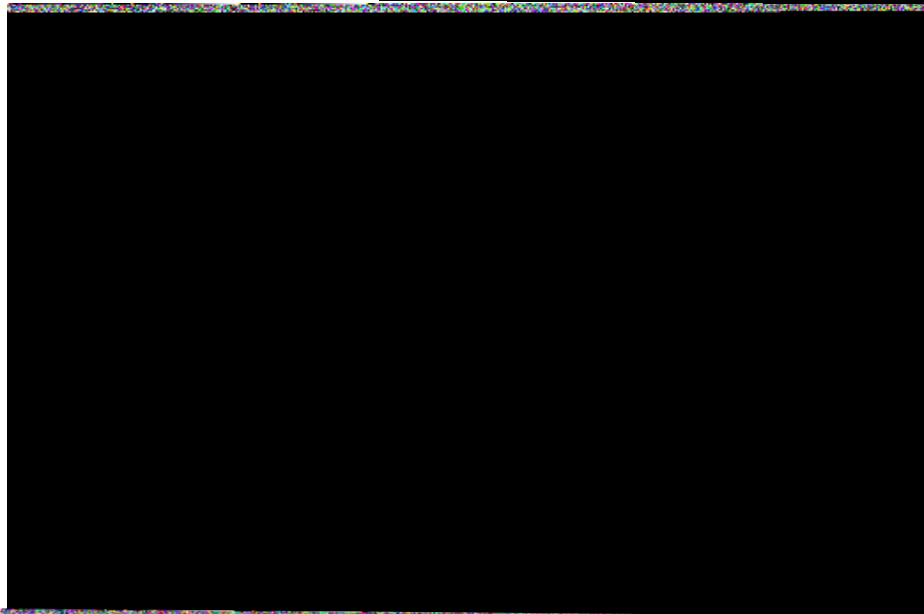
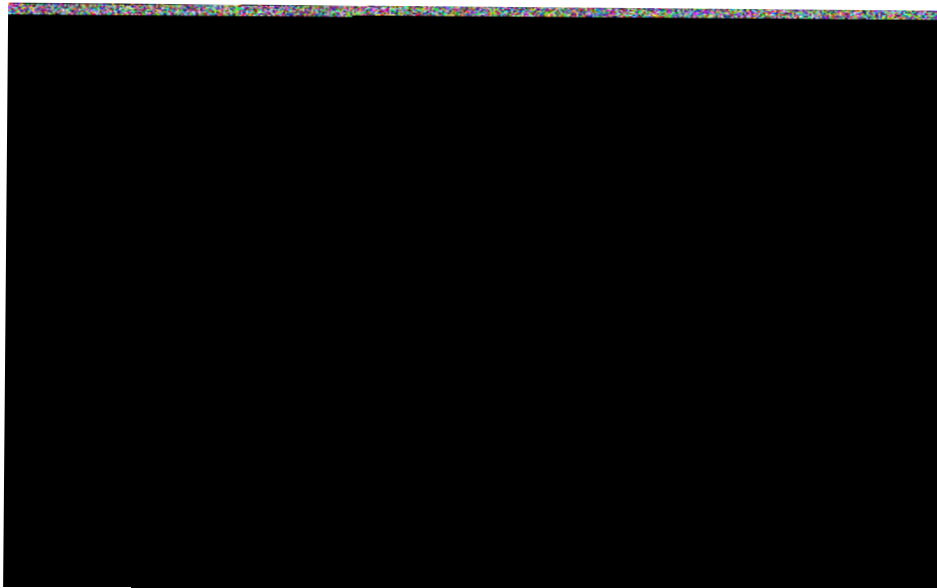
சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட ஆவணங்கள் :

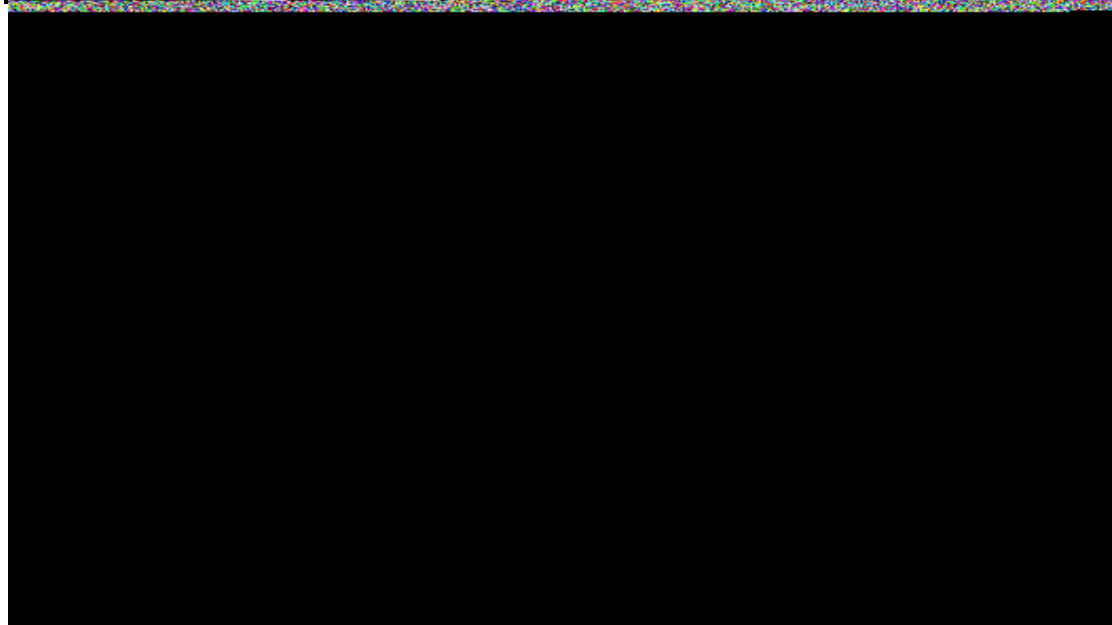
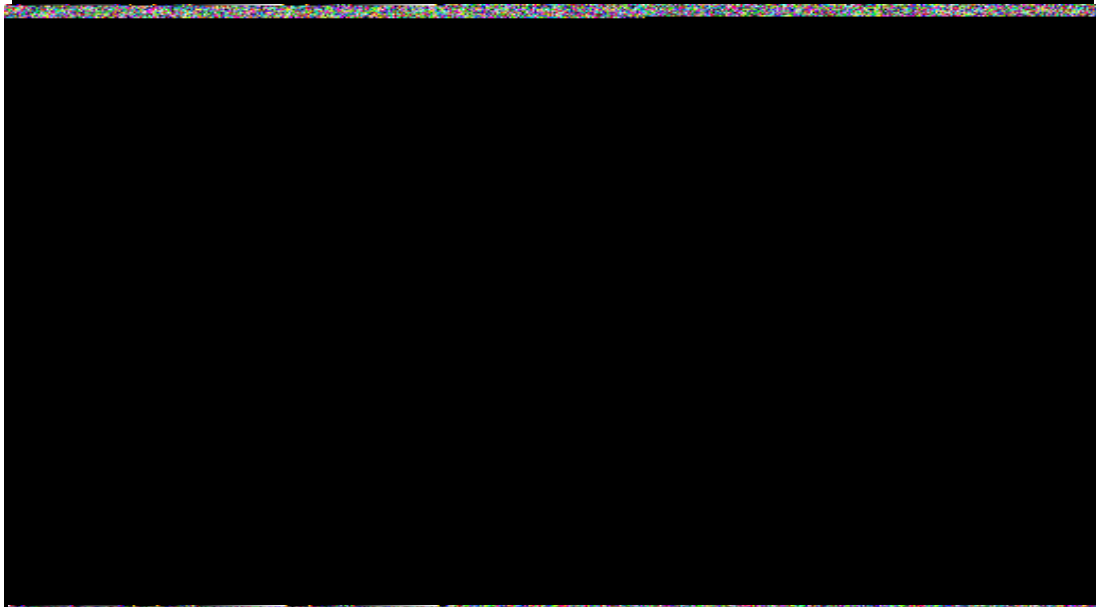
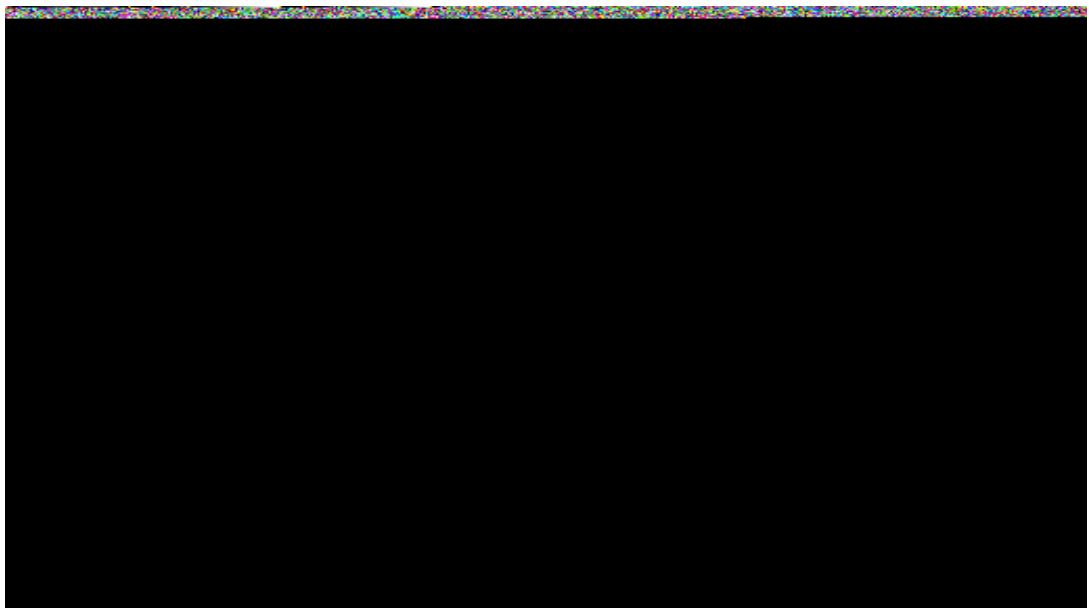
Documents tabled:

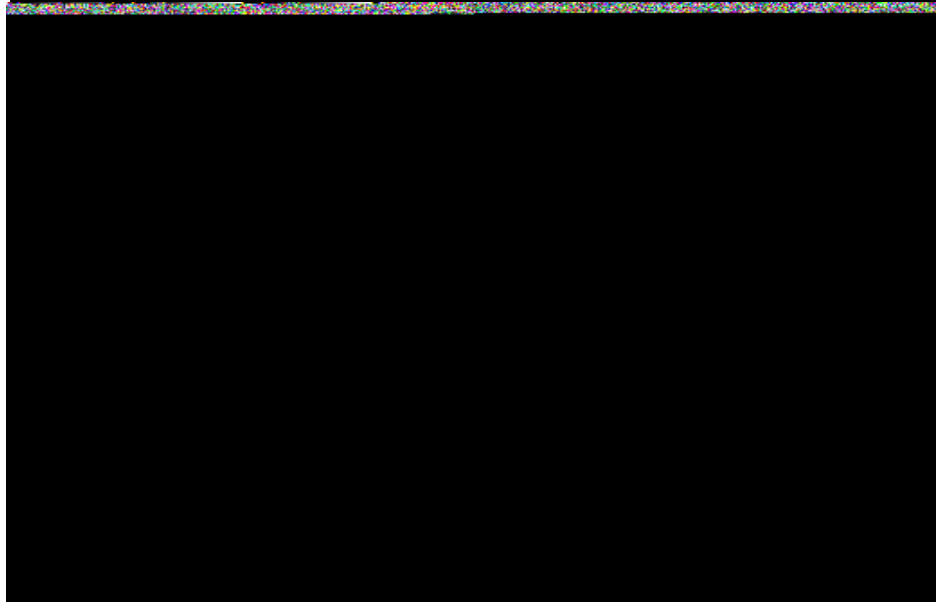
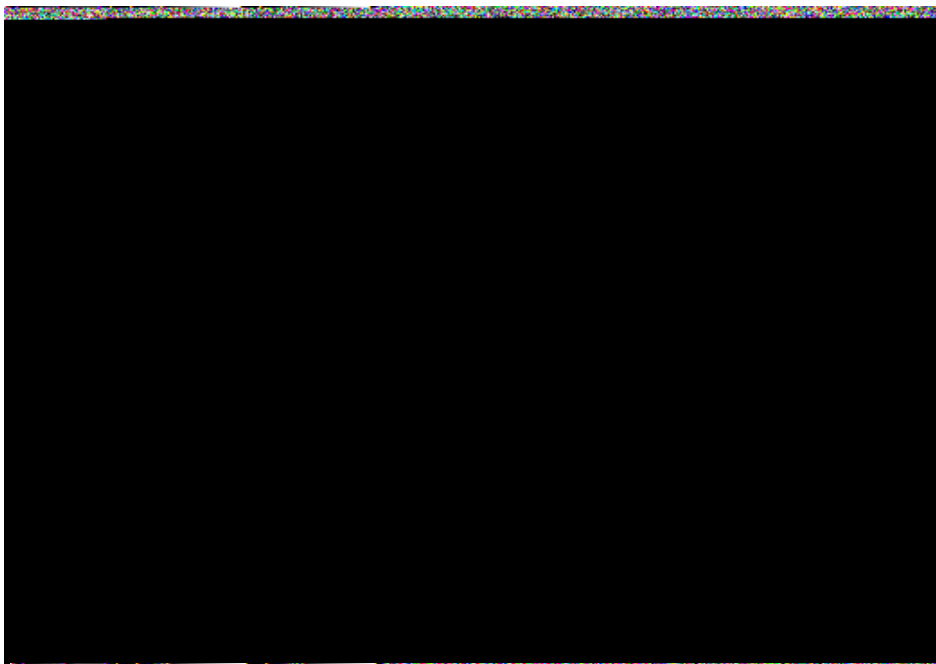

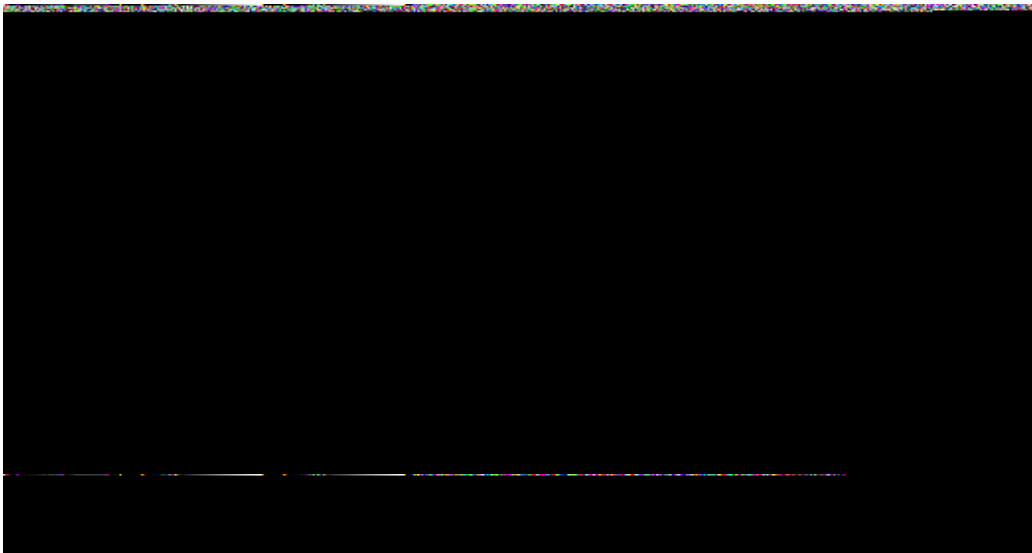
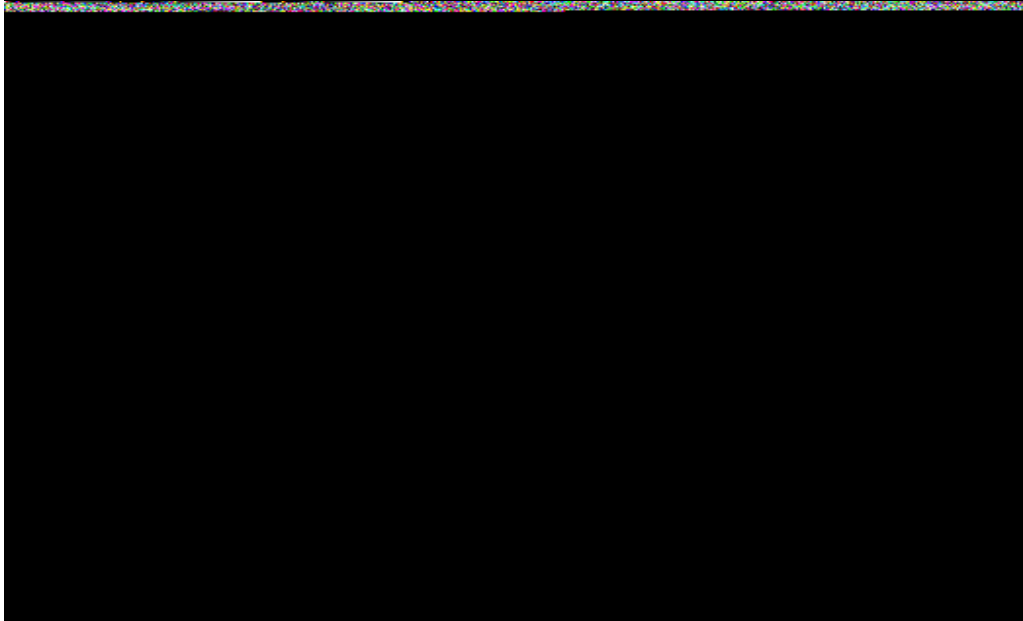
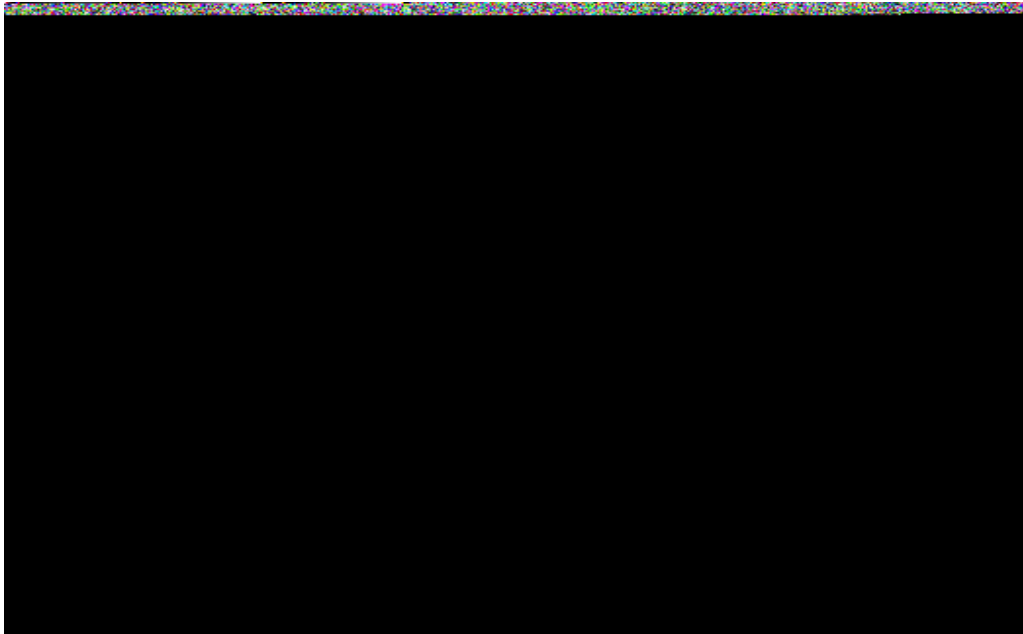
[ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා]

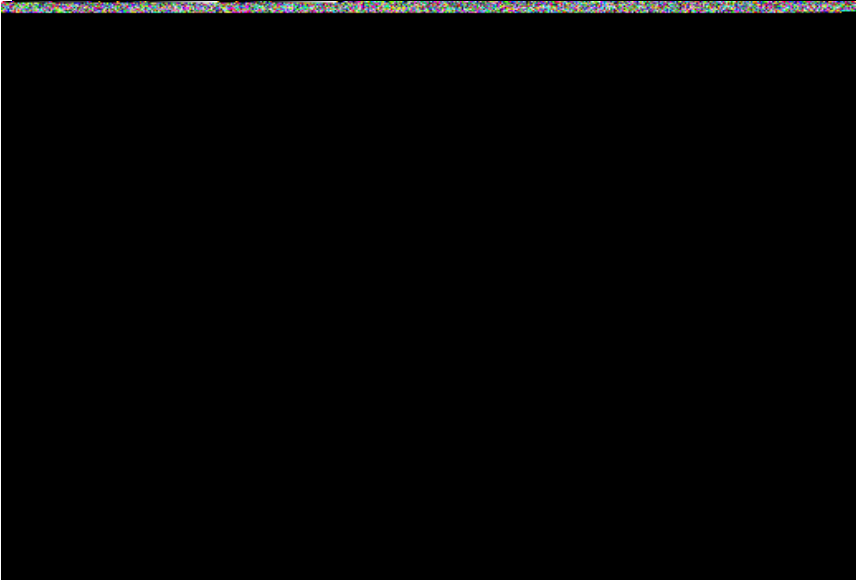
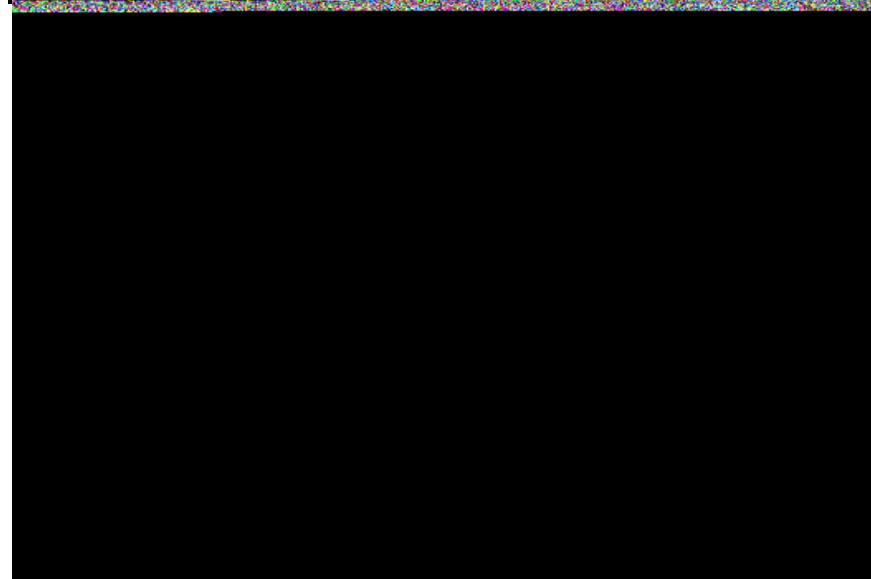
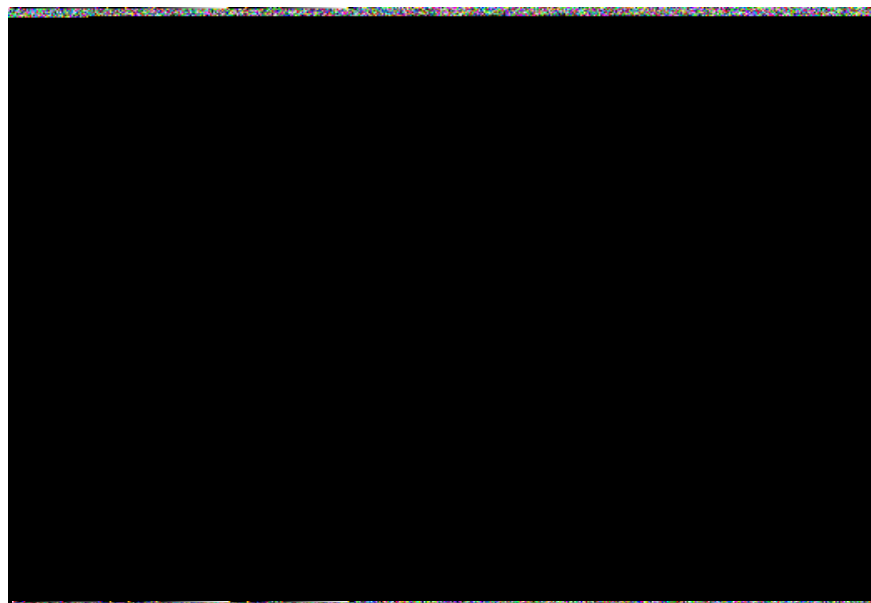

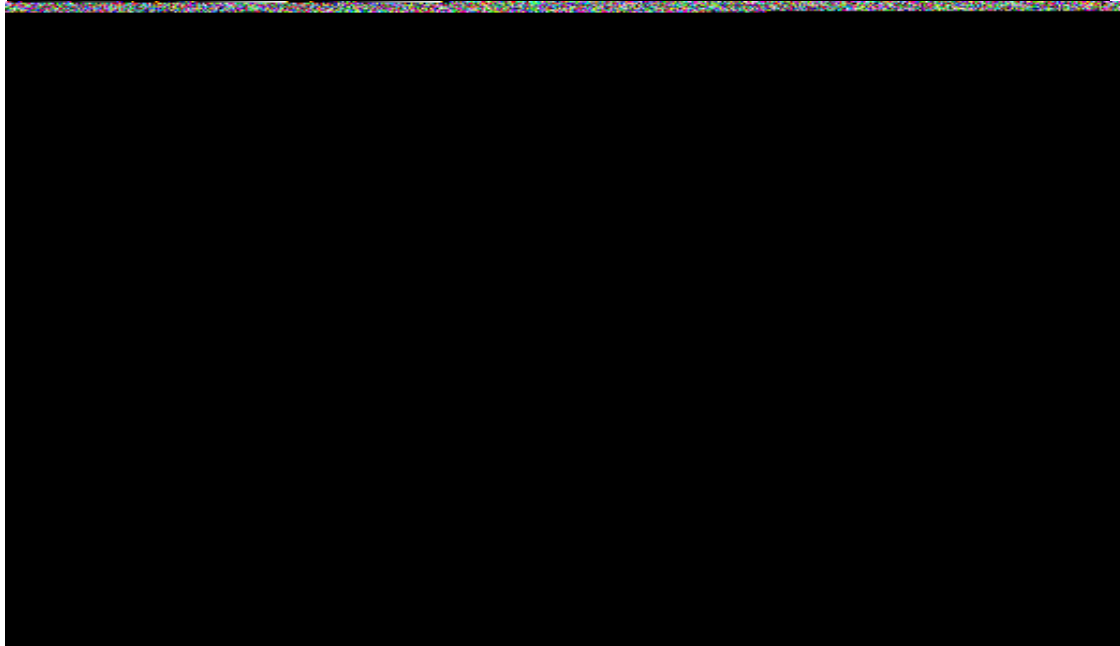
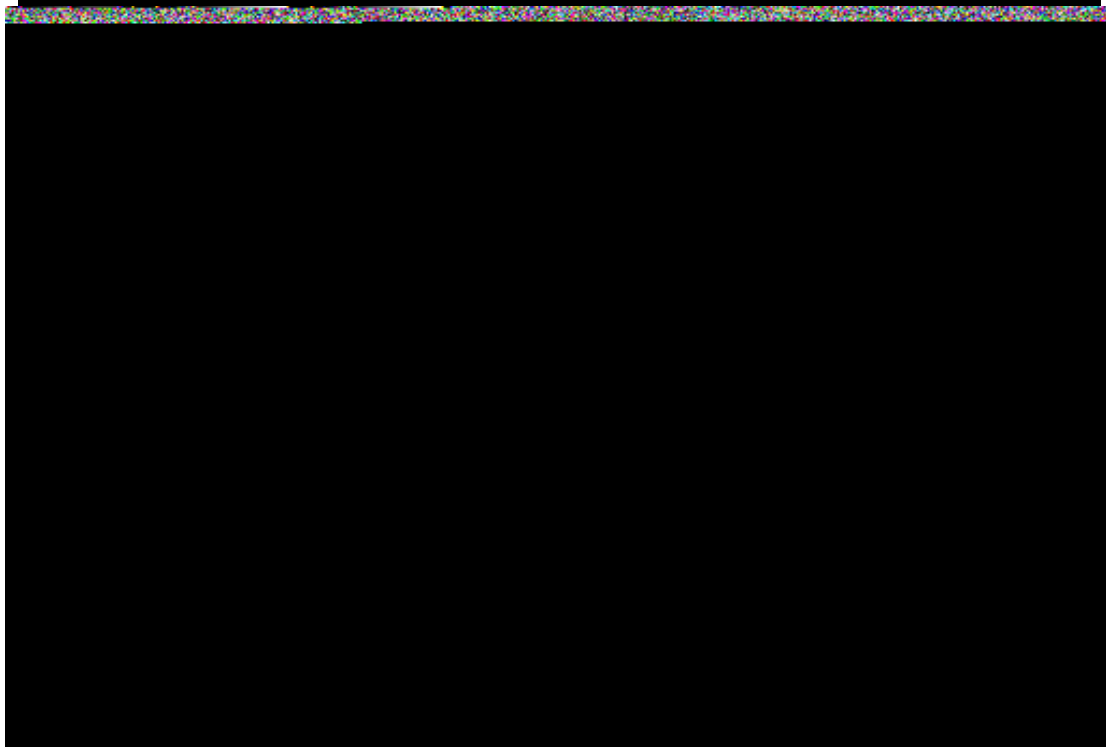
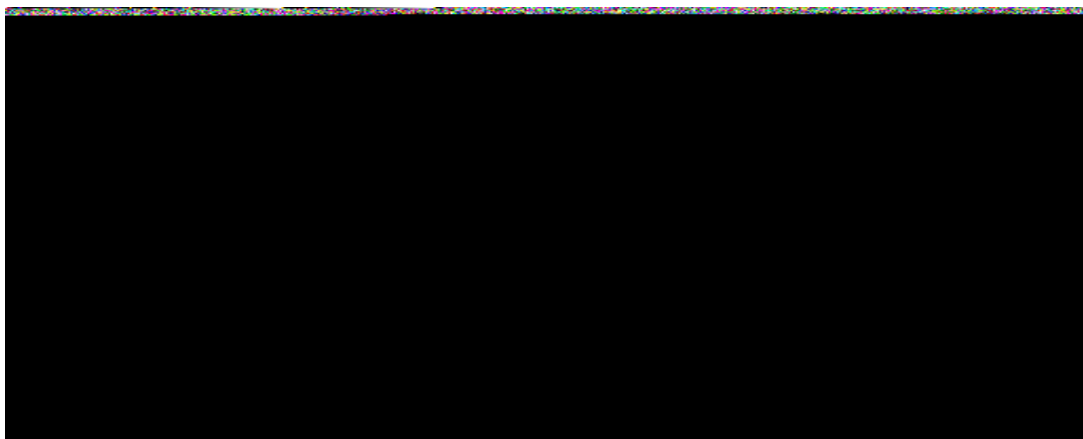
[ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා]

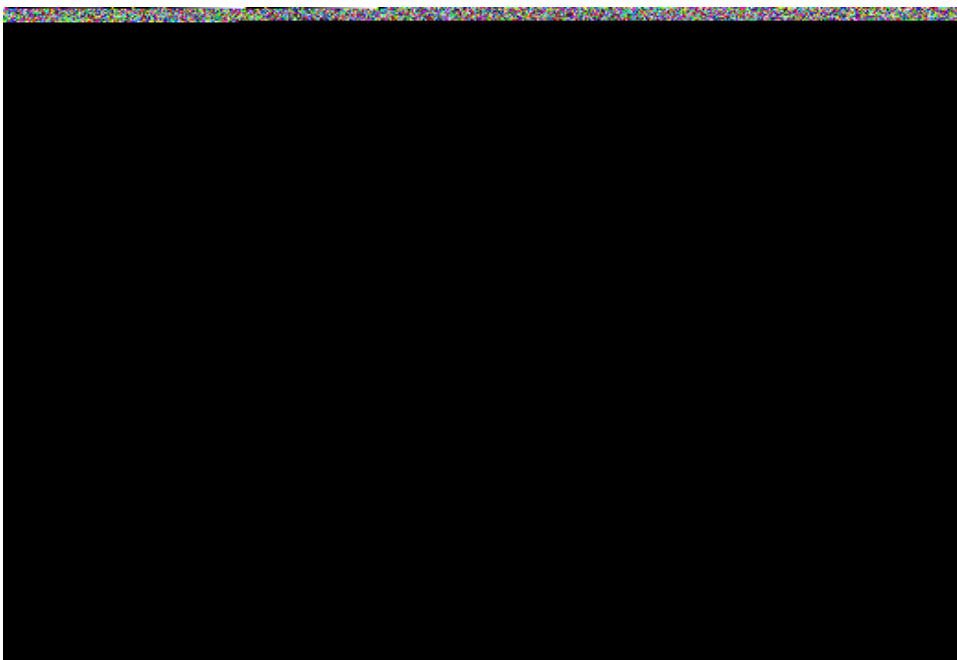
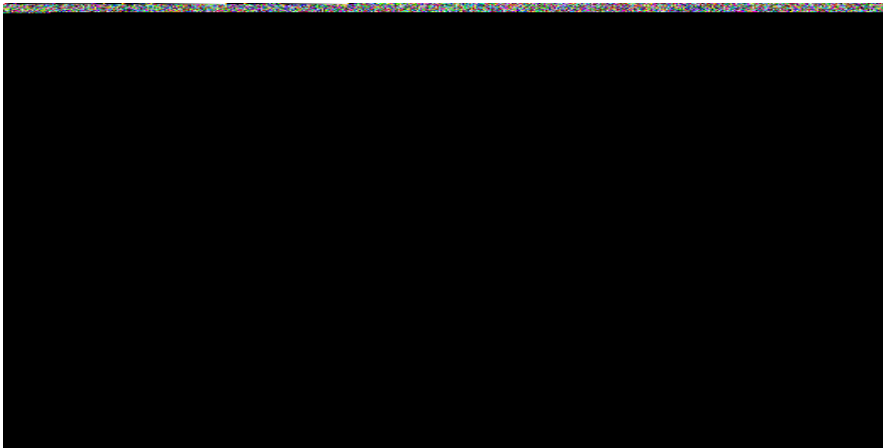
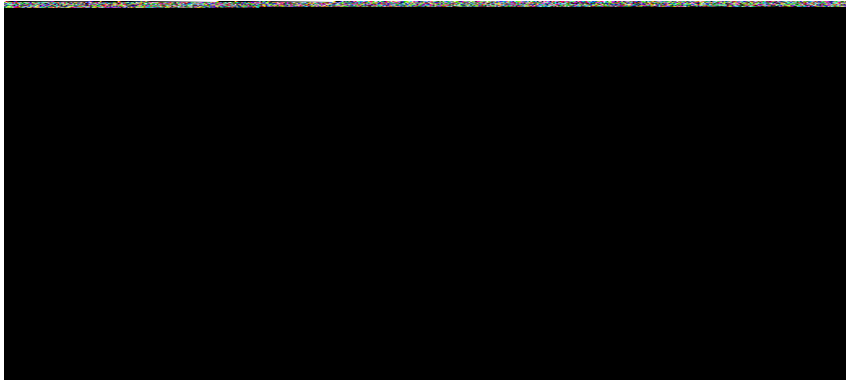

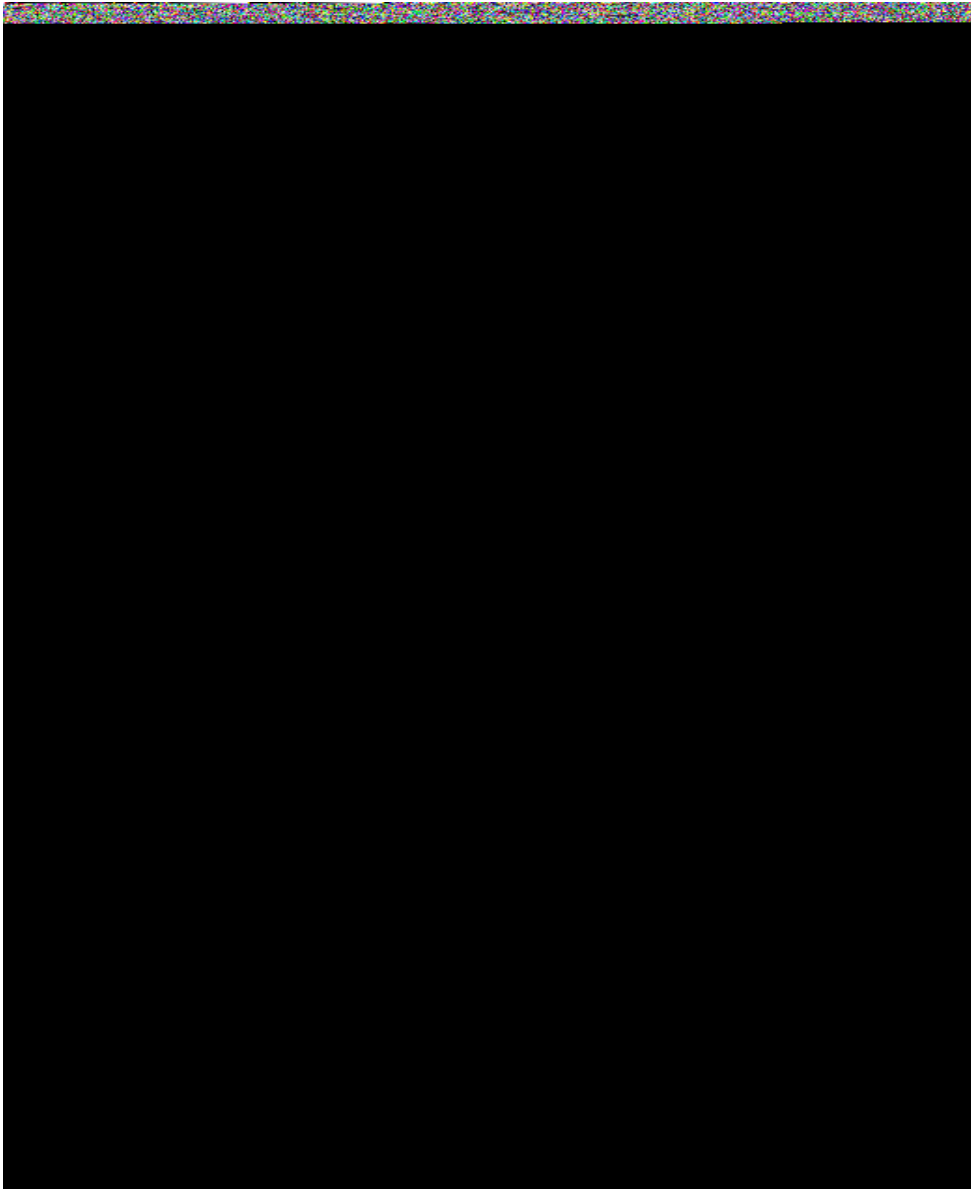
[ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා]

[ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා]

"126 වන ශීර්ෂයෙහි 01 වන වැඩසටහන, පුනරාවර්තන වියදම සඳහා රු. 523,340,000ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත් සභා සම්මත විය.

126 වන ශීර්ෂයෙහි 01 වන වැඩසටහන, පුනරාවර්තන වියදම උපලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට නිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

01 වන වැඩසටහන.- මෙහෙයුම් වැඩසටහන - මූලධන වියදම,
රු. 84,185,000

"126 වන ශීර්ෂයෙහි 01 වන වැඩසටහන, මූලධන වියදම සඳහා රු. 84,185,000ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත් සභා සම්මත විය.

126 වන ශීර්ෂයෙහි 01 වන වැඩසටහන, මූලධන වියදම උපලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට නිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

02 වන වැඩසටහන.- සංවර්ධන වැඩසටහන - පුනරාවර්තන වියදම,
රු. 24,949,575,000

"126 වන ශීර්ෂයෙහි 02 වන වැඩසටහන, පුනරාවර්තන වියදම සඳහා රු. 24,949,575,000ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත් සභා සම්මත විය.

126 වන ශීර්ෂයෙහි 02 වන වැඩසටහන, පුනරාවර්තන වියදම උපලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට නිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

02 වන වැඩසටහන.- සංවර්ධන වැඩසටහන - මූලධන වියදම,
රු. 5,850,075,000

"126 වන ශීර්ෂයෙහි 02 වන වැඩසටහන, මූලධන වියදම සඳහා රු. 5,850,075,000ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත් සභා සම්මත විය.

126 වන ශීර්ෂයෙහි 02 වන වැඩසටහන, මූලධන වියදම උපලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට නිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

212 වන ශීර්ෂය. - විභාග දෙපාර්තමේන්තුව

02 වන වැඩසටහන.- සංවර්ධන වැඩසටහන - පුනරාවර්තන වියදම,
රු. 1,747, 040,000

"212 වන ශීර්ෂයෙහි 02 වන වැඩසටහන, පුනරාවර්තන වියදම සඳහා රු. 1,747, 040,000ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත් සභා සම්මත විය.

212 වන ශීර්ෂයෙහි 02 වන වැඩසටහන, පුනරාවර්තන වියදම උපලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට නිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

Programme 02. - Development Activities - Capital Expenditure,
Rs. 5,850,075,000

Question, "That the sum of Rs. 5,850,075,000, for Head 126, Programme 02, Capital Expenditure, be inserted in the Schedule" put and agreed to.

Head 126, Programme 02, Capital Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

HEAD 212. - DEPARTMENT OF EXAMINATIONS

Programme 02. - Development Activities - Recurrent Expenditure,
Rs. 1,747,040,000

Question, "That the sum of Rs.1,747,040,000, for Head 212, Programme 02, Recurrent Expenditure, be inserted in the Schedule" put and agreed to.

Head 212, Programme 02, Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

Programme 02. - Development Activities - Capital Expenditure,
Rs. 20,950,000

Question, "That the sum of Rs. 20,950,000, for Head 212, Programme 02, Capital Expenditure, be inserted in the Schedule" put and agreed to.

Head 212, Programme 02, Capital Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

HEAD 213. - DEPARTMENT OF EDUCATIONAL PUBLICATIONS

Programme 02. - Development Activities - Recurrent Expenditure,
Rs. 30,045,000

Question, "That the sum of Rs. 30,045,000, for Head 213, Programme 02, Recurrent Expenditure, be inserted in the Schedule" put and agreed to.

Head 213, Programme 02, Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

Programme 02. - Development Activities - Capital Expenditure,
Rs. 60,800,000

Question, "That the sum of Rs. 60,800,000, for Head 213, Programme 02, Capital Expenditure, be inserted in the Schedule" put and agreed to.

Head 213, Programme 02, Capital Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

"171 வன ஸீர்தயேதி 01 வன வுடிஸஃதன, ஸுதராவர்த்தன விடஃத ஸஃத ரூ. 337,000,000ஃ துடல ஃபலேவனயஃ ஃதலுதந் ஃத ஸுதய" யன ஸுதய விஃதன ஃதீந் ஸதா ஸதீதன விட.

171 வன ஸீர்தயேதி 01 வன வுடிஸஃதன, ஸுதராவர்த்தன விடஃத ஃபலேவனயேதி ஃதாவஸத் துவிடயஃ திநிடி ஸுதயடி தியேஃத ஃதரன ஃதீ.

01 வன வுடி ஸஃதன - தைதேஸுதீ வுடிஸஃதன - துலஃதன விடஃத,
ரூ. 373,125,000

"171 வன ஸீர்தயேதி 01 வன வுடிஸஃதன, துலஃதன விடஃத ஸஃத ரூ.373,125,000ஃ துடல ஃபலேவனயஃ ஃதலுதந் ஃத ஸுதய" யன ஸுதய விஃதன ஃதீந் ஸதா ஸதீதன விட.

171 வன ஸீர்தயேதி 01 வன வுடிஸஃதன, துலஃதன விடஃத ஃபலேவனயேதி ஃதாவஸத் துவிடயஃ திநிடி ஸுதயடி தியேஃத ஃதரன ஃதீ.

02 வன வுடிஸஃதன.- ஸவர்த்தன வுடிஸஃதன - ஸுதராவர்த்தன விடஃத,
ரூ. 579,000,000

"171 வன ஸீர்தயேதி 02 வன வுடிஸஃதன, ஸுதராவர்த்தன விடஃத ஸஃத ரூ. 579,000,000ஃ துடல ஃபலேவனயஃ ஃதலுதந் ஃத ஸுதய" யன ஸுதய விஃதன ஃதீந் ஸதா ஸதீதன விட.

171 வன ஸீர்தயேதி 02 வன வுடிஸஃதன, ஸுதராவர்த்தன விடஃத ஃபலேவனயேதி ஃதாவஸத் துவிடயஃ திநிடி ஸுதயடி தியேஃத ஃதரன ஃதீ.

02 வன வுடிஸஃதன.- ஸவர்த்தன வுடிஸஃதன - துலஃதன விடஃத,
ரூ. 2,030,875,000

"171 வன ஸீர்தயேதி 02 வன வுடிஸஃதன, துலஃதன விடஃத ஸஃத ரூ. 2,030,875,000ஃ துடல ஃபலேவனயஃ ஃதலுதந் ஃத ஸுதய" யன ஸுதய விஃதன ஃதீந் ஸதா ஸதீதன விட.

171 வன ஸீர்தயேதி 02 வன வுடிஸஃதன, துலஃதன விடஃத ஃபலேவனயேதி ஃதாவஸத் துவிடயஃ திநிடி ஸுதயடி தியேஃத ஃதரன ஃதீ.

214 வன ஸீர்தயேதி.- விஃதவிஃதாஃத ஸுதிஃதாஃத ஃதாவஸத் ஸதாவி

01 வன வுடிஸஃதன.- தைதேஸுதீ வுடிஸஃதன - ஸுதராவர்த்தன விடஃத,
ரூ. 14,800,000,000

"214 வன ஸீர்தயேதி 01 வன வுடிஸஃதன, ஸுதராவர்த்தன விடஃத ஸஃத ரூ.14,800,000,000ஃ துடல ஃபலேவனயஃ ஃதலுதந் ஃத ஸுதய" யன ஸுதய விஃதன ஃதீந் ஸதா ஸதீதன விட.

214 வன ஸீர்தயேதி 01 வன வுடிஸஃதன, ஸுதராவர்த்தன விடஃத ஃபலேவனயேதி ஃதாவஸத் துவிடயஃ திநிடி ஸுதயடி தியேஃத ஃதரன ஃதீ.

01 வன வுடிஸஃதன.- தைதேஸுதீ வுடிஸஃதன - துலஃதன விடஃத,
ரூ. 6,350,000,000

"214 வன ஸீர்தயேதி 01 வன வுடிஸஃதன, துலஃதன விடஃத ஸஃத ரூ. 6,350,000,000ஃ துடல ஃபலேவனயஃ ஃதலுதந் ஃத ஸுதய" யன ஸுதய விஃதன ஃதீந் ஸதா ஸதீதன விட.

214 வன ஸீர்தயேதி 01 வன வுடிஸஃதன, துலஃதன விடஃத ஃபலேவனயேதி ஃதாவஸத் துவிடயஃ திநிடி ஸுதயடி தியேஃத ஃதரன ஃதீ.

"தலைஃபு 171, திகழ்ச்சித்திட்டம் 01, தீண்டுதருஞ் செலவுக் தான ரூபா 337,000,000 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுதாக" எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைஃபு 171, திகழ்ச்சித்திட்டம் 01, தீண்டுதருஞ் செலவு அட்டவணையின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

திகழ்ச்சித்திட்டம் 01.- செயல்முறைச் செயற்பாடுகள் - மூலதனச் செலவு ரூபா 373,125,000

"தலைஃபு 171, திகழ்ச்சித்திட்டம் 01, மூலதனச் செலவுக்கான ரூபா 373,125,000 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுதாக" எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைஃபு 171, திகழ்ச்சித்திட்டம் 01, மூலதனச் செலவு அட்டவணையின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

පනත් කෙටුම්පත ඊට අනුකූලව දෙවන වර කියවන ලදීත්, 48(3) වන ස්ථාවර නියෝගය යටතේ, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා විසින් එය "බී" ස්ථාවර කාරක සභාවට පවරන ලදී.

சட்டமூலம் இதன்படி, இரண்டாம் முறை மதிப்பிடப்பட்டு நிலைக் கட்டளை 48(3)இன்படி நிலைக்குழு "பி"க்கு குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்களால் சாட்டப்பட்டது.

Bill accordingly read a Second time, and allocated by MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES to Standing Committee "B" under Standing Order 48(3).

කල්තැබීම ஒத்திவைப்பு ADJOURNMENT

ගරු එස්.බී. දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு எஸ்.பி. திசாநாயக்க)

(The Hon. S.B. Dissanayake)

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, "පාර්ලිමේන්තුව දැන් කල් තැබිය යුතුය"යි මා යෝජනා කරනවා.

ප්‍රශ්නය සභානිමිත කරන ලදී.

வினா எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Question proposed.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා

(குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

The Adjournment Motion is to be moved by the Hon. Shantha Bandara. Before he starts, will an Hon. Member propose the Hon. Alhaj A.H.M. Azwer to the Chair?

ගරු එම්.කේ.ඒ.ඩී.එස්. ගුණවර්ධන මහතා (බුද්ධ ශාසන හා ආගමික කටයුතු නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு எம்.கே.ஏ.டி.எஸ். குணவர்தன - பொளத்த சாசன, மத அலுவல்கள் பிரதி அமைச்சர்)

(The Hon. M.K.A.D.S. Gunawardana - Deputy Minister of Buddha Sasana and Religious Affairs)

I propose that the Hon. Alhaj A.H.M. Azwer do now take the Chair.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, ගරු අල්හාජ් ඒ.එච්.එම්. අස්වර් මහතා මූලාසනාරූඪ විය.

அதன் பிறகு, குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, மாண்புமிகு அல்ஹாஜ் ஏ.எச்.எம். அஸ்வர் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES left the Chair, and THE HON. ALHAJ A.H.M. AZWER took the Chair.

දහම් පාසල් අධ්‍යාපනය නභා සිවුවීම
அறநெறிப் பாடசாலைக் கல்வியை மேம்படுத்தல்
UPLIFTMENT OF DHAMMA SCHOOL EDUCATION

ගරු ශාන්ත බණ්ඩාර මහතා

(மாண்புமிகு சாந்த பண்டார)

(The Hon. Shantha Bandara)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, සභාව කල් තබන අවස්ථාවේදී පහත සඳහන් යෝජනාව මම ඉදිරිපත් කරනවා:

“භෞතික සංවර්ධනයට සමගාමීව ආධ්‍යාත්මික සංවර්ධනය ද ඉතා කඩිනමින් පුළුල් විෂය පථයක් ලෙස ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා දහම් අධ්‍යාපනය ඉමහත් රුකුලක් සපයයි. එහි ප්‍රතිඵලය ලෙස දරුවන්ගේ විනය, හික්මීම, ගුණගරුකභාවය, කීකරුකම, ආගන්තුක ලැදිභාවය හා සමානත්මතාව, සමාජ විෂමතා, සමාජ අපවාර වැනි දුෂිෂ්ටත්වලට යොමු නොවීම නිරායාසයෙන්ම සිදු වේ. දහම් අධ්‍යාපනය සෑම දරුවෙකුටම අනිවාර්ය කිරීම වෙනුවට දහම් අධ්‍යාපනය හරහා දරුවන් උසස් අධ්‍යාපනය සඳහා යොමු වීමේදී සහ රැකියා අවස්ථාවලට බඳවා ගැනීමේදී දැනට පවත්නා ක්‍රමවේදයට වඩා ඔබ්බට ගිය අවස්ථාවන් එම අයහට ලබා දීම හරහා දහම් පාසල් අධ්‍යාපනය කෙරෙහි දරුවන් යොමුවීමේ ප්‍රවණතාවයක් වර්ධනය කළ හැක.

ඒ අනුව දහම් පාසල් අධ්‍යාපන ක්‍රමය නභා සිවුවීම මගින් දරුවන්ගේ ආධ්‍යාත්මික දියුණුවෙන් පිරි සමාජයක් බිහි කිරීම සඳහා දැනට දහම් පාසල් අධ්‍යාපන සහතිකයට මීට වඩා වැඩි අගයක් හිමි වන්නා වූ සුදුසු වැඩ පිළිවෙළක් කඩිනමින් සකස් කිරීම සුදුසු බවට මෙම ගරු සභාව යෝජනා කර සිටී.”

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ යෝජනාව අද ඉදිරිපත් කරන්න අවස්ථාව ලැබීම පිළිබඳවත්, දහම් පාසල් අධ්‍යාපනය ලබන ශිෂ්‍යයකු හැටියටත්, කෙටි කාලයක් දහම් පාසලක උගන්වනු ලබන අයෙකු හැටියටත්, මේ උත්තරිතර පාර්ලිමේන්තුවේ දහම් පාසල පිළිබඳව කථා කරන්න අවස්ථාවක් උදා කර ගන්න හැකියාව ලැබීම පිළිබඳව මම ඉතාම සතුටු වෙනවා. අපි දන්නවා, විශේෂයෙන්ම අපට අවශ්‍ය වෙන්නේ ගුණගරුක ඒ වාගේම විනයගරුක පුද්ගලයෙක්, පවුලක් ඒ වාගේම සමාජයක් රටට බිහි කිරීමයි කියා. මේ සම්බන්ධව විවිධාකාර වූ වැඩසටහන් ඒ ඒ රජයන් තුළින් - ඒ ඒ ආණ්ඩුවල වැඩ පිළිවෙළ තුළින් - ක්‍රියාත්මක වෙනවා. අපේ අතිගරු මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමාගේ නායකත්වය තුළ අද අපේ රට දැහැමි සමාජයක් කරා ගමන් කරන වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක වෙනවා. විශේෂයෙන්ම ආධ්‍යාත්මික සංවර්ධනයට මූලිකත්වය දීලා කටයුතු කිරීම අපි මෙහිදී අගය කරන්න ඕනෑ. අපේ රට තුළ ඇති වන ශීඝ්‍ර සංවර්ධනයක් ඒ වාගේම සංකීර්ණ ජීවන රටාවක්, තාක්ෂණයේ දියුණුව ඒ වාගේම තරගකාරී අධ්‍යාපනයක් එක්ක දහම් අධ්‍යාපනයෙන් දරුවන් ඇත්වන ආකාරයක් අප විශේෂයෙන්ම දකිනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, විශේෂයෙන්ම අපට අවශ්‍ය වන්නේ ගහට, කොළට ආදරය කරන, පරිසරයට ආදරය කරන ඒ වාගේම සත්ත්ව භිංසාව නොකරන, සතුන්ට ආදරය කරන ඒ දැහැමි පුද්ගලයෙකුයි. අපි එහෙම කියන්න හේතුව තමයි, අද සමහර දරුවන්, සමහර යෞවන යෞවනියන් කටයුතු කරන ආකාරය දිහා බලපුවමක් ඒ වාගේම සමහර වැඩිහිටියන්ගේ කටයුතු දිහා බලපුවමක් අපට විශේෂයෙන්ම දකින්න ලැබෙනවා, සමහර අය වෛරයෙන්, ක්‍රෝධයෙන් පිරිලා කටයුතු කරන ආකාරය. හොඳම උදාහරණය තමයි, පසු ගිය කාලයන්වල විශ්වවිද්‍යාලවල ඇති වුණු තත්ත්වයන්. ඒ විශ්වවිද්‍යාලවල ඇති වුණු තත්ත්වයන්වලදී එකම සහෝදර කැලක් හැටියට එක බත් පත කා ගෙන හිටපු අය පවා මරා ගන්නා තත්ත්වයක් දකින්න ලැබුණා. බොහොම අභිංසක පවුල්වලින් ඉතාම අමාරුවෙන්, ආර්ථික දුෂ්කරතා මධ්‍යයේ විශ්වවිද්‍යාලය දක්වා ප්‍රවිශ්ට වෙච්ච - දරුවන් සියයක් විතර වාඩි වුණාම ඒ සියය අතුරින් එක දරුවකු වාගේ විශ්වවිද්‍යාලයට තේරී එන මට්ටමක් තිබෙන වෙලාවේ - ඒ දරුවන් එකිනෙකා ඇත කොටා ගෙන ජීවිත පවා නැති වෙච්ච අවස්ථා තිබෙනවා. සමහර වෙලාවට තමන් සමඟ ඉන්න සහෝදර ශිෂ්‍යයන්ගේ ඔච්චට ගලක් අත ඇරලා, ඔච්ච වස්තූ කරලා අපේ රටේ විශ්වවිද්‍යාලවල දරුවන් මිය ගිය අවස්ථා අපි දැක්කා. ඒ වාගේම පසු ගිය දා කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ ඇති වෙච්ච ප්‍රශ්නයේදී එකම ප්‍රදේශයේ දරුවන් පවා දැලි පිහිටිලින් කපා ගෙන සමහර කොටසක් හිර ගෙවල්වල, සමහර කොටසක් රෝහල්වල ඉන්නවා. ඒ වාගේම මා නියෝජනය කරන ප්‍රදේශයෙන් දරුවන් ඒ තත්ත්වයට යොමු වූ නිසා ඒ දරුවන්ගේ දෙමව්පියන්ට ඇති වෙච්ච මානසික පීඩාකාරී තත්ත්වයන් අපි ප්‍රායෝගිකව දැක්කා.

[ගරු ශාන්ත බණ්ඩාර මහතා]

මූලාසනාරුඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අද "ලංකාදීප" පුවත් පතේ ප්‍රධාන පුවත හැටියට වාර්තා කරන්නේත් එවැනි දෙයක්. එම පුවත් පතේ මේ විධියට සඳහන් වනවා:

"ජේරාදෙණි සරසවි නවක වදයෙන් සිසුවෙක් මානසික වාට්ටුවේ"

"ලිංගික අපයෝජනයකටත් ලක් වෙලා : කට උත්තරයක්වත් ගන්න බැරි තත්ත්වයක්"

ඒ සිද්ධියට අදාළ දරුවා දැන් මානසික වශයෙන් වැටිලා, මානසික රෝගියකු බවට පත් වෙලා තිබෙනවා. විශ්වවිද්‍යාලයට ප්‍රවේශ වුණු දරුවකුට අද ඒ ඉරණම අත් වෙලා තිබෙනවා. මොකද, අද පාසල් පද්ධතිය තුළත් විවිධාකාර ගැටුම් ඇති කර ගෙන, මේ වාගේ තත්ත්වයන් ඇති කර ගෙන, ජීවිත පවා අහිමි කර ගන්නා අවස්ථා අපි පසු ගිය කාලය තුළ ජනමාධ්‍යයෙන් දැක්කා. වෙරයා නිසා, ක්‍රෝධය නිසා, එහෙම නැත්නම් කවුරු හරි වැරදි මතයන් දරුවන්ට ලබා දෙන නිසා එවැනි ගැටුම් ඇති වනවා. සමාජය ගත්තාමත් එහෙමයි. වසර 2,500ක බෞද්ධ ඉතිහාසයක් තිබෙන අපේ රටේ සමාජය තුළ අපි කවුරුවත් බලාපොරොත්තු වන්නේ නැති, අපේ සංස්කෘතියට ගැළපෙන්නේ නැති ක්‍රියා බොහොමයක් සිදු වනවා. මුදල්වලට වහල් වෙලා අද සමහර අය මිනිස්සු මරන තත්ත්වයට පත් වෙලා තිබෙනවා. මේක ඉතිහාසයේ සිටම ක්‍රියාත්මක වන දෙයක්. ඒ වාගේම නොයෙකුත් හැඟීම්වලට වහල් වෙලා විවිධ විෂමාවාරවලට, අපවාරවලට අපේ සමාජයේ සමහර කොටස් යොමු වනවා අපි බහුල වශයෙන් දකිනවා.

විශේෂයෙන්ම දහම් අධ්‍යාපනයට තමයි, මේ සම්බන්ධව යම්කිසි වැට කඩුල්ලක් බඳින්න පුළුවන් වන්නේ. දේශපාලනඥයකු වන්න පුළුවන්, නැත්නම් රාජ්‍ය නිලධාරියකු වන්න පුළුවන්, නැත්නම් එවැනි වෙනත් වගකීමක් ඉටු කරන කෙනෙක් වන්න පුළුවන්, දහම් අධ්‍යාපනය ලැබූ කෙනෙක් කවදාවත් සමාජ විරෝධී විධියට, රටේ පවතින නීතියට එරෙහිව ගිහිල්ලා අනුන්ගේ මුදල් ගසාකෑම්වලට, විවිධ විෂමාවාර ක්‍රියාවලට සම්බන්ධ වන්නේ නැහැ. ඒ නිසා දහම් අධ්‍යාපනය ඉතාම වැදගත්. විශේෂයෙන්ම අපි මේ දහම් අධ්‍යාපනය පිළිබඳව කථා කරද්දී, විවිධ ආගම්වල නායකයෝ, ක්‍රිස්තියානි ධර්මය වේවා, ඉස්ලාම් වේවා, අපේ බෞද්ධාගම වේවා, දහම් පාසල් නහා සිටුවා ගෙන, ඒවායේ කටයුතු කර ගෙන යන්න විශාල කැප කිරීමක් කරනවා. විශේෂයෙන්ම අපි දකිනවා, අපේ ප්‍රදේශවල මහා සංඝරත්නය, -අපේ ගෞරවණීය ස්වාමීන් වහන්සේලා- දහම් පාසල් ගොඩනැගිලි හදා ගන්න, ඒවාට අවශ්‍ය ධෙස්ක් පුටු වික ගන්න, ඒ සඳහා ගුරුවරුන් සොයා ගන්න විශාල කැප කිරීමක් කරනවා. ඒ අය විවිධ දුෂ්කරතා මධ්‍යයේ ඒ දහම් පාසල් පවත්වා ගෙන යනවා. ඒ ගෞරවණීය මහා සංඝරත්නය අතිවිශාල කැප කිරීමක් කරන අතර, අනෙකුත් ආගම් නායකයින් අතිවිශාල කැප කිරීමක් කරමින් මේ දහම් පාසල ශක්තිමත්ව ඉදිරියට පවත්වා ගෙන යන්න උනන්දු වනවා. ඒ වාගේම ශාස්තාරක්ෂක බල මණ්ඩලත් ඒ සම්බන්ධව විශාල කැප කිරීමක් කරනවා.

මූලාසනාරුඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ වාගේම දහම් පාසල් ගුරුවරුන් ගැනත් අපි මේ වෙලාවේ මතක් කරන්න ඕනෑ. ඒ අය නිස්සරණාධ්‍යාසයෙන් තමන්ගේ දැනුම අපේ අභිසක දරුවන්ට ලබා දෙන්න විශාල කැප කිරීමක් කරනවා. තමන්ට තිබෙන ඒ නිවාඩු දිනය -ඉරිදා දවස- වැය කරලා දරුවන්ට දහම් අධ්‍යාපනය ලබා දෙන්න ඒ ගුරුවරුන් විශාල කැප කිරීමක් කරනවා. පසු ගිය කාලයේ විශේෂයෙන්ම අපේ රජයන් දහම් පාසල්වලට යම් දිරියක් ලබා දීම සඳහා දහම් පාසල් ගුරුවරුන්ට නිල ඇඳුමක් ලබා දෙන්න කටයුතු කළා. ඒ විතරක් නොවෙයි. ඒ අයට පුස්තකාල දීමනාවක් ලබා දෙන්නත් පසු ගිය කාලය තුළ කටයුතු කළා. ඒ ගැන අපි ස්තූතිවන්ත වන්නට ඕනෑ. මේ වන විට අපේ ප්‍රදේශවල දහම් පාසල් ගුරුවරුන්ට ඒ පුස්තකාල දීමනාව ලබා දෙනවා. ඒ අනුව

රජය යම්කිසි අනුග්‍රහයක් දක්වමින් දහම් පාසල පිළිබඳව අවධානය යොමු කරමින් පිටුපසින් ඉන්නවාය කියන පණිවිඩය මේ වන විට ලබා දෙන්න කටයුතු කර තිබීම විශේෂයෙන් අපි අගය කරන්න ඕනෑ.

අපේ අතිගරු ජනාධිපතිතුමා මුදල් අමාත්‍යවරයා හැටියට ඉතිහාසයේ පළමු වැනි වතාවට දහම් පාසල නහා සිටුවීම සඳහා මෙවර අය වැයෙන් මුදල් ප්‍රමාණයක් වෙන් කර තිබෙනවා අපි දැක්කා. ඒකත් ඉතාම වැදගත්, කාලෝචිත ක්‍රියාවක්ය කියන එක අප මේ වෙලාවේ විශේෂයෙන්ම මතක් කරන්න ඕනෑ. මා මෙම යෝජනාව තුළින් බලාපොරොත්තු වන්නේ මේකයි. අපේ පාසල් යන මට්ටමේ දරුවන් ටිකින් ටික දහම් අධ්‍යාපනයෙන් ඇත් වනවා. මේ තරගකාරී අධ්‍යාපනය තුළ හිර වෙලා ඒකට වෙලාවක් නැතිව ගිහින් තිබෙනවා. ඒ වෙලාවෙන් දෙමවුපියන් පෞද්ගලික උපකාරක පත්තිවලට දරුවන් යවනවා. ඒ නිසා කෙමෙන් කෙමෙන් දහම් අධ්‍යාපනයෙන් බැහැර වන තත්ත්වයක් තමයි අපි දකින්නේ. මේ සඳහා අපි යම්කිසි ප්‍රේරණයක් ඇති කරන්න ඕනෑ; උනන්දුවක් ඇති කරන්න ඕනෑ. දහම් අධ්‍යාපනය ලබා ගන්නාම හැම කෙනකුටම හොඳ ආධ්‍යාත්මික සංවර්ධනයක් ඇති වනවා. පෞද්ගලිකව හැම කෙනාටම ඒක ඇති වනවා. මේ සම්බන්ධව අපි අනාගතයේ යම් වැඩ පිළිවෙළක් නිර්මාණය කරන්නට ඕනෑ.

අපේ රජයේ යම් සේවාවකට බඳවා ගන්න කොට දහම් පාසලට යන දරුවාට හිමි වන දහම් පාසල් සහතිකය ගැන විමසනවා නම්, දහම් පාසල් සහතිකයටත් යම් ලකුණක් දෙනවා නම්, දහම් පාසල් සහතිකයටත් යම් ඇගයීමක් දෙනවා නම්, ඒ අරබයාත් මේ කුඩා දරුවන් දහම් අධ්‍යාපනයට යොමු කරවන්න දෙමවුපියන් විශේෂයෙන්ම බලාපොරොත්තු වනවා.

ඒ නිසා දැනට ලැබෙන තත්ත්වයට වඩා දහම් පාසල් සහතිකයට අපි වැඩි ඉඩ කඩක් ලබා දිය යුතුයි. විවිධ ක්ෂේත්‍රවලට දරුවන් යොමු කර ගනිද්දී, ඒ වාගේම විශ්වවිද්‍යාලයට දරුවන් ප්‍රවේශ කර ගනිද්දී ඒ දහම් පාසල් සහතිකයට ඒ ශ්‍රේණි අනුව - ධර්මාවාර්ථ විභාගය සමත් වෙලා නම් ඒ අනුවත්, දහම් පාසල් අවසාන විභාගය සමත් වෙලා තිබෙනවා නම් ඒ අනුවත්- යම් ලකුණක් ලබා දෙන්න උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය සමඟ බෞද්ධ කටයුතු අමාත්‍යාංශය සාකච්ඡා කරලා යම් වැඩ පිළිවෙළක් නිර්මාණය කළොත් මා හිතනවා දහම් අධ්‍යාපනයට යොමු වෙන්න දරුවන් තුළ විශාල උනන්දුවක් ඇති වෙනවාය කියලා. ඒ වාගේම රජයේ රැකියාවන්වලට පිවිසීමේදී සහ වෙනත් විශේෂ තත්ත්වයන්වලදී දහම් පාසල් සහතිකය පිළිබඳව අවධානයක් යොමු කරලා කටයුතු කරනවා නම්, ඒවා තුළින් යම් ඉඩකඩක් ඒ අයට ලබා දෙනවා නම් හැම කෙනාම දහම් අධ්‍යාපනයට යොමු වෙනවා. ඒ අනුව අපේ ජාතික අරමුණ සාර්ථක කර ගන්න පුළුවන්.

අපේ අතිගරු ජනාධිපතිතුමා මේ රට ත්‍රස්තවාදයෙන් මුදවා ගෙන සාමකාමී රටක් බවට පත් කර තිබෙනවා. අපි සියලු දෙනාම බලාපොරොත්තු වන්නේ නිදහස්, නිවහල් දියුණු රාජ්‍යයක්. ඒක තමයි අපේ ප්‍රාර්ථනය. ඒක තමයි අපේ ජාතික අරමුණ. ඒ නිසා නිදහස්, නිවහල්, දියුණු රාජ්‍යයක් බිහි කර ගන්න යන ගමනේදී විශේෂයෙන්ම ආධ්‍යාත්මික සංවර්ධනයෙන් පිරි සමාජයක්, පිරිසක් අපට අවශ්‍ය වෙනවා. අද ආසියාවේ නැගී එන රට බවට පත් වෙමින් භෞතික සංවර්ධනයට අපේ රට විශාල වශයෙන් යොමු වෙලා තිබෙන වෙලාවේ ඒ හා සමගාමීව ආධ්‍යාත්මික සංවර්ධනයත් ඉදිරියට අරගෙන යන්න බුද්ධ ශාසන හා ආගමික කටයුතු අමාත්‍යතුමා හැටියට විශේෂයෙන්ම අපේ අග්‍රාමාත්‍යතුමා, නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා ඇතුළු ඒ මහ ජන නියෝජිතයන්ගේත්, ඊට සමගාමීව කටයුතු කරන නිලධාරීන්ගේත් සහයෝගය ලැබෙනවා නම් මා හිතනවා අපේ රටේ දහම් අධ්‍යාපනය තවදුරටත් ශක්තිමත්ව ඉදිරියට ගෙන ගිහින් මා මුලින් කියූ ඒ ජාතික අරමුණ සඵල කර ගන්න ඉතාම පහසුවෙන් හැකියාව ලැබෙනවාය කියා.

ඒ කාරණය මතක් කරමින් මේ සඳහා අවස්ථාව ලබා දීම පිළිබඳ මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මගේ ගෞරවය සහ ස්තූතිය පිරිනමමින් මා නිහඩ වෙනවා.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

බොහොම ස්තූතියි.

යෝජනාව ස්ථිර කිරීම ගරු වික්ටර් ඇන්ටනි මන්ත්‍රීතුමා. Order, please! ඊට පෙර ගරු හුනෙයිස් ෆාරූක් මන්ත්‍රීතුමාගේ නම මූලාසනය සඳහා යෝජනා කරන්න.

ගරු එම්.කේ.ඒ.ඩී.එස්. ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு எம்.கே.ஏ.டி.எஸ். குணவர்தன)

(The Hon. M.K.A.D.S. Gunawardana)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, "ගරු ගරු හුනෙයිස් ෆාරූක් මන්ත්‍රීතුමා දැන් මූලාසනය ගත යුතුය"යි මා යෝජනා කරනවා.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

අනතුරුව ගරු අල්හාජ් ඒ.එච්.එම්. අස්වර් මහතා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, ගරු හුනෙයිස් ෆාරූක් මහතා මූලාසනාරූඪ විය.

அதன் பிறகு, மாண்புமிகு அஸ்வர்தூ ஜே.எச்.எம். அஸ்வார் அவர்கள் அக்கிராசனத்தின்று அகலவே, மாண்புமிகு ஹுனையஸ் பாரூக் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon THE HON. ALHAJ A.H.M. AZWER left the Chair, and THE HON. HUNAI FAROOK took the Chair.

ගරු වික්ටර් ඇන්ටනි මහතා

(மாண்புமிகு விக்டர் அந்தனி)

(The Hon. Victor Antony)

මූලසුන හොබවන ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපේ ගරු ශාන්ත බණ්ඩාර මැතිතුමා ඉතාමත් කාලෝචිත යෝජනාවක් අද මේ ගෞරවණීය සභාවට ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මා හිතන විධියට අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගේ ඉලක්කයක් මේකයි. දේශපාලනික නිදහස, ආර්ථික නිදහස, සමාජ නිදහස, සංස්කෘතික නිදහස කියන ඒ සියලු කාරණාවලින් පස්සේ මේ රටේ ජන සමාජය එකිනෙකාට ප්‍රේම කරන, එකිනෙකාට ගෞරව කරන, ආචාර සදාචාරසම්පන්න මානව සංහතියක් කරා ගෙන යාමේ අවසාන ඉලක්කය දහම තුළින්, ආධ්‍යාත්මික වැඩ පිළිවෙළ තුළින් ගොඩ නැගීම තමයි මා හිතන විධියට එතුමාගේත් පරම බලාපොරොත්තුව.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපි හිතනවා අපේ සමාජය දියුණුයි කියලා. අපේ භෞතික දියුණුව තිබෙනවා; ආර්ථික දියුණුව තිබෙනවා; උසස් සමාජ තත්ත්වයකට අපි යනවා. මේ කොතැනට ගියත් අපි වෛරයෙන්, ක්‍රෝධයෙන්, ඊර්ෂ්‍යාවෙන්, පලිගැනීමෙන් කටයුතු කරනවා නම් අපේ මොන දියුණුවක් වුණත් පලක් නැහැයි කියන එකයි මා විශ්වාස කරන්නේ. මොන ආගමක් දහමක් තුළින් හෝ අපේ දරුවන්ට දෙන අධ්‍යාපනයේ වැදගත්කම මොකක්ද? ඒ දහම් පාසල තුළින් දෙන ආධ්‍යාත්මික ගුණ වගාව තමයි අනාගතයේ යහපත් පුරවැසියෙකු කරා ගෙන යන්නේ. දරුවන් පුරුදු පුහුණු කරන්න ඕනෑ ජන සමාජයට ආදරය කරන්න. ඇළදොළ, ගංගා, වන ලතා, තුරු ලතා, ගහකොළ, සිවුපාවුන් යන මේ සියලු දේට වාගේම විශේෂයෙන්ම මිනිස්සුන්ට ආදරය කරන්න අපි දරුවන්ව පුරුදු කරන්න ඕනෑ. එහෙම කරන්න බැරි නම් අපි මේ දරුවන්ගෙන් බලාපොරොත්තු වන අරමුණ, ඉලක්කය කරා ඔවුන්ව ගෙන යෑම අපට බොහොම අමාරු වනවා.

දහම් පාසල් අධ්‍යාපනය ලබන කෙනෙක් දයාවන්තයි; කරුණාවන්තයි. ඔහු ළඟ ආදරය තිබෙනවා; ප්‍රේමය තිබෙනවා. ඒ විතරක් නොවෙයි. යුක්තිය හා සාධාරණයත් ඒ අය තුළ තිබෙනවා. ඔවුන් ඒක ඉෂ්ට කරනවාමයි. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපි දන්නවා, බුදුන් වහන්සේ ලෝකය දිනා ගත්තේ දයාවෙන් සහ කරුණාවෙන් කියලා; ජේසුස් වහන්සේ ලෝකය දිනා ගත්තේ ආදරයෙන් සහ ප්‍රේමයෙන් කියලා. ඒ අය මහා බලවත් උදවියයි. බුදුන් වහන්සේ මොන තරම් සැප සම්පත්වලින් අනූන වුණු, සක්විති රජකම පවා හිමි වුණු කෙනෙක් නේද? ඒ සියලු දේ අත් හැරලා උන්වහන්සේ දියුණු කළේ ආධ්‍යාත්මයයි. මිනිසුන්ට ප්‍රේම කරන්න, මිනිසුන්ට ගෞරව කරන්න, මිනිසුන්ට ආචාර කරන්න තමයි, උන්වහන්සේ ලෝකයාට -අපට- දුන්නු පාඩම. මේවා කරන්නේ නැතුව සල්ලි -මිල මුදල්- සොයන්න විතරක් අපි දරුවන්ට උගන්වනවා නම් ඒකේ ඇති ඵලය මොකක්ද කියන එකයි අපි අහන්නේ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අද ජන සමාජයේ ඉන්න බොහෝ බලවත් උදවිය අපි දැකලා තිබෙනවා; ධනවත් උදවිය අපි දැකලා තිබෙනවා; උසස් නිලතලවල ඉන්න අය අපි දැකලා තිබෙනවා. නමුත් ඒ ගොල්ලන්ගෙන් බොහෝ දුරට මනුස්සකම ඇත් වෙලා තිබෙන බව අපි දැකලා තිබෙනවා. ඒ ගොල්ලෝ තව කෙනකුට ගෞරව කරන්නේ නැහැ; තව කෙනකුට ප්‍රේම කරන්නේ නැහැ; තව කෙනකුට ආදරය කරන්නේ නැහැ; තව කෙනකුට සලකන්නේ නැහැ; තව කෙනකුට ගණන් ගන්නේ නැහැ. සමහර බලවත් අයගේ දෙමව්පියන් පවා ඉන්නේ වැඩිහිටි නිවාසවල කියලා අපි දැකලා තිබෙනවා. ඒ අම්මාව තේරුම් ගන්න තරම් ශක්තියක් ඒ පුතාට නැහැ. ඒ අම්මා මැරෙන්න ඕනෑ, ඇයගේ දු දරුවන්ගේ, මුහුබුරු මිනිබිරියන්ගේ මුහුණු බලබලා කියන එක ගැන ඒ දරුවාට හැඟීමක් නැහැ. කොහේ හෝ වැඩිහිටි නිවාසයකට යවනවා. ඒ වැඩිහිටි නිවාසයේ එතුමියට ආදරයක් ලැබෙන්නේ නැහැ; ගෞරවයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. මැරෙන මොහොතේ දරුවන්ගේ මුහුණ බලා ප්‍රාර්ථනාවක් කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. එතුමිය වැඩිහිටි නිවාසයක මැරෙනවා. පුතා නම් බොහොම ධනවත්තයෙක්; බලවත්තයෙක්. රුපියල් තිස්දහසක්, හතළිස්දහසක් අම්මා වෙනුවෙන් වැඩිහිටි නිවාසයට වියදම් කරනවා. නමුත් මනුස්සකම ඒක නොවෙයි. ඒ දරුවා බුද්ධ ධර්මය හරියාකාරව ඉගෙන ගත්ත කෙනෙක් නම්, කතෝලික ධර්මය හරියාකාරව ඉගෙන ගත්ත කෙනෙක් නම්, මුස්ලිම් ධර්මය හරියාකාරව ඉගෙන ගත්ත කෙනෙක් නම්, සිව් ආගම හරියාකාරව ඉගෙන ගත්ත කෙනෙක් නම් කවදාවත් තමන්ගේ අම්මාව වැඩිහිටි නිවාසයේ තනි කරන්නේ නැහැ. අම්මාගේ අපේක්ෂාවන් ඉෂ්ට කරන්න අවශ්‍ය කටයුතු ඔහු කරනවා. අම්මා තුළ දරුවන් කෙරෙහි තිබෙන ආදරය, දෙමව්පියන් තුළ දරුවන් කෙරෙහි ඇති වන ආදරය ඔහුට දකින්න නම්, ඔහුගේ ආධ්‍යාත්මය දියුණු වන්න ඕනෑ. ආධ්‍යාත්මය දියුණු කරන්න තිබෙන එකම තැන දහම් පාසලයි.

අද සමහර නිලධාරීන් ජනතාවට කථා කරන්න දන්නේ නැහැ. ජනතාව කියන්නේ තමන්ගේ ස්වාමියන්. අබ්බගාතයෙක් වෙවා, කොරෙක් හෝ අන්ධයෙක් වෙවා යම් කිසි රාජකාරියක් කර ගන්න තමන් ළඟට එන කොට ඒ පුද්ගලයාගේ තරාතිරමයි බලන්නේ. එහාට පලයන්, මෙහාට පලයන්, අතැනට පලයන්, මෙතැනට පලයන්, මෙතැනට එන්න එපා ගෙයි යනාදී වශයෙන් ඒ පුද්ගලයාට කියන ඒවා අපි අහලා තිබෙනවා. එහෙම කරනවා අපි දැකලා තිබෙනවා. ආධ්‍යාත්මික ගුණ වගාවක් නැති එවැනි නිලධාරීන් මේ රටේ ඉන්නවා. එහෙම කථා කරන්නේ ස්වාමිවරුන්ට. අබ්බගාතයෙක්, කොරෙක් වුණත් ඔහු අපේ ස්වාමියෙක්; අපේ අයිතිකාරයෙක්; අපි ගරු කළ යුතු කෙනෙක්; අපි දෙවියන් කොට සැලකිය යුතු කෙනෙක්. එහෙම වන්නේ මොකද? ආධ්‍යාත්මය හරියාකාරව දියුණු වෙලා නැති නිසායි.

අද මේ ආධ්‍යාත්මය ලබා දෙන්නේ දහම් පාසල් තුළින්. ස්වාමීන් වහන්සේලා සිවුර පොරවා ගෙන ඉන්නේ ඇයි?

[ගරු වික්‍රම ආනන්ද මහතා]

උත්වහන්සේලා වෙනුවෙන්ද? නැහැ, අපි වෙනුවෙන්; මේ ජන සමාජය වෙනුවෙන්; අපේ දරුවන් වෙනුවෙන්; දරු පරම්පරාව වෙනුවෙන්. උත්වහන්සේලාටත් බැරියැ, හොඳට කාලා, බීලා, සැප විඳ ගෙන ඉන්න. උත්වහන්සේලා සිවුර දවටා ගෙන මුළු කාලයම කැප කරන්නේ ඇයි? මේ ජනතාව සුවපත් කරන්න; ගායනාවමය සුවපත් කරන්න; වෛරය, ක්‍රෝධය, ඊර්ෂ්‍යාව, පළි ගැනීම ඉවත් කරන්න.

ස්වාමිලා ඇයි ලෝගුව දමා ගෙන ඉන්නේ? ඇයි ඒ කෑප කිරීම කරන්නේ? දරුවන් වෙනුවෙන්; ආධ්‍යාත්මය වෙනුවෙන්; සකල ජනතාවගේ, සකල දරුවන්ගේ ආධ්‍යාත්මය වෙනුවෙනුයි එඟවුන්ලා කටයුතු කරන්නේ. ඒ විධියේ කෑප වීමක් ආධ්‍යාත්මික න්‍යායකයින්ගෙන් අද සිද්ධ වෙනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රිතුමනි, අද ගරු ශාන්ත බණ්ඩාර මන්ත්‍රිතුමා මේකට යමක් එකතු කර තිබෙනවා; වටිනාකමක් එකතු කර තිබෙනවා. ආධ්‍යාත්මික ගුණ වගාවෙන් පිරිවිව තිලයක් දරන්න, තනතුරක් දරන්න යම් කිසි කෙනෙකු තෝරා ගන්නා විට, ජන සමාජය සුවපත් කරන, ජන සමාජය දෙස යහපත්ව බලන, මේ ජන සමාජයේ ගහ කොළ ඇළ දොළ ගංගා මේ සියලු දෙයට ආදරය කරන ප්‍රේම කරන නිල තනතුරක් සඳහා යම් කිසි කෙනෙකු තෝරා ගන්නා කොට, දහම් පාසල් අධ්‍යාපනය ලබා තිබෙනවා නම්, උසස් සාමාර්ථයක් ලබා තිබෙනවා නම් ඒ අයට විශේෂ ලකුණු කිහිපයක් එකතු කර දෙන්න කියන එකයි එතුමා ඉල්ලන්නේ. මේකයි අපට ලැබෙන්නට ඕනෑ. මේක අපට ලැබුණොත් අප බලාපොරොත්තු වන ඉලක්කයට අපට ගමන් කරන්න පුළුවන් කියා මම හිතනවා.

අතිගරු ජනාධිපතිතුමා බලාපොරොත්තු වන ඉලක්කය මේකයි. අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගේ චින්තනය මේකයි. මේ රට ගොඩ නඟන එක හැබැව. මේ රට ගොඩ නඟන්නට එතුමා අද මහා කැපවීමක් කරනවා. එතුමාගේ අවසාන ඉලක්කය ඒකයි. රට මොන තරම් සංවර්ධනය කළත්, භෞතික සම්පත් මොන තරම් දියුණු කළත්, ආර්ථික තත්ත්වයෙන් මිනිස්සු උසස් කළත්, උසස් සමාජ තත්ත්වයකට මිනිස්සු ගෙන යන්නට අවශ්‍ය සියලු දෙය එතුමා සංවිධානය කළත්, ඒවා පදනම් කර ගෙන සියලු ක්‍රියාකාරකම් කළත් අද එතුමා බලාපොරොත්තු වන්නේ එකිනෙකාට ප්‍රේම කරන එකිනෙකාට ගෞරව කරන සදාචාර සම්පන්න මානව සංහතියක් බිහි කිරීමයි. අන්න එතැනට යන්න අපට පුළුවන්කමක් ඇතිවන්නේ දහම් පාසල තුළිනුයි. දහම් පාසල් අධ්‍යාපනය සියලු ආගම්වලට ලබා දෙමින් ඒ තුළ යම් කිසි වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කරමින් ශාන්ත භණ්ඩාර මන්නිතුමා ඉදිරිපත් කළ මේ ගෞරවනීය යෝජනාව ක්‍රියාත්මක කරන්නට පුළුවන නම්, හොඳ දහම් අධ්‍යාපනයක් ලැබුණු පුද්ගලයන් සමාජයේ බිහි වීමෙන් ඉදිරියේදී හොඳ මනුෂ්‍ය සමාජයක් බලා ගන්න පුළුවන් වෙයි කියා ප්‍රකාශ කරමින් මට අවස්ථාව ලබා දීම ගැන ඔබතුමාට ස්තූති කරමින් මා නිහඩ වෙනවා.

ගරු අල්හාජ් ඒ.එච්.එම්. අස්වර් මහතා

(மாண்புமிகு அல்ஹாஜ் ஏ.எச்.எம். அஸ்வர்)

(The Hon. Alhaj A.H.M. Azwer)

கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, பௌதிக அபிவிருத்திக்குச் சமாந்தரமாக ஆன்மீக அபிவிருத்தியும் வேண்டுமென்ற தோரணையில் மாண்புமிகு சாந்த பண்டார அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற ஒத்திவைப்புநேரப் பிரேரணை இக்காலகட்டத்தில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாகும். ஏனென்றால் விஞ்ஞான உலகில் பல்வேறு முன்னேற்றங்கள் கான்கின்றனவோடு மக்கள் மனதினிலே - மக்கள் வாழ்விலே - ஆன்மீகம் வீழ்ச்சியடைந்து கொண்டு

வருகின்றது. ஆகவே, பௌத்த, இந்து, கிறிஸ்தவ மற்றும் இஸ்லாமிய மறுமலர்ச்சி அடிப்படைக் கல்வியிலிருந்து ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டிய தேவை முன்னெப்பொழுதையும் விட இன்று எழுந்துள்ளது.

1880ஆம் ஆண்டு Sir Henry Steele Olcott பௌத்த மறைஞான சங்கம் - பௌத்த விஞ்ஞானார்த்த சங்கம் - Buddhist Theosophical Society - மூலம் பௌத்த மறுமலர்ச்சிக்குப் பங்களிப்புச் செய்தார். அதேவேளை 1884-1933 காலப்பகுதியில் வாழ்ந்த நூடளாவிய பௌத்த - சிங்கள - தேசியவாதத்தின் சித்தாந்தியான அநகாரிக தர்மபால அவர்கள் 19ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து பௌத்த மறுமலர்ச்சிக்கு இயக்கம் அமைத்து வலுவான தலைமைத்துவம் வழங்கி வந்தார். 1822-1879 காலப்பகுதியில் வாழ்ந்த ஆறுமுகநாவலர் யாழ்ப்பாணத்தில் இந்து-சைவ மறுமலர்ச்சி இயக்கத்திற்குத் தலைமை தாங்கினார். எகிப்திலிருந்து வந்து 1839-1910 ஆண்டு காலப்பகுதியில் இங்கு வாழ்ந்த அராபி பாஷா அவர்கள் முஸ்லிம் கல்வியிலே ஒரு மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தினார். அவர் கொழும்பு சாஹிரா கல்லூரியை ஸ்தாபிப்பதற்குத் துணைநின்றபோது அவருக்கு மிக்க பக்கபலமாக இருந்தவர் முஹம்மது காசிம் சித்திலெப்பை அவர்கள். இதுகுறித்த ஓர் அழகான ஆய்வுக்கட்டுரையை சிந்தனையாளர் பேராசிரியர் எம்.ஏ. நுஹ்மான் அவர்கள் 'சித்திலெப்பையின் அசன்பே சரித்திரம்' என்ற தலைப்பில் 'ஞானம்' சஞ்சிகையில் எழுதியிருக்கின்றார். "இஸ்லாத்துக்கும் மேற்குலகுக்கும் இடையிலான திருமணம் பற்றிய ஒரு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுப் பார்வை" கட்டமிட்டு மேலும் மகுடம் சூட்டப்பட்டுள்ள இரு தொடராக நவம்பர், டிசம்பர் 2011ஆம் மாதிகையிலே இக்கட்டுரை வரையப்பட்டுள்ளது. அனைவரும் படித்து அறிந்துகொள்ள வேண்டிய விடயதானம் இதில் அடங்கியுள்ளது.

இந்த நாட்டில் பௌத்தர்களுக்காக Buddhist Theosophical Society மூலம் பௌத்த பாடசாலைகள் - தம்ம பாடசாலைகள் - ஏற்படுத்தப்பட்டன; ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் வருகையினால் இந்து பாடசாலைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன; Advocate அப்துல் அலீஸ் அவர்களின் வருகையினால் அஹதியா பாடசாலைகள் உருவாகின என்பன எல்லாம் உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரிந்த விடயம். அந்த எழுச்சியை ஒரு வலுவான, கட்டுக்கோப்பான இயக்கத்தின்மூலம் மீண்டும் புனரமைப்புச் வேண்டும், இதற்கு அரசாங்கம் உதவி செய்ய வேண்டும் என்றதான் சாந்த சாண்டார அவர்கள் இந்தப் பிரேரணையின்மூலம் கேட்டுக் கொள்கின்றார், நான் அதனை வலியுறுத்தி நிற்கின்றேன்.

அஹதியா பாடசாலைகள் நாடு பூராவும் நிரம்ப இருக்கின்றன. இது குறித்து பிரதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அந்த அஹதியா பாடசாலைகளையும் இந்த உதவித் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இறுதியாக, இந்த நாட்டிலே பௌத்த, இந்து, கிறிஸ்தவ, இஸ்லாம் போதனைத்துறையில் மறுமலர்ச்சியை மீண்டும் ஏற்படுத்துவதற்கான வசதி வளங்களையும் மற்றும் நிதியையும் ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, இன்னொரு விடயத்தையும் இங்கு சொல்ல வேண்டும். அதாவது, ஜனாதிபதி அவர்கள் ஆன்மீகம் சம்பந்தமாகக் குறிப்பிட்ட போது, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மூலமாக இதனைச் செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கின்றார்.

இப்பொழுது நான் "புண்பட்ட மேனிக்கு பொன்பட்டு போர்த்திய பட்ஜெட்" என்ற ஒரு தலைப்பில் கவிதை ஒன்றை இச்சபையில் வாசிக்கின்றேன்.

[ගරු එම්.කේ.ඒ.ඩී.එස්. ගුණවර්ධන මහතා]

කරන්නේ දෙමවුපියෝ, නැදෑයෝ, සහෝදරයෝ සහ යහළු මිත්‍රයින් එක්ක. පැය 5ක කාලයක් පමණයි දරුවා පාසලේ අධ්‍යාපනය ලබන්නේ. පැය 19ක් තිස්සේ ලබන අත් දැකීම, ලබන පළපුරුදු, දකින, විඳින, සිතන, කල්පනා කරන දේවල් පැය 5කින් පාසලේදී ගුරුවරයකුට වෙනස් කරන්න අමාරුයි. ඒ නිසා විශේෂයෙන්ම දරුවාගේ සියලු අධ්‍යාපන කටයුතු, සිරිත් විරිත්, ආගම සම්බන්ධ පුහුණුව යන ඒ සියල්ලේම වගකීම දරන්න ඕනෑ දෙමවුපියන් කියන එක මම මේ අවස්ථාවේ සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. ඒ වග කීමෙන් පැනලා යන්න බැහැ දෙමවුපියන්ට. දරුවාගේ කුඩා කාලයේ ඉඳන්, මොන්ටිසේරියට යවන්න කලින් ඉඳන්, වැඩිහිටියන්ට ගරු කරන්න, වැඩිහිටියන්ට වඳින්න පුදන්න වාගේම වැඩිහිටියන් එක්ක හොඳින් හැසිරෙන හැටි ලොකු වුවමනාවකින්, උනන්දුවකින්, වග කීමකින් කියා දෙන්න ඕනෑ දෙමවුපියන් තමයි. එහෙම කටයුතු කර ගෙන යන අතරතුර තමයි දරුවා පෙර පාසලට, අධ්‍යාපනය ලබා දීමේ කටයුතු සඳහා පාසල්වලට ඇතුළත් කිරීම ඒ ආදී දේවල් කරනු ලබන්නේ. ඒ වාගේම දරුවා පාසලේදී අධ්‍යාපනය ලබනවාද නැද්ද, මොනවා ගැනද උනන්දුව දක්වන්නේ කියන එක ගැන දෙමවුපියෝ නිසි අවබෝධයකින් හා අවධානයකින් යුතුව කටයුතු කරන්නට ඕනෑ. ඒක විශේෂයෙන් මම සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. දහම් පාසලට ගියත්, පෙර පාසලට ගියත්, සාමාන්‍ය පාසලට ගියත්, විශ්වවිද්‍යාලයට ගියත් දෙමවුපියෝ දරුවන් ගැන නිසි අවධානයක් යොමු කළේ නැත්නම් දරුවන් යහ මහ යවන්නට පුළුවන්කමක් ලැබෙන්නේ නැහැ.

දරුවන් යහ මහ යැවීමේ ප්‍රධානම ආයතනය වන්නේ ඒ ඒ ආගම සම්බන්ධව වූ, ඒ ඒ ජාතිය සම්බන්ධ වූ දහම් පාසල්. ඒ දහම් පාසල්වලින් තමයි ඒ ඒ ආගමේ තිබෙන මූලධර්ම, සිරිත් විරිත් ඒ ආදී දේවල් සියල්ලම ප්‍රගුණ කරන්නේ කියන එක මම විශේෂයෙන්ම සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. මට මතකයි අපි කුඩා කාලයේ දහම් පාසල්වලට ඇතුළු වෙලා අධ්‍යාපනය ලැබුවේ හරි වුවමනාවකින්, ඕනෑකමකින් බව. අපේ ආචාර්යවරුන්ට ඒ වාගේම අපට දහම් පාසල් අධ්‍යාපනය ලබා දෙන ගෞරවණීය ස්වාමීන් වහන්සේලාට විශාල ගරුත්වයකින් යුතුවයි අපි කටයුතු කළේ. ඒ ගරුත්වය ලබා දෙන්න අප යොමු කළේ අපේ දෙමවුපියන්. පොඩි වැරද්දක් කළත් අපට ඒකට දඬුවම් දීලා, අවවාද කරලා වැරදිවලින් මුදා ගෙන සමාජයට යහපත් දරුවන් ලබා දෙන්න අපේ දෙමවුපියන් නොයෙක් විධියට කටයුතු කළා. මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ තත්ත්වය අද දෙමවුපියන්ගෙන් අත හැරී ගෙන යනවා.

අද දෙමවුපියෝ බලන්නේ දරුවාට ආගම, සිරිත්-විරිත් උගන්වන්න නොවෙයි. කොහොම හරි පහේ ශිෂ්‍යත්වය පාස් කර ගන්න තමයි ඔවුන් බලන්නේ. දෙමවුපියෝ තම දරුවා එහේ මෙහේ ගෙන ගිහින් elocation දෙනවා කියනවා, අරක දෙනවා කියනවා, මේක දෙනවා කියනවා. දරුවා වාහනයේම නියාගෙන උදේට දවල්ට රැට -වේල් කුනම- කන්න දීලා ඒ උපකාරක පන්තිවලට යවනවා. මගේ වචනවලින් කියනවා නම් ඒ දරුවාගේ ජීවිතය විනාශ කරන්න, -ඒ කියන්නේ පණ නැති කරන්න නොවෙයි- අධ්‍යාත්මය, සිරිත්-විරිත්, ගතිගුණ, අදහස් විනාශ කරන්න අද වැඩි දෙනෙක් කටයුතු කරනවා. ඒ නිසා තමයි මේ තරම් විශාල ප්‍රශ්න මතු වෙලා තිබෙන්නේ.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ වාගේම පාසල් අධ්‍යාපනය ලබන දරුවන්ට ජංගම දුරකථන -hand phones - ලබා දීමෙන් විශාල විනාශයක් සිදු වනවා. අද අපේ බොහෝ දරුවෝ ජංගම දුරකථන -hand phones - පාවිච්චි කිරීම නිසා විශාල විනාශයක් වනවා. ඒ ගොල්ලෝ ජංගම දුරකථන පාවිච්චි කරන්නේ අධ්‍යාපනයටවත්, පන්තියේ වැඩවලටවත්, පන්තියේ සර් කෙනෙකුට කථා කරන්නවත් නොවෙයි. එමගින් නොයෙක්

විධියේ අනවශ්‍ය දේවලට, දුරාවාරවලට යොමු වනවා. ඒ නිසා විශේෂයෙන්ම අතිගරු ජනාධිපතිතුමා මහින්ද වින්නනය තුළ දහම් පාසල් වෙනුවෙන් විශාල වැඩ කොටසක් කරලා, ප්‍රධාන ආගම හතරටම බලපෑමක් ඇති කරලා, දහම් පාසල් කෙරෙහි උද්දෝගයක් ඇති කරලා තිබෙනවා. දහම් පාසල් ගුරුවරුන්ට නිල ඇඳුම්, පුස්තකාල දීමනා ඇතුළු යම් යම් දීමනා ලබා දෙන්නට අය වැයෙන් මුදල් වෙන් කරලා දහම් පාසල් දියුණු කරන්න කටයුතු කර ගෙන යනවා. අපේ අමාත්‍යාංශය මගින් ඒ කටයුතු දියුණු කියුණු කරමින් බෞද්ධ විහාරස්ථාන, හින්දු සිද්ධස්ථාන, මුස්ලිම් සිද්ධස්ථාන, කතෝලික සිද්ධස්ථානවල දහම් පාසල්වලට ආධාර උපකාර කර ගෙන යනවා. බොහෝ දෙනාගේ ඉල්ලීම පිට අපි කැබිනට් මණ්ඩලයේ අවධානයට පවා යොමු කර තිබෙනවා දහම් පාසල් සහතිකයට වටිනාකමක් ලබා දිය යුතු බව. ඒ අනුව කැබිනට් මණ්ඩලය තීන්දුවකට ඇවිත් තිබෙනවා, විද්‍යා පීඨවලට ආගම් විෂයය සඳහා සිසුන් බඳවා ගැනීමේදී, අපොස උසස් පෙළ විභාගයේදී ලබා ගත් Z- අගයට අමතරව, අදාළ ආගම -බෞද්ධ ධර්මය, මුස්ලිම් ධර්මය, හින්දු ධර්මය, ක්‍රිස්තියානි ධර්මය- සඳහා ධර්මාචාර්ය සහතිකය ලබා ඇති තැනැත්තන් බඳවා ගැනීම නිර්දේශ කිරීමට. ඒ අනුව අදාළ ආගම පිළිබඳව දැනුමක් ඇති ශික්ෂණ විද්‍යාත්මක පුහුණුව සහිත ගුරුවරුන් ගුරු සේවයට බඳවා ගැනීමට නිර්දේශ කර තිබෙනවා. ආගම විෂයය ඉගැන්වීම සඳහා උපාධිධාරීන් බඳවා ගැනීමේදී උපාධියට අමතරව ධර්මාචාර්ය සහතිකය සහිත උපාධිධාරීන් බඳවා ගැනීමට නිර්දේශ කර තිබෙනවා.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමා

(තෛලමතභාෂාමය පාඨමාලා අමාත්‍යවරයා)

(The Presiding Member)

ඔබතුමාට නියමිත කාලය අවසානයයි.

ගරු එම්.කේ.ඒ.ඩී.එස්. ගුණවර්ධන මහතා

(මාණ්ඩුකුමුල්ල ආර්.කේ.ආර්.ආර්. ගුණවර්ධන)

(The Hon. M.K.A.D.S. Gunawardana)

දැනට පාසල් පද්ධතියේ ආගම විෂයය ඉගැන්වීම කරන ගුරුවරුන් සඳහා සේවාස්ථ පුහුණු වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීමට නිර්දේශ කර තිබෙනවා. ඒ වාගේම මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපේ අමාත්‍යාංශයෙන් යෝජනා කර තිබෙනවා, රජයේ සහ අනුබද්ධිත සේවයේ සෑම සම්මුඛ පරීක්ෂණයකදීම ධර්මාචාර්ය විභාගයට ලකුණු 10ක් ලබා දෙන්න ඕනෑ කියලා. විශ්වවිද්‍යාලයට ඇතුළත් කිරීමේදී ඒ විධියට ලකුණු 10ක් ලබා දෙන්න ඕනෑ කියන එක අපි නිර්දේශ කර තිබෙනවා.

ඉදිරි කාලය තුළත් අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගේ මහින්ද වින්නනය තුළ යහපත් පුරවැසියන් බිහි කරන්නට දහම් පාසල් තුළින් විශාල සේවාවක් ඉටු කරන්න බලාපොරොත්තු වන බව දැනුම් දෙනවා. ස්තූතියි.

එකල්හි වේලාව අ. හා. 6.30 වූයෙන් මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමා විසින් ප්‍රශ්නය නොවිමසා පාර්ලිමේන්තුව කල් තබන ලදී.

පාර්ලිමේන්තුව ඊට අනුකූලව, 2011 නොවැම්බර් 29 වන දින සභා සම්මේලනය අනුව, 2011 දෙසැම්බර් 06 වන අඟහරුවාදා පු. හා. 9.30 වන තෙක් කල් ගියේ ය.

අභ්‍යන්තර, පි. ප. 6.30 මණ්ඩලාධිපතිවරයා මාණ්ඩුකුමුල්ල ආර්.කේ.ආර්.ආර්. ගුණවර්ධන විසින් විනාශයක් සිදු වූයෙන් පාර්ලිමේන්තුව කල් තබන ලදී.

අනුප්‍රාප්තික පාර්ලිමේන්තුව, අනුප්‍රාප්තික 2011 ජනවාරි 29 ආරම්භ වූයෙන් පාර්ලිමේන්තුව කල් තබන ලදී.

It being 6.30 p.m., MR. PRESIDING MEMBER adjourned Parliament without Question put.

Adjourned accordingly until 9.30 a.m. on Tuesday, 06th December, 2011, pursuant to the Resolution of Parliament of 29th November, 2011.

සැ.යු.

මෙම වාර්තාවේ අවසාන මුද්‍රණය සඳහා ස්වකීය නිවැරදි කළ යුතු තැන් දක්වනු ලබන මන්ත්‍රීන් මින් පිටපතක් ගෙන නිවැරදි කළ යුතු ආකාරය එහි පැහැදිලිව ලකුණු කොට, පිටපත ලැබී දෙසතියක් නොඉක්මවා **හැන්සාඩ්** සංස්කාරක වෙත ලැබෙන සේ එවිය යුතුය.

குறிப்பு

உறுப்பினர் இறுதிப் பதிப்பிற் செய்யவிரும்பும் பிழை திருத்தங்களைத் தமது பிரதியில் தெளிவாகக் குறித்து அதனைப் பிழை திருத்தப்படாத பிரதி கிடைத்த இரு வாரங்களுள் **ஹன்சாட்** பதிப்பாசிரியருக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.

NOTE

Corrections which Members suggest for the Final Print should be clearly marked in their copy and sent to be Editor of HANSARD within two weeks of receipt of the uncorrected copy.

Contents of Proceedings :

**Final set of manuscripts
Received from Parliament :**

Printed copies dispatched :

දායක මුදල් : පාර්ලිමේන්තු විවාද වාර්තාවල වාර්ෂික දායක මිල රු. 2178කි. පිටපතක් ගෙන්වා ගැනීම අවශ්‍ය නම් ගාස්තුව රු. 18.15කි. තැපැල් ගාස්තුව රු. 2.50කි. කොළඹ 6, කිරුළපන, පාමංකඩ පාර, අංක 102, පියසිරි ගොඩනැගිල්ලේ රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරී වෙත සෑම වර්ෂයකම නොවැම්බර් 30 දාට ප්‍රථම දායක මුදල් ගෙවා ඉදිරි වර්ෂයේ දායකත්වය ලබා ගෙන විවාද වාර්තා ලබාගත හැකිය. නියමිත දිනෙන් පසුව එවනු ලබන දායක ඉල්ලුම් පත් භාර ගනු නොලැබේ.

சந்தா ; ஹன்சாட் அதிகார அறிக்கையின் வருடாந்த சந்தா ரூபா 2,178. ஹன்சாட் தனிப்பிரதி ரூபா 18.15. தபாற் செலவு ரூபா 2.50. வருடாந்த சந்தா முற்பணமாக அத்தியட்சகர், அரசாங்க வெளியீட்டலுவலகம், இல. 102, பியசிறி கட்டிடம், பாமன்கடை வீதி, கிருளப்பனை, கொழும்பு 6 என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்பி பிரதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஒவ்வோராண்டும் நவம்பர் 30 ஆந் தேதிக்கு முன் சந்தாப்பணம் அனுப்பப்பட வேண்டும். பிந்திக் கிடைக்கும் சந்தா விண்ணப்பங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டா.

Subscriptions : The annual subscription for Official Report of Hansard is Rs. 2,178. A single copy of Hansard is available for Rs. 18.15. (Postage Rs. 2.50) Copies can be obtained by remitting in advance an annual subscription fee to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, No. 102, Piyasiri Building, Pamankada Road, Kirulapone, Colombo 6. The fee should reach him on or before November 30 each year .
Late applications for subscriptions will not be accepted.